

סידור

מהאר"י ז"ל

תקרא בשם

קול יעקב

הן אלה קצות דרכיו של הרב המקובל האלקי מוהר"ר **יעקב קאפיל** איז לימשיך אשר גלה מלפני החכמה את מקורה הערה וסקל קמטונים כצענו מלפנינו מעגלותיו ירעפון דשן לאורו הלכו כל אדירי צשן נחל קדומים הסולך קדמת אש"ר ודמיון כהדשין קמץ מלא חפשי טפחא לאוכרתה לפני ה' תמיד והרים את הדש"ן לתקין על סדר התעורה רבולה **כאר"י** וריצה פירושין ערך השולחן לפה השמות במערכת מנורה הטורה לאורו יסעו כל בית ישראל ואליו ינהרו לשמוע דברת אציריו בדרך ישרה אשר הוא תפארת לעושים הוא מפעלות חמים דעים סתרו יושר בדעת ובכושר כאשר יראו הבא ללקט אורות ושונות העמיק"ס בשערי גנו בשערי **גן העדן**

גדרוקט איז בלאווע און וואלנשען גיצערנעמאט מיט צאליגונג איינער העכשט פערארדעטעטן קייזערליכן לענוור אין רגע: כהר"ר דוב צער בן ישראל סג"ל: הקטן דוב צער בן פסח ז"ל:

כבוד לתורתו עושים משפט ולדק צארותם וחסד עם היהודים החוסים תחת כנפיהם וחלילה לט לדבר או לכתוב שום גנאי עליהם וכל מקום שזכר בספרים גוי או נכרי או אומות העולם וכדומה הכוונה על עכו"ם אותם שהיו בימי חכמי המשנה:

גם אלה לחכמים יצינו מדעתם כי לא כגוי' שהיו בימי חכמי הס"ס ז"ל הגוים האלה אשר אנו מתגוררים בצלותם כי המה היו עובדי כוכבים ומלות ודבקים בכל הקושכות לא יעשו את ה' ואת דבר קדשו לא הכירו אצל העמים שבזמנינו את ה' הם יראים ונתתן

הובא לבית הדפוס ע"י הרבני המופלג מוהר"ר **אהרן** ש"צ דק"ק **מעזריטש** גדול כ"י **ואפיריון** נחמיה להנגיד מוהר"ר **ישכר בער** בהרבני החסיד **חיים צבי** זללה"ה מק"ק **סלאוויטא** אשר הויל וזכר מכיסו להוציא הדפוס ה' ישלם ויארזך ימיו ושנותיו בטוב ובנעימים ויהיה למעלה למעלה אמן פעלו ומשכרתו

גדפם

בסלאוויטא

החת ממלכת אדונינו הקיסר אווסט פייסוועיליוושי דעראוואניטש ווילנין האסידאר אימפיראטאר **אלבסנדר פאוולאייטש** סאמיע דערוועט אווסט ראסיסקין האסידאר אווסט מילעסעוויטש יר"ה:

בשנת ראשית חכמה קיה חכמה גב כל קייניך קיה בינה **לפ"ק**

פתחו שערים ויבא גוי צדיק

סידור

מהארי ז"ל

הנקרא בשם

קול יעקב

שומר

אמנים :

בית

לשכה

ישיב

השליח

לשכה

ישראל :

ויצא

יעקב

ברא

ה

באמר

ה

היה

הן אלה קלות דרכיו של הרב הנקובל האלק"י גוסה"ר
יעקב קאפיר איש ליפשיץ אשר ג' לה

ונאמני הסכנה את גוסה"ר ונקודת הערה וסקל קונסונים כל רז לא
אזיק ליה כצנעו ונאמני ונעגלותיו ירעפון דשן לאורו הלכו.
כל אזרי צנן נחל קדושים הסולך קדושת אשור"ר ודמיון כהדשין
קנץ ונלא חפני טבוחא לאזכרתה לפני ה' תמיד וברים את הדש"ן
החקין על סדר הנוערה רבונא **כאר"י** וריצה פירושין
ערך השלקן לפי הלפית צנוערכת
נאמני הסכנה
לאורו יסעו כל בית ישראל ואליה ינהרו לשנוע דהרת אזיריו דרך
ישרה אשר הוא תפארי לעוסיים חזו ונפעלו תננים דעים סתרו ישר
דבעת וצנוער. כאשר יראו הצא ללקט חרות ושושנת הענוק"ים
שערי **גן העדן**

הובא לבית הדפוס ע"י האצק מו"ה **אברהם יהושע העשיר**

בהרב הלדיק סגנון צב"ע מו"ה **יהודה גרשון ז"ל**

Sidur Kol Jakob

Stauropiganische Instituts-Druckerei in Lemberg 1859

מלכות מלך אל

התנצלות ולא הקדמה

אודה לה' הטוב על חסדו ואל אמתו אשר עשה עמדי ועם בני ביתי הי"ו, אשר הניח אותנו לפליטת גדולת ויביאנו עד הלום אחרי שנות יסורים ועינויים קשים מתחת ידי הארורים ימ"ו, ואמרתי לתקן דבר טוב כקרבן תודה לאיל הגומר בעדי.

ועלתה במחשבותי להוציא מחדש את הסידור הקדוש הזה, אשר נשאר אצלי בדרך נס מירושת אבותי, אפילו מי שאין לו עסק בנסתרות עם כל זאת יכולים להשיג מעט מן הכתוב בו, ומה גם כי זכות וסגולה הוא להחזיקו בתוך הבית. והסידור הזה הוא יקר המציאות ואינו בנמצא כלל. והנה טרחתי ויגעתי עליו להגיתו מטעויות של הדפוס הקודם, ולהוציאו בתכלית היופי והשלימות. לכן תקותי הזקה שאחינו בני ישראל לא יעשו עולה, ואדם אוסר את שלו, ושום בן אדם לא יגש להפסידני ולהדפיס הסידור הזה מחדש.

ואני תפלה שזכות המחבר הקדוש ז"ל ותתפלות הקדושות יעמוד לי ולכל ב"ב ולכל אחב"י להוושע בכל מיני ישועות עבג"צ ב"ב.

בחודש זיו שנת תשכ"א לפ"ק, פה ניו-יארק יצ"ו.

חיים ראטנענשטיין
בן הרבני מוה"ר מנחם ז"ל

149 Rodney Street

Brooklyn 11, N. Y.

EV 7-6908

בדפוס סטנטרי פרעס אינק. (חיים וויינר) (דפוס)

Printed in U.S.A. by
SENTRY PRESS, INC.
537 WEST 53RD STREET
New York 19, N. Y.

הסכמת הרב הגאון המופלג

הסכמת הרב הנאמור הספורסם ח"ס חלקי קדוש יחזקאל לוי נחזק"ל **אשר** וי"ו
דק"ק **אוסטרהא**

שופרא דיעקס וועגן שופרא דאס קנאט . כהד וון קנאט . אשר לזש על צטו
כמנה לור תורתו של האש מי נודד וחוץ האש לו נופח נשנה רוח חיים .
צדמו פי שנים . האש אלקי דאר"י זלוק"ה האש בעדול בעדורס שונו צשער צת
דציס' המנה נוי' **יעקב קאפיל** האש ליפשיץ **ממעזורטש** גדול שמואל

צ'אנאמאחא חאמאס וידועים שמוקדל צידס שזס הסדיר נוסח כוונת האר"י זנוק"ל ילל נות"י האלס
הגדול נהו' יעקב קאפיל הכ"ל אשר הסדיר הכל על כנון ושאר דברים נוצים הנוגלים צהובו
ה"ה העיר לצו של הרצני העופלג הותיק נהו' **אהרן צהוב' יהודא לויב** ט"ץ
מועזירטש גדול להדפיס את הסידור הכ"ל ולהודיע מצעו לרצים: ואס אוננס לא לריך לדידי
כי ופי השמועס שמעתי שהסידור הזה רחא הנשר הגדול קדוש עליון וי"ו **הבשעי"ט**
נבי"ו וישר צעניו אך להפקת רעון הרצני ונוכר"א לצוא עה"ת צעין השגת גצול הכני גוזר
אוורר למען יפולו ועניותיו הולס של כבוד הרצ נהויר' קאפיל הכ"ל ושלל ייסי כנשל ונוכר"א
השגת גצול הכני גוזר שחלילס לשוס אלס להשיג גצולו להדפיס את הסידור הכ"ל נוסך עשרה
שנים מיוס כלות את הרפוס וסשווע שולס ייסי לו הכ"ד הצל על הסחוס יוס ג' וא"ו לחודש
כסלו תסס"ג לפ"ק נלוס הקנן **אשר צבי** צא"ל הנונר ונוכר"ר **רוך ז"ל**
מאוסטרהא

וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם

הנה נמימי עתה ומדך רוצ הוותעסקים צהדפסת ספרים . כי זה דרכם לנו להוילא לאור ספרים כאלה הנקראים וכל איש ואיש ונחים להצין צם וועעום ונעווקס עום לאוען ירצו סקופלים עליהם אולם אנכי לעוועם צהרתי לי עתה ספר העומד צרונו של עולם ואך יומדי סגולה יצינו את הסודות הכמוסים צו . הלל הול הספר הקדוש הזה אשר הנני נותן לפניכם פה הול אונר הקדש וסגולת דין עללין בקרצו . ואך לשפת יתר חבי לספר צצוד חלתו כי ווי זה לל ידע את יקר חפצרת גדולת הספר הנעלה והכסגז הלא וכל הנרצב לספר צצצו חבי זה פוגם צצצודו . כי כל השווע יאמר לו . וכי קיינתינכו לכולני סצמי דמרת דין . אך תקותי צאלקי וועזי וצנכות הנחצר הקדוש נצ"ו . שלא יקופס סכרי וועמי לל יהיה לדיק . כי צאונת סצצתי מאל ענול ויגיעה עד סצכיתי להוילא את הספר הזה לאור עולם צחכלית הויפי וססידור וסבס"ה מדוייקת עד וקוס סיד את צם מועת וכל חקתי על חוי לאוען חבי ונלכרת הקדש הזה שלימה צכל פתיתי ולא חסרת כל צד . לקיים ונה סנאנר צצפרים הקדושים סקורם ציאת הכולל לרק חתגלה הדעת צצכרה כסעי ונוללה הארץ דעב את ה' כוויס לים וסכסם אכ"ר . ואם יעזרני ה' כי יסוצ הכסף אשר הולאמי על הספר היקר הזה אל כריס איני סנית ירי להדפיס עוד ספרים יקרים וקדושים כאלה לצכות את הדפים :

לבוב בחודש השלישי תרי"ט. **אברהם דיוקן**

ידוע להיו לכל עונינו בני ישראל שטעות נפל דפוס צעת הדפסת הספירה שנדפס שיו
צמקום **דעומר** צל"ד **בעומר** צצ"ד והצעל נוגיה לא שם עיונו עללא
ויתלו דוקי סרוקי המוצר הזאת ולא עלה צלבו לשנות הכוסמא שכבר העידו כמה מהגדולים
נזכר בכתבי קודש של המוצר הזאת ולא עלה צלבו לשנות הכוסמא שכבר העידו כמה מהגדולים
שהאלקי **דארי** ז"ל נוסחתו לעומר צל"ד וידוע שהנאלת הדפוס רבה לחזור ולדפוס מחדש
אנחנו צענואלכו כי בני ישראל ישימו לצצס לדצרינו אלה ויצרכנו צצרכת
כהנים אונן :

תודתי הנאמנה נתונה בזה לכבוד חרה"ג ר' אהרן ארי' ב"ץ שליט"א
רב בברוקלין, עבור אשר השאיל לי לצורך ההגהה את העקועמפלאר
של הסידור הנוכחי אשר ברשותו.

המז"ל

אמר

הכותב בשאר שבדבר הכרות ואריכות הגלות המר נתקשר הדעת ונסתמו הלצות בכן אמרתי לפתח/פתח קטן כחודו של מחט וכיון דרווח ממילא רווח והגני נותן לחמי ומימי נאמנים לאדם כמוני או לפחות מערכי כי אם לא יהיה בידו מפתח החיון איך יוכל להכנס לפני ולפנים בכן אכתוב שורות שמים שהן הרבה מעט הכמות יחזק רב האריכות • אך נפשי בשאלתי לכל המעיין בפירושי ולפוס רהוטא יראה בעיניו שלפעמים דברי האחרונים סותרים את הראשונים או לפעמים ידמה בעיניו כי הם נגד כתבי האר"י ז"ל אל יחשוב מחשבה זרה • אך יעיין היטב בדברי ובדברי האר"י ז"ל יראה ויבין כי כל דברי מיוסדים על אדני פנ וכולם מרועה אחד ניתנו • ואם תרוץ לכך שוב אל המקום ועז"י והסוית ראוה ושוב : (והא לך המפתח) ורגה כל מה שהוספתי נופך משלי הנבתי לו ליונים והוא מקיף בשני חלאי לבנה ויד הרמה מתוח כנגדו באצבע האמצעי שהוא סוד ברים התיכון שהוא דרגא דיעקב :

פרק א' הוא עילת כל העילות וסיבת כל הסיבות ולא הרשנו להסתכן צו כלל ועיקר רק דעת אורו אמנה אומן בחיוב מציאותו באימה ביראה ברתת וזיע כי מלכותו בכל משלה ולרוב העלמו לא ידק בו שום שם משמות הקדושים ואפילו שם הגדול ב"ה וק"ו לשאר שמות וכינוים רק כולם מעידים על אמתת מציאותו ואחדותו ושלטנותו בכל הממלאים לכך אין לנו אלא צבל הרגון ישבחנו שמו בפי כל ברחמי אלא בכל הכרכות וההודאות ובכל העיונים והכחות מוקטר ומוגש לשמו • לשמו דייקא • ולו דומיה חלה כי הוא מקור הברכה החיים והחסד ושמו"י שהוא רצונו כי הרצון הוא שמו"י במכוון • והוא אורו המתפשט ע"י הרצון המתהפך נזיר והוא מתברך מן המקור ומאיר לעולם כולו בכבודו • ולזה האור שהוא רצונו והוא שמו המתיוחד עמו אחדות גמור ואמיתי אין לכמותו ג"כ בשום שם לרוב העלמו • כי אם בשם אין עולם למי ייטיב וגם להוציא כל שמותיו שהיו גנוזים ברצונו ומורשים ברצונו שהוא שמו והיו צו בכח העולם וכדי להוציאם מכח אל הפועל שהא הוא נקרא ע"י שמותיו המעידים על מציאותו ואחדותו ויכלתו והשתתותו בכל הכללים והפרטים שזה אי אפשר אלא ע"י הממלאים ע"י רצונו • והנה נאלץ מאורו כמה אלפים עולמות ונקראים כולם עולמות של אין סוף לרוב העלמם ואין לנו השגה בהם וגם מעשה התחתונים אין מגיע לשם ולכן לא ניתן רשות להסתכן בהם וכל העולמות הם דרך שלשלת נעוץ סופו בתחלתו של עולם שלמשה ממנו ויש מהם שנעשים דרך עיגולים והם כנילדי בללים הגדול מקיף את הקטן ויש מהם נעשים דרך קוטר והכל דרך עילה ועלול עד שהגיע רצונו לברוא ארבע עולמות הנקראים בפי חכמי אמת אליה בריאה יצירה עשייה והם נגד ר' אבות הוי"ה ב"ה היינו ר' אליהות ה' בריאה ה' יצירה ה' עשייה ורצונו שהוא אורו הוא מקיף את כל העולמות וגם הוא מוקף מהם היינו שמתפשט קצת אורו בתוך העולמות דרך קו הישר ואין שום דבר יולא מן ממנו ואפי' סטרא אחרא יש בו מעט ניצוץ קדושה הנמח' אורו בסוד הכתוב ומלכותו בכל משלה כידוע לירדעי מן שאם לא תאמר כן הרי עשיתיו אותו רשות בפני עצמו • והד' עולמות הנזכר דרך כלל נקראים בן העדן שהקדוה משתפשט שם עם האלקים כי עד שם מגיע מעשה התחתונים להרע או להטיב והעיקר ע"י אומה הישראלית אשר הם עמוסים מני צטן כידוע ל"ה ושמותיהם הם חלק אליה ממעל וממטה שם חבל נחלתו ובהם החבל הם קשורים בתקות חוט השני שעל זה נאמר ויש תקוה לאחריהם וכל א' יש לו שורש נשמתו למעלה ומזה השורש יורד אור מלמעלה אל נשמתו למטה דרך אותו חוט התקוה והוא סוד המבואר בתוספתא כי לכל דאיק ודאיק יש לו ב' שמות הא' למטה וא' למעלה שהוא במקום שהוא מורשע למעלה • והנה אם תאמר בקצה החבל למטה ותענע אותו למטה יענע כל החבל למעלה עד מקום קשורו שם ולכן כל איש ישראל אשר לא סר מדרך הישר ומסגל מצות ועוסק בתורה ומצוין ביהודי יש כח בידו להרבות השפע אור גדול מלמעלה מרגל הקדום לכל העולמות עד שגמיע לשורש נשמתו דרך הצינור' שהם השמות והכנוים והמדות וכל העולמות מתבררים ע"י זה עיקר עבודת האדם שלכך נברא דכתיב ויטהרנו בן עדן לעבדה ולשמרה ואם ח"ו סר מן הדרך הישר אזי נשמתו כל הצינורות המגיעים לשורש נשמתו כי כל נשמה יש לו צנור מיוחד ואף שפע האור היורד מלמעלה הולך דרך עקלתון להסוה דאקרי נחש עקלתון ואז אינו מאיר למטה בנשמתו וזה האור

הקדמת הכותב

האור הוא סוד החיים ולכן הרשעים בחייהם קרוין מתים כי הם"א נקרא מת הוא מקבל חלקו בחיים המגיע לחלק נשמתו וזוה מתגבר ושולט עליו וסורה עליו רוח דמסאבא ויש עבירות שגורמים שנכרת המוט התקוה ואז נשמתו למטה נכרת משרשו למעלה וזה אין לו תקוה לעולם דכתיב הכרת חכרת הכרת נכרת נכרת לעולם הבא אבל מי שלא נכרת זה החוט כחיו ויש תקוה לאחריתך ושבו עוד לגבולך כי אחר שינטרף לזרוק את הכסף וכבחון את הזהב ישוב אל שורשו על ידי זה החוט וזה יתבאר לך ענין לקמן ומאזר לביאור הד' עולמות הג'ל : הגה דע שהרצון הקדוש האילץ בעולם האצילות עשרה מדות שהם מדותיו של בעל הרצון אשר רצונו שהוא שמו מתפשט בהם ופועל בהם כרצונו לחסד ולרחמי' ולדין ויש חסד גדול שנקרא רב חסד ויש חסד סתם ויש רחמים גדולים ורחמים סתם ויש דין חזק ודין רפה והכל ע"י מדות דמיון הגשמי' שהוא פועל בנפשו ע"י האצברים וכל אבר מיוחד למלאכתו וכשהגשמי' בנפשו כל האצברים על מכוונת' ובהסתלק הגשמי' כל האצברים בטלים ממלאכת' ומצטרף אחזה אלוה כי בהסתלק מ"ו רצונו שהוא שפע חורו וכן המדות כולם בטלים ממלאכת' רק שיש כמה חלוקים בין המדות בענין השפעה והסתלק' כמ"ס לקמן ואילו עשר מדות נקראים לפי חכמי האמת עשרה ספירות שהם נקראים כח"ר חכמ"ה בינה"ה חס"ד גבור"ה תפארת"ה נחם ה"ד יסוד"ה מלכות"ה והם עומדי' דרך קוים בסוד דיוקנא קדישא דאדם ועומדים בה הדרך בדמות אדם כזה ודע שאף שרשום כאן גם הדעת הוא אינו נחשב כספירה רק הוא התכולת הכתר והוא המצטרף לחכמה ובינה כמ"ס הכל לקמן ויש לפעמים שהכתר אינו נחשב בכלל ה' ספירות והוא כולל בעולמות א"ס לרוב העלמו ואז הדעת נכנס במנין העשר כמ"ס לקמן וישפיע אור א"ס ומשך דרך העולמות שלמעלה עד שנגיע אל הכת' דאצילות ומשם לשאר הספירות דרך הקוים והאיגרות שהם כ"ב ליגרות כמו שפירתי בחיבורי הקטן הנקרא שערי בן העדן :

כתר
חכמה
דעת
חסד
גבורה
תת
נצח
יסוד
מלכות

התנא הרשבי"ל פתח דבריו ואמר דענינו אמינותו כשראה לפתוח ברא' דרצון פתח ואמר דאור האש אשר יעשה פתח ומסכה ושם בסתריה הוא אזהרה לכל מי שיראה ה' נגע בלבו ור' ליהיבם בזה החכמה ולחפש בגנאי ואורות המלך מכלו של עולם לדעת את ה' ולעבדהו כמו שאמר שלמה המלך עליו השלום דע את אלהי אביך ועבדהו ואין עבודה אלה תפלה וסוד תפלה הוא מלשון אמיר פתיל שהוא לשון חבור והוא סוד יחוד האורות והוא ע"י כוונת התפלה שירחק הרחקה גדולה ומפלאה מלהרהר ולחשוב מ"ו איזה גשם האורות עליונים או לחשוב בהם איזה קצבה ומדה רק הם אורות עליונים ושמות הקודש והאמות הים ירושיות חיים וקיימים ועומדים בצורות קדושת שכליים . ואף שהתורה נבטינו אמריה כתיב בה עיני ה' אנוני ה' יד ה' וכדומה הוא רק לשכך האזון של אדם בדבר המוטבע בלבו של אדם . ולכן קורא את המדות באלו השמות וכיטיים לפי שבעל הרצון פועל באלו המדות כמ"ס לגייל וסוד הזוג בצורות עליונים הוא יסוד השמות שהם האורות המתייחדים יסוד יסוד גמור שני אורות שאין שוין באיכותם היינו אור המסד עם הרצון ומאחר שהם הפכים בנפשים זה בזה ומתנגזן מהם ניצוזה אורות ומצטרף שפע אור בעולמות ומקבלין דין מדין ומתמלאים כל העולמות שפע אור . והדין מתמקם ע"י המסד ומתנגזן מהם אור רחמים שהוא ממוזג מחסד ודין . וע"י הרחמים מתנהגים כל העולמות בסוד הכתוב ביום עשות האלקים ארץ ושמים כמ"ס הכל לקמן שהוא סוד שחק רחמים בדין ולא כל העולמות שוים כמ"ס הכל לקמן ודי בבזהרה ואח' ועתה נחמיל לזכור סוד העשר ספירות מעומדים ומלכס בסוד דיוקנא קדיש דאדם דע שעשר ספירות הג'ל כל אחד כלול מעשר אורות ומאיר בכל העשר ספירות שיש בכל עשר הפרטיים . והנה כח"ר חכמ"ה בינה"ה הם וא"ו ה"א שם זו עשר אמות ומאיר בכל העשר ספירות שיש בכל עשר הפרטיים . והנה כח"ר חכמ"ה בינה"ה הם נקרא' תלת רישין ונכללי' בראש א' היינו שכל הג' רישין נקראים ראש אחד . וכתר הוא סוד הגבולת חיוורא וחכמה הוא סוד מוחא סמימאה . ובינה הוא סוד קרומא דחורירא המקיף את המוח חס"ד נקרא זרוע ימין יד הגדולה . גבורה"ה נקרא זרוע שמאל יד הקטנה . ת"ת הוא תפארת"ה והוא מעורר דמנצימא הוא נקרא גופא קדישא . נ"ס הוא ריכא ימינא . ה"ד הוא ירכא שמאלא . יסוד"ה הוא נקרא ברית קודש סיומא דגופא . מלכו"ה הוא העטרה שעל ברית קודש וכבר הזהרתיך שח"ו להרהר במדות איזה דמות ולכל כי אל מי דמיוני דביקוה יאמר דאדם חסד והנה דע וחכור והיו הדברים לזכרון בין עיניך כי ספי' הכת"ר של האצילות הכלולה מעשר ספירות קדישא דאדם קציל נחמלה לעמלה בעולמות של א"ס שהם למעלה מן עולם אצילות והוא הנקרא בפי חכמי האמת אדם קדמון ולפי שהעולמות שלמעלה הם דרך עיגולים אבל הוא נתקן מאור הישר היורד בחוך העולמות ודובק כל הגלגלים ומתפשט בחוך זה האדם קדמון ומזה האור נתקן זה הא"ק בכל תיקונין דליה כמו שפירתי בכל באריכות בחר היטב בחיבורי שערי גה"ע והוא נקרא ע"פ הרוב בזהר אין סוף ולא נכלל כלל בעולם האצילות גם תדע שהמלכות של זה הכתר שנקרא א"ק נכנס ממנו ג"כ פרוק שלם היינו שנתפשטה ג"כ ב"ס שלימות ודיוקנא קדיש דאדם וזה המלכות דכתר הג'ל הנקרא בפי חכמי האמת עתיקא קדישא והיא שנתפשט' בעולם האצילות' כמ"ס והוא ראש האצילות' והוא סופו נעון בתחלתו כמ"ס . והנה ג' ראשונים של זה הע"ק שהם כח"ב של ה"ס סוד תלת רישין הגז' בזהר חד ריש' דלאו ריש' וחד ריש' דלא ידע וחד ריש' דלא אחיד' והם למעל' מן עול' האצילות' ומופת' על האצילות' בכו' אור מקיף ושכ' ספירות' מתחמור' של זה הע"ק הם המתלבשים בעולם האצילות וזה נקרא עתיק יומין' כי לעולם יומין הם ב' מתחמור' גם

תדע כי לעולם כשאור הקדוש יש לו עליה למעלה ונשתלק ממקומו אזי ישאר אחריו זרחה והוא סוד הרשימו של אור הראשון ששאר לעולם במקומו הראשון ואחר שגלה זה הכתר הזכר שהוא ח"ם למעלה ונעלה בעולמות של ח"ם כשאר הרשימו במקומו ועלו שם גם חכמה ובינה העיקריות דאצילות במקום שהיו שם חסלה נצ"ח הו"ד דכתר עליון שהוא ח"ק והלבישו לאותו אור הרשימו של זו ה"ה דכ"ע ונבנו ג"כ כל אחד פרטוף שלם בדיוקאף לדתם שהם עשר ספי' שלימות ומן פרטוף החכמה שהוא סוד מוחא סתימאה נעשה פרטוף אין ונחכו מתלבשים ' ספירות תחתונות דעתיקא קדישא הנק' עתיק ומין ומן ספי' הבינה העיקרית נבנה ג"כ פרטוף שלם ב"ם שלימות ונקרא אריך אפנין דע כי הע"ק מתלבש רק בא"ן ב' תחתונות שלו ושלש ראשונות שלו שהם חלת רישון ה"ל כשאר מוגלין למעלה כ"ל אצל פרטוף ח"ן תכלש כולו בתוך פרטוף דאריך אפנין ולא כשאר ממנו מגולה רק הגלגולת שהוא סוד' כתר דא"ן והוא קרקפתא דתפילין וחלו הג' פרטופין דעתיקא קדישא ואין ואר"י הם סוד ג' רישון הנזכרים באורא דאמר חלת רישון דאחגלפו לעילא לעילא דא לעילאמן דא ודא לגו מן דא ושינה בלשון לכונה גדולה מאוד והיינו שרישא דע"ק הוא רישא עילאה דהוא לעילא מן דא פי' מן רישא דא"ן לפי שכל הג' רישון שלו שגלגולת הם נכללים בראש אחד כמ"ש לעיל שב' ראשונות נקראים ראש אחד נשאר כולל למעלה מגולית ודא לגו מן דא פי' רישא דא"ן הוא דא ב' רישא דאריך דא נשאר ממנו מגולה רק הבינה הכתר שלו והוא כלל דא ה' פרטופים שהם ע"ק וא"ן ואר"י לפי שנעשה מנ' ראשונות של ג' ספירות העקריות דאצילות שהם כח"ב שהם נקראים לעולם ראש אחד לכן כולם נקראים ראש אחד וע"פ הרוב שזכר בזה החכמה אריך אפנין הוא בכללו כל הג' פרטופים והוא בכלל כל הג' הוא ראש האצילות ונקרא כתר האצילות ונקרא כתר האצילות ונרמזים בקי"ו של יו"ד של הו"ה לרוב דקות והעלגות . ולכן תדע בלשם שתמצא לפעמים שאינו מונה את ספירות הכתר בתוך העשר של האצילות רק שמושב אותו לח"ם הוא רומז לכתר עליון סוד ארס קרמון שהוא נכלל בעולמות אין סוף לרוב העלמו . וגם כל האורות שיוצאים מזה הא"ק שמוה נבנו כמה וכמה עולמות כולם נקראו בשם אין סוף לרוב העלגות ואינו מגיע שם מעשה התחתונים כי תמיד אור ח"ם ממש שופע בו ולא יחסר המזג וגם לפעמים רומז בעתיקא קדישא שלפעמים נקרא ג"כ בשם ח"ם לפי שג"ר שלו נשאר למעלה של האצילות כ"ל וגם אור ח"ם ממש שופע בו דרך מעבר הארס קרמון ונקבל הא"ק בלי משך כמו הא"ק והוא נקרא רישא דכ"סופא דכל כיסופין שהכל נכספין ליהנות מאורו אצל השאר ספי' דאצילות אף שאמרנו שאור אין סוף ממש מאיר בכל האצילות עכ"ל הסמקבלים דרך משכים אס רב ואס מעט אצל האר"י שהוא כתר' דאצילות הוא נמנה לעולם בזמין העשר של האצילות . וזכור כל זה הרי נתבאר נר סוד הכתר' דאצילות גם תדע שיש באר"י י"ג תיקונים ברישא דיליה וגם י"ג תיקונים בדיוקאף דיליה והם סוד י"ג מדות הרמנים וכל מה שאני כותב כאן נריך הכל ביאור רבד והרואה לעמוד על תכונתם יעיין בעיון היטב בחיבורי שג"ע ושם יראה אמאנו כי שם כל הדברים מבוארים באר היטב אצילות ותיקונים ומולאס ומובאס מנבס ומעמדם והתלבשות זה בתוך זה וטעמים ורמזותם הכל על כן :

והנה תדע שאחר שגלו חכמה ובינה העיקריות נעשה מהם ב' פרטופים שהם ח"ן ואר"י כ"ל הניחו ג"כ אור רישונו במקומם והם במקום שעתה הוא חס"ד וגבורה דאריך' שהם סוד שני זרועות דא"ל . והיינו רישום החכמה במקום שעתה חס"ד דא"ל ונבנה מזה הרישום פרטוף שלם ב"ם שלימות ונקרא אצל . ונקרא עתה חכמה דאצילות לפי שכונה מרישום של החכמה דאצילות וכשמושב עשר ספי' דאצילות ומושב החכמה דאצילות הוא זה הפרטוף הנקרא אצל . ומן רישום בינה העיקרית העומדת במקום גבורה דאריך' נבנה ג"כ פרטוף שלם ב"ם שלימות ונקראת ח"מא . ונקרא עתה בינה דאצילות לפי שנבנית מרישום בינה העיקרית : ואותם שני פרטופים שהם אצל ואומא מלבישין לב' זרועות של אריך והתזה שלו עד טיבורי' דיליה ובא"ל עלמו יש בו סוד ה' חסדים וה' גבורות מלד ה"ם שבו והם יולאים ומתגלים בהקאות של הארועות שהם סוד ה' אצבעות ב"ד ימין שהוא מלוכב בפרטוף אצל ולכן באצל יש בו סוד ה' חסדים וה' אצבעות של יד שמאל המלוכב בפרטוף ח"מא . ולכן באומא הם ה' גבורות ולעולם החסדים כלולים מגבורות והגבורות מתחללים והם סוד חסדים שחסדים הם ה' וגבורות שחסדים הם ג"כ ה' וכן הגבורות שהם חסדים שבגבור' וגבורות שבגבורות ותדע שלעולם אף הגבורות שחסדים שהם רוא דרוכר הנכלל' באצל הם יותר ממוחק' אף מן החסדים שבגבורות שהם רוא דקובא הנכללים באומא גם תדע שא"ל ה"ל לפעמים נחלק' כל אחד לב' פרטופים וכל פרטוף נעשה מ"ם שלימות היינו פרטוף אצל נחלק לב' היינו מראשו עד טיבורא דילי' נעשה פרטוף אחד ונקרא אצל עילאה ומטיבורא דיליה ולמטה נקרא ישראל סבא ובכללם שניהם נקראים חכמה דאצילות ונרמזו באות יוד של הו"ה ופרטוף ח"מא נחלקת ג"כ לשנים היינו מטבורה ולמעלה נקראת ח"מא עילאה ומטיבורה ולמטה נקראת תבורה ושניהם נרמזים באות ה' ראשו של הו"ה והנה לפעמים יש זוג לא"ל עילאן ב'ני עולם ולישראל סבא ותבורה ב'ני עולם לפעמי' שנכלל' אצל ו"ם בפרטוף ח"ל וגם ח"מ' שהי' ב"ל ע"ס תבורה ג"כ פרט' ח' ואן במק' שהי' הפה ד"ם . ותבור' כשהי' ב' פרטופי' עתה שנכללו בפרט' ח' שם הם היסוד' דא"ל ולכן תמצא לפעמי' שהפה רומז אל היסוד כמ"ס רז"ל היכי דמי לאתער בעוד שהרוק בתוך פיה וכן רבים וזכור כ"ז הרי נתבאר לפניך גם חו"ב דאצילות :

ג תדע שכן ששה ספי' תחתונות דאצילות שהם חס"ד גבורה ת"ת נצ"ח הו"ד יסוד' נבנה עולם רק פרטוף

הקדמת הכותב

פרטון אחד והוא הנקרא זעיר. אנפין והוא ג"כ מ"ם שלימות אך שיש בו הפרש מן ה' ראשונות שהנ' שהם כח"ב ד' אלפין שנחבארו לעיל ומאירים בהם תמיד כל ה"ם אבל בזה ה"ל לפעמים שנאירים בו ג"כ מן ה"ם שבו והן נקרא גדול ולפעמים שאין מאירים כל ה"ם רק ששה ספי' ה"ל נקראים ששה קטנות והג"ר שם אין בהם הארה והן נקרא קטן שאין בהם הרמת ראש ואין בו דעת וגם אין ביחוד ביאה וזה הזעיר אנפין נתן ג"כ לפעמי' ל' פרטופים והם ישראל ויעקב על דרך אבא עלאה וי"ם וזה הישראל נק' ישראל סתם ולפעמי' נק' ישראל זוט' בסוד הכח' נער ישראל ואוהביו וז"ל כולל לשניהם והוא נרמז באות ו' של שם הוי"ה והוא מן ספי' המלכות העיקרית של אלילות נכנה ממנה ג"כ פרטון שלם ב"ם שלימות והוא נקרא נוק' דז"א וזה יש עוד הפרש שלפעמי' מאירים בה כל ה"ם שבה והוא הא' בסוד הגדלות ולפעמים אין מאיר בה רק נקודה אחת שהיא בחי' הכח"ר שלה וכל שאר ה' אינם מאירים והוא הא' בתכנית הקטנות וז"ל כאשר רחל תראוי שאני שחרחרת כמבואר בזהר דמאמר הינוקא ולכן הוא נק' אספקלריא שאינה מאירה ונק' סיהרא קדישא שכמו שהלכנה אין לה אור מעצמותה רק מה שמקבלת מן השמים ונקראת לבנה ע"ש סגי נהור שקורין לסומא כן זו הנקב' דז"א אין לה אור מעצמותה רק מה שמקבלת מן הת"ת שהוא סוד השמש כמ"ם לקמן והיא נגדלת מעט מעט עד שנגדלת שמאירים בה כל ה"ם ויש בזה שבעה בחי' בסוד ההתגדלות שלה ואין אנו כאן בציאורם ויתבאר לקמן בסוד קידש המודש והנה זה הנוקבא דז"א נחלתה ג"כ ל' פרטופים והם נקראים לאה ורחל ולפעמים נכללו בפרטון אחד כמ"ם לעיל בענין אימא עלאה ותבול' אך שיש הפרש בזה כי למעלה הזוג תמיד הוא א"ו וי"ם עם תבונה אבל כאן לפעמים יש זוג לישראל ורחל ויעקב עם רחל ולפעמי' יש זוג ישראל ורחל ויעקב עם לאה כמה שאכחו הכל במקומם וסנייהם לאה ורחל נכללים בנוקבא דז"א ונקראים מלכות דאלילות ונרמזים בזה הא' אחרונה של הוי"ה. אך יש הפרש בין לאה ורחל כי לאה לא נעשית רק מה הארה בלבד שהיא הארת מלכו' תבונה ולכן לפעמים נרמזת באות ה' ראשונה של הוי"ה והיא כולה דינין ונקראת לפעמים שכינתא עלאה וגם ע' מא' דאחכסייא אבל רחל נבנית מנקודת המלכות העיקרית של האלילות והיא דינא רפיא ונקראת שכינתא תתאה ועלמא דאחגלייא ולכן רחל נקראת עקרת הבית הרי לפניך כל העשר ספי' של עולם האלילות וסוד זיווגם ומעמדם וכל הבחי' שבהם יתבאר במקומם :

והנה אחר שנבנה עולם האלילות ירדו י' ניצויות אור מעולם אלילות היינו מן אור חיוניות הבניה דאלילות וגם ניצויות אור המלכות דאלילות ובנה מזה עשר ספי' שלימות בעולם הדבריה נקרא עולם הכסא שהוא כסא לאלילות וי"ם הרשב"י ז"ל אימא עילאה נקנת בבורס' והי"ם דבריהה הם כמו כל ל"ם דאלית' ויש בעולם הדבריה כל הבחיית שיש לאלילות וכל הפרטופ' אך שיש בהם גם בחי' שונות ויתבאר כל אחד במקומו אך זה ההפרש דע כי באלילות אור א"ם ממש שופע בו והע"ק מקבלו בלי שום מסך ושאר הספי' מקבלים זה מזה אך שגם הספירה של האלית' בעצמ' זכים ומאירי' מאור ולכן הם מקבלים כולם מאור א"ם ממש וז"ש בזהר עלמא עלא' איהו ומייהו חד בהון וכו' . אבל י"ם דבריהה אינם מקבלים מאור א"ם רק אור ה"ם דאלילות שמא' בתוכ' דרך מסך מנדיל סוד פרכת המסך דכח' והבדילה לכס הכרכת בין הקודש ובין קודש הקדשים כי האלילות נקרא קודש הקדש' והבריהה נק' קודש סתם סוד קדשים קלים שמקבל' מאחוריים דהוי' דאלפין' הנמיר באלילות כמ"ם לעיל ואחוריים דהוי"ה דאלפין בגי' ק"ל ולכן הם סוד קדשים קלים :

והנה אחר שנבנה עולם הדבריה בכל חיקוים דיליה ירדו עשר ניצויות מן עולם הדבריה היינו מאור חיוניות של ז"א דבריהה אל היצירה וגם ממלכות דבריהה ונבנו ביצירה ג"כ י"ם שלימות בכל הבחי' שבבריהה וז"ש בזהר ת"ת מקנן במלכאייא ויש בזה העולם עוד איהו בחיית שונות ויתבאר במקומם ודע כי כמו שיש מסך הפרכת בין אלילות לבדירה כמ"ל כן יש מסך מנדיל בין בריהה ליצירה וכל אלו המסכים הם בסוד המעקה כמו שבארתי בחבורי שגה"ע הרי לפניך שכאן נתמעט עוד האור כי הברוא' מקבל' מן האלית' ששם שופע אור א"ם ממש רק שמקבל מהי"ם דאלית' ודרך מסך אחד אך בקירוב מקום אבל היצירה מקבל מן המקבלים . ומאור האלילות מקבלים דרך ב' מסכים ובדיוקן מקום וההבדל' הוא בין קודש לחולין שנעטע על טהרת הקדש כמבואר בכל בחבורי ה"ל :

והנה אחר שנבנה עולם היצירה ירדו עשר ניצויות מן המלכות דיצירה אל העשיה ונבנו בה ג"כ י"ם שלימות וכל הפרטופים כמו שבעולמות של מעלה אך יש בהם איהו בחי' שונות כמ"ם וז"ש בזהר תחאה מקנת באופן והשגוים שבה העולם יתבאר ג"כ במקומם . ויש ג"כ מסך מנדיל בין יצירה לעשיה כמ"ל ונעשיה הוא חולין סתם . והנה העשיה מקבלת ע"י ג' מסכים וביתר ריחוק מקום ומן המקבלים מן המקבלים ולכן כאן הוא עיקר מדור הקליפות ודע כי באלילות יש שם שום קליפה וע"כ כי לא יגורך רע ובבריהה יש קליפה אך שהוא מעטות ומנותקת ומתה להתחקן וביצירה חלו על חזיו ונעשיה הם רבים על הקדושה וגם מעורבים רע בטוב ועוד דרע וכל אלו הדברים לריכין ביאור רחב רק שאין כאן מקום ביאורם כי לא באלו בהקדמה זו רק לפתוח עינים עורות ולבנות אטומים שהיו עיניהם פקוחות ולבס' פתוח לבין הדברים בכל תפלה ותפלה וסוד הכוונות והיחודים שלא יהיה כבוד הממשש בלתיים הרי לפניך כל הד' עולמות בקיור מופלג והם נגד ד' אותיות הוי"ה י' אלית' ה' בריהה ו' יצירה ה' עשיה ודע שכל עולם

בעשה

הקדמת הכותב

נעשה בשכינתא סוד אדניי כמ' שלקמן בסוד כוונת אמן א"כ היא נכללת בו ומשאל' בנה"ס שהמלכות היא האר' הפיקרית של הו"ה שהוא ה' לאחרונה והה"י שהם נרמזים באותיות יהו' להיותם תוספות כדי שיהיה שיר מרובע שהרי כבר נגמרו עיקר אותיות הו"ה בפשוט כפול ומשולש ועתה הם אותיות יהו' היואלסים מן ה' לאחרונה כי ה' שהם יוד הרי כ"ו כמנין הו"ה א"כ מן אות היואלסים בנכלול' וכלן היא נק' ג"כ עשרת בעלה כ"ל ע"כ דורק' דבריו בחוספת ביאור .

א"כ מ"ש האר"י ז"ל שעולם עשיה שבאצילות הוא סוד המלכות שהיא סוד ה' אחרונה שהוא סוד העשיה אין כוונתו על המלכות בלבד רק על כל הד' שהם נהי"ם שיר מרובע רק שהיא נועלת את השם שהיא עיקר הגרמנות בזהו ה' אחרונה של הו"ה שהוא סוד העשיה ומה שכחז כי ו"א הוא סוד יצירה שבאצ"ל כונתו על ה"ת שהוא עיקר הו"א כדורע והוא כוללם לנ"ג והוא עיקר סוד אות ו' שבשם שהוא סוד יצירה ומ"ש בינה הוא בריאה שבאצ"ל כוונתו אל התבונה עם ו"ם שהם סוד בריאה כמ"ס לעיל אך שנועלת את השם שהוא עיקר אות ה' ראשונה שהוא בריאה ו"ם נכלל בה ו' ומ"ם אבא הוא אצ"ל כוונתו ו"א אלא שהוא נוטל את השם והיא נכללת בו ובאשר שאבא הוא אצ"ל מוכרה הוא מנחם שהב"ת דבוק בו בסוד כי עמך מקור חיים כ"ה הרי כי זה הכתר נכלל באצילות היינו א"ל שהוא הכתר דאצילות והוא המשפיע באבא בלי ממסך מבדיל וזה נכנס ממנין השם"ל ה' העיקר הזה אינו דבוק באבא רק ממשיע בו ע"י מסך הא"ל והוא נקרא ג"כ כתר האצילות"ל אך שמתעלם למעלה בעולמו א"ס ומ"ס הרב כתר הוא אצ"ל ר"ל ארץ המשפיע באצ"ל כולם הם אצ"ל ומ"ס א"ל א"ל בריאה ר"ל ו"ס ותבונה שנקראים ג"כ א"ל א"ל רק שהם נקראו א"ל א"ל עולמו ו"ם ותבונה נקראים א"ל א"ל סתם וזה יושו כל הדעות ויתורצו כל הקושיות : הרי נתבאר לך כל הד' עולמות וא"ל כל א' ים בו כלילות כל הד' • אך דע שלפעמים העולמות במקומם ולפעמים יש להם עלייה ונכללים זה בזה והוא עיקר היסוד • ולפעמים יש להם ירידה ע"י מעשה התחזונוים שזידם להרע ולהשפיל כמו שיתבאר הכל במקומו :

ועתה עוד הקדמה כוללת הנריכה אל העבודה הזאת וזו כוונת התפלה הנס כבד ותבאר כי א' ראשונות שהם כח"ר חכמ"ה ביה"ח נתקנו ב"ס שלמות כל א' מהם ומאירים בהם תמיד כל העשר אל ה' א' אין נתקן ב"ס שלמות כי אין מאירים בו רק ו"ק שהם חב"ה דה"י * ונחסר ממנו הארת ב"ר שהוא סוד הרמת ראש * וגם נחסר ממנו הארת המלכות והמלכות שהיא נוקבא דז"א אין תא' בה רק נקודת ה' ה' ה' ונחסר ממנה הארת י"ט תחתונות שלה והנה קודם שחטף אדה"ר היו גדולים גם ז"ל והיו מאירים בהם כל ה"ס וזה הדרוש ארוך מאוד ולקצר אני בא וגם קודם שחטף היו כל העולמות עומדים כ"א על מקומם כעת אילנות ואחר שחטף אדה"ר נתמעט האור מזה"ל היינו כי אורות ב"ר של ז"א שהיו מאירים מהשפעת אור"א חזרו למעלה באר"א ואורות המלכות שלו נכלו למטה בקליפ' היינו בקליפ' הזכר הוא עבד' בישא שקיבל המלכות ועליו נחת עבד כי ימנול ואורות ט"ס של המלכות נפלו כולם בקליפה בהיאח שפחה בישא דכתיב תחת שפחה ב' תירש גבירתה וכו' לא תמלאהו אור אלא תמלאהו ע' וישלים כמ"ס במקומו * והנה אורת המלכ' עיקר בנינים הם מן גבוי ל"ב נתיבות שצחמה סיודים למטה עד המלכות ותתפסדים בכל העשר ספירות שבה דכתי' בסכמה יסד ארץ ואמרו באבא יקד ברתא והנה ירדו ט"פ ל"ב הם רפ"ח נילוי' שנפלו בתוך הקליפה בסוד מרספ"ת מ"א רפ"ח כמבואר הכל באריכות בחיבורי שגה"ע ורריך לבדר אות' ולהעלותם למעלה אל מקום הקדושה וגם גרם חטף אדה"ר שירדו גם כל העולמות ממקומם למטה כמ"ס במקומו ורריך להעלותם וכ"ע"י מלות מעשיות ועסק התורה וכוונת התפלה * אבל העשעים לא די שאין מעלים בקודם אלא שמורידן אור הקדוש אל הקליפה ונותנים כח אל הקליפה לשלוט בעולם * והנה כדי לבררן ולהעלותן רריך מבחל' לכוון לחקק במקומו כדי שיוכל אח"כ לעלות ואח"כ יכוון להעלות ואח"כ יכוון להאיר להם להמשיך להם שפע מכתר עליון ע"י דרבינו עמרין וע"י ההוא שמיר וגנין לאח"כ שהם סוד דחילו ורסימו כמ"ס במקומו לתת מוחין לז"א וסוד המוחין הוא סוד הגדלות שלהם שחיוו כס בל"ה א' סולמאירס פנים בפנים כדי שידווגו יחד שהוא סוד יחוד קב"ה ושכינת' כמ"ס במקומו וזהו עיקר כונת התפלה' שהיא במקום קרבן שכלנו שנקרבה למקריבין כל הכחות והמונחים יחד כן הוא מעש' התפלה כמ"ס במקומו ודע כי בכל המדות יש בהם ב' בחי' שהם כלים ועצמ' ועוד בחי' א' היינו אור שנקבא מלמעל' ע"י מעש' התחנול' וזאת אור העצמ' שבו ולכל בחי'ם בו עוד א' בחי' שהוא חנוני' ופנימי ומקיף כמ"ס הכל במקומו ודע כי אין אחי' לחנוני' רק בזו"ל שהם ז' ספ' תחתונ' אבל בז"ר אין להם שום אחי' ולכן עיקר עבוד' האדם לתקן זו"ל כמ"ס הכל במקומו ועכ"ל גם אור"א לריבין למעש' התחנול' והעצם הוא כי יש ב' מיני זוג באח"א הא' הוא לזורך חיות העולמות וזה נקרא' חינוני' העולמות וזה שייך בכל מיני א' אור' שכלב"ה הווה הוא תדירי וכלל מעש' התחנול' וזווג הב' לזורך המוחין לז"א היינו שיהיו בסוד הגדלות שיאירו בכל מהם כל ה' ושיהיו פנ"ב ושידווגו יחד ע"י נתרצה אור בכל העולמות יחד ומכדי חיותן וזה נקרא' למעשה התחנולים שעי' מביאם הם מתקנים מהחלה חנונית העולמות ב' חיקויים שהם חלון ופנימי' ולתקין במקומם ואח"כ מתקין' פנימי' העולמו' א"ב ג"ב חקויין חיל ומעל' אותם למעלה ואז עולים זו"ל היינו פנימת האור שלהם בדוגמת מ"י אל אור"א ואח"כ מדרובי' אז יחד הם מעולים על ידי אור חדש מאריך ותחדשים בחי'א בעלן מוחין חדשים לזורך זוג להו"י מוחין לז"א וזמן עליית פנימיו' זו"ל לאח"א נקרא' עניבור ואח"כ הוא סוד הליד' ואח"כ סוד היניק' והקסמ' ואח"כ סוד הגדלות ואין להאריך בזה ויתבאר הכל במקומו * עד כאן ההקדמה :

זוה מעשה המנורה

ד

למג א כי (ה)	צחב ב ענף (ו)	נני ג מקור (ה)	נו ד תים (ה)	תמו ה באורך (ו)	מור ו נראה (ה)	שיר ז אור (י)
יוד הי ואו הי	יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	יוד הה וו הה	יוד הא ואו הא	יוד הי ואו הי	יוד הי ויו הי

אלהם חננו וברכנו יאר פניו אתנו סלה
אנן אל שדי

לדעת בארץ דרך בכל ניום ישועתך
קרע אל ששן

ידרך עמים אלהם ידרך עמים כולם
נגד אל ינש

שמו וירנו לאמים כי תשפוט עמים
משור ולאמים בארץ תנחם סלה

ידרך עמים אלהם ידרך עמים כולם
חקב אל ששן

ארץ נתנה יכולה יברכנו אלהם אלהינו
ינ אל שדי

יברכנו אלהם ויראו אותו כל אפסי ארץ
שן יהוה יוד הא ואו הא תוספת נשמה לנשמה

לישועתך קויתי יהוה

נשמה

מברואה

תוספת רוח מיצירה

תוספת רוח נפש מעשייה

נש

(במור צתנג)

אל אדני

חכם אדני היכל
מעשי מעשה נפש
תוספת נפש
צום קול ממון
הכ אס

מציאות

מברואה

תוספת נשמה

שדי

אל

אלהינו

אלהם

יברכנו

יכולה

ארץ

מור

שיר

בשמך מלא מלה עזובתי נר למשיח

ניום

נב

(ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד) סגור סגור

יצריר

הנהגות הקימה ממשלתו

כתיב

עורה הנבל וכנור אעירה שחר הכח' הזה זאל ללמד אדם דעת זאל יסמך האדם על דעתו באמרו בודאי אעירה השחר אלא יעשה לו איזה הכנה כדי שימור אותו משיחור כמשור'ל כנור ה' תלויה למעלה מראשותיו של דוד וכו' . וכמה חכמים שעשו חסדולות ועשו איזה כלים שעי' הכלים יתעורר משיחור ועיקר ההכנה הוא עי' חרנגול שהוא מכון את שעות החלות כמ"ש לקמן בזכרת הנותן לשכוי בינה ותחנגול שחור הוא הוא מכון את השעה ביותר ובזורה הפליג מאור בשכ' העומד בחלות לעסוק בחור' ולריך לעשות בחסלה התיקון חלות כמ"ש לקמן ואח"כ יעסוק בחורה ואם אין שהוא לעשות שתייה היינו בלילות הקצרות יעשה התיקון אף שאל יהיה שהוא לעסוק בחורה ואם עשה התיקון ומטפתו שיהי יכול לישן מעט רק שעי' יקום חלי שעה קודם שיחמיל להאיר היום בכדי שיעסוק בחורה לחבר לילה ליום עי' עסק החורה לקיים והגית בו יומ' ולילה וסוד החיבור לילה ביום הוא סוד יסוד קב"ה ושכינתו' כמבואר בזורה .

טורה אני לפניך מלך מלכות חי וקיים יסוד אדיר הוד וגאור נלח המפואר ת"ת בגבורה גבורה וגדולה חסד ולו הבינה זינה והחכמה חכמה חכר ודבכוד עתיקא קדישא אשר ברוב חסדו ואמתו רחור בר נשמת' אשר פקדתי בידו :

סדר נטילת שחרית

אסור ליגע במלבושיו קודם נטילה סדר הנטילה של שחרית כך תראה שיהיו מוכנים לפניך שני כלים אחד צמחא מים ואחד רק זאל מים לקבל המים ויכוון . שהכלי מלא מים נקרא ברוך והריקן נקרא ארור ויראה שהכלי הרק יהי' מעט פגום שהוא רומז למ"א דעליו נאמר וכל אשר בו מים לא יקדש ויטול הכלי עם המים בימינו ויתן בשמאלו וישפוך המים על ידו הימנית ואח"כ יקבל ביד הימנית וישפוך על ידו השמאלית כן יעשה גי' בסיווגין כי זו הרוח רעה השורה על הידים אינו הולך משם כי אם עי' שפכת מים גי' פל הידים בדילוג :

סוד רחיצת ידים במים הוא כי אמרו חז"ל ידים שניות לטומאה והכוונה כי האדם נכרח בכלל אלהים ומבשרי אלוה' והנה כבר ביארנו שיש ד' עולמות שהם אבי"ע ובכל עולם יש עשר ספי' בכלל והוא דיוקנא קדישא ודאדם והכוונה ברחיצת הידים לתקן האדם דעשי' כמ"ש לפנינו . והנה אין גבול עשר באדם בצדיקים רק בידים ורגלים שיש בשני ידים עשר אלצבעות וכן ברגלים והטעם שהרי כבר ביארנו שכל ספי' כלול מעש' והנה הכתר שהוא הנקרא אריך אפנין אף שאמר בזורה דאיהו כולא ימינא וזית ביה שמאלא היינו שהוא כולא חסד פשוט ואין שום דין עכ"ל כבר בארתי בחצורי שגה"ע שהוא כלול מימין ומשמאל היינו שמאל לערך ימין דיל' ולכן יולאים ממנו ה' חסדים מסטרא דימינא וה' גבורות מסטרא דשמאלא והם מתפשטין גם בצדיר אפנין וכבר נת' שהחסד' כלולים מגבור' והגבור' כלולים מחסד' היינו חסדים שבחסד' וגבורות שבחסדים וכן חסדים שבגבורות וגבורות שבגבורות וה' גבורות הם סוד ה' אותיות מנצפ"ך שהם סוד פ"ר דינים שגם ה' אותיות הוא סוד פ"ר אדומה הרומז אל הדינים ובדינים יש אחיה אל האלוים אבל לא בחסדים ואין בהם אחיה גם בדינים רק בהקצוות למטה שכלשר ישתלשל הדין אפי' למטה הם דינין קשים ובהם יש אחיה להחזוני' והנה הם עשר גבורות כנ"ל ולפי שהם אותיות מנצפ"ך שהם כפולים הרי הם עשרים והנה עשר גבורות שהם יותר ממוחזקים הם מתגלים צב' ידים בעשר אלצבעות שהם ה' בימין וה' בשמאל ומתגלים בהקצוות והם ה' אותיות מנצפ"ך כפולים צב' ידים ואח"כ משתלשל' ויתר למטה ברגלים ושם מתגלים גי' בהקצוות והם עשר אלצבעות שצב' רגלים שהם גי' ה' אותיות הג"ל אף שהם דינים קשים מאוד כי הם סוד עקבי דמשיחא דחמן חופי ימני והקליפ' יש להם יניקה מן האלצבעות היינו מתחת האצבעים ששם בוקע האור לחן וגם הדינים יולאים מהקצוות ויונקים משם ואין נגרשים הקליפות משם עד שיואלים החסדים שבהם אין אחיה כלל לקליפה ואז הם מתחלקים משם . ולכן הידים יש להם טהרה עי' המים כי מים רומז לחסד כידוע אבל לא הרגלים אף בעי' שאז מתוסף אור גדול סוד תוספת שבת אז לריך לרחוץ גם הרגלים כי אז מתחלקים הקליפות גם מן הרגלים בסוד אם חסד משבת רגלך כמ"ש לקמן וזה חזין מנה שאמרו שחידים הם שניות לטומאה והוא בדידים של הצדיר דעשי' שהוא סוד ילירה שבעשי' כנודע והבן זה והנה בחורה יש גי'דים והם יד הגדולה הוא סוד ספי' החסד יד החזקה סוד ספי' הגבורה יד הרמה הוא סוד החי' שהוא באמצע וכולל צב' הידים ולריך לשפוך מים גי' לעורר הכוונה כאשר יתבאר :

כוונת שחרית

ה

הנה כשתשמעו מים פעם אחת על יד ימין תכוון ליד ימין של ז"א שהוא חסד וכולל גם לגבורה כי כל אי כלול מנצחיו וזכר יש צו י"ד פרקין א"כ צ"י ידים הם כ"ח פרקין לכן תכוון כאשר נכנס לפסוק למעלה יד שמאל פעם א' תכוון ליד שמאל של ז"א שהוא קס"י הגבורה כולל גם לחסד :

כ"ח אומיות

יהוה אלהינו יהוה כוונ במוכסו כוונ

יד ימין פעם צ' תכוון לשם של ע"ב צג"י חסד יד שמאל פעם צ' תכוון לשם ס"ג שיש צו ג' ירד"ן וא' אחד צג"י א"ל שהוא שם החסד :

יד ימין פעם ג' תכוון לשם העלם שהוא יד שמאל פעם ג' תכוון כמו צינן

יהוה ותאמר יד הגדולה יהוה ותאמר יד החזקה יהוה יד הא הא ואו הא יד אומיות יה יד ואו דלת הא אלה י"ד אומיות וזה ואו אלה ואו הא אלה י"ד אומיות ותאמר יד רמה

צננוי דמלוי זה השם יש צו ג"כ כ"ח אומיות שהם צ"פ י"ד היינו ימין ח"ת שהוא י"ח מלא יש צו י"ד אומיות והשמות הם ה"ח אומיות ולכן תכוון כנדרש לפסוק :

גם תכוון כי הכלי נקרא אנט"ל או נט"ל וע"ה הוא צג"י ל"ח כמנין צ' שמות הוי"ה אדני"י ותכוון בשלש יאדונוהי' ואח"כ תמלא ידך מים ותאמר ידיו גלילי זהב מ"מולאים ב"תרשיש ויכוון כי ג' פעמים י"ד שהם י"ד דע"ב וי"ד דס"ב וי"ד דנ"ה כנ"ל ג' פעמים י"ד צג"ינ"י מ"ב הכרמים צר"ת של מ"מולאים צ"תרשיש ושם מ"ב היא צינורה ולכן תכוון כי צג"י ידים כנ"ל אלו אומיות את העשים ומעלין אותם למקום היצירה כאשר היתה מקומה צעת הא"י חלל שירדה :

אח"כ תרחץ מנקה ותאמר אח"כ תרחץ עיניך ותאמר אח"כ תרחץ למיך ותאמר אח"כ תרחץ שפתך ותאמר אח"כ תרקוק המים שרחצת צהם את פך ותאמר אח"כ תציה ידך למעלה כנגד ראשך ותאמר

ותכוון שהאורות שיוצאים דרך צקיעת הצפריים שיוצרו למקומן אל המוחין הפנימיים שלא ינקו מהם הצפריים גם תכוון שעי"ב ג"פ מ"ב שכוונת צ' רחילות ידך שהוא מ"ב דע"ב ומ"ב דס"ב ומ"ב דנ"ה היינו כי הוי"ה פשוט עם הוי"ה דמלוי מן הג' מלואים הוא י"ד אומיות ומלוי דמלוי כנ"ל הוא כ"ח אומיות הרי הם מ"ב אומיות בכל פעם ובאלו הג' מ"ב אחת למעלה את הג' ידים שהם גדולה גבורה ויד הג' שהוא ח"ת למעלה להאיר לו ג"ר שהם כח"ב להיות לו מוחין שהיא נשלה צ"ח שלימות שבג"ר שלו הוא שם מ"ב כמבואר בק"ש היינו חב"ת שנעשה חב"ד והבן זה ולהעלה העש' אל היצי' היינו חלונות ג"ר דעש' ופנימיות ג' אמצעות דעש' שהם חב"ת שהם צח"י יצי' דעשיה וילבישו את המל' דיע' כמנין רבוע דל"ה כח א"ר אר"י שהם על נטיית ידים כמ"ש לקמן ותכוון כי ג"פ מ"ב קכ"ו כמנין רבוע דל"ה כח א"ר אר"י שהם סוד מל' ותפשוט שפך כמי שרואה לקבל אור דבר רמז לקבלת הטהרה והקדושה ויכוון להכניס קשרי זרועותיו שהם חילוי ידיו להכניסם צפנים בסוד וכל אסוריהם ביהם ואח"כ יברך ע"פ כוונה כמו שיתבאר לפסוק לקמן :

מאמתי בברכי אחי מורי ז"ל כוונה לג' שפכות המים על הידים בסירוגין הוא כך : **הנה** אורח מלבישים לב' זרועות של א"ת כמבואר בהקדמה והנה א"ת שהוא סוד יד ימין נוטל הכלי עם המים שהוא סוד היסוד שלו שנקרא כלי כמ"ש במקומו עם המים סוד החסדים שביסוד ונותן לגינה היא ח"תא שהוא סוד יד שמאל של א"ת והבינה שופכת מים הוא סוד מ"י שלה שעולים מחלה נגד הנ"ד וזהו סוד שפיכת מים מיד שמאל על יד ימין ואח"כ יורדין המ"ד על המ"כ והוא סוד שפיכת מים מיד ימין על

כוונת שחרית

על יד שמאל ואח"כ הצינה שהיא אימא שופכת מים של חסד ליד ימין של ז"א ואח"כ יד ימין של ז"א שוקף המים על יד שמאל והוא המשכת השפע דרך הצנורה והגבורה שופך דרך צנור אלכסון אל הנצח של ז"א שהוא מנובס ביד ימין של מל' והנצח להוד שהוא יד שמאל של מל' הרי נגמרו כל הג' שפיות בסיווגין וסוד השפסקון הוא שמחברים כל המים ביסוד ששם ערוכ כל הכוחות כידוע :

כוונת הברכות

ברכות מה ה' אלהיך שואל ממעמך כי אם ליראה ואמר רז"ל א"ת מה אלא מאלה רמז למאה ברכות שצריך האדם לקיים בכל יום ולכן אבאר לך סוד המאה ברכות מה הם והכוונה שצריך לכוון להמשיך שפע אור מהצרכה העליונה שהיא אימ' עילאה מנה"י שלה שהם סוד הברכיים לעשות מוחין לזו"ה שיהיה בסוד הגדלות לצורך הוויכוח והוא שמתלבשים כה"י דאימא בתוך הז"א והוא מרכנת עצמה בסוד והוא רובנת על הברכים עד שמכנסת בו גם שני שלישי ח"ת שלה כמבואר בחבורי שנה"ע הרי הם ג' ספי' שליונות ושני שלישי וכו"א כלול מעשר הרי ל"ו והוא סוד מלוי של שם ס"ב שבאימא בגי' ל"ו והם מתפשטים עד הצנור של ז"א שהוא שליש ח"ת עליון של ז"א כמבואר בחבורי שם והם ששה ספי' שהם כח"ב דג"ב ושליש ח"ת כ"א כלול מעשר הרי ס"ג הרי ק' ברכות וממנו נמשכים אל המל' שהיא סוד שם אדני' ומלא' י' בכחבי האר"י ז"ל ששם אדני' הוא ציור זה כי זורת א' הוא יו"ד וי"ד כזה א' וזורת ב' הוא י"ב כי ה' היא יושבת למעלה בעין קוץ על הצנור כזה - והוא ציור זה יו"ד והוא בגי' ק' וד"ל :

בבלי הברכות חזן מברכות של תפלת העמידה צריך לכוון להמשיך השפע מוויכוח הצנורות דא"א אל ז"א כדי שיוכל לעלות למעלה לקבל המוחין :

ברוך יסוד א"ו"א אתה חסד יהודה ח"ת אלהינו גבורה נכלל בחסד מלך צינה העולם אדני מלכות אשר צינה קדשנו דעת בטעותנו נלם הוד וצונו יסוד על נשילת ידים מלכות דליהה העומדת למטה צעשים :

כלל גדול בכל מקום אשר תזכור את שם הו"ה תכוון כי יהי' הוא בכל השם קצוות של ז"א וה' אחרונה היא סוד מלכות דאליות שהיא כלולה בעצם ההו"ה ותכוון בקריאתך אדני' שהיא סוד מלכות היורדת בצריאה ובכתיבתו הו"ה והרי הם ב' זוויות שהוא סוד ח"ת וזונו וזרדיק וזת זוגו זה הסוד מבואר באר היטיב בחבורי שנה"ע :

ויחזרה במלת צרו"ך תכוון שעדיין הו"א הוא בסוד וי"ך ואין לו הרמת הראש והמלכות שהוא נוקבי דז"א היא דבוקה מאחוריו (כי כל זמן שהם בסוד הקטנות שאין להם מוחין הם בסוד הדיגין כמ"ס בחבורי הג"ל וכדי שלא ינקו החושים מן האחוריים שלהם כי לעולם אין אחיזה להחשושים אלא מן האחוריים שהוא שורש הדיגים כמבואר שם ולכן הם נדבקים אחור באחור בסוד דו פרזופין כדי שלא יהי' יניקה מהם להחשושים) ועתה ע"י הברכה עולים שניהם יחד אל הצינה וזה כרמז בלות ב' של צרוך ומיד יורד שפע אור מן ראשית הכמה הרמז בלות ב' של צרוך ע"י הרעת עליון שהוא מול עליון הרמז בלות ב' של צרוך מתחר עליון הרמז בלות ב' של צרוך שמשם נמשך השפע בסוד אור זרוע לצדיק ולכן תכוון לחבר יסוד אבא שנק' שבי"ל עם יסוד אימ' הגן' נתיב בסוד נקודה אמעית שבה הגן' נקודה ליון שהוא סוד יסוד שביסוד שלה בהתחבר דעת עליון ויכוין כי יסוד אבא נקרא צרוך ויסוד אימא נק' ברכיה ששם הכולל היא ג"כ כמנין צרו"ך ששם ד' אותיות הוא בג' רל"ב כמנין יהי' אור והם סוד ד' שמות ששם ע"ב ס"ג מ"ה צ"ן כולם בג' רל"ב וכולם נמשכים ביסוד אבא שנק' צרוך וגם ביסוד אימא יש רל"ב בצופן זה כי ביסוד אימא יש שם אה"ה במלוי ההי"ן כזה **אל"ה ה"ה יו"ד ה"ה** ותקם הא' בלתי המלוי ותלייר אותה כזה **א** שהיא צו"ר ג' אותיות **ה"ה** ששם יו"ד ותלייר **ה"ה** של זו הא' בקוויים **ה"ה** ששם ב' ווי"ן הרי הא' עצמה עולה כ"ח ועם ד' אותיות של יו"ו הוא ל"ב אח"כ תלייר ה"ה ההי"ן בג' צוירים שיש לה' **יו"ד ה"ה** ששם ג' ווי"ן הרי כל ה' עולה מ"ב הריד"פ מ"ב עולה קס"ח אח"כ תלייר גם ה"ה של **מלוי יו"ד** ג"כ ב' ווי"ן הרי יו"ד עולה כ"ח ועם ד' אותיות שיש צו"ר אס' תחלק ה"ה הרי ל"ב ס"ה עולה רל"ב והנה נשארו ב' אותיות ל"ק ותחבר עם רל"ב הרי ג' שבי"ל שהיא יסוד אבא הגן' שבי"ל וע"ה ג' בש"ס סוד גבורות בשמים ששם סוד מ"י שביסוד אימא והנה יסוד אבא נק' פלא שהוא סוד אל"ף של אה"ה אס' תחבר עם ששם סוד יסוד אימא הוא תנ"ד בגי' חות"ם שהיא סוד ג' אה"ה צויר"ן באלפ"ן שביסוד אימ' וזה רמז לחבור א"ו"א שהיסוד של אבא נק' שבי"ל דיקק דלא' אחידע לא לעילא ולא לתתא שהוא רמז לחבור דיבוק גמור וזווי תדורי שיש לא"א :

יהיה אח"כ צריך להמשיך כל השפע ביסוד אימא ואח"כ בעטרת יסוד שלה ששם הג' אה"ה בגי' תנ"ה והוא מתפשטת עד הוד ז"א כנודע רק בסוד א"מ ולא בסוד אור פנימי והוא רמז במלת

במלת אח"ה שהוא ר"ת א"ש ת"ה ה"ודך על השמים א"ש הו"א סוד יסוד אימא שבה שם אה"ה בנ"י א"ך וך' פשוטה הוא בנ"י ת"ק הרי אשר תמ"ה הוא סוד העטרה של היסוד סוד חומ"ת ירושלים כי חומ"ת היא חומ"ס וע"ה הוא בנ"י תמ"ה סוד ג' אה"ה כמ"ל והם מתפשטים עד הו"ד ז"ל כמבוא' בזהר דאמר אימ' עילאה עד הוד מתפשט' והם מאירים אל הו"ד בסוד ד' מוחין מקיפין דילי' ולא בכוד ד' מוחין פנימיים וז"ל נק' שמי"ם כמבואר בזהר על פסוק ואח"ה תשמע השמים וכן כמנה דוכתי הרי לך ביאור פסוק אש"ר תמ"ה הוד"ך ע"ל השמים והוא נרמז בברכה זו אה"ה הו"א ר"ת אש"ר תמ"ה הוד"ך הו"ה הוא ת"ת סוד שמים וכוונה בזה"ה זו זריך לכוון להכליל כל הד' מלואים שהם ע"כ ס"ג מ"ה ב"ן בשם ב"ן האחרון שבו נרמז כל הד' מלואים בנ"י רל"ב כי שם ב"ן א"ס תזייר אותו הכל בניור קוים שהם וו"ן כמ"ל בשם אה"ה עולה בנ"י רי"ב אש"ר תמ"ה ד' הה"ן פשוטין שהם בנ"י הרי רל"ב ולכן זריך להכליל כל הד' מלואים בשם ב"ן לפי כי עתה עדיין הו"א בסוד הקטנות שאין לו הרמת ראש והוא ב"ן חינוק וינק משרי אמו שעי' זו הניקה הוא מתגדל ויש לו הרמת ראש בס"ה מנחל בדרך ישתה ע"כ ימים ראש כמבואר בחבורי שנה"ע ואש"ר תכוין כי אשר שקבלו השפע נכלל השמאל בימין והו כוונה אלהי"ו כי א"ל הוא חסד הוא ימין ה"י הוא דין והוא שמאל ואות ל' רומז לנוקבא שהוא דין נכלל באות ו' הרומז לדוכא שהוא ימנים (וסוד אלהינו מבוא' בזהר שהוא רומז לעמורא דאמנעיתא שכולל לחסד ודין והיינו בעת שהוא בסוד הקטנות שאין לו הרמת ראש כי אלהינו בנ"י ק"ב הוא סוד ק"ב חרוב"ן כידוע כ"ח שיה"ל לזר מנופא רק שבלים בחסופות בסוד מוסף היינו אשר שיש לו הרמת ראש סוד ג"ר שהם חב"ד אזי מב"ת עולים ונעשים חב"ד ונה"י הם חב"ת ונה"י בל"ם לו בחסופות וא"ס אין לו הרמת ראש נקרא קטיע שנקטעו רגליו סוד נה"י ואמרו הקטיע יולא' בק"ב שלו ודרוש זה ארוך והוא מבואר בחבורי הנ"ל אך מזה מבואר שמלת אלקינו רומז לעמורא דאמנעיתא בסוד הקטנות שלו והבן) ואש"ר כשמקבלים השפע האמיתי הראוי להם נקראו מלך העולם ורומז לבינה גם למלכות שמלוכמים בלבוש מלכות להשיג בחסותיו וכמו שהבינה היא מלך בעליונים כך המל' מלך בחסותיו כידוע שכל שפע של זעיר ומוקביה שנקרא' עולם הוא מהבינה והיא נקראת מלך העולם וכל העולמות שלמטה נשפעים מן המל' אבל הכל בא מן העולם הנסתר סוד דעת עליון ולכן אמר בדרך נסתר אש"ר קד"שנו אש"ר הו"א היסוד אימא שבו דביק ההוא שבי' דקיק דלא אחידע ובו היא דעת עליון הנק' קודש וזהו קדשו ששמו' של ישראל נשפעי' ממנו שהם עמוס' מני בטן שה' סוד דעת עליון כמבוא' בחבורי שג"הע ולכן ישראל נק' קדושים ושפע הקדושה נמשך ע"י נה"י שהם נקרא' מלותיו והיינו ע"י נה"י דאימא נשפעי' זו"ר וע"י נה"י דמל' נשפעים העולמו' שלמטה והם נקרא' מלות המלך שאף שהכל נשפעים מהם הוא ע"י מלות המלך כי לית רסו לאתחא למעבד מידי בלא רשות בעלה וזהו במלותיו ל"ה וטונו יסוד שעי' כולם נשפעים לעילא ולתתא ולכן אמר במלותיו לשון רבים הרומז לנ"ה של אימא עלאה ותתא ששניהם נקראים מלוא וטונו הברכה בכל מקום שהיא הוא במלכות כמ"ס הכל במקומו וכאן זריך לכוון כי ע"י זה המעשה מתקן עולם העשיה היינו חלומות נה"י דעשיה וע"י הברכה מתקן אור המקיף שלהם הרי נתקן אור"פ ואור"ע והכל בבחי' חלומות דנה"י דעשיה והיינו כרי שיוכלו לעלות אח"כ אל מקומם האמיתי כי עדיין גם ראשונות לא עלו ביצירה רק שהלבישו למל' דיצירה שהיא עומדת בזה"ל ק"ק דעשיה ועתה זריך לתקן אות' כדי שיוכלו לעלות למקומן שהיו בתחלה באצ"ל כמ"ס לקמן ובזה מסתלקים כל הקליפות שהיו נאחזים בנה"י דעשי' כמ"ס לקמן ולכן הכוון בר"ת עי"ה שהוא רומז לבחי' התחתונה שבעשיה שנאחזים בהם הקליפות וסילוק הוא ע"י רבוע שם מ"ה כמפורש בפנים והוא בנ"י עי"ה והבן

הנהגות הלבושים

אשר שנטל ידיו וזיכך ינגב ידיו ויאמר
ארחץ בגנין כפי ואסובבה את מזבחך יהוה

ותכוין כי ארחץ ע"ה בנ"י שם אלהים במלוי יודי"ן בנקי"ו לזכר אות ב' עולה בנ"י רי"ו שהם ג"פ ע"כ הרמזות בנ"י ימים והם ג' שמות של יוס"ע ויב"ל וי"ט שיש בהם רי"ו אותיות והם בחי' סוד ג' ידים כמ"ל ונאשר ב' של בנקי"ו ותאשרף עם כפ"י היא בנ"י יב"ק ג' אה"ה הו"ה אר"י אה"ה רומז לבינה כמ"ל ששם נשפעים זו"ר שהם סוד הו"ה אר"י ואש"ר ינגב פניו וינגבם היטב ויאמר ופני אריה אל הימין לארבעתם ויכוון כי אר"ה בנ"י גבורה לכלול בימין ולמחך הדינים ובזה ימנא מן בעיני כל רואיו ויהיה מוראו מוטלת על כל הבריות ואש"ר ילבוש מלבוש' ותחלה יקדקך שלא יהיה שום אלה או איזה טפת קר"י דבוקה בכתותיו כי אין לך דבר המעביר את התפלה אלא דבר המלומד והטמא שזה רומז לסוף כמ"ס לקמן :

בשלוש מלבושיו ביחד כי קשה לשכחה כמ"ס לקמן אלא ילבוש כל מלבוש בפ"ע ויקח שני צדדי המלבוש

הנהגות הלבושים

המלבוש ביד ימין וילבוש בית יד ימינו תחלה ויסבב מלבושו מאחוריו ואח"כ ילבוש בית יד שמאלו ויכוין לכלול תמיד השמאל בימין למתק הדיוקן שבשמאל ע"י החסדים שבימין ואח"כ יעבור ממעליו ויעבור ממעל ימין תחלה ולא יקשרנו ואח"כ יעבור ממעל שמאל ויקשרנו ואח"כ יקשר של ימין והוא לכוננה לכלית השמאל בימין ואם אין קשרים במעגלים רק הם בלא קשרים והם הנקראים בלשונו שטיו"ל או פנטאפ"ל יעבור של ימין תחלה ואח"כ של שמאל :

סוד

המלבוש והמעגל הוא כי תדע סדר התלבוש האורות של מעלה הפנימיים וגם המקיפים היינו שהפנימיים הקטן מקיף ומלבים לגדול היינו אצל מלבוש לא"ל ואימא מלכשת לאבא וז"ל מלבים לאימא ומל' שהיא נוק' דז"ל מלכשת לז"ל הרי כי המל' היא סוד מלבוש החיון ואורות המקיפים הם להיפך כי אור המקיף של המל' הוא הפנימי והוא חיצון מקיף למלכות ולכל הפנימיים שבתוכה ועליה מקיף הז"ל מבחוץ ועליה מקיף אימא ועליה מקיף אבא ועליה מקיף ח"ל הרי כי מקיף ח"ל הוא מקיף את כולם והנה הם"ל עמידה בין מקיף המלכות ובין אור הפנימי של המל' כי אין להם מקום לעמוד אלא שם במקום זה ופניהם אל אור הפנימי של המל' כי לא יכלו להסתכל באור המקיף אף במקיף המל' כי אור המקיף גדול מאוד ומסתמא את עיניהם והנה כדי שלא יהנו מאור הפנימי וגם שהם סוד ר"ע עי"ן סוד ח' איש של עשואו אימא וממכת מאור חיון שלה ומחשפט למטה ומלכשת לז"ל כי באור אימא אין אחיזה לס"ל כמדת וה' סוד חשמ"ל שהוא בנ"י מלבוש"ם והוא סוד החשמ"ל שנראה חוד ד' קליפות שהוא רע"ש ורוח סערה ועל"ן גדול וא"ש מתלקחת ומתוכה בעין החשמ"ל והוא זולת מלבושים אשר הם סוד טלית קטן וטלית גדול כמ"ש במקומו וגם זה האור יורד ומקיף גם למטה מהרגלים של זו"כ והם בחיל' המעגלי' וזה המלבוש הוא סוד מלוקא דרבנן והוא סוד שם אל"ה שהוא בנ"י מ"ב סוד שם מ"ב שם בושבעה שמות סוד ז' ספי' שהם זו"כ כנודע ובכל שם ו' אותיות בשתיים יבשה רגליו ובשתיים יעופף שהוא המלבוש לנשמה כשעולה למעלה להגן מן החיצונים בס"ה אמרת אל"ה צרפה מנן הוא לכל המוסרין בו ולשון אמרת מלשון בנע אמרתו דבוע פורפירא דיל' כי צפת הזעם נסתלק זה המלבוש כי בפשעכם שולחת אמכם ונסתלקה האם מעל הבנים ולא נשאר האד' ואשתו ערומים ושלטו בהם החיצונים והנה שם אל"ה במלוי כז"ה אל"ף למ"ד וי"ו ה"ה בנ"י חו"ר והוא סוד חו"ר פניא"ל בנ"י מלבוש"ם וזה החו"ר מלבוש לז"ס שהם זו"כ ובכל ספי' יש שם הו"ה והס"ו הו"ה שיעקב כולל אותם בשמו שהוא בנ"י קפ"ב ואם תרף שם אל"ה שהוא בנ"י חו"ר הוא בנ"י חש"מל ע"ה ועם הכולל הוא בנ"י יס"ע לכן בהלבישך את מלבושך תאמר **בנדי יסעי ויבבישני** ותכוון לשם זה **אד"ף לב"ד ו"ה"ה** וכשתעבור לשם זה **אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה** ויאמר **שוקי**

עמודי שש מיוסדים על אדני פז שהוא בנ"י נע"ל ע"ה כי שם הו"ה בזה"ל הוא בחינה אחרונה בזה"ל ודי בזה :

אדני דברים המקדשים את האדם : יראת חמא : ענוה : שפלות : הרחקת נאווה וכעס והקפדה : תפילין דר"ת : ברכת הנהנין : עיון הלכה : מביילה : מלית ותפילין דרש"י : להיות מעשרה ראשונים בבה"כ : מים ראשונים ואחרונים : ברכת המזון : ענוה משבת לשבת כוונת אמן : הרחקות מאכלות אסורות אף מן הספק : הרחקת לשון הרע : ומאבק לשון הרע : ושלא יבבל את פיו : והרחקה משקר ולעצנות : שלא יהיה מיושב קרנות : ותיקון חצות :

והא לך סדר חיון חיות

כ

מי אשר יראה ה' נענה בלבו יתגבר כארי לעשות רצון אביו שבשמים ולזכות יצרו הרע ולהכניעו ולהשפיל רוחו כמד"ל זכאי אלהים רוח נשברה כמ"ש בזה"ל ולכן יראה לקום בחצי הלילה תמיד לעבודת השם ולא בנסם הארץ בזה"ל שבחנו של המתעורר עומד לקום בחלות הלילה לעסוק בחורה כי הוא עמוד גדול לעבודת השם ומעויל הרבה ליראה ועמוד והסגן רוח הקודש ואפילו בקץ צריך לקום ב"כ בחצי הלילה כמבואר בזה"ל והוא אחר ששה שעות הן בקץ והן בחורף והוא סוד שחין נשמן שהשעה שעות הם כנוד"ק סוד ז"ל שהוא בסוד הדומיטוס סוד השינה כמ"ש לקמן ואם יעבור איזה לילה שלא יקום בחיות ולא יעשה החיון שיעוש לעצמו בלילה קום לנדרה ובאכילה בשר ויין באחריוס וכבר כתבנו למעלה שבליחות הקצרים שלא יוכל לעשות החיון וגם לעסוק בחורה מוטב שיעשה החיון לבר אף אם לא יהיה עוד שעות לעסוק בחורה :

הנה

אחר שנטל ידיו ולבש מלבושו ככתוב למעלה יתקד את גופו והוא כי יש בחיות הארה היוצא מאחורי נה"י והוא נזון הקליפות ולכן אסור להשהות נקביו כי הם חוקק השתלשלות הדינים דנ"י דעש"י ויש אפילו בפנימיותם אחיזה להחיצונים גם מן הבורים שמתבררים בסוד המאכל ויאלץ

יולאים המותרות והוא הוזהמה דרך שם ותכוון לטער פנימיו' (אלו) (והוא החלק של הס"א שה' המזון שלהם כדי חיותם וזוהי הם מסתלקין מן הקדושה דמיון השעיר ביום הכפורים וכמבואר בזהר * והנה אמרו רז"ל מי שרודה לקבל עליו עול מלכות שמים שלימה יפנה יוטול דיו והאי נטילת ידיו הוא אחר שינקא את גופו וזוהי ברכת ע"י ולבאר לך זה הענין לריך שחדש מה הוא הענין אכילה ושחיה של מעלה דכתיב באתי לגני אחותי כלה אכלתי יערי עם דבשי שחיתי ייני עם חלבי ותחלה אציע לפניך מהשכבז הרח"ו ז"ל בזה הענין וז"ל כתיב אל תשקצו את כפשותיכם ואמרו ז"ל זה המשחא נקביו והענין הוא כי כוונת האכילה הוא לבדר את הפסולת והזוהמא שיש בכל המאכלים ולהשליכה לחוץ אחר שנחברר במעיים ומי שמעשה הוזהמה היא אחר שמתעכלה במעיים וכבר נפרד ותברר ממנו הניזון קדושה שיש בכל המאכלים אשר ממנו מזון הנפש והגוף וכל הכח מן המאכלים בא מחלה אל הלב שהוא מלך בכל האברים שבגוף והלב לוקח לעצמו הן והנקי והח"כ שולח מאליו כח לכל האברים דרך מעבר הורידים והמותר נעשה זוהמא והוא יולא לחוץ דרך הנקבים ולכן מי שמעשה את הזוהמא במעי' אחר שנחשכל ונפר' ממנו הן הדיבור' הוא משק' את נפשו יותר משקוף גופו עכ"ל והנה סוד הענין למעלה הוא כי מאכל הוא ג' הויה אדניי שהם סוד ת"ת ומל' כנודע והת"ת הוא סוד הלב ומל' סוד גופא קדושא כמבואר בזהר וסוד המאכל הוא המזון שלהם והוא סוד השפי' שלהם היורד מלמעלה שהוא המקור העליון הנק' כתר שהוא ח"א כנודע ויש בראשו ג' הויות שיש בהם י"ב אותיות וע"ה הוא י"ב מכלין דרמתי שורדין דרך הפנים עד שבאים אל ז"י והוא סוד לחם הפנים כי ג' הויות הוא ג' לחם ולכן היו י"ב ככרות נגד י"ב אותיו וכבר נודע כי ח"א הוא עצמו סוד הבינה המקורית כמבואר בחבורי שנה"ע וצבינה יש הו' בנקודת חלה"ם שהוא ג' יו"ן הרי לפניך שולחן ערוך בלחם ויין והם סוד החסדי' והגבורות שמתפשט' מן ח"א עד שבאים לו"ז וכבר נודע שם החסדים כלולים מגבורות וגבורות מחסדים ומן הגבורות מתפשטים הדינים למטה והם מתבררים עד שהדינין הקשים אחר הבידור הם מזון הקליפות ומיותם כנודע והם יולאים דרך הנקבים והאור הקדוש הוא מזון הת"ת הנק' ל"ב והוא לוקח לעצמו הבידור הן והנקי סוד החסדים והגבורות הקדושים שולח דרך ש"פ לגבורות סוד הורידים אל המל' גופא קדישא והמותרות שהם הדינים הקשים יולאים דרך הנקבים אל הקליפות ואם ישהה ללחם חזי יש ויניקה אל הקליפות גם בפנימיות ז"י אחר שיש שם דינים קשים אחר הבידור ודי' בזה) :

קודם שיכנסו לבית הכסא ואמר זה והוא מועיל שלא ובא לדי' הרהור תורה בבית הכסא :
התכבדו מכובדים קדושים משרתי **לא** יגלה עצמו עד שישכר ויהי' ונחוד נכוע צצה"כ אף צליה כמו ביום ולא ידבר צצה"כ כי מ"ו יש שליטה צדד אחד שמתעברצו ונחשטיו וכשהוא מדבר חזי יש לו שליטה עליו ויזכר נחוד שלא מדבק ומעט לוחם צפי הטענות דצמקוונת מערכת התפילה רק

יקנה עצמו היטב והסמפדיים כוהנים לרחוץ צמים והוא ככנ' כמד"ל והנחלתו לל' רחץ ולריך לרקקק שלא מדבק לוחם צכהתנות חו' צמכנכיים שכ"ז טהם לחים מעכבים התפלה חפילו צמועו :
ולא יקנה ציד ימין וגם צמחאל לא יקנה צלצע חלנעי שכורך צו רעועת התפילין ואין להסיר צצה"כ צשום דבר מזה ולכן ירגיל עצמו לעסוק שם צחצחות וצלרכי הולאות הנית וצצנת שאקור גם בזה יסיר צצנויים חלים ונחירי' וגם יזכר שלא להזכיר שם שמים צחדר שיש צו עניט של מי רגלים אם הוה של חרם שמואל ריח רע רק יוליא העצבי לחוץ חו' ישים תחת העטם אם יש מחילה צפניה י' טפחים ואם היא של מתכת לריך להטיל צו מים לצלל ההשתחיה : אסור להסתכל צמילתו שלא יעבר קשרו ולא יאחוז צמילתו צעשה שמתחין ואם ח"א יאחוז דרך מלצוה : וכל היום כשעושה לרכיו צין גדולים צין קטנים חפילו חיו מוליא ללחם טיפה ח' לריך לרחוץ ידיו וכשילא מצה"כ מיד ירחץ ידיו מזוהמת הסוד השורה על הידים צצה"כ הנקרא גב"ל ולריך לערות ג"פ מים על כל יד :

יכוון שיש צצרכה זו מ"ה תיצות נגד חד"ם דעשים ויכוין כי ע"י המעשה הוא מתקן פנימיות נה"י דעשי' וע"י הצרכה מתקל אור המקיף פנימיות דעשים :

ברוך יקור ח"א אתה סקר יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך צינה העולם מלכות אשר יסוד ח' יצר ילירה צענשים את עשיה צענשים האדם ז"ל בחכמה כ"ח מ"ה שהוא אצא אצי' צענשי' וברא צריאה צענשיה בו נקבים נקבים ז' תיקוני גולגלתא חלולים חלולים ש"ס יגירות גלוי שעי' מתגלה האור וידוע לפני אצי' כסא בריאה

ועיקר התיקון הוא ע"י ז' תיקונים דרישא שעי"י יכולין התחתונים לקב' האור של מעלה כמו שבארתי סוד זה צלרכיות צחצורי שנה"ע והם סוד הנקבים שהם צ' עינים וצ' אונים וצ' נקצי' החוטם והפה והמחוללים הם הליגורות שהם מועבר ללחור הפנימי שנמשך ממחיה העליון הנקרא פל"א עד העשים ונמנח מדליי' כפי לרכם

תקון חצות

כִּי־לֹא כְבוֹדֵךָ יֵשׂאם יִפְתָּח אֶחָד מֵהֶם יוֹמֵר מִלִּי
וַיִּהְיוּ כֵּלֵי־אֵי יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם וַיִּשְׁלֹחַ צִי
מִיָּתוֹק אִי אֲפֹשֶׁר לִרְתֵּקֵי־ם וּלְעִמּוֹד לִפְנֵיךָ שֶׁלֹּא
לֵבָם קִוִּים וְעַמּוּמָה מְלֵא עֵינֵי מִתְקוּנִים אֲפִילוּ שְׂעָה
מִלְכּוֹת בְּרוּךְ יְקֹדֶם לִי אֶתְּהָ מִקֵּד יְרוּשָׁה מִ"חַרּוּפָא
וְנוֹמֵתִי כָּל עֵינֵי יְקֹדֶם בִּשְׂרָ לֵינִים שֶׁמִּלְכּוֹ וְטוֹפְלֵי
מִנְחֵי עֲלִיּוֹן לְעִשּׂוֹת יַד עֲשֵׂה :

אֶלֶּהִי מלכות נשמה כללות כל הדי' צהי' נשמה
שנתתה בי מזהורה צהי' סיה מלכילוי

היא אתה בראת צמי' כשמה ונצית' אתה יצרת צמי' רום ונילירי ואתה נפחתה בי צמי' נפש ונעשיי ואתה משמרה בקרבי שלח תפוד הששמה מהגוף ואתה עתיד לישראל ממני ולהחזירה בי העלכות לקמות אותה בכל לילה צדוק מ"כ ונחמדה בכל צדוק

וְכָל צֹרֵר כְּסוּד ח' דָּשִׁים ל"ב צָקִים כ"ג אֲמוֹנִיךְ
 שֶׁ מֵתִים :

לכרם שלא יחרצו ויחרצו העולם וגם שלא יצטוו
לגמרי שהדיני' הם ג"כ לורך לעולם להיות רצועה
לרשעים כנודע וזה שאנרם שאם יפתח כלומר יותר
מדלי' אזי יהי' צולו הדין לגמרי או יתחם שאז יאחרו
הדיני' בלי ויתחוק ואז אי אפשר וכו' והנה כבר
נודע שכל אחד מד' עולמות פולו ומכולם לכן נכללו כל
ה' עולמות בזה הכרכר אף שהא נגד עולם עשירי :
ברכה זו היא נגד אינאל דעשירי ולכן היא

קמורה נחצתה צלול סוף נופים
וידע כי יש ד' צמי' גשמה נגד ד' עולמות וכו"ל
כלולה מכולם ולכן אף שאין כל אחד זוכה לכל
הצמיחות והלואי שיזכה לצמיחות הנפש ותהי' שלמה
עכ"ל אלו מצרכים על כל הצמיחות:

לעתיד לבא וכן י"י לעתיד לנצל כל זמן שהגוי
ואלדיו מוסיף 17"א אבותי צמח"ת רבין יסוד כל
אתה מסד יהיה ח"ת המחזיר מלכות מהזית הנשט
נשמות לפני

ש ברוך יסוד אור"א אתה חסד
יהוה ת"ת אלהינו

גבורה מלך צינה העולם ונלכות

הנאות יסוד חיי תחלם לעשכוי

בין יום מדת יום ובין לילה מדת

לילה :

ד ברך יסוד א"ל אתה מסד
יהיה ח"ת אלהים

גבורה מלך ציפה העולם מלכות

שלא עשני עכו"ם חס כסמחה

וועזיה שלא בתחלפה לו חס"א או צוקמת
עכ"ס .

י ברוך יסוד אורח אתה חסד
ידנה ח"ס ארבעה נצחם אלך

צִיָּב הָעוֹלָם וּמַלְכוּת שְׁלֵל עֵשֶׂנִי

עבד אם נסוותו ויילירם שלא בתחלפת

הנותן לשכניו בינה ר"ת בנוי חל"ב שהוא גי'
מלוי ס"ג שהוא בכינה וס"ו עם עשר אותיות
וד' אותיות השרשים ע"ה בגי' ע"ח ר"ת של
סוף הברכה :

הברכות הללו עם צדקת התורה הם י"ח
צרכו והם סוד י"ח פותיו' שיש

צו' לרופי שד"י שהם צבליים האונלנים דז"ל וס' קוד ח"י צרכות דנפקין מן ט"ט דונטערד"ך שהוא כנגד יקוד ח"י העולמים ולר"ך לאוורס אף שלט י"שן צבליה שהוא חיונו לאורות עליונים וונטהב האר"י ז"ל הו' ונסקדס צציתו כל צרכה צעת שנתחייבה כו"ש הרמז"ם ז"ל ואנו נוהגין לצרכם כסדר הכתוב כאן קודם תיקון חלות :

בְּתִי הָאִשָּׁה ז"ל הַמְּלָאךְ גְּזֵרִיאל הוּא
מִקְדָּל הָאִשָּׁה מִן גְּזֵרֵת מִלִּי וְאַחֵר

חיות הוא המקבל הארץ ונצטרף צייה הנק' יי' והשמה
וגזרות מלי' נק' יי' המשכר ואחר שמקבל ונציה
הוא ונצחין צין מלת יום הארת צייה וצין מלת
לילס הארת מלי' ויכוון צר"ת הל"צ סוד ת"ת כנוד'
וקס"ה גי' ארצי סוד מלי' ויכוון להמשך ללס הארצי
צי"ה ור"ת ונלי' הס סוד מלת יום ומלת לילס
כנודע גם שצ"י עכ ד' אמות צגי' הוי"ה שצ"י
סוד ת"ת ונלי' כנודע :

בבתי האר"י ז"ל לפענוים שלום ע"י
הטליו אודד לצום נשמתו וכשמוקד

נשמתו צליה צדוק וי"ל אל הנזכרת היא אחדשה
לו לצום והוא קוד שם אלון"ה כמזכיר לעיל והנה
צליה שמזכירם ז"ל נצחית קטנות והוא צמי
כתנות עוד וציוס קוזרים לצמי גדלות קוד כתנות
אור

לו וקטרא לעצד ציטא אר נשנות עצד : אור וכזר נחצאר כל זא לעיל צענין לציטו הסגדים :

ש ברוך יקוד אור"א אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך
 צינה העולם ולכות **שלא עשני אשה** אס נשנותו ונצריחה
 שלא נחלפה לו וקטרא לאונס ציטא אר נשנות אשה :

י ברוך יקוד אור"א אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו
 גבורה מלך צינה העולם ולכות
פוקח עורים שיטגים עיני פקחא
 ויחירו צעיני ז"א ועיני ז"א צעיני חוקצא :
ד ברוך יקוד אור"א אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו
 גבורה מלך צינה העולם ולכות
מתיר אסורים צליה האורות
 סגורים צונאסר והצוקר אור והאכסם סלחו :
י ברוך יקוד אור"א אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו
 גבורה מלך צינה העולם ולכות
זוכר כפופים צליה ז"א צקוד
 הכפיפה והיום צקוד הזקיפה :
ד ברוך יקוד אור"א אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך
 צינה העולם ולכות **מלביש ערומים** הוא קוד חסונ"ל שצארכו כזר :
ש ברוך יקוד אור"א אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך
 צינה העולם ולכות **רוקע הארץ על המים** הארת הצינה ארץ חסיים ונעשה
 רקיע על ז"א קוד ונ"ה י"ס :
י ברוך יקוד אור"א אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך
 צינה העולם ולכות **המכין מצעדי גבר** צליה הוא צקוד הקטנות
 ואין לו הנוך רגלים וציוס הוא צקוד הגדלות :

תקון צות

ש ברוך יקוד לו"א אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך זיכה העולם ונלכות שעשה לי כל צרכי הוא קוד העומין שע"י

נעשה הזוג :

ד ברוך יקוד לו"א אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך זיכה העולם ונלכות אוזר ישראל בגבורה העולם כדקת

זכ"ה ז"א וז"א עלום קוד הגבורה קוד תפילין של יד :

ד ברוך יקוד לו"א אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך זיכה העולם ונלכות עומד ישראל בתפארה ת"ת זיכה נעשה

כתר אל ז"א הנקרא יסכאל קוד תפילין של ראש :

י ברוך יקוד לו"א אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך זיכה העולם ונלכות הנותן ליעה כח שאם נתחלש לבוש כשנחתו כותן ל וכח :

בכתבי האר"י ז"ל העיינין הם לורת יוד"ן קוד הכו"ת ציוד"ן שנאמר צו קוד אור ישר נשאל"כ צליה היו צדוק אור חזר ואמר שפוחין לו העומין אזי נקבל הורה מעיני פקידה אריך אנפין והגזינין ונחלקין ואינם נחכים על העינים והוא מאיר צעני הנקצא דחמקרי"א עול"מחל תפירת' דלית לה עיינין ואמר שנקבלת האור עין השמש חמקצידו לה עיינין ולא הוא נשגב' ככל העולמות ונחמת להם כל לרכס כמד"א ומקם צדוק לילה ומתן טרף לציית וקל לנערותים וזי צז :

ש ברוך יקוד לו"א אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך זיכה העולם ונלכות המעביר שינה מעיני ותנומה מעפעפי צדוק הכתוב

עורה למה תישן ה' כי צז"א יס גבורים הנוכחים על העינים קוד עפעפים ואינם

נאמרים לנזקצא :

יודי רצון מלפניך כתר יהוה חזק אלהי נלוי ע"צ ואלהי זיכה אבותי הג"ת שתרגילנו בתורתך ודבקנו במצותיך ואל תביאנו לא ליד חמא ולא ליד עבירה ועון ולא ליד נסיון ולא ליד ביוץ ואל תשלט בנו יצר הרע והרחיקנו מאדם רע ומחבר רע ורבקנו ביער טוב ובמעשים טובים וכפה את יצירנו להשתעבר לך ותננו היום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו ותגמלנו חסדים טובים ברוך יקוד לו"א אתה חסד יהוה ת"ת הגומל זיכה חסדים חסד עלאה טובים ע"י לעמו ישראל ונלכות :

יודי רצון מלפניך כתר יהוה חזק אלהי נלוי ע"צ ואלהי זיכה אבותי הג"ת שתצילני היום ובכל יום מעי פנים ומעוות פנים מאדם רע ומיצר הרע מחבר רע ומשכן רע ומפגע רע ומשמן המשחת מדין קשה ומבעל דין קשה בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית ועניות ואביונות מדלות ומשפלות :

ברכת הסוד נקודת השם מולט שזא קיין סוד גני מ"ו כי כל נקודה היא ז"ד והקמ"ץ הוא י"ו הרי ג"ו והוא ג"י נלוי

ש ברוך יקוד לו"א אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך זיכה העולם ונלכות אשר זיכה קדשנו דעת במצותיו נלח סוד וצונו יקוד לעסוק

של ע"כ שמקבל החי' שהוא כוח ש' מ"ה מן אבא וע"ה הוא מ"ו ולעול' החסותיים אינ' מקבלים מן העליונים רק המג' והי' הוא כוח חורה כנודע ור"ל של הנקודות הוא חש"ק ולכן לרי' לאומרו בשמחה שנתן לנו חרות אמת והטילנו מתורה הכוזבת :

י"ש ברוך יסוד ת"ת ומלכות י"ש יסוד א"ל אתה ספר ישראל משפיע מאורו ע"י מלכות :

בכתבי האר"י ז"ל בינה נקראת ברכה והי' ברכה העליוני' סוד יס אוקינו' וש' מתקבלי' כל המים שה' הספדי' ולרי' לכוון להמשיך אותם עד המלכות יס האחרון יס סוף והוא סוד חורה שבכ"פ ולסוד אורה בת"ת סוד חורה שבכתב וכן היא הכונה בברכת כהנים שצריך להמשיך הברכה ע"י אהרן ובניו שה' ספרד דחסד עד המלכו' הנקרא' כ"ה כמבואר בזהר וז"ל כה חברכו ואח"כ היא מברכה לישראל והנה סוד הברכה הוא סוד אור היותר מע"ק בסוד אור זרוע לזרי' והוא סוד אור יו"ד דאיהו נקודה חדא ואיהו חלת קיעא לעילא וקיעא לחתא וגופא באמצעי' והוא סוד חלת טיפין דאזריקו וממנא עילא והוא סוד סגולת' כזה כמ"ש בפרושי על הזהר פ' בראשית וכשירידן מ"ו סוד ג' יוד"ן של י"ב צרכן י"א י"ש וגו' יוד"ן

סג' הו"ו"ת ולכן נקודתם של מלך יתנוך שהנקודות בני' יב"ק שהוא סוד ג' שמות אה"ה הו"ה אדני' שכוללים כל קו האמצעי מראש עד סוף להמשי' הבר' מרישא עילא עד סופא דכל דרגין : חלות שבכר חזרו המוסין ב"ל ונשתלקה הדורמיתא לרי' ארס והשתתף בלעז השכינה שהיא רחל שגדסית בביראה והיא שוכבת מרגלותיו ממס וכ"ז גרמו עונותיו וכן לרי' לבכות על סדרת רחל אמתו וגירוסה וגלותה כי אהתנו גרמו לה כל זה שצריכה לירד בגלות כדי לברר הנילוות קדושה שפלו בקליפה ע"י מעשיו הרעים ולכן אחר שכבר טיהר וניקה את גופו ולבש מלבושיו ובירך הברכות כמ"ל יסב אלל הפת' סמוך אל המו"י שהוא סוד אדני' ג' מוזה שהוא סוד פתח העליון ומשכ על הארץ יחף ותחטטף ראשך באבל ותרבה בבכי כפי כחך ותקח אפר מקלה ותשים על ראשך במוקס הנחת תפילין ותכוון כי אפר הם סוד ה' גבורת מנפ"ך עם הכולל בני' אפ"ר והם ברחם הנוק' ולרי' להעלותם ברישא דו"א ע"י יסוד הבינה העומד כנגד המל' דו"א ולעורר גם לאו"א לזווג יחד גם יכוף ראשו אל הקרקע ממס ויבכה על שריפת התורה שנעשית אפ"ר ומיום ההוא והלאה נמסרו רזיה לתלונים וזה נקראו גלות התורה ועל מורבן הבית שהוא סוד הריסות פרו"ק רחל וירידתה שנעשית נקודה קטנה בראש הביאה :

ביאור זה הענין כי כבר הזכרנו בהקדמה שג"ר שה' כח"ב שה' חריץ אבא ואימא מאירים בהם כל העשר ספ' שלמות אבא וז"ל אינ' מאירים בהם כל הי"ם רק ב"ל אינ' מאירים רק ששה קצוות שלו וג"ר שלו אינ' מאירים והמל' שהוא נוקבי' דו"א והיא נקראת רחל שהיא נבנית מתקורת המל' כמבואר שם אינה מאיר בה רק נקודה אחת והיא נקודת הכתר שלה והיא סוד הקטנות וזה הענין הוא בכל לילה מימי החול שמתחלת הלילה עד חלות י"א וגוקבי' שהם שנים לאב ורחל שומרים אחור באחור שלא יאחזו בו המלוגי' באחוריים שלהם שהם כולם דיינים וכשהם בסוד הקטנות אז הם דיינים קשים ולכן הם בדוקים אחור באחור ולכן הדינים שולטים בלילה והוא סוד השינה בסוד הכחוב ויפל תרדמה על הארס והענין כי הארת של ג"ר של י"א והארת ט"ס של רחל היא בזה מנה"י דאבא שהם מלובשים בנה"י דאימא והם מתפשטים ב"ל וזה נעשה נשמה אל הח"ת ומה ש"ל מן הח"ת מזה מאירין כל הי"ם של רחל וזה ההארה נקרא מוסין דו"א ובכל לילה משתלקין המוסין סוד סילוק הנשמה בעת השינה והיא מופפת על ראשו ואחר חיות נחשורר משינתו שהוא סוד הדורמיתא

לעסוק בדברי תורה מלכות : הרב ז"ל ענה אמן אחר ברכה זו כי העשר לא ברכה בפני עצמו לכן היא בלא ו' :

הערב נא יהוה אבא אלהינו אמת את דברי מלכות תורתך ת"ת בפינו ובפיות עמך בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה ליעו יהוה ת"ת המלמד תורה לעמו

י ברוך יסוד א"ל אתה ספר יהוה ת"ת אלהינו בצורה מלך בינה העולם מלכות אשר בינה בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו והטילנו מדה הכוזבת ברוך יסוד א"ל אתה ספר יהוה ת"ת גותן התורה בינה משפיע אור לת"ת ות"ת משפיע ע"י מלכות לישראל :

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו ע"י מלכות את בני ישראל אמור להם : **יברך** יהוה וישמך : יהוה מלך יאר יהוה פניו אליך ויחנך יהוה מלך ישא יהוה פניו אליך : יהוה ימלוך וישם -- לך שלום : ושמו את ישי' על בני ישראל ואני אברכם

מן היסוד אל המלכות הם סוד סגול כזה * והם סוד ג' יוד"ן של י"ב צרכן י"א י"ש וגו' יוד"ן סג' הו"ו"ת ולכן נקודתם של מלך יתנוך שהנקודות בני' יב"ק שהוא סוד ג' שמות אה"ה הו"ה אדני' שכוללים כל קו האמצעי מראש עד סוף להמשי' הבר' מרישא עילא עד סופא דכל דרגין : חלות שבכר חזרו המוסין ב"ל ונשתלקה הדורמיתא לרי' ארס והשתתף בלעז השכינה שהיא רחל שגדסית בביראה והיא שוכבת מרגלותיו ממס וכ"ז גרמו עונותיו וכן לרי' לבכות על סדרת רחל אמתו וגירוסה וגלותה כי אהתנו גרמו לה כל זה שצריכה לירד בגלות כדי לברר הנילוות קדושה שפלו בקליפה ע"י מעשיו הרעים ולכן אחר שכבר טיהר וניקה את גופו ולבש מלבושיו ובירך הברכות כמ"ל יסב אלל הפת' סמוך אל המו"י שהוא סוד אדני' ג' מוזה שהוא סוד פתח העליון ומשכ על הארץ יחף ותחטטף ראשך באבל ותרבה בבכי כפי כחך ותקח אפר מקלה ותשים על ראשך במוקס הנחת תפילין ותכוון כי אפר הם סוד ה' גבורת מנפ"ך עם הכולל בני' אפ"ר והם ברחם הנוק' ולרי' להעלותם ברישא דו"א ע"י יסוד הבינה העומד כנגד המל' דו"א ולעורר גם לאו"א לזווג יחד גם יכוף ראשו אל הקרקע ממס ויבכה על שריפת התורה שנעשית אפ"ר ומיום ההוא והלאה נמסרו רזיה לתלונים וזה נקראו גלות התורה ועל מורבן הבית שהוא סוד הריסות פרו"ק רחל וירידתה שנעשית נקודה קטנה בראש הביאה :

ביאור זה הענין כי כבר הזכרנו בהקדמה שג"ר שה' כח"ב שה' חריץ אבא ואימא מאירים בהם כל העשר ספ' שלמות אבא וז"ל אינ' מאירים בהם כל הי"ם רק ב"ל אינ' מאירים רק ששה קצוות שלו וג"ר שלו אינ' מאירים והמל' שהוא נוקבי' דו"א והיא נקראת רחל שהיא נבנית מתקורת המל' כמבואר שם אינה מאיר בה רק נקודה אחת והיא נקודת הכתר שלה והיא סוד הקטנות וזה הענין הוא בכל לילה מימי החול שמתחלת הלילה עד חלות י"א וגוקבי' שהם שנים לאב ורחל שומרים אחור באחור שלא יאחזו בו המלוגי' באחוריים שלהם שהם כולם דיינים וכשהם בסוד הקטנות אז הם דיינים קשים ולכן הם בדוקים אחור באחור ולכן הדינים שולטים בלילה והוא סוד השינה בסוד הכחוב ויפל תרדמה על הארס והענין כי הארת של ג"ר של י"א והארת ט"ס של רחל היא בזה מנה"י דאבא שהם מלובשים בנה"י דאימא והם מתפשטים ב"ל וזה נעשה נשמה אל הח"ת ומה ש"ל מן הח"ת מזה מאירין כל הי"ם של רחל וזה ההארה נקרא מוסין דו"א ובכל לילה משתלקין המוסין סוד סילוק הנשמה בעת השינה והיא מופפת על ראשו ואחר חיות נחשורר משינתו שהוא סוד הדורמיתא

תקון הצות

הדומיטא ומתחילין לבא אליה המוחין וסנה כבר ביארנו קצת בהקדמ' שעמידת לאה ורחל מאחורי ז"ל הוא באופן זה של עומדת למעל' כנגד הצ"ד וח"ב ושלים ת"ת של ז"ל ורחל מתחלת משלים ת"ת של ז"ל עד למטה ובכל אחת יש י"ס שלימות וסנה כאשר מתחילין המוחין לבוא אל ז"ל מיד נתקנת פרטוף לאה ונמכת מן אסורי ז"ל לבא פנים בפנים לאורך הזווג וצריך להשלים האסוריים שלהם שהי' תסלה בעת עמידת' אחר באחר היה כוחל אחד משמש לשניהם בסוד ד"ו פרטופין ועתה שנעשה הנסירה בסוד ויקח את האלע כמ"ס בכתבי האר"י ז"ל צריך להשלים את האסוריים והוא ע"י נשמות הצדיקים בסוד ויסגור בשר תחתנה כמ"ס בחבורי שנה"ע והוא סוד השעשוע שהקב"ה נכנס בנ"ע בחלות הלילה הוא סוד הזווג ואז הוא משתעשע בנשמות הצדיקים וסנה לאה היא קצת קומה כנ"ל ולכן היא לוקחת הט"ס של רחל שאינם מאירים והוא מסירת הסימנים שמוסרת רחל ללאה וכו' ואז לאה נגדלת בכל קומת ז"ל לאורך הזווג ורחל נשארת רק נקודה אחת לפי שלאה נגדלת בכל קומת ז"ל אין מקום לעמידת רחל (לפי כשהם ב' פרטופין נכנסים עקבי לאה בכתר רחל לכן יספיק להם קומת ז"ל ודו"ק) ואז היא נרחת למטה בעולם הבריאה ושוכנת מרגלותיו והוא סוד שכינת רחל תחת המטה בעת זיווג יעקב ולאה והוא סוד גלות השכינה כי קודם המורבן כבר נאמר שבימי שלמה עמדה סוהרא באשלמותא שהוא סוד פרטוף רחל שנקראת סוהרא קדישא היתה תמיד שלמה שהיו מאירים בה כל ה"ס והיתה פנים בפנים עם הו"א ואחר המורבן נתמעטה וכל אורותיה נפלו בקליפות ואחר כל חלות הלילה כשהיא יורדת בבריאה שזה הוא סוד הגלות שלה ואז היא מבררת האורות מן הקליפ' שנפלו וגם נשמות העשוקות ביד הקליפות היא מנולא' אותם מן הקליפות שנפלו כמ"ס זה בחבורי שנה"ע והוא ע"י עסק הזמירות שאנו אומרים בלילה אחר חלות כי הזמירות הם סוד זמיר ער"ס ולכן צריך תסלה להשתחק בצערה ולבכות על מורבן הבית סוד הריסות פרטוף רחל שנתמעטה עד נקודה אחת סוד כוחל מערבי ושריפת התורה סוד אורות הת"ת שנתחלקה ב"כ בעת המורבן ואח"כ אומרים להכרית הקליפות ולהוציא מהם הנלוות קדושה שנפלו בקליפה בעונותינו ואח"כ ע"י עסק התורה אנו מעלין אותה מן הבריאה אל האצילות ומיחדים אותה עם בעלה כמ"ס לקמן במקומו בסוד כונת התפלי' ודי בזה :

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנוני שאין אנו עזי פנים וקשי עורף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו ואבותינו חטאנו :

אשמנו בגדנו נולנו דברנו דופי העויו והרשענו ודנו חמסנו טפלנו שקר יעצנו רע כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סררנו עוינו פשענו צררנו קשינו עורף רשענו שחתנו תעבנו תעינו תעתענו : סרנו ממצותיך וממשפטך המובים ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע :

אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי אתה חופש כל חדרי בטן ובוהן כליות ולב אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתמחול לנו על כל חטאתינו ותכפר לנו על כל עונותינו ותסלח לנו על כל פשעינו :

בכתבי האר"י ז"ל הנה ביסוד המלכו' יש ב"כ כליות י"ס והמלכות דמלכות נקראת ירושלים ויסוד שבמלכות נקראת ציון סוד נקודת הפנימיות שבה גם כל יסוד הזכר נקרא ב"כ ציון גי' יוסף הצדיק וכתוב הצדיק אובד בצדקו כמבואר בזוהר וכתוב כלפור נודדת מקיפו כן איש נודד ממקומו וכתוב נודד ללח"ס איה : ערו ערו עד היסוד סוד הכנסת זר להיכל הקודש :

עז נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו כי שם שאלונו שובנו דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון איך נשיר את שיר יהוה על ארמת נכר אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי : זכור יהוה לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את נמולך שגמלת לנו אשרי שיאחו ונפץ את עולליך אל הפלע :

וצריך לכיון בכייתו לבכות ג"כ על הריגת הצדיקים שנהרגים בכל דור ודור על קידוש השם וצפרט על עשרה הרוגי מלכו' שזה מועיל מאוד להוציא הנלוות קדושה מתוך הקליפות כמ"ס לקמן במקומו .

1

מזמור

לֹאִמְסָה אֱלֹהִים בָּאוּ גֵוִים הִנֵּה דַע שְׂבִינָה וְקִרְאת אֱלֹהֵי חַיִּים וְהַטַּעַם
בְּנַחֲלֵתֶיךָ : שְׂבִינָה מִקֹּדֶם לֵית תַּמָּן דִּין רַק חַיִּים אֲבָל

דינין מתערין מינה היינו בהתפשטותה למטה ולכן היא סוד הוי"ה בניגודי אלהיים ויש בשם אלקיים ק"ך ירופים כנודע והם מתפשטים בכל העולמות והספירי שלמטה נקראים אלהים קדושים רק ירורף אחד מנחשטט בקליפוי והוא הנמחה אותם בסוד הכתוב ותחסרהו מעט אלקים מעט בני ק"ך חסר א' כמו שבארתי זה באריות בחבורי שנה"ש ועתה ברמו העוטים שאלו בויס נחלתין שהיי להם יניקה מאותן אלקים קדושים שהם נחלתין ודי בזה :

שטמא   את היכל קדשך שמו את ירושלים   שטאו   את היכל קדשך שמו את ירושלים   שטאו   את היכל קדשך שמו את ירושלים

ובכוודי לאסתר לא אתן וגם שם הוא רק בסוד משמוש היד בסוד הכתוב שממית בירי' חתפס והוא זה הכל המלך ד"ל :

נִתְּנוּ אֶת גְּבֻלַּת עַבְדְּכֶם מֵאֵכָל לַעֹף הַשָּׁמַיִם וְנִתְּנוּ
בְּשֹׁר חֲסִידֶיךָ לַחֵיתוֹ אֶרֶץ :

שפנו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובר : והססידים :

היינו חרפה לשכנינו לעקוקם לסביבותינו: עד מה יהיה תאנף לנצח תבער כמו
אש קנאתיך: שפוך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא
קראו: כי אכל את יעקב ואת נדוה השמו אל ידעוך ועונות ראשונים מהר יקדמונו
החידק כי דלונו מאור: עזוינו אלה ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על המאטנינו
למען שמך: למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך:

תצא למיניך **אנקת** **אסור** **ר"ת** צג"י תצ"ל והס צ"פ ר"י ורי"ו צג"י בצורה

והם קול הדינים שבחג"ת וכו"ל אך בחג"ת

הם יוחר ממותקיס ולכן יכיוון לרי"ו עליון סצחג"ת סהס ג' שמוות סל ע"ב סהס יוחר הי

יִי הֵי יוֹדֵהּ יוֹדֵהּ יוֹדֵהּ וְסָ בְגַי רִנָּיו וְרִנָּיו תַּחֲמוֹן סָכְנָתָא

ויכוין לג' שמות אחרונים של סו"ס סה"ס

[illegible]

תבא עם הכולל צגי" תג"א צקוד שאלוהו המשתחווים צתגל חלף כי תג"א הוא קוד

הציבה קטווא נעקית כתר לז"א וביסוד קלה יס ג' ונלוואים חסי"ה ציוריון

צ'אלע"ן צ'ה"י"ן. ולריך לכוין ל'ג' המולוד"י צ'לצ'ד צ'לל חומיות השורש והם ג' שמות בזה

[illegible]

אומות השורש שבגמול אהיהם טהם י"ב

סד הכל צבי" תג"א ותכוין להמשיך האורות מכבוד ז"א לשב"ת כה"י שצונו למטה תצבורות של

צ"פ רי"ז :

לפניו: "ג' ג' שמות ס"ג מ"ס צ"ו שסס יוד ה' ואל ה' שסס צציקה אל

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח בְּיָהוּדָה כִּי יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּיָהוּדָה כִּי יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּיָהוּדָה

להמשיך

ג' שמות חלני עם האותיות והכולל הם צג"י לכפ"ד :

אֵלֶּיךָ מִבְּרֵאשִׁית לְשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם" חֶסֶד מִי' וְצִדִּיקוֹת מִבְּרֵאשִׁית לְשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם בְּסִימֵיכֶם

[illegible]

צד"י בי"ח אל"ת וא"י ת"י י"א בן ז"ל ארנסט וצמיליו סמלני"א

30 ט"ל חומיות פרי ט"ל י"ד ג"י ג"י

ועם שם לבא"ת כב"ל גי' חנה"ת עם תבולל וסרוץ להמשיך תאורת מכה"י של"ז שנהר"ם

לכחות אל המלכות שבתרומה ב"ו ברוצו וחרוץ צמח חרות ציטוד לשונו שפוח בופ

הַיְיטִי

אָפּוֹר

תקון חצות

אסיר עם שכולל בנ"י, צ"י, שמות, אחרונים של הוי"ה חלקים כזה **ייה יהו**
יהוה אאל אלהי אלהים ותכונן לתקן האחרונים של ז"כ
 שינו יעקב ולחם שם קוד הוי"ה חלקים כ"ל :

בגדל וזעך הותר בני תמותה והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך ארג
 ואנחנו עמך וצאן מרעיך : נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך :
 זכור בנ"י יהי וחי' ע"ה והוא סוד **זכור** יהוה מ"ה ה"ה ל"נו חבישה וראה
 המטבת שפס מן ר' שמות ע"ב ס"ג
 את חרפתינו :

ה"ה ב"ן ליסוד הנק' זכור כמבואר בזוהר וכו' שם
 ה"ה בנ"י מ"ה שפ"ן הוא משפיע רחמים ועתה נהפך לד"ן שהוא סוד חלקים בנ"י לנ"ו ולכן ר"ת חותיות
 מיל"ה הרומז ליסוד ועתה נכנס הערלה במקום יסוד הנקרא חרפה :

נחלתינו הוא נחלת ה' פרי בן סוד השפעת נחלתינו נחפכה לזרים בתינו לזכרים
 הצלכות לנשמת ישראל נהפכה להשפעה
 לזרים הם החזוני ופתינו הם בחי' הפנימיות שלה לזכרים :

יתומים כי ישראל נקראו בנים למקום וכיון שאין יתומים חיינו ואין אב אבותינו כאלמנות :
 אב ראשון קב"ה לעילא בסוד הוי"ו ואחי
 שצוהר בזוהר נשארנו יתומים ואבותינו הם סוד בינה ומלכות נשארנו כאלמנות שהלכו בעליהן למדינות
 הים בנ"ש בחבורי שנה"ע בסוד ותלכנה שתייהן האומר בנעמי ורות :

מימינו סוד מימי החסדים נחמטנו כ"כ עד שנכסף מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבואו :
 בכוסף ובחלו' שחינו ענינו הם סוד הנשמות
 הפורח' מעץ החיים נעשקים בין הקליפות ואי אפשר להוציא אלף ע"י מחיר שהוא מסור' הנפש להריגה :

על צוהרנו כמ"ס ר"ל בית המקדש בצוהרנו של על צוהרנו נדרפנו יגענו ולא הונח לנו :
 עולם עומד והוא סוד בהמ"ק ראשון הרומז
 לבינה שהוא בגרון של אריך כמבואר בחבורי ה"ל עתה גרמו העונות שהרופי' שם קרי ירכי דשקרא

הנקי חומי"ל תלומדי"ל הבינו עד למעלה מן הצוהר ותרי ירכי קשט יגעו ולכן צדוק מלא נדרפנו
 ולא הונח לנו אפי' לפס אלף כל יום קללתה מרובה מחברתה :
 מצרים הוא סוד שפחה ביטא שהיא מצירה לגבירתה

נחנו יד וכן להוריש את גבירתה ובשביל זה
 אנו מוכרחים להיות ניוונים מן השרים וזהו אסור לשבוע להם :
 אבותינו וכו' וכי אבות אכלו בשר בנ"י לזה אמר
 כי באמת מה שחטאו בשוגג אינם כי איש

בחטאו יומת אכל אכחו עוונותיה' שעשו במזיד סבלו כי פוקד עון אבות על בנים ובכחבי האר"י ז"ל שסוד
 פוקד עון אבות הוא ששמת האבות מתלבשין בבנים והם בעצמ' סובלים עוונותיהם :
 עבדים הם הקליפות תחלי רחמני מררינה התחמומי' עבדים משלו בנו פורק אין מידם :

שאין למטה מהם אף הם משלו בנו ולכן פורק
 אין מידם והם סוד יתוש בריה קלה דעיי"ל אית לה ומפקנא לית לה כמבואר בגלאנטי :
 בגפשינו ככתבי הרמ"ק בעת ששלטו יד קליפה קשה בגפשינו גביא לחמינו מפני חרב המדבר :

אזי נעט השפע היורד לישראל הוא דרך
 אמורות נשמו' ישראל בהסתד גדול שלא יחטפו הקליפות וזה שכתוב בגפשינו נביא לחמינו מפני חרב המדבר
 הם הקליפות חרבו של מ"ה שנקר' חרב המדבר כמבואר בפרושי על הזוהר :

עורינו כחמור נכמרו עיין בחבורי שנה"ע בפסוק עור עורנו כתגור נכמרו מפני זלעפות רעב :
 בעד עור שזה קאי על בחי' ללה סוד קשר של
 תפילין ואמר שנחמלה דינו ואש מתלקחת כחמור ונחמטטה קומתה מפני זלעפות רעב שהיתה רעב ללחם

סוד הרחמים ג' הוי"ת בנ"י לח"ס היורד מאל"ה :
 נשים בעיין ענו בתולות בערי יהודה
 שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו :

שרים ככתבי הרמ"ק הם ע' שרים של אמות ניתן
 להם תלוי ראש עד שעלו לחב"ת סוד הידים של
 מעלה והנה עטרת זקנים בנים זקנים הם סוד אור"ה והבנים הם חנ"ה והם מלכשים לאל"ה נמהדרים

אוחס וכיון שהם עלו למעלה הרי פני' בנ"י חתמה ובינה לא ידהדרו ונסתלקה למעלה שלא להשפיע להם :
 בחורים הם סוד כ"ה שהם סוד העומתין מן לדיקים בחורים מחון נשאו ונערים בעץ בשלו :
 נחטטו ממלאכתם ובחנם טמון נשאו וכיון

שלא

שלא ירד עליהם המן אזי נערים בעץ כשלו נערים שהם מטטורין וסטרלפון המקבלים מהם ע"י ת"ת סנקי עץ וכיון שנסתלק הח"ת למעלה כ"ל אזי בעץ כשלו פי' בשביל עץ שהוא ת"ת שנסתלק הם כשלו : זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם : זקנים הם אר"א משער שבתו שנטל הזווג הסליון מנתי' לא ירעו פ"ס שהוא שער החמשים

ואף שאמרו שהם תרין ריעין דלא אחרתון וזונויהו תדירין היינו זוג החיון לזרד חיות העולמות כח"ס כבר בהקדמה וכיון שנטל הזווג עליון לזרד העשמות אזי בטלו הטוחנות והם הצבורים שנטלו מנגינתם שנתכל השיר שפ"י לעשה הזווג שהיא סוד השירה במבואר בזוהר :

שבת ששוש לבנו נהפך לאבל מחולינו : שבת משום לבנו שכיון שנטלו הטוחנות שהם ל"ה גם היסוד שנקרא ששון והוא משום לבנו שבת צ"כ מתלכדת לפיכך נהפך לאבל מתולדו שהמלכות שהיא מתוללת במחול ומשוררת תמיד דכתיב אל תתנו דתו לו עתה היא מקוננת איכה כדר וקול ברמה נשמע וגו' כי רקס ממנה נמנח הוא יסוד משיב נפשה במבואר בחבורי הנ"ל :

נפלה עשרת ראשינו אוי נא לנו כי חטאנו : נפלה עשרת ראשינו ר"ת נע"ר שההנהג' מה שהיתה ע"י עשרת תפלות ישראל נפלה ועתה ההנהג' ע"י

ע"י התלבושות במטטורין הנק' נער וגם הש"ך רינים דנוקבא שמתמתקין ע"י אות ה' בסוד נעריה נע"ר בגי' ש"ך במבואר בזוהר עתה נפל ה' וגשאר בלי מיתוק גם המלכות שהיתה עשרת בעלה בסוד יחוד וי"ד פל הו"ה נפלה למע' בסוד הו"ה יתרונו לדינין במבואר בתיקונין וכיון שהוא ירדה למטה מיד נסתלק הח"ת למעלה אל הכת' סוד א' ונעשה אזי במבואר בזוהר וכו' גרמו החטאים וז"ש אזי נא לנו כי חטאנו : על זה היה דוח לבנו על אלה חשבו עינינו : על זה וכיון שנסתלק הח"ת למעלה מיד נתלכדו הקליפות בספ"י הוד בסוד הכתוב והודי להפך

בעלי למשחית ומן הוד נעשה דו"ה והוד הוא למעלה מיסוד הנקרא זה בסוד הכתוב זה א"ל ואנוהו במבוא' זאוג' וז"ש על זה היה דוח לבנו והדו"ה בנדה וז"ש דו"ה לבנו סוד המלכות שנקר' לבנו היתה כנדה נ"ו ו"ל כי דוח לבנו קא' על הח"ת סנקי"ל כדורע במבואר בזוה' לערף דמא' לאו דנולכד דהא מנכ"ל בלא גטרוניתא לאו מלכא אחרקרי ועל אלה סוד הח"ת שנעשה בסוד הקטנות ו"ק ו"פ ו' בגי' אלה וזה היה סתלק למעלה בסוד אר"י כ"ל בשביל זה חשבו עינינו הם באורת היורדים לבת עין סוד המלכות והיא סוד עולמותא שפירתא דלית לה עיינין רק מה שמקבלת מעיני ת"ת במבואר בסוד הסתכלות בלתיית וכיון שהת"ת נסתלק אזי חשבו עינינו :

על הר ציון ששמש שיועלים הלכו בו : על הר ציון ששמש בחינות החלוצות שנתלכות שנקרא הי"ר והוא סוד ו"ה שבהו"ה וא"ו פ' וא"י ה"א

פ' ה"א בגי' ה"ר ובזה יש אחיזה לחזו"י במבואר בהקדמה וזיון הוא סוד בחי' הפנימיות סוד יסוד שביסוד ומקוין במר שער שם הניע השמש והחורבן כמד"א ערו ערו עד היסוד בזה וז"ש שועלי' הלכו בזה הם השועלים מחבלי' כרמים שזריכה להתלכש בחזו"י והוא בלוי שזריכה ונעשית דאש לשועלים וע' ו' אמרו וז"ל הוי זכב לאריות ואל תהי דאש לשועלים במבואר בחבורי שבה"ס :

אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדור ודור : אתה ה' לעולם תשב הוא כמתפלל שיחזור החס' הנקרא וזה כבוד להשפיע בח"ת שהוא סוד

הו"ה ויתחד במלכות הנק' עולם כדורע כי המסד הוא השושבן הגדול דמטרוניתא וע"י בל האהבה כמד"א אהבת עולם אהבתין על כן משכתין מסד ולא כיון יהי' כסאך לדור ודור שיהיה היתוך בממירות לא כמו שעתה שעת וזמן לכל חפץ שלכן נק' אהל מועד אבל לעתיד יהיה היסוד בלי המסד :

למה לנצח תשכחנו תעזובנו לאורך ימים : למה לנח תשכחנו כי השכחה הבאה מס"א כדורע שנעשה מסך מצדיל צ"ן ישראל למקום ושלא יבא

כרונונו לטובה לפי' ועי"ז העזיבה היא אריכות ימים ולכן מתפלל שיסיר את המסך המצדיל ויהיה בלע המוח לנח ולא יבא זכרונו לטובה לפי' :

השיבנו יהוה אליך וגשובה חדשימיני כדקם : השיבנו ה' אליך וגשובה הנה בכל לילה עולים העשמות בסוד מ"י אל המלכות והיא מחדש'

חזות כדוקר בסוד ח"דשים ל"בקרס ר"ב' אמונתין ר"ת דמ"ל אבל אינם עולים למעלה אל הח"ת אלאמה כן היה המרטה והתשובה נהלט בגור ולא ישובו לבסלה אבל לעתיד יעלה עד הח"ת ולכן א' ימטאו עוד וז"ש השיבנו אליך דווקא וגשובה שיהיה תשובה שלימה שלא ימטאו עוד ולא תחדש ימינו כדקם כמ"ש איוב מי יחנני כירי ק' ה' הטעם בזמן היית העובר במצי' אימא' שאז הנשמה שבו זכה ומאירה אין בה שום ליכלוך מטא משא"כ עתה אף שהיא מחדשת בכל לילה העשמות לא תסיר הכתם ועי"ז הוא חוזר לחשוא' אבל לעתיד יוסר הכתם לגמרי וז"ש חדש ימינו כדקם :

תבון חצות

כי אם מאוס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד : כי אם מאוס מאסתנו פי' וכי מאוס מאסתנו כי אם ח"ו היה מאוסה לית תקוה ללא קלף קפסתנו ואם קלף יש תקוה כדליתא במאמר רז"ל :

השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו בקדם : השיבנו ה' אליך ונשובה בחבורי שגה"ע שם ביחודתי כי כל השמות שבישראל אחר שיכלו חלף השמי יוחזרו כולם אל שורשם בת"ת ומלכות כי משם יאלו ואח"כ יוחזרו גם ת"ת ומלכות אל שורשם שהוא סוד הבינה כי משם יאלו ושם יוחזרו כבוד הכתוב בשנת היוכל הזאת תשובו איש אל אחוזתו ואח"כ יחדש העולם בקדם וזה שאמר הסיבנו ה' הוא ת"ת אליך עם ד' אותיות גי' חר"י שהיא מלכות ואח"כ ונשוב"ה וכסב"ה שנסב כולנו אל הבינה סוד ה' ואח"כ תחדש ימינו בקדם :
הנה הם עשרה פסוקים נגד עשר ספירות שבעטה ששם מדור הקליפות שהשכינה יורדת לשם לברר הניגולם דקדושה ושם הוא עיקר סוד גלות השכינה ותכונן להעלותה למקום הקדושה :

הבט משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך : איה קנאתך גבורתך המון מעד ורחמך אלי התאפקו : כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גואלינו למען שמך : למה תתענו יהוה מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך : שוב למען עבדיך שבתי נחלתך : למצער ירשו עם קדשך צרינו בוססו מקדשך : ואתה יהוה אבינו אתה אנחנו החומר ואתה יוצרינו ומעשה ידך כולנו : אל תקצוף יהוה עד מאוד ואל לעד תזכור עון הן הבט נא עמך כולנו : ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלים שטמה : בית קדשנו ותפארתנו אשר הללך בו אבותינו היה לשריפת אש וכל מחמדנו היה לחרבה : ומר"ב ככ"י כפי כחך :

הער אלה תתאפק יהוה תחשה ותענינו עד מאוד : המאוס מאסת את יהודה אם בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב לעת מרפא והנה בעתה : ידענו יהוה רשענו ועון אבותינו כי חטאנו לך : אל תנאץ למען שמך אל תגבל כסא כבודך זכור אל תפר בריתך אתנו : כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בבי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו : יהוה סמרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו ישאג על נהרו : ויקרא יהוה אלהים צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק על אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשיהו בני שוממים כי גבר אויב הן אראלים צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון :

הקבצו וישמעו בני עקב כולכם קרעו לבבכם ואל בגדיכם כי בפשעכם שולחה אמהם ותנו כבוד ליהוה אלהיכם : מי האיש ההפך חיים וחיך אוכל יטעם לו : אוהב ימים לראות טוב ולבקר בהיכלו ואלהי יראה לו לשכון באהל מכלי לו : אשר לא עמל בו ולא גדלו אנא ה' דורך תרקיע עמו לשחקים : אנכי חטאתי והוא אסור בזיקים : ועל זאת ספרו וחיללו ביאו ולינו בשקים : ברחובות ובשוקים :

שכינה מה אומרת קלני מראשי הגדולה והגבורה והתפארת עברו ראשי והנצח וההוד אין דורש לנפשי ותזנח משלום נפשי : על זאת אספדה ואילילה אסלדה בחילה קולי כחולה מעי מעי אוחילה למענכם שולחתי ככלה ואני בתוך הגולה : עונותיכם המו אלה וחטאתיכם הגלית אתכם ליסרה אתכם ויתעבר יהוה כי למענכם וישלחני אלהים לפניכם : בבית ישראל ראיתי שערווריה אין איש שם על לב שלמה אחיה כעושה כקיה נטוי וכגדר הדחיה המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה : ידענו יהוה רשענו ועון אבותינו הננו אתאנו לך יהוה אלהינו שוב למען עבדך ושלחת לעונינו : תשוב תרחמינו ותכבוש עונותינו : **ויאמר** יהוה אבותי אתכם כל יעשי וכל חפצי אשוב לרחמכם שובי אלי ואשובה אליכם אנכי אנכי מנחמכם : אמרו לבת ציון כה אמר אדוניך תחת חיתך עזובה יבעלוך בניך וכמשוש חתן על כלה ישיש עליך אליהך והיית עשרת תפארת ביד יהוה וצניף מלוכה בכף אלהיך :

קול ברמה נשמע בלילה : קול נהי מציון המהוללה : קול ברמה וכו' : חשבתי ימים הייתי גברת : ביד יהוה עשרת תפארת : ועתה אני שחרחרות : טבעתי כבור בין מצולה : קול יחידה רעיה אני הייתי : וכבוד עליון אני נקראתי : ועתה לתחתיות ירדתי ודודי ורעי לרוע עלי : קול יחד יודעי בתולותי ורעותי : בכו עמי כי רבות אנחותי : אין נוטה עוד אהלי ומקים ידעתי : כי דודי מני נסע ונגלה : קול ממרומ

תקון הצות

ממרום הושלכתי ברוב מגינה : שלח אש בעצמותי וירדנה : יצאתי בגולה בדר כאלמנה :
הגלה יהודה הגלת שלומים כולה : קול
הייתי כלה בתוך אפריון וענן יומם על מכון הר ציון : הושלכתי לחוץ כעני ואביון :
בגדי לקח צר ואני אומללה : קול
כהני וזקני מבחו אויבי : מחזיקים בבריתי זרע אוהבי : בני היקרים ובחורי הלכו
בשבי ועוללי בגולה : קול
הן כל אלה אין דורש לנפשי : אמללה החרבה ואל עמים ארים ראשי : ואויבי אמר
לא תקראי עוד אישי : כי נפילתי לפני בני עולה : קול
נא אב הרחמן תשוב לציון : עין בעין נראה בבנין אפריון והבית הזה יהיה עליון ואז
גאולים יפצחו צהלה : והבית הזה יהיה וכו'
עד מתי יהוה ביום זה לעומתך : במד תילל עדתיך : על בית תפלתך אשר שרפו צריך :
והרגו בני בריתך : אלהים באו גוים בנחלתך : עד מתי יהוה תשכח שאון קמך ושטמות
היכלך : ונפוצות לאומיך : ולחוצצים עליך : וההרגים על שטך : עד מתי עשנת בתפלת
עמך : אשר יהנו לפניך : על חורבן ביתך : אלהים באו גוים בנחלתך :
עד מתי יהוה אשכבה בין שפתים : ובין תנור וכירים : ויכהו לי עינים : לזהמים לי ישאפו
ערב ובוקר וצהרים : עד מתי אשתומם על חורבן פעמים : עד מתי לא תרחם את
ירושלים : עד מתי יהגה בצר שארית צאן מרעיתך : אלהים באו גוים בנחלתך : עד
מתי יהוה ענוים יעלוו אשר אכל את יעקב ובכל עת יכוזו : אני אדרוש את שלומם
והם ימרומו ויגזו : בחרפה הכו לחיי ובשפתי שוא גלוזו : עד מתי יהוה רשעים יעלוזו :
עד אן יצעק בשבי (פב"ס) אמתך : אלהים באו גוים בנחלתך :
בהיכלך שמיר ושית : הנה זאת תורת הבית : (בהיכלך שמיר ושית פ"י שהס"א נכנסת בהיכל
המלך והם סמאל ומוקבי שהם נקראים
שמיר ושית חלק מה שהיו מקודש זאת תורת הבית :
איכה נחרב האולם : ונהרס יסוד העולם : איכה נחרב האולם הוא יסוד וקובי יסוד עולם
וחלו כוכבים והלום ויצא הכהן מן הבית : הוא יסוד דוכא ככנים נ"ה והלום סוד
בהיכלך : כנה בני כס"א וד"ק :
דירת קודש אשר בניית : להנחיל לעם זו דירת קודש אשר בניית סוד מלכות אשר בניית
קנית : אוי כי לאויבים ע"י אלה הנקרא קודש וכתיב ועשול י מקדש
ציות : יבואו ופינו את הבית : בהיכלך ושכנתי בתוכם ועתה לוית לאויבים הם הס"א
לקליפות כי לא נתמלא לור אלא שיבאו ויפנו את שכינת ככל האורות שלה נפלו
נחשבו כל מאוריה : סוגרו כל שעריה עד מעורבנה של ירושלים וד"ק :
כי אמרו כל רואיה : כנגע נראה נחשבו כי הוא סוד מיעוט הלכנה שלא השפיע
לי נבית : בהיכלך לה חסדים רק דינין קשין מלד החושך
והנזרעה לסגירת השערים סוד בתולת ישראל כדודע ודינין קשין הוא סוד הנגע כמבוא' בזוהר :
יה טוב נמחרן אפך הם ג' כחות של ס"א שהם חרון אף וחימה שהם נברו בעת הזעם ומתפלל
למעצרים מן העולם ואז יהי גדול כבוד שתייה לור הלכנה שבעתים כלור החמה : וקונה : זו
ר"ת של המרוצים ארנ"י סוד המלכות שהוא קני' על גלות השכינה :
על היכלי אבכה יום ולילה ולתפארת ציון עיר המהוללה :
בני תמיד על החורבן פעמים : ארץ צלי וירושלים : ועל עמה אשר הלכו בגולה ולתפארת
ציון עיר המהוללה :
בית תפארת שם אויב לשמה : הושיבני בידי נביות ושמה : על זאת אבכה תמיד
בקול יללה : ולתפארת
ספדי תורה כי חללה תפארתך : נפלה נזרך מיום שחרב ביתך : על זאת אשא קינה
על אהל בה ואהלה : ולתפארת
חזקי עמי מהר אבנה דבירכם נקם אלביש ואשיב את שבותכם תוך היכלי אשכון
כתחלה : כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים
עורה נא ימנך רמה : ולעומה קרא נוחמה : ויאמר לעם דלה וענומה עניה סוערה
רוחמה :

חקון חצות

עורה נא חשוף זרועך : ויגלה קץ ישעך : ויאמר לשה גאלמה : עניה סוערה רחמה :

עורה נא ימינך האל : וסרה ברחמין ישראל : ויאמר לעם דל השואל : ונא לציון גואל :

עורה נא ימינך עלין : ובנה ברחמין את ציון : ויאמר לעם דל ואביון : כי נחם יהוה ציון : כדכתיב כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבותיה וישם מדברה כערן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה : התנערי מעפר קומי שבי ירושלים התפתחי מוסרי צוארך שביה בת ציון : ואומרים פסוקים דנחמה :

ער חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את יהודה :

אל דמי לך (הנה כבר נודע שהמלכות הוא סוד אלהים תחלה כמבואר בחבורי שנת"ע והיא

עשבת ומזמרת תמיד אל הקב"ה וכסודות אלה מתחלקים מנה שהם סוד י"ה ושארית יונת אלס ולכן לנו מתפללין אל דמי לך ולריך לכוון כי ר"ת הוא שם הקדוש אד"ל והוא בגי' אגל"א היוצא מר"ת של אלה כבור לעולם אדני ובעת רצון הוא בלרוף אל"ד רומז אל הלידה פ"י משפיע ובעת הדעס נהפך לאד"ל רומז לדלות :

ואל תתני דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ : נשבע יהוה בימינו ובזרוע עוזו אם אתן את דגך עוד מאכל לאויבך ואם ישתו בני נבר תירושך אשר יבעת בו כי מאספיו יאכלהו והללו את יהוה ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי : הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנותינו לפניך כי על רחמך הרבים : אדני שמעה אדני טלחה אדני הקשובה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עיך ועל עמך :

אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי אתה תקום פ"י ע"י אלה שאתה הוא סוד משיבא בא מועד כי רצו עבדך את אבניה דמטרוגית' תקום ותרסס ליון ולריך לכוון כי ואת עפרה יחוננו בונה ירושלים י"גדחי תקום הוא תקמיו כי הסוד נחגלי בפומא דלמא סוד היסוד שהוא סוד שד"י ומלוי של שד"י הוא ח"ק ובו מחגלי היסוד אבא שהוא סוד מלוי של ע"ב שביסוד

אבא בגי' ע"י וזה אלה תקום תרחם בגי' ג"פ רי"ו לרין לכיון למתק אותם כבודות של ג"פ רי"ו שהם בגי' תרחם ע"י לירוק הוי"ה כזה י"ה ד"ו ו"ה שהוא רומז אלה שם סוד י"ה ואח"כ הביני' משפעת עולין לז"א והם סוד ד"ו ואח"כ הוי"ה משפיע במלכות והם סוד ו"ה והנה זה הליור הוא סוד ג"פ רי"ו כי חסדי' תכוין לבי אלותיך י"ה והוא רי"ו כי ה' ים בליור' ר"ו כזה ה' הרי ר"ו ועם יו"ד הרי רי"ו כי ה' הוא ג"כ רי"ו כי בכות ה' ים בליור' ר"י כזה ה' ואות ו' הרי רי"ו ג' ו"ה ים ג"כ רי"ו על דרך הכ"ל הרי ג"פ רי"ו גם תכוין למתק ע"י ד' שמות שהם ג"כ בגי' ג"פ רי"ו שהרי כבר נחבאר כי ים ג"פ רי"ו למעלי' בחג"ת וג"פ רי"ו למטי' בנה"י ולכן תכוין בדי' שמות אלו שהם : מצפ"ן מצפ"ן

יהו"ה אה"ה והם בגי' ג"פ רי"ו היינו אה"ה ע"ה : כ"י רל"ו עבדיך א"ת ר"ת בגי' ארץ הוא סוד שם אלהים במלוי אלפ"ן שהוא בגי' ארץ סוד המלכות שנקראת ארץ כנודע והוא עתה בין הקליפ' שהם סוד תה"ו לכן ר"ת של סיום הפסוק שהוא אבניה ואת עפרה יחוננו ר"ת בגי' אלהים ע"ה וס"ת ואת עפרה יחוננו הוא תה"ו להעלותו מן הקליפות וליחד' עם דוד' שהיא חס"ת והוא מרומז בס"ת של כ"י ע"ת למחנה כ"י ב"א מועד כ"י רל"ו בגי' חס"ת סוד החס"ת שנקרא חס"ת כנודע ע"י שם אה"ה במלוי אלפ"ן שעולי' בגי' לחננה והי' אה"ה פעמים אה"ה הוא בגי' חס"ת והוא סוד השפעת הביני' שבה שם אה"ה חס"ת והח"ת במלכות וע"י תקום ותרסס ליון :

הנה כבר נודע שהי' דא"י מתפשטים בכל ז' ימי הכנין ובנה"י דא"י ים ג' שמות אה"ה שהם בגי' ס"ג שהוא כנר שם ס"ג המאיר בביני' כנודע :

וכבר נודע שז"ל כשהוא בסוד הקטנות הוא בסוד שם אלקים הרומז לרין וכשהי' דביני' מתלבשים בו נעש' בסוד הגדלות סוד הוי"ה המור' רחמים והי' כשהי' אה"ה שהם בנה"י דביני' שעולי' כ"ג מתפשטים בכל הו' שלמטי הרי ז"פ ס"ג בגי' חס"ת סוד הרחמים הממחא את הדינים שבסוד אלקים : ע"כ היה תיקון רחל היינו השתתפותך עמה בצערה ובכיתיה על יריתה בגולה ללקט הניצוצות שירדו בקליפות בעונותינו מכאן ואילך תיקון פרצוף לאה וזיונה ועיבורה ולידתה וזה הזוג נעשה אחר חצות שהוא זוג ז"א בלאה בכל אורך קומת הוי"א באשר שלקחה הסמנים של רחל ונגדלת בכל קומת ז"א בג"ל : אח"כ תאמר אלו הפסוקים :

לרוד

תכין כי עתה הקצ"ה נכנס בג"ע לשעשע בשמנות
הלדקים וכבר תבאר מהו שעשוע ההוא והוא
סוד יסוד יסוד ומלכות וזיכור הנוקבא הם השמנות
שהם מ"ט שלה והם עולים יחד למ"א כל הבינה וזהו
כרמו בחיבות והשאו"ה נשאו ואח"כ עולה גם הת"ח
וגרמו בחיבת ושאו"ה שאו"ה ובחבורי שג"ע מבואר
מה הם הפתחים ומה הם השערים :

עוז וגבור יהוה גבור מלחמה : שאו שערים
ויבוא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד יהוה
ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד :
הכבוד מלה :

למנצח המזמור הזה הוא על חשק המלכות להחמיר
עם דודה וגם ישראל בניה חושקים לזה :

למנצח משכיל לבני קרח כאיל תערוג
על אפיקי מים כן נפשי תערוג
אליך אלהים : צמאה נפשי לאלהים לאל

חי מתי אבוא ואראה פני אלהים : היתה לי דמעת לי לחם יומם ולילה באמור אלי כל היום
איה אליך : אלה אזכרה ואשכבה עלי נפשי כי אעבור בסך
ימי הספירה תכין כזה כשתלמד כי לעבור בסך חדר"ט שהם סך ימי הספירה שהם מ"ט
אדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון
חונג : מה תשתוחח נפשי ותהמי עלי הוחילי
לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו : אלהי
עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ
ירדן וחרמונים מהר מצער : תהום אל תהום
קורא לקול צינורך כל משברך וגליך
חסדו ובליל"ה שיר"ה עמ"י תפלה לאל חי : חסדו ובלילה סירה עמי ס"ת לירוק הו"ה שהוא
אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה
קודר אלך בלחץ אויב ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אליך :

מה תשתוחח נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי :
שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני כי אתה אלהי מעוזי
למה זנחתי למה קודר אתה לך בלחץ אויב : שלח אורך ואמתך המה ינחוני ביאונני
אל הר קדשך ואל משכנותיך : ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואורך
בכנור אלהים אלהי : מה תשתוחח נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו
ישועות פני ואלהי :

השני מזמורים הנ"ל הוא תיקון הזווג והענין ועתה מתפללין זה המזמור יענך ה' שהוא תיקון קודם
הלידה ולכן יש בזה המזמור ע' חצות נגד ע' קלין דרמנת ההוא חילתא כמבואר בזה :

למנצח מזמור לדוד י"ענך י"הו"ה ב"ו"ם צר"ה : ר"ת בגי' יצ"ק ולריך לכוון לגי' שנות שהם
אהי"ה הו"ה אדני"ה שהם כוללים כל הקו האמצעי כנודע והם בגי' יצ"ק ס"ת של יענך

ה' ביום גי' חר"ה ישגב"ך ש"ם אלהי יעקב : ק"ת גי' ב"ן הוא סוד רוחא דשדי בה בעלה ועושה
אותה כלי והוא סוד מ"ט שלה : ישלח עורך מקודש ומציון יסעך : יזכור כל מנחותיך ועולתך
ידשנה מלה : יתן לך בלבבך וכל עצתך ימלא ג"רנה ב"ישועתך ר"ת ב"ן ובשם אלהינו
נגדול ימלא יהוה כל משאלותיך : עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמו ק"י דשו
ב"גבורות י"שע ר"ת יצ"ק ימינו : אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר :
המה כרעו ונפלו ו"אנחנו ק"ימנו וינתעורר ר"ת גי' יצ"ק וינתעורר י"הוה ה"ישועה ה"מלך
ר"ת והי"ה י"עננו ב"יום ק"י דאנו : ר"ת יצ"ק

למנצח בנגינות מזמור שיר : אלהים יחננו
ויברכנו יאר פניו אתנו מלה :

לרעת בארץ דרךך בכל גוים ישועתך : יודוך
עמים אלהים יודוך עמים כלם : ישמחו
וירננו לאמים כיתשפוט עמים מישר ולאמים
בארץ תנחם מלה : יודוך עמים אלהים יודוך
עמים כלם : ארץ נתנה יכולה יברכנו אלהים
אלהינו : יברכנו אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ :

תקון חצות

הַלְלוּיָהּ אִירוּהָ יְהוָה בְּכֹל לֵב בִּסְדֹר
יְשִׁירִים וְעֵדָה: גִּדְּלוּלִים מַעֲשֵׂה
יְהוָה דִּירוּשִׁים לְכֹל חַפְצֵיהֶם: הַיּוֹד וְהַדֹּר

לנפלאותיו ח' בן ורחום יהוה : מ' ירף נתן ליראיו י' זכור לעולם בריתו : כ' מעשיו
ההגיד לעמו י' תת להם נחלת גוים : מ' עשה ידיו אמת ומשפט נ' אמים כל פקודיו :
סמוכים לעד לעולם ע' ישוים באמת וישר : פ' דות שלח לעמו צ' יה לעולם בריתו :
ק' ידוש וגורא שמו ר' אשית חכמה יראת יהוה : ש' כל טוב לכל עשיות ת' הלתו עומדת לעד :
והנה עתה לרץ להשלים אלותיו מנלפ' שם סוד ה' גבורת סדרס הנקידה סוד מ' שם
ולכן לרץ לכון לשם אחד השולט אחר חלות והוא יול' מן מנלפ' והוא כ' דך
שע' פה י' ע' צה והם יולאים מן פסוקים אלו **נוע תנוע ארץ**

כ"שכור והתנודדה כ"מלונה לזנות כ"לך וכבד עליה
פ"ש"ע"ה לזנות ש"ע"פה י"פקד י"הוה ע"ל צ"בא ה"מרום
לזנות ייעצה במרום ועל מלכי האדמה באדמה גם כ"ד

לכוון לשם אחד משמו של ע"ב והיא **אלד** ורומז מה שהיה זה השם בהפיך אותיו כזה **אלד"ל**
הרמז בר"ת של א"ל ד"מי ל"ך הרומז לדון נהפך לרחמים שהוא **אלד** הרומז ללידה ומיתוק הדין :

למנצח אחר זה צריך לכבות על עונותיו ויאמר זה המזמור
מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע חנני אלהים
כחסדך כרוב רחמך מחה פשעי : הרב כבסני מעוני ומחמאתי סהרני : כי
אדע וחמאתי נגדי תמיד : לך לכרד חמאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק
בדברך תזכה בשפטך : הן בעון חוללתי ובחטא יחמתי אמי : הן אמת חפצת במוחות
בנסתותם חכמה תודיעני : תחמאני באוזב ואסתר תכבסני ומשלג אלכין : תשמיעני ששון
ושמחה תגלנה עצמות דכית : הסתר פניך מחמאי וכל עונותי מחה :
ב' תנ"י כמנין ב' מלותיו אה"ה סה"ס קס"א קמ"ג : **לי** בנ"י ד'

ג' אהי"ה הם סוד אורות דאיונא כונה להמשיכים אל המלכות סוד אדני' וז"ש ליי אלהים אלהים
ג' רבוע אדני' כזה א אד אדני גי' קכ"ו ורוח הכאה י"ה פ' נכון
ג' שמי' והוא שם הוי"ה ע"י
י"ה הוא רכיה וי"ה פ"ו"ה הוא קכ"א הרי גי' שמי' לעבוד הרצון העליון שממנו מתחדש רוח נכון
ליון גי' שמי' שהוא רכ"ו חדיש ג' י"ב צרופי הוי"ה להמשיכי אל היסוד שבו שם שדי' והוא
חדש בקרבי בקרבי' ג' שדי' :

אל תשליכני מלפניך ורוח קדשיך אל תקח ממני: השיבה לי ישועך ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה פושעים דרכיך וחטאים אליך ישובו: הצילני מדמים אלהים אלהי נשועתי תרגן לשוני צדקתך: אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: כי לא תחפוץ זבח ואמתה עולה לא תרצה:

"בחי אלהים רוח נשברה" ר"ת בני' מר"ן הם סוד ג' אלהים שהם צנורין גר"ן בני' מר"ן ע"ה סוד הד"ם שצנורידין והם סוד מוזין דקטנות תכוין להמתיקם בס"ת של אלו שהם גי' ס"ב שהם ג' אלה"ה שצנ"י דיונה :

ל"ב נ"שב"ר ו"נדב"ה ר"ת צבי אלהיים תבון להמתיק ע"י סופי תיבוי שהוא צבי
 אוריר והם ב' שמות אל"ף למ"ד אה"ה עם הכולל :
אלהים ל"א ת"בז"ה ר"ת צבי ה' פעמים אלהים והם סוד ה"ב שבדעת ז"א שממנו
 יולאים סוד השערות והחלתים שמורות סוד הדיני תבון להמתיק
 בס"ת של אלהיים ל"א תצ"ה אותיות מא"ה צבי מ"ו מילוי ע"ב שבאזא :

ומסיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים : אז תחפוץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים :

תקון הצות

יד

שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחולמים : אז ימלא שחוק פינו ולשוננו
הנה : אז יאמרו בנים הגדיל יהוה לעשות עם אלה : הגדיל יהוה לעשות עמנו
היינו שמחים : שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב : הזורעים ברמעה ברנה יקצרו : הלך
ילך ובכה נישא משך הזרע בא יבא ברנה נישא אלמתי :

עיר אנ"ה בבי"ה בציון ומספ"ד בירושל"ם
הנה מדע שבחי יסוד שבמלכות נקרא ירושלים והוא
תקו"ם תרח"ם ציו"ן ותבנה חומ"ת
בחי החלונים שבה ובחי מלכות שבמלכות
שסס נמשכים ג' אהי"ה בנלו י"ה"א בנ"י חומ"ת ע"ה
ירושל"ם :

והוא סוד חומ"ת ירושלים ויסוד שבמלכות נקרא ציון סוד נקודה הפנימית שבה ועוד יש כונה
אחרת כי ציון היא סוד רחל שבנית מנקודת המלכות העיקרית כנודע ולזה נקראת ירושלים לפי שבניתה
מן חודת המלכות של תבונה שבה ג' מלואים אהי"ה כנ"ל ג' חומת ע"ה ולכן לר"ך לבין כי ע"ד אה"ה
בנ"י ק"ל סוד אחרים של שס מ"ה כזה **יוד יוד הא יוד הא ואו יוד**

הא ואו הא שהוא בנ"י ק"ל והוא
קבלה המלכות מן הת"ת כנודע גם היתה מקבלת מבינה הארת המלוי של שס

ס"ב שבבינה שהם אותיות **יד"י אר"י** שס בנ"י ל"ז כמנין בבינה ועל אלה חנו בזכים על ספרון האורות
אלו שנסתלקים למעלה ואינם מגיעים אל המלכות הנקראת ציון וזהו ע"ד אה"ה בבי"ה
בציון ומספ"ד בירושל"ם ירושל"י היא סוד ללה לפי שעומד נגד חב"י דו"א כנודע ומקבלת הארת
מהפנים דו"א שהוא סוד ש"ע נהרין שמקבל הו"א מהפנים דא"א היורד מן ג' פחות הזקן שיש בהם ב"פ
אל המלוי שהם ג' ש"ע והוא סוד ג' אותיות של"ם של ירושלים והנה אל"ל אל"ף למ"ד בנ"י ר"יו וגם רומז
לכחי המלכות שבמלכות שברחל שהיא בחי החלונים שבה סוד אלפיו"ם המקבלת מבחי החלונים שביסוד שהוא
מלוי של שד"י שביסוד בנ"י ח"ק הרי חקפ"ו בנ"י ירושלים ושניהם ללה ורחל מקבלים מן אחרים של
מלוי דמלוי ע"ב שעולה קפ"ד ועתה נחסר זה ההארה ונהפך למספ"ד בנ"י קפ"ד ולכן חנו מתפללים תקו"ם
ע"י ז' יסודי דא"א כי ביסוד אינ"ה הוא אהי"ה במלוי יוד"י כזה אל"ף ה"י יו"ד ה"י ונאמר תרבע
המלוי לבד כזה ל"ף לפי"ף לפי"ד עולה בנ"י ח"ק וביסוד אב"ה הוא שס ע"ב ומלוי של ע"ב בנ"י
מ"ו כנ"ל הרי חקו"ם תרח"ם ע"י צו"ר הו"ה שעולה ב"פ ר"יו שהיא כזה **יה הו ה** כנ"ל ועי"ז
חקו"ם תרח"ם ציון ותבני חומת ירושלים ע"י ג' מלואי אהי"ה שעולים בנ"י חומת ע"ה :

קסח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא
שמך עליה : כה אמר יהוה קול ברמה
נשמע גדי בני תמרורים רחל מבכה על בניה
מאנה להנחם כי איננו : כה אמר יהוה מנעי
קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יששכר לפעולתך
נאום יהוה וישבו מארץ אויביש תקוה לאחריתך
נאום יהוה וישבו בנים לגבולם :

בכל קומת ז"א ועת' הוא מקבלי מן אחרים של אלפיו"ם שהוא בנ"י ר' הרי ברנ' פ' בשביל רמ"ה :

אח"כ תקום ממקומך למקום אחר לעסוק בתורה
הנה כבר נחבאר שהתורה הוא סוד ת"ת וכבר נחבאר שכל עולם כלול מד' עולמות ארבי"ם היינו
אז"א עילאה הוא ארבעת שכל עולם ועולם וישראל סבא ותבונה הם בריאה שכל עולם
ות"ת בהכללו חג"ת הוא יצירה שכל עולם ונהי"ם הוא סוד עשיה שכל עולם ולכן עד עתה חנו
מכוונים להיתקן נה"י דעשיה שהוא עשיה שבעשיה בנזקמה בכל תיקונה ע"י המעשה והברכות ומכאן ואילך
לר"ך לבין להעלות עשיה שבעשיה ליצירה שבעשיה ע"י עסק התורה שהוא בכל מקום סוד ת"ת שנקרא
תורה והוא סוד יצירה בכל העולם :

סדר הלימוד

הנה כבר נחבאר בהקדמה שעיקר התחדשות העולם שחידש בעל הרצון היה בשביל רצונו הטוב
שדרכו להטיב ואם אין עולם למי יטיב והבחינה נחונה לבני אדם להרע או להטיב
והתחתונים הם לורך גבוה שעי" מעשיהם הטובים הם מרבים שפע אור בכל העולמות והרי הוא ממשלים
לרצונו שרצונו להטיב ואם אין מעשיהם מתוקנים הוא מקלקל הגזירות ומביא חושך במקום אור כמאמר
הכחוש הוי שמים אור לחושך וא"כ הוא נגד הרצון ולכן לר"ך האדם בכל מעשיו שיהיה לשם שמים היינו
ליחד קב"ה ושכינתיה שהוא סוד יסוד שס סוד מלכות ע"ס שמים סוד ת"ת כנודע וזהו סוד מה שארז"ל
עיקר

סדר הקימוד

עיקר וכלל גדול בצעודת האדם בכל דרכיך דעהו ד"ע ה"ו סוד יחוד קצ"ה ושכינתיה סוד ה"ו כנוגע ודע הוא משלון וידע אדם את מה שהוא סוד היחוד (ולכן בעסקך בחורה יהיה כוונתך ליחד קצ"ה ושכינתיה ויחאמר בפה מלא ליחד קצ"ה ושכינתיה ביחודם שלים בדמילוי ורמינו בשם כל ישראל ואז נשלם שם הוי"ה כי קצ"ה ושכינתיה הוא סוד ה"ו דמילוי הוא סוד יו"ד שממנו היראה ורמינו הוא סוד ה' ראשונה שממנה האהבה כמבואר בזהר ואז הוא משלים רצונו של צה"ה שפיין הוא מרבה שפע טוב בכל העולמות אבל לא יהיה כוונתו לתועלתו להשיג חכמה להיקרא רבי שפי"נ נאמר וכל חסדו לכ"ך השדה ויכוין לעשות נשמתו כסא לשכינה ובהיותו מלוכלך בכחתי עונותיו איך יעשה כסא לשכינה כי כל עון הוא קוץ מכאיב וסילון ממאיר שא"ל ליטב עליו והשכינה מקוננת עליו ואומרת נתני ידך לא אורכל קום ולכן קודם הלימוד דריך להתבודות על חטאיו ולהתמסר בחטטה בגמרה שלא לעזוב לכסלה עד עולם וזוה תהיה תורתו כחת רוח ילדור : עסק המורה שיסדרל להשיג בחורה עומק הדבר הן בעסקו בפשט או ברמז או בדרוש ופשיטא בסוד עליה נאמר עין לא ראתה אלהים וגו' :

יחשוב

יחשוב בעת עסקי בחור, כמי שמועד צ"ע וכל הדיקוי שצ"ע מקצ"י לקולו כמס"ה חזירי מקצ"ים לקולך השמיני ולתח נחם רוח לשכי' שהיא עתה עם הדיקוי ולתקנה ולהלביש בלבוש מלכות ע"י עסק החור' כדי שבעל למעלה ותראה לפני המלך בלבוש יקר כמס"ה ורלתי' לזכור ברית עולם ורלתי' בלבוש יקר שהוא רזי דלוריימא וזהו לזכור ברית עולם סוד החור' שנקרא ברית דכתיב אלה דברי הדבית כמב' בזה :

עצמך

עֵסֶק התורה יהיה בשמחה כי אין השכינה שורה מתוך עצמו אלא מתוך שמחה של מצוה וישתדל לקיים מצוה פרי' ורבי' בתורה כמשה' על פסוק לא יהיה בך עקר ועקרה עקר בתורה ולכן ישתדל לחדש תמיד איזה חידוש וזה עיקר תולדותיה של לדיקס :

מנהל

מנהג כיון לנשק הספר בפתיחתו ובסמיכתו צרפת בעסקו צריז דאורייתא שהוא סוד לבוש המלכות לבוש דיקר ויזהר שיהא גופו נקי ובגדיו נקיים ובפרט הידים שהם עסקניות שלריך ליוזר מנאור שאם נגע בשוק או בירך או בכל מקום הסתום ליטול ידיו וגם המקום יהיה נקי כי הוא גורם לסלק השכינה ח"ו כמד"א כי יראה כך ערות דבר ושם מאחרין כי הלומד רומה כמי שהוא קורא אל המלך להיות במשכנותיו ולכן לריך ליוזר שלא יראה בישו מלוכלך ומטונף ומי שלא נזהר בזה עליו נאמר אם לא תשמור לעשות ליראה את יהוה והפלא יהוה את מכותך ואין לך דבר המונע ההשגה כמו העצבות והדאגה אבל הדואג ומתעלב על עונותיו ומיעוט ידיעתו שזה בא על ידי העונות כמבואר שהעון עושה מסך מבדיל בין השכל ובין זה הדאגה אדרבה מועיל לו להשגה :

שניעור משכיר

[illegible]

אלף־הי־יוד־הי

משה ותכין להוריד האלה מן ה' שערי
 שם ב' שמות מלואי אלהיה ציודין באלפיין בהיין וכל יו"ד הוא עשר היפוך
 אחון שער והם סוד ה' שערי בינה הרי משה ה' אותיות משה ואותיות נשמה גם תכין כי המלואים
 בלבד של ה' שמות אלהיה שהם **לפיודי לפאודא לפהודה** ב' ש"ב ועם ג'
 כוללים ג' משמ"ה לא יקרא
 שלם להגביר כח הדין וגם ידוע שהמקרא הוא בעשיה ואנו ריכין עתה להעלותה
 אל היצירה ומן היצירה לבדירה ולכן מי שזכה לתכמת האמת הגה העת ההוא מסוגלת להלכה בזה הלימות
 כי הוא תורה לזה לנו משה מורשה משה היא סוד ב' יסודות דלוא"ל כנודע שמעם יו"ל סתרי תורה
 ואמרו

ואמרו ז"ל אל תקרי מורשה אלא מאורסה ואין אשה מגלה סתריה אלא לבטלה בלילה והעיקר שאריך ללמוד בזה מורשה כי בזכות הזוהר יאזר ישראל מהגלות כמבואר בזהר ברי"מ ואף מי שאינו מבין בו עכ"ל הלשון מסוגל לזכר השמחה ולהביא לה הארה וזהו נפלא ופזרם בחיקויים ומי שזכה להבין זה ידקדק בכל מלה ומלה כי אף מה שגורא שהדברים הם כפשטן יש בהם סודות גדולים וכולה אורה וסודות החורה אם יחטפנו שניה יקום על רגליו כמש"ה חצות לילה אקום להודות לך פי' אקום על רגלי בעמידה ועכ"פ יראה ששכ"פ חצי שעה קודם שיאיר היום יהיה נעור ועוסק בחורה לחבר מדת לילה ביום ע"י עסק החורה וזה הוא מקיים והבית בו יומם ולילה ולא ילמוד מוטה או שוכב דכתיב הכון לקראת אלהיך ישראל ולא יפנה לבו לבטלה כמש"ל הניעור הלילה ומפנה לבו לבטלה הרי זה נחמייב בנפשו ואריך שיהיה לו ב' קביעות בזהר אחת לעיוני ואחת לגירסא והגירסא יהיה ג' דפי' בכל לילה מהאזהר דפוס מנומנה כדי שיוכל לנמרו עם התקווים בשנה א' ויקדים העיון לגירסא :

הרצאה ללמוד בחכמת האמת אל יזילא משפתיו מה שלא שמע מאדם הבין וראוי לסמוך עליו וגורא היינו באם שמע מאדם שאינו ראוי לסמוך עליו אל יזילא משפתיו או שלא יזילא חייה הקדמה מה שלא שמע מרבו אבל לתוך חייה פסוק או מאמר ע"י הקדמות אמתות מותר דא"כ לא שבת חיי לכל ב"י ומה יעשה בחלקו שקבל במעמד הקדוש ור' עקיבא עד הגאון שדרש על כל קוץ וקוץ חילי חילי של הלכות מה שלא שמע מרבו כי רק לו היה נאה לדרוש על הקושים כי היה בן גרים ואין להאריך בזה : **וצריך** לקדם עמנו במותר לו והוא ריקן מהפוסקים וש"ס אלא תחלה ימלא כריסו מש"ס ופוסקים ושאר למודים עד שיאמר לחכמה אחותי את ואח"כ ילמוד בזה החכמה ועכ"פ יהיה בן עשרים ויהא נשוי וירמיק עמנו מלימודי פלסופיא מה שאינו נוגע לחשבון וסוד העבור כי זה אדרבה מזה ועליו נאמר כי הוא חכמתם ובינתי לעיוני כל העמים אך לא יכלה ימים בזה הלימוד אבל משאר פילסופיא הרחק מפתח ביתה :

תפלה קודם הלימוד

רבין העולמים עתיקא קרישא ואדוני האדונים אריך אפינן אב רחמן אבא עילאה והסליחות חיינא עילאה מודים אנחנו לפניך יהוה אלהי מושין מאו"ל ואלהי חב"ד אבותי מנ"ס בקידה ובחשתייה שקרבנתו לעבודתך עבודת הקודש ובחירת בנו מאהבת אבותינו ונתת לנו חלק טוב בסודות תורתך ובוה רוממנתו מכל אומה ולשון והצללתנו ממדת הכוזבת מה אנו ומה חיינו כי עשית עמנו חסד גדול כזה ע"כ אנחנו מפלים תחנונינו לפניך שתמחול ותסלח ותכפר על חטאתינו ועונינו ופשעינו ואל יהיו עונותינו מברילים בינינו וכיניך ויהי למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך ותאציל עלינו שפע אור ממקור נשמתנו בכל בחינותיהם ועוד יתנוצצו בנו ניצוצות קדושה מעבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך הקדושים כאלי בעולם ובזכותיהם ובזכות תורתם ותמימתם וקדושתם יעמוד לנו לכל נבשל בדברים אלו כמאמר נעים זמירות שאמר גל' עיני ואבישה נפלאות מתורתך יהיו לדעון אמרי סי והגיון לבי לפניך יהוה צורי ובואלי :

בעוסקך במשניות תכוין לשם א"ל יהו"ה שהוא נשמת עולם היורה שש מטטרו"ן סוד משנה כנודע ובעסקך בא"ה דרושים תכוין לשם אל שדי שהוא צבירא כנודע ובעסקך בחכמת האמת תכוין לשם מ"ה כזה יוד הא ואו הא שהוא פנימית התי' דאצילות שהוא סוד תורת אמת כנודע ובו מתפשטים אלו העשר אותיות בכל פנימית העשר ספירות שלו מאבא עילאה ע"י היסוד המתגלה בו שמש יואלם סתרי תורה והוא סוד חכמה כ"ה מ"ה ותמיד תהיה כונתך לעסוק בחורה לשמה היינו לשם ה' והוא סוד יחוד ת"ת ומלכות ת"ת הוא סוד תורה מלכות נקראת שם כנ"ש בשער הק"ש והוא סוד ה' ותכוין להמשיך לה הארה מיסוד אבא סוד תורה שבתכב ועי"י ותמתקו הדינין תקיפין שכלאה שכל בחינותיה היא סוד ה' :

כשיאיר היום ירחן שנית כמבואר בש"ע וירחן ראשו ומלאו מקום הנחת העפר מפני כבוד התפילין שהוא סמוך לאור היום ויעורר עמנו לכבוד קונו בקצת שירות ותשבחות ובקשות להיות לו חלק עם המלאכים המעוררים את האהבה והם נקראים צוות ירושלים ועליהם נאמר ברוך יחד כוכבי בוקר ויריענו כל בני אלהים :

בקשה על דרך קבלה

יריד נפש אב רחמן משוך עבדך אל רצונך החרוז זה מיוסר ע"פ שם של הוי"ה מתחיל ביו"ה ראשונה של שמו קרישא הוי"ה הרומו לחכמת יו"ן עבדך כמו א"ל ישתחוה אל מול

סדר הלימוד

הדריך יערב עליו ידידותיך מנופת צופים וכל
מעם : כסוד כ"ח מ"ה יר"ד ג' כ"ח והוא חבא עילאה
 וז"ש אל הרחמים והוא מקבל מראון עליון שהוא נוצר

חסד מול הח' אשר ממנו קבלת חבא וז"ש משוך עבדך אל רלונך והנה כבד נודע כי בחבא יסד ברתא
הנק' נפש וז"ש ירד כפש :

הדרור נאה זיו העולם נפשי חולת אהבתך
אנא אל נא רפא נא לה בהראות לה
נועם זיך אז תתחזק ותתרפא והיתה לה שמחת
עולם : חרוז הב' מתחיל באות ה' ראשונה דשמא קדישא
 והוא סוד בינה ה' ראשונה דשמא קדישא והוא
 סוד נועם בנ"ה אה"ה ירד"ן עס האותיות והכולל
 שהיא באימא וז"ש נועם זיך ע"ה בנ"ה רבוע אה"ה

והוא סוד ג"ע העליון אשר שם שמחת נשמות של האדריקים והיא נקראת עולם כנודע וז"ש והיתה לה כך
שמחת עולם :

ףתיק יהמו נא רחמיך וחוסה נא על בן אהוביך : חרוז הב' מתחיל באות נ' דשמא קדישא הרומו אל
כי זה כמה נכסוף נכספתי לראות בתפארת
עוזך : אלה חסדה לבי וחוסה נא עלי ואל
תתעלם : חרוז הב' מתחיל באות נ' דשמא קדישא הרומו אל
 והוא נקרא ברא קדישא דמלכא דכתיב בני בכורי
 ישראל וז"ש בן אהובך : ויש מפרשים כי בן אהובך
 רמז ליסוד סוד יוסף הכדיק שהוא בן רמל

הגלה נא חביב נפשי ופרוס עלי סוכת
שלומך : תאיר ארץ מכבודך : חרוז הב' מתחיל באות ה' אחרונה דשמא קדישא
נגילה ונשמחה כך מהר אהוב כי בא מועד
וחגנו בימי עולם : הרומו למלכות שנקראת ארץ ונקרא' כבוד וז"ש
 תאיר ארץ מכבודך והוא לריכה לפריסת סכת שלם
 כמ"ש בנזקמו :

זה השבח חיבר הרב ר' אברהם בן הרמב"ם ז"ל וחתם שמו אברהם מימין חזק

כתר אל וקסתחר צפמרי חציון . השכל העולם מכל רעיון . עילת העילת
נוכתר צכתר עליון . כתר יתנו לך יהוה

חכמה בכאשית חכמתך הקתוועה . כשוועה תורתך הקדוועה . וואין תוכלא והיא
נעלמה . ראשית חכמה יראת יהוה

בינה רחובות הפנה כחלי חנוכה . מים עמוקים ידלם איש תצונם : תולאיהם
חנוכים שערי צינה . חנוכים כולר יהוה

חסד האל הגדול עיני כל כגדך : רצ חסד גדול ועל שמים חסדך : אלפי אצרהם
זכור לעבדיך . חסדי יהוה אזכיר תהלות יהוה

גבורה מרום נאדר צבא וגבורה . נוילא אורה וואין תמורה . פחד יחזק ונשפעינו
האירם . אמה גבור לעולם יהוה

ת"ת מי אל כמוך עושה גדולות . אציר יעקב נורא תהלות : תפארת ישראל
שומע תפלות . כי שומע אל אצויקים יהוה

נצח יה זכות אבותינו יגן עלינו . כלל ישראל נלכה גאלינו . ונצור גלות דלנו
זהעלינו . לכלל על ונלכת צית יהוה

הוד מימין ונשנאל יניקת הנציחים . כלל והוד ונחם נוצאים . יכין וצועז צעם
קקאים . וכל צדיק לעודי : יהוה

סדר הלימוד

זו

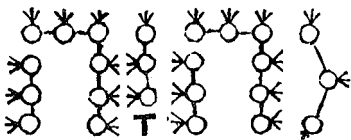
יסוד יסוד לדיק בשצעה כעלם : אור צרית הוא לעולם . מעין הצרכות לדיק יסוד עולם . לדיק אחר

יוהוודה

מלכות נא הקס מלכות דוד ושלמה . צעורה שצורה לו אלו . כנסת ישראל קדוש כנולאו . ענרת חפארת ציד

יהודה

חוק מיוחד כאחד עשר ספירות . מפריד אלוק לא יראה מאורות ספיר גזרם

יחד מאירות תקרב כנתי לפניך

(זה השבח מיוחד על אדני פז על פי עשרה ספירות ממעלה למטה ואח"כ קושר אותם בקשר אחד כי כולם הם אחדות גמור ואין ביניהם פיורוד ומי שרוצה לעמוד על סודם יעיין בחבורי שנה"ע שם ימצא כל הדברים על מכונם ומעמם ונימוקם עמם)

אלה דברי תוכחה מדברי האלקי האר"י ז"ל

מה לך יצרי כי תמיד תרדפני : ולאובי לך תחשבני :

מה לך יצרי כי יום תשכון פח ומוקש להדיפני : עד אשר תוך פח ומוקש תפילני :

מה לך יצרי כי צר ואובי אתה לי : ומגעורי תשטמוני : תחזוק עלי שן וכרודף מלא תרדפני :

לכן אתה אלי חשבה נפשי לנשות אחריד : כי בצל ירך מצר תנצרני :

מה לך יצרי קדמו עיני אשמורות : כי כעב סוככת בעדי ותרדפני :

מה לך יצרי אם אדמה כי תהיה לי לעזרה וביום צרה אקראך ותענני :

מה לך יצרי צוף דבש אמרי נועם חיכך לי : אך בחכה עד דכא תמשכני :

ע"כ היתה הכונה לתקן העשיה שצעשה בתקומה להוסיף מתוך קליפה ולהעלות ליצירה שצעשה מכאן ואילך הכונה להעלות היצירה שצעשה אל הבריאה שצעשה ע"י מלות יצירת ופילין כמ"ס :

שער הציצית

בכתבי האר"י ז"ל ענין הציצית של טלית קטן ושל טלית גדול הוא זה כי הנה לשון יצירת משתמש לחרי אפי' הא' מלשון שערות כמד"א ויקטני צליצית ראשי הצי' מלשון

הסתכלות כמד"א מציין מן המרכיב והענין הוא כי בארריך אפנין יש בו בחי' שערות דרישא דיליה והם סוד

האורות שעולים ממנוחא סמינא' ובוקעים את הגולגולת ויוצאים לחוץ והם סוד השערות שהם לעזרות לאותן

אורות ודרך אותם ליצירת מאיר לז"א כי שערות דא"א יורדים עד רישא דז"א ולפי שהשערות הם סוד אור

חור שהם האורות שעולים ממנוחא סמינא' דרך הגולגולת לכן לעולם השערות כסוד הגבורות אך שבא"א

אף הגבורות הם רחמים גמורים ואדרבא ממתקין כל הדינים כנודע ולכן השערות שבא"א הם לבנים כמד"א

ושער רישיה כעמר נקי והנה אותם האורות כנכנסים בז"א עצמו ובו יש מוחין מנה"י דאז"א ובשאריות

אורות דאז"א מאירי בהם הם ג"כ עולים ובוקעים דרך הגולגולת של ז"א והנה עתה שהם באים מנה"י

דאז"א ששם יש גבורות ממש ולכן שערות של ז"א הם שמורות כמד"א קווצותיו תלתיים שמורות וסוד תלתיים

הוא כי (בז"י) הם סוד ה' גבורות כפולים כסוד ה' אופיות מנלפ"ך שהם כפולים והם סוד עשר פי

אלהיים בגי' תלית ויש בהם ג' אופיות הרי תלתיים ואותם השערות של ז"א יורדי' עד רישא דנוק' סוד

רמל העומד מאחורי ז"א משלים ת"ת שלו ולמטה והנה השערות דאז"א יורדים מאחוריו ולא דרך הפנים

כדי שיהיו הפנים מאירי בפני ז"א בלי נוסך זה נקי' לץ לשון זכר כי הוא לגורי ז"א עצמו והוא מאיר

במנחו למעלה ממקו' הנחת תפילין כי התפילין הוא סוד האר' אר"א כמ"ס אבל זה הוא הארת א"א והוא

סוד הציץ של כ"ב שהוא למעלה מן התפילין אבל השערות של ז"א שורדים ג"כ למטה דרך אחוריו לרישא

דנוק' לצורכה קרא' יציות לשון נקבה והנה סוד הטלי' הוא סוד מקיף של ז"א שצעשה לו מהארת המעוין

של נה"י דאז"א המסתכלת בז"א והם מגיעים רק עד השליש ת"ת שלו כנודע ושם הוא גלוי המספרים

דאז"א כנודע והם ממתקים את הגבורות של השערות הכ"ל ונעשו לבנים אבל בחי' הציצית אינם מתגלים

שער הציצית

רק עד אחר סיום שלש ח"ת ששם היא סיום בחי' הטלית הנ"ל ובסיומו מתגלים הציטין ולכן שיעור הטלית
 הוא כדי שיכסה בו ראשו ורובו שהוא אחר סיום שלש ח"ת והנה צו"א יש בו ג' מיני מוחין הא'
 כשהוא בסוד העיבור שאז הוא בסוד ג' כלילין בנ' בסוד שאמרו חינוך במעי אמה הוא מקופל כפנקס
 זרועותיו בתוך רגליו וראשו בין ירכותיו ואין לו בחי' ראש וזרועות ממש רק שהם כלולים בנה"י שלו
 לכן אין בטלית קטן עטיפת הראש והזרועות והוא בחי' יצירה שבעשיה כי לעולם הו"א הוא בחי'
 יצירה כדורע אך עתה הוא בחי' יצירה שבעשיה ומוחין הב' הוא מוחין דיניקה וע"י הדיניקה יש לו
 הרמת ראש בסוד הכתוב ממלך בדרך ישי' ע"כ ירים ראש והוא בחי' הטלית גדול שיש בו עטיפת
 ראש וזרועות והם בחי' יצירה שצ"נורה ומוחין הג' הוא מוחין דגדלות והם סוד התפילין כמ"ש
 במקומו ולכן מלות טלית קטן קודם לטלית גדול שהעיבור קודם ליניקה והטלית גדול קודם להנחת
 חפילין שהיניק קודם לגדלות ולכן הציטין נקראים חשמישי מלוא כי עיקרם הוא לצורך המל' הנקרא
 מלוא כדורע והנה כחצי הכנף פתיל חבלת הכונה כי כבר אמרנו שהטלית הוא בא מן המוחין שבפנים
 שהוא בוקע הארתם לחוץ ונעשה בסוד מקיף והארת הציטין מתגלים בסוף כמקום שסיים יסוד אימא
 שהוא בשליש ח"ת אך יסוד אבא הוא אריך ומתפשט למטה בסוד ל"ב נתיבות האכמה והוא מאיר בל"ב
 מוחין שבליטת שהם ח' בכל כנף וסוד הכנף הוא כי שם סיום וסוד אימא ששם שם האכמה בצלוי
 הה"ן גי' כ"ק ע"ה ונודע כי המוחין הם ד' שהם ח"ב ג"ב והם סוד ד' כנפות והנה חדע כי
 לעולם מוחין דאבא הם מלוכסין במוחין דאימא והנה המוחין דאבא הם בדרך זה מוחין דחכמה דאבא
 הם ד' שמות ע"כ ס"ג מ"ה צ"ן אך זה המוחין לא נעשים ע"י מעשינו כי אין לנו כח להשיגם אך בזמן
 שבהמ"ק היה קיים אך בזמן שהיה בהמ"ק קיים היה כח להשיג עד מוחין דבינה דאבא שבהם ד' שמות
 יה"ו ממולאין ע"ד הד' מלואי הכ"ל ומוחין של ח"ב הם ד' שמות אה"ה ג"כ ע"ד הג"ל ומוחין דאי' מוחין
 דחכמ' דאי' הם ד' שמות אה"ה ב' ביד"ן וא' באלפ"ן וא' בזה"ן ומוחין דבינ' דאי' ד' שמות אה"ה
 ג' אותיות לצד ממולאי ע"ד הג"ל ומוחין דח"ב דאימא הם ד' שמות אה"ו ממולאי ע"ד הג"ל וכבר נודע
 כי עיקר הארת' הוא לצורך מלכות שיש בה' שמות של הו"ה צמלוי הה"ן כדורע שכל בחי' הם הה"ן הרי
 י"פ צ"ן בנ"י פת"ל והנה בזמן שבהמ"ק היה קיים שיהיה כח להשיג עד מוחין דבינה דאבא שבהם ד'
 שמות יה"ו הרי יש בהם ל"א אותיות וכדי להשלישם לל"ב נכד ל"ב נתיבות החכמ' הנא"י בהם וממתיקי צריך
 לחצר אליהם אות ה' אחרונה שנחסרה מאותיות יה"ו והוא כי נודע שה' אחרונה הרומו למלכות היא
 סוד התכלת כמבואר בזהר ולכן בזמן שהי' בהמ"ק קיים היה נוהג בתכלת אך עתה שאין בידיו כח
 להשיג רק עד מוחין בינה דאי' שבהם ד' שמות אה"י שיש בהם ל"ב אותיות ואינו צריך להשלים סוד
 התכלת לכן אין צריך תכלת בעת עתה ונה שיש להקשות בזה מבואר בכוונת האר"י ז"ל ואין להאריך
 כאן והנה ד"פ כ"ק צ"י ליטת גם ד' מוחין דבינה דאבא שבהם ד' שמות יה"ו ממולאים כמ"ל ודי'
 מוחין דבינה דאי' שהם ד' שמות אה"ה כמ"ל הם בנ"י שמו"ת בסוד הכתוב שמות חיים יוסיפי לך כי
 המוחין הם חיי המלך כדורע והם כמנין שמו"ת אורות והנה קי"ו אורות לוקם הו"א לצורך יסוד שלו סוד
 קי"ו יוסף שהוא בנ"י קי"ו א"כ נה ששארשים לצורך המלכות הוא כמנין ליצי"ת שהוא בנ"י ת"ר הכולל ת"ר
 אלק נשמות של ישראל שכולם באו אל המלכות והנה נחבאר סוד הציטין שהוא מלשון שערות ולשון הסתכלו'
 כי המלכות כבר ידוע שהוא סוד עולמיתא שפירתא ולית לה עיינין כי לית לה מגרמא כלום ואנו מכוונים
 להאיר לה מן הארת המוחין אלו לעשות לה עיינין כמ"ש לקמן בסוד כונת הברכה ודי' בזה :

סדר עשיית הציצית

יבוח העליות ויכוין כי הוא סוד אור מיקף של ד"א כ"ל ולא של מלכות ולכן כשים פטורות מן האיות והנה בזה ד"א יס"פ שם של מ"ה והוא בגי' טלית ע"ה ויקח ד' חושים נגד ד' מוחין שהם ממחשין את השערות ויתחבסם בנקב הכניק של העליות ויכפסלם שהם ח' חושים ובר' כנפוחם שהם ל"ב נגד ל"ב נחיצות החכמה שמהם עיקר בנין המלכות כמד"ל בחכמה יבנה בית והם ד' מוחין כפולין דל"א שהם ח' ולפי שכל אחד כלול מחסדים וגבורות כנודע לכן לריך שיהיו שזורים שני חושים יחד לכלול הגבורות בחסדים ולמחוסס ויכוין כי כל חוט הוא לצורך הארת המלכות ולהאיר בה שם של ב"ן שהוא סוד המ"כ שבה במלוי כזה וי"ד וא"ו דלית ה"ה ה"ה וא"ו ה"ה ה"ה שיש בזה השם כ"ג אותיות כמנין חו"ט ויכוין שהם יוא"י מהכניק שהוא בחינות אחרונה ביסוד אימא שבו שם אהי"ה במלוי ההי"ן בגי' כנ"ק ע"ה ולריך להרחיב הנקב מן הקצה ג' אלצעות כי עיקר הארת הליניית יולאת מיסוד אימא שמסתיים בשלש ת"ת דז"א כבוד ושם מחבליס האורות ויולאס לאתור ומאירי בשערות דז"א סוד הליניית כי אורת אבא הם עדיין מכוסים במבואר בחבורי שגה"ע וביסוד אימא שם הם ה' אותיות מנלפ"ך הכפולים שהם י"פ אלק"י"ס סוד תחלית כנודע והם נגד עשר אלצעות ה' אלצעות דימין הם ה' חסדים דלימא שנקראים ג"כ גבורת אף לערך הגבורי דאבא

סדר עשית הציצית

ין

לחצא ויהי חלוצות צמחאל הם ה"ג דליו"ה והכס כשיוצאים לחוץ ומחזירין בטלית אזי ב' גבורות התחננות הם ומתחמקים ולא יותר כמזכור צכוונת האר"י ז"ל שאין להחזיר צזה רק מה שלריך לחוכן הכוונה ולכן לא ירסקי יתר הנקצ מן ב' חלוצות ולריך לכוון כי חלוצה צ"י שם של אהו"ה צמלוי יוד"ן שהוא מוח המסד של חצא המלוכס צמוה הכינה דל"י שהוא עיקר סוד הליזית כמ"ש לעיל ואחר שיכפל החיטין לריך שיעשה מוח א"י ארוך שיעשה צו הכריכות ויכוון כי כריכה הוא צב"י כה"ר סוד יסוד א"י סוד רמזות הכסר כדורע ויסיים זה המוח כדי שתמיד יכרוך צאחור מו"י ולריך לעשות ה' קשרים וד' חויריים ה' קשרים נגד ה' חסדים אף שגם החסדים כלולים מהגבורה ולכן לריך לעשות צכל קשר כפול לכלול הגבורה שהם ה"ג צב"ח ולמתקם ע"י החסדים היוצאים מיקוד שנק' קשר"ר של קיימא סוד ת"ר אףק בשמות היוצאים מננו אל המלכות וד' חויריים נגד ד' מוחין שכל אחד נקרא חויר"ר אור"י כידוע והכריכות יעשה ומתקלה מ' כריכות ואח"כ ז' כריכות הרי נשלם שם של י"ה שהוא סוד אור"ה שעי"י ומזדווגים ז"ן קו"ד ו"ה ולכן חיקק יעשה י"ה כריכות נגד ו"ה ואח"כ לימדם צימוד אחד ולכן לריך לעשות צחזיר הד' י"ג כריכות כמנין אה"ר הרי נשלם ה' אחד והנה הם ט"ל כריכות נגד ט"ל חותיות שיש צד' מלוא"י ע"כ צ"ב מ"ה צ"ן שהם סוד מוחין לחצא ונגד ט"ל חותיות שיש צבס אהי"ה צמלוי ומלוי דמלוי שהם סוד מוחין דליומא וד' צ"ה :

האר"י ז"ל

היה נובח לעשות צט"ק שני נקצים צבכק כמין לירי כזה * והיה מכניס ראשי המותים של הד' צנקצ אחד ומולאים צנקצ כזה * וכופלם להיות מ' והכוונה כי טלית קטן כצר ציאלנו שהוא אור מוקף דמוחין דעיצור שאז הו"ה צמעי אימא סוד הכינה שנקודתם הוא לירי כמ"ש לעיל צבשיר של ר' אברהם צר מיינון :

בכתבי האר"י ז"ל חייז אדם לכצד את נשמתו צדצרים הנוגעים לה ולכן יראה איה מנוס בעשותה נכדד אותה ולכן יראה שתמיד יהיה לו טלית לצנח ונקים צחכלית היופי ומקפלה תמיד וינימנה צנרנק שיהיה צנוקס שיעור שאז צבעה שאין לו פנאי לצדוק את הליזית יכול לצמוך על צדיקה ראשונה חצל אס יש לו פנאי לריך לצדוק קודם כל צרכה ויפסיד כל מוח ומוח צפני עננו כי כל א' רומז למחיצ אחד צפני עננו וישתדל שיהיה לו טלית של צמר רחלים שזה עיקר מנוחה מן החורה והוא נקרא צגד והאר"י ז"ל היה נובח לצצט הטלית קטן צציתו על חלוקו צלי הפסק שים מלצוט לפי שהוא סוד מוחין דעיצור שאז הו"ה צמעי אימא וסס ציתו ואין לו עדיין שאר מלצושים רק המלוק סוד שם אהי"ה דלפס"ן ע"ה צב"י חלו"ק והיה מעטף צו ראשו עד שסיים את הצרכה והוא שאין צו חויר"ה אף צליה שהוא כמין פטור לפי שזה הצב"י של ח"ק שהוא סוד אור מוקף וממוחין דעיצור לא נמנע אף צליה אף שהוא זמן פטור ונצרכה מוראיתם אותו ועד הנאמן דוד המלך ע"ה שאמר למנלח על השמינית כשנכנס צמרנח וראה אותו ערוס צמלות מוכס צכלל מרנח היה לו מנוח ליזית אף צליה ולכן כמנניע זמן הצרכה כשיאיר היום ימסוך הטלית קטןענ ראשו וינשמש צליזית ויצרך להמעטף צליזי ולריך למשמש צבס ולראותם צכל עת ציוס כי זה מועיל מאוד כהשגה ולזכירה לקיים מנוח וראיתם אותו חכרתם ויכוין להסיר המושך מעיני נוקצא ולהאיר לה מעיני ז"ל ונוותר לשמש מנוח בטלית קטן וסוד הכוונה יתצמר צכוד הצרכה :

לשם יחוד קב"ה ז"ל ושיכינה מלכות ברחילו ח צל ורחימו אימא ליחדא שם י"ה אור"ה עם ו' ז"ל ואות ו' ז"ל עם ה' מלכות אחרונה יחודה שלים בשם כל ישראל יתעלה ויתקדש שמהיהיה בעגלא ובזמן קריב אמן והרני באתי להתעטף אותי במלית של ציצית לקיים מצות בוראי בכתוב בתורתו ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת וכמו שאני מתעטף גופי בציצית כך תתעטף נשמתו כל רמ"ח איבריה ושם"ה גידיה הרחניים באור הציצית של מעלה וכשם שאני מתכסה במלית בעה"ז כן אזכה לחלוקא דרבנן ומלית לבנה ונאה לעה"ב בגן עדן ועי"י מצות ציצית תינצל נפשי ורחמי ונשמתו ותפלתו מן חקמטרינים והטלית יפרוש כנפיו להצילם מהם כנשר יעיר קנו על גזוליו ירחף ב כוונתו בזה המצוה להוסיף שפע אור וקדושה בעליונים מן המקור העליון ומשם ימשוך ג"כ שפע אור וקדושה למקום שורש נשמתו ויהי רצון שיהא חשוב ומקובל לפני כסא כבודך שמצוה

שער הציצית

שמצוה ציצית זה שאני מקיים כאלו קיימתיה בכל כללותיה ופרטותיה ותרי"ג מצות התלויים בה וכאילו כונתי בכל הכוונות והשמות השייכים למצוה זו אמנן וכן י"ד : ויעטוף ראשו ויזכר

הכוונה צין צט"ק וצין צט"ג להמשיך
הארת. מקו"י דשערי דא"ל לריש
ד"ל ונשם יחמש הארת ע"י קולי דא"ל לנוקבא
דילה אף הספרם הוא כמ"ס לעיל שט"ק הוא סוד
אור מקיף דא"ל שצאים לו ע"י ד' מוסין דא"ל
והם מוסין דעיצור ראשון והכוונה צהם לחקן
פנימיות נה"י דליצרה וע"י הצרכה אור מקיף
צפנימיות דנה"י דליצרה וע"י האור סוד אור מקיף
דא"ל שצא לו ממוסין דליצרה והכוונה צהם לחקן
ע"י העלית חלונות נה"י דליצרה וע"י הצרכה אור
מקיף חלונות נה"י דליצרה וצנתיסם לריך לכון
ונתחלה שיהיו דה' ליצית לאחוריו כי עיקרם
הם לנורך הנוקבי העומדת מאחוריו נגד המזה
ואח"כ יקם צ' ליצית לפניו וצ' ישרו לאחוריו
לנורך הנוקבי והצ' שלפניו הם לנורך פרוף יעקב
העומד לפני זא"ב ג"כ מהחזה ולמטה ואח"כ תשע'
ק"ש והלאה שכונתנו להציאם לפניו לנורי הזוג
כמ"ס לריך ליקם כל דה' ליצית לפניו אף צידו
השמאלית לרמו שהוא לנורך הנוקבי. היונקת מלד
השמאל כנודע אף צעת שיאמר פרשם ויאמר
יקם אותם ציד הימנית שהוא לנורך יעקב היונק
מלד ימין כמ"ס צמקומו. ולפי שציקר סוד הליצית
הוא סוד הארת ד' מוסין שצאין לזא"ל מן הצא
ואינא ולכן לריך לכון צאלו השמות
י"ד ה"י וי"ו וי"ד ה"י וא"ו
י"ד ה"א וא"ו י"ד ה"ה
י"ו והם ד' מוסין דצינה דאצא אל"ף
ה"י וי"ד אל"ף ה"י וי"ד
אל"ף ה"א וי"ד אל"ף ה"ה
י"ד והם ד' מוסין דצינה דאצא ואף שאמרנו
שצין כח צידנו להשיג עמה צומן הזה
צעת המורכן למוסין דצינה דאצא עכ"ל הרי הארתם
כנשכת לזו"ר אף שלא ע"י מעשינו ואלו השמות הם
צגי' שנו"ת סוד שנות חיים יוסיפו אף שהמוסין
הם חיי המלך והם שנות אורת אף שנשכרים קניו
אורת כמנין יוסף ציסוד זא"ל ונשאל ח"ר אורת כמנין
ליצית לנורך הנוקבי גם לריך לכון לג' מנא"י
ארתם היינו המנא"ים לצד עולים צגי' שלצ'
להמשיך ד' שמות צ"ן אל הנוקבי שהם סוד ד' צנים
שהם סוד מ"ג שלה שעולים צגי' יחמיק ועם שלצ'
הרי צגי' ליצי ולכן יקוד השם הוא כזה יהיה
הנקודות צגי' צ"ן ולכון צצילוצ השם כזה
יהווה

ברוך יסוד אורי אתה חסד
יהוה י"ת אלהינו גבורה מלך
צינה העולם מלכות אשר צינה
קדשנו דעת במצותיו כלל סוד
וצננו יסוד להתעטף להמשיכם
בציצית לנלכות

והנה כנכ נודע סוד הליצית שהם סוד השערות
דא"ל המגיעי עד רישא דרמל והם שמור'
רק שמתלצנים ע"י ד' מוסין שצפני זא"ל כמ"ס
לעיל ולכן לריך להגזיר הספרים של ד' מוסין
להמשיך הגבורות :
ויאמר אלו הספרים

מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפין
יחסיון ידיון מרשן ביתך ונחל
עדניך תשקם : כי עמך מקור חיים באורך
נראה אור : משוך חסדך ליודעך וצדקתך
לישרי לב :
ואח"כ יאמר

ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאוד
הוד והדר לבשת עושה אור כשלמה
נוטה שמים כיריעה :
אח"כ יאמר

רבש"ע גלוי וידוע לפניך שרצוני לעשות
רצונך ולקיים כל המצות שכתבת
בתורתך ולהזהר בכל האזהרות שהזהרתנו
ולכון בכל הכוונות הצריכין לכון בכל מצוה
ומצוה ולמשוך שפע אור בכל העולמות מן
השורש למעלה במקום שכל מצוה רומז שם
לכן י"ר מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי
שתהיה בעזרי שאוכל להזהר שלא אעבור היום
ובכל יום על אחד מן שם"ה לא תעשה
שהזהרתנו שתורתך ושאוכל לקיים היו ובכל
יום כל מצוה שיוזמן לפני מן רמ"ח מצות
עשה שצויתנו לעשות אותם ומה שלא אוכל
לקיים היום תצרף מחשבתי הטובה כאילו
עשיתי אותם במעשה וע"י זה תעשה לבוש
רוחני לנפשי רוחי ונשמתי לרמ"ח איברים
ושם"ה גידים הרוחנים ובה יהיה לי חלוקא
דרבנן בעולם הנשמות בנ"ע ולהתלבש בו
בתחיית המתים לחיי עולם הבא אמנן :

ויהיה שהוא צ"ג סוד ל"ג נתיבות הרמזים צ"ג חוטין ושאר הכונות כזר נחצה לעיל:

שער התפילין

סוד התפילין ענין ה' פרשיות והצבים של ראש ושל יד וסוד העצמות והקשר של ראש ושל יד ורמזותיהם עשייתם והנחתם הוא רחבה ונייב ומים עמוקים עמוק מי ומלאנו ואים תצונות דלגה ואני אקלר צאמרים רק להעמידך על תוכן המלות שנקל תוכל להצין סודה וסוד כונותיה :

תחלה נריך לעורר השאלות מה שיש לשאול בענין מננה זו ה' שהרי כזר נחצה שסוד ה' הוא סוד מוחין דעי צור ועלית גדול מוחין דיניקס והתפילין הם מוחין דגדלות וזה נודע שאין מוחין דגדלות צאין לז"א כי אם בתפלה העמידה א"כ ראוי היה שגל להניח תפילין אלא לאשר ק"ש קודם העמידה ולמה אלו וניחין אוחס מיד אחר עטיפת זיית קודם כל התפלות והנה רז"ל אמרו כל הקורא ק"ש בלא זיית ותפילין באלו מעיד עדות שקר בעצמו והרבה כיוולא בזה צעוקט מי שכתב לזכ"כ בלא תפילין ה' זה ג"כ נודע שהמוחין צאין תחלה אל הז"א ואח"כ נמשכין מוחין למוקצ"י א"כ ראוי הוא להניח תפילין של ראש תחלה שהם סוד המוחין דז"א ואח"כ של יד שהם סוד מוחין דמוקצ"י : ה' הרי המוחין דמוקצ"י הם ג"כ צרישא דילה ולמה אלו מניחין אוחס צדוע השאלות וצמקום הקיצורית בכתב : ה' אם התפלה של יד הם סוד מוחין דמוקצ"י ראוי שיהיה הנשים שהם נוסטרא דמוקצ"י ולמה יהיו הנשים פעורים מן זה המלות : ה' ומה נשתנה קשר היד משל ראש כי של ראש נריך להיות צאמורי הצמים רחוק מן הצמים ולריך שיהיה צדורת אוח ד וקשר של יד נריך להדקק עם הצית שלא יזח מן הצית ולריך שיהיה צדורת יו"ד : ה' הרי המוחין דמוקצ"י הם ג"כ ד' שהם סוד ד' פרשיות בשל יד כמו בשל ראש ולמה הם צמים אחד ולא צדי צמים כמו בשל ראש ועוד כונה שאלות וית' הכ"ל ע"י המלה אחת :

כבר נחצה בהקדמה שיש בכל עולם י"ק ונחלקים לחמשה פרלופין שמהם ה' צחי' נשמה שהם כר"ן ח"יה פרלופין הם אריך אכפין שהוא סוד כתר בכל עולם ועולם וצחוכו פרלופ א"יין וז"ת של ע"ק הכקרא ע"י רק שכל הג' ככללן יחד ונקראים אריך אכפין וכתר של כל עולם והוא מוצל כל העולם היינו א"א דאלילות מניעין רגליו עד קרקע האלילות שהוא שמים של הצריחה וכן בכל העולם חכמה וצניח הם צ' פרלופין ונקראים א"א והם מולצשים צ' המדועות של א"א וגופו עד עיצורא דילי אצא מניין ואינוא נוסטראל והגרונ של א"א נעשה כתר לשכינה כי אצא ואינוא כחדא שריין צקוד קנה חכמה קנה צניח ואצא מוקבל מוצל הח' של א"א ש הוא נול"כ חסד ואינוא מוקבלת מוצל הי"ב של א"א שהוא נכס"ה וזעיר מולצשלא"א מעיבורי דליות עד סיום רגליו והמלי' שהיא נוקצ"א דז"א עומדת מואחוריו מתחלת מן שליש ת"ת שלו עד סיום רגליו וכותל א' נוסטש לשכינה וכשא"א מתלבשים בתוך הז"ח לתת לו מוחין לז"א ומכניסין המוחין שנקבלין מן צ' ומלות כו"ש הכל לקמן יצנח"י שלהם ואח"כ ומכניסין הכה"י שלהם צז"א ומתלבשים צחוכו ואז סיום כל הרגלים הם שוים עד קרקע האלילות וזה המוחין נקרא חיי הוולך שהוא סוד נשמה שלו שלפעמים ומתחלקים מוחיו ולפעמים מאירים צו והוא סוד העיצור והיניקה והגדלות שהם עומדים דרך זה לעולם לא ישנו מוקומם אך שהמוחין שהם נשמתו ומתחלקים מוחיו ועולים לתוך מצי הצניח שהיא אינוא והיא מתעצרת מוחיו ואז הז"א הוא צצחי' העיצור היינו שאינו מאירים צו כל העשר ספירות רק ו"ק שלו שסם גב"ת כה"י וגם אלו צקוד הכלילות ג' ג' כו"ש צקוד היליות ועכ"ז יש לו הארה ומחוק מא"א הארה מועפת וזה נקרא מוחין דעיצור ראשון אח"י ומזדווגים אח"א כי זווגיתן מדירין והוא זוגתתחון שהוא ללורך חיות העולמות שזה לא נפסק ואז יולא הז"א מועצי הצניח היינו צחי' נשמתו ויונק משדי אמו הארה גדולה יותר ומה שהיה לו צעת העיצור וזה נקרא מוחין דיניקה ואז הוא ג"כ קטן שעדיין אין

שער התפילין

אין לו סוד הנחת ראש שאין מאורין זו ג"ר שהם חצ"ל הנקראים ראש כו"ט
 בהקדמה רק מאירים הו"ק כל אחד הארה שלימה כלילת ג' ו ג' ו והנה עיצור
 הראשון נקרא עיצור דקטנות ואח' היינק' לריך להתעצר פעם שנית בתוך הצניח
 כמזכר בזכר ותיקונים שאמר צחר דינקת להו להתעצרת ונייהו והו נקרא עיצור
 שני עיצור גדלות והוא העיצור צקוד וי"כ אל או"א שידווגויסד זוג עליון ללורך
 הולדת המוחין לז"כ מוחין גמורים שעי"ז הם נגדלים ומזדווגים יחד וזה הזוג
 אינו תדירי והוא נעשה ע"י כוונתנו צחורה ותפלה ועשיית הנולות והנה עיצור
 שני קרא ג"כ מוחין גדלות נגד מוחין עיצור ראשון ומוחין דיניקה כי עתה הוא
 נוקבל תוספת הארה אצל אינם מוחין גדלות גמורים ומוחין עיצור שני הם סוד
 התפילין כו"ט לפנינו שהם צאים אל ז"כ אחר מוחין דיניקה וזה סוד הנחת תפילין
 ויד אחר עשיית עליה גדול כו"ט כי ע"ק הם סוד מוחין עיצור ראשון וי"ג הם סוד
 מוחין דיניקה והתפילין הם סוד מוחין עיצור שני שנקרא ג"כ מוחין גדלות ואח"כ צתפלת
 העמידה צאין לו מוחין גדלות האמית' והנה הם ד' צחי' שיש לז"א והם נגד ד' אוחיות
 הוי"ה המאיר זו שם נגד ד' עולמות אצ"ע וכמו שאדם האנושי צבעה שהוא ישן וקשתקים
 מונו כל צחי' נשמתו ולא נשאר זו כי אם צחי' הנפש שהוא דם הנפש שהוא צדוק צדוק ואינו
 נקשתק מונו עד יום מותו כן דוגמתו לעול' צאדם העליון שהוא הז"א שנתצאר כזר כי
 צלילה נקשתקין מונו כל צחי' נשמתו שהם מוחין דא"א ולא נשאר זו רק צחי' הנפש
 והם המוחין עיצור ראשון סוד ע"ק ככ"ל והוא סוד העשיה שצבול עולם ועולם
 כו"ט כזר שכל עולם כלול מדי' עולמות אך לפי שהוא סוד אור וקוף דז"א והז"א
 לעולם הוא סוד הילירה כדודע לכן אמרנו שהז"א הוא צחי' ילירה שצבעיה ולפי שצחי'
 זו לא נשנה מן הז"א לעולם אף צעת הדורמיעה שהיא סוד הסינה לכן אמרנו שלריך
 להיות הע"ק עליו אף צלילה צעת הסינה אך שאין לצדך עליו עד שיאיר היום
 כדי לקיים וראיתם אותם כו"ט לעיל ולכן אמרו שאף קטן שהגיע לחינוך חייב
 צלילית תיקף אחר שידע לוי מוצרך לפי שזו הצחי' הוא צקוד הקטנות והנה ויד
 כשיאיר היום צאין לו מוחין דיניקה ע"י עסק התורה אחר חלות ואז נתוסף לו
 אור והוא צחי' רוח צחי' נשמתו ולכן אמרנו שהוא סוד הילירה עלמו כי לעולם הרוח הוא
 מילירה ואח"כ צאין לו מוחין יותר ועולים והם מוחין עיצור שני שנקראים מוחין גדלות ואז
 ניתוסף לו אור והוא צחי' נשמה צחי' נשמתו שהוא סוד הצריאה כי הנשמה מצריאה ולכן
 התפילין הם סוד הצריאה ואף שלקמן יתצאר שתפילין של ראש הוא צחי' אלילות
 היינו שעי"י נולה זו יתקן חלונית כה"י לאלילות אצל צחי' האור שניתוסף לז"א
 ע"י מוחין עיצור שני הם צחי' צריאה לצד ואח"כ צתפלת העמידה כשצאין לו מוחין גדלות
 האמית' אז ניתוסף לו אור והוא צחי' נשמה לכשמה הנקרא ח"ה שהוא סוד האלילות
 והנה כזר כדודע שאלו ה' צחי' נשמה שהם נר"ן ח"י הם נפ"ש ומלכות רי"ח וז"א
 נשמה מצניח ח"ה ומחכמה יחידה זא"א ואותה צחי' יחידה אינה נכנסת צחי'נו
 פנימיות רק לעולם אור הכתר שהוא א"א הוא צקוד אור וקוף כו"ט כל זה צחצורי
 שגה"ע הרי לפניך כי צעת הדורמיעה שאז נקשת' מונו כל צחי' נשמתו ולא נשאר זו רק
 צחי' הנפש ככ"ל והוא צחי' המלי והסוד הוא כי המוחין אחר סיום התפלה נקשתקין מונו אך
 שפא"ל צו"ה הרשימו' של המוחין וזה נשאר זו כל היום ולכן כל היום הוא מלי' לילי ותפילין
 וצלילה נקשתקים והם גם הרשימו' של המוחין אך שהרשימו' של המוחין דז"א נקשתקין ג"כ
 למעלה והרשימו' של המלכו' נקשתק ג"כ מונו' אך שכתנסת בתוך לצו שלת"ת והוא סוד הנפש
 השוכן בצל שפא"ל צת"ת צעת הסינה כמו שהוכחתי זה צחצורי שגה"ע שעי' שכינה
 הנפש הוא צלצ רק צחי'

התחבונה שצנפס שהוא צח" נפס שצנפס שכינתו בצבד הרי לפיך כי הרשימו של המוחין דז"א וסתלקין צלילה ורשימו דמוחין דנוקצ"י כנשקין צלצו של ז"א ושם הם כל הלילה ועתה נבאר לך הפסוק שינוי כחותם על לצד כחות' על זרועך כי עזה כמות האזהה קשה כשאלו קנאה והוא מואר הנוקצ"י דז"א שינוי כחותם על לצד רנוז על הרשימו של המוחין שלה שהם צאים ומסוד אינא ששם ג' מילואי אה"ה צג' חות"ם ע"ה והם צאים לז"א צלצו ואח"כ שינוי כחותם על זרועך הכוונה כי כבר אמרנו שצלילה עד שיאיר היום הנולכות כתנועטת צקוד נקודה א' צלצד ואין זה קוד פרוקף כלל והיא יורדת לזנוי צצריא' כנו"ש כבר וכשהאיר היום וכבר נמשכו אל הז"א צח"י מוחין דיניקה שהוא קוד ע"ג אז כחוסף זה ג"כ כח שעולה מן הצריאה אל האלילות ועולה עד זרוע השמאל של הז"א כי נשם יניקתה שהוא קוד פחד ילחם שהם קוד ד' צנים כנו"ש לעיל ונדצקת צזרוע השמאל צקיבורית שהוא נגד לצו אשר שם הרשימו' שלה כי לעולם השמאל מועורר תחלה את האהבה צקוד הפסוק שנאלו תחת לראשי ויניכו תחצקני כי זה הנקודה כבר נתבאר שהוא צח"י נקודת הכתר שבה והוא תחת לראשי ואז נחמת האהבה שכתעורר ע"י השמאל הז"א כותן אותה הרשימו' לאותה נקודה שדצקת צזרוע נאלו והוא קוד התפילין של יד כנו"ש לפיכך לא"כ לא כשאר צז"א אף צח"י נפס והוא עזה כמות האהבה ואח"כ מתקנא זה ונושק אליו הרשימו' שלו והוא קוד תפילין של ראש כנו"ש והוא קשה כשאלו קנאה והוא זה שרי כבר נתבאר לפיך שלשה שאלות הראשונ' והבן כ"ז :

והנה

כתבאר שהתפילין שאלו מניחין רומזים בן לרשימו' של המוחין שצברו שחזרו צהאיר היום ע"י עיצור שני דגדלות והנה הם ג' צח"י שיש לז"א קודם שצאים לו מוחין דגדלות האוניתים והם קוד הצריא' ולכן לריך לכין צהם צג' שנות שהם אה"ה הוי"ה אה"ה כי עיצור ראשון הוא קוד אה"ה כי צהיותו צנועי אינא ששם הוא שם אה"ה ומוחין דיניקה אז הז"א אינו צנועי אי"ה"א הוא קו' הוי"ה כנו"ד ואח"כ עיצור שני דגדלות ג"כ קו' אה"ה הרי אה"ה הוי"ה אה"ה צג' חיי"ם שהם קוד חיי' הנוקף כי לעולי אף שצאין לו מוחין חדשים אינם ומסתלקים הראשונים רק שהראשונים נעשים לצושים להחדשים וחזר כלל זה כי ילערך לזנוה עניינים הנה עיני שכלך רואה שהמניח הוא הז"א של יד ושל ראשו אף כי השל יד הוא צנוקצ' עכ"ז עדיין אינה צקוד פרוקף רק צקוד נקודה א' והיא נקשרי צזרוע השמאל של הז"א וזוה הותר גם השאלה הדי והבן זה וזוה תצין מואר הינוקא צזוהר פרשה דצרים לאורר דאזעינת גרונה עד דאחעצידת נקודה חדא כנ"ל וכדי לצבאר לך שאר השאלות גם עיני התפילין עלונה מה עיני וזה צין תפילין דרש"י ז"ל ור"ת אליע לפי' עוד הלעה אחת וזוה תצין גם הצ' שיי' של ג' ראשי ודי ראשי

והוא

כי תחלה לריך לצבאר וי גורם לצליעת התפילין לחזן צמלה והמשכת הרכוועת והקשר שהרי אמרנו שהם קוד ד' מוחין הצאים לז"א מן אור"ה ע"י התלצקות כה"י של אור"ה צחוד ז"א והתלצקות כה"י של ז"א צחוד נוקצ"י הם המוחין דנוקצ"י א"כ הם צפנים של ז"א צכל קועתו וכן צנוקצ"י צכל הג' קיים שלהם כעצור צכתצי אחר"י ז"ל א"כ מה הוא הגורם שיהיו צולעין צמלה דווקא הצתים והפרשיות ולעונותם צעורף הקשר שהוא עור צלא פרשיות ועושין אותה צבורת ך רק לזנו לדי מוחין והענין הוא ע"י קוד הפסוק עור צעד עור וכל אשר לאיש יתן צעד נפשו והוא כי כבר נתבאר לעיל קדר התלצקות הסי פרוטין ונתבאר שהז"א מתחיל מציבורא דא"א ולמטה והיינו כשהז"א צקוד הגדלות כנו"ש לקמן וצוהר צאדרכ נשא אורי מריש' דא"א נפקי שערד ותליין למטה אחורי אודני ומנין עד יישא דז"א לתכגיד עלא ממוחא קתימאה דא"א למוחא דז"א וענהון אמתקן

שער התפילין

אחתקן מוחין דז"א והכוזי כז"ש כזר צקוד הליכות שיוכלים אורת מוחי קחינו
דא"א דרך הגלגל למועלי ומוחלצטי בלצוסינ שהם השערות צהם כמו ליכור וצקיווי
הם הפיו של הליכור שמש יולא"י האורת והם מוסחיינוי צאחורי ז"א צעורק מוחש ושם
יולא"י האור רי' ומוכים צעורק וככנסים צחוד ראשו של הז"א ושם ים מוחין דכ"י
דא"א ואינו יכול פנינוי להכיל שני האורת יחד ויולא"י האורת של המוחין לחון ונעשה
אור נקיף אל הז"א והנה צביצור ראשון שאורת המוחין מועטים יולא מועט אור והי קוד
עלית קטן כז"ש לעיל ואחר שצא"י לו גם מוחין דיניקה אזי תכרזה האור ונעשה
מוחו קוד עלית גדול ואחר שצא"י לו גם המוחין דעיצור שני שהוא מוחין דגדלות
אזי תכרזה האור מאוד וכשנעשה צעורק הוא דומק את האורת ללאת כנגדם מן המלח .
כי כז"ש שהאורת מועטי יכולין להתפשט לאט לאט בכל הקוי ואז כשיולא"י דרך הקוים
נעשים כמו לבוש צקוי אור נקיף אלל אחר שכתרצ' האור מאוד אינו יכול להתפשט למוטה
כי כזר ים שם אורת ואור' הקולי דשערי דא"א נוכים צעורק ודומה את האור' וכנגדו
ובולמי' צומחו כגד העורק מוחש והוא קוד בליעי' התפילין ואח"כ חוזרין לאחוריה' דרך
אור חוזר כי כל האורות ים להם אור ישר ואור חוזר כמוצא' בכתבי האר"י ז"ל
ויולא"י דרך העורק ונעשה מזה פלרוף גמור הנקרא ללח והתחלתה מן העורק
עד החזה של ת"ת מואחוריו היינו פניה כגד אחורי ת"ת ולא כמו רחל שמועדת
למוטה מן החזה דבוקים אחור צאחור דיצוק גמור אלל ללח אינה דבוקה עמו
רק שמועדי פניה כגד אחורי ז"א . גם היא רק הארס צעלומ אלל רחל היא
מוקודת המלכות של עשרה ספירות ולכן נקראת עקרת הצית . וחדע כי אור
ישר הוא עיקר הארת מוחין דא"א שיולא"י תמיד דרך הפנים רק שהם מלוצטי'
צומעט אורות אינא שמוסכין עומהם כדי להתלצט צהם . ואור חוזר הוא רק
אורת אינו לצד והנה לפיכך כי קוד התפילין צאים אל ז"א אחר ציאת מוחין
דגדלות ולכן קטן פטור מוחילין ואף שהגיע לחינוך ולא כמו מלות ליכית וחדע
שזה הללח אף צזון קטנותו של ו"א עכ"ז היא קיינות לפי שאז רחל מוחענע'
צקוד כקודה אחת ויורדת למוטה וללח לוקחת הקיענים של רחל כז"ש לעיל
צחיקון חלות וזה ים לה קיום תנוי' ואחר קיום שליש ת"ת של ז"א ששם
מוחגלים האורת של אלל כמוצא' בכתבי האר"י ז"ל אזי יולא מוחש ג"כ אור
גדול מאורות של אלל ונעשה מוחו ג"כ פלרוף גמור הנקרא יעקב והוא עמוד
צפני ישראל נפרד ג"כ מוחו היינו אחוריו כגד ז"א ומוחיל מן החזה ולמוטה
זה הצחי' היא קיינות ג"כ תמיד כי אחר ששם גילוי אורת אלל הם צוקעי'
תמיד דרך הז"א אף צזון קטנותו וע"ז אחרו משה מלגאו יעקב מלצר כי משה
כזר נודע שהוא קוד יסוד אר"א שהם צפנים של ז"א ויעקב הוא מלצר ומשה
צחי' התפילין שהם למועלה צוקוס קיתוס האורות אלל לכן אינם צוקעים רק
צזון הגדלות שאף שהם קתומים אורס גדול וצוקע וצולט צומלח ואח"ת למה
למוטה נעשה פלרוף גמור מוציעת האור' גם למועלה צעורק מן אור החוזר
נעשה ג"כ פלרוף שלם וצומלח לא נעשה רק צליעה אחת קוד התפילין ולא פלרוף
הענין הוא כי כזר כתצאר צאדרא כי עיקר תיזון ז"א צעיניו וחועמו ופניו
ודיקנא דיליה הכל נעשה ע"י התחלות עיני א"א צפניו של ז"א ואם היה נעשה
צפניו איחא פלרוף היה המוסה על פניו ולא היה יכול הא"א להתחכל צפניו כז"ש
צאריכות צחצורי שגה"ע ולכן לא נעשה מוציעת אור המוחין רק צליעה אי צומלח
כז"ש שהוא קוד תפילין והנה כזר אורכו שהמוחין הראשונים של עיצור ראשון נעשה
לצוס

לבוש למוסין דיניקי ומוסין דיניקה הם נעשי' לצבס למוסין דגדלי ועת' כשיואלים וצוקעים לחון ומלבישין לאורת אינא ואורת אינא ומלבישין לאורת אינא והנה אורת אינא הם קוד די פרשיות שהם די ומוסין כו"ש לפנינו ואורי אינא הם קוד די' צמים של הרא' שהם של מור והם ומלבישין לדי פרשיות לכן לריך לעשות כל צמי' ע'למו שיהיה די' צמים שליונים ולהפרידס צחוט אחד למטה כדי שיהא נראה שהם די' צמים הרעוים לדי' מוסין ולריך שיהיו המוסין של גידין צהום עהורה וענין הגידין רומז אל האורות היולאים מן היסודות שהם המכריעים וקושרים את כל האורת ויקוד נק' עוז דכתי' אונרו ללדיק כי עו"צ צגי גי"ד ויקוד נקרא גי"ד צקוד גי"ד מול ד"לים וכתיב והמן כזרע גי"ד והי"ד צצחוכו הוא קוד עפת חסד המתגלה צו ונעשה גי"ד כו"ש צצחורי שגה"ע וקוד ד"פ שהם מוסין דלצא והצמים שהם עור הוא קוד מוסין דלינא הוא ע"פ קוד הפסוק צצחמה יקד ארץ כוכן שנים צצחונה שיעקר תיקון הז"א שנקרא שו"ש ע"י אורת אינא קוד הצחונה ועיקר תיקון הנוקב"צ שנקראת ארץ ע"י אורת אינא קוד ה חכמי הנה ליה העטס נקרא המלכות ש"ס כו"ש צבורת ק"ש כי עיקר תיקונה ע"י אורה אינא קוד המכונה ש"ס צו שם הוי"ה גי' כ"י ונולדו ע"י צבורי צבע גי' קש"ד הי"י כ"י קש"ד צגי קל"ף ויש גי' שם וי"ה שהוא קוד חכמה כ"ח וי"ה וי"ה צריצוב גי' ק"ל הרי קל"ף ק"ל צגי ש"ס שהוא צגי ספ"ר ולכן הם קוד פרשיות שהם קוד ספר ואורת אינא הם תיקון הז"א ש"ס צו שם וי"ה ודך הכאה כזה יו"ד פ' ה"א ה"א פ' ו"א ו"א פ' ה"א צגי עו"ר הרי נחצאר לך קוד די' צמים של ראש וד"פ צצחוכה ומהם נמשכין המוסין גם לנוקב"צ היינו מוארי אינא צקו"ר אור חו"ר ע"י הז"א לנוקב"צ דינ"י כו"ש לפנינו והכי אור אינא כצד נתי' שהם קוד הוי"ה וז"א הוא קוד הוי"ה ונוקב"צ היא קוד דלכ"י הרי אהים הוי"ה דלכ"י צגי יצ"ק וסוף קוד המעצרתא קוד מעצב יצ"ק גם ש"ע המעצרתא עוצרים שתי הרלוועות המוקפים את הראש שהם חס"ד גבור"ה כו"ש לפנינו הרי חס"ד גבור"ה צגי יעצור"ה שהוא ע"צ רי"ו וזהו קוד המעצרתא הרי נחצאר לך קוד הצמים והפרשיות והמעצרתא של תפילין של ראש :

ועתה נבאר קוד הקשר והרלוועות של ראש והענין הוא כי כצד אמרנו כי כאשר האור מכה בלחיה נוקם שיהיה הוא חוזר לאחוריו והנה כצד אמרנו שמה שמחזר לאחוריו שהוא קוד אור מחזר הם קוד הדינין אל המסדים שהם קוד אור ישר אינו חוזר לאחוריו והנה אורות אינא כצד נחצאר לעיל שאף הגבורות שצו נמשכים למסדים אף לערך המסדים שצאיינא והנה ויה שילא צלור ישר וצלע צמח הם חל צמי' אורות אינא וגם צמי' של המסדים של אינא וגם קל"ה הארה מואורות שיערי דל"א כי עיקר האור כאשר צפנים ומה שמחזר לאחוריו הם צמי' הגבורות דלינא וגם קל"ה מהארת קולי דשערי דל"א היינו צמי' הגבורות גי' זה האור כשמחזר לאחוריו דמה לחון מן הערך אורות אינא ואמרנו שמה נעשה פרנף ליה היינו מואורות ונלכות דלינא ע'למה שמה נעשה פרנף ליה וגם ילאו צמי' די' מוסין דלינא היינו צמי' הדינין לחון צעורף ומה נעשה צמי' הקשר של ראש הנעשה צל"ה די' לרמז על די' מוסין דלינא צמי' הדינין ש"ז מורה אור דל"ה מלשון דל"ה ועינ"ה ולכן היא רק מן עור ולין צהם פרשיות כי הפרשיות הם קוד אורת אינא ולין אורת אינא מחזרין לאחור הרי כי ליה היא צמי' עור שהם קוד הצמים דלינא וגם הקשר שצעורף ז"א שמה הקשר מקבלת ליה הארת המוסין הוא גי' צמי' עור הרי נחצאר לך קוד הפסוק עור צעד עור וכל אשר לאיש יתן צעד נפשו רומז לרחל שנקרא נפשו נפש וי' שלחל י' לה מוסין גמורים קוד הפרשיות כמו צו"א כו"ש לקמן וע"י אמרו רז"ל על הפסוק ורלית אה אחורי מלמד שהראה לו קשר של תפילין הרי נחצאר לך קוד הקשר של תפילין של ראש שהוא דווקא צעורף וצל"ה די' :

ועתה נבאר קוד הרלוועות והענין כי כצד נחצאר שכל אור היואל מצפנים נעשה מוסין קוד עור מיקף ומחון א"כ צמי' התפילין הם קוד אור מיקף דל"ה רק שהוא מוקף פניו והטלית הוא מיקף חיון ולכן לריך לכפות ה"זלילין בטלית והיה ראוי שיחפשט בכל קומתו רק שא"כ היה מוכס פניו ולא היה יכול להיות הסתכלות פנים צפנים צקוד הכחוצ פנים צפנים דצד עומס

שער התפילין

ה' והסודך האור להקי' את הראש כפי צד צדור אור מקי' רק דרך רצועה בלנד ולא כמו לבוש והנה זה נודע כי כל אור הוא כלול מנעשר כי אין קדושה פחות מנעשר והנה התפילין עלונה הם סוד חז"ל של זה האור כי לעולם חז"ל הם סוד הראש כמ"ס בהקדמה והם כלולים יחד ומהם נמשכים שני רצועות מיימין ומשמאל הם סוד חסד וגבורה של זה האור ונקשרים צקשר א' ע"י תפארת המקשר אותם ומחצרים ומחצרים יחד וגם יסוד ומלכות נקשרת ג"כ עמו כי יש להם קשר אחד וגוף וצריח משצין כחד ואח"כ נמשכים מהם צ' רצועות א' משמאל וא' מיימין והם צחי' נלח סוד של זה האור והנה זה האור נמשך מן הצהים שם אורות אינא והם סוד הגבורות והדינין ולכן צריח להיות שמורות לנח על הדינין כי אינא דינין מתערין מינה היינו בהתשפעות למטה כמ"ס כ"ז צחיצורי שגה"ע והנה זה האור אונקו שהיה ראוי להיות מקי' גם הפנים וסוד הארת הפנים הם סוד ש"ע נהורין שמקבל צ"ס מן א"ל צמילוי שהוא גי' ש"ע כמזל צחיצורי הכ"ל ולא רמות נולת רצועה צג' ש"ע ע"ה וצוהר אור אינא עילאש עד סוד התשפעות וסם אור איהו נלח ואיהי צהוד א"כ רצועה הימנית שהוא לנודך ה"א הוא נלח של אינא ומסתים צמח של ח"ת כי שם מתסיים יסוד אינא כמזל צחיצורי הכ"ל וצוהר שם הם חרין גיזין והם סוד חו"ג של המוחין כמזל צח"ס ושם נכנס האור של רצועה הימין צחיצורי של ז"ל ולכן שיעורו של רצועה הימין עד החזה רצועה השמאלית שהוא לנודך נוקצ' ואיהי צהוד שהוא למטה ונלח כי הם סוד רצועה הימין מן ללדיקים כמזל צח"ס וצוהר שם וצוהר הוא שיהיה ב' למעלה מן השמי ולכן רצועה השמאל מתפשט יותר למטה והוא עד טיבור דגופים שמש מתחיל צחי' סוד ושם מתסיים ונכנס האור צחיצורי ולכן לר"ך להכניסו ראשי הרצועות למטה תחת אצבעו לרמו שנכנסים צחיצורי ויהי סוד תפילין של ראש והקשר שלו עם הצ' רצועות :

ועתה נתחיל

לצאת סוד תפילין של יד אך שתחלה לר"ך לידע מה הם ענין הדי' מוחין עלמם כי לנודך גדול הוא צכל הכוונות והוא כי אחר שנתחלקו הפנימיות שהם צחי' נשמתהון כמ"ס לעיל ונכנסים צחוד א"ו צחיצורי שני שסוי נעשה וי"כ ווי"ד לאו"א וי"כ ומלכות ווי"ד וז"א ואז עולים א"ו ומקבלים הארה מן צ' מזלות לדיק' דא"א שהוא חוסף על א"ו"א שהם כולל ונקא כמ"ס לעיל ואז נתוסף אור גדול צא"ו"א וגם מקבלים הארה מן צ' זרועות של א"א שהרי א"ו"א מלצישין אותם כמ"ס לעיל וזה האור שמקבלים מן הזרועות הם סוד ה' חסדי' וה' גבורי' שהם סוד עשר אלצעות שצחי' זרועות כמזל צח"ס הכל צחיצורי שגה"ע וה' חסדים נקרא עטרה דחסד וה' גבורות נקרא עטרה דגבורה והם סוד צ' מוחין הנקראים צ' גיזין לפי שהם תחלה גיזין צחודת פקדון צא"ו"א היינו ציקות שלהם והם סוד עיפת לוצן של הדוכר ועיפת אודם של הנקוצה ואח"כ יולאים אל הז"א בעלמם ואותו האור שמקבלים מן צ' מזלות הכ"ל הם ג"כ צ' מוחין ונקראים צ"ס חכמה וצ"ה והם נקראים אחרת א"ו"א לפי ששרשה לא נתחלק מוא"ו"א רק הארתם מתפשט למטה ונכנס צ"א ואז הם הדי' מוחין שהם חו"ג חו"ג ומתחלה מתפשטים צנה"י דא"ו"א היינו מוח החכמה צכל דא"ו"א ומוח הצ"ה צהוד דא"ו"א וצ' מוחין שהם חו"ג ציקות דא"ו"א ואח"כ מתלצשין בה"י דא"א צנה"י דא"ו"א ונכנסים צחיצורי צכל קומוחו של ז"א לר"ך גי' קוים שלו היינו נלח דא"ו"א י"כ צו גי' פקדים כידוע והוא צקו ימין של ז"א צג' ספירות שהם חכמה חס"ד נל"ח כי פרק א' של א"ו"א מקסיק' לספירה שלימה של ז"א וסוד דא"ו"א צג' ספירות שהם צי"ה גבורה הו"ד דו"א וחרין עטרין שהם ח"ג שהם ציקות דא"ו"א נכנסים צדעת ז"א ואח"כ צדעת מוחלך אותם לכל הספירות דו"א כמזל א"ו"א וצדעת חדרים ימלי' כמ"ס כ"ז צחיצורי שגה"ע וצ"ה סוד הדי' שיקין שנתפילין של ראש אחד של גי' ראשין וה"כ של ד' ראשין כי צהיותם צנה"י דא"ו"א הם גי' שהם כה"י דא"ו"א וגם אח"כ כשנכנסים צחיצורי צ"א הם ג"כ גי' שהם חז"ל דו"א אצל א"כ כשיולאים לחוץ כל אחד יש לו צית צחי' עלמו כי הם

ד' אך צפנים הם צב' ונקומות אך כשיוכלים לחוץ יולא כל אחד לעלמו והם ד"ה
 הכוונות ל' אותיות הוי"ה כזה מ' קדש לי כל זכור הוא קוד חכמה לאצא שנקרא
 קדש והוא קוד יו"ד להוי"ה ואח"כ צינה דלוח"א הוא קוד והיה כי יציאך והוא
 קוד ה' ראשונה להוי"ה ואח"כ יולאים הגבורות כי הגבורות יולאים תחלה קודם החקדים
 כוונ"ש בחצורי הכ"ל והוא קוד פרעה והיה אם שמוע שהוא קוד ה' אחרונה של הוי"ה ואח"כ
 יולאים החקדים צקוד שאמרנו נכנס יין ילא קוד כוונ"ש בחצורי שם והוא קוד מ' שמוע שהוא
 קוד ו' של הוי"ה והוא קוד הקדר של הפרשיות כסדרת ר"ת שהיוות להדדי כזה **וידהדן**
 והנה יש צדעת דז"א ה"ח הם קוד ה' הוי"ת צב"י ק"ל וה"ג שם ג"כ קוד ה' הוי"ת ג"י ק"ל
 הוא קוד לחם הקלקל כמזכר צבת צי האר"י ז"ל ואח"כ מתפשטין כה"י דלוח"א שבתוכם הדי
 מוחין לנעם צז"א וכבר כתבאר שמון החזה דז"א ולנעם שם עומדת רחל מאחורה דצוקה עמו
 אחור בלחור דיצוק גמור ולפניו הוא פרלוק יעקב אחוריו כגד ז"א ואינו דצוק עמו דיצוק
 גמור וכבר כתבאר שם קולי דשעיר צז"א כמו צא"א והם מביעים עד רישא דרחל כוונ"ש צקוד
 הלי"ת והנה קולי דשעיר דלריך כבר כתבאר שמוכים צרישא דז"א מאחוריו והם יולאים
 קוד התפילין דז"א כוונ"ש לעיל ושם אמרנו כי אורת לאצא אינם יולאים צקוד אור חורז רק
 אורת דלימא ולכן צטורף היא קוד הקשר של עור ואין זו פרש"י והוא לפי שלמעלה צרישא
 דז"א אורת האצא קמומים ציקוד אימא ואורו מועט ולכן די לו שיצקעו הכלי של ז"א דרך
 פנים שדרך הפנים הוא מאיר ציותר אצל אח"כ בהתפשטותם לנעם שאז נקטיים יקוד אימא
 קלר ורצה שהוא קוד רחובת הנער ויקוד אצא הוא לך ואריך ויקוד אימא ונקטיים בחזה של
 ז"א כוונ"ש כ"ז צאריכו צחיצורי שגה"ע ואז יולאים אורת אצא צלי מוסך יש להם כח ללחץ
 ולצקוע גם אחורי הכלי של ז"א ועוד כי צאחורי ז"א כגד רישא דרחל יש שם חור שהוא פתח
 ללחץ שם האור מן ז"א לרחל שהוא קוד המזון צפתת כוונ"ש צמוקומו ולכן יש יכולת
 לאחורי האצא אף המועטין שמאירין דרך אחור שהוא שלל דרך הארה של אצא עכ"ז יכולין
 ללחץ להאיר לרישא דרחל וזכור כל זה והנה תדע כלל גדול שצז"א הדעת שבו הוא צרישא
 דילים המכריע צין חו"צ שבו וקולי דשעיר דל"א המכים צרישא דילי ויולאים צדעת של ז"א
 המוחין שלו מוכין שם צכח ומוליאין צחי התפילין לחוץ כוונ"ש כבר אצל הדעת של רחל אינה
 צרישא דילה רק לנעם בחזה שלה כוונ"ש צבת צי האר"י ז"ל צקוד דעתן של נשין קליה ואין לה
 צרישא דילה רק צ' מוחין שם ח"צ והנה אמרנו שרחל דצוקה עם ז"א אחור בלחור הנה רישא
 דילה שהוא עבול אינה דצוקה עמו רק אולע הראש שהוא כגד המלח צמוקם שצרישא דז"א
 הוא הדעת אצל הצ' לזדים שם ח"צ שלה אינם דצוקים דיצוק גמור והוא הנראה צחוש
 ח"כ כשמוגיעים קולי דשעיר דז"א אינה נוכח כלל צרישא דרחל כי צולח אין לה מוחין כי
 הדעי לנעם וצלזדים אין לה דיצוק גמור עם הז"א ולכן הם מכים צצ' קוים של הז"א עלמו
 שצבם מחלצשים כ"ה דלוח"א שצבם יש צ' מוחין שם חו"צ והנה הם שמים שם ארבע
 היינו חו"צ לאצא חו"צ דלימא והנה לנעם מן החזה שכבר נקטיים יקוד אימא כוונ"ש שם
 יולאים אורת אימא מובלים וגם אורת אצא אין להם מוסך ומצדיל שהוא יסוד אימא שכבר
 נקטיים ויקוד אצא שהוא אריך יולא ממונו הרצה אורות ובשקולי דשעיר דז"א מכים צצ'
 של ז"א כוונ"ש לעיל ודומין את האורת מן החזה של ז"א ולחוץ דרך פניו כנכנס צעורף
 של פרלוק יעקב שמועד שם אחוריו כגד פני ז"א ככ"ל ויולאים האורות וצולטין צולח יעקב
 ונעשה מהם צחי תפילין כמו צרישא דז"א כוונ"ש לעיל אך ההפך הוא כי צרישא דז"א שם
 היו גם חקדים וגבורות שהיו ציקוד אימא והיו הפרשיות הוי"ת להדדי כסדרת ר"ת
 כוונ"ש לעיל אך כאן הן רק חו"צ דלוח"א וגם אורת ג"א עלמו שם צו ג"כ חקדים
 וגבורות ולפי שכן נחצה האור מאוד צז"א יולאים גם מאורות של ז"א עלמו וכבר

שער התפילין

נודע שז"א הוא קודם חורבן שבתצוה הרי"ה ד' פרשיות ואורות חינוך הם הצמים
 וגם חילוניות אורח חיים נעשו ג"כ צמי' צמים הרי"ה ד' צמים וכלן יולאים
 החסידים קודם הגבורות לא כמו צמילין דרישא דז"א כי שם הם יולאים ושיקודת
 של אור"א ובהכרח ללכת הגבורות קודם החסידים כנצואה צמחי האר"י ז"ל וגם
 צמחורי שגה"ע אצל כאן שם יולאים דרך כ"ה דז"א יולאים כקדש שם חו"צ
 חו"ג ולכן הפרשיות צקדו זה קדש והיה שמוע והיה והוא כקצרת רש"י ולכן לריד
 להי"י צ' זוגות דרש"י ור"ת כו"ש לקמן והנה האורות כשחוזרים לאחור צקדו
 אור חוזר וזה נעשה קשר של תפילין צעורף של יעקב וגם הכלועות כדרך הכוזב
 צמילין דרישא דז"א ועוד חוזר האור לפנים וז"א כי חזירתו כהליכת ממוקם
 שהלך ואז צוקע גם צרישא דרחל ונעשים ג"כ צמי' תפילין צמלח רחל והם נקראים
 תפלה של יד לפי שצעת שאלתו מניחין קודם התפלה עדיין אין צו"ן מוחין
 גמורים אמיתים רק הרשימו' שלהם כו"ש כבר ואז היא צדוע של ז"א ולכן
 לנו קשרים אותה צדוע שאלת כו"ש כבר והנה צמילין של רחל יש צהן פרשיות
 גמורים כמו צמילין של יעקב לפי שבאן האורח מגולים ומחזין יולאים גם
 באורח אצל ומאור' ז"א עלמו גם לאחור וצפרע שיש חור צמח דז"א כגד
 רישא דרחל ולכן יש צהם ג"כ קוד פרשיות כו"ש לעיל צקדו הכחצו וכל אשר
 לאיש יתן צעד כספו אצל אין לה ד' צמים רק צית אחד והענין כי מדע
 מה שלפעמים אנו מחשבים כ"ה לצ' ספירות ופעמים אנו מחשבים לקפירה אחת
 והם תרי פלגי דגופא העולם הזה כי הנה רחל עוונדת ומאחורי ז"א כגד כ"ה
 שלו א"כ בהכרח הוא כי כ"ה של ז"א ומאחוריו ששם כוחל אי' ומשום לשכיהם שיהיו
 דצוקים יחד דצוק גמור ושם הם נחשבים לקפיר' אחת לפי שהם דצוקים יחד דצוק גמור
 וצפניו ששם היקוד ומפיק ציניהם שם הם נחשבים לצ' ספירות והנה האורות
 היולאים לרחל דרך אור חוזר הוא האור שעינוד קנוך אל האחור שמה
 נעשה צמי' הצית ולכן אין צהם רק צית אחד והצנן זה היעני' והנה הקשר
 של יד אי אפשר להיות כמו צשל רקש כי עורף של רחל הוא דצוק צגופו של
 זעיר ואינו יכול לעשות שם קשר ולכן לריד אחת לידע מה הוא ענין הקשר של יד
 והענין כי מדע שצרישא דז"א וגם צרישא דיעקב יש צו"ג מוחין צרישא שם
 חצ"ד וזהם מוחלצים ד' מוחין וכצבולעים לחוץ צקדו התפילין עושים רמז לזה צ'
 סינים שלג' ושל ד' כו"ש לעיל אצל צרחל אין צרישא דילה רק צ' מוחין שהן חו"צ
 והדעי' שלה הוא למטה וריש' דילה כנצואה צו"ה וכו"ש לעיל אך הוא נחשצ
 ג"כ למוח כי לעולם הדעת צכ"ו שהוא נחשצ למוח אך לפי שהיו למטה וריש'
 שאינה מכה שם הקול' דשערי ז"א אין צו צמי' פרשיו' כמו צרישא רק צמי' עור שהיא
 קוד דעת דנוקצ' כי הנוקצ' לעולם היא צמי' עור וזהו קוד הקשר של יד לרמז
 גם על הדעת שלה ולריד שלא להרחיק מן הצית שלא לעשות פירוד צין המוחין
 שלה כי זה הוא פגם גדול ועושה צללות יו"ד כי הדעת הוא קוד יו"ד כמו היקוד כנצואה
 צמחי האר"י ז"ל וגם עושין עוד יו"ד קטן והוא קוד צמי' יקוד של ז"א המאיר
 זה תמיד צקדו רוחא דשציק זה צעלה צציהה ראשונה והוא קוד גדול כו"ש זה
 צמחורי שגה"ע והוא קוד הפסוק עדות ציהוסף שמו קוד העדו' שלא זה ידו
 מתחת ידה ולכן לריד להדיק היו"ד תמיד עם הצית כנצואה צו"ה והנה צו"א גם
 ציעקב יולאים צ' רלוועת אי' ללכדו ואחד ללכדו כוקצא דילה אצל כאן אין לריד
 רק רלוועת אחת ועושים ג' כריכות צמוקם הקיצורי' לפי שבצר נחצאר שהתפילין

שער התפילין

כב

הם קוד אור הנוקף דו"כ ויש זו צחי עשר כו"ס לעיל והג' כריכות שצבתק
הם קוד חז"ל של זה האור ואח"כ ונתפסטים לנמה בזרוע ועושין ז' כריכות הם
קוד ז' תחתיות של זה האור ואחר שכבר נעשו מוחין גם לז"ל שהוא אחר הכחת
של יד והכריכות כו"ס לעיל ונעשה בקוד הגדלות אז הוא כותן לה נצעת של
קדושין והם קוד הג' כריכו' שאנו עושים צאלצב אלולעי הנק' **אמה** וקוד
אמ"ה הוא מאל"ה צרכות שנקבלת מנקודת הוי"ה שצ"ל א כזה **יהוה**
שהנקודות צגי ווי"ו שהוא קו' ואלה כו"ס צחצורי טגה"ע צקוד שאננו
רז"ל אל תקרי וזה הלל ואלה הרי כתצאר לפניך כל ענין התפילין של יד ושל
ראש דרש"י ור"ת עם כל צחיכותיהם והבן מאוד :

האר"י ז"ל היה נורא להניח צ' זוגות של תפילין כצורת רש"י ור"ת ז"ל כי חלו ואלו הם דברי
אלקים חיים כשארז"ל מוקם יש צראש להניח צ' תפילין והנה אף לר"ת של י"ד
ג"כ הוי"ת להדי' כמו צשל ראש והנעם כי צשעת הנחתק הוא דומה רק לרשימו' של המוחין שאז צשל
יד קשור בזרוע שאלל של ז"ל למעלה צנוקס שהאורות סתומים ויולאים מיקודת אור"ל ואח"כ הם ג"כ
כסדר הראש וצצרת רש"י הוא לפי שעיךר תפלה של יד הוא צנולת חל שש הסדר צצצרת רש"י ז"ל
לכן גם צשעת הנחתק לריך להיות על הסדר שמועדים צנולת שלה ונתחלה היה מניח של רש"י כי זה
הרשימו' נכנס תחלה צקוד נכנס אחרון יאל תחלה משל לשפופרת והבן זה ואלח"כ היה מניח של ר"ת
ואחרון של ר"ת היו מעט למעלה מן של רש"י כי זו הצחי' היא למעלה מנחי' רש"י כו"ס לעיל וכן הקשר
של ר"ת יהיו למעלה מוקשר של רש"י אלל הרצועות יהיו ומכסים של רש"י לר"ת וכוונת כל אחד יתצאר
לקמן וזה היה מניח צצחרית אלל צנמסה היה מניח רק דר"ת ואלח"כ צום לעשות תפילין כרש"י רק שהיה
גדולי' אלצעי' על אלצעי' לרמו' לצ' צחי' של התפילין וזה היה מניח צנמסה' ואלמ' שצ"ו הוא יולל צ' הסצורי'
וטעם לשיעור אלצעי' כי כבר כתצאר כי צזמן הזה אין אנו עשויגין להנשיך המוחין דחכמה רק המוחין דבינה
שהם קוד שם אהו"ה כו"ס לעיל וזה הסם צנולאי' כזה אללה' הי ויו'די צגי' אלצעי' והנה קודם
שחניח את של יד תכין לג' שמות אהי"ה הוי"ה אלכ"י שהם צגי' יצ"ק קוד מעצד יצ"ק הכוונה להנשיך
המוחין מן אימאל קוד אהי"ה קוד מוחין עיצור ראשון להוי"ה היא ז"ל קוד מוחין דיניקס ומן
הוי"ה לאלכ"י קוד רחל מוחין גדלות ותכין להנשיך לזו"ל תוספות אור צצחי' כשמה ותכין לתקן חלונות
נשי' דצריכה ויכין כי יש צה ד' פרשיו' קוד ד' מוחין וצכס כ"ל אצכורי' כמנין אהי"ה עיצור ראשון
והאזכרות עלנן של הוי"ה קוד דמוחין דיניקס והצית הוא קוד אלכ"י ושמות של המוחין ד"פ יה"ו צמילוי'
יודיין' כו"ס כבר הוא מוח חכמה דלצח' וד' מילואי' אהי" ציודיין' מוח חכמה דלימאל' ד' מילואי' יה"ו
צמילוי' כ"ג כזה יודי' וואו מוח צינה דלצח' וד' מילואי' אהי" ג"כ ד' יודיין' מוח צינה דל"י ד' מילואי'
אהו"ה היינו דרך ע"צ ס"ג מ"ה צ"ן מוח חסד דלצח' וד' מילואי' אהי" ג"כ עד"ז מוח חסד
דלימאל' וד' אהו"ה הם מוח הצצורה דלצח' וד' אהי"ו הוא מוח הצצורה דלימאל' גם תכין כי ד'
שמות אהי"ו מנולאים שהם מוח צינה דלימאל' ע"ה הם צגי' תפילין עם ה' אותיות גם צגי' שם
ספתם עם ד' אותיות ותכין כי צד' פרשיות של יד יש צכל פ' ז' שטיין כנגד ז' מוקפים שיש לרישא
דחל וצכל פ' יש כוונה מיוחדת הינו פ' קדש לריך לכוין לאות יו"ד של הוי"ה פשוטה ולשם
מ"צ דע"ז היינו הוי"ה פשוט ומילוי ומילוי דמילוי שהם מ"צ אותיות והם ז' אותיות צכל שיטה
מן הז' שטיין שהם מ"צ אותיות ושם ס"ג ואהי"ה דיודיין' יש צכס כי אותיות ותצטרך הי' של הוי"ה
פשוטה הכל הרי הם כ"ל אותיות ג' צכל שיטה מן הז' שטות וצשילוב כמו שאלייך לך וז' והיה
כי יצילך לריך לכוין לה' ראשונה של אהי"ה פשוטה ולמ"ג ד"ק פשוט ומילוי ומילוי דמילוי שיש צכס ג"כ
מ"צ אותיות והם ז' אותיות צכל שיטה ולשילוב צ' שמות היינו אהי"ה דללפ"ן והוי"ה דללפ"ן
ויצרך ה' ראשונה הכל והם כ"ל אותיות ג' צכל שיטה פ' שמוע לריך לכוין לאות ו' של הוי"ה
פשוטה ולשם מ"צ דמ"ה פשוט ומילוי ומילוי דמילוי ככל' ולשילוב צ' שמות אהי"ה דההיין' והוי"ה דההיין'
אף שצכס צ"ן אין צו רק ט' אותיות לכך לריך לצרך אות ו' הכל צ"ס צחללה וצסוף ואז
הם ג"כ כ"ל אותיות ג' צכל שיטה פ' והיה אם שמוע לריך לכוין לה' אחרונה של הוי"ה פשוטה
ולד' שמות היינו ס"ג קס"א מ"ה ואלכ"י צמולאין הם ג"כ מ"צ אותיות ככל' ולשם אלכ"י פעם
שנית צמולאיו שיש צו י"צ אותיות ותצרך אות ה' הכל ג"כ צ"פ הרי י"ד אותיות צ' צכל שיטה:
והנה

שער התפילין

והנה לפניך הציור של יד

פ	קדש	י	ה	קמ"ג	שמע	ו	ה	א
מ"ז	דמ"ז	קמ"א	מ"ז	דמ"ב	מ"ז	דמ"ז	קמ"א	מ"ז
יהוה	יהוה	י	יהוה	י	יהוה	י	יהוה	י
דחי	דחי	פיו	דחי	ואו	פיו	דחי	ואו	פיו
היי	היי	ודו	היי	ודו	היי	ודו	היי	ודו
יוד	יוד	לתה	יוד	לתה	יוד	לתה	יוד	לתה
ייו	ייו	דיו	ייו	דיו	ייו	דיו	ייו	דיו
קיו	קיו	דיו	קיו	דיו	קיו	דיו	קיו	דיו
קחי	קחי	יוד	קחי	יוד	קחי	יוד	קחי	יוד
י	י	של הוי"ה	י	של הוי"ה	י	של הוי"ה	י	של הוי"ה
ושם	ושם	אחי"ה	ושם	אחי"ה	ושם	אחי"ה	ושם	אחי"ה
פשוט	פשוט	ומילוי	פשוט	ומילוי	פשוט	ומילוי	פשוט	ומילוי
ע"ז	ע"ז	ומילוי	ע"ז	ומילוי	ע"ז	ומילוי	ע"ז	ומילוי
דמילוי	דמילוי	שם	דמילוי	שם	דמילוי	שם	דמילוי	שם

וכדי שלא להפסוק צין חפלה של יד לחפלה של ראש ונחת ריבוי הכוונה לכן אליהם לפניך גם כוונה הראש לעיין ולכוין זהם חיקף קודם הנחת תפילין של יד ואח"כ יכוין כוונה בקיבור בשעת הנחת כל אחד זה הכוונה בקיבור לריך לכוין זה תמיד כל זמן שהתפילין עליו בכל שעה שנמשמש בהם ולא ילחו הכוונה מנגד עיניך אך צעת חפלה העמידה וצעת עוסקן צמורה אין לריך למשמש בהם ונפזור לכוונה חפלה של ראש שמתחלה לריך לכוין ש"י מורה זו שהיא חפלה של ראש הוא מתקן כה"י דלילות היינו חילוניות כה"י ולריך לכוין צ' שמות שם אחי"ה סוד מומין דעיבור ראשון ומומין דיניקה ומומין דעיבור שני כמ"ש כבר וג' שמות אלו גבי חיים סוד חי הנוקד ויכוין כי יש בהם כ"א אחרות נגד שם אחי"ה וכו' היינו כל הכוונות שחפלה של יד רק הספרט הוא שצ"ל יד יש ג' שמות אחי"ה הוי"ה אדני"ה וצ"ל ראש אחי"ה הוי"ה אחי"ה גם יש הפרט שכוונת הדי פרטיות כי צ"ל ראש יש צ"ל פרט רק ד' שטיין נגד ד' הנוקפין שיש לרש"א דז"ל והכוונה בהם צאופן זה קדש י' של הוי"ה פשוטה ושם ע"ז ואחי"ה דירי"ן ויהי ה' ראשונה ושם ק"ג ואחי"ה דלפ"ן שמע ו' של הוי"ה ושם מ"ה ואחי"ה דרבי"ן ויהי ה' אחרונה ושם צ"ן ושם אדני צמילוי :

והא לך הציור של חפלה של ראש

פ	קדש	י	ה	קמ"ג	שמע	ו	ה	א
מ"ז	דמ"ז	קמ"א	מ"ז	דמ"ב	מ"ז	דמ"ז	קמ"א	מ"ז
יהוה	יהוה	י	יהוה	י	יהוה	י	יהוה	י
דחי	דחי	פיו	דחי	ואו	פיו	דחי	ואו	פיו
היי	היי	ודו	היי	ודו	היי	ודו	היי	ודו
יוד	יוד	לתה	יוד	לתה	יוד	לתה	יוד	לתה
ייו	ייו	דיו	ייו	דיו	ייו	דיו	ייו	דיו
קיו	קיו	דיו	קיו	דיו	קיו	דיו	קיו	דיו
קחי	קחי	יוד	קחי	יוד	קחי	יוד	קחי	יוד
י	י	של הוי"ה	י	של הוי"ה	י	של הוי"ה	י	של הוי"ה
ושם	ושם	אחי"ה	ושם	אחי"ה	ושם	אחי"ה	ושם	אחי"ה
פשוט	פשוט	ומילוי	פשוט	ומילוי	פשוט	ומילוי	פשוט	ומילוי
ע"ז	ע"ז	ומילוי	ע"ז	ומילוי	ע"ז	ומילוי	ע"ז	ומילוי
דמילוי	דמילוי	שם	דמילוי	שם	דמילוי	שם	דמילוי	שם

י' פסוקים נגד אות י' וי"פ נגד אות ה"א וי"פ נגד אות ו' ט"פ נגד ט' אחריות של שם צ"ן סך כל הפסוקים ל"א נגד שם יי"א"י היוצאים מ"ס"ג ומן אחי"ה דירי"ן ואח"כ יוצא התפילין מנחתק ויושע ידו השמאלית כמי שר"ל לחצק את חצירו ויניח הבית על הקיבורי ויתקנו צימיו צמוד הכתוב שחאלו חתם לראשו ויניחו תחבקי ויכוין לכמשיך הכשימו' דמומין דגדלות אל נקודת הכתר של רחל שבוודעת עתה בזרוע שמאל של ז"ל ועי"ז יתקנו ג"ת שם כה"י דכרי"ה היינו צמי' חילוניות שבהם ויכוין לג' שמות אחי"ה הוי"ה אדני"ה סוד מועד יצ"ק :

חמ"כ יצרך

להם מו

צג"י ע"צ ס"ג מ"ה

: 11

של ראש :

: חכ

הזכר כגל היר

ת ה'צגט ו

עוז ותעצו

אויב' וקמ'

רמב"ם

שער התפילין

אח"כ יכרוך ג' כריכות בצלצע האומעי הנקרא אמה ויכוין שהיא תקבלת קדושתן מן ז"ל ויכוין להמשיך שפע אור ונמוס המסד של אצא שבו שם ^י אהו"ה צמילוי יודיין צגי' אלצ"ע ויאמר אלו הפקוקים :

וארשתך לי לעולם : וארשתך לי בצדק ובמשפט בחסד וברחמים וארשתך לי באמונה וידעת את יהוה :

אח"כ יאמר זה הפסוק :

וראו כל עמי הארץ כי ש"ם יהו"ה נ"קרא עליך ויראו ממך :

נשלם זה השער בעזרת עילת כל העלוין : נשלם שער התפילין : ובעזרת אל נעליית על כל העולם : הוא יזכנו להשלים כל השערים כולם :

הגה כבד נודע שיש ד' עולמות אצ"ע וכנגדם יש ד' חלקי ומעשה וד' חלקי דבור כמ"ש
צוהר צעוצדא וצמילולא אחער מלה לעילא וכהה עמה נשלם ד' חלקי עוצדא חלק הא'

הוא יסבה ויטול ידי ווע' הונעסע נאקנו חלונות ופנימיות של ג' אחרונות שהם כה"י דעשיה וע"י הצרכה של ענ"י ואשר ילך אור ונקיף שלהם חלק הכ' ע"י ליניית שהם ט"ק וט"ג נאקנו ג"א שהם כה"י דליכר צצמי' חלונות ופנימיות וע"י הצרכה אור המקיף שלהם וגם וניילא נאקנו גם ז' ראשונות דעשיה צצמי' חלונות חלק הכ' תפכה של יד ע"י הונעסע נאקנו כה"י דצריאה צצמי' חלונות וע"י הצרכה אור המקיף שלהם וצמי' פנימיות א"ל חיקון כי אין שם אחיזה לקליפה ועמה וניילא נאקנו ז' ראשונות דליכר צצמי' חלונות וז' ראשונות דעשיה אף צצמי' פנימיות חלק הכ' תפכה של ראש ע"י הונעסע נאקנו כה"י דלצ"י צצמי' חלונות והפנימיות א"ל חיקון ק"ו צריאה וע"י הצרכה אור המקיף שלהם ועמה וניילא נאקנו ז' ראשונות דצריאה צצמי' חלונות ופנימיות א"ל חיקון וגם ז' ראשונות דליכר אף צמי' פנימיות והעשי' כבר נאקנו וז' דלצילות א"ל חיקון הכי נכלם חיקון הכי עולמות חלונות ופנימיות שלהם והכל צנוקומם למטה כדי שיהיה צהם כח אש"כ לעלות למעלה ולכלול זה צה ע"י ד' חלוקי הדבור כח"ש כ"א צנוקומו ודי צזה :

הלכות בה"כ

בזוהר מפליג מאוד צפברו של הסולך לצה"כ מעוטף צלילית ומעוטף
צתפילין ומכריזן המלחמים לפניו הצו יקר לצרר דמלכא קדישא
דיונקא קדיש' ועליו כאמר צללס אלחיס עשה אח האדם :

יזדהר פיהם וועסערע ראשונים צעה"כ והעסערע ראשונים לריבין להותין צעזרה של צה"כ כל אחד על חצירו עד שיתאספו כל העסערע יחד וזו יבנקו לצה"ח לצה"כ שזה גורם למיזור ויחוד כל העסער לועלה ועכ"ז מי שצא ראשון הוא נוטל סכר כנגד כולם כי הוא כגד אריך וכן כולם דרך מדרגות הי"ס :

כשיאור היום שאז הוא זמן לילית ותפילין מיד יזדדז עלמו לילך לזה"כ וירתע ויזדזע כל אצריז ויכוין אלו הייתי רולה ליכנס לפני מלך

צ"ו ח"ך היה נוסף עליו רחם ומורא לפני מו"ה עש"ו וע"ז נאמר צצית, אלהים
כהלך, צבגש לכן עוז לומר פסוק זה צפה מלא ויכוין כי ר"ת **ב"בית א"להים**
נ"הלך ב"רגש ר"ת גי' גי' צ"ן היינו להוסיף גי' מוסיף לנוקצי שסוא קוד
צ"ן כנודע זה יכוין מיד כשנראה ללאת מצינו לזה"כ ועוד יש כוונה ארוכה
צזה הפסוק זה לריך לבוין צעורה של צית הכנסת קודם שיכנס לזה"כ ויצא
לקמן :

בשדה לביש כל מלכוסיו ונותחיל לילך לצה"כ ועדיין הוא צציתו יאמר פסוק זה חששתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך ויאמר ממזמר קכ"ג סיר המעלות לדוד סמחתי צאומרים עד גמירא *

כשיוצא מפתח ציתו ינסק המזרח ויאמר פ' שמע ישראל וגו' לה' ה' ישועה וגו' יהוה לבבות וגו' יהוה הושיע וגו' אלל יהוה וגו' אלל יהוה

יהוה הוא האלהים כך אני בוטח תצילני מכל פגעים רעים ומכל מיני פורעניות המתרגשות לבוא לעולם שד"י ישמרני מיצה"ד ומכל ההורוין ומחשבות בטלות שד"י יצילני מעצת אנשי לצון ומלכת בדרכס שד"י יעזרני שאוכל לטהר מהשבת ולכוין בכל דבר כדי ליחד קב"ה ושכניתי בדחילו ורחימו בשם כל ישראל ולהכשיר שפע האור אל נשמתי כדי שתאיר באור החיים אמן :

בשיצא נפת' ציתו יאמר פסוק ב' כ"ל ד"ר רב"ך
 ד"עדה"ו ו"הו"א י"י ש"ר א"ורחתי"ך
 ר"ת צג"י כ"ז נגד ד"ו לחיות החורב ויכוין
 לקבל עליו שכל מלווה שזדמן לידו כל היום הוא
 יקיימו וזכו עזר גדול שיקפיק השם צירו לקיים
 ולכן סופי תפלתו של פסוק זה צג"י עז"ר
 וגם מאלף רע צע"כ יענה אמן וז"ל אעשה לו
 עזר כנגדו פי' אומר שהוא כנגדו נעשה לו עזר :

ומעטרו"ן צג"י שד"י והוא נכניע את הילד והסבא יל"ר צנוילתו"ן וי"ך לז"י רי"ש
 ס"ת שד"י והסבא שדי הוא כתוב צמזחם ונצחון וכנגדו צפנים והסבא קוד ז"ל שדיא קוד הוי"ה
 שד"י והסבא צג"י ש"ס כמ"ש לקמן בפרק ק"ט ויכוין לזיכור שם שד"י ומילולו בנקודתם כזה שדי שדי שדי
 שדי שדי שדי"ן דל"ת יו"ד יל"ו נת"ד יהוה ישמור צאתי ובואי מעתה ועד עולם כל
 הניזרים בכלל צג"י שד"י : ויכוין כי והסבא צמילוי אלפין עול"י מ"ה ועם שד"י הוא צג"י שט"ן זה השם הוא
 המכניע את השטן וגם המקטרג נעשה כנגדו ויכוין צמזחם דכתיב דעם נרדפה לדעת את יהוה :
 קודם שיכנס לזה"כ יזכר שלא ידבק שום טינוף צמנעליו או צרגליו ולכן יזכר להטיל מים
 עכ"פ שעה אחת קודם כניסתו אלם יחזו לחיו נילולות מים על רגליו או על מנכסיים
 יתייבשו ועל זה נאמר שמור רגליך כאשר תלך אל בית אלקים

בשנכנס צמזחם ירחם להכין ונצחון דכתיב הכון לקראת אלקיך ויעמוד ונעט שלא יכנס פתחו
 שאל"כ הוא מורה שאין ירחם אלקים לנגד עיניו ולכן ימתין ונעט ויכניס מורה צלבו כאשר
 הוא נכנס צמזחם של ונלך מ"ה ויסר ומנוו כל דלגה ותורה כי אין השכינה שורה צמקום עלצות וע"ז
 נאמר עצרו את ה' ציראם וגילי צמזחם ואלמנו רז"ל צמקום גילה שם תהא רעדה היינו שמונה דלגה על
 עוונותינו ולא שאר דלגה ויצטח צה'
 וקודם שיכנס לפתח צה"כ יאמר זה

מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית האלהים וזה שער השמים
 ויכוין כי בית הכנסת הוא קוד המלכות שהיא רחל שהיא בית כנסיס לכל האורה של ונעלה וכבר
 נודע שצמלכות הוא שם צ"ן וצמזחם ספירות שלה י"פ צ"ן עם י"י כוללים צג"י כנס"ת והיא בית כנסיס
 לג' שמות ע"ז כ"ג מ"ה ויכוין כי תפלת המורה הוא צמזחם נקרא צה"כ של אצרכם אצני דכתיב
 וישכם אצרכם צמקם אל המקום אשר עמד שם לפני האלהים ואין עמידה אלא תפלה ואצרכם תיקן
 תפלת שמרית

בכניסתו צמזחם יעמוד על המפתח ויאמר זה :

ואני זו"ן ברוב א"ל רצמק חסדך אצ"ג ית"ץ ויכוין צמזחם צרוז חסדיך שהוא חסד עליון
 אבא חכמה ביתך בית העליון אשתחווה של א"ל שנקרא רצ חסד ועמו אנו נכנסין להפיק
 לעזר מ"י אל היכל צינס קדשך ומשם ליצמק
 למתקן ביראתך ע"י יעקב ע"י דעת המזווג : ויאמר

רבון עלמין הרני באתי להתפלל לפניך בזכות אברהם איש החסד ובזכותו ברוב חסדיך
 אבא ביתך ובזכות יצחק שנעקד במקום הקדוש אשתחווה אל היכל קדשך ובזכות יעקב
 שאמר מה נורא המקום הזה אשתחווה ביראתך בזכות שלשה אבות הקדושים האלו אבא
 לכה"כ להפיל תחתי לפניך תעלה תפלתי תפלת האביון לרחמים ולרצון לפני
 כסא כבודך ותעלה ותתנשא לפניך תפלתי בכלל כל תפלת ישראל ותיעשה כתר על
 ראשך ע"י מטמרו"ן שר הפנים אמן :

אח"כ יכנס לזה"כ ויאמר

עומדות היו רגליו בשעריך ירושלים ירושלים הבנויה כעיר שחבורה לה יחדיו ששם עלו
 שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות
 לבית

הלכות ב"הכ

לכית דוד שאלו שלום ירושלים ישליו אוהבין יהי שלום בחילך שלוח בארמונתך למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך :

חמ"כ יאמר אלו הפסוקים

מה ונלכות טובו יסוד ת"ת אוהליך זיווג תחתון יעקב דלמחל משכנותיך נשכן העליון ישראל ישראל דלעילא יהיה חנא אהבתי חנא מעון תצונו ביתך ומקום ת"ת משכן ונלכות כבודך ואני ז"ן אשתחזה להנסיך הספע ואברעה עד אברכה נלח סוד לפני ונשס יהוה ליסוד עושי ונלכות : ואני ז"ן תפלתי סוד היסוד לך ע"י יהוה הדעת המקבל עת רצון מוחל עליון הכקלל נלון אלהים ברוב חסדך וסוד נקדל רב חסד ענני באמת ליסוד ת"ת ישעך ונלכות

ויכין להנסיך הספע והנלון העליון מנחם הע"י הנדות עד סוף המדריגות הנקדחת ישעך : צריך שיהי' לו נקום קצו' צצס"כ כמסחר"ל כל הקוצע נקום לתפלתו חלסי חצרים צעורו ויש צו סוד גדול כי סוד חלסי חצרים הוא סוד חסד עילאס המנהלם צפינא דליונא וסוד המפלה הוא סוד הזוג כנ"ש כנר וליון מנהלם חלס כסחזוג צמקונו כידוע ל"ה והמדין צין :

אמרו רז"ל חסידים הראשונים היו שוהים שעה אחת קודם המפלה ושעה א' אחר המפלה ויש צו סוד כמזכור בספר הכוונות וטעם הפשוט הוא כדי להמיישצ דעתו ללמוד נ"י חלסי כי צלחי עד הלום להספיל לפני מלך מ"ה חללים חללים וצו נכנס מורא צלצו ולכן צלחו שעה יספיל תפלת חלו : רביש"ע יודע אני בעצמי שאני כדאי להתפלל לפניך שאתה אל גדול וגורא ואנכי איש נבזה בשר ודם עפר ואפר טפה סרוח רימה ותולעה איש חוטא ואני ראוי להזכיר שמך הגדול הגבור והגורא ומכ"ש להתפלל לפניך או לי איך אשא פני לעמוד לפניך מלך גדול וגורא מלך מ"ה עילות כל העילות וסיבות כל הסיבות אלא בזאת אני בוטח שטפני רחמך וחסדך הגדולים שאתה מרחם על בריותיך ורוצה בתפלה ובתחנוני של עבדיו כמו שנאמר רוצה ה' את יראיו את המיחלי לחסדו ונאמר קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת ונאמר רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע וישועם ונאמר שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו ובזאת אני באתי להפיל תחנוני לפניך :

אנא יהו"ה אל יעבב שום חטא ועון והרהור רע את תפלתינו ותעלה לרצון למעלה עד עתיק יומין אנא אלהים תפשוט ירך מתחת כנפי הכרובים לקבל אותה ברחמים ובצל כנפיך תסתירנה מכל הקליפות והמקטרגים ותצוה למלאכך הממונים על התפלה כגורל חסדיך להכניס תפלתנו לפניך ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו ובינך ותתן לנו כח ע"י תפלתנו להכרית כל הקליפות ולטהר כל העולמות ולהעלותם מעולם לעולם עד המקום אשר היה שם מקום בתחלת האצילות וע"י תעלה גם גפשינו וגשמותינו ורוחנו לטהרם מכל סיג :

אנא יהוה זכינו להיות מהשבים אליך בכל לב הרב כבסנו מעוונותינו ומחטאתינו מדינו ואל תטריף עלינו את השעה ותנחנו לעבדך באהבה וביראה כדי שנוכל לתקן את אשר עלותי שאזכה לראות פניך כדכתיב אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך ולא יניעול בכסופא קמך מעתה ועד עולם אמן סלה :

רבון כל עלמין אדון כל הנמצאים והנבראים היצורים והנעשים אתה יהוה אלהים לבדך יחיד ומיוחד וישבך מרומים ומשגיחך תחתונים אל לכל נמצא אלהי האלהי יחיד ומיוחד ואוהבך שבים לפניך בתשובה שליט בצבאות העליונים ותחתונים ויזכורך לי יחודיו אדוני אלהים אדון כל המעשים הבוחר בתפלת עבדיו יר"ם יהוה או"א שתהא שעה זו שאני עומד להתפלל לפניך על נפשי ועל נפשות ביתי ועמך בית ישראל שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה אקראך ותענינו אעתר לך ותעתר לי צוה למלאכך הממונים על עניני בני אדם שיהי' עמי לעזור ולהועיל ולהושיע ולהציל ותטהר לבות בני אדם שיש לי עסק עמהם לכל אשר אחפון והשב רצונם לכל אשר ארצה במל מחשבות שונאי והפר כל עצת אויבי ומלא כל משאלות לבי למונה ככתוב יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא ותהא עם לבי בעת מחשבתי ועם ידי בעת מעבדי ותשכילני ותורנו בכל דרכי ותצליחני בכל מהלכי ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידי ואל תצריכני לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם אלא לידך הרחבה והמלאה ומעפר עניי תקימני ומאשפות רלות תרוממני ותסמכני בימין צדקך ובגברותיך ותסעדני בגברותיך ותגמלני חסדים טובים כי אתה גומל חסד לכל בריותך ברוך א"י הגומל חסדים טובים לעמו ישראל ברחמים רבים :

והיה

והיה מעש' ה'לדק' שלום מיד שנכ"י לזה"כ יתן לדק' וסוד ה'לדק' הוא גמור' שהלדק העליון סוד כפי' יסוד נותן ללדק סוד העולמות המסדים הנקראים שלום ע"י ש"פ לנורות כי יסוד הוא סוד הוי"ה כנודע ומלכו' הוא סוד אדנ"י ואדנ"י מקבל מן הוי"ה כזה יהיה אדנ"י א"כ ה'ל' של אדנ"י מקבל מן ה' של הוי"ה וכן כולם : הרי א' פ' י' ה'ל' ד' פ' ה' ה'ל' כ' י' פ' ו' ה'ל' ש' י"פ ה' ה'ל' כ' הרי ש"פ כמנין שלום עם ד' אותיות כמנין יש"ע ויכוון לשלום אותיות הוי"ה ע"י נתינתו היינו כי הפרוטא הוא רמז ל' של השם וכשפושט ידיו הרי ה' אלצעותיו רמזים ל' של השם ופשיטות ידיו הוא רמז ל' והנקודות המקבל הפרוטא רמז ל'ל' אך שהקדור הוא כך שמתחלה הוא פושט את ידיו הרמז לו ולא"כ אחר כך אלצעות שבו ה' ולא"כ נותן הפרוטא שבו י' ונותן ללדק הרמז ל' והיה ויכוין צד"ת של מ"עשה ה"לדק ש"לום שהם אותיות מה"ש והוא שם אחד מע"צ שמות גם יכוין לנ"ח של ופי"ה מעש"ה ה'לדק"ה שהם ה"ה"ה שבו ג"כ שם גדול ונורא ג"כ שם א' מע"צ שמות ושני שמות אלו צגי"ן רמז לשי"ן של תפילין שהם רמזים לסוד המזמין ויכוין להמשיך מוש"ן לזו"כ וזה השם יולא מרי"ת של הפסוק ואלו כל עניי הארץ כי ש"ס ה"ה"ה נקרא על"ך וירלו ויכוין דרשו דל"ז או שיי"ן או תפילין גם יכוין כי ע"י תפיל' ולדק' ומתמידים י"ה בור"ה גם יכוין כי ע"י ה'לדק שנותן ה'לדק ללדק א"י חזרת רגלים שהם יורדת מות אל הקדושה ומן ק' של קנה הרמז לקי"ן ק"יאל דמפאצותא כבוד שאל"ל נעץ קנה צים כו' והוא כי המלכות היא סוד ה' אחרונה וכשמעשה התחזוים נקולקלים נחשט רגל ה' ונעשה נמנה ק' כזה ק' רמז להחשטות שפע וכן העולמות אל הקליפות הנרמזים צלות ק' כנצואר צוהר ואלו מן הכה נעשה קנה ונמעשה ה'לדק היא א"ה נותנת שפע אל הקליפות ואלו חוזר הק' ל' ואלו יאמר הכה נעשו שלשמה וגו' ונאמר הכה לירושלים ונצטר אמן וגו' :

גם יכוין כי פרוטה אותיות פרט ו"ה כי שורש הדינין הם רפ"ח נילונין ונצולעים צין הקליפות ועם הכולל גי' פרט וכשיש יסוד צין אותיות ו"ה שהם סוד לדיק ולדק נמחקים הדינין גם תכוין כי פרוטה גי' שם מנפ"ץ שהוא חילוף הוי"ה צל"ת צ"ש וגו' צדמנים שהדינין נכפפים לרמזים

הריני מזמן ידי ליתן פרוטה זו לצדקה לשם יחוד קב"ה ושכינתיה ליתר שם י"ה בוי"ה בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל ע"י ההוא סמיר ונעלה אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך צדק לפניו יהלוך וישם לדרך פעמיו :

ואמר האר"י ז"ל צמחה א"ן כ"כ לדק כמו צמחית אך עכ"ז היה נותן ג' פרוטות א' כנגד רמל א' נגד ללא אחד נגד נלכות דחצונה אצל צערצית א"ן זמן לדק כבוד הכחצו ל' תחזקו שור דידיו : אחר התפלות הנ"ל שכבר נחישצו דעו יסור מתצבותיו ויפנה לבו מכל מתשנות צלות ומכל הכסודים צעיקי עוב"ז שלא יצלצלו כוונותיו תתפלה ומלאחי כחוצ לסתר המתשנה צסס המגיד שיאמר ז"פ פסוק זה מה יפית ומה נעמית אהבה בתענוגים ויכוין צסס ז' של מ"צ שהוא קר"ע שט"ן והרמז"ק ז"ל קיבלו נפי אליהו ז"ל שיאמר כמה פעמים פסוק אשתמיך תוקד על המזבח לא תכבה :

וקבלה נפי האר"י ז"ל שירקוב ג' פעמים ויאמר פ"פ"י : ונעל הרי"ח כחצ שטוב לכוין צסס ע"צ שורש המכמה סוד מתשנה עילאה : ויש אומרים שר"ך לכוין צסס הוי"ה צלורת עיינין כמו שמו"ר כזר וסכל צניקוד פתח : ויש אומרים שר"ך להעציר יד ימינו על מלחו ועל העינים ג"פ ויעצרו מוננו כל מתשנות זרות וצלצל שגם הוא יעתק מתשנות כל הכסודין ויועיל מאלו שלא יצאו עוד מתשנות זרות בכל התפלה עד שיקיים אותה ויש אומרים שטוב לכוין צסס מ"ה ה"פ וצריצו של שם מ"ה שטובל סך הכל גי' מתשנה"ה וזהו סוד מתשנה שטוב מ"ה : גם מלאחי שטוב לכוין צריצו של שם מ"ה ה"פ והוא צגי' נח"ר ולזה כיון ירמיה הכנז"ל אל תכבדי צנת"ר וגו' פ"י אפילו אל תכבדי צנת"ר וגו' : ועוד מלאחי שיכוין שם הוי"ה צניקוד צנר"ת כזה יהיה יוד הא ואו הא וזה שאמר מ"ה יסוד אלהיך שואל מעמך כי אל ליראה וירא שמים יאל :

אחר שמיירה מחשבתו יכוין במסוק זה ובשמות האלו

ב"ית א"להים ג"הלך ב"רגש יהוה והנה כתיב יונם ילוח ה' חסדו ולאמר צוהר כי הסקד נקרא יונם צנין דליבו יומא דלכחו יומא ולכן לר"ך לכוין בכל יום בכל ה'ג' תפלות שמרית מנפס ערצית צסס המסד היינו כי שם צו"ר אותיות ולר"ך

הלכות בה"ב

לריך לכיין בכל יום צלות א' מזה השם שהוא גובר צלותו יום וז"ס צצית אלהים נהלך צרגש עיית צבי אצ"ג ית"ץ שם המסד וכו' עמוד צמספרו נגד הסור שהוא לין המקבל משמאל גם לריך ולכוין בכל יום לשם א' של שם מ"צ ובשצת יש כוונה אחרת ויתצטר צמקומו והנה שם ש"ק וזית שהוא נגד יום השצת וידוע כי חוספת שצת כוכב כל השצוע היינו כי בשצת יש חוספת נשמה מכל הד' עולמות אצ"ע וצמ"ש ומסתלק ממנו חוספת מן אלילות א"כ ציוס א' יש לו עוד ג' צמ"י צ"ע וצלילה שהוא ליל א' ויום צ' ומסתלק ממנו גם צמ"י צריאה ונשאר לו צמ"י י"ע וצליל צ' שהוא שייך ליום ג' נסתלק ממנו ג' צמ"י ילירה ונשאר לו רק צמ"י עשיה וצליל ג' שהוא שייך ליום ד' ומסתלק ממנו גם צמ"י עשיה וציוס ד' צצוקר חוזר לקנות חוספת שצת הצאה כי יום ד' הוא האמלעי ושייך לכלן ונכלן וחוזר צו צמ"י עשיה וציוס ה' נחוסף לו עוד צמ"י ילירה וציוס ו' עוד צמ"י צריאה ובשצת נחוסף לו עוד צמ"י אלילות הרי כי בשצת יש לו כל הד' צמ"י ולכן לריך לכיין גם צס של יום השצת שהוא שם סקול"ית שיש צו ו' אוחיות כל אות ציוס א' וימי המול גם נודע כי צד' עולמות אצ"ע יש צצכה ד' שמות שהוא רוחנית של זה העולם היינו צעולם האלילות הוא שם מ"ה וצצריאה אל שדי וצליירה אל יהוה וצעשיה אל אדני גם נודע כי ד' עולמות הכל הם סוד חכמה וציוס ז"ל ונלכות והשמות שלהם הם ד' מלואי הוי"ה שם ע"צ ס"ג מ"ה צ"ן א"כ ציוס השצת שיש חוספת נשמה מכל הד' עולמות א"כ לריך לכיין בכל השמות השייכים להם וציוס א' לריך לכיין לשמות של ג' עולמות שם צ"ע וציוס צ' לשמות של צ' עולמות י"ע וכן כולם כמזכיר לעיל לכן אליגה לפניך הליור כדי שצק חוכל לכיין בכל יום :

ציור שמות היום

יוס א	ה	יוד ה' ואו ה'	א	ש	אל שדי	בינה	אב"ג ית"ץ
יוס ב	ו	יוד הא ואו הא	ב	ק	אל הויה	ת"ת	קר"ע שט"ן
יוס ג	ה	יוד הה וו הה	ג	ו	אל אדני	מלכות	נג"ד יב"ש
יוס ד	ו	יוד הה וו הה	י	צ	אל אדני	מלכות	בט"ר צת"ג
יוס ה	ו	יוד הא ואו הא	ת	י	אל הויה	ת"ת	חק"ב שני"ע
יוס ו	ה	יוד ה' ואו ה'	ץ	ת	אל שדי	בינה	יג"ל פז"ק
יוס ז	י	יוד ה' ויו ה'	ליל	ש	שמרית	מנחה	ית
		יוד הא ואו הא	שצת	ק	וצ		

מלואי כתוב של"ל ממזמור אלהים ימנו ולריך להזמירה מחוך ליור המזמור וגם יכוין לשם מ"צ הכל מחוך ליור המזמור כל יום השם שלו והליייר לפניך ליור המזמור ע"פ כוונה הכל וגם ליור אחר כפי שמלואי צצחצי אחי מורי ז"ל - והליור של המזמור ממלא אחר הקדמה

הלכות בית הכנסת

בזוהר מפליג מאוד צעונס המדבר צצה"כ אפילו צדצרי תורה אז מוסר ואף שלא צזמן החפלה אסור צדצרי מול אץ צדצרי תורה ומוסר מותר שלא צזמן חפלה ומי שלא נזהר צזה אזי נפשו צגין דלחצי דלית ליה אלהא ולית ליה מולקא צאלהא קדישא ופשיטא צשעת מזרת העמידה לריך שיהיה לפניו סידור פתוח וישמע כל מלה ומלה מפי הש"ל ויכוין כל מלה ומלה מן הסידור וצשעת קריאת ס"ת יהיה אצניו קצוצות לקול הקורא ויכוין כל מלה מפי המורה ופשוטה שח"ו להפסיק צשום צצור ומחלת צ"ש עד סוף מזרת העמידה :

לא יתפלל כלל צע"פ רק מתוך הסידור מוך מן המקומות שאמרו צפירות שלריך להסגיר עיניו כמ"ש צמקומו :

לא ירוק כלל צצה"כ ואם יזדמן לו רוק צציו יצלע אותו צצברו ואם על גד ההכרת ילעך לרוק אז לנקות המוטס יצלענו צצספתו ולא יכניס אצנצ צלוצן לנקות האוזן כי לריך נעילה וכן לואח המוטס לא ינקנו צידו רק ע"י כסות :

החפלה צדמעות הוא מרונה חמיד ולעולם שצרי דמעות לא נעצלו וסיוון הנה נער צוכה וחממוט עליו ועכ"פ לריך שיהיה לו לצ נצצר ונדכה ואז אלהים לא מצזה ועוז שיכחון מלמו וכמות ידו צצדמעות כי ע"ז יוסר ממנו רשס עוונותיו הרהשמי צמלחו וצידיו כמזכיר צזוכר :

לא יריס קולו בתפלה ואף באמירות הזמירות רק בנחת וצניגות ובעטם אך בשבת מותר להשתמש קול
 רק שיהיה צנעניות כי בשבת הוא סוד נועם ה' כו"ש צנוקונו :

המתעבב לזה לזה"כ ואינו יכול להתפלל בזה עם הציצו בחצו הסוקקי' לדגל זה שאפשר
 צדי שיחפלו ק"ש ועמיד' עם הצדור ואחר כל התפלה יחזור לוור זה שדלג כו"ש
 שם והרמ"ק כתב שא"כ וחסד' הנורות ונצלל קשר עולמו וכל' שיעשו כו"ש הסוקקי' רק יכוין
 צומחשצו צעה שהוא תחמיל להתפלל עם הציצור שכ' נחקנו העולמי' ע"י תפלה הצדו' ויכלול
 כוונתו ענינם ואח"כ כשחזר לוור זה שדילג לא יכוין לשם תפלה כלל ולשם תיקון העולמות
 רק שאורו וזמורים וסירים והירא דבר ה' יראה לה שכי' לזה"כ שלא יטעך למדה זו ועכ"פ
 יראה שיחפלו בכל יום שמרית ונחה ערצית עם הציצו' שא"כ עליו נאמר הולך חשכה ואין נופה לו
 והוא צכלל חסרון לא יוכל הלמוות :

לא יכנס צצה"כ ריקנית שנאמר ולא יראו את פני ריקם ואם יטעך לזה לזה"כ לקרוא לאיזה אדם
 או להטירות אחרות ישב ונעט ואמר איזה וזמור :

לא יש סמוך לארון הקודש אלא אחד ד' אמות אלא מי שמוצא צנעניותו סה"י רחוי לכן ועוד
 שיהיה המקום פנוי :

יזהר שיהיה צנדי' נקיים שלא יהיו וטלולים בלואה הנועבז את התפלה ואם כזמן
 שראה קרי יראה שלא יהיה שום טיפה על הכתונת או המכנסיים וזאת יש איזה טיפה
 או איזה לכלוך לואה יכנס צנים היטב ועל זה נאמר בכל עת יהיו צנדי' לצינים
 מי שיש לו ס"ת ואח"כ ציתו ולפענוים ותחפלין שם צוננין אסור לשום ונעמו צלותו צית
 אף אם יש לו אהל סצצ' לנעמו וצספר חסידים הציא ונעשה שיהיה חסיד אחד והיו
 מתים צניו כשהם קטנים וזה לפני הרב החסיד צנל ס"ת ואמר לפי שסמוך לציצו יש אה"ק וס"ת
 ותחפלין שם לפענוים צוננין והיה כותל א' ונאמם לשיניהם ופנה החסיד וציצו והרמיק עולמו לדור ושז
 לא היה צניו מתים ולכן צעל נפש יזהר צזה :

ראוי לכל אחד שיחפלו שיהיה לו צצה"כ תוקם צין סנים עובים שלא יונעו אותו מן
 הכוונה כדלוי ע"י דבורים ופענוים שיציאו אותו לידי דיצור ואוי לרשע ואוי
 לטכנו

ראוי לכל אדם להשתחף בצערו של אחר ואף שאינו חצירו ולא קרובו ויחפלו עליו שצ"י נאמר
 הנתחפלו על חצירו כו' :

יזהר להתפלל צצה"כ ענינה ולא בצורה אף שמתפלל עם הציצור וע"י אומר לריך לננום צ' פחמים
 ואח"כ יחפלו ואף שיש צזה סוד גדול :

אין אדם נקרא לריך עד שישלים בכל יום ל' אומים ד' קדושות י' קדישים ק' ברכות וצצצ' ישלים ע"י
 פירות :

וצריך ליזהר לקום מפני שיצב ובהדר פני זקן ואינו חייב צזה אלא מפני ח"ח אף שאינו זקן
 עכ"ז נקרא זקן זה קנה חכמה ואם אינו ח"ח והוא צן ס' שנה לריך לקום ונעמו והסוד
 הוא מוצר צחצחי האר"י ז"ל כי ז"ל נקרא ח"ח ונקרא זקן זה קנה חכמה הכוונה כי ח"ח עליו
 נאמר ושער ראש כתל חיוור והוא סוד שיצב ח"ח ונקרא ר"ת ונש"ת שהוא גי' צ"פ
 ש"ע סוד ש"ע נהורין שצאנפין דלריך לנפין וצ"פ ש"ע הוא גי' ונש"ת והנה דדיקנא דא"ל יש צו י"ג
 תיקונים כו"ש בנלימות שהם סוף י"ג ונדות והשער' דדיקנא דא"ל הם לצנו' כעני' נקי והוא סוד
 זקן העלין ועוד יש צו סוד י"ג תיקונים ציסוד שלו סוד זקן התחזק שהם סוף י"ג כדמות שנכרתו על
 המילה והם ג"כ לצינים כשלל צסוד הנותן שלל כלאר כנצוצר צחצחי האר"י ז"ל וכל תיקון כולל כי שערם
 הרי י"ג פ' י' ס"ה גי' ונש"ת והנה ויסקוד דא"ל נעשים מומין לז"ל וזן העומין יולאים השערות
 של הדיקנא דז"ל אף שהם שמורת כי אינה צסוד הזקנה רק צסוד הצמור צסוד ה' איש מלמדה ואמר
 מלמד שדמיה אליהם כצמור צצור תיקוף והכוונה כי זקן י"ג תיקונים דיסוד דא"ל נעשו מומין לז"ל
 והנה זקן ד' תיקונים ראשונים נעשו הד' מומין עלמך דז"ל ונשאר ס' תיקונים דדיקנא דז"ל כנצוצר
 צלדיו : והנה צז"ל יש שם מ"ה שהיה הוי"ה בצלפ"ן ועם ד' אותיות השרשים הוא מ"ט ועם י' אותיות
 המילוי מ"ט ועם אי"ש צג"י ש"ע שהוא חלזי וזן וי"ש ח"ח ה' איש מלמדה צצור תיקוף לפי שט'
 תיקונים שלו כל א' כולל וזן מ"ה שערם כנצוצר צחצחי האר"י ז"ל הרי ס"פ וי"א ע"ה צג"י ש"ע
 וזו הוא צסוד הנערות ועדיין אין לו הדרת פנים כי הדרת פנים הוא צ"פ ש"ע העלירים צצ' פנים שלו
 ועדיין אין לו רק ש"ע א' וכתיב בער הייתי וגם זקנתי והסוד הוא כי לפענוים הז"ל עולה עד החכמה
 סוד המחשצ"ה צסוד ישראל עליה צומחשצו וכבר נודע כי החכמה שהוא סוד אצל ימקתו ומיקון הס'
 של

הלכות ברה"ב

לדיקנא דא"ל שבו סוד נולד מסד ונשארם למטה עוד ד' תיקונים ונלערפס עם ט' תיקונים של ז"ל שנעלה עד שם והנה ד' וט' הם י"ג וז"ל נעשים לו י"ג תיקונים כמו זא"ל שהם צ"פ ש"ע וז"ל יש לו הדרת פנים ונעשה זקן וזוהו אינו נשלו רק שנקם חכמה היינו מקומו של חכמה ולכן ת"מ אף שאין לו זקנה עדיין עכ"ז נקרא זקן זה קנה חכמה ולכן לרד לכוין בסוד הקימה להמשיך הארה מן א"ל אל ז"ל שיחירו צו צ"פ ש"ע שהם צג"י תש"ס ומז"ל לנוקצ"י וז"ל כתב והאלמה לא תש"ס כי הנוקצ"ל אין לה הדרת פנים שהוא הזקן רק יש לה ו' תיקוין שמקצלת מן ז"ל סוד ו' והוא סוד הרה"מ משה כלומר שמקצל משה תיקונים וכו"ל מנזאר צמזורי שגה"ע

בלל גדול היא הנקיות כמ"ס נקיות מציאה ליד טהרה טהרה מציאה יכו' ולכן יראה שקודם שימפלל ירחץ ידיו צמים ויאמר ארח"ץ בנקיו"ן כפ"י ואסובב"ה

א"ת מזבח"ך יהו"ה והנה ידעתי כי עיקר השפע צל מדיקנא קדישא דא"ל והשורש שלו הוא מצפץ שהוא חינוך הוי"ה הוא צרישי' דדיקנא שהוא סיד שם הוי"ה שקודם י"ג מדות כי הי"ג מדות מתחילין מן אל רחם ומתין כמ"ס צמקומו והוא סוד המקור אשר שורש משה אלזא צמוד כי ענך מקור מים כמ"ס כזר ועס הוא סיד המים הנוצעים מן המקור העליון כי צאצא יש שם הוי"ה הכינכ כל הדי' מינוח"ס ע"כ ס"ג מ"ה צ"ן שיש צהס ט' יודי"ן כמנין מ"ס ומשה מנשכים אל המקור צמוד הכתיב ולמקור המים קרא יומים והוא סוד הצניס שסוד המקור כמ"ס צוהר והוא כי צניס יש שם אהי"ה צהדי"ן צג"י מקו"ס ושם סוד הטברה שלימל מטהרת לזו"ן כמנזאר צוהר ולכן לרד לכוין צמלת ארח"ץ ששם הכינל הוא צג"י מלפ"ץ נקיו"ן צג"י רי"ו לרד לכוין להמשיך הטברה מן המקור סוד צינכ שזה שם ס"ג ועס י' אותיות הרי ע"ב לז"ל שבו שם הוי"ה צמינו אלפ"ץ הרי הוי"ה מ"ה צג"י ע"ל ולנוקצ"י המקצלת מריבוע הוי"ה כזה י' יהו"ה יהו"ה יהוה צג"י ע"כ הרי ג"פ ע"כ צג"י נקיו"ן כפ"י עם צ' של צ' נקיון שלא צל עדיין צמזון הוא צג"י יצ"ק שהוא שילוב ג' שמות אהי"ה הוי"ה אלדני' רומ' להמשיך הטברה מן המקור סוד אהי"ה לזו"ן סוד הוי"ה אלדני' ולסוקצ"ה גי' פ"כ שהיא צג"י ע"כ עם י' אותיות שהוא צאצא ששם סוד המים שצלים מן המקור א"ת הוא סוד ד' יודי"ן שצסם ע"כ שכלילות עשר ועשר מעשר הם ת' ועס הכולל צג"י א"ת מנזחך צג"י מנדל דוד סוד הנוקצ"י סוד מנדול עז שם ה' כי מנדל ע"ה צג"י הוי"ה צ"ן שצנוקצ"י שנקרלת מנז"ס שהוא ז"ן ומספרם לכל ע"י שמקצלת מת"ס שבו אל הוי"ה צג"י ז"ן וז"ל נשלים כל השם שד' אותיות רומים לאו"ל ז"ר כנודע וזהו סיום הפסק יסו"ס :

דין שמיעת הברכה ועניית אמן ובנותיה

כששומע איזה צרכה מפי א"ס אזי לרד לדקק ולשמוע הצרכות מפיו מה הוא מצרך ויענה על צרכותיו להסתתף עמו בצרכותיו ולרד לענות כששומע מפיו שאומר צורך אתה יענה ויאמר צורך הוא וכשהמצרך מזכיר השם יענה ויאמר צורך שמו ואמר שהמצרך סיים את הצרכה לרד לענות אמן :

והבנונה בזה הוא כן

שיענה צורך הוא צורך שמו יכוין צמלת צורך שהוא רומ' אלזא ו' שם הוי"ה ו' של הוי"ה ומלת הוא רומ' אליאל ושם אהי"ה ו' ראשונה של הוי"ה ויכוין כי שם אהי"ה מלצ"ס לשם הוי"ה וחות ה' מלצ"ס לאות יו"ד ויכוין לשילוב צ' שמות כזה יאהדויהה צורך שמו צורך רומ' לז"ל ולשם הוי"ה וחות' של הוי"ה שמו רומ' לנוקצ"ל ולשם אלדני' וחות ה' אחרונה של הוי"ה ויכוין לשילוב צ' השמות כזה יאהדוניה וצסיום הצרכה לרד לענות אמן והוא עפ"י כוונת שיצואר למטה :

כתיב פתחו שערים ויבא גוי לדיק שומר אמונים ואמר אל תקרי אמונים אלל אמונים היינו מ' שעונה אמן אחר הצרכות ויש לדקק צה צמל' גוי שהוא כנוי לרצ"ס וסל"ל ויבא א"ס שומר אמונים גם מהו שומר וסכונה כי יש ג' חלוקי אמן כמ"ס לקמן והוא' רומ' צלות ג' והשני צלות ו' וסג' צלות י' וזהו גו"י ואמר שומר ר"ל שומר לשמוע הצרכה מלה צולה נפי' המצרך כדי לענותי אחריו אמן אלל"כ שלא שומע הצרכה ע"מם רקסיום הצרכה נקרא אמן יתוועה וסכוד צה דכתיב וסל' ה"יחם י"ספת ח"לרר מ"לרר ר"ת יתוועה לפי ששכחל מטה רק נגד נה"י דז"ל אינה מגיע אליה אור הצניס המתפשטות צז"ל דהיכוד שלה מנחסיינות צח"ת של ז"ל כנודע ולכן יוסף נקרא ג"כ יתוס מאלו דכתיב צים ויוסף איה י"ספת ח"לרר וי"ספה מ"לרר ר"ת יתוס והנה כוונת הצרכה לאורי' השפע מאלו"ל אל האלכות להעלותה למעלה ולחוננה עם ז"ל והצרכה היא מלמעלה למטה וסיום הצרכה הוא צנה"י א"כ אם אינו שומע עיקר הצרכה אין כה גם צעניית אמן רק להעלותה נגד נה"י וז"ל נקראת יתוועה ולכן נקראת אמן יתוועה :

בכתבי הארי"ז מלפליג בעונש השומע הצרכה מפי חזירו ואינו עונה אחריו אמן וכתב שם אל"ף מ"ס כו"ן שהוא אמן צמילוי' אל"ף המתהפך לאפ"ל והוא חושך שנותן כח לס"ל סוד

סוד המושך וכתיב ארץ עיפסתה כמו אכל עיפסתה כפול ומכופל והוא מדור הז' של גיהנם שהוא כפול כמזכיר צוהר וקוצא דמחל'ל ומנוה על אותן האנשים ונרמזים צפסו' אכלה ומחל'ל את פיה ולמחר ל"א פיעלתי א"ן ר"ת אפ"ל ו"ס נ"ך ג' קלון כי כל מי שאינו עונה אמן עונשו אפ"ל וקלון' חס"ה מלא פניהם קלון' ויצקשו שמך ה' מל"א פניהם קלון' ש"ת אמן' ואומר מל"א לחיות אל"ס לפי ששם עולמו כאלם לא ישמע לקול הצרכה ולענות אמן' אז פניהם ע"ה ג' קלון' ול"כ פניהם קלון' והוא כפל דליבו ארץ עיפסתה כמו אכל חושך כפול ע"ה כוונת אמן גורם להשפיע חור גדול צפניהם של ז"ל כמ"ס לקמן וזה מונע האור וגורם כניכול חושך צפנים שלמעלה לכן מזה נגד מזה מלא פניהם קלון' כי פניהם צג' קפ"ה וצ' פנים הם צ' פעמים קפ"ה צג' ש"ע סוד ש"ע נהרין המאירים צפנים של מעלה וזה מונע זה האור ולכן מלא פניהם קלון עד שיחזרו בתשובה ויצקשו שמך ה' שמך אד"י ה' הו"ה ג' אמן' : כוונת אמן העיקר הוא לכוון ליחד ז"ל שם סוד הו"ה אד"י צג' אמן' אף לרדף לכיון כמ"ס לפנינו :

בזוהר כתב שכוונת אמן הוא כך ה' עתיקא קדישא מ' איינא עילאה י' פשוטה שכינתיה ויש אומרים שם שהוא כך ה' עניקא דצירא מ' עמודא דאמלעיתא י' פשוטה שכינתיה ולרדף לצד צ' הדעת לדעת ה' ה' הוא כפשוטו והוא כי נודע שג"מ מן העשר אשר הם מתקשרים עולם עליון עם עולם שלמטה היינו וכבר ידעת שעיקר כוונת התפלה שמתקשר צמקס קרצן וכמו שק רצן היה מתקשר הכוחות ומקשר העולמות צמוד הקטורת שהוא לשון קישור כן ע"ה כוונת התפלה הוא מיוחד ומקשר כל העולמות וזהו לשון תפלה שהוא לשון חיבור ומלשון למיד פתיל והנה סדר הקישור מונטה למעלה הוא כן הג' עולמות שהן צ"ע עולמים ונתיחדים יחד ומלגישים למלכות דלילות והנה מלכות דלילות היא מכרעת צ"ן עולם היחוד שהוא כוד האלילות לעולם הפירוד שהם ג"ע צ"ע והוא מקצלת מאורח האלילות ומשפעת לכל העולמות שלמטה הרי מלכות ומכריע ה' וע"ה נקשר עולם היחוד בעולם הפירוד ומכריע הצ' הוא הצ"ה המכרעת צ"ן עולם השכל וצ"ן עולם היחוד עולם השכל נקרא ג"ה שם כמ"ס ששלשון הם נקראים ראש ה' כיצוהר צבדקמה וצ"ה מקצלת מן צ"ס כ"ה ומשפעת לז"ת שנקראו ז"ל שהוא היחוד נגד עולמות שלמטה הרי צ"ה ומכריע הצ' וע"ה נקשר עולם השכל עם עולם היחוד וכבר הוא ומכריע הג' המכריע צ"ן עולם ח"ס לעולם השכל והוא מקצל העולמות של ח"ס ומשפיע לעולם השכל ועולם השכל לעולם היחוד ועולם היחוד לעולם הפירוד והוא סוד היחוד השלם שח"ס מתייחד ומתקשר בכל העולמות וכבר נודע כי כתר נרמו צלות ה' שהוא חס"ד והוא ראשון לכל האותיות וצ"ה נרמזת צלות מ' פתוחה שהוא באמלע האותיות כמציאר צוהר וצכתי האר"י ז"ל צמוד מ' של אפרסמו"ן ומלכות נרמזת צלות מ' שהוא סוף כל המדרגות וזהו אות מרחמו של הקצ"ה שהם הנקשרים כל העולמות להיות האכל אחד וכבר נודע שגם י' פשוטה ריווחת אל המלכות כי אות ת' ריווחת כשהיא צמקוטה ואינה מתלקת שלל להעולמות שמתחיה אזי היא צמוד ת' שאות זה מורכב מן צ' אותיות ד' י' כמזכיר צוהר אכל אות י' פשוטה ריווח כשהיא מתפשטת למטה לחלק שלל לכל העולמות אזי מן י' כפופ' נעשה י' פשוטה גם כשהוא נתגדל בכל קוים הו"ה ונודו"ו' עמו פצ"ס נרמו' י"כ צ"ה פשוטה כמציאר צוהר צפ"ן י' פשוטה של שאל"ך הרי כי מלת אמן נרמו' זו כל הג' ומכריעם המתקשרים את כל העולמות שהוא עיקר סוד היחוד ולכן אמרו גדול העונה אמן יותר מן המצדק כי המצדק מושך השפע רק מייסוד חו"ה למטה אכל אינו מקשר כל העולמות אכל העונה אמן הוא מקשר כל העולמות אך שיש להקשות ע"ה הפירו' ומה שמזכיר צוהר צסם ד' מתיבתא שאסור להאריך צלות ה' של חס"ד לפי שרומז אל הכתר ואין זו השגה כלל ולית מחשבה תפיסא צ"ה וצלות ה' של אמן מזכיר שם שלדך להאריך וישנתי זה צ"סו דמוק צמזכורי שגה"ע ולכן חסם צכתי האר"י ז"ל צפ"י השכי כמ"ס לפנינו :

בכתבי האר"י ז"ל כתב כוונת אמן הוא צלופן זה כי אמן הוא צג' הו"ה אד"י ריווח לז"י כנודע. ולרדף לכיון צג' אותיות לב' מקוונות ששם הם ממוצרים יחד ז"ל כמ"ס תמלה רדף לכיון צקלור להמשיך מן צ' יסודות דל"ה יסוד אכל נקרא שציל ויסוד אינא נקרא נתיב לז"י והוא נרמו' צלותיות אמן' כי א יכיון שהוא צלור יו"ד כזה י"א ולעולם יו"ד ריווח לאכל מ' פתוחה ריווח לאינא כמ"ס כצד י' פשוטה ריווח לז"י כי ז"ה הוא צמוד ו' והתפשטות למטה ריווח לנוקצא צמוד פקיעה לצד וצפוד צ"ה צ"ה לאד"י שמונח כנינת חוס כמזכיר שגה"ע והכוונה להמשיך להם ש"ע נהרין מפנים עליונים לז"ן וזהו שאמר אמן' כוונתו א"ל מלך י"א אמן צג' רס"ב ועם ט' אותיות הרי רע"ה ואמן הוא צ' שנות הו"ה אד"י צג' ל"ה ועם ח' אותיות הוא ל"ע הרי ש"ע והכוונה להמשיך מן שם א"ל המאיר צ"ה פנים העליונים שצ"ס א"ל צמליו ג' ש"ע אל הצ"ה הנקראת מלך כמ"ס כוונת ר"ה אל ז"ן שם סוד צ' נתיב' מן כפופה נאמן כפוף מ"ן פשוטה נאמן פשוט כמזכיר צס"ס וכמזכיר שגה"ע וזהו א"ל מלך כ"ה אמן ו אח"כ

כוונת אמן

ואח"כ יכוין כי ג' אותיות אמן הם צג' ונקומות שזו"ן ומוצרים יחד והוא כי כתיב וכנפיהם פרוות והיינו שזו"ן הם נפרדים וזרועות והרגלים שנקראו כנפיים לפי שאין הנוקציה מתחלת רק מושלים תחת של ז"ל ולנוטה ח"כ ח"ל שיהיו זרועות והרגלים ומוצרים רק הם ומוצרים לנועלה בהתחלתם שהוא שליש תחת של ז"ל וכנגדו כתר רחל ושם הם ומוצרים חצור גמור גם נוקס צ' והוא כי כבר נתבאר בזכונת תפילין שהנוקצא אין לה צרישא דילה רק צ' מומין וזוהו הדעת הוא צין הכתפיים לנוטה והוא נגד יסוד של ז"ל ושם הם ג"כ ומוצרים יחד חצור גמור גם נוקס הג' הוא כי יולא הארה ופי' יסוד ששם יולא גם האר' יסוד חצא כי אין לו נוקס ללאת נוקס אחר לפי שהוא מתלצש ציסוד ז"ל רק אחר קיום יסוד ז"ל ששם יולא הצל דרך יסוד צקוד כ' פשוטה וכנגדו הוא יסוד דנוקצ' ושם מתחברים יחד וזוהו עיקר צנין הנוקצא צקוד שאמר חצא יסוד צרחתא הרי הם ג' נקומות שמתחברים יחד שזו"ן ששם סוד הוי"ה צג' אמן ושם נרמזים צג' אותיות של אמן כי אות א' רומז לאהיה צציקו' איו' שמסתיינו' צשלי' תחת של ז"ל נוקס חצור' הא' ושם יולאיה האורות מנוגלי' נוד' אות וי' רומז ליסוד ז"ל נוקס חצור' הצ' כי יסוד' הוא יסוד' גמול' כמנצור' בזכונת קמייתא גמולה לתפלה וגמול' צג' וי' גם וי' פתוחה הוא מורכב מן צ' אותיות ששם כ"ו כזה מ צג' הוי"ה הרומו ליסוד אות וי' פשוטה רומז להאר' היולא ומהיסוד דרך יסוד וכנגדו סוד כ' כפופה יסוד נוקצא : כוונה אחרת כי אמן ששם הוי"ה והאדני' הוא צג' עגמו אשר יש צו ג' צמי' של הוי"ה האדני' והוא צאופן זה כי צג' צחת' שלו יש וי"ה והנה שם וי"ה שהוא כזה יו"ד ה"ל וא"ו ה"ל והנה וי' אותיות ששם יו"ד ה"ל וי' הוא צימין והוא צג' ל"ב רומז להוי"ה שיש צמילוי דמילוי שלו כ"ח אותיות ועם הד' אותיות השרשים הם ל"ב הרי הוי"ה נרמז צימין שלו וצשמאל שלו רק ג' אותיות וי' ה"ל צג' י"ב רומז ל"ב אותיות שצמילוי האדני' הרי נרמז אדני' צשמאלו ונשאר אות א' שהוא מילוי של וא"ו והוא צאמנע תחת שהוא כולל ל"ב זרועות שבהם נרמזים הוי"ה והאדני' וצאמנע התחת עגמו שצו אות א' נרמז צו ג"כ הוי"ה והאדני' כזה כי א' צליור יו"י הוא הוי"ה והוא הימין שצאמנע עוד יש ציור א' שהצ' יודיין הם צמילוי כזה יו"ד ותלייר הד' ששם צ' ויין כזה ד' הרי כל יו"ד צג' כ"ס והם צג' כ"ו ועם הא"ו שצין הצ' יודיין הרי ס"ב ועם ג' אותיות יו"י הרי ס"ה צג' אדני' הרי צאות א' עגמו שצאמנע תחת נרמז צו ג"כ הוי"ה אדני' הרי ג"כ הוי"ה והאדני' והוא רומז לג' נקומות שמוצרים ז"ל ככ"ל :

עוד כוונת אחרת כי וי"ה הוא כ"ב ונכאן וכ"ב ונכאן וא' צאמנע הוא וי"ה והנה כל כ"ב ששם סוד כ"ב אותיות שצתורה שמהם צנין ז"ל כמנצור' צכמצי האר' ז"ל והוא רומז ל"ב אותיות הוי"ה וי"ב אותיות אדני' הרי הוי"ה אדני' ונכאן ונכאן והוי"ה והאדני' ואחד צאמנע ג"כ הוי"ה והאדני' הרי ג"כ הוי"ה והאדני' הרומו לג' נקומות הכ"ל :

עוד כוונה אחרת וזה הנקודות של הוי"ה אדני' והוא כי ניקוד הוי"ה כזה **וְהָיָה** הוא גי' וי"ו שהוא וי"ה ע"ה שהו' צג' וניקוד אדני' כזה **אֲדֹנָי** הוא צג' צין : שהוא צנוקצא וצ' הנקודות הם צג' ל"ח וצ' שנות עגמו צג' ל"ח הרי קס"ט ששם ג' פעמים ס"ג הרומז לאות אריך שכל צמי' הם ס"ב לפי שהוא סוד צינה השרשית כמנצור' צבקדושה וצצינה הוא שם ס"ג כנודע ועם צ' כוללים הוא קל"א עוד תנקוד ה' אחרונה של הוי"ה צשו"ל שהוא גי' כי ואות י' של אדני' צחיריק' שהוא י' הרי ל' ועם קל"א הוא צג' אר"ך להמשיך ארך אורת וא"ל לזו"נ שעי"ז יש להם הכנה לזורך הזווג :

עוד כוונה אחרת והוא עיקר כי חצאצא שם ע"ב שחמילוי שלו לצד צג' וי"ו ומונו נעשה שם וי"ה צג' א"ל ששם הוא וי"ו והז"ל נותן טפת חמד לנוקצ' והוא סוד א' צמילוי וא"ו של צ"ן כזה יו"ד ה"ל וא"ו ה"ה שעי"ז נעשה וצ"ן אצ"ן שמי' צג' ג"ן הרומו לתלכות כנודע וזו אורת הא' הוא ג"כ צג' וי"ו היינו יו"ד וי"ו שהוא אורת א' ככ"ל הוא צג' וי"ו ויניין' נולד זה שם אדני' כי הז"ל נותן זה המילוי של וי"ה שהוא צג' צהו צג' י"ט צג' מזה והמילוי של ע"ב שצאצא שהוא וי"ו הרי וי"ו י"ס צג' אדני' וז"ש צאצא יסוד צרחא ודייק צזוהר צפקוק צחכמה יסוד ארץ שהוא פירוש צאצא יסוד צרחא חכמה יסוד ארץ לא נאמר אלף צחכמה פ"י שהוא יסוד ארץ צשימוק חכמה שהוא חצא הרי הוי"ה אדני' שהוא צג' אמן :

חילוקי אמן

אכן לריך אחת לידע כמו שיש חלוקים צענין הצרכות כמו כן יש חלוקים צעניית אמן והוא כי יש עניית אמן צתפלי' וצעניידה ויש עניית אמן צצרכת הנהנין והנלות ויש עניית אמן צקדים ולכן חדע כי אמן של הקדים הוא צקוד הכצו' והנה חצו"ק הוא צג' ריבוע אדני' כזה א' א"ד אר"ך אדני' כי צקוד הכצו' הנוקצא מתעוררת תפלה ולכן לריך להקדים אותיות אדני' להוי"ה כזה אידהנוי"ה וצ' צמי' אמן ששם של תפלה ושל צרכת הנהנין הם צקוד הנשיקין והנה אף ששם שניהם

צקוד הנשיקין עכ"ז הם צ' צח' נשיקין צח' א' שהזכ' נוש' לנוקצ' וזו הוא מתעורר תחלה וזו מתחלה יורד י' של הוי"ה ואח"כ עולה לנגדו א' של אלדי וכן כולם לכן יקדים אחויו הוי"ה לאלדי" כזה יארהדוה"י והוא קוד חזק של צרכת ההנהיג והענוות צח' צ' הוא אח"כ נשיקין זה לזה צדוה אף עכ"ז גובר הדוכר' על הנוקצ' ויקדים ג"כ הוי"ה לאלדי" כנ"ל אך יכוין שהם נשיקול אחד צדוה שניד שיורד י' של הוי"ה וייד צדוה רגע עולה כנגדו א' של אלדי" ופוגעים זה צדוה שוים :

כללי הגהגת התפלה

כל אחד יחזיק וינהג קצלתו וינהג אצותיו וינהג המדינה והעיר כי יש לכל וינהג שער צפני עלמו צדקיע ויש י"צ שערים כנגד י"צ צדקיע ווי יודע ווא"ה שצטו הוא כי צבר כתבצלו הושפחות ולכן יחזיק וינהג כנ"ל וינצד ויה שמוצא צדוה הקידור להדיא אף שהוא שלא כוונה העיר צדבר זה כל המנהגים צעלים :

בזוהר כתב שמונה צלפרא רכנה צדושא וקוד השמונה הוא קוד הסוד ורכנה הוא קוד הדין ולכן אל ירצה צדכיה צתפלת שחרית אצל עיקר הצדכיה הוא צתפלת וינהג שאז הדין מתעוררין כו"ש לקמן בשער עליית התפלה :

כשמוכיר שם הוי"ה יתיע כל איציו לכתב כל עלמותי תאמנה ה' וכתב יונפסי שמי נחת הוא ויכוין צקריאתו אלדי" ובכתביו הוי"ה והוא קוד זיווג ז"ן גם צדוה"ה עלמה יכוין כי ג' אחיות יה' הוא ז"א וה' אחרונה הוא ונלכות והם קוד צ' זיווגים זיווג עליון הוא צדוה"ה עלמו צקוד הכתוב אכי ה' לא שנית הצי' הוא זיווג תחתון שהם הוי"ה אלדי" שכתבה השם צקריאתו ועיין בחצורי שגה"ע

בתפלת העמידה לריך לחצק שתי ידי יחד וכעצד העמוד וינצקש איזה דבר וינצו וינצקש השמואל ליינו ויכוין להנתיק דיין שצטנאל ע"י החסדים שציוון ויכניס אגודל של ימין ציד שמואל ואגודל של שמאל ציד ימין שזה רונת לכלילת ימין שמואל ושמואל ציוון ולא ירים קולו כלל צעמידה רק שישנוע לאזניו ויש ונלכיס הענוותים על זה שאם ירים קולו עד שחצירו הענוי אללו יכול לשמוע אותו הנולכיס חוטפין תפלתו וזרקין אותה צנקוס פסולי המוקדשין גם לריך לסגור עיניו צענת ק"ש ועמידה וקדושה ווי שפותיעניו צאותו המקומו ולא עוד אלל שרוא' אנה ואכי חוץ לד' אחותיו שזה מקרי ח"ו אנהיג קלנא צשכינחא ועליו כאמר וצו' יקלו גם לא יכענע את גופו צשעת עמידה כמו צאמרו הזמירות ושאר תפלות שאז לריך לנענע עלמו אצל צעמידה יעמוד צריא כאלום צקוד הכתוב צעמוד תרפנה כפיהם שהענוע וצטל הכוונה וצחזרת העמידה ונחת להש"ן להגדיה קולו לפי צעמידה בלחש היא צבה"י ששם קציב צשעי' יתהלכון ויש פחד מהחילונים אצל צחזרת העמידה היא צבח"ת שאין שם אחיזה להחילונים אין פחד ויכיל לוונר צקול רם כו"ש צאמירת צשכמול"ו ציה"כ שאומרים אותו צקול רם :

לא יזרקו צרכה ופיו צלל כוונה ופשיטא ח"ו להזכיר שם לצטלה ודאיית לכוונה אכסיס שמוכירין ג"כ השמות עם הש"ן והוא איסור גמור רק צחזרת העמידה יכוין וולה צולה עם הש"ן אצל לא יוליא השמות ופיו :

לא יאמר הצרכות והתפלה צמירות וצהעלטה ויש שצצליעין האותיות וגם חיצות שעי' נאמר צעצד רב הצער עורכה צין שיהיה ערם יכרת ואף ה' חרה וגו' וידקדק היעצ צחצות וצאותיות וצפי' העולות צקוד הכתוב קרוב ה' לקוראיו לכל אשר יקראו צאמח אמת ר"ת א"תיות מ"לות ח"צות וכל פסוק יאמר צענו היינו עפ"י התנועות שכתוב צחזרת וזהו ג"כ רנו אמת א"תיות מ"לת ח"צות :

סליק הגהגות התפלה

שער עליית התפלה

בזוהר כתב ז"ל צעוצדא וצמילולא אסער וולה לעילא לעילא לכן אסח לריך לידע מה שאנו מתקנין ע"י עוצדא שהוא המעשה ומה אנו מתקנין ע"י מילולא שהוא הדבור

הנהגות התפלה

הדבור והוא כי צטטת ימי הסול לריכין לנו תחל' לתקן ד' עולמות אצ"ע ע"י מעשינו ויכינו צמקונם שימפדורו והם הקליפות שהיו נאחזים בהם צליהם שלח יתאחזו בהם גם ציוס והוא כי ע"י המעשה שהוא נע"י צקונו משינתו הוא מתקן ג' תכונות של העשיה צצמי' תלונותם וע"י מעשה יפנה שהוא נקיון הגוף מתקן ג"א הכ"ל צצמי' פנימותם וע"י הצרכה שהוא נע"י ואשר יצר מתקן אור הנוקף של ג"א הכ"ל אצ"ע ע"י המעשה לציטת עליה קטן וט"ג הוא מתקן ג"א של יצירה צצמי' תלונותם ופנימותם וע"י הצרכה אור הנוקף שלהם וכיון שמתקן ג"א ליצירה ממילא נתקנו גם ה' ראשונות דעשיה אך צצמי' תלונותם לצד והנה צעשיה ויצירה לריך לתקן גם הפנימיות לפי ששם יש אחיזה לקליפה א' צפנימיות שלהם אבל צצריאה וכ"ש צצלינות א"ל למיקון פנימיות ששם אין שום אחיזה לקליפה צפנימיות שלהם ואח"כ ע"י ונעשה הנחת תפילין של יד נתקנו ג"א דצריאה צצמי' תלונותם וע"י הצרכ' אור הנוקף שלהם ועשה ממילא נתקנו גם ז"ר ליצירה צצמי' תלונותם וג"א ליצירה כצר נתקנו בכל הצמי' גם ז"ר דעשיה נתקנו צצמי' פנימיות ואח"כ ע"י ונעשה הנחת תפילין של ראש מתקן ג"א דצלינות צצמי' תלונותם וע"י הצרכה אור הנוקף שלהם וי"א שאין צנו כח להעמיד אור הנוקף דצלינות והו' נמש' ממילא לכן אמרו שתפיל' של ראש א"ל צרכ' ועשה ממילא נתקנו גם ז' ראשונות ליצירה צצמי' פנימיות כרי כצר נתקנו כל הד"ע צצמי' תלונותם כי פנימותם צלינות וצריאה א"ל תיקון וגם ז"ר דצלינות א"ל חיקון אף צצמי' תלונותם הרי נחצצר לך ד' חלוקי עוצדל שצ"י נתקנו הד"ע צמקונם ועשה נצצר ד' חלוקי מילונל שצ"י נכללים עולם בעולם ועולים העולמות לנעלה ונמקונם ונלצצין זה לזה ונקשרים זה בזה שזה עיקר סוד היחוד והנה ד' חלוקי הדבור לריך ציבור גדול לכן נצצר כל אחד ואחד צפני עלמו והוא כי תחלה לריכין לנו לכיון להשפיע הארץ גדולה אל ג"ר דעשיה כדי שיצדכרו ויאירו הארץ גדולה צמי' ג' ראשונות דעשיה היינו צמי' תלונותם צצמי' שהיו צצמי' פנימיות נמש' כדי שיוכלו אצ"ע לעלות צמקונם ג' תכונות ליצירה להיות להם צצמי' תלונותם כמ"ס לקמן והוא נעשה ע"י צרכות השמר עד ש' תמיד וצפ' תמיד הם עולים לנעלה ויש עליה בכל העולמות עד א"ס כמ"ס צמקונו ולכן נקרא קרבן שנתקרב העולמות ונקשר' זה בזה כמ"ס כ"א צמקונו ועשה תחילת קרב הספלות :

תחלה לריך לקבל עליו מלות עשה של ולהצטת למעיד כמנך שהוא כלל גדול צצורה כמ"ס צצ"ס ואז יכלול תמלחו עם תפלת כל ישראל וכמ"י הן אל כציר לא ינאס :

קודם התפלה יאמר זה רבון עלמין אנת חר ולא בחושבן אנת עילאי על כל עילאין וסתמא דכל סתימין לית מחשב' תפיסא בך כלל אנת דאפיקת עשר תיקונין וקרינן לון עשר ספירין לאנהגא בהון עלמין דאתכסיין ועלמין דאתגליין ובהון אתכסיאות מכל בריין ואנת קשר לון ומייחד לון מלגאו ובגין דאנת מלגאו בהון כל מן דאפריש חד מן חבריה מאילין עשר אתחשב כאלו אפריש בך ואילין עשר ספירין אזלין בסדרן חד אריך וחד קצר וחד בינוני ואנת הוא דאנהיג לון ולית מאן דאנהיג לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סמרין לבושיין תקינת לון דמנייהו פרחין נשמתין לבני נשא כמה לבושיין תקינת לון ואתקריאו גופין לבני לבושיין דמכסיין עלייהו ואתקריאו בתיקונא דא חסד דרועא ימינא גבורה דרועא שמאל' תפארת גופא נצח והוד תרין שוקין יסוד סיומא דגופא אות ברית קודש מלכות פה תורה שבע"ס קרינן לה חכמה מוחא איהו מחשבה מלגאו בינה לבא ובה הלב מבין ועל אילין תרין כתיב הנסתרות ליהו"ה אלהינו כתר עליין הוא כתר מלכות ועליה אתמר המגיד מראשית אחרית ואיהו קרקפתא דתפילין מלגאו איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו אורח אצילות ואיהו שקיא דאילנא בשרשויו וגופא וענפיו כמ"א דשקיא לאילנא :

רבון עלמין אנת הוא עילת העילוי וסיבת דסיבת דאשקי לאילנא בההוא נביעו וההוא נביעו איהו כנשמתא כגופא דאיהו חיים לגופא וכך לית לית דמיון ודיוקנא כלל לא מה דלגואולא מה דלבר ובראת שמיא וארעא ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא וככביא ומולי בשמיא ובארעא אילנין ורשאין ונגתא דערן ועשבין וחיוון ועופין וגונין ובני נשא לאשתמורע בהון עילאין איך יתנהו תתאין ע"י עילאין ואיך ישתמורעין עילאין ע"י תתאין ולית ידיע בך כלל ובל ספירה אית לה שם ידיע דבהון איתקריאו וכן מלאכיא ואנת לית לך שם ידיע דאנת הוא מסלא כל שמהן ואנת שלימו דכולהו וכד אנת תסתלק מנהון אשתארו כולהו שמהן כגופא בלא נשמתא אנת חכים ולא בחכמה ידיע אנת מבין ולא בבניה ידיע לית לך אתר ידיע אלא לאשתמורעא תוקפן וחילך לבני נשא ולאחואה לון איך יתנהן עלמי ברינא ברחמי דאינון

ראינו צדק ומשפט משפט ואיהו רחמי ואיהו עמודא דאמצעית' צדק איהו דינא ואיהו מלכותא קדישא מאזני צדק תרין סמכי קשומ' הוצדק אנת ברית קודש כולא לאחזא' איך מתנהג עלמא אבל לאו דאית לך צדק ידיעא דאיהו דין ולא משפט ידיעא דאיהו רחמי ולא מכל מדות אלין כלל' ואמ"כ יאמר זכ

אנת הוא עילאי על כל עילאין ומשגית בכולא בעילאין ותתאין יהא רעוא קדמך שתשגית עלי ע"י ההוא עינא פקחא ולפתח כל שערי תפלה ולקבל תפלתך בתוך שאר תפלת ישראל ויתעבד עימא ברישך כי אנת הוא שומע תפלת כל חי ברוך שומע תפלה : הריני מאמין באמונה שגיטה עילת כל דעית וסביב כל דסביב שהוא אחד יחיד ומיוחד ואין יחיד כן והוא ראשון דנג ראשית ואחרון לכל תכלית וברצוני נשתלשלו כל העולמות וכל הנאצלים וכל הנבראים והיצורים והדנושים והריני מוסר את נפשי רוחי ונשמתו על קדושת שמו יתברך ויתעלה שיתגלה עלינו עילת כל העולות וליחרא קודשא בריך הוא ושכינתו ברחילו ורחימו בשם כל ישראל (יאהויה) אלו"ה שם ס"י דמילו ודמינו (יאהויה) ז"ל סס סוד קצ"ס ושכינתו ותכרית ותכניע כל המקטרגים וכל הקליפות המשושמים בעולם ומעכבי את תפלתו מלעלו לפניך וגעור בהם שאל ייקוני ואל יקטרגו על תפלתו ואל ישלמו בי לא בגופי ולא בנשמתו ושתהא תפלתו מקובלת ומוצא לפני כסא כבודך אבי"ר :

הריני מזמן את ס"י לרדודות ולהלל ולהתחנן את בוראי מלך מלכים הקב"ה והריני מתפלל תפלת שחרית ליחרא קב"ה ושכינתו ברחילו ורחימו בשם כל ישראל בסוד ארי"ה שתיקן אברהם סבא אבינו וליחרא שכינתא בדרועא ימינא דקב"ה ליחרא שם (יאהויה) בשם כל ישראל

מה יפית ומה נעמת אהבה בתעוונת אש תמיד תוקך על המזבח לא תכבה סעפים שנאתי ותורתך אהבתי

ולמה המחשבה יאמר אלו הפסוקים שהם ר"ת עלי"ם שם קודש ממונה על המחשבה ערוב ענך לסוד אל ישמוני זדים לב מהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי

מספורך אתבונן על כן שנאתי כל אורח שקר ו"ח סעפיה סר הממונה על המחשבה מוב אתה ומטיב לסדני את חוקיך :

סוד עקידת יצחק

פירוש העקידה יש לו סוד גדול ונצחיותו הגדול נצחיותו על הזכר א"י"ה אשר נצחיותו כיד ס' הנוצה עלי ועתה אקרי נצחיותו וכו' כי סוד עקידת יצחק ש"י אציו הוא סוד מיתוק הדינים שהם נכונים צדק כנודע ע"י המסדים שהם נכונים בשם אצרה והמסדים הם אציהם של דינים כי מניס ילא אש כנודע ומיתוק' הוא ע"י עקידה שהוא לשון קישור וכו' סוד קישורים והתכליתם הדינים נסמכים ומסדים נסמכים נדין וממחקים אוחו נסוד הכתוב סוד יסודנו כמ"ס לקמן וסוד העקידה שהוא הקישור הוא תועלת לשימס לדין תועלת ידוע שם ילאו הדין ותפסתו למטה צלתי מיתוק' יש אחרים צדק למיתוקים משא"כ אשר שנחמקו ע"י המסדים אין אחרים למיתוק' צדק נחמק המסדים שנכללים צדק ונחמקים אין להם שם אחרים והם כצד נחמקו יחד ונכללו זה צד הרי תועלת לדין והתועלת למסדים הוא זה כי המס' ס' צעלמן דרכן להסתפש צלי תכלית ולהסיק צדק טובה מנוצה ולא היו כל הצדאים יכולים לקבל רוב הטובה המנוצל תפלה שמתפללין על ריבוי הגשמים וכמ"ס נצחיותו מבי"ע נסוד ה"י תיקונים ונסוד המלצות שהם מסכים ש"י מסך יכולין תועלות לקבל רוב הטוב ולא יכול להסיק אש לא יתכללו עם הדינים אצל הצדק הדין עמו הוא מנוע מהסתפשט יק מה שיוכל לקבל והוא טובה שלימה גם שדך המסך להיעזר אף לשאיו ראו וכלאי לרעים ומצוים א"כ לא ייהם שבר ועושה וזהו מסרון גדול צדו השמיטה שהוא שמיטה הנסיון והנפיקה כדקם לצדי אדם אצל הצדק עמו הדין הוא מעכב שלא להיעזר רק לראוי ע"י מחשבה עילאית ואף שיש לדיק ורע לו כצד פירש צדק מה שפירשו הרי לפניך שהתפלל הוא אלו נשמים והם מיתוק הדינים הוא צדקן לו כצד נחמק שצדק לילכ' מתחלקין המומין ס' ז"ל וזה הוא סוד ה"י והגשמים מתחלקים ושע"י נחמק אצלין וסוללין הדין וכו' ונחמק היום

סוד עקירה

שהוא סטרא דאצרה' דכתיב ציה ויטכס אצרהס צצוקר ואצרה' הוא סטרא דחמד השולט ציוס דכתיב חמד אל כל היום ואז חורזין המוחין להכנס צו"כ וסוד המוחין כבר נחצור שהם סוד ה' חסדים וה' גבורות היורדים מן ה"א וה"א מתקבלים אותם היינו ה' חסדים צאצא וה' גבורות צ"י ומתפשטין ויורדין צנה"י של ה"א וה"א של אצא מתלבטין בשל כה"י דאיינא וכנסין צהו"ז וה"א וה"א וה"א כולם מתקבלים צצ' יסודות דה"א וכבר נחצור שה' חסדים יש צעלום צ' צחינו' שהם חסדים שצחמדים וגבורות שצחמדים וכן ה' גבורות יש צהס צ' צחינו' היינו חסדים שצצבורות וגבורות שצצבורות וכשנכנסים כה"י דה"א צחוך ז"א הרי יש חסדים וגבורות ציבור אצא וכן ציבור אינא והנה יסוד ה"י כבר נחצור שהיא קצר צבור רחוצות הנהר ויסוד אצא ארוך ויונא מן יסוד אינא ומתפשט למטה אצל הוא לרולא רחצ כמו יסוד אינא והנה יסוד אינא כבר נחצור שמתחיים בשליש ת"ת העליון של ת"ת דז"א ויסוד אצא מתפשט ומתלבט ציבור ז"א ח"כ עד שליטת"ת החסדים והגבורות נחוסים ככלי יסוד אינא שהוא נסך עז ואינם יכולים להתגלות אצל אחר שנסתתרים יסוד אינא אז האורות מתגלות ואף אורת אצא חפסי' שעדיין הם צכלי יסוד אצא שהוא מתפשט עד יסוד ז"א עכ"ל לפי שאורת אצא הם גדולים מאוד יש כח צהס לצקוע הכלי ויונאים דרך דופני הכלי צקוד יעקב"י צק"ע כה"ס כ"ז צאריכות צחיצורי שגה"ע אך שיש הפרס צניהס כה"ס לפניך הנה צכתי האר"י ז"ל פי' על מה שאמרנו איש מזריע חסלה יולדת נקצה וכו' ופי' הוא יולדת נקיצה חסלה ופי' פירושו כי מלת חסלה עולה לכאן ולכאן וכלאו אחר איש מזריע חסלה יולדת נקצה וחסוד היא כי לעולם החסדים הם צקוד דוכרל והגבורות צקוד נוקצי' וז"ס ילחק מסטרא דנוקצי' קלתי והנה כשיולאים האורות מן יסוד אינא אזי אשה מזרעת חסלה חסלה יולדת זכר פי' מתחלה יולאים החסדים ואח"כ יולאים הגבורות וכשיולאים האורות מייסוד אצא אזי איש מזריע חסלה חסלה יולדת נקיצה שמתחלה יולאים הגבורות ואח"כ החסדים וכבר נחצור שגם גבורות אצא נחשצים לחסדים אף לערך חסדים של אינא לפי שאין הדינין נומחקין אלא צשרשם וגבורות אצא הם שורש לכל הגבורות והם נומחקים כל הדינין כה"ס זה כשה פעמים והנה החסדים של אינא אין צהס כח למחק הדינין רק כל זמן שהם צחוך ז"א הם נומחקים מעט ואין כח צחינונים להאחז צפנינויות ז"א אף אחר שילאו וז"א לחוץ אס לא היו נומחקים ע"י אורת אצא היה כח צחינונים להאחז צהס והנה אורת אינא כשומתגלים אחר סיוס יסוד אינא הם מתפשטים ויורדים עד יסוד ז"א אצל אורת אצא אינם יורדים למטה כי כל אור רלוגו להדבק צשרשו והם צחוך ת"ת דז"א כי שם נקום רחצ והם עומדים שם ונחשצים את יסוד אצא היינו החסדים מיימין והגבורות ממשאל אצל אורת אינא אחר שיסוד אינא הוא בשליש עליון של ת"ת דז"א שהוא מילר הכזה אינם יכולים לעמוד שם ולהדבק צשרשם לכן יורדים ומתפשטים למטה והנה אס היו יולאים מן היסוד של ז"א לחוץ היה אפשר להצינונים להיאחז צהס ולכן הם חוזרים ועולים למעלה צקוד אור חוזר ונלבישים לאורת אצא ורלס והצן צעיני שכלך איך הגבורות אינא נומתחקים ע"י החסדים שהחסדי' מסצבים אותן צקוד חמד יסוצצנו כי הנכנס חסלה יולא אחרון והנה יסוד ז"א הוא ג"כ נר ואריך ח"כ כשצבים צו אורת אינא מתחלה נכנסים החסדים ואח"כ הגבורות ח"כ החסדים הם למטה וכשחוזרים ללחצ צקוד אור חוזר למעלה הרי הגבורות יולאים חסלה ואח"כ החסדים הם וכשעולים למעלה הרי מילר הגבורות שוגעים צאורת אצא ואחר כך החסדים והנה אורת אצא אף הגבורות נחשצים לחסדים כה"ל ח"כ גבורות אינא הנה צחוך צ' חסדים דה"א ונמתקים שם ואחר שצבר נומחקו חוזרים לירד למטה היינו הגבורות של אצא וחסדים של אינא כי החסדים של אינא מומנו הוא צנין ה"א והגבורות דלצא מומנו צנין הנוקצי' כמד"ל צחכמה יסד ארץ כוכן שמים צחצונה וגם מעט מגבורות אינא ונמתקים של אצא והם סוד אור החיון שלהם ואור הפנימי נשאר שם למעלה צחוך ת"ת דז"א לפי שאור החיון של גבורת דאינא הם דינים קשים לריבין מיתוק גדול והוא ע"י החסדים של אצא וגם חדע כי צעת שחוזרים אורת אינא מייסוד ז"א ולמעלה קודם חזירתן מיד צצואס ליסוד הם מכניעים את הקליפות שצצבי ליסוד וכשחוזרים למעלה נשאים רישומם ציבור ועי"ז אין אחיזה לקליפות ציבור גם חדע שהקליפות הם חמיר חציצי' של היסוד ומלכות ויש שורש צהשערות שהוא סוד זקן המתחוך צבור הכחצו וסצציו נשערה מאוד ואמרנו דז"ל שהקצי' מדקדק עם הסדיקים כמוט השערה והסדיקים הם לדיק ולדק רק שהקליפות שהם סצצבי יסוד הוא סוד קליפות ישמעאל שהוא סמור נוער והקליפות שסצצבי המלכות הוא סוד קליפת עשו כלבים נועקים והוא נחש המתחש וכוך צעקצי' ורגליה יורדת מות שהוא סמאל שרו של עשו הנקרא כלב רע: וצזה ההנע' חצין כל הסרשת העקירה רק מן לנך ועיך אל כל הדברים האלה :

והי' צוהר אין ויהי אלה לשנא דנערה הכוונה כמו שסייעו מוסרי' הזוכר שכל מקום שנאמר ויהי ציפי דה"ל נער הוא פי' שצבר ילאו הדינין שאינן נומחקים שאל דה"ל נער וצכל מקום

סוד עקידה

שנאמר ויהי לחוד הוא ליטול דענרל פי' שעדיין לא ילאו חלל שם עומדין לנאח ויש משש שמה ילאו וישלטו הדינין צעולם והיינו למי שנאמר הדברים האלה ה' דצרי'ם הם קוד ה"ג דלינא כי כל דבור רומז לדין ולמירה קוד רמזים כנ"ל דבר אדוני הארץ אחנו קשות חס אצ לכולן שם' גבורות דלינא שם גבורת קשות כנודע צאים ציבור ז"ל וחו' אחר הדברים האלה כי אלהי רומז ליסוד צבור אלה תולדות יעקב יוסף כנצואר צוהר וטעם שיסוד כולל ו' קויות צבור יוסף הכולל ו' הוי"ו צמספר ו"ס ו' שהרי כל א' כלול מכולם הרי ל"ו גי' אלהי חסו ויהי אחר הדברים האלה פירוש שהנער הוא צאשר שצליה הוא שליטת הדינין והסתלקות המומין הממתיקין את הדינין ועמה צהאיר היום שהוא זמן שליטת המסד קטרא דאצרהס ונריך מיתוק לדינין והוא ע"י כניסת המומין שם נה"י דל"ו צמח ה"ז וכו'ן שנכנסו צו מיד ילאו האורת אינא אחר שמתגלים צשלים ת"ת ומתפשטו ויירדו עד היסוד וצלו גם הגבורות ציבור חסו אחר ה' דצרי'ם ה"ג האלה אחר שצלו ה"ג ציבור ולמימש מיעבי שלא ילאו מן היסוד קודם מיתוקם צאורת אצא ולז' שילטו שצו המומים כמו צליה ולחיקון זה נריך שימזרו ועלו האורות למעלה לת"ת ז"ל ששם אורת אצא וימתקו על ידם כנ"ל חסו והאלה"ם נכ"ס נכ"ס לשון הסודות כמו וירם נכ פי' ו"ה אלהים ה"ג שכל גבורה הוא סוד אלהים כנודע נכ"ס שנחזרומנו וחזרו למעלה צבור אור חוזר לת"ת אצרה"ם וצוהר לאצרהס לא נאמר אלא את אצרה"ם דל' ימק דצהיית שעתא בגבורה תחלה הוי תליא והכוונה כנ"ס שגם המסדים חזרו למעלה וקשה מה נריך להמסדים לחזור למעלה צשלמא הגבורות כדי שימתקו אלא המסדים מלי חיקון לדינין ח"ס את אצרהס דל' ימק פי' לנריך הגבורות שיהיו מוכוצים צמסדים כדי למתקן היעז ח"ס צוהר דצהיית שעתא כו' פי' דקשה לו למע לא המתקן המסדים דלינא את הגבורות וחזר דצהיית שעתא בגבורה תחלה הוי תליא שם מסערה דנוקצא חין יכולה צידם למתקם ועיקר כוונת הצוהר הוא לתרץ למע היתה העקידה אחר שצא ימק לכלל ל"ו שנה ותירץ דגנין דצהיית שעתא פי' שכבר צלו הגבורות ציבור והנה ירדו ג"ס שלימות שם נה"י וצ' שליטת ת"ת וכל אחד כולל מעשר הרי ל"ו שנה צג"י ספירה פי' אחר שצא אל היסוד שהוא סמוך למלכות הנקרא גבורה תחלה כנודע והוא משש שלא ילאו צלי מיתוק ולכן והאלהים נכ"ס לת"ת אצרה"ם פי' ה"ג עם ה"ס דלינא שסיו למעלה אלא המלכות הנקרא גבורה תחלה ויאמר אליו אצרהס עתה צא לרנוח מתחלה חין הוי נעשה המיתוק ע"י כניסת המומין חסו ויאמר אליו פי' כי כל ויאמר הוא לשון המשכה כנצואר צוהר פי' שהמשיך המסדים לירד לחוך היסוד כדי להכניע הקליפות שצצו היסוד שסיו שולטין צליה צבור חומר נוער חסו ויאמר אליו אצרה"ם ויאמר הנני פי' הרי לנדי ועדיין לא נתכללו הגבורות והמסדים הם שני הפכים ולא קרצ זה אל זה ולריך דבר המכריע ציניהם שיהא כלול משיניהם ולז' ע"י האמנעי יכולין לכלול זה צוה צבור הכחוש השליטי המכריע ציניהם כנצואר צוהר ויאמר הנני פי' הנני לנדי ולחין יכולת צדי להכריע ו אחר אליו קח נא את צנך וגו' פירוש שימשוך עמו גם אורת הדעת שהוא המכריע צין אורת אצא ולינא חסו ק"ס מ"א ח"ת צנך כי הדעת נקרא צנך צורכא צבור צני צבורי ישראל כנצואר צוהר וגם ימשוך עמו אורת ה"ס ענמו שהוא המכריע צין חסד וגבורה חסו את ימידך ואח"כ ימשוך עמו גם הגבורות ומיתקן חסו את ימק ומה שנאמר אשר אהבת קלי שימשוך עמו גם אורת המסד והנלח שיסיעו ג"כ להמתיק וכבר נתצאר שהאבה חלי

צומין שהוא המסד צבור הכחוש אהבת עולם אהבתך ע"כ משכחך חסד ורחמי נעיונות צימין נחם חס וק"ס נח"א ח"ת צנך ח"ת ימידך אשר אהבת ח"ת ימק ול"ך ל"ך ח"ל ארץ המוריה פי' שירדו למעט ציבור ז"ל עד העטרה שצו שהוא קוד המלכות של ז"ל ענמו שנקרא ארץ המוריה ששם ינאח הוראח לישראל קוד החורה שיונא מיתוך ז"ל כנודע והעלהו שם לעולה על אחד הסדים פי' שאל"ו יעלה את הגבורות למעלה צבור אור חוזר שיעלו עד ח"ת דז"ל שצ"ל ששם אורת אצא וסם עיקר העקידה שהוא הקיסור ומיתוק הדינין ע"י קיסורם צמסדים שם אורת אצא וידוע כי מנ"ת נקראים הרים צבור הכחוש ששם הרים את ריב ה' כנצואר צמאנר ר"ל והת"ת נקרא אחד הסדים המיוחד שצדיהם אציר יעקב צמיר שצאצו חסו והעלהו שם לעולה על ח"ת הסדים אשר חומר חלין פי' שאלמיר ואבדל אותך כמ"ס לעיל כי ע"י העקידה והקיסור שנתכללו גבורת צמסדים הוא תועלת גדול גם להסדים וישכ"ם אצרה"ם צנך שסדקיו המסדים אל הגבורת לירד ליסוד הנקרא צוק צבור הכחוש ויהי ערצ ויהי צוק כנצואר צוהר צבור הפסוק צוק אעקך לך ולפס ויחצ"ס ח"ת חומר"ו שהכניס קליפת חומר שהוא צא מתפטר דשמשאל ולכן נקרא חומר וכל כח דליה חסו ח"ת חומר"ו ויק"ס ח"ת שר"י נעריז ח"ת"ו שני נעריז הם אורת הדעת והת"ת את לרצות המסד והנלח כמ"ס לעיל ואת ימק צנו

סוד עקירה

הם ה"ג דל"י ויצק"ע על"י עול"ה הם נשמות של הנדיקים שעלו למ"נ להוריד המוחין שהם נקראים על"י עולה כמזכור צוהר ויק"ם ויל"ך א"ל המוק"ם אשר אמר לו האלהים שהלך עד המלכו של ז"ל שהוא סוד העשרה שבסוד שהמלכות לעולם נקרא מוק"ם כמ"ל ויפגע במקום כמזכור צוהר ציו"ם השליש"י פי' אח"כ חזר למעלה ג"ס שהם נכ"י של ז"ל וחזר ציו"ם השליש"י שצא עד ספי' ת"ת שהוא נקרא ג"כ יום השליש"י כמזכור צוהר ויש"ל אצרה"ם א"ת עיניו פי' שהגוי"י שלו שנקרא עיניו כמזכור צוהר נחשלו למעלה והגזרות שהיה להם כהיית עינים צבור ויהי כי זקן ילחם ותכנסה עיניו מרחוק כמזכור צוהר עתה נפתחו העינים ויר"ל א"ת המוק"ם מרחוק פי' שנתן השגחה ור"ה אל המוק"ם שהיה שם תחלה שירא שלא ישלכו שצו הקליפות חמור ונאמר שכבר נעתק משה ועלה למעלה והוא מרחוק פי' שהשגחה עליה מן היסוד שצו שם שד"י שהוא גבי' רחוק צבור וחתלז לחותו מרחוק כמזכור צוהר צוהר האר"י ז"ל ומה שהשגחה ור"ה היה שם שהיה שם רישומו כנ"ל וגם עוד זה ויר"מ"ר אצרה"ם א"ל נערי"ו שהם חזרת הדעת והת"ת כנ"ל שצ"ו לכ"ם פ"ה ע"ם הממו"ר והם יכניעו לחותו והוא עתה חין לריד להם להיות מוכריע בזה שכן עלה אל הת"ת עלומו שהוא עיקר המכריע ואח"י והנע"ר נלכ"ה ע"ד כ"ה פי' שיעלו למעלה עד סיום יסוד חיימא הנקרא כ"ה צבור הכתוב בה תזכרו את צני צני ישראל כמזכור צוהר צוהר האר"י ז"ל כי שם מוק"ם הצרכה כנודע ונשתחו"ה ונשח"ה אליהם פי' אח"כ כאשר יגמור העקידה שהוא עיקר המיתוק כמ"ש לעיל אח"כ יחזרו לשו"י אל היסוד ללורך צנין כמ"ש לעיל וסוד ההשתחויה הוא סוד המשתה השפע שאמר שעלו למעלה קצלו שם שפע רב ששם עיקר חיות אר"ל המתגלים בת"ת ואותו השפע ימנעו למטה במקום שצ"ו שם את נערי ויק"ם אצרה"ם א"ת על"י העונ"ה שלקח עמו נשמות הנדיקים שנקראים על"י העי"י כנ"י ויש"ם ע"י ילח"ק צני"ו ששם ע"י הגזרות כדי שיקצלו גם הם שפע ומיתוק לפי שהנשמות הם מנסה דדינא סיד האצריים כמו שצארהי זה צמצירי שהי"ע צמיד המ"נ שבושין נשמות הנדיקים ויק"ם ציד"י א"ת הא"ש א"ת המלכ"ה פי' שגנ"ק צידו צרשיו שהכניע את כל הדיני' הקשים שהם הא"ש והמלכ"ה שדין נכנות ונכ"ת דלסוף ויכ"ו שיה"ם יחדי"ו שמיד שער אל הת"ת שהוא המכריע מיד נכללו שיה"ם יחדי"ו ואע"פ שצדיין לא צא לכלל חיקון הליגתי שאין הדינין נמתקין שיה"ם מיתוק גמור אלא צטרשם והוא עפ"י חזרת אצ"ל ששם שורש הגזירת כנ"ל עכ"ל התחיל המיתוק והכילות והועיל לחזרת הפנימיות של הגזרת שהרי זה כבר נודע כי בכל חור יש צ"י צמי' פנימי ומזין נצר התחיל להתקן אצל לא נגמר הצ"ן עד אשר העקידה אצל החלונות עדיין לא התחיל לתקן אך צמצמה העקידה נגמר סציקון פנימיות של הגזרות והתחיל החיקון של החלונות ויר"מ"ר ילח"ק א"ל אצרה"ם אצ"ו ויר"מ"ר אצ"ו ייר"מ"ר הנני צני' כבר נידע כי אצרה"ם הם הסתמים וילח"ק הם הגזרות והנה כלן נאמר ויר"מ"ר ג"ה נתפרש מה אמר רק שאמר אצ"ו והתשובה היא הנני צני' אלא הכוונ' שאמר שרא"ה ילח"ק שהם סוד הגזרות שאמר אצרה"ם שצ"ו לכ"ם פ"ה ע"ם הממו"ר וגו' מזה מוכח שכלן יוכל להיות הכוללת ע"י ת"ת ואמר ואני והנער נלכה עד בה משמע שצריך לעלות יותר ולא יושלם החיקון וזה היה שאלת ילח"ק ויר"מ"ר לו אצ"י פי' אם עדיין אחת צבור חסדים לצד ועדיין לא נכלל בגזרת שאלת חומר ואני והנער וגו' שנמשע שרואה אחת לעלות יותר ששם ישעיה החיקון והשיג לו הנני פי' כן הוא כאשר דצרת וגם צני' פי' שכבר נכללו צי הגזרות פי' שכבר התחיל החיקון וז"ש צני' שאני כולל חזקת אצל עדיין לא נגמר החיקון וז"ש הנני כאשר הייתי שצדיין אני לריד חיקון והנה ילח"ק הצין שמה שאמר הנני שצדיין לריד חיקון הוא צבור איר חילון של הגזרות שצריך יותר חיקון ומה שאמר צני' שכבר נתקן הוא צבור חור פנימי של הגזרות וכן שאל ואמר כ"ה הא"ש והעני"ם ואי"ם הש"ה לעולה פי' כי מזכור צוהר צוהר האר"י ז"ל שצ"ו צוהר חיה ועוף ושאר"י צע"ה שורש שלהם ממחלונות העולמו' והנה צל"מא יש שם הוי"ה צמלוי כ"ג וכו' הפנימיות שלה והחלונות הוא שם אהי"ם והנה אהי"ם צמלוי יודיין הוא קס"ל וצמלוי אלפיין הוא קמ"ג ומ"ה הוא גבי' ש"ה וזה היה שאלתו למה ילך הוא צעלמו אל העקידה להתקן שהרי ילח"ק הוא סוד פנימיות הגזרות וכבר נתקן לפי הצנחו אלא חיה הש"ה לעולה שרק החלונות לריד עקידה והשיג לו אצרה"ם ויר"מ"ר אצרה"ם אלהי"ם יר"ה ל"ו הש"ה לעולה צני' פי' התשובה אלהים שהם הגזרות שהם פתומים ואין להם רחיה כלל לריבין חיקון גדול כדי שיהיה להם סוד הרחיה וצריך הש"ה לעולה וגם לעולה צני' כי חיקון הפנימיות הוא התחיל צכאן וע"ז אמרתי צני' אצל עדיין לא נגמר עד אשר העקידה וע"ז אמרתי הנני אצל החלונות עדיין לא התחיל החיקון אלא אשר העקידה וז"ש אלהי"ם שהוא סוד חיי"ו כנודע פי' שיעלו עד סיום יסוד חיימא שהיה סוד הר המוריה פי' מלכות חיימא שהיה צבור יסוד חיימא

תסלת העשייה

ה'רצ"ג יצאנו לעשות עמנו כמלך לקדושה • ראשי כמלך ליהודה • צנקוד קנץ • וצ' מומין שצו וחס
סוד י"ה שחס מו"צ • ימין שלי ליהודה צנקוד פתח • ושמאלי ליהודה צנקוד זרי
לחזי יוד הי ואו הי גי' לחץ • עיני עין גי' יוד הה וו הה יוד הה וו הה יוד הה וו
הה יוד הה וו הה יוד הה וו הה (כ"ל שצין סוד מפסד ממשה כויות ומפני שעתה סוד
צבעי' יכוונס מלכים הכ"ן) מטעני יוד הי ואו הי גי' מוטס • פה גי' יוד הי ואו הי וכו"צ צויות
שצב' מוצלות הספ היותלחי' ומננס • זרועי ימין ליהודה צנקוד סגול • זרועי שמאל ליהודה צנקוד
שצח • גופי סוד וי' שכוז ז"ל ליהודה צנקוד מולס • ירך ימין שלי ליהודה צנקוד חירק • ירך
שמאל שלי ליהודה צנקוד שורק • וצריט קודש שלי ליהודה צניקוד ו שורק • ועטרה שלי סוד ה'
שפירא מלי ליהודה צלי יקוד • וכל זה צפניעיותי • וצמחיותי צללס אלהים עשה אחי' א
גולגלתי סוד הכתר • שצוג' מומין מ"ד סוד ה' • ומחפשים צנכס שצו סוד הדי קלות סוד
מג"ת ל"ה • מהס לצריטי • סוד הי יסוד • וממנו לעטרה סוד המ מלכות :

מבוא עד פרשת החומד יכוין לזכר חילוניות עשירי היינו ג"ר שיהיו צעריך פנימיות וג"ר פנימיות יזדככו שיהיו צעריך ג"ח דליירה כדי שיוכלו לעלות אח"כ להעשות חילוניות לג"ח דליירה והוא צמח נפשות דעשירי ויכוין ששם שולט אמת ה' אחרונה של הוי"ה ושם צ"ן יו"ד ה"ה ויו"ר ה"ה ושם ח"ל אדכ"י :

בדול. בכל התפלות כל מקום שאמר עילת על כל העילת רומז לא"ם עננו שהוא שמו שהוא רלוו
 כמ"ש צדאש הקדמ' וכ"מ שאמר קחם עילת העילת לפעמים רומז לכתר שבכשר שהוא סוד אדם
 קדמון ולפעמים לע"ק ולפעמים לכתר של אצילות וכשיאמר רבון ענמין רומז לפעמים לא"ם ופעמים
 לצינה ולחליונו ע"פ הרצו רומז לצינה חלבי אצותינו אז חלבי אצתהם וכו' רומז למוחין של ז"ל
 ולפעמים לחצ"ד של ז"ל עננו ולכן נרדף לעיני דצד היעוצ :

אדון : עולם אשר מלך : בטרם כל יציר נברא : לעת נעשה בחפצו כל אזי מלך שמו
נקרא : ואחרי ככלות הכל לבדו ימלוך נורא : והוא היה והוא הוה והוא יהיה
בתפארה : והוא אחד ואין שני להמשיל לו להחבירה : בלי ראשית בלי תכלית ולו
העז והמשרה : והוא אלי וחי גואלי וצור חבלי בעת צרה : והוא נסיומנוס לי מנת
כומי כיום אקרא : כידו אפקיד רוחי בעת אישן ואעירה : ועם רוחי גייתי יהוה לי
ולא אירא :

אלהינו חִימָל חֲלָק הִי יוֹד הִי ואלהי אֵלֵינוּ יוֹד הִי ואלהינו זכרנו ישימ לנו
ע"י שפע בזכרון טוב יסור דל"ל לפניך ופקדנו גם משפיע לנו במקדשת ישועה
ורחמים משפט העת משמי שמי קדם מִיְסוּדָת שֶׁל חו"ל וזכור משפיע לנו יהיה אֵלֵינוּ
אלהינו חִימָל ואלהי אבותינו מִצֵּד אהבת הקרמונים מסד עֲלֵמָה שֶׁל ח"ל אברהם מסד
יצחק גזרס וישראל עבדיך ח"מ ואת הברית מלכות דזוקס ציכוד ואת החסד טמט מסד
ואת השבועה להשפיע לללכות ששנשבעת לאברהם אבינו בחר המוריה מלכות שֶׁל יסוד
חִימָל ואת העקידה שעקד אברהם את יצחק בנו שיתקשרו הנצורות צמסדים על גבי
המזבח ושיתמחקו הדינין ציכוד ז"ל סהוט ט"ג מלכות ככתוב בתורתך יסוד ז"ל :

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְמַעַן שִׁכְרוּ הַבְּנוֹנוֹת צִיּוֹר וְהָאֱלֹהִים הִ"ג נָסָה אֶת אֲבָרָהָם
הַמְרוֹמָמוֹת הַדִּינִים וְהַמַּסְדִּים וַיֹּאמֶר הַמַּסְדִּים אֵלָיו אֲבָרָהָם הַמַּסְדִּים וַיֹּאמֶר הַנְּנִי
לְצַדִּי וְלֹא לְחֹכֶל לְסַכֵּל וְלִסְמִיךְ . וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בִּנְךָ לְזָכָר דַּעַת אֶת יְחִידְךָ לְזָכָר תִּתְּ
אֲשֶׁר אֶהְיֶה מִסַּד וְנִלְכַּד אֶת יִצְחָק הִ"ג (וְהַסְדִּים) כִּכְזָה לְזָכָר בְּנוֹנוֹת הוּד לֹא יִסְדֵּךְ בְּנוֹת תִּתְּ
לֹא לְזָכָר בְּנוֹת נִלְכַּד לִיכָךְ צִיּוֹר מְכֻסִּים שֶׁלֹּא כִמְחֻק (עוֹד) וְלֹךְ לֶךְ אֶל אֶרֶץ יִסּוּד
הַמּוֹדִיָּה זִ"ל וְהַעֲלֵהוּ שֵׁם לְעוֹלָה לֹא־כִי תַעֲלֶה לְמַעַל עַל אַחַד הָהָרִים עַד תִּתְּ דַּעַת אֲשֶׁר
אוֹמֵר אֵלֶיךָ לְחַמִּי וְהַגִּדְלִי לְזָכָר : וַיֵּשְׁבֻם אֲבָרָהָם בְּבֶקֶר הַקִּדְמוֹת הַמַּסְדִּים לִיסּוּד וַיַּחְבֹּשׁ אֶת
חֲמּוֹרוֹ הַכְּנִיעַ קְלִיפּוֹת הַחֲמּוֹר וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נַעֲרָיו דַּעַת וְתִתְּ אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ גַּבְרִית
לִימָה עַם בְּנוֹת זִ"ל וַיִּבְקַע עֲצֵי עוֹלָה כְּשֶׁמֹּת הַלְדִּיקִים וַיָּקֵם וַיִּלֶּךְ אֶל הַמָּקוֹם עַמְרֵה שֶׁל
יִסּוּד זִ"ל אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים : בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי תִתְּ וַיֵּשֶׁא אֲבָרָהָם אֶת עֵינָיו נִתְּלוּ
הַגּוֹזִיִּים וַיִּרְא אֶת הַמָּקוֹם מְלֻכּוֹת מְרַחֵק מִיִּסּוּד וַיֹּאמֶר אֲבָרָהָם הַמַּסְדִּים אֵל נַעֲרָיו דַּעַת וְתִתְּ
שָׁבוּ לָכֵם סָה פֶה גַבְרִית מִיִּלֵּה צִיּוֹר עִם הַחֲמּוֹר לְהַכְנִי הַקְלִיפּוֹ וְאֲנִי וְהַנְּעַר הַמַּסְדִּים וְהַבְּנוֹת
נִלְכָּה עַד כֹּה עַד סִיּוֹסִיכּוֹר צִיּוֹר וְנִשְׁתַּחֲוֶה נִקְבֵּל שַׁעַר וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם וְנִשְׁוֹבָה לְהַסְפִּיעַ : וַיִּקַּח
אֲבָרָהָם הַמַּסְדִּים אֶת עֲצֵי הָעוֹלָה כְּשֶׁמֹּת הַלְדִּיקִים וַיֵּשֶׁם עַל יִצְחָק בְּנוֹ עַל הַבְּנוֹת וַיִּקַּח
בִּידוֹ שִׁכְיוֹ כְּשֶׁמֹּתוֹ אֶת הָאֵשׁ כְּמוֹת שֶׁל דִּינֵי קָשִׁים וְאֶת הַמַּאכְלָת וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּיו שִׁכְיוֹ
כְּלוֹל לֹא־לֹא צִמִּית וַיֹּאמֶר יִצְחָק הַבְּנוֹת אֶל אֲבָרָהָם אֲבִי הַמַּסְדִּים וַיֹּאמֶר אֲבִי עַדִּין לֹא־לֹא לְצַדִּיק
וַיֹּאמֶר

ויאמר הגני בני כלול מלישע וממיל ויאמר הנה האש והעצים ואיה השם מלונית הגזרות לעולה : ויאמר אברהם אלהים יראה לו השם לעולה בני וילכו שניהם יחדיו כללון אחד : ויבאו אל המקום חמלת עמידת רחל אשר אמר לו האלהים המסכת הגזרות ויבן שם אברהם ע"י הסקדים את המזבח צנין המלכות ויערוך את העצים נשמות הלדיקים ויעקוד את יצחק בנו מיתוק הדיני וישם אותו הגזרות על המזבח נמחקים וצלים למלכות ממעל לעצים ע"י נשמות הלדיקים : וישלח אברהם את ידו שלח כח הסקדי ויקח את המאכלת לשחוט והכניע חמלת הסדינים קסים מלונית את בנו אש"כ צמי פנימית : ויקרא אליו מלאך יהוה המשיך לו סקדים של אצל מן השמים ויאמר אברהם קדנאח ללו שלים אברהם נחמלה שלים ויאמר הגני עדיין לריכין יות' מיקון ויאמר אל תשלח ירך הגער אין לריך עוד מיקון לצמי פנימיות ואל תעש לו מאומה שכול יסמך כי עתה ידעתי כנר נזדונו ומתקשרו הגזרות נמקדים כי ירא אלהים אתה ולא חשבת עיקר המיתוק את בנך ע"י סענת את יחידך ות"מ ממני : וישא אברהם נחגלו גווי הסקדים את עיניו וגם נפתחו עיני הגזרות וירא והנה איל מילוי דמילוי אש"כ מ"א אומיות צני' מ"ל וכול' חוקסיה דדינא אחר נאחו מלונית הגזרות בסבך צ"פ סיל עס צ' כוללי' סיל ג"י נסצ"ך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלרו לעולה תחת בנו : ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה : ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים : ויאמר כי נשבעתי נאום יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנך את יחידך : כי ברך אברכך והרבה ג' גזרות הס נמחקים לגמלי ונעשים סקדים וכולם סויות"ה ס"י סקדים וג' גזרות הס ס' סויות"ה ס' סוד ד' צנים כי ס' סויות"ה ס' ד"פ צ"ן צג"י ארצ"ה צג"י ילס"ק את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו : והתברכו בורעך כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקולי וישב אברהם אל נערו ויקומו וילכו יחדיו אל באר שבע וישב אברהם כבאר שבע :

אמר שנתקשרו ס"ה וס"ג סוד קזרים ליסוד ללורך צנין ז"ל וס"כ צלים אל המלכות סנקרל' צלר סנע :

רבש"ע לריך אספין במו שכבש אברהם אבינו שנתקשרו ס"ה וס"ג את רחמיו לעשות רצונך למיקון הסוד בלבב שלם והמלכות כן יכבשו רחמך דל"א את כעסך דז"ל מעלינו ויגולו רחמך דל"א על מדותיך דז"ל ותתנהג עמנו יהוה אצל אלהינו אינא כמדת החסד ובמדת הרחמים ותכניס לנו לפנים ה' ה' י' משורת דינך ובמזבך יסוד הגדול א"ל ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומאוצך ומנחלתך כל הסס כולו נמלכות ונשעת הזעם סוד למסרע כזה הוה"י כמו שנסודל לפניך וקיים לנו יהוה אצל אלהינו אינא את הדבר מלכות שהבטחתנו ע"י בתורתך יסוד ע"י משה עברך מלונית יסוד אצל ופנימיו יסוד אינא כאמור וזכרתי את בריתי יעקב סוד הקמת צדית להספיע ע"י יסוד מ"ה ואף את בריתי יצחק יסוד גזורה ואף את בריתי אברהם יסוד הססד אזכור והארץ מלכות אזכור אספיע ונאמר ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם נסציל כלל אצל סס"ה עמנו גזלות וס"ה ספלת צדית להסר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם ונאמר וזכרתי להם אספיע ברית ראשונים מן יסוד א"ל אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה ונאמר ושב יהוה את שבותך ורחמך ושב וקבעך מכל העמים ומשם יקחך והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והטיבך והרבך מאבותיך ונאמר ע"י נביאך יהוה חגנו לך קוינו היה זרע' לנקרים אף ישועתינו בעת צרה ונאמר ועת צרה היא ליעקב וממנו יושע ונאמר בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גואלם וינצלם וינשאים כל ימי עולם ונאמר :

ונאמר

תפלת העשיה

י"ג מדות דא"ן מי אל כמוך	חז"ל דדיקנא קדישא שערות הסמוכות לראש	פנימי ומועיל למוט בינה דחכמה פנימי	עקיף ומוטע למעלה מלכות דחכמה מקיף	י"ג מדות דא"ן אל
נושא עון	שערות שעל השפה	חסד דחכמה פנימי	יסוד דחכמה מקיף	רחום
ועובר על פשע	ארחא דתחו' חוטמא	גבור' דחכמה פנימי	הוד דחכמה מקיף	וחזון
לשארית נחלתו	שערות שתחת הפ'	ת"ת דחכמה פנימי	נצח דחכמה מקיף	ארך
לא החזיק לעד אסו	ארחא דפלגו' דיקנא	נצח דחכמה פנימי	ת"ת דחכמה מקיף	אפים
כי חפץ חסד הוא	שערות שבצדדי הלחי' במרח'	הוד דחכמה פנימי	גבורה דחכמה מקיף	ורב חסד
ישוב ירחמנו	תרין תפיחין קדישין דאתפנון משערא	יסוד דחכמה פנימי	חסד דחכמה מקיף	ואמת
יכבוש עונותינו	מזל הח' צד הזקן המגולה ונקרא מזל עליון	מלכות דחכמה פנימי וחסד דכתר פנימי	בינה דחכמה יסוד דכתר מקיף	נוצר חסד
ותשליך במצולות ים כל חטאתינו	שערות קמנו' נבלעי' בשרשי הגדולים	גבורה דכתר פנימי	הוד דכתר מקיף	לאלפים
תתן אמת ליעקב	שערות זעירן דתחות גרונא	ת"ת דכתר פנימי	נצח דכתר מקיף	נושא עון
חסד לאברהם	שערו' דתליין בשיקולא	נצח דכתר פנימי	ת"ת דכתר מקיף	ופשע
אשר נשבעת לאבותינו	פומא דאתפני משערא	הוד דכתר פנימי	גבורה דכתר מקיף	וחמאה
מימי קדם	מזל י"ג ונקר' מזל תחתון צדדי הזקן המכוסים	יסוד דכתר פנימי	חסד דכתר מקיף	ונקח

וְנֹאמַר וְהִבִּיאֹתִים אֶל הָרַק קִדְשֵׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית
תִּפְלָתִי עֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל
מִזְבְּחִי בֵּית בֵּית תִּפְלָה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים:

אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שִׁיעוֹר הַפִּיָּאָה וְהַפְּכוּרִים
וְהַרְאִיוֹן וְנִמְלֻדוֹת חֲסָדִים וְתִלְמוֹד תּוֹרָה:
אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל פִּירוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה
וְהִקְרִין בְּיָמֵי לְעוֹלָם הַבָּא אֱלֹהֵי פִיבּוֹד אָב
וְאִם וְנִמְלֻדוֹת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחָרִית
וְעֶרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִיקוֹר חוֹלִים וְהַכְנָסַת
כֶּדָּה וְהַלְלוֹת הַמֶּת וְעִיּוֹן תִּפְלָה וְהַבָּאת שְׁדִים בֵּין אִישׁ
לְאִשְׁתּוֹ שִׁאִיר ז"ל בְּנוֹקְצֵי ע"י הִסְקוֹד שֶׁנֶּקֶד שְׁלוֹם וּבֵין אָדָם לְחֻבֵּירוֹ
שִׁאִיר ח"ל ז"ל וְתִלְמוֹד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כּוֹלָם כְּסוֹד כּוֹלָם בְּחֻמֵּי עֲשִׂית:
לְעוֹלָם יְהִי אָדָם יִרְאֵה שָׁמַיִם בְּסֶתֶר כְּבִנְיָנוּ וּמוֹדָה
עַל הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וְיִשְׁבֵּם
וַיֹּאמֶר:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ
אֶנְחֵנוּ מִפִּידִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל
רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מָה אָנוּ וְיָמָה חַיֵּינוּ וְנִלְכּוֹת וְנִקְצֵל וְנִשְׁכָּח וְנִשְׁכָּח וְנִשְׁכָּח
וְסוֹף צִית חַיֵּינוּ וְיָמָה חֲסָדֵנוּ מָה פוֹחֵנוּ חֶסֶד וְנִקְצֵל וְנִשְׁכָּח וְנִשְׁכָּח וְנִשְׁכָּח
גְּבוּרָתֵנוּ וְכִנּוּקֵנוּ וְיָמָה וְכִנּוּקֵנוּ וְיָשׁוּעֵתֵנוּ וְסֶכֶל בְּנִלְכּוֹת וְיָמָה
נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הִלָּא כָּל
הַגְּבוּרִים הַמְּלֻדוֹת הַלֵּלָהּ בְּאֵין וַיִּיְרֵי בִּס"ח שֶׁאִם יִסְתַּלֵּק וְהֵם שׁוֹרֵם הַקְּדוּשָׁה

לפניך

תפלת העשיה

נחשבים כאין לפניך ואנשי השם בלא היו וחכמים בבלי
מדע ונבונים בבלי השגד בירוב מעשיהם תודה וימי
חיהם הגד לפניך ומותר האדם יסאל מן הבהמה עכו"ם
אין כי הכל הכל :

לבד הנשמה השחורה יאף על פי שהם נשעים לא ידם וזנבם דמי ועל ידי
הכסוה וזלזולין חיק הספר עם הספר שהיא עתידה ליתן דין
וחשבון לפני כסא בבורך וכל הגוים כאין נגדך
שנאמר הן גוים כמר מדלי וכשחק מאוזנים נחשבו
הן איים בדרך יסול :

אבל אנחנו עמך בני בריתך הם שונאי הצרית והספק בני
אברהם אברהם שנשבעת לו בחר המוריה
זרע יצחק וגו' וזרע יצחק שנעקד על גבי המזבח ערת
יעקב בנך בבורך לוודי חורם שמא הבתך שאהבת אותו
ומשמחתך ששמחת בו קראת את שמו ישראל נחזה
ולנעלה וישורון נחזה ולנעם :

סוד

הק"ש הוא ב"ח ארוך וב"ח אב"ח בקצור רק מה שצריך אל הכוונה והוא כי ד' חילוקי ק"ש הם וכולם הם ענין אחד אך שיש בהם הפרש בכל אחד אבל ענינם אחד הא' הוא ק"ש בשחרית בקרבנות הב' ג"כ בשחרית ביוזר קודם העמידה הג' בחפלת ערבית הד' ק"ש שעל המטה וכולם ענינם להעלות את ז"ל בסוד מ"ל לאח"כ כדי שיודעו וע"י זיווג יתנו מוחין לז"ל כדי שיוכלו ז"ל ב"כ להזדווג אך כפי מעלת המוחין שהם באים לז"ל כן הוא מעלת זיווג ז"ל כמו שכתבנו וזהו ההפרש שיש בד' חילוקי ק"ש כמ"ש והענין הוא כבר נחב' בהקדמה שב' מיני זיווגים יש באח"כ הא' הוא בבחי' מיניות שלהם והוא לצורך חיות העולמות וזה הזיווג הוא חדיר ולא פסיק רעוטיהו ש"ס ה' מ"ו נפסק לא היה קיום לכל העולמות וזה הזיווג נעשה בלי שום פעולה או בוזמתי רק הוא נעשה מאיליו והמ"ל של זה הזיווג הוא ע"י ההוא רוחא דשביק זה בעלה בביתא ראשונה כמ"ש באריות בחבורי שנה"ע והשפע שיוצא בכל העולמות אינו נמשך מרום המעלות רק מן חלונות אח"כ עומדים ולכן נקרא זיווג חילון ועוד יש זיווג ב' באח"כ שג"י זיווג זיווג ימשכו מוחין לז"ל שהם השמות שלהם ולזה הזיווג נקרא פעולה וכוונת יחודים והעלאת מ"ל ובכך נודע שכלו שהשמות הנדריקים שהם ציט"ל לז"ל כדורע אלו מוסרים נשמתו למלכות לזכור מ"ן שהם המ"ל של ז"ל כמ"ש בחבורי הגיל וע"י"ן הם מזדווגים ומולידים שמות כן דוגמתו למעלה שז"ל שהם הכניס של אח"כ פנימיותם עולה למח איומא בסוד מ"ל וע"י"ן הם מזדווגים זיווג מעולה וממשיכים מוחין לז"ל שהם סוד שמות ז"ל וזה הזיווג נקרא זיווג פנימי והוא אינו תדירירק כשז"ל הם למעלה ויש להם הכנה לפעולת בסוד מ"ן אז יש זיווג זה אבל כשהמלכות למטה בביתא אזי זיווג זה נפסק והנה בבחי' זה הזיווג יש בו כמה חילוקים כי כפי כח ההכנה שיש בז"ל להמשיך להם מוחין כן הוא מעלת הזיווג והמשכת המוחין כי יש זמן שאין לז"ל הכנה רק להמשיך המוחין רק מחיל ית אר"ך והוא בבחי' פנימיות של אח"כ ויש זמן שיש לז"ל הכנה להמשיך המוחין מחילונות עת"ק שהוא פנימות דא"ן וכל אלו ההכנות אלו מכוונים לפעולת בכוונת ק"ש לפי הזמנים כמ"ש לפניך והנה כפי כח ההכנות כן ימשכו להם מוחין וע"י"ן מעלת המוחין כן הוא מעלת הזיווג של ז"ל כמ"ש הכל לפניך באר הטיב :

כבר

כתבנו שיש לז"ל ד' מיני מוחין ב' הם בסוד הקטנות והם מוחין דעיבור ראשון ומוחין דייקה והב' הוא ב"כ בסוד הקטנות אך שנקרא מוחין דגדלות נגד ב' בחי' הג' להם מוחין דעיבור שני הד' הם מוחין דגדלות גמורין כמ"ש כבר בכוונת ילית ותפילין וכבאר ענינם והוא כי כבר נודע שהמוחין הם המיות של ז"ל א"כ הוכרח הוא שיהיו עכ"פ בחי' מוחין הפחותין שיהיו תמיד בהם שהם חיות שלהם והוא בחי' המוחין דעיבור ראשון וזה נמשך מזיווג אח"כ מזיווג החילון שהוא חדיר ולא נפסק לעולם ולזה הזיווג א"ל מ"ל כי הוא נעשה מאיליו ולכן ב"כ לא נפסקו אלו המוחין מזו"ל ואין אלו נריבין לשום כוונה להמשיך אלו המוחין ואף כלילה שכתבנו כבר שמתחלקין כל המוחין דז"ל היינו ג' בחי' המעולים אך בחי' זו אינה נמשכת אף בעת הדורות :

וצריך

אחת לידע מה ענין אלו הד' חילוקי מוחין והוא כי יש בחי' מוחין ובכל אחד מהם שמים שהן ארבע בחי' ראשונה הוא מוחין מנה"ל דא"י ויש בה ב' בחי' היינו פנימי ומקיף דקטנות ופנימי ומקיף דגדלות בחי' השניה הוא מוחין מנה"ל דאבא ויש בהם ג"כ שמים שהן ארבע היינו פנימי ומקיף דקטנות ופנימי ומקיף דגדלות והנה בחי' התחתונה שבכ"ל הוא בחי' מוחין פנימיים דקטנות דאיומא ואלו המוחין הם נקראים מוחין דעיבור ראשון שאינם נמשכתין מ"ל אף כלילה והוא נמשך מזיווג החילון של אח"כ שאינו נפסק ואז אינו מקבלים שפע רק מחילונות אח"כ עומדים ולא מלמעלה ולכן שליטת הדיגין כלילה לפי שאינו נמשך הארה מאח"כ ולמעלה שהארתם תמיד מכניע הדיגים כמ"ש כבר כמה פעמים ואח"כ כשהאיר ה"ו ותעוררו כוחות האסד ששליטתו כל היום דכתיב חסד אל כל היום יש כח בדיגין להמשיך הארה אל ז"ל שיהיו להם הכנה וכל פעולת בסוד מ"ל לאח"כ לעורר זיווג פנימי לצורך המשכת המוחין ולפיכך אלו מכוונים במלת שמע ישראל בק"ש דקרבנות שיכנסו בז"ל מוחין פנימיים דקטנות דא"ן שכבר היו לו אף כלילה ועוד ב' מדרגות יחד היינו מקיפים דקטנות דא"ן ופנימיים דקטנות דאבא ואף שגן הראוי לעלות רק מדרגה א' שהוא מקיפים דקטנות דאיומא אך ממדת כוח האסד שנתעורר הוא מקבל ב' מדרגות יחד ואז יש לו הכלל שמשך לאח"כ הארה חדשה מפנימיות אר"ך אכפין שהם חלונות דא"ן ב' מדרגות יחד וגם פנימיות דאבא כ"ל ואח"כ במלת אחד נמשכין המוחין היינו מקיפים דקטנות דאבא עם ו"ק דגדלות דאיומא ואם לא היה רק ק"ש זו לבד בשחרית עדיין הוא חסר מגדלות דאבא ופשיטא מן המקיפים דגדלות לכן אלו אומרים פעם שני ק"ש ביוזר קודם העמידה ואז הוא ממשיך הארה יותר גדולה לאח"כ היינו מחילונות עת"ק שהוא פנימות דא"ן ואז נמשכין לו מוחין יותר מעולים מוחין דגדלות דא"ן עם כל המקיפין ולכן הזיווג נעמידה הוא זיווג עליון שהוא יעקב ורחל למעלה מן החזה שיהיו זיווג יותר מעולה הרי כתבנו לפניך ב' חילוקי ק"ש דקרבנות ויולר :

והנה אחר תפלת שחרית כבר נחב' שמתחלקין המוחין מזו"ל עכ"ל נשאר בז"ל מוחין פנימי דקטנות דא"ן שהם הבחי' אינה נמשכת לעולם ובאשר שהוא יום עדיין לכן נשאר בו עוד בחי' אחד והוא מקיפים דקטנות דא"ן וגם הרשימו דגדלות ב' לכן כל היום זמן תפילין כמ"ש בכוונת תפילין לכן נמנחה אף שכבר נכתורר

שער ק"ש

נחשורר הדין שהוא סוד חפלת יתקע עכ"ז אין לנו לריבין לכוונת ק"ש מחמת שעריוין הרשימו של הגדלות נאמר ולכן אין ק"ש בחפלת מנהה אבל בחפלת ערבית שאנו שליטת הדינין וכבר נסתלקו גם הרשימו דגדלות שהם סוד הרמזים ובערי רחמים נעלו ו. כן אנו לריבין להמשיך מוחין חדשים ע"י כוונת ק"ש אך כאשר שעריוין לא שלטו המצי' ניס כי אין שליטתן אלא בלילה ממם לכן אינם מסתלקין עדיון המוחין לגמרי אלא נשארו בו דקטנות דא' ואז אין בו כח להמשיך הארה לחיצא חלה מחצותית א"א ולא מאח"י כמו בקרבנות היינו בכונת שמע ישראל שאנו נכנסין בו פנימות קטנות דאבא וזבלת אחד נכנסין בו המוחין כמו בקרבנות כהל' חידוש

ורה

ורדה בור הק"ש שכ ערביה ים צו תמרס' תעביר' יתרו ומנחם שמו' וירדק' בניה' י' בן-ביתר' קודם
 שמכוונים בשמע ישראל ח'ן זה רק בח' התחמונה שהיו צ' בלילה ועתה בערביה קודם שמע ישראל
 כבר ים לו צ' בח' כנ"ל ובשמע ישראל וכנסים צו בח' שלישיה שמה פנימות קטנות רחב' ומנח

השני הוא גרוע מקרבתו כי בקרבות ממשיך שני מדרגות יחד כמ"ס נעיל ועתה צברית חזרי יכור להמשיך רק מדרגה א' א"כ ק"ש דקרבות בעלם גדולה מערבות כשנתיין היטב ולכן הוא ממשיך יחד מהמדרגה הראשונה דל"א והנה ק"ש שעל המטה כוונתו להמשיך המעוין לזורך הוזה אחר חזות ניליה ופאשר שוכר התחיל שיע' הדיונין לא כשאר בורק בתי' המסתווה ולכן אין כח להמשיך המעוין רק ממחזו' אר"א ולא מא"א כלל הרי נתב' לך כל הד' חילוקי בד' ק"ש והם צדדיו זה מומטה למעלה לידע הכוונה בכל חסד עד היכי יביע כוונתו להמשיך והוא בדין ששל המעוין א"א יוחר והוא מחילוניות א"א שהוא פנימית דל"א ובק"ש דקרבתו עוד מדרגה צדידיו כח להמשיך המעוין א' יוחר והוא מחילוניות א"א שהוא פנימית דל"א ובק"ש דליור עוד מדרגה יוחר והוא מחילוניות עתי"ק שהוא א' יוחר והוא מחילוניות א"א שהוא פנימית העתיק אין כח צדידיו להשיב סם ככוונתו עד ביאת הבואל שאז יומשך שפע פני מית דל"א אכל פנימית העתיק אין כח צדידיו להשיב סם ככוונתו עד ביאת הבואל שאז יומשך שפע מפ' ימות דעתיק ועתה חל עלינו שבת הכוונה הארכיה לכיון בכל חיבה וחיבה של שמע ישראל ובשכמת"א הוא זה כי כבר נודע שיעקר המ"י של המלכות הוא כשאלו מוסרים את שמחתו כבוד המיתה שעי"ז אלו מעלים את הניצוץ שנכלעו כי האקליפה מה הניצוץ שידרו בחוסם בשעת צדידת הכלים שהוא סוד מית המלכים כמ"ס זה בצאריכות כבודו שבה"ע ואלו הניצוץ עולות עם שמות האדריקים ונעשים מ"י אל המלכות המשם מתצברים ומתחדשים כבוד מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית כמ"ס סם צאר היטב ולכן צריך לכיון שאלו השמות שהם סוד מ"י של המלכות ושל ז"א כמ"ס לפנך .

שמע

שמע חבוין להאיר אל המלכות מן ז' תחתונים רח"ל לפי שהיא סוד בת שבע וכדי שתוכל להזרוח וי"ק דז"א והוא שביעית לכן צריך לקבל מכל הז"ת דא"י משא"כ הו"י יאספיק לו אם מקבל רק מחו"ב דישאל סבא כמ"ס לקמן ואז היא יכולה לברר הנלוות ולהעלותם בסוד מ"י ולכן צריך לכוין כי שמע הוא סם ע' ותכוין במלת ס"ס שהוא סוד רפ"ח ניגזרות שנפלו מן מיתת המלכים בסוד מרחפ"ת מת רפ"ח ואורקן רפ"ח ניגזרות שנפלו מן אחרונים של ד' שמות ע"ב ס"ב מ"ה צ"ן בצופן זה כי בד' שמות אלו יש בהם ד"פ ע"ב היינו ע"ב וס"ב עם עשר' אותיות הוא ע"ג ומ"ה עם כ"ו ע"א הרי ג"פ ע"ב והוא"ה צרבוט כזה י"ה יה"ו ה"ה הוא ג"ב ע"ב הרי ד' פעמים ע"ב בגי' רפ"ח ושם צ"ן הרי בגי' שם ואלות ע' שהיא גדולה רומז לז"ת דא"י שכל א' כולל מעשר הוי ע' ולכן היא גדולה ע' באימה אל אחרון דרבריו כעמלור צוהר ומאלו הניגזרות הם שעלו בסוד מ"י ע"י שמות הנריקים המוטרס ע"מם בשעת ק"ם למיתה ומאלו הניגזרות מתחברין בכל יום עד ביאת המשיח והנה במ"י יש ג' בחי' הא' שצריך לקבל הארה כדי שיהיו כח להעלות המ"י והארה הזאת הוא ע"ב צ"ן דא"י בחי' ב' המ"י ע"מם בחי' ג' הכח שתוכל להעלות המ"י אל ז"ל ולכן צריך לכוין לכל הג' בחי' והוא בצופן זה כי בחי' הא' שהוא לקבל הארה מו"ת דא"י צריך לכוין לשם ס"ב שהוא בז"ת דא"י ועם י' אותיות הוא ע"ג והנה תוכית השם ס"ב הוא ד' אותיות **יהוה** שהוא בגי' א"ל ועמה אין כוונתנו להמשיך ומתחיות השם לכן כשתסיר כללות ד' אותיות ישאר מע"ב ס"ט ועם הכולל הוא ע' הרי כוונה א' בצות ע' כוונה צ' בבחי' המ"י ע"מם והוא שם צ"ן שהוא סוד המ"י ע"מם כמבואר בכתבי האר"י ז"ל שהוא במיה צן יהודיע צ"ן אים ח"י וכשתצריך צ"ן עם ס"י הוא בגי' ע' וכוונת ח"י יתבאר לפניה הרי כוונה צ' בצות ע' כוונה הג' בבחי' הכח המעלה המ"י צריך לכוין בשם צ"ן שיש בהם ה' ידות שהם סוד ה' אותיות מנלפ"ך המעלים המ"י והוא בצופן זה כי כשתצריך שם צ"ן כזה יו"ד ה"ה וזו ה"ה הרי יש בהם ד' הה"ן וכל ה' אורטו יו"ד כזה הרי ד' ידות וה"ה הוא יו"ד של מילוי יו"ד הרי ה' ידות בגי' ג' וישאר ג' ויו"ן שלא נכנסו בחשבון וה"ה הוא ס"ה ושתצריך שם שם צ"ן כ"ל הרי לך כל הג' כוונת בצות ע' וסד' כלילות של ד' והם בגי' א' והוא ס"ה ששם ס"ב שם לא נכנסו א"כ בחשבון יתבאר לקמן .

ישראל

רצון לבנות הבנה ל"א שיהיה זו כח לעלות בסוד מ"ג כל"א ולכן צריך לבין להמשיך לו הארה מאל"א והארה זו הוא שנכנסין בו עשה מושיח דקטנות דאל"א ואעפ"י שכבר נתבאר בכוונת יצירת ותפילין שבאותה כוונה נכנסין בו מושיח דיניקה וגדלות עכ"ל

עכ"ז עדין לא נשאלנו בכל השלימות רק שנכנסו בו רשימו דמוחין ולא מוחין גמורים אבל עתה שנכנסו בו מוחין גמורים והיינו מוחין דעייב' שני שטי"ז הוא עולה בס' מ"ל עם קובצ' היינו קובצ' לזור' מ"ל לאימא יז"ל לזורך מ"ד לאב' והנה עתה נכנסין בו מוחין פנימי' דקטנו' דאב' ומקיפי דקטנו' דא"י שהם ב' מדרגו' יחד כמ"ש למעלה ותכנין כי מוחין דא"י פנימיות הם מילוי של שם שד"י כזה ש"ן דל"ת יו"ד הרי המלוי לבד בנ"י ת"ק שהוא ב' אותיות ש"ר מישראל כי אימא עיל הוד אחפסשות שבס' ה"ס דז"ל שכל אחד הוא עשר ועשר מעשר הרי ת"ק בסוד מהלך ע"ן החיים ח"ק שנה כמ"ש בחיבורי שנה"ע והמקיפים דאימא הם סוד אה"ה ומילוי מילואים בו מ"א אותיות כמ"ש והם סוד ג' אותיות אל"י מישראל ומוחין פנימי' דאבא הם ג' שמות יה"ו כמ"ש בכוונת תפילין והנה בפנימיות הם רק ג' מוחין והמקיפין הם ד' כמ"ש בסוד ש' של תפילין שהוא בנ"י רישין וד' רישין והנה ה' מוחין פנימים הם ג' יה"ו והנה יו"ד פ' יו"ד הוא ת' ה"ה פ' ה"ה היא ק' הרי ת"ק והוא ב' אותיות ש"ר מישראל ואם תצייר יה"ו כזה יד"ן בנ"י ל"ח ועם ג' אותיות בגי' מ"א והוא אל"י מישראל והמקיפ' הם ד' והם ד' שמות של"ה אל' ביוד"ן כזה יו"ד ה"י ואם תכנה יו"ד כזה"י הוא בגי' ש' הת' כזה"יין כזה יו"ד ה"ה ואם תכנה יו"ד כזה"יין כזה יו"ד ה"ה ויה' פשוט אל' מילוי הוא ט"ו ועם כ"ו בגי' מ"א והוא בגי' אל"י מישראל הרי כל המוחין זא"ל נרמזין במלת ישראל שני עדיין נכנסין בו מקיפין דאבא עד כוונת אחד רק עתה כבר נעשה לו הכנה שיוכל לקבל אח"כ המקיפין בכוונת אחד וזה ההכנה הוא שמקבל מו"א עתה במלת ישראל הארה נחמד וגבורה דאבא עילא' וממיל' מקבל הארה מכל עשר ספ' של ישראל סבא שהוא למטה מאבא עילאה כמבואר בהקדמה וזה שמבואר בזה"ר שזה המלה ישראל רומז לישראל סבא היינו כמזכר מו"א שנק' ישראל זוטא בסוד נער ישראל והוא מקבל עתה מוח"ב דאבא עילאה הנרמז במלת ישראל ההוא שיר' אל' שיר' סוד הגבורה שממנו יניקת הלויים המסוררים כידוע וא"ל הוא חס"ד וכיון שהוא מושך הארה מחו"ב דאבא עילאה ממילא הוא מקבל הארה מכל העשר ספ' של ישראל סבא' הרי נבחרת לב' תיבות שמ"ע ישראל' ועתה נבאר ב' תיבות ה' אלהינו ה' :

יהוה אלהינו יהוה

לעיל עתה צריכין לעשות הכנה לאו"א עילאין שיהיה להם זיווג פנימי לזורך הולדת הנשמות ומוחין דזו"י שזה הזיווג אינו תדיר וצריך לעשות להם הכנה ע"י כוונתו כמ"ש למעלה וההכנה הוא להוריד להם הארה מפנימות ארץ למזל ה' של דיקנא דא"ל שהוא נזר חסד ומנוגל ה' למזל ה"ב שהוא וקנא אשר מב' מזלות אלו מקבלים או"א דארתא כי זיווג הסיווג שהוא לזורך חיות העולמות אינם צריכין לקבל הארה מלמעלה והוא תדיר ואין אלו צריכין לשום כוונה אך זיווג הפנימי צריכין לקבל הארה מלמעלה והוא שנעשה להם הכנה ע"י כוונתו ולא יורד הארה מן ב' מזלות ה"ל ב' שמות הו"ה אה"ה והו"ה ולכן צריך לבין באילוג' תיבות ה' אלקינו ה' יהוה אבא ומקבל ממזל ה' הו"ה במלוי יוד"ן אלהינו אימא מקבלת ממזל ה"ב שם אה"ה במלוי יוד"ן יהוה הוא הדעת עליון המסבדים יחד והוא ג"ב הו"ה ביוד"ן והנה ג' שמות אלו עם האותיות ונ' שמו"הכולל בגי' א"ש מ"ש ש"מ מן שמ"ע א"ה מן אחד כמבואר בזה"ר והנה בכוונה זו רק הכנה שמקבלים הארה מפנימיות ארץ כדי שיזדווג אח"כ על ידי כוונת אחד כמ"ש לפנינו :

אחד

עתה צריך לבנות שידווגו יחד או"א עילאין זיווג פנימי להולדות הנשמות והמוחין דזו"י והנה כאן במלת אחד' צריכין ג' כוונת הא' הולדות ז' בסוד מ"ל לאו"א ונשמתינו עמם כמ"ש הב' לזו"ג או"א ע"י המ"כ זיווג פנימי להולדת הנשמות ומוחין דזו"י ה' להוריד המוחין ע"י נה"י דא"ל לזו"ג כמ"ש כל ח' בפני עצמו :

תהלה

נבאר סוד עליות המ"י הנה יצינו שקרא הקצ"ה לישראל בניס אחס' לד' אלהים ופעמים קורא אותם אחים דכתיב למען אחי ורעי והסוד הוא כמו שבארנו כבר כי יש ה' בחי' נשמה ששם נפש רוח נשמה חיה יסירה יסירה מא"ל ואין מי שיצוה לאותה בחי' כמ"ש בשבחי' א"ל לד' בחי' השמארים יוכלו לזכות ע"י מעשה הנשמות ועסק התורה וכוונת יסודים והנה אלו ד' בחי' באים מד' אותיות הו"ה נפש ממלכות סוד ה' אחרונה רוח מו"א סוד ו' נשמה מאימא סוד ה' ראשונה חיה מאבא סוד י' הנה בבחי' נשמה וחיה של ישראל הרי הם ממנא אחים לזו"ג כי זו"ג עצמם הם ג"ב בניס לאו"א כמדוע ובצחי' הנפש ורוח של ישראל הם ממנא בניס לזו"ג וזהו בניס אחס' ליהוה אלהים סוד זו"ג והנה כתיב תנו עוז לאלהים ובתיב באלהים נעשה חיל והכוונה שגם העליונים צריכין עזר מתחתונים והם סוד המ"י שעולים זו"ג וגם נשמות של ישראל למ"י לאו"א לזורך הזיווג והנה בענינו לא די שלא נזכר לב' בחינות נשמה חיה להיות אחים לזו"ג לעלות עמם בסוד מ"ל לאו"א אלא הלואי נזכר לב' בחי' נפש ורוח להיות בניס לזו"ג כדי שיוכלו נשמתיו לעלות בסוד מ"ל לזו"ג ולכן צריכין אנו לבין ב' דאחד לקבל עלינו ד' מיתות ב"ד שהם סקילה שריפה הרב ומקווא נקרא בעל תשובה גמור אם מקבל עליו ד' מיתות בלב שלם ועי"ז מתקן מה שפגם בד' אותיות הו"ה כמ"ש במקומו וכתיב שובה ישראל עד ה' אלהיך שג"י התשובה יכול להשיג עד או"א סוד ה' אלהיך ואז עולים נשמותיו עם זו"ג

שער ק"ש

בסוד מ"ג לאור וזרין לבין במלת אחד שהוא א"ח ד' א"ח ו"א אח למלכות דכתיב אחותי כלה והוא כלול מט"ס חצ"ר חב"ט נה"י ד' הוא סוד מלכות שהיא העשירית ונקרא דל"ת מלשון דל"ה וענ"ה כמדת והיא עומדת נגד תנח"י של ו"א ד' מדות שיעל' יחד עם נשמות יכו למ"ג לאור וזרין לבין בתיבת א"ח ש"ו שם הוי"ה במלוי אלפין שהוא שם מ"ה שהוא ב"ו"א כנודע ובד' של אחד לשם אר"י במלוי שנוהל בנ"י חרע"א חרסות של שער חרע"א כזה השער לבוא אל המלך הוא ו"א שהוא במלכות כנודע וזכרון שעתה היא מקבלת המלוי הזה של אר"י ע"י שם ס"ב שהוא סוד המ"ג דל"י כנודע והכוונה כי המלכות כי הנקרא חמ"ד סוד ש"ן דיונים כפולים בנ"י חמ"ד ו"ס חמ"ד בחמורותיה עומדת שהוא עדיין בסוד הדינין ועתה מתממקם ע"י פנימיות שם ס"ב שם ר' אותיות יי"א"ל שלא נכנסו במשכון של שמ"ע כמבואר לעיל ועתה היא מקבלת הארה מן הפנימיות דס"ב למתק הדינין שבה והנה אם תתקד' אותיות יי"א"ל שם בנ"י א"ל סוד החסד המתמק אח הדינים עם חמ"ד הוא בנ"י חרע"א כמנ"י אר"י במלוי והוא סוד ד' דאחד הרומו לאלו ד' אותיות יי"א"ל הרי נחבאר לך כוונת אחד בסוד עליות המ"ג :

ועתה

נבאר כוונה הב' בסוד האווג של אר"א ע"י המ"ג במלת אח"ד והוא שר"ר לבין בשם הוי"ה שהוא באבא ובשם אה"יה שהוא בזינה ולשכ"ס יחד להיותם אחד כזה **יאהרהייה** והוא סוד זיווג של אר"א שילאין זיווג פנימי להולדת הנשמות ומוחין לו"י והנה ב' שמות אלו פיה בנ"י ח"יל וזכו באלהים נעשה ח"יל והוא רומז במלת אחד בזיווג זה **אחד** שהוא בנ"י ח"יל וזרין לבין להמשך טפת חסד מבואר שהוא שם ע"ב בנ"י חסד לאימי' הט"פ כשיזכר מן הזכר אין בו זיווג רק כללות בזה ולא בפועל א"ח"י הטפה מזטיירת בתוך הנקיבה ולכן חב"ן כי אחר שבה טפה אל אימא שם מזטיירין הד' אותיות של הוי"ה ונעשים מהם ד' שמות בגמורים שהם הד' מוחין של ז"י כמ"ש לקמן הרי נחבאר כוונה הב' במלת אח"ד שהוא סוד זיווג אר"א ע"י לאין זיווג פנימי כנ"ל :

ועתה

נבאר כוונה הב' להוריד המוחין בזו"י ע"י נה"י דל"ת והוא כי אמרנו שהטפה מזטיירת באימא ונעשה מהם ד' שמות בגמורים והם ע"ב ס"ב מ"ה צ"ן והם מתלבשין בתוך נה"י דל"ת ונכללים בז"א אך חרע שעתה בק"ש עדיין אינן נכנסין כל הד' מוחין דגדלות דל"ת א"ל רק ו"ק דאימא אצל ג"ר אינם נכנסין עדיין רק בזרבת אבות כמ"ש במקומו ועתה נכנסים ו"ק דאימא שהם ב' פרקין תחתין דנה"י דבינה שהם ו' פרקין כנודע בהקדמה וז"ל כי יסוד אימ' קרולא נחשב כולו רק למתק' א' כנודע עכ"ל באשר שאורות אימ' נעשים לבושים לאורות אבא ויסוד אבא נחשב לב' פרקים שהוא ארוך כינודע לכן כשזכר לב' פרקין תחתין ל' פרקין והוא וזה' פרקין ע"ילאין נשארו למעלה בסוד אור מקיף כי עד ין הו"א רק בסוד ו"ק שהם חב"ט נה"י וזכ"ד והן לו וזרין לבין שאותן המוחין נכנסין עם הלבושים שלהם וסוד המוחין הם ד"פ יהו במלוי אלפין ויד"ן הדין ומילוי יוד"ן הם ב' והלבושים הם ד"פ אה"יה ג"כ עד"ו כמבואר כבר בכוונת הפילון והם ב' מוחין של חו"ב היינו ד' יהו הם מוח המכמה שכל מוח כלול מד' וד' אה"יה הם הלבושים וכן הוא במוח בניה ומוח חסד ובבורה הם ד' שמות אה"יה והם במילואם כנ"ל והם ד' בחסד וד' בבבורה הרי הם ו"ו שמות וזכרון במלת אח"ד כי א"ח שהוא ו"א נכנסים בו עתה ד' מוחין והוא א"ח ד' ולפי שאותם ד' הם ו"ו לכן הד' גדולה וכתב האר"י ז"ל שר"ר להיות הד' גדולה ועבה כעצד ד' דלת"ן קטנים ולכאורה חב"ן שהוא נגד מה שכתבתי בחיבורי שנה"פ אך אם תבין הטיב הכל עולה לקנה א' אח"כ לזרין לבין להוריד המוחין מן א"ח שהוא ו"א לנזק"ב סוד ד' אך עתה תריבא למודעיה רבה והוא סוד קבלת המסמכים שכל לזה מרחל והוא כי כבר נחבאר שם שני גוים של ו"א סוד לזה ורחל וכבר נת' כי לזה אינה ספירה ממש רק הארה עלמא מן הארה מלכות אימ' והיא עומדת מלמעלה אחורי ו"א נגד ד"ס שלו שהם דעת חסד בבורה ושליש ת"ת ולכן נקרא דל"ת והיא אינה מתממקט משיעיר זה רק לפעמים שהיא נגדלת גם בכל שיעור קומות ו"א כמ"ש כבר אצל רחל היא ספי' ממש ספי' העשירות מן העשרה ספי' שבאילות ולפעמים היא יורדת כבר אה ומח' שלפעמים היא נגדלת בכל קומות ו"א ולפעמים נחמנעטת בסוד נקודה ח' וט' ספי' לוקחת לזה כמבואר כבר והנה המ"ג אינם כי אם ע"י הבנים כמ"ש ולכן אין לזה עולה בסוד מ"ג רק רחל שהיא ספי' ממש והיא עם ו"א בניהם ממש של חו"א והנה עדיין רחל עומדת בסוד נקוד' צהיכל אהבה דבריה והיא אינה יכולה לעלות בסוד מ"ג רק הט"ס שבלא' שהם עתה בה מרחל כנ"ל הם עולים ולכן לזה מקבלת עתה המוחין והוא בפקדון אלה ללודר רחל אחר שני' תפלתיו עתה למעלה גאלימות ותבנה פירוק שלם תקבל הוא המוחין אך מעט הארה היא יורד לטהר גם לרחל כמ"ש בכוונת בשכמל"ו והנה עתה בד' של אחד חב"ן להשלים כתר של לזה בחזקו וזי הנה לזה אינה מקבלת מן המוחין עצמן רק מן הלבושין שהם ד"פ אה"יה במלואו והנה עתה בד' דאחד חב"ן שהיא מקבלת מד' אלפין של ד' מלואי אה"יה והם בנ"י מד"ת בסוד מד"ת ימי מה היא ומוזה נעשה הכת' של לזה ועדיין לא נשלם עד מלכותו כמ"ש לקמן והשאר שהם ד"פ ה"ה במלואין בנ"י עקב נשאר ללודר שאר פרופסה ומוזה נעשה כתר רחל בסוד עק"ב ענוה יראתה כמ"ש בהקדמה כי עקבים של לזה נכנסין בכתר רחל והנה במלת אח"ד היא מקבלת רק מד' ח' פשוטין והמילוי נכנס אח"כ במלת מלכותו כמ"ש והוא סוד ד' דאחד הרומו שלהם מקבלת מן א"ח שהוא ו"א ד' אלפין פשוטין של ד' אה"יה הרי נחבאר לך סוד ששה תיבות של יסוד שמע ישראל ש"ק של נה"י דבינה והם ו"ק דגדלות דל"י נכנסין ב"ק שהם חב"ט נה"י דו"א והנה קודם שנכנסים אלו הו"ק דגדלות נכנסת תחלה כל המקיפ'

המקופ' דקטנות דאבא ג"כ צמלת אחר ועתה נבאר כוונת צשכמל"ו :

בשכמל"ו

אחר שכוונת צמלת אחר"ד בד' דאח"ד שנעשה הכתר של לאה מן ד' אלפי"ו פשוטין כח"ל והר' גדולה רומזת שהם ד' פ"ד שהוא י"ו ועתה צמלת ברוך שם כבוד שהם המזמין עצמם של לאה וכבר נחבאר שהמזמין הם ג' והם ד' דעת חכמה בינה הם ג' אף שהדעת כולל ב' מזמין שהם חסד וגבור' כמ"ס כוונת חפלין ולכן הם ג' חיות ובהם רמזין ד' מזמין כי כבר נחבאר כי הד' מזמין של לאה הם ד' אהי"ה במילואיו ב' בודי"ן ואל' באלפ"ין ואל' בהי"ן והם ג' חרי"ן והנה כבר הסרנו מספר י"ו כוונת ד' גדולה של אחר ונשאר חרי"ו וממנו נמשך חרי"ו אלף נשמות של ישראל והוא במספר ג' חיות ברו"ך ש"ס ברו"ך הרי כי ד' מזמין נרמזים ב' חיות והנה ר"ת של אלו ג' חיות בגי' ב' אהי"ה דידו"ן שהם ב' מזמין דחרי"ב שהם העיקר ולכן נרמזים ב"ת והב' אהי"ה הנשארים הם בשאר אותיות של ג' חיות' אלו עסי"ו הנ"ל והם דרך כלל צאופן זה ברו"ך מוח החכמה ש"ס מוח הבינה ברו"ך מוח הדעת והוא כולל ב' מזמין שהם חסד וגבורה מלכותו מלכותו ואלו נגמר הכתר דל"ה כתיקונה וגם הכנה לכתר מלכות דרחל וכתר לאה נגמר כאן ע"י ד' אלפי"ן עם מילואיהן בגי' מדת כח"ל ונשאר י"ו צמלת מלכותו רומז לשם צ"ן עם ד' אותיות השרשים וע"ה בגי' י"ז והוא סוד מ"ג של רחל שעתה נקצלת הארה והכנה ע"י אלו חיות של צשכמל"ו שחולל אחר"כ לקבל המזמין עצמן שלה והמזמין של רחל הם מזמין גמורים שמקבלת מפנימות ז"ל ואלו הלבושין כמו לאה כמ"ס בכו"ך חפלין בסוד הפסוק עור בעד עור וכל אשר לחשי"תן בעד נפשו והאחר' שמקבלת עתה רחל היינו שידור מן אהי"ה האר' והם י"פ אהי"ה כי כלומם כלול מעשר וי"פ אהי"ה בגי' יק"י שידור למטה בדריאה אל רחל ולפי שהיא שם בסוד נקודה ויש שם קליפות לכן צריך לומר בחשאי מביידידת החי"ו"ט וז"ס יק"י קדרה שמביאין לה עבדיה הם ישראל בחשאי הרי כבר קצלה לאה כל האחר' ד' אלפי"ן שהם בג' מד' ונשאר ד"פ אהי"ה במילואין שעולה בגי' עקב ללורך ז"ת שלה וללורך רחל שמקבלת מו"ת שלה הרי נשלמו גי' של לאה שהם חב"ד שלה ועתה צריך להשלים לה הז"ת ולכן צריך לבוין צמלת לעולם לאחוריים של ס"ג שהוא בגי' קס"ו וע"י אותיות של ס"ג הרי קע"ו בגי' לעולם והם נמשכים ב"ק שלה כי ו"ק נקר' עולם כדודע אחר"כ חבין צמלת וע"י אל המלכות של לאה שהוא בית וועד לכל הכפי' שלמעלה והנה נחבאר שסופו נעוץ בחסלתו בסוד עק"ב ענו"ה יראת ה' ונאמר שנגמר כל פרוקף לאה צריך לרמוז לכתר רחל והנה נרמז ג"כ צמלת וע"י כי כבר אמרנו שנשאר ד"פ אהי"ה מד' אהי"ה ללורך רחל והנה ד"פ אהי"ה בגי' פ' שהוא בגי' וע"י והוא ללורך כתר רחל וממנו של ד' אהי"ה הוא לחיזון שאר פרוקף דרחל אצל עדיין לא נרמז כאן רק נרמז הכתר שהוא בסוף פרוקף לאה הרינחבאר כך כל כוונת ק"ש על רחל ונחזור לענין חפלה

צריך לומר בשמחה רבה בקבל נעים שזכנו ליחד שמו הגדול

לפיכך אנהגו חתבים להודות לך ולשבחך ולפארה ולברכה ולרוממה ולקדשך ולתת שבת והודיה לשמך אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלינו ומה יפה רישותינו אשרינו שאנו משפיעים ומעריבים ערב ובקר ואומרים פעמים בכל יום באהבה :

צריך לסגור עיניו בידו הימנית לפי שצדיקין רחל למטה בדריאה בסוד נקודה אחת והיא בסוד עולמות"ה שפירתא דלית לה עיינין וסוד עיינין הם סוד הגוונין שלה והגוון הם בסוד דין וחסד ורמזים שהם סוד ג' קוים שלה ועדיין אין לה קוים רק נקודה א' ולכן צריך לסגור עיניו ביד ימין להאיר לה מן הז"ל שהוא נוסה לימין כידוע וממנו יאירו הגוונין שלה בסוד שאמרנו ד"ל עוף א' יש בדרכי הים כיון שמאיר עליו השמש מתהפך לכמה גוונין כמ"ס סוד זה בדיבורי שגה"ע :

וצריך לבוין לקיים מצות עשה של ק"ש

שמע

חבין שהוא שם ע' שם הוא ד"פ ע"ב צאופן זה יו"ד ה"י וי"ו ה"י הוא ע"ב בודי"ו ה"י ואל' ה"י עם ג' אותיות הוא ע"ב יו"ד ה"א ואל' ה"א הוא מ"ה ועם הו"ה פשוט הוא ע"א הרי ג"פ ע"ב י"ה י"ה וי"ו וה"ה היא ג"כ ע"ב הרי ד"פ ע"ב בגי' רפ"ח ועוד יו"ד ה"ה בגי' צ"ן עם רפ"ח בגי' ש"עגס שד"י הו"ה גי' ש"ס והוא סוד מלכות שהוא מנצרת את הגי'ולות שנפלו בקליפות ע"י שמקבלת הארה מן ז"ת דא"י כל אחד כלול מעשר הוא פ' והוא סוד ע' גדולה של שמע' ותכונן לשם ס"ג שהוא ב"ת דא"י ומסיר ד' אותיות שהם פנימית ס"ג והוא יוא"ל רק ד' כוללים נשאר ס"ט וע"ה הוא ע' גם חבין לשם

שער ב"ש

לשם צ"ן שיש בהם ה' ידות צב"ג, ע' ונשאר ג' ווי"ן צב"ג ח"י ועם צ"ן הוא ע"ו והם ג' כוונות צחות ע' א' כלי המקבל מ"י צמ"י ע"מנן ג' רוחא דמעלה מ"י צמ"י למעלה בצריכות :

ישראל

תכינו כי י"א שהוא ישראל זוטא מקבל הארה מישראל סבא ע"י שהוא מקבל משה"כ דאבא עילאה ש"ר משמאל אל"ל מניינה הוא ישראל ועתה נכנסין מקיפים קטנות דרעינ' מפנינו קטנות דאבא ולכן רריך לבזון למילי' שד"י שהוא י"ן ל"ת ו"ד בנ"י ש"ר ולשם אהי"ה בנמלו: ומלוי כזה אהי"ה אל"ף ה"א יו"ד ה"א אל"ף נצנ"ד פ"ה ה"א אל"ף יו"ד וז"ל דל"ת ה"א אל"ף י"ס צו מ"ל אדוסינת בנ"י אל"ף מישראל הרי ישראל :

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
הַרְעַת הַמַּחֲבָרִים וְהוּא סוּד ו' דָּרָרִיד וְהוּא הַמַּעֲזוּבִים בְּסוּד יְהוָה הַיְחָדִיד וְהוּא עֵדִיין זָוֵב מִיָּוֵן לְאֹרֶךְ
חַיִּים הַעוֹלָמוֹת וְהוּא הַכֹּהֵן לַעֲלִיּוֹת מִיָּב

[illegible]

והס' ד' מוסיין שהס' ד"פ ה"ה היינו יו"ד פעמים ה"ה צ"ב' ש' וי"ד פ' ה"ה צ"ב' ר' הרי ש"ר והס' ב' מוסיין חו"ב ומוס' הדעת שהוא כולל ג' מוסיין חו"ב הס' יו"ד ה"א צ"ב' כ"ו וי"ה פשוט הס' צ"ב' א"ל"ה הרי נשלם שס' ישראל והס' סוד ג' א"ל"ה"ס שהוא צמלוי יוד"ן צ"ב' ש' ואסוריים צ"ב' ר' הרי ש"ר ואסורי אסוריים יס' צהס' מ"א אלוניות כמניין א"ל"ה ואח"כ כנסיין שס' קצוות גדולות דאינא המוסיין עס' לבזשין שהס' יו"ד ה"י וי"ן מוס' חכמה ולבושו **אל"ף ה"י יו"ד ה"י יו"ד ה"י וי"א** ומוס' מוס' בינ' ולבושו **אל"ף ה"י יו"ד ה"י וי"א** מוס' מסד ולבושו **אל"ף**

הַיְיֹדֵד יִירָה הַהִירָה וְלִבּוֹסוֹ אֶלֶף הַהִירָה יִירָה

וכל זה הוא מוח החכמה כי כלל' כלול מכולם וכן הוא צומם בינה ומוח הדעת הכולל ב' מוחין ח"ו"ב הם
שם אהר"ה צד' מלואים כ"ח ח"כ יורדים מלבושי המוחין ד"פ אהיה במלואין ללאה ומן ד' אלפין פשוטין
שם ונעשה מהם כתר לאה והוא סוד ד' גדולה דלח"ד שירדה מן ד' מוחין כל א' כולו
מנר' הרי ד' פ"ד בגי' י"ו ולכן היא גדולה ועבה כשיעור ד' דלת"ן קטנים שהם
צבי' י"ו :

בְּרִיךְ: אֲחֵהּ תִּכְוִין לַמּוֹחִין עֲמָנָן שֶׁל לֵאחֵה הֵייוֹ לְבוֹשִׁיהֶן שֶׁל הַמּוֹחִין שֶׁהֵם ב' חֲסִידֵי וְהֵם ד' שֶׁהֵם ח"ב ח"ג כִּי הִדְעֵת כּוֹלֵל ב' מוֹחִין חו"ג וְלִכְּוִן תִּכְוִין בְּמַלְּת בְּרוּךְ שֶׁהוּא מוֹחַ הַחֲכָמָה :

שם והוא לבוש ולא ממוין גמורים והוא שם **אל"ף ה"י יו"ד ה"י** ש"ס הוא לבוש למוט הבינה שהוא סוד **אל"ף ה"י יו"ד ה"י**

כבוד כבוד הוא סוד מוחדעת שכולל ב' מוסחין חו"ב והם ב' שמות שהם
אל"ף ה"א יו"ד ה"א אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה
 ואלו הד' מלווי אה"ה בשחסי' מהם יו"ד שכבר לקחה אותם לכתר שבה' ישאר ח"ר בנ"י ג' תיבות ברוך שם כבוד :

מלכותו

תפלת העשיה

רגליהם: בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימותו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימותו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדורותם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה היא העל על מוקד על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו ולבש הכהן מדוי בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערף עליה העולה והקטיר עליה חלבי הש למים: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתרחם עלינו ותמחול לנו על כל חטאתינו ותכפר לנו על כל פשעינו ותבנה בית המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך קרבן תמיד במועדו שיכפר בעדינו כמו שכתוב בתורתך על ידי משה עבדיך כאמור: כל פ' קרבנות צ"ל מעומד

צריך לכוין שבאמירת פ' התמיד יעלו פנימות ג' דעשיה ונעשו חילוניות לחילוניות דב"ט דיחירה ופנימות ג' ד"ט דיחירה נעשו חילוניות לג' אלמנטי דיחירה וכן ממדרגה למדרגה עד שכלל עולם בעולם עד ח"ס וז"ס קרבן שמקרב את העולמות ומקשרן יחד:

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו צריך לכוין צמלת ז"ו כי בעולם העשיה שולט שס ח"ל אלמנטי בני ז"ו והנה עד עתה היה י' חילונות קדושה של י"ס דעשיה מכלולת בין הקליפות דעשיה והם קליפות קשות עכו"ס ממם שנק' ז"ו כגשרו"ל אין ז"ו חלל עכו"ס ממם ועתה עולים החילונות קדושה מן הקליפות ומפרד מהם והקליפות נכנעים:

את בני ישראל ואמרתי אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי במזערו: ואמרתי להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כפשים בני שנה תמימים שנים ליום עולה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני בין הערבים ועשירית האפה סולת למנחה בלולה בשמן פתית רביעית החין:

עולת תמיד הנה תדע כי כמו שיש סוד חול"ע בקדושה שהוא סוד חולעת יעקב והוא סוד החסד שבגבורה שהוא סוד שור ח"ס בני חול"ע והוא מתעורר בכל יום בצוקר ומכניע את החולע העומא שבו"א שהוא מתעורר ג"כ בכל צוקר לעז"ת אדם דריבו והוא שור המועד והוא חנק מדיני הנוקבא של לאה ורחל ועתה נתמחקו הדינים שלהם ע"י ד' אלפין של ד' אלה"ה שמקבלת לאה וי' אלה"ה פשוט שמקבלת רחל והוא סוד עול"ת חמ"ד עולת אומיות חול"ע חמ"ד הוא חמ"ד דאלפ"ן והיה של חמ"ד רומז ל' אלה"ה גם חמ"ד ע"ה בני' ג' אלה"ה צמלוי יוד"ן אלפ"ן הה"ן ולריך לכוין לשם אב"צ יח"י שהוא סוד חסד שבגבורה, לפיכך הוא עול"ת חמ"ד כמ"ס לקמן בסוד שם מ"ב שהוא עולה ולא יורד. העשיה בחר סיני לריח ניחוח אשה ליהוה ובספ' רביעית הדין לכבש האחד בקודש הסד נסך שכר ליהוה: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים במנחת הבוקר ובנספ' תעשה אשה ריח ניחוח ליהוה:

צריך לכוין צמלת אשה ריח ניחוח ליהוה אשה רומז לעליות העשיה אל היצירה ר"ח רומז לעליות היצירה אל הכריזה ניחוח רומז לעליות הכריזה אל האלילות ליהוה רומז לעליות האלילות לח"ס והוא דרך כללות לכל בדרך פרטיות העל"י מנ"ר דעשיה לג"ט דיחירה ומנ"ח לג"א ומנ"א לג"ר עד ח"ס גם לריך לכוין למחק הדינים בסוד מורחם אל חוטם ז"א בסוד הריח והוא נקרא אש טהור והוא מאסף לכל הדינים וממחקם:

ושחט אות על ירך המזבח צפונה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב :

ענין פטום הקטרת שיש בו י"א סמנים הוא זה כי ק דס חטא ארה"ר שהיו כל העולמות במקום ז כפי האצילות הראשון היה רק ניצוץ א' של קדושה מאור המלכות דעשיה מחלש בקליפות שו הוא חיות שלהם בסוד ומלכותו בכל משלה ולא היה שליטה לקליפות שהיו נכנעין תחת קדושה וזה הניצוץ לא נסתלק מהם לעולם עד ביאת המשיח שאז נאמר בלע המות לנצח שאז יסתלק מהם זה הניצוץ וישארו מתים ואז רוח הטומאה יעבור מן הארץ אבל אחר שחטא ארה"ר וירדו כל העולמות למטה ממקומן כמ"ש בשער תיקון חלות אז ירדו ג"כ עשרה ניצוטים מכל עשרה ספי' שבמלכות דעשיה לתוך הקליפות וגם ניצוץ אחד מאור המקיף ונעשה מקיף להם והוא תוספת חיות של הקליפות ועי"ז יש להם כח לשלוט בעולם הרי הם י"א ניצוטים קדושה שכלעו בקליפות וזאת החיות שלהם וזאת ה"א מסתלקין ע"י כוונת פטום הקטרת שיש בהם י"א סמנים ולכן אמרו ז"ל שהקטרת מסלק המגפ' כי אחר שסתלקים אותם כח התוספת חיות אין להם שליטה ונכנעים תחת הקדושה והנה יניקת קליפות הוא רק ממוחין דקטרת שהם בסוד שמות אלהים שהם נחתין בגרון דו"א ג"פ אלקים בני' גרון ושם הורידין שבהן הרמיס סוד הרימים שמהם יניקת הקליפות כי הם אלהים מתפשט עד אלקים אחרים כמי שביארחי בחבורי שבה"ע ולכן לריך לכוין להמשיך המוחין של גדלות שזה בא מהארת פנימות אריך כמ"ש שזה ממתיק כל הדינים ודוחה הקליפות והוא נרמז בשם"ח מניס שהם י"א סמנים הקטרת כמ"ש כי ש"ן של זמפילין הוא ש"ס ועם ז' ראשון שבז' שניין הוא שס"ז ועי"ה שס"ח והנה מוחין דאבא הם סוד השמן שמדליק הנרות שבהם שהם ו"ק דו"א והמלכות היא ה' ומוחין דאיומא סוד הקטרת ולכן לא היה מקטירין אלא בשעת הרלקת נרות דכתיב ובהעלות אהרן את הנרות יקטירנה וכתוב שמן וקטרת ישמח לבדי בזה :

צריך לכוין להעלות עשר ניצוטים קדושה מן הקליפות ולהכללם בקדושה ונעשים חיוניות לחיוניות דמל' דעשיה ואז פנימיות מל' נעשית חיוניות לב"ת דעשיה עד למעלה .
אֲתָהּ חֶסֶד שְׂכָנָה הוּא יְהוָה דַּע' אֶלְהִינוּ אִימָה שְׁהִקְטְרוּ אֲבוֹתֵינוּ חַג"ת לְפָנֶיךָ אֵת קְטוֹרֶת מוֹחִין הַסְּמִים דְּאִימָה בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיִים כַּאֲשֶׁר צִוִּית אֹתָנוּ עַל יְדֵי מִשְׁחָה עֲבָדְךָ בְּבִתּוֹב בְּתוֹרַתְךָ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לָךְ סָמִים מִיֶּעוֹט מִמֶּנִּים שְׁנֵים חֲמֵת וְנָתַף הוּד וַיִּשְׁחַלֵּת יסוד וְחַלְבָּנָה מִלְכוּת סָמִים ה' ספירות ראשונות כמ"ש רז"ל סמיס שג' הם תחשה וְלִבְנוֹנָה זָכָה אור המקיף בַּד בְּבִד יְהוָה ב'ד' בִּלְת' ב'ש' ש"ק שחתמה היו שם כלבוש שק סוד ד' תלות איש של עשו ועתה נתקנו בסוד כד' וסם שני מוחין דנוקבי' שהם ב'פ' יו"ה וזכו יהו"ה ב'ד' גי' ו' רומז לו"ק דנוקבא לחסרם כו"ק דו"א וזה בד' בבד יהוה וְעֵשִׂית אֹתָהּ קְטוֹרֶת יסוד איומ' רִזְקָה ב'ג' ש"דִי מַעֲשֵׂה רִזְקָה יסוד דאבא מְמַלַּח טָהוֹר קוֹדֶשׁ סִלְת' שֶׁ קדוש רח"ש וְשִׁדְּקָתָ סְמָנָה הִדָּק שיכנסו בסוד מוחין פנימיות וְנָתַתָּ מִמֶּנָּה וירדו לִפְנֵי ב'ס' הַעֲדוּת ויסוד בְּאוֹהֶל מוֹעֵד ותשם אל המלכות אֲשֶׁר אָוַעַד לָךְ שְׁמָה שהוא בית וועד לטולס קוֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תְּהִיָּה לָכֶם ועי"ה נעשה גם המלכות קודש הקדשים וְגִאֲמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְיֶה קְטוֹרֶת סָמִים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֵת הַנִּירוֹת יִקְטִירֶנָּה וּבְהַעֲלוֹת אֶהְיֶה אֶהְיֶה אֶת הַנִּירוֹת בֵּין הָעֲרֵבִים יִקְטִירֶנָּה קְטוֹרֶת תְּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדוֹרוֹתֵיכֶם :

תָּנוּ רַבָּנֵי פְטוּם היא שכינה לפטום ושומר' מכל דבר מוסיף וכו' גי' יוד הא ואו הא יוד הא ואו הא יוד הא ואו הא שם ג'אצו' כללות כל קהל ישראל התפשטים אותה הַקְטוֹרֶת קטרת בחילוף ק' בל'ת ב'ש' ד' גי' תרו"צ שקולה כנגד כל המדות שבעלה להמלכות כמ' ז' ותרלחין דשבת יהוה יהוה מצפין יהאניאל אלהים מצפין גי' פטום הקטרת : בַּיֵּצֵד הָיְתָה נַעֲשִׂית שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמוֹנָה מִנָּה הָיָה בָּהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשִּׁיה בְּמִנֵּין יְמוֹת הַחֲמָה כי המוחין מתפשטים בכל הו"ה שהוא סוד החמה מְנָה לְכָל יוֹם פָּרַם בְּבֹקֶר וּפָרַם בְּעֶרֶב הוא סוד פ"ר דינין ופוליס וק' ד'ירופי אלקי' ועשין פריד' בינה'

תפלת העשיה

כח"ס כנוונת ק"ס ושלשה מנים יתירים שדיה פהן גדול מוסף בערב יום הכפורים
ג' מניס הס סוד נה"ר רח"ו ולכן היה ביה"כ סוד חית' כנודע ומחזירין למכתשת ונזיל מהם מלא חפניו
בדי לקיים מצות דקה מן הדקה ואחד עשר סממנים היה בה ואלו הן ככר נחמד

שניקתה הס מסוד ג' אלקוס ובכל אחד ק"ד לרובי' הרי ג"ס ק"ד הוא ש"ס ד' מוחין עם לנשיכו הרי שס"ח חס"ח אדני
ג' ס"ס יסוד הוא התחתון של ט"ס לרד להאר לו מן הכתר והמלכות שהיא תחתונה יותר לרד להאר לה מאור המקור
לכן אלו ד' מניס בידו ועיקר החיזוק הוא בז"ת שש יניקתה כנודע והס ד' חזיתו' גז"ד כפ"ת שהס כפולת וכל ח"כול מעשר
לכן הס שניס שניס מנה **הצרי** תר לר"י בני' ברחמי'ס ג'י' אלהי'ס במלוי ידיו **והצפורן** יסוד לפור'ן בני' הוי"ה

אדני' אהי"ס שד"י **והחלבנה** מלכות ו"ה הוא י"א נגד י"א נילולו' שלה שירד בקליפת לכן רוח' רע חלבה ע"ה בני' א"ץ
אדני' המאיר בה **והלבונה** אור הנוקף לבנ"ה שהיא נגד אור המקור שהוא אור לכן והוא יחידו שמחנ' גש' הנקרא יחיד' לכן

לכונה בני' אדני' יחיד' **משקל שבעים שבעים מנה מור** חסד מ"ד מדת הצרכס דכתיב ביה חלד לי א הר המר
וקציצה גבור קל"ע בני' רע"ה כי מנזון הכת' הכע' נגד מד' גבור סודות לפון **שבוילת גרד** הוא ח"ת שיוילס ממנו

עכפס כעין שזול' שזול' נר"ד עם כ' כוללס בני' שלום כ' בן במספ' של א"ק ככ"ד שה' ג'י' ח"ד והס סוד יסוד ומלכו' הכוונ' להאי'
מות' ליסוד ומלכות **וכרבוים** נלח **משקל ששה עשר ששה עשר מנה** כרכ"ס למתק הפד דיניס ע"י חס

שכנל' משקל' ששה עשר ששה עשר כי המלכו' הוא צדרי' כסוד' כסא הכבוד' שהס סוד' דחילכלל ח"ד פני' הרי י"ו וכן ו"א הוא כסא לוא"ו הר
צ"פ י"ו וז"ו הססוד ו"ה שהס סוד ו"א סמני הקסוד' **קושט שנים עשר** קס"ט בני' ע"ב מ"ה כ"ו ונשאר שס
ס"ג שבו הושת הסולס שבו י"ב גבולין ולכן הוא שניס עשר **קלופה בינה שלשה קלופה** בני' אר"ך כי ש"ע נהורין

יורדיס מפניס עליון ונוטלת בינה אר"ך אורות כח"ס ככר ולכן הוא שלשה שהיא ספי' שלושית **קנמזן תייעה** קנמון

הוא הוד שגד שס חיתא חתפסעות כד"ס דילה שהס כח"ת' הכוללס ד' מילואס ע"ב ס"ג מ"ה כ"ו בנימטרי' רל"ב ועס ד'
כוללס רל"ו בנימטרי' ורד כ"ח וכו' בנימטרי' קנמזין ונשאר י' שהס י' גלולת' שחלנכסיס בקליפות ועיקור יניקתס מסוד
לכן קנמון בנימטרי' ר"ס כסוד נעץ קנה בים כח"ס זה באריכות כביכור שג"ע ולכן היא ט' כי ממנו יניקת היסוד שהוא
ע' לספירות **בורית פרשינה** חסד שגאכא **תייעה קבין** ואכא הוא ט' מלמטה צור"ת כרשינה להביא

טפת לובן של חסדס שהוא מתגלה כמותא דחמר צבור וכו' יושב פתח האהל והנה זה הטפה כלולה מח"ד
רבו' נשמות ויורד ליסוד הנקרא ח"י וזהו צור"ת בנימטרי' ח"ד ח"י וז"ש לפיות זו
את הליפורן כדי שחלף נלה כי ככר נחמד כספסורן היא יסוד וכו' מלכן וממחק הדינין שבו ולכן הוא ט' כי הוא מדת חשיות
יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא חסד שגבורה שגא' וכו' ג' מלמעלה יין קפריסין הוא סוד יין

המשמח הנמשך מאימח עלאה סוד בינה והס חסדיס שגא' ונע"ז הוא כסוד יין הרומז לגבורה כי גס חסדיס נקראי'ס גבורות
לערך חסדס שגאכא והיסוד מקבל מהס כח"ס ככר :

ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר חורין חסד שגבורה **עתיק** חמ"ד חיוור עתיק הס חסדיס
שגבורה שהס לחמס מן בינה ונק' עתיק סחס אכל בינה נקראת עתיקא פימח'י ולכן כ"ו הס קבין תלתא וסאין תלתא סר

הכל כ"א קבין כנגד אהי"ס שגבורה וגס שגבורה כנודע **מלח סדומית** דיניס שגכרל **רובע** מל"ח סדומית הס דיני'
שגוקב' רחל שעי"ז סממות את עיניס כסוד עולומתא שפירתא ואין לה עינין כח"ס ככר ולרד למתק הדינין ע"י ו"א סממני

ולכן הוא רובע כסוד רובע ישראל כח"ס חציבו' שגא"ע : **מעלה עשן** גבורה שגא"ח **כל שדוא** מעל"ה עש"י שלרד
להמשיך גס מהגבורות דח"א שהוא שורס כל הגבורות וכהס למתקיס כל הדינין ולכן הוא כל שהוא שאין אנו יכולין להמשיך

אח"א רק כל שהוא **רבי נתן הבבלי** **אומר את פפת הירדן** חסד שגא"ח **כל שדוא** כפ"ת הירד'
כי ר"ג מבר שלרד להמשיך גס חמס מן חסדיס שגא"ח כפ"ת הוא כח"ק שס חסדיס שהס עשר הוי"ה בנימטרי' ס"ר ועס

ד' חזיתות השרשיס של הוי"ה הוא רס"ד בנימטרי' ירדן ולע"ל יתגלה כל הכתף כח"ס כמקומו : **ואם נתן בה דבש**
דיניס של חיתא **פסלה** דב"ש הס סוד דינין גמוריס כסוד ש"ז של שופר כח"ס כמקומו ושאר"ס ד"כ דיניס גמוריס

וכולס ססוד אלהי'ס דקטנות שהס דיניס גמוריס : **ואם חיסר אחת מפר סממניה חייב מיתה** וז"ל
חיס"ר שח"כ עדיין נשאריו נילולת קדושה בקליפות והוא גורס להביא מיתה סוד הקליפות לעולם יסוד וז"ל שנקראו עולס
לכן מדת נגד מדת חייב מיתה :

תנא רבי נתן אומר כשהוא שוחק היה אומר הדק היטיב היטיב הדק מפני שהקול יפה רב שמים פטמה לחצאין כשיר לשליש ולרביע לא שמענו אמר רבי יהודה זה הכלל אם כמדתה כשירה לחצאין ואם חיסר אחת מכל סממניה חייב מיתה :

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה דיתה באה של שיריים
לחצאין ועוד תני בר קפרא אילו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם
יכול לעמוד בו מפני ריחה ולמה לא היה נותנים בו דבש מפני שהתורה
אמרה כי כל שאור יוכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה :

יהוה צבאות עמנו' בני' אלף הי יודי הי עם ד' חזות וסכולל משגיב' עני' אל שדי גס קס'ד
 חזותים של ע"ב וזה"ש הכ"ל לנ"ו בגימטריא אלהים גס אהיה אדני אלהי חס תאיר ה' כזה א' שהוא ו"ו
 ועס חות ח' עלמה הוא כ"ו נשר חזות לה"י הוא ח"ה ס"ה בגימטריא יוד הי ויו הי גס אלהי בגימטריא ע"ו
 שהוא החילוי של ע"ב יעקב' בגימטריא ו' היות הנכללים צוער שהוא סוד יעקב סר ה' פולל כל העשר ספי' ס' תכ"ד תנ"ת
 בכללות עשר הוא ס' גה"י נ"ה ס' בכללות עשר ה' מלכות
 יהוה צבאות אשר' עד ד' חזות בגימטריא תפלה וזהו בגימטריא ח"ק ו"י כי י"ה הס סוד חו"א מתפשטים
 צו"א הנקרא עץ החיים מהלכו ח"ה שנה כדור' אדם בומ"ח ב"ך בגימטריא' אהרונ' הי ע"ה ס' ת' בומ"ח ב"ך
 הוא מילוי דמילוי הוי"ה יש בו כ"ה חזותיות יהוה הישיעה' הוא' חזותית הוי"ה כ"ה וזהו סוד ש"ע נהרונים פיורד
 חפנים עלונים תז' ב"ס ח"ל במילוי גימ'ש' ועד'ר' לשל'ית' ע' הוי"ה כזה י' אלה ה למדאלף ה למד:חמלך
 יענגנו ביום קראינו בני' ד' מילוא' פשוטים וגס דריבועים כזה יודי הי ויו הי הוא ע"ב פשוט וריבוע כזה
 יוד יודי הי ויו הי ויו הי ויו הי וכו' ש"ס וש ח"ה וש ב"ן ענ"ד ר"ת של יענג' ציו"ס קרא: ו' הוא
 יב' בני' אהיה יהוה אדני שיה יהוה וכו' כלולים כל ויו חלמני כדורע וזהו יתמתקו הדינין וזמון התמנה ח"י דריך לומר כל
 פסוק ג' וגס י' יתמר וערבה נ"ו היינו אומר שיחמך פיעוס הקטורת נל"ל

וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכְּנוּ בְּיָמֵי עוֹלָם וּבִשְׁנֵים עָרְמוֹנִית:

אביי מסדר מערב' מישמי' דגמר' ואליבא דאבא שאול מערכה גדולה קודמת למערכה ישניה של קטורת ומערכה שניה של קטורת קודמת לסדור שני גזירי עצים וסידור שני גזירי עצים קודמים לדישון מזבח הפנימי ודישון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש נרות והטבת חמש נרות קודם לדם התמיד ודם התמיד קודם להטבת שתי נרות והטבת שתי נרות קודמת לקטורת וקטורת קודמת לאיברים ואיברים למנחה ומנחה לחביתין וחביתין לנסכים ונסכים למוספין ומוספין לבזיכין ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערביים שנאמר ועד עליה העולה והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלם כל הקרבנות כולן:

עתה רידך לומר תפלת ר' יוחנן בן הקדוש הסודר ע"פ שם של מ"ב ועינין שם של מ"ב ויתבאר לפניך בלוידי :
ביונת שם של מ"ב הוא זה כי מבוואר בכתבי האר"י ז"ל כי שם מ"ב הוא מתפשט ב"א בכל ז"ס

תפילות העשייה

שלו בדרך זה אצל ית' צחצח בחדר וכו' עד שם שקוית' שהוא צמלכות שלו אך כאשר שהיה
הוא צסוד ויק' כדוע לכן כל שם יש בו ' אותיות וספי' המלכות שלו הוא סוד עטרה שביסוד ועיקר המלכו'
הוא נוקבי' דלי' שהוא עיקר ספי' השביעית של ז"ס חתמות לכן שם שקוית' מתפש' בה והוא סוד יוס
השבת שהוא יוס שביעי שבו שולט זה השם האחרון והנה כבר נתבאר שעולם האלימות הוא סוד ' של
הוי"ה שהוא סוד אבא ובריאה הוא סוד ה' ראשונה שהוא סוד בינה ויזירה הוא סוד ו' שהוא סוד ז"א
ועשיה הוא סוד ה' אחרונה שהוא סוד מלכות וכבר נודע שז"א הוא סוד תורה שכתב ולכן בבור
קרבן תמיד שהיה כוונתו להעלות ג"ר דעשיה ביזירה נמש' וזה היה כוונת קרבן תמיד שהוא תורה
שכתב אצל עתה כוונתו בעולם העשיה רק שבו יש סוד יזירה כמ"ס וזה כוונתו: בלג"א ככ"ס שהוא
שם מ"ב שהוא ביזירה ככ"ל אצל פ"י תפלה כי כל תפלה הוא סוד מלכות שהוא סוד עשיה כמ"ס בסוד
סמיכת גאולה לתפלה והוא באופן זה שהרי ע"י כוונת קרבן תמיד עול פנימית ור' דעשיה ועשיה חיצונית
לחיצונית ג"ת דיזירה הרי כי נחסר עולם העשי' שאין בו עשר ספי' פנימיות וח' חיצונית ולכן כדי להשלים
לה זה האחרון לריבין אלו להשלים ליזירות י"ס שהיו מתלבשין בקליפה ויעלו אל הקדושה וזה נעשה ע"י
כוונת פיוטם הקטורת כמ"ס לעיל וע"י יוסלס האחרון כמ"ס והוא כי אין מקום לאותו ' נלוות להלבים
למטה כאשר כי למט' יש בכל ספי' בחי' פנימי וחיזון לכן לריבין אלו להשלים תלמולה למטה ואז ישאר
מקום פניו למטה כמ"ס והוא כי כבר נתבאר כי המלכות דאלימות מתלבש בראש הבריאה ומלכות דבריאה
בראש היזירה ומלכות היזירה בראש העשי' והנה אמרנו שג"ר דעשי' עול' ליזירה אך הנ' דיזירה עדיין
נשארת למטה בעשי' כי עדיין אין זמן עליה לבחי' היזירה רק הכל הוא לחיקון העשיה רק מברוך שאמר
ולהלכה הוא חיקון היזירה כמ"ס במקומו לכן המלכות דיזירה נשארת במקומה ועתה בכן זו השם של מ"ב
אלו מכוונים להעלות את ג"ר היינו בחי' חיצונית שלהם שכבר נעשו בחי' פנימיות כמ"ס שכבר ומלכותו
למלכות דיזירה היינו בחי' פנימיותיה ונעשים חיצונים לפימיות מלכות דיזירה ושאר מקום פניו של ג"ר דעשי'
ואז עולים ' א' אמצעות דעשי' במקום פניו ה"ל ואח"כ ע"י תורה שבע"פ שהם הנשמות דאליהן מקומו
עולים א"ס בפנימיות שלהם ונעשים חיצונים למלכות ' א' אמצעות ואח"כ עולה פנימיות המלכות ונעשה
חיצונית למלכות ג"ת דעשיה ואח"כ עולים ' נלוות אור המקיף שעלו מן הקליפות ונעשו חיצונית לחיצונית
מלכות הרי נשלמו עשרה ספי' בעשיה וג"ר שעלו ביזירה ועל"ה הז מן העשיה הרי י"ב מדות שהתורה סוד
יזירה נדרשת בהן כי ע"י יזירה ועשיה היינו ע"י שאנו מתרפין ג"ר דעשיה שעלי' ביזירה וע"י מלכות דיזירה
שנשארת בעשיה ע"י יש י"ב מדות אך שהדברים אינם מובנים וביאור הדבר הוא כן כי מבורא שהמלכות
של כל עולם עליון שהוא מתלבש בראש עולם שלמטה בסוד סופו נעון בתחלתו והוא מתלבש בחב"ד של
עולם שלמטה והנה לחב"ד יש להם בעצמם בחי' אור פנימי וחיזון א"כ המלכות הוא פנימות לפימיות
חב"ד ויש להם ג' לבושין היינו חיצונית שלה ופנימות חב"ד וחיצונית חב"ד ועתה שעלו ג"ר פנימות דעשיה
למעלה ביזירה א"כ נחסר לה לבוש האמצעי כמ"ל ולכן עולין פנימות חב"ד: ונעשה חיצונית למלכות חב"ד: בכל
והחיצונית חב"ד כבר נודעו והאירו נעשו בחי' פנימיות שם"ש כבר ע"י ברכת השחר הרי נשלמה המל' בכל
ג' לבושים וחב"ד בב' בח' פנימי וחיזון נחסר לחב"ד בחי' אילן עולין פנימות נה"י ונעשים חיצונית לחיצונית
חב"ד והחיצונית של חב"ד נעשו בחי' פנימות חב"ד נשלמו גם חב"ד בב' בחי' פנימי וחיזון נחסר לנה"י בחי'
אחר לכן עולה המלכות היינו פנימיות המלכות שיש בה ג' קוין ונעשה חיצונית לחיצונית נה"י וחיצונית נה"י
נעשה בחי' פנימות הרי נשלם גם נה"י בב' בחי' פנימי וחיזון נחסר למלכות בחי' א' לכן עולים הניצויות
שעלו מן הקליפה ונעשה חיצונית לחיצונית המלכות וחיצונית המלכות נעשה פנימות הרי נשלמה העשיה
בכל עשר ספירותיה בכל בחי' ועם ג' שכבר עול אל היזירה הרי י"ב צדור הדבר בדרך זה: והרח"ן
ז"ל כתב בדרך אחר ובדרך זה יהיה י"ב מדות בעשיה עצמה וזאת הג"ר שכבר הם ביזירה ונעשו בחי'
יזירה נמש' הרי י"ב בעשי' וי"ג ביזירה וזה י"ב מדות שהתורה סוד יזירה נדרשת בהן סוד עשיה שכתב א'
יש י"ב מדות כמ"ס לפיכך והוא כי המלכות באשר שמקומה האמיתי אחר המיעוט הוא נגד נה"י דא'
מאחריו א"כ הוא תופסת מקום ג"ס לכן יש יזירה להלבים ג' מדות ולהלבים ג' מדות כי ש' לה ג'
בחי' פנימי וחיזון והפנימיות של מלכות דיזירה אחר שעלה ג"ר דעשי' ליזירה והוא נשארת בעשיה פנימיות
מתלבשת בחיצונית חב"ד: בחי' פנימות לחב"ד הרי נשלמו חב"ד וחיצונית של מלכות מתלבשת בפנימיות חב"ד
ג"ר נשלמו חב"ד ונשארו עוד חיצונית חב"ד: חיצונית המלכות נעשו עתה בחי' פנימות חב"ד ופנימיות חב"ד
נעשו עתה חיצונית אלהי ושאר חיצונית חב"ד: ועולים פנימות נה"י ונעשים חיצונית לחיצונית חב"ד הרי נשלמו
עוד חב"ד בב' בחי' פנימי וחיזון א"כ עולה פנימיות המלכות ג' קוים שלה ונעשה חיצונית לחיצונית נה"י
הרי נשלמו נה"י ובי' נלוות נשלמה המל' הרי י' לפיכך י"ב מדות בעשיה: מן ג"ר שכבר עול אל היזירה
א"כ יש גם ביזירה י"ב הרי לפיכך ב' דרכים ואתה תבחר ותקרב:

כלל של דבר ש"ע" חפלת א"ל ב"ל א"ל משימין הענין ע"י מלות דיחיה ומעלים כל מדרגות עשיה מדרגה א' וגם מכניסין הליכות שהיו בקליפה אל מקום הקדושה וא"ל ניתוסף עוד מדרגה א' של ב"ר דעשיה שעלו בידיה שמקבלים ב"ח נפש מעולם היצירה ומשם כי בכל עולם יש ה' ב"ח נשמה שהם נר"ן ק"י וא"ל נעשו בנח"י יצירה ומשם :

והנה נריך לכון לאן ב' כוונת הא' שכוין תמיד בכל יום להעלות המדרגות ה"ל ע"י כל שם מ"ב רק שביום ה' גובר שם הראשון שהוא אב"ג ית"ץ והשאר בכללים בו ביום ב' גובר שם ה' וכן כולם עד יום השבת שאז גובר שם האחרון שקו"ץ ולריך לחלק כל שם לב' חלקים ובכל חלק יש בו ב' אותיות היינו שם הגובר באותו יום בסוד בשמים יכסה פניו ובשמים יכסה רגליו ובשמים יעופף כמו שתרצה בתמונת הציור לפניך :

הכוונה ה' כי נודע ששם שקו"ץ הוא במלכות דיצירה שהרי כבר נתבאר כי כל שם מ"ב הוא ביצירה והנה בשם שקו"ץ יס' אותיות וכוונן כי ע"י ששה שמות הראשונים אנו מביאים ששה מדרגות של העשיה אל ששה אותיות של שקו"ץ אל המלכות דיצירה שבה זה השם של שקו"ץ היינו שם אב"ג ית"ץ באות ש' של שקו"ץ וסס ב' שהוא קר"ע שט"ן באות ק' של שקו"ץ וכן כולם . הרי נתבאר לך כל כוונת זה התפלה על מנוחה ועתה אצייר לך התמונה שבקל תוכל לכון בהם כל הצורך :

בכל יום לשלב השם שגובר באותו יום בשם של שקו"ץ כמו שתרצה בתמונה :

יום א	ש	שקבובי יתתן	אב אנא בכת בשמים יכסה פניו	גי גדולת ימך בשמים יכס' רגליו	תין תתיר לרורה ובשמים יעופף
יום ב	ק	שקרועלש יעתן	קר קבל רנת בשמים יכסה פניו	עש עתך שגבנו בשתי' יכס' רגליו	מג טהרנו טורח ובשמים יעופף
יום ג	ר	שקבול"י יכתש	גג נא גבור בשמים יכסה פניו	די דורשי יחידך בשמים יכסה רגליו	כש כבדת שומרס ובשמים יעופף
יום ד	צ	שקטור"ל יתתג	כמ כרכס טהרס בשמים יכסה פניו	רצ רחמי לדתך בשמים יכסה רגליו	תג תמיד גוטלס ובשמים יעופף
יום ה	י	שקקובנע ינתע	חק חסין קדוש בשמים יכסה פניו	במ כדוב טובך בשמים יכסה רגליו	נע נכל עדתך ובשמים יעופף
יום ו	ת	שקבול"ס יתתק	יג יתיר גאל בשמים יכסה פניו	רפ לעתך פנה בשמים יכסה רגליו	זק זוכרי קדושתך ובשמים יעופף
יום ז	עזר גובר גובר	שק בערנית ול בשחרית ית בנחתה	שק שועתיו קבל בשמים יכסה פניו	וצ ושמע לעקבותיו בשמים יכסה רגליו	ית יורע תעלותות ובשמים יעופף

ואח"כ יאמר בשכמל"ו בחשאי כנ"ל :

רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן תמיד במועדו ולהיות חכהנים בעבודתם ולוים בשירת וישראל במעמדם ולפי שחטאנו לפניך אנחנו ואבותינו חרב בית מקדשינו ואין לנו לא כהן ולא קרבן ולא מזבח ולא קטורת הסמים ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו לכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שיהא שפתותינו חשוב ומקובל לפניך כאלו הקטרת לפניך את קטורת הסמים והקרבנו לפניך קרבן התמיד במועדו ועמדנו על מעמדו כמו שכתבת בתורתך ונאמר ושחט אותו על ירך המזבח צפונה :

תפילת העשיה

צפנה

כחיצ וקרי אפונה לפנה בני' י"ה פ' י"ה והוא סוד רב טוב האפון ב"ף שהוא סוד כינה עליונה שהוא סוד אפון אפונה ג' רל"ף סוד כ"ב אחיו : עם לרופן כמ"ש בחבר' שנה"ע שהם רל"ף שער' וכולם נלטיירו בבינ' עליונ' כמ"ש ססוע"ה בני' רל"ב שהם בני' ר' שמות ע"ב ס"ב מ"ה ב"ן לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב ונאמר זאת התורה לעולה למנחה לחטאת ולאשם ולמילואים ולזבח השלמים :

עתה

אנו מכוונים להעלות נה"י דעשי"ה חב"ת המלכות בנה"י והיולות שהיו בקליפות במלכות והם 4' מדרגות ע"י תורה שבע"פ שהוא סוד עשיה והם 4' משניות של פרק איזהו מקומן מן מנשנה העולה כי העולה עולה הוא עם סוד העשיה שהוא כללות העשיה סוד המלכות כנודע והוא נגד כללות העשיה לכן אין בה כוונה בפני עצמה ובחור' בזה הפרק לפי שאין בה שום מחלוקת תנאים ועתה אנו בעשיה ולריכין לשלום ולא למחלוקת : ונריך לומר המשניות בייגון ומי שקורא משניות בלא ייגון עליו נאמר גם אנכי נחתי להם חוקים לא טובים :

איזהו מקומן של זבחים קדשי הקדשים שחיטתן משנה א ע"י ב"ב זו עולה 11 פנימות נח דעשיה עולה ונעשה חלונות לחלונות חסד דעשיה :

בצפון פר ושעיר של יום הכפורים שחיטתן

בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן מעון הזי"על

בין הבדים ועל הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החצון אם לא נתן לא עכב :

פרים הנשרפ' ושעירי הנשרפ' משנה ב : ע"י ב"ב זו עולה פנימות סוד דעשיה ונעשה שחיטתן בצפון וקבול דמן

בכלי שרת בצפון ודמן מעון הזי"על הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החצון אם לא נתן לא עכב :

חטאת הציבור שעירי ראשי חרשים ושל מועדות שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן מעון ארבע מתנות על ארבע קרנות : כיצד עלה בכבש ופנה לסובב ובא לו לקרן דרומית מזרחית מזרחית צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית

קרן הוא סוד המלכות שהוא שער הראשון שבו פוגע'תחלה :

דרומית הוא ו"א מזרחית הוא א"ב רומן להשפעת א"ב ב"א מזרחית א"ב אפונות ח"מא רומן להשפעת א"ב ב"א אפונות מערבית מערבית הוא מלכות רומן להשפעת ח"מא במלכות דרומית רומן להשפעת ו"א בנזקיה

ו"א שכל זה הוא ח"ת עלמו שהם סוד י"ב בנזלי אלכסון שיש ב"ק שלו דרומית מזרחית חסד עם ח"ת חסד דרום מזרח ח"ת מזרחית אפונות ח"ת בנזורה אפונות מערבית סוד ביסוד מערבית דרומית יסוד בלח שירי הדם היה שופך על יסוד שירי הדם כל השירים יורדי' ליסוד הנזקיה אל החסד דרומי ונאכלים לפני' מן הקלעים לזכרי כהונה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שיה שפתותינו חשוב לפניך כאלו הקרבתי חטאת :

העול'

העולה קודש קדשים שחיטתה
בצפון וקבול דמה בכלי
שרת בצפון ודמה טעון שתי
מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט וניתוח וכליל לאישים :

יהי רצון כאלו הקרבתי עולה
זבחי שרמי ציבור ואשמות אלו
הן אשמות אשם גזילות אשם
מעילות אשם שפחה חרופה
אשם נזיר אשם מצורע אשם
תלוי שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן
ארבע ונאכלין לפנין מן הקלעים לזכרי כהונ' בכל מאכל ליום וליל עד הצות :

יהי רצון וכו' כאלו הקרבתי אשם
התורה ואיל נזיר קדשים קדים משנה ה : ע"י בנא זו עולה פנימות קו שמאל של
המלכות דעשי' ונעשה חיל ניה לחיזוקית
הוד דעשיה :
בעזרה ודמן טעון שתי מתנות
שהן ארבע ונאכלין בכל העיר
לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד הצות המורם מהם כיוצא בהם אלא
נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם

יהי רצון מלפניך וכו' כאלו הקרבתי תורה
שלמים קדשים קלים שחיטתן משנה ו ע"י בנא זו עולה פנימות קו שמאל של מלכות
בכל מקום בעזרה ודמן טעון
שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין
בכל העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד המורם מהם כיוצא בהם
אלא שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם :

יהי רצון מלפניך וכו' כאלו הקרבתי שרמים
הבכור והמעשר והפסח קדש' משנה ז ע"י בנא זו עולים הנילוות שהיו בקליפה ונעשים
קדים שחיטתן בכל מקו' בעזר
ודמן טעון מתנה אחת ובלבד
עפ"י ב' דרכים הכוזארים לעשה :

שיתן בנגד היסוד שנה באכילתן הבכור נאכל לכהנים והמעשר לכל אדם
ונאכלין בכל העיר בכל מאכל לשני ולילה אחד הפסח אינו נאכר אלא בלילה
ואינו נאכל אלא עד הצות ואינו נאכל אלא למנויו ואינו נאכל אלא צלי :

הרי כבר עלו' מדרגות העשיה ונשלם העשיה ב"ס ו"ג ע"י שגלו ביצירה הרי התורה שהוא סוד יציר' עדרשת
על העשי' סוד המשניות ונעשה י"ג מדות כמ"ש לעיל ב' דרכים ולכן אומרים ברייתא דר' ישמעאל
בסוד י"ג מדות כמ"ש במקומו :

ותדע כי התורה שניתנה לנו הוא נאכלת מן התורה העליונה וכולה שמו של הקב"ה כמבואר בזהר
ורומזת הכל למדות עליונות ולהנהגת העולמות ע"י מיוזג המדות וכן כל דברי התנאים
והאמוראים במשניות ובברייתא ובגמרא וברייתא זו רומזת להנהגת העולמות ע"י מיוזג המדות כמו
שהבאר :

רבי ישמעאל אומר בשלשה עשר מדות התורה נדרשת בהם :

התורה הוא סוד ת"ת ש"ס זו ו' קלוות וכל אחד יש בו סוד דין וסוד הדי י"ב והת"ת כולל אותם ומכריע
ביניהם הרי י"ג :

תפילת העשיה

בקל וחומר **מדה א** כשהמלכות מקבלת מן חסד וגבורה ביסוד הוא ק"ו קל הוא חסד חומר הוא דין ואז מתנהג קלם העולם בחסד וקלם העולם בדין
מגזרה שוה **מדה ב** כשהמלכות מקבלת מן ח"ת שבת"ת הוא גזר' שוב ואז העולם מתנהג ע"י מיוזוג דין ברחמים ונוטה לרחמים :
מבנין אב וכתוב אחד **מדה ג** כשהמלכות מקבלת מן הללם או ההוד שהם נקראים כתובים והוא כתוב אחד וכל אחד הוא בנין של ז"ל הנקרא חב ככולם ולפעמים
ומבנין אב ושני כתובים היא מקבלת משניהם יחד והם שני כתובים אזי כפי הקבל'ן ההנהגה :

מכלל ופרט **מדה ד** הוא כי הת"ת נקרא כלל סוד תורה שבכתב ומלכות נקרא פרט ח"בה שבע"פ והיא מקבלת ממנו ופורטת בדבריו אז אין בכלל אלא מה שבפרט והנהג' על ידה דיל' דמלכות דיל' :
ופרט וכלל **מדה ה** כשהוא גובר עליה וכולל אותה אזי כולל כולו והנהגה ע"י ו"ק שבת"ת ונוטה לרחמים :

כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא בעין הפרט **מדה ו** הוא כי גם היסוד נקרא כלל כנודע שהיא כולל ג"כ כל הו"ק וכשהמל' עולה למעלה מן היסוד בין ת"ת ליסוד אזי הוא כלל ופרט וכלל אז היא מכרעת בין שניהם ואז העולם נוהג בעין הפרט עפ"י הכרעתה אבל לא בהנהגתה לבדה והנה עין הפרט :

מכלל שהוא צריך לפרט **מדה ז** כשהעלה היא למעלה מן הת"ת בסוד עשרת בעלה שאז הוא צריך ליה ב'סוד' בעת זה לב' בעלה והנה מכלל שהוא צריך לפרט ואז העולם מתנהג על ידה בדרתה למטה אבל בשפע רב :
מפרט שצריך לכלל **מדה ח** לפעמים לא ר"י לה שחסר השפע כהשפיע אל העולמו' אלא שחסר לה גם השפע לנור' עזמותה אז היא צריכה אל הת"ת להשפיע לה בסוד סומך ה' לכל הנופלים והנה מפרט שצריך לכלל ואז נתמעט השפע בכל העולמות :

כל דבר שהי' כלל ויצא מן הכלל **מדה ט** כ"ל יסוד דב"ר מלכות שהיו למעלה עם הת"ת שהוא ה'לל ויאלו למטה ב"ה ומזדונים שם למטה בסוד יאהדונה"י ויהי' נקרא' למורים אזי גם הת"ת מוכרח לירד למטה בסוד שאמרו אחת' גואל כפיק רישך ולחיש לה ואמרו נחית דרגא נטול אחת' ואז ההנהגה ע"י קבלתה שהיא למטה זיווג גרוע :

וכל דבר שהי' כלל ויצא למעון **מדה י** כשהיא למעלה עם ח"ת וע"י הזיווג היא מתעברת בסוד הרחמים שהוא כענין ו'מתנהג העולם ע"י הרחמים כי כמו שמתעבר' כן יולדת :

ולא להחמיר **מדה יא** כי בזמן שהזיווג הוא במקומו רק למטה במקום נה"י יש לפעמים שתקבל שפע שהוא סוד הציבור מעין רחמים אבל לא רחמים גמורים לפי שאינו במקומו והנה כענינו ואז יבא להקל ולפעמים שתקבל דין ורחמים ואז הוא שלא כענין ו' שהוא רחמים לבד ואז תלך דין ורחמים והנה להקל ולהחמיר :

וכל דבר שהיה בכלל ויצא לדון **מדה יב** הוא שעת' בעוונותיו הור'כזהמל' להחלצ' במעטרו"ן שנקרא חסד בסוד אנוש כחזיר ימיו כל'ך השדה כן יצ"ך וכתוב תחשדש כנשר נעורכי' והוא סוד מעטרו"ן הנקרא נפ"ר והנה שילא' לדון פי' להחלצ' בסוד לא ידון רוחי בלדס כנ"ש בחבורי הגדול בפירוש' על הזוהר ואין לה עליה אלא ע"י נלח כי ההוד נהפך לכל היום דו"ה והדו"ה בדתה ולעתיד לבא יחזירונו בפירוש :
עין בעין יראו שוב ה' ציון :

מדרג לפעמים מתנהג העולם ע"י כ"ה שנה בלח יסוד הממוז ואף שהיא מהבול מ"ח" ל"ה שנה וזהו דבר הלמד מעניו' ו' או כ"ה שנה כוד כימדים מק לים מיסוד ז"א רק כל יסוד כלל וזהו ודבר הלמד משמו מסוק' ו' יסוד ז"א סיומא דנפחאזי שני כחזבים שנה הם מכחיבים והלח זה שאין להם מנר ע כי המכריע שנהם הוא יסוד שלה ואין העולם יוכל להחגיג ע"י מיוזג עד שיבא הכחוז הכבי כוד יסוד שנה ולא יתמוג העולם

דבר הבמד מענינו ודבר הבמד מסופו וכאן שני כתובים המכחישים זה את זה עד שיבא הכתוב השביעי ויכריע ביניהם:

הנה ע"י משניות דאזכרו מקומן וברייתא דר"י נחקו עינים העשיה ב"ב מדות יעלה נריבין אלו כהענית ההיכנות שנה ו' היכנות שבכ עולם ועולם ובהכנסים יחד שנה שוד היחוד הנס וחו יוכלנו כל העולמות ויתקשרו זה בזה קישור כמוד ולזה אלו אומרים קדיש כ"ה:

שער הקדיש

כוונת

הקדיש דע כי יש בכל עולם י' בחי' הא' בחי' הכפירות והוא נקרא בחי' הגשמות של העולמות ויש בהם בחי' פנימות וחלונות ומקשים בחי' ה' הם העולמות ענמן והם סוד ההיכלות הנזכר בזה ויש בכל עולם ז' היכלות כנזכר שם ויש בהם בחי' פנימות וחלונות והנה יש שמונת ישראל ששורש נשמתן מבחי' נשמות של עולמות מן ה' בחי' שבהם ויש ששורש נשמתן מן ההיכנות ענמן היינו מן הפנימות והמלאכים הם מהחלונות והנה יש עמוד א' באמצע בכל עולם מוגב חרצה בהיכל הראשון וראשו מגיע השמימה עד היכל ה' הנקרא קודש הקדשים ואותו עמוד הוא חלקן ודרך שם עושים ההיכלות למעלה ונכללים זה בזה כמ"ס לפניך ויהיו דווקא י' הפנימות של ההיכלות כי בחי' החלונות אי אפשר לעלות דרך אותו העמוד שהיה העמוד ענמו הוא כמו נקודה לערך ההיכלות ואין יוכלו עמוד כחוכו רק בעת שיש עליה אל העולמות הם מתעלים כפי ערך העליה אבל אינם נכללים זה בזה וז"ל הן ארואלים נעקו מולה כמבואר בכוונת האר"י ז"ל אבל בחי' הפנימות נכללים זה בזה היינו מתחלה נכנס היכל התחתון הנקרא לבנת הספיר והנה אומר לבנת לשון נקיבה ואומר הספיר לשון זכר ויש מהמכמים שטעו בזה ואומרים שהיכל זה כולל ב' ספירות שנה יסוד ומלכות אבל אן הדבר כן כי מלכות העיקרית היא לעולם משתחרת בהיכל ה' ק"ק של עולם שלמטה אך זה ההיכל לבנת הספיר הוא נגד כפי היסוד אך הענין הוא כי ז"ל נכלל מן עשר ומלכות שבו הוא בחי' העטרה שעל הצרית כנודע הרי שהיסוד עצמו הוא כנוק מ"סר ומלכות ואף שזו המלכות הוא מבחי' הדוכרא עכ"ל היא נקראת תמיד בלשון נקיבה כמו המלכות העיקרית וזה ההיכל לבנת הספיר הפנימות שבו עולה דרך אותו העמוד ונכלל בהיכל ה' הנק' היכל עולם השמים שהוא נגד ספי' הוד ועולם שניהם ונכללים בהיכל ה' הנקרא היכל הנה נגד ספי' הנחל ואח"כ עולים שלשתן ונכללים בהיכל ה' הנקרא היכל זכות נגד הגבורה אח"כ עולים ארבעתן ונכללים בהיכל ה' הנקרא היכל ההצצה נגד החסד אח"כ כולם נכללים בהיכל ה' הנק' היכל רצון והוא נגד הח"ת ומה שהח"ת כאן למעלה מן החסד אין כאן מקום באורם וביארתם זה בחבורי הגדול בפירושי על הזהרה בסוד ההיכלות ויש אומרים שנכללים זה בזה בדרך שנכללים בחי' הגשמות היו ש' ראשונות של זה ההיכל עולה ומלגש לבית של היכל של מעלה וכן ע"ז הדרך כל ההיכלות בדרך שנחבאר בתפילין וזה כ"ל יותר נכון והנה אמרנו שהמל' של עולם עליון יורד ומתלבטם בכחצ"ד של עולם שלמטה היינו מלכות דאילות כל ה"ת שנה יורדים בראש הצריחה ומתלבטם בד' ספי' כחצ"ד שנה סוד הכסא אליה והם בהיכל ה' העליון של הצריחה הנקרא היכל ק"ק ולכן נקרא קדשים עולם המל' שמן העולם העליון המתלבטם שם והוא נגד עולם זה בערך ק"ק וכן הוא בכל עולם ועולם רק ההפך הוא כי בצריחה יורדים כל ה' של המלכות דאילות אבל ביצירה אינו יורד רק המל' דמל' דצריחה וכן בעשיה הרי בכל עולם של ב"ע יש שני בח' בחי' א' היכנות המל' שהן עולין דרך העמוד הזה ונכללן בהיכל ה' היכל ק"ק ובחי' ה' היכל ז' היכל ק"ק שנה מתנבשים ד' ספירות עליונות של כחצ"ד ובהם המלכות מן עולם העליון והנה היכל ה' עולה ע"י העמוד בזה המל' המתלבטם בזה אל עולם של מעלה נעשה בחי' אותה עולה של עליון ממש והוא סוד הקדיש שאנו אומרים ב"ן כל עולם כי מתחלה הצרכות עד כאן חיקון העולם העשיה כמ"ס כבר כל אחד במקומו ומן ב"ש מתחיל חיקון עולם היצירה לכן אנו אומרים קדיש וכן ב"ן ישתבח ויורא ושאר הקדישים כמ"ס כל אחד במקומו והנה אחר שנעשה החיקון ונגמר חיקון העש' קריך אחל לכוון לב' מני עליות עליה א' להעלות ה' היכלות למעלה דרך אותו עמוד ולהכלל זה בזה עד היכל ה' ק"ק ועליה ה' שיעלה היכל ה' בפולם היצירה ונעשה בחי' יצירה ממש ואז מקבלים הג"ר של נשמות עש' ביצירה כמ"ס לעיל בחי' רוח מיצירה ונעשה יצירה ממש והנה אין עליה אלא ע"י שם מ"ב כמ"ס ששם של מ"ב של א"ל ב"כ כי הוא סליק ולא נחית מבואר בזה ולכן אנו אומרים הקדיש ב"ן כל עולם ועולם כי יש בו שני מני מ"ב כמ"ס הא' מענה אח

תפילות העישיה

ה' היכלות עד היכל ה' קדש קדשים ה' ומעלה את היכל ה' אל היצירה בכת ה' ידות שיש בשם מ"ב כי ג' י"ד היא מ"ב והוא אוחז ומעלה אותה למעלה והוא אינו שם מ"ב של א"ח צ"ח ב"ח חק מ"ב אחר כמ"ש והנה כבר נחבאר שהחלונות עיקר אחיזתם באותן נשמות שהם מבחי' החלונות והנה עתה שנשינו תיקון ע"י פיתוס הק' שעלו כל הניצוצות מן הקליפות וגם איזה ניצוצות נשמות שנכלעו ג"כ בין הקליפות בזמן הטיקלל שקליפת נוגה מכרעת אל העומתה שאז הנשמות באותו זמן נעשקות אל הקליפה ועתה ע"י פיתוס ק' עולים כפי כח הכוונה אם מעט ואם הרבה הן ארום ששרש' מבחי' נשמות של העולמות הן ארום ששרש' מבחי' פנימות ההיכלות עצמן ועתה שיש עליה אל ההיכלות יש לחוש שלא יאחזו בהם החלונות כי עיקר אחיזתם בחלונות שהם ההיכלות עצמן וע"ז נתקן הקדים בלשון חרזום שהוא סוד אחרים שבהם אחיזת החלונות כמבואר בזהר והוא שבה גדול מאוד להקב"ה והכנעה אל הקליפות והנה נעשה ע"י הקדים שני פעולות הא' להכניע החלונות והב' לעלות ההיכלות כמ"ש והנה כבר נחבאר שיע' אחיזת החלונות במוחין דקטנות שהם סוד שמות אלקים ומזה השם מחפצט גם נאלצים האחרים כמ"ש כבר וכמו שביארתי זה באריותו כחבורי שבה"ע וזריך להמשיך להם מוחין בדגלות שם סוד שמות הוי"ו ולמתקן שאל יו"ה שום אחיזה להמיצונם ואח"כ להעלות ההיכלות כמ"ש למפיר ולכן יריך לבאר כל הכוונות והשמות בקדים הזה כדי שבקל תוכל להבין כל השמות והאירופין שיש בקדים :

תחלה

תחלה

נבחר סוד השני מיני מ"ם שיש בקדים הנה יש ד' מילואים ע"כ ס"ג מ"ה ב"ן והנה בנם שמוע ע"כ ס"ג מ"ה יש במילואן בכל אחד עשרה א' ותיות ובמלוי מילואן כ"ח אוחיות ועל עשר אוחיות של מילוי הרי ל"חעס ד' אוחיות הפשוט הוא מ"ב אבל בשם ב"ן אין במלואן רק ט' אוחיות וכן במלוי מילואן אין בה כ"ח אוחיות לכן אין ע"י שם ב"ן עליה כי אין עליה אלא בשם מ"ב כמ"ס לעיל והנה בקדים זה שאמר ברייתא דר"י נריך נכוין בשם מ"ב של מילוי מ"ה וכל ס"ג היינו ע"י מ"ב דמ"ה אלא מכלין ע"כ ג' ידות ששה היכלות החתומים להיכל ה' היכל קדש קדשים ובשם מ"ב של ס"ג אנו מעלים היכו ק"ק אל היצירה ותנה יש בשם מ"ב ד' מדרגות מתחלה הוא ד' אוחיות פשוט אח"כ עשר אוחיות המלוי אח"כ כ"ח אוחיות מילוי המילוי אח"כ לירוק הכל ונעשה מ"ב ועשה נבאר אוחות ה' מיני מ"ב בקדים ד' כי יש מ"ב אחד בקדים הנרגזו ב'אוחיותומ"ב אחד נרגזו ב'חיבות ואבאר אוחות ה' מדרגות כל א'אוחיות ו' נרגזים במלת ד' ברא כרעותיה כי הם שני תיבות ו' ברא ה'ר"ב שבר"ך לעל"ם לעלמ"י עלמ"י"א יש בהם כ"ח אוחיות טעום גמור אח"כ נרגזים כ"ח אוחיות ביה"ח שמי ה'ר"ב שבר"ך לעל"ם לעלמ"י עלמ"י"א יש בהם כ"ח אוחיות ואח"כ הם י' ויון שהם י'שחב י'שפאר י'תירומסן י'תנשא י'תעלה י'תהלל הם ז' ויון בגי' מ"ב והוא כמו שם מ"ב שבר"ך ב"ח ש"בהם ז' שמות ובכל א' ו' אוחיות כנודעה הרי כך רמז שם מ"ב ב'אוחיות ויש מ"ב ב'חיבות יתגדל ויתקדש שמייה רבא ד' תיבות נגד ד'אוחיות הו"ה פשוט אח"כ בעלמ"י ד"י ברא כרעותיה וימליך מלכותה ו' למ"ם מורקניה ויקרצ' משיח"א הם י"ד תיבות נגד ד' פשוט ובשך המלוי אח"כ יש כ"ח תיבות ו' היא שמייה רבא עד דאמירן בעלמא ומ"ב נרגז ב' תיבות של וישתבח וכו' שהם ז' תיבות ובכל א' ששה א'אוחיות הרי מ"ב הרי לפיכך שני מיני מ"ב של א'אוחיותהם מ"ב של מ"ה ושל תיבות הם מ"ב של ס"ג ומה שאנורומזים האוחיות למ"ה ותיבות לס"ג לפי שהס"ג הוא מדרגיה יותר למעלה מן מ"ה וכן התיבות יותר מעולים מאוחיות כמו שביאר בשם של ע"כ היואל מג' פסוקים של וישע ויבא ויט שיש בהם ע"כ תיבותוע"כ ב"י חסד ובהם דר"ן אוחיות בגי' גבורה הרי כי התיבות יותר מעולים מן האוחיות ולכן אנו מכוונים בשם מ"ב של מ"ה להעלות ו' היכלות מחתומי' להיכל ק"ק ובשם מ"ב של ס"ג אנו מכוונים להעלות היכל ק"ק אל היצירה והוא ע"פ כוונה שיבאר לפיכך :

והנה

ורחא כי כבד נחבדך כי עיקר יניקת הצאנדים בצמחין דקטנות ולכן לריכין להמשיך המוחין דגדלות כי המוחין דקטנות אינם מנשלקים רק אחר שבאו המוחין דגדלות הם ממתקין אותם והנה המוחין הם ממשבשים בנה"ד דא"ל שהם הלבושין דמוחין והנה כתיב כי אותך קוינו כל היום כמ"ס בחבורי הג"ל כי כבר נודע שהטהוות הקליפות נעשו מן שבתות הכלים שהם מיתת המלכים שהם זו"י אבל מן א"ל לא נעשה שום קליפה כמ"ס זה באריכות בחיבורי שבה"ע וכבר נודע שא"ל הם סוד ואותיות י"ה של הו"ה וזו"י הם סוד ואותיות ו"ה גם הם אלהים ואותיות י"ה הם א"ל ואותיות א"ל הם זו"י כי הם ה' ספירות ביצילות עשר הוא ע' וע"ה בנ"י א"ל"ס והכולל הוא סוד החיות הפנימי' שלהם שזה אינו ממשלק לעולם ואותיות י"ה היא חוסמת השפע והנה כתיב כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק ואמרז"ל בזמן שמלחמה לה' בעמלק ועדיין לא נמחה שמו אין השם שלם ואין הכסף שלם השם רומז לשם הו"ה שהוא ע"ס השם שאינו שלם כי אות ותו"ה נעלמים בסוד י"ה כי יו"ד ה"א הנעלם שלו וד"ל גי' ו"ה והוא סוד עיבור ראשון שאז הוא מדריגה החתומה ואז אין השם שלם רק כל הנשמה תהלל י"ה וגם ממשלקים אותיות י"ה מן אלהים נשאר א"ל בסוד נאצמתי דו"ה דוס י"ה הרי אין הכסף שלם הכסף בנ"י אלהיים אחיב הוא סוד הלידה שינאפים אותיות האצמתי

תפילת העשיה

הנעלמים שהם ויה סוד ז"ל ואז נכנסים אותיות ייה באתיות חלם ונעשה אלהים והם סוד מוחין דיניקה אח"כ עיבד שני סוד הגדלות ואז מתמלאים הם הויה במילוי שהוא עשר אותיות וגם הם אלהים מתמלאים והם י"ב אותיות וע"ה הם י"ד כנגד פשוט ומילוי הויה שהם ג"כ י"ד ואתיות הויה מתמקים לאותיות אלהיים פשוט ומילוי שהם י"ב אותיות ונשארו י"ב אותיות מן מילוי המילוי של הויה והוא מטטרף עם שם מ"ב של הויה ונעשה ב"ן והם מתמקים ב"ן אותיות שיש במילוי המילוי אלהיים הרי נשלם כל המיתוק של אלהים בשוט ומילוי ומילוי המילוי :

יעתה

נבא לביאור הקדים והוא כי כבר אמרנו כי מוחין גדלות דאימא הם ג' אלהים ולבשיהם הם ה' מילואים לבד שהם ק"מ ק"ל ק"ב ב"ג ש"ב בעוס אלהיים א' הוא ב"ג חב"י והם המוחין ד"א אונם המוחין דנוקב"ה הם חלקן אותיות אלהיים שהם אותיות שניות כל אלהיים והם אותיות בוכ"י ב"ג ד"ל הרי אותיות יתגדל שעי"ן יתגדל ז"ל ויתקדשו ע"י מוחין דאבא שבאבא הוא סוד הקידוש כנועד והנה הלבושין דמוחין דאבא הם סמומים כה"י דא' ואין לרין לרמו. להם באשר כבר רמזנו לכה"י דא' באותיות יתגדל רק שסוד א"א הוא ארוך ויואל מייסוד א"י כמ"ש כבר כמה פעמים ולכן לזה היסוד היואל לרין לרמו והוא כרמו בחיבות יתקדש כי בסוד אבא הוא שם שרי במילואים כזה שיי"ן דל"ת יו"ד המילוי לבד ג' ת"ק הרי שד"י ת"ק אותיות יתקדש"ווא נעשה ש"ס יו"ה רבא שנתגדל ונתקדש ונעשה רבא ששם יו"ה נעשה הויה גמורה בכל המילוי שלווא הויה שהוא סוד ליו"ר כמ"ש מתחבר עם אותיות דין כל נוקב"ה ונעשה אדכ"י הרי כי נתחברו ב' שמות הויה אלהיים שהם סוד יו"ה גם הויה אדכ"י סוד ו"הוד שמו' אלו הם ב"ג רב"א שהוא סוד בא"ר כמ"ש זה בחבורי שנה"ע בסוד הפסוק באר חפרוה שרים כרוה לדיבי העם הרי ג' שמות הויה של ג' מוחין דגדלות מתמקים ג' בנות אלהים מוחין דקטנות הרי ג"פ הויה אלהיים הם ב"ג שלי"ו והוא כרמו ב"ס של יתגדל ויתקדש שתייה רב"א גם מוחין דקטנות הם ג' אלהים דאימא וג' אלהים דאבא ב"ג וישר הרי ר"ת של יתגדל ויתקדש שמייה רב"א הרי רמנו הלבשוין דה"י דא"א אונם ע"אמם הם שם יו"ה ג"פ והנה יש בהם ג' מיל אים שהם יו"ד ה"י יו"ד ה"י ג"כ י"א לכן אחר ד' תיבות חלו לרין לענות אמ"ן שהוא ג' ב' מלואי יו"ה ה"ל : אח"כ אנו אומרים בעלמא ד"י בר"א וכו' עד משיח' והם יו"ד תיבות ולרין לכוין בחיבות ד"י שהם רומזים לד' אותיות הפשוט ו' אותיות המילוי של מ"ה למתק בהם מילוי אלהים שהם י"ב אותיות והכולל הוא יו"ד והם מוחין דקטנות דא' ויש בהם יו"ד תיבות הם יו"ד אותיות של פשוט מילוי של ס"ב למתק בהם יו"ד של אלהיים מוחין דקטנות דאבא עוגין ג"כ אמנ לרמו ה"ל כי בכל ג' מילוק מדרגות של מ"ב שהוא ד' וי"ד וכו"ם לרין לענות אמ"ן ואח"כ אנו אומרים אמ"ן יהא שמייה רבא ע עלמא שיש בהם כ"ם אותיות י"ב אותיות למתק י"ב אותיות של אלהים פשוט ומילוי שהוא י"ח שאר היה מטטרף עם המ"ב של ז' וזין והוא ב"ן המתק למילוי המילוי של אלהים שיש בה ב"ן אותיות והוא מ"ב דמ"ה והוא מוחין דא' ובכ"ם תיבין מן יהא שמייה רבא עד דאמירן עטלמא שהם כ"ם תיבות למתק י"ב אותיות של אלהים פשוט ומילוי ונשארו עשר מן הויה עשר ותארף עם מ"ב של ז' תיבות וישתכחו כ"ל ה"ר יב"כ ב"ן והוא מ"ב דס"ב מתק ב"ן אותיות של אלהים והם מוחין דאבא ואז נגמר כל התיקון כי ע"י מיתוק הגדלות בקטנות אין שום יניקה לתוונים ואז עולים ה' היכלות בהיכל ק"ק ע"י מ"ב דמ"ה וע"י מ"ב דס"ב עולה היכל ק"ק ביצירה ודי בזה :

ועתה נכתוב הקדיש עם הכוונה בקיצור

צריך לענות אמ"ן יה"א שמייה רבא בכל כחו בכל הכוונה בכל כח"ל ב"ג אלהים וב"ג הכוונה כמו שפי התוספי וידוע כל אבריו כי אז מטטרף הקב"ה על חורבן בהמ"ק כמבואר בגמרא וא"ל ועתה יגדל שא וכו' ושאר פסוקים שנהגו ההמון עם לאומרים בתחלת הקדים וא"י קבלתי כי בכל קדים אשר אסור להפסיק שם בתפלה אין לאומרים אבל באותן קדישים שרשות להפסיק שם בתפלה יאמר פסוק ועתה יגדל נא ויש בזה ג"כ כוונ' לבחי' ה"ל כמ"ש בחבורי שנה"ע וא"ל לעמו' אלא אם כבר עמד לא ישב :

חב"י ד"ל כה"י דא' שד"י ת"ק יסוד אבא יהויה אלהיים יהויה אדכ"י ב"ג באר יו"ד ה"י יו"ד ה"א יו"ד ה"ה

יִתְגַּדַּל	וַיִּתְקַדַּשׁ	שְׁמִיה	רַבָּא	וַעֲנוּ	אָמֵן
א	ל	ה	י	ס	נכנסין אותיות יו"ה באל"ם
י	ה	ו	ח	ה	ונעשה אלהים ויואל הנעלם של
א	ל	ה	י	ס	יו"ה שהוא ו"ה ונעשה הויה
י	ה	ו	ח	ה	וממתק לחותיו פשוט של
א	ל	ה	י	ס	אלהים ב"ד אותיות של פשוט
פְּעֻלָּמָא	דִּי	בְּרָא	בְּרַעֲיָתִיה	וַיִּמְדִּיק	מַלְכוּתִיה
י	ו	ד	ה	י	ומילוי דמ"ה שהם יו"ד יתמיק
מ	ד	ה	י	י	למילוי אלהים מ חין דקטנות
					דא"י ב"ד תיבות מן יתגדל עד
					ב"ד משיח' והם ד"י אותיות של

ויצמח

תפילת העשייה

וַיַּצְמַח   **פִּזְרָקָנִיה**   **וַיִּקְרַב**   **מִשִּׁיחָהּ**   וּמִלּוֹי שֶׁל סֹבֵב יְהִיָּקִם
לְמִלּוּלֵי   אֱלֹהִים   מוֹסִין   דְּקִטְמוֹת

ה' ס	ו	ז	ח
הבולל	מ		

אֶמֶן יֵאָדוּנָה

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דָבָר בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן

אִתְּהוּהָה מוֹחִין דְּאִימָא מַמְחִיק "ב" מוֹחִין דְּאִבָּא

דברי כנר נמתקו אוחיות פשוט ע"ד אוחיות הוי"ה וכשאר מן אלהים וחלרף עם המלוי פל אלהים שם י"ב אוחיות י"ז נמתקו י"ז אוחיות הוי"ה פשוט ומיכוו שם י"ד אוחיות ובנר נמתקו ע"י י"ז אוחיות דמ"ה הכרמוס במנה ד"י והם מוחין דל"י וע"י א"ד חסות שם י"ד מן מ"ב דמ"ב והם מוחין דלחב : ועשה ע"י אמן יהא שמיח רבא וימתקו פשוט ומיכוו ומיכוו המיכוו ע"י כ"ח ומ"ב :

וְיָנִיד וְאוֹד לַתְּהָא אֵל לִפְנֵי וְאֵל לִפְנֵי הָאֵל אֵלֶּה

וְיִתְּנֵם לְעַלְמֵי עֵלְמָיָא יִתְבָּרֵךְ

אֵלֶּה יְמֵי אֲלֹהֵי הַמָּלְכוּת הַזֶּה וְדָמָם

א י ה ל א
יה ו ה י ו ד ה ו א ו ה א י ו ד ו
אלהים א ל ת ל מ ד ה י י ו ד מ מ

וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרומֶם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל

והי יוד	ו אלף וא	יוד וא	או דלת ה	הי יוד ו	ד ה י ואו	יהוה יו
יוד יוד	ם דלת הי	פא למד מ	אלף למד	א יוד מם	לף למד ה	אלהים א

לך ואו הי יוד
ואו דלת מם שם

אלה ואי הא אלה
ואו דלת עם עם

שָׁמַיָּה דְּמוֹדֵשׁא בְּרִיד דְּוַא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא

תִּשְׁכַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא דְאַמְרִין בְּעֵלְמָא : וְאַמְרוּ אִמֵּן : יֵאָדְרוּ יְהִיָּה

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רִכְנָיו: וְעַל תַּלְמִידֵיהֶן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶן: וְעַל כָּל מֵאֵן דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵייתָא דִּי בִּאֲתָרָא הָדִין: וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא: יִהְיֶה לְהוֹן וּלְכֹון יִשְׁלַמָּא רַבָּא חֲנָא וְחֲסֵדָא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אַרְיִכִּין וּמְזֻנָּא רֹוּחָא וּפּוֹרְקָנָא מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אֲמֵן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן
עושה שלום במרומו וברחמיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן

הנה ראויה כמה נוסחאות וכולם משוברים וזה נוסח האמיתי והכוונה כי כבר ביארנו כי ע"י פשוט ומילוי ומילוי המילוי של מ"ה שיש בהם מ"ב אותיות נמחקים פשוט ומילוי ומילוי היוליו של אלהים אך שצור יש ל"ב אותיות לכן אנו מכוונים חסלה בכ"ח אותיות של מ"ה בפני עצמו שיש בו כ"ח אותיות ובה נמחקים פשוט ומילוי של אלהים ע"ש בהם רק ע"י אותיות

אחיות א"כ נשאר עשרה ממ"ה וכן במ"ב של ס"ג רק שמה' כרמוזם נכ"ח אחיות עד עלמיה וכו"ח של ס"ג כרמוזם בחיבות ונשאר ב"כ במ"ב עשרה כמו במ"ה וכוה נמחקים ה' אחיות שנשארן מן מיליו המינוי של אלהים שנשאר עורך על מ"ה וס"ג כי במ"ה וס"ג ים בפסוט ומיליו ומיליו המיליו ים בו מ"ב אחיות בפסוט ומיליו ומיליו המיליו ים אלהים בזה"ב אחיות ואלו הם העשר וי"בסוף הדקדוק של מ"ה וכן עשרה וי"דס"ב: **והנה** מן יהא שמה רבא עד עלמיה ים בהם כ"ח אחיות ונכחז למעלה כ"ח אחיות של מיליו המיליו דמ"ה ולמטה נכתב אלהים פסוט ומיליו ים בהם י"ח אחיות ונשאר י' אחיות דמ לוי המיליו דמ"ה למעלה ואין למטה כנגדם שום אות כמו שהאז בחמורת מנ"ב ומטרפין עם ה' אחיות שנשאר ממיליו המיליו של אלהים ים בהם עשרה יותר ומטרפין עם האחיות שנשאר ממ"ה והם מוחין דלוי"ס ים מן יהא שמה רבא עד דלמירן בעלמא כ"ח חיבות ונרסם למטה כ"ח אחיות של מיליו המיליו דמ"ב ומטרפין עם י' אחיות שנשאר ממיליו המיליו אלהים ונשאר למטה עשרה חיבות שנרסם למטה י' אחיות מכ"ח דמ"ב ומטרפין עם י' אחיות שנשאר ממיליו המיליו אלהים ים בהם כ"ג חיבות והם נרשמים למטה כמ"ה לעיל ובהם ב' חיבות של וישתבח וישתאר וכו' ים בהם ו' ווי"ן ב' מ"ב נרסם על כל חיבה למעלה ו' אחיות ממ"ב של מ"ה ולמטה מהם אך שהם למעלה מן החיבה ו' אחיות של ב"ן דלוי"ס א"כ נשאר י' אחיות מ' ב"ן דלוי"ס וס"ה אחיות הנאצרים למעלה גם בל חיבה מן ו' חיבות של וישתבח וכו' ים בהם ב' אחיות והם ב"ב מ"ב כי הווי"ן הם מ"ב דמ"ה והחיבות הם מ"ב דמ"ב לכן נרסם למטה מן החיבות בכל חיבה ו' אחיות של מ"ב דמ"ב וגם ו' אחיות דב"ן דלוי"ס ושניהם למטה מן החיבה כי מתחלה חנו מעלים את הששה היכלות שלמטה ע"י מ"ב דמ"ה מוחין דלוי"ס היכל הו' הנקרא היכל ק"ק ונח"כ חנו מעלים את היכל הו' ליזירה ע"י ע"ב דמ"ב מוחין דלוי"ס:

והנה

לריר לבוין כי מן יהא שמה עד עלמיה הם ו' חיבות הם כוד ד' מוחין ע לבשין צ"ב לבושין סהה נה"י הם ו' ויורדים לו"ה סהס ו' ספירות תחתונות חנ"ה נה"י וכשיריד מן נה"י סהס כוד אה"ה כמבואר לעיל לו"ה כוד הו"ה ומ"ה לו"ה לנזק"ב כוד ארנ"ה הרי מתחברין ב' שמים אה"ה הו"ה ארנ"ה ב' רב"א וזהו יהא שמה רב"א כוד בל"ר שאלו נעשה הנוקב' כבוד בל"ר עים חיים כוד בל"ר של מרים גם יכוון ל' חיבות לעלם לעלמי עלמיה הם ג' עולמו' והם כוד עיבור יניקה גדלוה במ"ה למעלה באריות:

עד כאן נשלם תיקון העשיה וכבר נכלל העשיה ביצירה

תפילת העשיה

הנה

כבר נכתבא שם ביזירה ג"כ קליפות וגם מעורבים עם הקדשם ואף כי ים דעה א' שביזירה אינם מעורבים עכ"ל הם שווים עם הקדש' ולכן לריר להכניע אותם קודם שנבוא לעיקור התיקון של יזירה והוא ע"י מוחין שבהודו שלכן נקראים זמירות שהוא לשון כריחה מלשון זמיר ערילי' ומלשון לא תומ' שזה המזמור מדבר בשם ה' ולכן אנו אומרים אותו קודם ב"ש שסם מתחיל עיקר תיקון הליזירה מהנה האפסגיוס לאומרו אחר ב"ש לפי שטכ"פ הוא לחיקון שזירה והרב האר"י ו"ל היה נוהג לאמרו קודם ברוך שאתר:

מהודו

עד אל נקמות ים רנ"ה חיבות כמנין אלהים במיליו הה"י: **גם** ים מהודו עד גמלעלי נ"ה פסוקים כנגד פסוט ומיליו המיליו של סם ארנ"ה: **גם** הודו ב' אה"ה ראש העשיה ככלל ליזירה ולכן ים בפסוקים חלו כ"ה הווי"ת כמנין אה"ה: **גם** תכוין כי עשה מקבלים ב"ר נרשמים כשמה מיליה א"כ הוא נ"ב תיקון העשיה לכן אומרים

ל'הוה קראו בשמו הודיעו בעמים להכניע הקליפות עלילותיו שירו לו זמרו לו שירו בבל נפלאותיו התהללו בשם קדשו ישתבח לב מבקשי יהוה דרשו את יהוה ועוזו בקשו פניו תמיד וכו' נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו ורע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו הוא יהוה אלהינו בכל גית כ"ו הארץ מושפטי וינא דמלכותא וכו' לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור אשר פרת את אברהם ושבעתו ליצחק ונעמדה ליעקב לחזק לישראל ברית עולם לאמר לך אתן ארץ בגן חדר נחלתכם בחיותכם מתי מספר במעט וגרים בה ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר לא הניח לאיש לעשקם ויובח עליהם מלכים אל תגעו במשחתי וכו' ובגביא' נח הוד אל חרעו שירו ליהוה כל הארץ בשורו מיום

תפלת העשיה

אֵל יוֹם יְשׁוּעָתוֹ סַפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים גַּפְּלֹאֲתָיו כִּי גָדוֹל יְהוָה
וּמְהוֹרָר מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל הָאֱלֹהִים כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים כִּי אֱלִילִים
לְיוֹסֵם לִירֵד לְהַפְתִּיק וַיִּכְוֶן לְהַנִּיעַ דְּקִלְפָּה וּלְהוֹלִיחַ כָּל הַנִּיּוֹנוֹת בְּסוּד חַיִּל בְּלֹעַ וּיְקוּאֲכֵן לָכֵן בֵּין אֱלִילִים לִשְׁם יַסְמִיק
וּיְרוּק לְגַלְיָה סֶמֶל וְיְהוָה שְׁמִים עָשָׂה הוּיָהּ הוּא יִירֶה שֶׁקָּרָא שְׁמִים וְעֵשִׂיב־נַעֲשָׂה עֲשָׂה יִירֶה וְזֶה
וְיִהוּיָהּ שְׁמִים עָשָׂה הוּד הִיךְ וְהָדָר נָלַח אַחֵר שֶׁנִּכְנָעִים מִקְלִיפּוֹת שְׁעִיקוֹר וַיִּנְקָתָם מִנֶּהֱיִי מִיר הוּד וְהָדָר שֶׁסֶה כֹּה עוֹלָם
לְמַעַלְמֵה וְזֶה לְפָנָיו עוֹז הוּא יִסֹּר יֵשׁ וְהָדָר בְּמִקְוֵמוֹ מַלְכוּת הָבִיב בְּגִימְטְרִיָּה יֵשׁ וְזֶה יֵשׁ חִיקוֹנִים דַּעְתִּיק
וְיֵשׁ דֹּאֲרִיךְ וְיֵשׁ דֹּלֵת לִיהוָה עֲתִיק מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבִיב לִיהוָה חֲרוֹד כְּבוֹד וְעוֹז הָבִיב לִיהוָה
יֵשׁ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׁמוֹ מִנְחָה עִם הַכּוֹלֵל בְּגִימְטְרִיָּה בִּשְׁבָן וְזֶה כֵּן שֶׁל פְּשׁוּעַ וְחַלּוֹנִי וְחַלּוֹנִי הַחִלּוֹנִי שֶׁל אֱלֹהִים
וְזֶה בִּשְׁבָן בִּשְׁבָן הַמְּנַרְסִים בְּקִדְשׁ שֶׁנִּתְקַבְּלוּ זֶה וּבֹאֵנוּ לְפָנָיו הַשְׁתַּחֲוִי לִיהוָה בְּהִדְרַת קוֹדֶשׁ חִילוֹ
מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אֶף תִּיבּוֹן תִּבֵּל בְּלִתְמוֹשׁ יִשְׁמַחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ רִנָּה וְיִהוּיָהּ
יֵשׁ שֶׁהוּא סוּד שְׁמִים תִּקְבַּל מִן יֵשׁ וְנִקְבַּל סוּד אֶרֶץ תִּקְבַּל מִן וְזֶה וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ יִרְעֵם הַיָּם
וּמִלֹּאֲוִי יַעֲלוּן הַשָּׁדָה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אֲזִי וְיִרְגְּנוּ עֲצֵי הָיֵער גְּבוּרַת עֲשִׂיב : סִדְלָפֶנֶן בְּגִי יַעֲרֵךְ
כּוֹד פֶּדֶד דִּינִים דְּנוֹקְבִיָּה נִתְמַתָּ עֲלֵי הַחֲסִידִים שֶׁל הוּיָהּ סוּד עִץ כְּבוֹד וְיִירֶה עִץ וַיִּתְקוּ הַיָּם מִלְּפָנָיו יְהוָה כִּי בָּא
לְשִׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ רִנָּה לֵאלֹהֵי שְׁכֹלָה דִּינִין כּוֹדֵעַ הוֹדוּ לִיחֻהּ כִּי טוֹב כִּי עוֹלָם חֲסִידוֹ
וַיֹּאמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לִשְׁם קִדְשֶׁךָ
לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶיךָ בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְזֶה תִּקְבַּל בְּרַכָּה מִן הָעוֹלָם מִחַיִּים וְעַד
הָעוֹלָם וְנִשְׁפָּע לְמַלְכוּת וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אָמֵן וְהִלֵּל אֲדֵנִי לִיהוָה וְזֶה חֲבִירוֹ וְזֶה רִמְמוֹ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהָדָרִים רַגְלָיו מַלְכוּת שִׁירָה בְּנִיחָה קִדְשׁ הוּא רִמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהָר קִדְשׁוֹ מַלְכוּת שֶׁנִּתְלַלֵּת שִׁירָה בְּסוּד הוּיָהּ כְּבוֹד אֱלֵי יִהוּיָהּ לֵאלֹהֵינוּ כִּי קִדְשׁ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהוּא רַחוּם יִכְפַּר עוֹן אֲחָה דְּקִלְפָּה וְלֹא יִשְׁחִית אִימָה דְּקִלְפָּה וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ
זַעֲדֵר דְּקִלְפָּה וְלֹא יַעֲרֵר כָּד חֲמַתוֹ נִקְבִיָּה דְּקִלְפָּה נִגְדֵר רַחֲמוֹת נִזְקִין מִרְכַּבַת הַעוֹמָחָה עוֹלָם מִשְׁחִית חֲלִיף וְחַיִּים
אֲתַחֲיָהּ לֹא תִבְלָה רַחֲמֶךָ מִמֶּנִּי חֲסִדֶךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְיֵד יִצְרֹנּוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה
וְחֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲרֵם הָמָּה תִּנּוּ עוֹז לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוּתוֹ וְעוֹזוֹ בְּשִׁחְקִים נוֹרָא
אֱלֹהִים מִמֶּקְדָּשְׁךָ אֵל יִשְׂרָאֵל בְּגִימְטְרִיָּה כֹּה הוּיָהּ כֹּה חֲפִלִּין וְזֶה דְּטִלִּית כִּי הוּיָהּ דְּכֵן עֲלֵי הַכֹּהֵן עִם
פִּי אֲחִיּוֹת בְּגִימְטְרִיָּה טִלִּית הוּא נִתָּן עוֹז וְתַעֲצוּמוֹת לַעֲמִים בְּרוּךְ אֱלֹהִים סֶמֶל מִתַּחַת גִּי' תִּקְ שִׁטָּה
חִילוֹי שְׁרִי דְהוּיָנוּ וְיֵשׁ לֵית יֵשׁ בְּרוּךְ אֱלֹהִים גִּי' שְׁרִי יִסוּד אֲחָה הַמְּגוּלָה כְּנִל וְהוּא מִתְחִיק הַגְּבוּרוֹת
שֶׁל אֱלֹהִים אֵל גִּקְמוּת אֲדֹנֵי רִנָּה אֲחָה סוּד מִן כִּי סוּד בְּגִימְטְרִיָּה כֵּן אֵל גִּקְמוּת הוֹפִיעַ
כֹּאן לִירֵד לְכוּן שִׁינְקוֹס הַסֵּם נִקְמַת עֲבָדָיו עֲשֶׂה הָרֹבִי מַלְכוּת וְהַכּוֹנֵס כְּמֹה בְּחִיבּוּרֵי שְׁכֵנָה בְּסוּד הַתְּשׁוּבָה
שֶׁהִשִּׁיב הַקִּבָּה עַל מִיתָה רִנָּה כִּי עֲלָה בְּמַחֲשַׁבָּה וְהוּא כִּי מַחֲשִׁילֵת הַכֹּלִיּוֹת מֵה שֶׁשִּׁטְטָה בּוֹ רוּחַ דְּמַחֲשַׁבָּה שֶׁל
בְּעֵה"ל שְׁלֵפִי מַחֲשַׁבְתּוֹ מֵה שְׁרָאוֹ לְהִיט קְלוּשָׁה שֶׁ שִׁטְטָה מַחֲשַׁבְתּוֹ וְנַעֲשָׂה בִּינִין וְמֵה שִׁטָּה הִיךְ רָאוֹי לְקִדּוּשָׁה לֵאלֹהֵינוּ
שֶׁנִּכְסֵה בּוֹ מַחֲשַׁבְתּוֹ וְלֹא נַעֲשָׂה מִמֶּנּוּ סוּם בִּינִין וְהוּא סֶמֶל שֶׁאֵין בּוֹ בִּינִין וְלֹא עֲבִיד פִּירִין וְאֲדֹרְבָה תִּמְיֵד מַהֲדִרִין
חֲדָר חוֹרְבָנָה וְהִנֵּה יֵשׁ נִשְׁמוֹת הַעֲשׂוּקִים בְּסֶמֶל בְּקִלְפּוֹת הַקִּבְּסִים וְיֵשׁ לְהִיט דּוֹרוֹת שֶׁאֵין מִתְקִינִן מַעֲשִׂיָּה וְלֹא יֵשׁ
עֲבוּקִים הִרְבָּה וְיֵשׁ כֹּה גָדוֹל לִסֶּמֶל וְחִי' הִיט מַחֲוִירִין הַעוֹלָם לְחוּבּוֹ וְזֶה כְּמוֹהֵם וְלֹא הוֹלְכִין עֲשֶׂה אֲבִירֵי יִשְׂרָאֵל
שֶׁמִּסְרֵי בּוֹסֵם לְמַלְכוּת לְמִיתָה וְכֵן מִסְרֵי נַפְשׁוֹתֵיהֶם בְּסוּד הַמִּיתָה כְּעוֹמֶקָה דְּהַיִּמָּה רַבָּה בְּמִקְרָא הַסֶּמֶל וְחֲבִירוֹ כָּל
שֶׁלְשִׁילִין דְּפִדּוּלָה וְהַעֲלוּ עִמָּהֶם כָּל הַנִּיּוֹנוֹת וְחִתְקוּ הַעוֹלָם וְקִדְרָתוֹ כֹּאן וְעֵשׁ מְבוֹאֵר בָּאֵר הַיֵּשֶׁב וְזֶה כִּי עֲלָה
בְּמַחֲשַׁבָּה פִּי לְמַקּוֹס שֶׁשִּׁטְט בִּסְ רוּחַ רַחֲמַחֲבָה וְלָכֵן אֲנוּ מִזְכִּירִין כֹּאן נִקְמַת 'הָרֹבִי' מַלְכוּת וְזֶה מַתְעוֹרְרוֹ נִשְׁמוֹתֵינוּ
וְחִזּוּרֵינוּ וְעִזְרָתֵנוּ וְעוֹלָן לְמַעַל בְּרוּחַ דְּמַחֲשַׁבָּה וְנַעֲשֵׂה מִ'כֹּה אֵל מַלְכוּת וְזֶה 'סוּד גָּדוֹל וְהַכּוֹל מְבוֹאֵר שֶׁסֶה
הַשֶּׁחַ

תפילת העשיה

הַנְּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הֵשֵׁב גָּמוּל עַל גְּאִים לַיהוָה הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ
 סֶלָה יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם
 בְּיָמָם בָּךְ יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנִי כִּיּוֹם קִרְאֵנִי הוֹשִׁיעָה אֶת
 עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת נִחְלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׁאָם עַד הָעוֹלָם נַפְשֵׁינוּ חֲפָתָה לַיהוָה רַחֵם יְהוָה
 וּמַגִּינֵנוּ הוּא כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִפְנֵי בִשְׁם קִדְשׁוֹ בְּמִחְנֵנוּ יְהִי חֲסִדְךָ יְהוָה עֲלֵינוּ
 כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ הָרִאֵנוּ יְהוָה חֲסִדְךָ וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפִסְדָנוּ
 לְמַעַן חֲסִדְךָ אֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךְ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם הִרְחֵב פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהִי
 אֲשֶׁר־יְהִי הָעַם שִׂפְכָה לוֹ אֲשֶׁר־יְהִי הָעַם שִׂיְהוּהָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵנִי בְּחִסְדְּךָ בְּמִחְתִּי יִגַּד לְבִי
 בִּישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמִלְךָ עָלָיִי :

ס"ח

י"ל וְהוּא שֶׁס' א' מנ"ב שמונת והוא הנעלה ניגונים :

זה המזמור יש ל"ב תיבות בני' אחר' ע"ה שהוא בניתוריא יאהדונה"י ע"ה לרמוז לתיבות וז"ל ויש במזמור הזה
 פסוק הוי"ו נגד י"ם ונקודותם כניקוד כל הוי"ה ב"ם כמבואר בחקוקים והעשירי שהוא נגד תלכות כלי ניקוד וכל המזמור
 הוא רומז על דברי הנגלות שנכלעו בקליפות וכשוללים חומרים ש"ה :

(מזמור שיר חנוכת הבית לדוד) ארוממך יהוה פי דליתני ולא שמחתי אויבי
 לי : יהוה אלהי אלהי שועתי אליך ותירפאני : יהוה העלית מן שאול

נפשי חיתני מירידי בור : זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו כי רגע רגע בני

אלהי עס ט"ו ה"ס בני' אלהי"ם הם מוחזק דקטנו' וזכו בלפני כ"א גי' צ"פ"ו גי' אלהי' הריא להם באפו חיים ברצונו
 בערב ר"ח גי' מעריא י"ד נגד י"ד חומות של יהוה אלהי' וכו' ונגד כו"ו במוסר' כו"ו כי רגע בלפני חיים גי' מעריא
 ח"ם גי' מעריא י"ס מ"ו שהוא חילוי של מ"ב חומות דלכא שמש מקבלים ו"ם דו"א ועס תיבת רלנו גי' מעריא
 שו"ן דל"ת וי"ד י"ז כ"י ובבוקר רנה ועס בער"ב גי' מעריא מעטרו"ן שר הפנים ע"ו חומות מעטרו"ן ראני
 אמרתי בשלוי כל אמוט לעולם יהוה ברצונו העמדת להררי עוז הסתרת
 פניך הייתי נבחה אליך יהוה אקרא ואל יהוה אתחנן מה בצע ברמי ברדתי אל
 שחרת היודך עפר היגיד אמתך שמע יהוה וחנני יו הו וי הו היה עוזר לי הפכת
 מספדי למחול לי פרחת שקי ורתאזרני שמחה למען יזמרך כבוד ולא ידום
 יהוה אלהי דעולם אודך .

אלו הפסוקים לריך לומר מעומד ואם
 היסוד חינו מניע בחפלתו לומר אלו
 הפסוקים בקהל עכ"ל יעמוד אצל ח"ס
 להפסיק רק יאמר במקום שהוא עומד ולפי שהם
 רומזים לאריך ואו"א דעשיה לכן לריך עמידה :

יהוה מלך יהוה מלך

אריך דעשיה חכמה זינה דעשיה
 יהוה ימלוך לעולם ועד
 ח"ת דעשיה מלכות דעשיה יהוה דבוקה בדעת וז"ת

צריך לכוין כי עשרה ניגונים של מלכו'
 שהיו מבלעים בין הקליפות וע"י כוונת
 אל נקמות ע"י הרוגי מלכות עלו בסוד מ"כ
 ליצירה ולכן מלך מלך ימלוך בני' פ"ר גי'

יהוה מלך יהוה מלך

לכח דעשיה נ"ח דמנכ"ך
 הוד דעשיה ל' דמנכ"ך

מנכ"ך

תפילת העשירה

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד

יסוד דעשיה מלכות דבוקה ביסוד יְהוָה פִּיךָ דמלפנך

והיה יְהוָה למלך עד כל הארץ ביום ההוא
יהיה יהוה אחד ושמו אחד :

הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו והצילנו מן
הגמים להודות לשם קדשך להשתבח
ב תהלתך ברוך יהוה אלהי ישראל מן
העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן
והלל ירהו כל הנשמה תהלל יה הללויה

ואומרים למנצח בנגינות מזמור שיר אלהים יחנו ותאמר
אזתה מתוך ליור המנוחה כמו שבכא מזמור ובשבת במקו
זה המזמור אומרים למנצח מזמור לדוד השמי' מספרים
בכור אל וכו' :

מלפנך שהם המצ' עצמם ואם נכתוב ימלך בו'
הוא מלפנך עם האותיות והכולל והנקודות
שהם ב' סבול' וב' פה"ח בנימטריא ע"ב
ונקודה ב' הוא חיריק שב"א חול"ם בני' מ"ס"ה
בנימטריא הוי"ה אלה"ם ובנימטריא אלה"ה
הוי"ה אר"י והוא כולל לכל ה"ם וזריך לבין
כי ה' יצאת של י' מלכים שכלו עתה פלו
ונעשה כבוד מלכים וזהו ה'מלך ובפסוק הראשון
כיוון לששה הניצוצות שהם כח"ב חב"ט ושם
דבוקא הנוקבא ב' מקומות נגד הדעת ונגד
הח"ט והוא אלה העומדת למעלה והנה ב"ב
הוי"ה הוא כח"ב וב"ב מל"ך הוא חב"ט ולכן
זריך לבין בהוי"ה ד' בניקוד לעולם כ'
לעולם רומז לנוקבא כדוד ואח"כ כופלים זה
זה הפסוק לרמז גם על נה"י ויכוין ב"ב בהוי"ה
ד' בניקוד לעולם לרמז על מלכות שהוא רחל
דבוקה ביסוד והנה הט"ס כח"ב חב"ט נה"י הם
מפורטים בפרט אבל המלה לא נפרטו כל הם
פ רותיה רק דרך כלל במלת לעולם לכן אומרי'
הפסוק והיה ה' למלך כי כל העשיה הוא סוד

המלכות ולכן יש בפסוק זה י"ב תיבות נגד י"ם שנשלמו בעשיה וב' שעלו ביצירה וזריך לבין להעלות
מ"י ליצירה ויחברו מ"עם מ"י סוד מ"י עליונים ומ"י תחתונים ולכן ב"ב מלך ב' מ"י מ"י וכשכופלים
אחת פסוק הרי ד"פ מ"י והם מ"י ומ"י דאח"כ ומ"י של ז"י ולכן גם יש ב"ב מלפנך א' ה"י דא' ואחר
מ"י של מלכות והנה בפסוק ה' מלך יש ה' הוי"ה ובפסוק והיה ה' למלך ב' הוי"ה הרי ה' הוי"ה וכן יש ה'
פסוקים עד גמירא לרמז שעתה מקבלי' בחי' נשמה דיצירה והוא סוד עלאה ב"י שממנ' בחי' הנשמה כדוד
ולן מתיימין כהח"ה הללויה ב"י אלהים וסוד בינה כדוד :

הנה מתחלת ברכת השחר עד עתה הכל היה תיקון העשיה וכללויה ביצירה היינו שב"ר שלה עלו ביצירה
ונעשו חיוניות נה"י דיצירה וגסכלל כל השש היכלות זה בזה ע"ד כלילות פנימות העשיה כמ"ש לעיל ועלו
במקום היכל הו' שהוא היכל ק"ק והיכל ק"ק עלה למעלה ביצירה וגם כל הניצוצות עלו בסוד מ"י כמ"ש ועת'
מן ברוך שאמר מתחיל תיקון היצירה כמ"ש במקומו :

ב"ש זריך לומר מעומד שהוא רומז לאריך ואן להשתכל חוץ לד' אמותיו ויאמר בניגון ובנחת מלה במלה
ויעמוד באימה ויברכה כי הוא מספר שבחו של מנצח וכללו מהלך בין כחות המלאכים האומרים
שירה לפני הקדוש ברוך הוא :

כאן מתחיל תיקון היצירה ויש ב"ש פ"ז תיבות כי הוא נגד אריך הכולל נאח"כ חו"י והנה נוקבא דיצירה
נקראת לב"ה בנ"י פ"ז ולפי שא"ל כולל הכל עד הנוקבא לכן היא פ"ז תיבות :

ג ס' יש בנא"ל י"ב תיקוני' ובנא"ל תשעה תקוניס הרי כ"ב והנה כ' תיקוניס נמשכים לנא"ל כי הוא בחי' זק"ן
ולא לנוקבא כי אין לה זקן רק ב' תיקוני' שהם תפוחין קדישין הוא בנוקבא והנה ז"ל כולל ויק' כ"א כלול מו'
הוא ס' ועם כ' הוא פ' ונוקב' היא סוד ה' ועם ב' תיקוני' הוא ו' הרי פ"ז שהו' כ"ב עם אר"י ס"ה ולכן יש
באן י"ב ברוך נגד י"ג מדות ב"ב תיקוניס דא"ל וזהו בחי' חיוניות לתי' שהם סוד השערות אבל בבחי'
פנימות הוא כי ביציר' הוא הוי"ה דמ"ה ויש בפסוק ומיליו ומיליו המיליו יש מ"ב באותיות הרי מ"ה ומ"ב
בנ"י פ"ז גם היצירה הוא סוד וא"י בנ"י י"ג לכן יש י"ג פעמים ברוך :

כשאומרים ב"ש יאחז ב' ליצית שלפניו כי הטלת הוא ג"כ סוד יצירה רק שהוא בנחית עובדא
ועתה הוא בנחיתת מלולא וכו' לבין לשם מ"ה שהוא ב' ביצירה יו"ד הא"י וא"י ה"א גם

ביצירה שולט שם אל יהיה גם תכין לשמות של עשיה שעלו ביצירה והוא שם ב"ן יו"ד ק"ה ו"ו ה"ה גם אל אר"י
השולט בעשי' והכוין כי בחי' הנפשות של עשיה ובחי' הרוחות דיצירה יעלו אל הבריאה והוא נגמר בישתבח כמ"ש :
מצות עשה לקיים מצות יראת ה' באמרו מזמורים אלו שהם ס פור שבחו יתבדר יאין לאומרים במדולה
כי א"ס בנחת מלה במלה והארכיו בשבחו בספר חסידים :

מצאתי כתיב בשעה שישראל מתחילין לומר ב"ש אז מתחילין המלאכים למעלה לומר האדרת והאמונה וכו'
וזהו הפי' שמלאכים אומרים האדרת בשר"ה עם ישראל כי בשוה ר"ת ב"ש והיה הכולל ויש בו ג"כ
פ"ז חיוני וע"כ יש לומר האדרת וכו' קודם ב"ש • ויאמר בכריעה ובהשתקויה באימה ורתת וזע"ה :

ויאמר

ויאמר הריני עומד בעולם היצירה לחקן רוחם של כל ישראל עם רוחיותיהם במחשבתך לכלול עמך ה' אלו המזמרים ומשכמים להקב"ה : כתב בשל"ה קודם ברוך שאמר אריך לומר בפה מלא הריני מזמן את פי להודות להלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה עד ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל

ברוך שאמר והיה העולם	אל	בה רומז לרישא דל"ה
ברוך הוא	רחום	וסוף עתיקא קריסט
ברוך אומר ועושה	וחנון	בולגלת דאריך וסוף פרוקף חייץ
ברוך גזיר ומקיים	אריך	קרומז דחורא וסוף פרוקף אריך
ברוך עושה בראשית	אשים	אכא דאנינות
ברוך מרחם עד הארץ	רב חסד	חימא דאנינות
ברוך מרחם עד הבירות	ואמת	וקני דאנינות וסוף ארי דבריאה
ברוך משקם שבך טוב ליראי	גזיר חסד	אריך בריאה
ברוך חי לעד וקיים לנצח	כאלפים	אכא דבריאה
ברוך סודה ומציר	נושא עון	חימא דב יאה
ברוך שמו	ופשע	חימא דבריאה
ברוך אמת יהוה	וחטאה	מוקביה דבריאה וסוף אריך דיצירה

אלהינו מלך אריך דלירה העולם האל אב אכא דלירה היחמן המהודק חימא דלירה בפך עמו משופח ומפאר ח"ת דלירה בלשון חסידיו נשמות לויקס ועבדיו נשמות מלאכים ובשירה דוד עבדך יסוד מוקף דלירה וסוף אריך דעשים נחלקך יהוה אריך אלהינו דעשים בשבחות להמשיך

תפילת היצירה

ה' חסדים וְבִזְמִירוֹת לַחֲתָק כִּהֵּן גְּבוּרֹת וְנִגְדָּךְ אֵלֶּה דַעֲשִׂיהַּ וְנִגְזִירֶיךָ אֵיחָד דַּעֲשִׂיהַּ וְנִגְזִירֶיךָ וְצִיר דַּעֲשִׂיהַּ
 נִגְמְלִיכֶךָ נִקְבִּיחֶךָ דַּעֲשִׂיהַּ וְנִגְזִירֶיךָ שֶׁמֶךָ מִדְּבִירֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חַי הַעֲלָמִים מֶלֶךְ מְשׁוֹבָח
 יִמְסֹאֲרֶה עַד־עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּרוּךְ אַתָּה וְנִקְבִּיחֶךָ יְהוָה וְצִיר מֶלֶךְ מְדוּלָּל וְנוֹקְבָה דַּלִּילוֹת
 מְאֹרִים בְּנִימָה עֹלָמוֹת בִּי"ע בְּתִשְׁבָּחוֹת :

זֶה הַמִּזְמֹר כֹּחַ נֶגֶד אֱלֹהֵי דִינִירָה כִּי קִרְבֵּן חֹדֶשׁ עֹלָה עַד שֶׁסָּמַח שָׂאֵר קִרְבָּנוֹת הַסָּ לַמַּטֵּה דַּעֲשִׂיהַּ
 וְהִנֵּה בְּאוֹרֵי בִּסָּס ב' שְׁמוֹת ע"ב ס"ב כְּדֹרֶעַ וְכ"ה שְׁלֹשׁ מַחֲלָבָשִׁים בְּזוֹ"ל שֶׁהֵס סוֹד ב' שְׁמוֹת
 מ"ה ב' וְהֵס ד' שְׁמוֹת אֲלוֹ בְּנִימַטְרִיא רַכֵּב וְעַס ד' שְׁמוֹת וְהַכּוֹלֵל בְּנִימַטְרִיא רַכֵּב וְעַס שֶׁסָּ לְבָאוֹת שֶׁהוּא
 בְּנִי"ס ס"ה בְּנִימַטְרִיא מִזְמֹר לַחֲדָשׁ :

גַּם יֵשׁ שֶׁסָּ אֵל בְּרִיכָה דְּהִרִיךְ וְב' אֵל בְּב' מִפְּחוֹת הָרִי ב"פ א"ל בְּנִימַטְרִיא מִבִּי"ן וְהוּא מִמַּחֲק לְאַחֲרִיִּים שֶׁל
 אֱלֹהִים א' א"ל א"ל א"ל אֱלֹהִים אֱלֹהִים בְּנִימַטְרִיא ר' וְעַס ב' אֵל בְּנִימַטְרִיא מִזְמֹר :

גַּם לַחֲדָשׁ בְּנִימַטְרִיא ד"פ אֵלֶּךְ ע"ה וְהֵס סוֹד ד' אֲלָפִין שֶׁל אֱהִי"ה שְׁמוֹה נַעֲשֶׂה כְּתֹר לֹאֵה בְּמ"ס כְּבֹר
 וְהֵס מִמַּחֲקִים לְאַלְהִים בְּמִלּוֹי אֲלָפֶךָ זְמִיר ה"א יו"ד מ"ס בְּנִימַטְרִיא אֲרָץ וְהוּא בְּנִימַטְרִיא הָרִי עֵינֵי

מִזְמֹר לְרִמְזוּדָה הָרִיעִי ר"ת בְּנִימַטְרִיא ג"ה וְהוּא כִּי בִּחְדָּה הַבִּינָה אֵינֶה בְּרִישָׁה דִּילִיָּה רַק בְּגִרָן
 כְּמ"ס בְּחִיבּוּרֵי שְׁבָעִי עַס יֵשׁ בִּסָּס ס"ב עַס י' אוֹתוֹת בְּנִימַטְרִיא ע"ס
 וְעַס ב' כּוֹלֵלִים שֶׁל הַסָּ וְשֶׁל הָאוֹתוֹת הוּא בְּנִימַטְרִיא ע"ה וְלִרְיָךְ לַהֲמַשִּׁיךְ הָאֵרֶה מַסָּ לַחֲדָשׁ שְׁבוֹ שֶׁסָּ מ"ה עַס
 י' אוֹתוֹת בְּנִימַטְרִיא כ"ה

לִיְהוָה כָּל הָאָרֶץ ר"ת נ"ה גַּם כָּל בְּמִלּוֹאֵי כ"ף כְּמ"ד הוּא בְּנִימַטְרִיא ב"פ אֱלֹהִים עַס ב' כּוֹלֵלִים גַּם
 ס"ת שֶׁל מִזְמֹר לְחֹדֶשׁ הָרִיעִי בְּנִימַטְרִיא א"ל הוֹי"ה שְׁוֹכֵט בְּיִצְרָה הִיכִינֵי א"ל
 בְּמִלּוֹי אֲלָפֶךָ לְמִדָּה וְהוּא מִמַּחֲק לִשְׁס אֲרָכִי הַכְּרַמֹּת בְּר"ת שֶׁל לַחֲדָשׁ הָרִיעִי לִיהוָה : גַּם כָּל הָאָרֶץ בְּנִימָה
 קִפְ"ד שֶׁהוּא אַחֲרִיִּים דֹּאֵב וְס"א פִּינִינֵי א' וְעַס הַכּוֹלֵל בְּנִימַטְרִיא שְׁמִי וְהוּא בְּנִימַטְרִיא כ"ל הָאָרֶץ וְהוּא
 בְּנִימַטְרִיא רַכֵּב וְהוּא סוֹד רַכֵּב דֹּא"ל לַהֲמַשִּׁיךְ לְחו"א : גַּם כָּל הָאָרֶץ בְּנִימַטְרִיא א"ל שְׁמִי ע"ה וְהוּא רֹמֵנו
 לַמַּטְרֹן בְּנִימַטְרִיא שְׁמִי שֶׁהוּא כּוֹלֵל וְכָּן שְׁבִינִירָה כִּי רִישָׁה דִּינִירָה וְצִיר נַעֲשֶׂה הוֹיָוִב בְּחֹל וְהוּא
 שֶׁהוּא בִּאֲרִיךְ וְאוֹרֵי אֵלֶּה מַטְרֹן הוּא בִּי"ק דִּינִירָה וְצִיר נַעֲשֶׂה הוֹיָוִב בְּחֹל וְהוּא

עֲבַדוּ אֶת יְהוָה כִּי הוּא נִקְרָא עֲבָדוֹ וְקֵן בִּיתוֹ אֵת ה' וְצִיר בְּשִׁמְחָה סִיר הַחֲסִדִּים
 בּוֹא לְפָנֵינוּ בְּרִנְנָה כוֹד הַגְּבוּרֹת דַּעֲנו סוֹד הוֹיָוִב מַלְאָךְ
 בִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֱלֹהֵי הוּא עֲשֵׂנו
 וְיָדַע אֵרֶס אֵת חוֹה כְּמַחֲוֹר כְּוֹכֵב
 וְיֵא וְהוּא וְלֹא בּוֹא וְאֵלֶּךְ כְּמַחֲוֹר כְּוֹכֵב
 אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצִאן מְרַעֲתוֹ בּוֹא שְׁעָרָיו יְסוֹד וּמַלְכוּת בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו מַלְכוּת דְּמַלְכוּת
 בְּתַהֲלָה הוֹדוּ לוֹ בְּרַכּוּ שְׁמוֹ כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד דּוֹר וָדוֹר אִמֵּנו וְנָתַן

גַּם יֵשׁ בְּמִזְמֹר הַזֶּה מ"ב חִיבוֹת חוֹן נִמְזֹמֹר נֶגֶד שֶׁסָּ מ"ב שְׁבִינִירָה כְּדֹרֶעַ
 יָדִי כְּכֹד אֲרָכֵל שֶׁר הַטּוֹלֵס אֲמָרוֹ וְהוּא מַטְרֹן וְהַכּוֹנֵנָה כִּי יְהִי כְּכֹד הוּא נֶגֶד וְיֵא דִינִירָה וְהוּא
 מַטְרֹן הַכּוֹלֵל וְכָּן דִּינִירָה וְהוּא סוֹד שְׁמִי שְׁבוֹ"ס י' לִירֹפִי שְׁמִי שִׁשׁ בִּסָּס ח"י אוֹתוֹת סוֹד ע"ט
 שֶׁל מַטְרֹן וְהוּא ע' חִיקוּנִי שִׁשׁ לֹאֵל וְהֵס ב"פ ט' הִיכִינֵי פִּינִינֵים וּמִקְפִּים ע' מַעֲיֹלָה לַחֲתָה וְט' מִמַּחֲק
 כְּעִיבָה כְּמ"ס כְּבֹר כְּסוֹד הִי"ג חִיקוּנִים דֹּא"ל וְלִכֵּן יֵשׁ כֹּאֵן ח"י פִּסְקוּס וְח"י אֲזִכְרוּפִי ע'ט שְׁלוֹ מִקְבֵּל מַחֲוִי
 עֲנִינִין כִּי הוּא מַרְכָּבָה לִיסוֹד דִּיק ח"י עֲלִימִין בְּשׁוֹר מַרְכָּבָה הַמַּסְנֶה וּמַמְנוּ מִקְבֵּל הַמַּסְנֶה הַנִּקְרָא חִק"ל חֲפוּחִין
 וְכִכּוֹ יֵשׁ כֹּאֵן קִנְיָה חִיבוֹת גַּם ר"ת שֶׁל הַפִּסְקוּס עוֹלִים בְּנִימַטְרִיא פוֹר"ת וְע"ה הוּא בְּנִימַטְרִיא ד' שְׁמוֹת
 ע"ה ס"ג מ"ה ב' וְד' מִלּוֹאֵי אֱהִי"ה ס"ה בְּנִימַטְרִיא פוֹר"ת ע"ה וְהוּא סוֹד דְּכָתִיב בֵּן פוֹר"ת יוֹסֵף וְנִקְרָא
 פוֹר חוֹמוֹת וְמוֹה נַעֲשֶׂה כְּתֹר לְנוֹקְבָה לִכֵּן ס"ת שֶׁל הַפִּסְקוּס בְּנִימַטְרִיא כְּתֹר וְלִכֵּן מִיד אֲחֵר זֶה אֲזִכְרוּרִים אֲשֶׁרִי
 הִרְמֹנוּ כְּתֹר כְּמ"ס בְּמִקְוֵנוּ וְכְתֹר זֶה כּוֹלֵל כִּי הַכ"ב אוֹתוֹת שְׁבַחֲהֶם לְדוֹד וְהוּא ר"ת י"ה שְׁמַח יֵהוָה
 בְּמַעֲשָׂיו בְּנִימַטְרִיא כ"ב

ש יְהי כבוד גימטריא אל" הוי"ה שס ה שולט ביצירה כבוד יהוה גימטריא יו"ד ה"י וא"י ה"ה לעולם
 בגי' הוי"ה יו"ד יו"ד ה"ה אל" ואל" יו"ד ה"ה ואל" ה"ה לעולם ישימח גימטריא אל"ף אל"ף ה"י אלף
 ה"י יו"ד אל"ף ה"י יו"ד ה"ה שמח יהוה ע"ה גימטריא שכינה יהו"ה במעשיו גימטריא ג' מילוי אהיה ר"ת של
 זה הפסוק גימטריא ויהוה ע"ה **במעשיו** ר' יהי שם יהוה מבורך גימטריא ש"ס וכוה גימטריא ד'
 ויכוה הוי"ה בגימ' רל"ב ומילויסה לבד גימטריא קכ"ח הרי ש"ס **מעשה ועד עולם** יממרח שמש עד
 ר"ת גימטריא קדוש מבוא מהולל שם יהוה ר"ת גימטריא שמים ק' קכ"ד קס"ו **ש רם עד פל**
 גוים יהוה על השמים ר"ת גימטריא חמ"ל פבורי יהוה שמך לעולם ר"ת גימטריא קס"ד
 ק"ו יהוה זכרך לדור ר"ת שס וי"ל ודור ר' יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בפל
 גימטריא כ"ו משלה ר' שמשו השמים ותגל הארץ ואברו בגוים יהוה מלך ר"ת
 גימטריא יו"ד ה"י ואל" ה"ה **ש יהוה מלך** ה"ה יהוה מלך חסד יהוה ימלוך ו"ה לעולם ועד
 ר"ת פסוק וגימטריא קכ"ו י' יהוה מלך עולם ועד ר"ת גימטריא חנני דרכו אברו גוים בארצו
 ר' יהוה ר"ת ד"ן חנני הפיר עצת גוים הגיא בחשבות עמים י רבות בחשבות
 בלב איש ועצת יהוה היא תקום ש' עצת יהוה לעולם תעבוד בחשבות לבו
 לדור ודור פי הוא אמר ויהי הוא צוה ועבוד ש' כי בחר יהוה בציון איה
 קמושב לו ר' פייעקב ז"ל חמ"ת למטה בחר לו יה ישראל ז"ל חמ"ת ולמטה לבגודתו
 י פי לא ימוש יהוה עמו ונחלתו לא יעזוב ר' והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
 וחרפה להשיב אפו ולא יעיר פל חמתו כחן רחום כל ה' דרכים של קדוה נוגה ש' יהוה
 הושיעה חמ"ל ר"ת גימטריא שס ה"ה יעננו ביום קראנו ר"ת שס יחלסנו ינה"י :

אשרי יושבי ביתך עוד יחללך סלה חצרי הוא לעולם ככתר והוא רומן לכתר כונקס חק' תפלה
 גימטריא חצרי עס ר' חזיתות וכתר כולל פור ט' ספירות והס נרמזים בט' חזיתות שחשלה לזר והקדחת
 עפ"י הספירות והוי"ה ראשונה שחצרי רומן לכתר **אשרי העם** שפכה לו **אשרי העם** שידחה
 אל"הו: תהלה ע"ה גימטריא חמת לתהום חת המלכות בחותם חמת וכוה גימטריא אהיה כ' חזית' **לדור**
ארומך אהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד בכל יום אברכה ואהללה שמך
 לעולם ועד גדול יהוה ומהיכל מאוד וגדוהתו אין חקר דור לדור ישבח
 מעשיך וגבורתך גידו הדר פבור הודך ודברי נפלאותיך אשיחה ועוזי
 נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה זכר רב טובך
 יביעו וצדקתך ירגנו חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד טוב יהוה לפל
 ורחמי על כל מעשיו יודך יהוה פל מעשיך וחסידיך יברכנה פבור מלכותך
 יאמרו וגבורתך ידברו להודיע לבני האדם ר"ת לל"ה הוא שס קדוש מע"ב שמות גבורותיו
 וגבור הדר מלכותו מלכותך מלכות פל עולמים וממשלתך בכל דור ודור
 סומך יהוה לכל הגופרים ר"ת גימטריא כ"פ כ"ן ע"ה שס כ"ן בלוי ווי"ן כוס יוד הה וו הה ע"ה
 ק"ד וס"ת גי' ה"י היינו ס"ת ע"ה בגי' אל" חז"י להמשיך מן אל" שבדיקל ד"ה לנזק/סביסוד חז"י וזוקק לכל הפופים

תפלה חיצונית

ר"ת בנימטריא מ"א רמז למ"א אותיות של שם אלהים פשוט ומגלוי ומגלוי ית צם מ"א אותיות והוא צבינה בסוד חס לבניה חקרא והוא ביסוד שלה שהוא דעת ד"א ולהמשיך משם אל הנוקב' מן אלהים דה"י' בנ"י קנ"ח והוא יס"ח כל זור"ק לכל וכו' ע"ה בס' קנ"סומך גי' צ"פ מ"ב והוא מ"ב דמ"ה ומ"ב דס"ג ומ"ב דע"ב כמ"ס כחונת קריש גם בנ"י סם אר"י' צביצוע להמשיך מן ג' מ"ב חלו שהם בל"ס מנ"י אותיות יד"ו כנודע כי ד' מל"ח חס בל"ס מנ"י אותיות ה"ה וקב"י שהוא אר"י' הוא ה' אחרונה והוא סומך ה"ה ע"י סומך ששם הו"ה לכל בנ"י פ' להצ"ח המוסין שהם סו' ו"ה כנודע אל אר"י' ה"ה אר"י' גי' פ' הנפלים חסר ו' גי' שם אלהים צביצוע עם ט"ו אותיות שבהם י' וזוקק י"ה בהכנה יפ"י הפ"ה הוא ק"ן ושם מ"ה שהוא ז"ל המקבל המוסין שהוא שם י"ה הרי ק"ן מ"ה גי' וזוקק בפסוק זה יש צ"פ לכל ע"ה בנ"י קס"א כמנין אלהים צידיון : הכפופים גי' רוח הו"ה ע"ה ורוח הוא המגלוי שם אלהים צידיון שעולה גי' מנפ"ן וכס חסר שם אלהים נשאר רוח : הכפופים בל"ת צ"ס בנימטריא ר"ס צ"ו והם ה"ס שהם ה' היות ע"ה גי' קל"ח וה"ג ג' כ"קל"ח הרי רס"ב :

עניי כל אלהיך ישיבירו ואתה נותן להם את אכלם בעתו :

עניי בנ"י חמ"ה ב"ה והם סוד ב' עניינים של רחל שהם סוד חב"ד דריש' כי בראש עלמנו יש צו ב"י י"ס כמבואר בחשנה"ע שם הוא סוד ב' דמנו' שידורים ל"ס כמבואר שם וצ"פ דמנו' בנ"י רס"ל והוא סוד הדינין כי דמנו' ע"ה בנימטריא ק"ן נירופי אלהים ונרין לה משך' לה האל' מחנאל סוד י' שבו שם ח"ל יהו"ה בנימטריא חובל וזהו פותח אל דרך אלהיך אלף יודי"ן וי"ס שם בל' הפרנסה שהוא יסוד אכל שבו שם שד"י בנימטריא רחוק וכתב' במרחק כב' לחמה כי אלהים י' יש צו ב' עוקלין וכל עוקלין הוא י' הרי גי' י' וכל י' רומז להו"ה הרי גי' פ' יהו"ה בנימטריא לח"ס ולכן נרמז נזה הפסוק שם הפרנסה שהוא חת"ך שהוא ס"ת פותח' אל"ת יד"ך והנה בשם זה יש ג' כוונות שיש בנ"י אשרי אחר כאן ואחר קודם וכל לביון וא' במנחה והוא כי שם זה יולא מן ג' כוונות הא' כי יש ב' שמות מנפ"ן ב' פחות והוא חינוך הו"ה בל"ת ב"ש ונפ"י שהוא חינוך נוטה מעט מעט לדיון ולכן הוא בנימטריא אלהים צידיון והנה אל חסר מספר אלהים מן זה השם נשאר ר"ח הרי מן ב' שמות בנימטריא צ"פ ר"ח בנימטריא חת"ך גם יוצא משם ע"ב שיש צו ד' יודי"ן וכל י' כלול מנ"י הרי ח' כמבואר ב"פ האהרן בסוד ח' עלמין דכסופין ובמנינו מנינו' ש' כ"ס אותיות הרי חת"ך גם יולא משם אלהים כי רצונו של אלהים בנימטריא ר' ועם ט"ו אותיות בנימטריא חו"ר ע"ה סוד חו"ר ישר אל צבורה גם אלהים בנימטריא ש' היינו צידיון וכשחסר מנין חסדים ישאר גי' חו"ר וצ"פ חו"ר בנימטריא חת"ך והנה צבורה שהחסד מתעורר רק שעדיין חזין מחזירים המוסין שבנימטריא אחר העמיד' כמ"ס לקמן לכן עתה בזה השם נרין לביון צ"פ מ"מ' אלפ"ן שהוא צ"פ צרמנים רק חזין שבמנינו הוא חינוך הו"ה ובאשרי דובאל לביון שכבר האירו המוסין בשלימו' נרין לביון לשם ע"ב ונרין צמח' שהו' המתעורר' נרין לביון בזה השו"י מן אלהים כ"ל ושל' הכוונות שהו' והלעיק הכוונות' הכס והו' שהו' בכנהג חסרי כיר"ת ל פותח את יד"ך הוא שם קדוש פא"י והוא בנימטריא הו"ה אר"י' סוד וז"ל והוא ז"ל ורחל שם חס' דבוקים א' ור' באחר כנודע ולזורך הא"ו נרין כסידה בסוד ויקם אחר מנענעו' כמ"ד ולל"ע המשכן והוא סוד חת"ך הגרמז צ"ס' של פותח' אל"ת יד"ך גם נרמז שם חת"ך במלת ומשביע שהוא בנימטריא חת"ך ובל"ת ב"ש הוא סאל' גי' בנימטריא הו"ה אר"י' והוא רומז לב' אחרונים כל ז"ל שנגמרו ונעשה שני אחרונים ומה שגרמז צ"פ חת"ך הוא כי הוא דבוקה עם ז"ל בנ"י מקומות הא' כנגד חת"ת הב' נגד היסוד והרמז' ז"ל כתב הא' נגד ישראל ולאלה והא' נגד ישראל ורחל ונא ירדתי לסוף דעמו והפסד כי חזיה עשות נפל בכתב כי ישראל ולאלה ואינם עומדים אחר באחר רק פני לאלה נגד אחריו ואינם דבוקים כלל כמו שמבואר בדבריו כמה פעמים וז"ל נרין שם נסידה ונחזיר אל הכוונה כי כאשר הם דבוקים אחר' באחר' אין אחיזה להחזירם שייקתם רק מן האחרים כנודע ואחר הנסידה יבין לאלה באחרונים אחר שמתגלו כפרט באחריו רחל שהם רינים גמורים והנשם כרוך בעקב' לכן נרין להמשיך אליהם מן רזון העליון המתלבש בנ"י יסודות של חו"ה שבהם שני שמות קפ"ד וקס"א בנימטריא ע"ה רזון ונמשכים לרחל להמתיק הדינין ולגרם כל החלומים והו' רכב ד"י רצון ר"ת רחל וזה הכוונה שיהי' בכל החפלות ונרין לסיים בכל החפלות בפסוק ואמנו נכרך וגו' והנה באשרי נרמז כ' רחל ככללות ובהללויה שהם ה' גמורים נרמזים כל ה"ס בפרשות כמ"ס במקומו

צדיק יהוה פכל רחביו והסיד פכל מעשיו קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראו פאברת רצון רצון יעשה ואת עושתם ישמע וישמעם שומר יהוה את פד אורביו ואת כל הרע עיסי' כי יד תהלת יהוה ויהי ידבר פי ויברך כל בשך שם

קדשו לעולם ועד ואנחנו נברך יה מעשה ועד עולם הללויה :

זה המזמור הוא נגד המלכות שהוא סוד נפש ומקבלת מט' ספיר' עלי כים נכן יש בזה המזמור ע' ממוקים וט הוי' ו' ומביים א' להיך ליו' כ' דור ו' דור ר'ת אלכו' רמו שהיא אללו אח שחיי הוי' כ נבדה כ הוא מקבלת מהם :

הללויה הללי נפשי את יהוה אלהיך יהוה ברחי אמרה לאלדי בעודי אל תבמחוי בנדיבים בן אדם שאין לו תשועה תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנותיו אשרי שאל יעקב בעזרו שברו ער יהוה אלדיו עושה שמים וארץ את הים ואת כל אשר כם השומר אמת לעולם עושה משפט לעשוקים נותן דחם לרעבים יהוה מתיר אסורים יהוה פוקח עורים יהוה זקוף כפופים יהוה אוהב צדיקים יהוה שומר ארת גרים יחוס ואלמנה יעודד ודכדך רשעים יעות ימלוך יהוהוהו לעולם אלהיך ציון לדור ודור ר'ת אללו הללויה :

זה המזמור הוא כנגד נה"י כי טוב הוא יסוד שוקי האש כ"ה כמ"ש לקמן :

מזמור זה וס פ"ב חיות כמנין א"ל והוי' ד"ב' כי כס א"ל הוא בילייה וכו' הוא במלכות ויש בלן ה' הוי' סיסוד מקבל ה' חסדים כהם ה' כווי'ת בסוד וילקט יוסף את כל הכסף ה' כסף וכו' מהמקדים הגבורות דנוקבא הנקרא תהלה וזכו כלוא תהלה ויש במזמור זה קכ"ט חיות ע"ה ק"מ נגד יב"ק וכו' מילוי רמיוני היי"ה והנה ע"י נה"י ה"א נבנה פדורף כנוקבא הנקרא ירושלים וזכו בונה ירושלים ה' והנה ירושלים הוא ריו' ש"ע כי ע"י הוא נקרא ירושלים נ"דחי ו"שאל י"כס ר"ת ע' ה' ו' נילולת כנפלו בקיפות מן ו' קלוות שבת"ה עס מלכות שבו כל אחד כלוב מעשר הוא סוד ע' נפש דבית יעקב עונה מספר יסוד החבונה נקרא מסכ"ר וכשנפנס בדעת ד"א נכנסו בו החסדים כהם הכוכבים ור"כ"כ בגימטריא רכ"ו הוא שיעור קומה כהם ד' שמות ע"כ ס"ג מ"ה צ"ן הוא רכ"ב ועס כננות הד' שמות הוא רכ"ו ועיון בחבורי כנה"ע בס בגימטריא כנסנו"י ולחבורו אין מספר פירש קודם שכנסו יסוד חבונה בדעת אין בו מספר וסוד מספר עיון בחבורי הכ"כ :

הללויה פי מ"ז יסוד זמרה אלהינו בי נעים נאווה תהלה בונה ירושלים מלכות יהוה נדחי ישראל ע' נילולת ד"ה יכנס הרפא לשבורי לב ר"ת גג' אדני' ומחבש לעצבותם מזנה מספר יסוד תפיס לכוכבים ככוכם שמות יקרא גדול אדונו ורב פה לתבונתו אין מספר מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכבוד המכסה חילונית שמנים מוקף בעבים ד"ה המבין לארץ מטר ע"י מקבלת הנקבא גבורת גשמים המצמיח הרים הציר הס אלף עמדין שס כהילן זכות דבריה שבו א"ל שד"י ומילוי ע"ה בגימטריא אל"ף ומשס נבראו המלאכים שמהמשים בכל יום וכפרים שהוא סוד מאכל הנקבא סוד שס ב"ן בגימטריא כהו"ה נותן לבהמה לחמה והמותרות המאכל נחם לחיו החלוניר הניזונים מן המותרות וזה לבני עורב אשר יקראו : לא בגבורת רסום שום בגימטריא רצוע אדני' סה' סבירה דלגנו בלא מיוה יחפין ולא בשוקי האיש ירצה פי"ה כשאונה מזמורים ע"י היסוד הס כולם דעים אלל ר"ציה יהוה את יריאיו את המיחלים לחסדו שהה המסמס שנים ד שבחי ירושלים מלכות דמלכות את יהוה הללי אלהיך ציון הוא יסוד מלכות כי חזק בריחי שעדריך סוד דלתות השערים סוד החותם שביסוד

תפלת היצירה

בְּרַךְ בְּנִיד נִ"ח בְּקֶרֶב שְׁמֵלֹכוֹת אִיחִי מִתְדַבְּרִים כּוֹלֵם הַשֵּׁם בְּיֹלֶךְ שְׁלֹם הוּא יְסוֹד הַקֶּדֶר שְׁלֹם מְנוּעַ
וְזֶהוּ הַלֵּב הַיָּמִים יִשְׁבִּיעַד חַטָּה בְּנִימְשִׁירָא כ"ב אֲחִיּוֹת שֶׁכֶּס בִּיסוֹד הַשְׁוֹלֵחַ יְסוֹד ז"א אֲמַרְתוּ אֶרֶץ
נוֹקְבָא . אֲמַר אֲדוֹר מִים רְקִיעַ כּוֹד כ"פ אֲדוֹר וּב"פ מִיִּם וּב"פ רְקִיעַ הַנוֹכַח ב' בְּרָאשִׁית וְכֹלֵם הִיא בִּיסוֹד : עַד מְהֵרָה
יְרוּיִן דְּבָרוֹ יְסוֹד נּוֹקְבָא הַנּוֹתֵן שְׁלֹם בְּצִמְרָה בִּיסוֹד אִימָא ש' ג' אֲחִיּוֹת הֵנָּה ג' אֲלָפִין בְּנִימְשִׁירָא שְׁלֹם וְכַשְׁתִּסִּיר ג'
הַשְּׂרִשׁ יִשְׁאֵר לְמַד בְּפֹר בְּאֶמֶר יְפֹר מִשְׁלִיךְ קֶרְחוֹ בְּפִתִּים סֵס הַבְּנִיּוֹת אִימָא בְּאִים כּוֹלֵם יִתֵּד בְּלִי
מִיתוֹק שֶׁאֵ"כ קִפְנִי קֶרְתוֹ מִי יַעֲמוֹד וְעכ"ז הַמִּים נִקְרָשִׁים וְנַעֲשׂוּ קֶרֶת אֲחֵ"כ כְּשֶׁנִּכְנַם הַיְסוֹד מִיר בְּהִנְכַּסְתָּ הַעֲשֶׂה
סוֹד מַלְכוּת דו"א הֵס נִימוּסִים אֲחֵ"כ כְּשֶׁנִּכְנַם הַיְסוֹד וְשֶׁכֶּס רִיחָא בְּגוֹם וְזֶהוּ הִיא תַעֲלֵם מ"ן וְזֶהוּ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ מַלְכוּת דו"א
וַיִּמְסֵם יִשְׁב רִחוֹי יְסוֹד ז"א יִזְלֹו מִים נִגְדִין מ"ז לִקְבֵּל מ"ד : הֵנָּה כְּכַר נֹדַע שִׁיסוֹד אִימָא מִסְתִּים בִּת"ת דו"א
שֶׁנִּקְרָא יִשְׂרָאֵל אֲחֵל יְסוֹד אֲבָח מִסְתִּים לְמַעַם בְּגַד כְּרִלּוֹף יַעֲקֹב וְזֶהוּ מְנִיד לְשׁוֹן הַמַּשְׁכָּה דְּבָרֵינוּ הַחֲרַת מַלְכוּת דִּיסוֹד
אֲבָח לִיעֲקֹב חֻקִּיו וּמִשְׁפָּטָיו שֶׁכֶּס הַחֲרַת יְסוֹד וּמַלְכוּת דִּאִימָא לִישְׂרָאֵל : לֹא עֲשֶׂהָ בֵּן לְכָל גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים ר"ת בְּנִימְשִׁירָא סִמָּל בל יִדְעוּם נִגְד ל"ב הַיְכוּת שֶׁבְּקִדּוּשָׁה יֵשׁ ב"ל בִּס"א וְכֹאֵל ב"ל דְּכַלֵּם וּב"ל דְּכַלֵּם
הַלְלוּיָהּ *

זֶה הַמְנוּמֹר הוּא נִגְד ח"ת ולפי כֹּהֵ"ת הִיא קו הַאֲמִנְעִי וְעוֹלָה לְמַעַל לְמַעַל בִּיסוֹד נִחַלֵּת יַעֲקֹב בְּלִי מַזְרִים
לְפִיכֵן בִּזְה הַמְנוּמֹר כּוֹלֵל לְכָל הַעוֹלָמוֹת כֹּהֵ"ס ז' הַלְלוּהוּ בְּשִׁמְשׁ נִגְד ו"ק בִּת"ת עִם הַמַּלְכוּת שֶׁכֶּס וְהַלְלוּהוּ
ח' בִּזְרֵן נִגְד מַלְכוּת הַעִיִּקְרִית :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם חֲלִילוֹת הַלְלוּהוּ בְּמִרְמִים בְּרִיחָה הַלְלוּהוּ כֵּד
מִדְּאִבְיו יִעֲרֵה הַקִּדְרוֹהוּ כָּל צִבְאָיו עֲשִׂה הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וַיְרַח כְּלָלוֹת עֲשִׂה בִּיִּרְיָה
הַלְלוּהוּ כֵּד כּוֹכְבֵי אֲדוֹר כְּלָלוֹת יִעֲרֵה בְּרִיחָה הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם כְּלָלוֹת בְּרִיחָה בְּחֲלִילוֹת וְהַמִּים
אֲשֶׁר מֵעַר הַשָּׁמַיִם כְּלָלוֹת חֲלִילוֹת בִּת"ת יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה בִּי הוּא כֵּתֶר צוּרָה חֲמִמָּה וְנִבְרָא
בִּינָה וַיַּעֲמִידֵם עַד ו"ק לְעוֹלָם מִל' חֵק נִתֵּן וְלֹא ס"ת בְּנִימְשִׁירָא קִל"ח יַעֲבֹר הַלְלוּ אֶת יְהוָה
מִן הָאֶרֶץ יְסוֹד הַעֲפָר תִּנְיָנִים וְכֵד תְּהוֹמוֹת אֵשׁ יְסוֹד הַאֵשׁ
וּבְרַךְ יְסוֹד הַמִּים שְׁלֹם וְקִיסוֹר רִחוֹ יְסוֹד הַרוֹחַ סְעָרָה עוֹשֶׂה דְּבָרוֹ הַהָרִים יְסוֹד הַדּוֹמָם
וְכֵד נִבְעוֹרֵת עֵין פְּרִי יְסוֹד הַלּוֹמֶה וְכָל אֲרָזִים הַחִיָּה וְכֵד בְּהֵמָה יְסוֹד הַחַי בְּתִי מִדְּבַר רִמְשׁ
וְצִפּוֹר כְּנָף מְלָכִי אֶרֶץ וְכָל לְאוּמִים יְסוֹד הַחַי סִמְדֵּר שָׂרִים וְכָל שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ בַּחוּרִים
וְגַם בְּתוֹדֹת זִקְנִים עִם נְעָרִים יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה בִּי נִשְׁגֵּב שְׁמוֹ דְּבָרוֹ הוֹדוּ
עַד אֶרֶץ וְשָׁמַיִם וְיָרֵם קֶרֶן דְּעַמּוֹ תְּהַלֵּל לְכָד חֲסִידֵיו קִבְּנִי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ
הַלְלוּיָהּ :

זֶה הַמְנוּמֹר הוּא נִגְד חֲסֵד וְרִיךְ לְכָלֹל גַּם הַבְּנִיּוֹת עִמּוֹ וְזֶהוּ בְּקֶלֶל חֲסִידֵים הוּא ה' כֵּד וְהַר"ב בְּנִי הֵס
בְּצוּרָה וְקֶהֱל חֲסִידֵים הֵס נ"ה כְּשֶׁמִּקְבְּלִים מִחֲסֵד ע"י הַח"ת וְאֲחֵ"כ מִסְפִּיעִים לְמַלְכוּת וַיִּנְגְּלוּ אֲחֵה וְזֶהוּ
בְּנִי לִיּוֹן שֶׁכֶּס נ"ה יִנְגְּלוּ בְּמַלְכָּם וַיֵּשׁ בּוֹ ט' פְּסוּקִים נִגְד ט' סִפִּיר ה' כְּכֹו וְכֵס ט' רְקִיעִים וַיֵּשׁ בּוֹ ס"ו תִּיבוֹת נִגְד
הוּי"ה אֲבָל"א הוּי"ה הִיא חֲסֵד אֲבָל"א הִיא בְּבִירָכִי הוּא יוֹלָא מִר"ת אֲחֵה ב"צוֹר ל"עוֹלָם אֲדִינִי וְסִינָה נִרְמִים
בִּזְה הַמְנוּמֹר :

הַלְלוּיָהּ שִׁירָה לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְתוּ בְּבִהָל

חֲסִידִים

חֲסִידִים ^{המקבלים מחסד} יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל ^{ח"ח}
 בְּעוֹשָׁיו ^{כונה} בְּנֵי ^{ג"ה} צִיּוֹן יִגְדְּלוּ בְּמַלְכָּם ^{משפיעים למלכות}
 יִהְיוּ שְׁמוֹ בְּמַחֹל בְּתוֹף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ לוֹ כִּי
 רוּחָהּ יְהוָה בָּעָמּוֹ יַפְאֵר עֲנוּיִם בִּישׁוּעָה יַעֲלֶוּ
 חֲסִידִים בְּכִבּוּר יִרְנְנוּ עַל מִשְׁבָּבוֹתָם רוּמָמוֹת
 אֶל בְּגָרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפּוּיֹת בְּיָדָם לַעֲשׂוֹת נִקְמָה
 בְּגוֹיִם תּוֹכַחַת בְּלֹאמִים לְאַסּוֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִיָּהִם
 וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹל לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
 כְּתוֹב הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידֵי הַלְלוּיָהּ :

זה המזמור הוא נגד ג"ר הרי כי כה' מזמורים כרמזו כל ה"ס ולכן במזמור זה יש בו ו' שבחים נגד ו'
 ספירות ויש בו פסוקים נגד ו' ק שכולל מטטרו"ן שיש בו ו' אותיות וכופלין הפסוק הוא נגד ס: דלפ"ן
 שכולל ו' ק צעירה שהעשרה כבר נכלל ביצירה ועם ו' פסוקים הוא ז' נגד ז' אותיות של סנדלפ"ן :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶל בְּקֻדְשׁוֹ ^{כתר} הַלְלוּהוּ בְּרִמְיָע
 עֲוִיזוּ ^{חכמה} הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרוֹתָיו ^{כונה} הַלְלוּהוּ
 בְּרוֹב גִּדְּלוֹ ^{חסד} הַלְלוּהוּ בְּתַבְעֵ שׁוֹפָר ^{גבורה} הַלְלוּהוּ
 בְּנִבְל וְכִנּוֹר ^{ח"ח} הַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּבְמַחֹל ^{נח} הַלְלוּהוּ
 בְּמִינִים וְעֻגָב ^{הוד} הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע ^{יסוד}
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה ^{מלכות} כָּל הַנִּשְׁמָה תִּהְלַל
 ר"ת שם קדוש כה"ת והוא מע"ב שמונת בנימנעריא משו"ת ב"ן דו"ד ע"ה והוא כתוב על מנצח ויואל מנחם י"ה
 במילוי זהבה יו"ד פ' ה"י הוא ש' ו"ה פ' ו"ה היא קכ"א ועם ה' אותיות הוא כה"ת ע"ה :

יְהוָה הַלְלוּיָהּ כָּל הַנִּשְׁמָה תִּהְלַל יְהוָה הַלְלוּיָהּ :

בְּחִבּוּרֵי שְׁהַע"ע שם מבוחר כי יש צ' מיני זיווגים בז"ל עם מלכות הא' חב"ת והוא רביעיית הכ' לה"י
 והוא רביעיית והזיווג בכל א' הוא מהסודים וגבורת ויש בכל א' ב"פ
 יאהדנה"י בנימנעריא אמן והוא שיש כאן ד"פ אמן "

בְּרוּךְ יְהוָה חֲב"ת דז"א לְעוֹלָם ^{עם מלכות} אָמֵן וְאָמֵן

ב"פ יאסרדונה, ברוך יהוה כה"ר ד"ס מציין שוב
 ירושלים עם מלכות הללויה ברוך יהוה חכמה בניה אלהים
 אלהי כתר ישראל עושה נפלאות לבדו וברוך
 שם כבוד מלכותו לעולם ועד כה"ר ד"ס
 את כל הארץ ממלא כל המלכות אמן ואמן ב"פ יאסרדונה:

לרד לקום נאמרו ויברך דוד ר"ת בנימטריא וד"א וואו שם קדוש וזהו שאמרים הודאי שמו כן תהלהו
 וואו בנימטריא אהיה וכל אהיה בכתר לכן לרד לקום ולכן יש כאן כ"ב פסוקים נדר כ"ב שפאשרי
 שהוא ב"ב בכתר כמ"ש יש בו ה' הוויית עד אהיה עזית ואח"כ ה' הוויית עד שירת הים והם נדר ה"ה וה"ב
 ונרמזו בזה כל ה"ים שכתר כולל את כולם:

ויברך דוד את יהוה ר"ת וד"א וואו שם קדוש לעיני כל הקהל ויאמר דוד ר"ת בני ארז
 ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו ת"ת מעולם בניה ועד עולם מלכות לך
 יהוה הגדולה חסד והגבורה גבורה ותפארת ת"ת ותנצח נצח ותהוד הוד פי כל יסוד
 בשמים"ת ובארץ"ת לך יהוה הממלכה מלכות והמתנישא לכל לראש עתים מתנשא על כל
 הראשים וואו כתר והעושר והפבור מלפניך ואתה מושל ב"ב כל ויברך פח ויגבורה
 ב"ב כל ויבדק כ"ח ויגבורה ר"ת שם בוכי' אותיות שניות של אהיה שמו מקבל הצל' וואו המבדל שיעור
 קומתה ע"י הת"ת וע"י נעשה לה ת"ת שהיא שם ב"ן בנימטריא ב"ל וזהו ואתה מושל בכל ונרמזו כאן
 ב"פ י"ד ויבדק ויבדק כי המ"ל נעשים לה ע"י עשר אלכניות שחופרים את הבאר בשור באר חפרים שרים
 והת"ת הם מנש"ך ה' אותיות והם כפולת והם סוד ה"ה וס"ב ששס ב"ן וכשאומר ואתה מושל בכל כאן
 לרד ליתן לך: וסוד הלדק כבר נתבאר ובאן לרד לבוין כי ע"י מלות עשה זו של לךקס ליד הנבאי
 והנבאי יתן לעני ימסיר משם מלפ"ך שהוא בנימטריא ברחמי' והם סוד ה"ה דבאבא חילונית מקיף שם
 אלהים ביודיו' בנימטריא מלפ"ך לאימא ומשם למלכות תבונה שנקרא לךק עלאה ויכוין כי ע"י ה' אלכניות
 שבותן בו הפרוטה הוא סוד ה' אותיות של אלהים ה"ל במלוי יודיו' בנימטריא פרוטה ועשה נעשה מלך
 לךקס ומשם ללאה שנקראח ב"ב לךק בשור לךק לךק שנקראח ב"ב לךק ואח"כ בא הכל אל היסוד הנקרא
 כ"ל חוד ה' בכליות עשר והוא סוד בבאי הלדק גבאי ע"י בנימטריא טוב שהוא יסוד ואח"כ הוא גותן
 לעני סוד רח"ל בשור תפלה לעני וואו נקרא לךק תחלה ונעשה ב"ב לךק והכוין להעלות לה המ"ל מן
 רפ"ח נילונית ששפלו מן זו"ל סוד ו"ה וזהו סוד פרוטה פר"ט ו"ה ר"ל הנילוות של ו"ה ופר"ט הוא בנימטריא
 רפ"ח ע"ה ולכן לרד ליתן תחלה כ' פרוטות יחד נדר מלכות תבונה ולאה שמועדים זה נדר זה ולאה הוא
 ממש הארת מלכות תבונה ואח"כ פרוטה אחת נדר רחל ואו והיה נעשה הלדקס שלום כמ"ס כבר:

ויברך לגדל ולחזק לכל ועתה אהינו מודים אנחנו לך ומהלדים לשם תפארתך
 ויברכו שם בפבורך ומרומם על כל ברכה ותהלה אתה הוא יהוה לברך אתה
 עשית את השמים ושמי' הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם
 ואתה מתיה את פולם וצבא השמים לך משתחווים אתה הוא יהוה האלהים
 אשר בחרת באברהם ודוצאתו מאור בשדים ושמת שמו אברהם ומצאת את
 לבבו נאמן לפניך:

וכרות עמו הברית לתת את ארץ הבנעני
 הסתי

הַחֲתִי הָאֲמֹרִי וְהַפְּרִיזִי וְהִיבֹסִי וְהִגְרָנְשִׁי לְתֵת לְזֹרְעִי
וּתְקֹם אֶת דְּבַרְךָ כִּי צָדִיק אַתָּה וּתְרֹא אֶת עֲנִי
אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת זַעֲקָתָם שְׁמַעְתָּ עַל יָם סוּף
וּתַתֵּן אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּפִרְעָה וּבְכָל עַבְדּוֹ וּבְכָל
עַם אֶרֶצוֹ כִּי יִדְרֶעַת כִּי הִזִּידוּ עֲלֵיהֶם וּתַעַשׂ לָךְ שֵׁם
כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְהַיּוֹם בְּקָעַת לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם
בִּיבִשָּׁה וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בְּמַצּוֹלוֹת בְּמוֹ אֶבֶן
ר"ת ג"י אה"י : בָּמִים עֲזִים : ר"ת ע"ג

שירת הים לר"ד לומר מלה צולה צגון וצטעם וצכוונה גדולה כאלו הוא עומד עתה עוזר
צ"ס והקצ"ה מלילו כמו שעשה לישראל צעזעם צ"ס והוא שלימות גדול אל הנפש ומכפרת
עון וזוכה לאמרה לעמיד לצד :

סוד קריעת י"ס הוא צדוד שאמר הוזה"ל על פסוק כמחות הליכה דכד חתפליגה עמיד
נימוקא והכוונה כי המלכות נקצלת ע"י היסוד וכן חסד וגבורה והיסוד הוא מוכרע ציניהם
ומונחם והוא הוא נקצלת גבורות ומותקים ואם אין היסוד מונח אותם רק שנוצרים דרך מועצר
צעולם והוא צאים אליהם חו"ג צלי מיוזג והוא היא נחלקת לשני צד"י חסד לצד ודין לצד והוא
צצ"י חסד הוא עוש' חסד ללדיקים וצצ"י הדין הוא עושה דין גמור לרשעים צלל שיתוף
רמזים כלל זה סוד קריעת ים סוף מלכות נקראת ים סוף כמזל צוהר ונחלקה לצ' צד"י
ה"ל חו"ש ידו אחת מלכת לישראל והוא יד הגדולה צד"י חסד וידו אחת עוצמת לנזרים יד
המזקה צד"י הדין והנה ששים גבורים קצ"ב שהם המלכי דינין המקבלים כח הדין וכן המלכות
והוא צד"י הדין שזה מתקצר עומם והוא הם פועלין דין וצד"י חסד שזה מתקצר עם היסוד
והת"ת ופועלים חסד ודין צ"ה :

וישע יהוה ז"ל ביום ר"ת צג"י ח"י יהוה עתיקא את ישראל מיד
מצרים ר"ת ג"י יאהדונה"י וירא ישראל את מצרים
על שפת הים : וירא ישראל את הים הגדול ר"ת אה"י
אשר עשה יהוה במצרי ויראו העם את יהוה
ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו :

בזו השירה יש ח"י הו"ו"ת נגד יסוד ח"י עליו"ן ומונח נקצל מנערו"ן צעולם היצירה ולכן כחן
שאנו מכוונים לתיקון היצירה לומר זה השירה :

אז כשהכתר שהוא סוד ח"י נשפיע צעולם סוד ז' ע"י ח' ספירות נעשה ח"י והוא רומז למיצורי
כל ה"י"ס ח"י הוא צלור יו"ד כזה **א** רומז לג' ראשונות ז' ז"ת גם רומז למיצור
הו"י"ס ח"י אותיות צג"י ח"י : גם רומז לשם חזו"ג גם נחלק לג' חלקים וכל חלק
הוא ח' ח"י צ"ו ג"ה :

ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה
ויאמרו לאמר : אשירה ליהוה כי גאה ח"י גאה ח"י ח"י

שגה"ע שם ציאתי סוד הגאון כי ח"י ח"י הם צדוד הענוה שמשפיל ראשו למטה להשגיח בתחמוכי והוא
כולו רמזים צלל דין כלל וכשרואה להשפיע דינין כדי שתקבל המלכות כח הדין לעשות דין
צדשעים הוא מנציח ראשו ומצינו למטה והוא סוד הגאון למעלה ח"י יורדין דינין גמורין
למטה חו"ש ג"ה וצדוד גמורין חזקת חזקת קנין :

תפלת היצירה

סוּם כּוֹקֵצָא דְסוּמָל וְרוּכְבוֹ וְסוּמָל רְמָה בַּיָּם : עֲזִי גִי אֵלֶּה"י ע"ה
 וְזִמְרַת יְהוָה גְּבוּרַת אֱלֹהִים וְיְהוָה לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי יִסּוּד וְאַנְוִהוּ
 מַלְכוּת אֱלֹהֵי אָבִי אֱמוּנָה וְאַרְמָנָהוּ : יְהוָה אֵישׁ יִסּוּד מְדַחְמָה
 הַיְסוּד כּוֹלֵל כֹּל הַיְסוּדוֹ רִחוּמֵי שְׁרִיט שְׁלֵמָה עֲמֹל"ר צִגִי חֵסֶד וְהוֹא קוֹד הוֹי"ה כְּמוֹ סֵת
 יְהוָה שְׁמוֹ : מְרַכְבּוֹת פְּרָעָה קְלִיפּוֹת הַיּוֹכֵסִים מִן הַעוֹקֵף וְחִילּוֹ
 יָרָה צִגִי אֵלֶּהִים צִרְצוּעַ עִם ע"ו אֲוִתוֹת בַּיָּם צִנוּקֵצָא דְמַהוּס רְצָא וּמִבְחָר
 שְׁלִישִׁי טַבְעֵי בַיָּם סוּף : תְּהִמָּת יְבַסִּימוּ יִרְדּוּ בְּמִצִּיֹּת
 כְּמוֹ אָבֶן : יְמִינֶךָ יְהוָה נֶאֱדָרִי צִגִי רִס"ה בִּבְחָ ר"ת צִגִי יוֹד הִי וְיוֹ הִי
 ק"ת צִגִי יג"ל יְמִינֶךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב צ"פ יְמִינֶךָ הוֹא צִגִי רִס"ה כִּי יְמִינֶךָ צִגִי

ה' היות וצ"פ הם ה"ח וה"ג שיוצרים לה' תחלה הרי רס"ה ועי"נ נעשים ו"ח שהם ה'אומיות מנלפ"ך
 וזהו צכ"ח סוד ה"ג ומנלפ"ך הם כפולים הרי ה"ח וה"ג שהם עשר הויות וכולם יש עשר
 צמדים ועשר צבורות הם כי הרי סר"ך צג"י ומנלפ"ך גם נאדרי הוא שם קדוש אדרי"ן ואם תלך
 עמו רצוה אלהים שהוא צג"י ר' וה' אותיות והכולל הרי שם הקדוש אדרי"ן :

וּבְרוּב גְּאוּנֶךָ תְּהִרָם קִמִּיךָ תִּשְׁלַח חֲרֹנֶךָ יֹאכְלֵמוּ
 בִּקְשׁ : וּבְרוּחַ אִפְךָ נִעְרַמוּ מִים ר"ת אֲמוֹנָה נִצְבוּ כְּמוֹ נֶדֶר ר"ת גִּי
 ק"ך לִירוּפֵי אֵלֶּהִים נוֹזְלִים קָפְאוּ תְּהִמָּת בְּלִבָּם : אָמַר אוֹיֵב
 אֶרְדּוּ אֲשֵׁי אֶחָלֶךָ ר"ת ה' אֲלֵפִי"ן שְׂרָלָה לְגִבּוֹר עַל ה"ס אֹרֶךְ שְׁצַפְקָה צִרְאֵשִׁי

שָׁה סוֹד ה"ח כְּנוֹדַע וְס"ת צִגִי שְׂכִינָה שְׂרָלָה לְגִבּוֹר כ"ח הַס"א עַל הַקְדוּשָׁה שְׁלָל
 תְּמַלְאֵמוּ נַפְשֵׁי אֲרִיִּק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יוֹדֵי : נִשְׁפָּת
 בְּרוּחֶךָ בְּסֻמוֹיִם צִלְלוּ כְּעוֹפֶרֶת בְּמִים אֲדִירִים : מִי
 כְּמִכָּה בָּאֵלִים יְהוָה ר"ת גִּי ע"ג מִי כְּמִכָּה נֶאֱדָר בִּקְדֵשׁ ר"ת

גִּי יצ"ק : וְיִי כְּמוֹכ"ה וְיִי כְּמוֹכ"ה ק"ת צ"פ י"ה דְּדִיקָה נִזְרָא תְּהִלּוֹת עוֹשֶׂה
 פֶּלֶא : ר"ת צִגִי ת"ר וְהוֹא יִסּוּד אֱלֹהִים הַנִּקְרָא פֶּלֶא נְשִׁית יְמִינֶךָ תְּבַלְעֵמוּ
 אֲרִיִּן : נְחִית בְּחֶסֶד עִם זֶו גְּאֻלָּת נְהִלָּת בְּעֶזֶךָ ר"ת צ"ן אֵל
 נוֹה קֶדֶשׁ ר"ת קכ"א שְׁמַעֲנוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן חֵיל אֲחֵי וְיֹשְׁבֵי

פְּלִשְׁתִּים אֲזִי נְבִהֵלֵי אֱלֹהֵי אֲדוֹם הוֹא סֵמָל וְנוֹקֵצִי תְּלִי מוֹאֵצִי מ"ט שְׁעִי

עוֹמֵא וְלֹא כְּשֶׁלֶךְ מִהֶם רַק שׂוֹרֵם הִנֵּי שְׁלִיחַ צוֹ כָּל כֶּךָ עוֹמֵא וְהוֹא הַנּוֹתֵן חַיּוֹת לְכָל הַמַּיִם כִּי עֲדִין
 לֹא הִגִּיעַ זְמַן צִיּוֹרֵם מִן הָעוֹלָם עַד עַתָּה כִּי אֵל יַעֲזוֹר ה' רוּחַ הָעוֹמֵא מִן הָאֶרֶץ וְיִהְיֶה
 צֶלַע הַמּוֹת לְנֶחֱם צֶלַע הַמּוֹת עִם הָאֲוִתוֹת וְהַכּוֹלֵל צִגִי תַקְס"ג כְּנִיין ר"ת שֶׁל פְּסוּקִים מִן כִּי
 לִיכּוֹס הַמַּלְכוּת עַד גְּמִירָה עִם מַשְׁבּוֹן הָאֲוִתוֹת כִּי כֹאשֶׁר צֶלַע הַמּוֹת לֹא יִהְיֶה פִּיכּוֹד צִין
 הַדְּבָקִים וְלֹא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד וְרוּחַ הָעוֹמֵא שְׂהוֹל הַמַּשָּׁךְ הַמְכַסֶּה אֶת"ךָ סוֹד הַמַּלְכוּת וְלֹא
 שְׂהוֹל אֶחָד הַמַּמַּח וְיִהְיֶה שְׁנֵי מַלְכִּים מַשְׁמָשִׁי צִבְחָר אֶחָד כְּמוֹ שְׂהוֹל צִמְחָת הַתִּיקוֹן הַלְלִילוֹת
 וְהַמַּלְכוּת

והנולכות תהיה תמיד צימוד גמור עם ה"ת כמו אלו"ל ולא צמוד אולם מועד וז"ש וקיתם לה' הנולכה .
 לה' ז"ל הנולכה מלכות כמזכיר צדור
 וישיבי כנען : תפל עליהם אימתה ופחד בגדול זרועך
 ידמו באבן ר"ת צג"י יו"ד ה"א וס"ו עד יעבר עמך יהוה עד
 יעבר עם זו קניית : תביאמו ותטעמו בחר נחלתך
 מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני פוננו ידיך :
 יהוה ימלוך לעולם ועד : יהוה ימלוך לעולם ועד : יי
 מלכותיה קאים לעולם ולעלמי עלמא : כי באסוס
 פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את
 מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים : כי
 ליהוה המלוכה ומושל בגוים : ועליו מושיעים בחר
 ציון לשפוט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה :
 והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה
 אחד ושמו אחד :

ואין לומר פסוק שמוע ישראל

כאן יש י"ג שמים מן שיר עד מלכות והם כגד י"ג חיקוני דיקנא דאריך דליירה וגם כגד
 כללות העולמות והספרופין כמזכיר צ"ס גס כגד י"ס שצירה וג"ר של עשי' שעלו
 ציירה ועתה עולים פנימות ג"ר של יצירה ונעשים חילוני' לחילוניות ג"ת דצירה וגם הנולכות
 דצירה נכללת עתה כי עד עתה לא עלו הג"ר ציירה אלא עד הנולד דצירה ועתה עולים
 ונולדים לג"ת דצירה עם הנול' א"כ יש עתה צצירה ג"כ י"ג כמו שנתצאר ציירה והם
 כגד י"ג דברים שנאמר צציר השירים והם כגד וכרכוס קנה וקמנון כרי ד' עם כל עני' לצנה
 הוא לשון דרים והם צ' כרי ו' מור ואמלוח כרי ח' וראשי צמחים ג"כ צ' כרי י' מעין גנים י"א
 צאר מים חיים י"ב ונחלים מן לצנון כרי י"ג :

ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול
 והקדוש בשמים ובארץ בילך נאה יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו שיר אל ושבחה כחוס הלל וסנון
 ומרה ארד עוז אפים וממשלה וכח חסד נצח ואונת גדולה כולל חסד
 וגבורה לאפים תהלה כושא עון ותפארת ופסע קדושה ומעלה
 ומדכות וינס ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש
 ומעולם ועד עולם אתה אל ברוך אתה יהוה אל מלך
 גדול ומחולל בתשבות אל ההודאות אדון
 הנפלאות

תפלת היצירה

הַנִּפְלְאוֹת בּוֹרֵא כָּל הַנִּשְׁמוֹת רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים
הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מִלֶּךְ יָחִיד אֱלֹהֵי הָעוֹלָמִים: ר"ת (לזכרה)

זעזרת ימי תשובה לוונדריס קודם זכרו וזמור שיר המעלות ונענוק' וכוונותיו יתבאר בחלק שני
דף קכ"ו :

שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה: אדני שמעה בקולי תהינה אזנך קשובות לסול תחנוני:
אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד: כי עמך הסליחה למען תורא: קויתי יהוה קותה נפשי
ולדברו הוחלתי: נפשי לאדני משומרים לבוקר שומרים לבוקר: יחל ישראל אל יהוה
כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות: וחוא יפדה את ישראל מכל עונותיו :

יאהרונה

אמן

וענין

זלך

רבא

שם י"ה

שמייה

טייך דל"ת יו"ד

ויתקדש

תנ"י ד"ל

יתגדר

יו"ד ה"י יו"ד ה"ל יו"ד ה"ה
הכוונה זשם הקדיש כמו שנתצלי
זקדיש שלח' הקרצנו'
וסוף כי ע"י ה"ל וסכ"ס המ"צ
של שם ס"ג עולים ה' ה' יכולות
דלירה ונכללים זשיכל ה' ק"ק
וע"י ה"ל וסכ"ס המ"צ של שם
ע"צ עולה ה"ל דלירה
זכריהם וזכו הסינוי כי זקדיש
שלח' הקרצנות ה' ז' שנות
מ"ה וס"ג וכלן הול' ז' שנות
ס"גוע"צ ושל' הכונו' כול' שוים

בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתִיהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתִיהּ

וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיהּ

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִמִּיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן

יְהֵא שְׁמִייה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַדְם דְּעַלְמֵי עֵלְמִיָּא וַיִּתְבָּרַךְ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל פֶּלֶם דְּהַיִּי וְדַמָּם
יְהוה יוֹדֵהִי וְאוֹ הַיּוֹדוֹ אוֹ דְּלֵתָהּ יְיֹד וְאוֹ לְפָאוֹ הַיִּי יוֹד
אֱלֹהִים אֱלֹף לְמַד הַיּוֹד מִם אֱלֹף לְמַד פֶּא לְמַד מִסְּדֵת הַיִּי יוֹד
וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה
וַיִּתְהַלָּל

יְהוה יוֹדֵהִי וְאוֹ הַיּוֹדוֹ יוֹדֵהִי וְאוֹ הַיּוֹדוֹ
אֱלֹהִים אֱלֹף לְמַד הַיּוֹד מִם אֱלֹף לְמַד פֶּא לְמַד מִסְּדֵת הַיִּי יוֹד
שְׁמִייה דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
וְשִׁירָתָא

תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא דְאִם דִּין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

האריי ז"ל היה נובח לומר הפייט של הקליד ואינו משום הפסק :
 כבר נחצאר שעי הקדש נכללו הו' היכלות דינירה צהיכל ק"ק דינירה וסיכל ק"ק עלה אל
 הצריאה ועתה צכוונת צרכו נעשי צריאה ממש והנה המלכות דצריאה שתיחם מנסתרת
 צהיכל ק"ק דינירי עתה נכנסה צהיכל לצנת הספיר דצריאה שהוא כנגד היסוד ומלכות דז"א
 דצריאה ולא מתייחדים יסוד ומלכות צפוד השם יאסדונהי שהוא השם השולט צזה הסיכל והספר
 שלו הוא אדיהניאל והוא מורכב מג' שמות שהם אדניי י"ה אל' והנה כצר נודע שציפור הוא
 הוי"ה ומילוי שלו מ"ה ואחוריים של הוי"ה הוא עי"צ יי"ה יה"ו והוי"ה ואחוריים של מ"ה הוא
 ק"ל יוד יוד הא יוד הא ולא הא הא הכי עי"צ ק"ל צגי צ"ר והוי"ה הוא כ"ו הכי צ"ר כ"ו
 כי כשהמלכות עולה צהיכל לצנת הספיר ומתייחד עם יסוד היא מנקצלת מחלו השמות ולא המלי
 שהיא סוד ה' נעשה מונח וצרי"ך סוד הצרכה והוא כי ה' יש לה' ג' יוירים כזה ה ה ה והוא
 צגי מ"צ וכשתמלא ה' ציר"ד כזה ה"י ותאנו ה"י פ' ה"י היא רכ"ה ותסי' ה' מן רכ"ה שהוא
 עיקר ה' של המצרי"ך נשאר ר"ך הכי המצרי"ך וצזה הסיכל הם סוד הכי בצורים ולכן יש כאן ס'
 חיצות עד אל צרוך גדול וכו' ששם מתחיל היכל צ' והיכל זס הוא מלא מלאכים הנקראים אופנים וזהו
 מלאה הארץ קנייך :

ע"צ ק"ל כ"ו מלכות יסוד ה מ"צ ר"כ צריך לכיין לשם ס"ג ואל שדי
 סכוח צצריאה וגם לשם
 מ"ה ואל' הוי"ה שהוא צינירה
 גם לשם צ"ן ואל אדניי שצעשיה
 שכולם עלו אל הצריאה :
 יצירה היא דוכרה הוא סוד
 רממים ואיר צריאה הוא

נוקצא הוא סוד חשך ודין :
 אתה יהוה אלהינו מלך העולם יוצר אור ילירה
 דרממים ובורא חושך צריאה דין עושה שלום יסוד
 ובורא את הכל מלכות :

המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ת"ת מוקצל מן חסד
 ובטובו מחדש ועי"ת מתחדש בכל יום ע"י תמיד
 מעשה בראשית יסוד ומלכות צפוד חדשים לצקרי מה רבו מעשיך
 יהוה בילם ברחמים אלה אומר עשית וצנת עושה מלאה הארץ
 קנייך המקד המרום לבדו מאז יאסדונהי ס"ת צגי שם ס"ג

עם " אוחיות הוא ע"ג : מל"ז לריד לכיין שעתה מנסתרים יסוד ומלכות צפוד יאסדונהי
 שהם מ' אוחיות צגי אל"ן וכלן רשות לייסב כי הצריאה הוא סוד עולם הכסא ומנשוא
 חספה של יד שהוא ג"כ צמי עוצדא דצריאה כמ"ס :

המשופח והמפואר והמתנשא מימות עולם אלהי
 עולם ברחמים רחמי הרבים אריד רחם עלינו אדון עוזנו
 צור משגבינו מגן ישענו משגב בעדינו :

תפלת הבריאה

אל צדוך כלן מתחיל חיקון היכל ז' של צריחה הנקרא היכל עלם השמים והוא נגד ספירת הוד ד"א והוא עלמותו של ז"א הנקרא שמים ולכן נקרא עלם השמים ולכן יש לו כל הכ"צ אותיות כי האותיות הם צדינה וצנים עד הוד אחשפטיה ושם נסתתיומים האותיות וצדיכל זה הם מלאכים צעלי כנפיים הנקראים שרפים חשולים והסך שלו נקרא חשול צג' אורפתיאל'ל והסם שלו הוא אלהים צבאות עס"י אותיות צג' עצם השמים ויש לו כ"ו תיבות עד וקדושתו כנגד שם הוי"ה ונחלן ולחללה ק"ל תיבות צג' ה' הוי"ה וסם ה' חסדים הנסתתיומים צבור וכל חלו הסיכל'ה הם של ז"ן אך העיקור של הו"ה ושלה נכללים בהם :

אל ברוך גדול דעה הכין ופעל זהרי חמה טוב יצר כבוד לשמו מאורות נתן סביבות עיזו פנות צבאיו קדושים רוממי שדי תמיד מספרים כבוד אל וקדושתו תתברך יהוה אלהינו על שבח מעשה ידך ועל מאורי אור שעשית יפארוך סדה :

תתברך צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח כ"ח יצ"ק שמוך לעד מלכנו יוצר

משרתים ואשר משרתיו כ"ח מו"ס והוא מע"צ שנות פולס עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אדהים חיים ומלך עולם פולס אהובים פולס ברורים פולס גבורים וכולם עושים באימה וביראה רצון קוניהם וכולם פותחים את פיהם בקדושה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכין ומשבחין ומפארין ומעריצין ומקדישין וממליכין כ"ח ז' ווי"ן צג' שם מ"צ ס"ח ו' כוכי"ן צג' מלפ"ץ :

את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא כ"ח חלל חלל צג' חסיד'ה ועם ה' של חלל צג' הוי"ה ועם חלל הוא אל הוי"ה נאיה צג' חסיד'ה קדוש הוא וכולם מקבלים עליהם עוד מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה קדושה פולס באחד עונים ואומרים ביראה :

סוד י"ה קדושה דיוגר כי עתה עולה הנלכות דבריאה צבור דל"א והס"ת צנלם כמנוח צבור דבור דלמנר חסיד צנל' ואיה צבור' ונזדווגים יחד עי"י היסוד ועי"ז נחסף כח צח"ת ועולה עד חלל וצד קדש כי חלל נקרא קד"ש צלל ו' כמנוח צבור צבאית חסיד'ה והס"ת הוא חוד ו' והוא חקבל קדש מלאך ונקרא קד"ש והוא סוד קדוש ראשון חס"כ יורד עם השפע קדוש לנחשט שהוא חס"ת והוא סוד קדוש עי"י חס"כ יורד השפע קדש ליסוד שהוא ג"כ סוד ו' והוא סוד קדוש שלשי' והוא סוד הוי"ה ועי"ז נלם הוד שנקבלים צלחת כדוד הוא משפיע לנלכות כי ג"ס של ז"א נעשו מומין לנוקדי' כדודע ולו נחמלל כל חלץ סוד המלכות מכבוד של ז"א שהוא סוד ו' והוא כבוד ו' והס"ת

והרחמי כחצ שיש לוונר גם כאן צרוך כבוד יהוה מנוקמו רצונו להנשיך לה צרכה גם מהצניה וגם ימלך ה' לעולם ועד רצונו להנשיך לה מלוכה מן הדעת אלכל אין אומרים אל'היך ייחיד ל'דור ו'דור שר'ת אצלנו לפי שעתה הוא עמה בלח ואידי צבור אל' לרצו זה ובקדושה לעמידה שם נצח יוחר ולפי שזו הקדושה עדיין צריכה לכן אין לידך עשרה כח'ש לקמן בקדושה ועמידה :

קדוש בחכמה **קדוש** בח'ת **קדוש** צי'ה' **יהוה** יסוד **צבאות** כ"ה
מלא כל הארץ מלכות כבודו כצו' ד'ו' :

האופנים הם צעשים וסחיות הם ציירה והם מתנשאים לעומת שרפים שהם צריחה וכולם לעומת ז"כ שצריחה משמים ואומרים להנשיך אליהם אור הצניה כי צניה מנקבת צריחה כח'ש וזכר ר'ת צרוך י"הוה מנוקמו צג' ע"צ שהוא בחכמה שהוא סוד אלימות להנשיך לציירה :

והאופנים שצעשים **והיות הקודש** שציירה **ברעש גדול**
מתנשאים לעומת שרפים לעומתם שצריחה
וכולם לעומת ז"כ **משבחים ואומרים** **פרוך כבוד יהוה**
ממקומו להנשיך צרכה מן הצניה שפי' וקום ו' :

לא כהן מתחיל תיקון היכל ג' הנקרא היכל כוונם והוא פגד כל ד' אל' דצריחה והפך שלו אליהו והפך שלו ה' צבאות והנה מן תיבת מרום וקדוש עד הנפלאות יש צה' י"ט תיבות נגד עשר הוי"ו' שיש צי' ספי' וצלו י' הוי"ו' יש ט' נקודות כי הוי"ה של מלכות אין לה נקודה והטעם עיין, צמצו, רי שגה'ע :

לא **פרוך נעימות יתנו למלך אד חי וקום זמירות**
יאמרו ותשבחות ישמיעו כי הוא לבדו מרום
כח' **וקדוש חכמה פועל גבורות** צינה עושה חסד **חדשות**
בעל מלחמות בצורה **זורע צדקות** ת"ת **מצמיח ישועות**
כלל **בורא רפואות** סו"ד **נורא תהלות** יסוד **אדון הנפלאות**

מלכות

המחדש צמצו פ"י שפת חסד היורד מ'סוד אל' מתחדשים ז"כ כל יום ממד זכ"ה נקראים נעשה צדאשית ונציח רחם מדכתיב לעושה אורים גדולים ולא אמר לעשה אלף שעות ממד והוא סוד העיצור והלידה והיחיקה והגדלות כח'ש : המחדש צמצו כהן מתחיל תיקון היכל ד' שנקרא היכל זכות והוא נגד בצורה ד' אל' דצריחה והפך שלו פנסני' והפך שלו אל' והוא אל זועם כל יום והיכל זה מתחיל מן המחדש צמצו עד להצת עולם ושם יש ע' פנסדרין ויש צו כ"ח תיבות שמעם ונקבלים פח בצורה :

המחדש במיבו בכל יום תמיד מעשה בראשית ע"י חסד
היורד ציפור צפור חדשים לצדקים **כאמור לעושה אורים גדולים** ז"כ
כי לעולם חסדו כ"ת גי' כב"ה **אור חדש** י"צ לרופי הוי"ה צג' מד'ש **על**
ציין תאיר וגובה כולנו מהרה לאורו ברוך אתה יהוה
יוצר המאורות : אמר יאחזוכה' :

אהבת עולם כהן מתחיל תיקון היכל ה' הנק' היכל אהבה והוא נגד ספי' חסד ד' אל' דצריחה ושם סוד

תפלת הבריאה

הוא סוד המיצוק צדוק וימינו תחזקני וכוונתנו להחזיר לזו"כ מוחין ישינים כדי שיוכלו לקבל אח"כ מוחין חדשים דגלות ללורך הזוג שהוא צעמידה כח"ש צמקומו ולכן כי עדיין הולכות לא עלמה אל עולם האלימות ולכן חין לוונר להצצה רצה רק להצט עולם צדוק הכחוצ להצט עולם להצתיך ע"כ ומשכחך מסד :

אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו אבינו מלפנו בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם הוקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם פן תחננו ותלמדנו אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין ולהשפיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ודקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה ודאר עינינו בתורתך ודפק לבנו במצותיך ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך ולא גבוש ולא נבלם ודא נפשל לעולם ועד כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך :

בהגיעך אל מחר וסבא תשים העליה על הכתפיים והם הצאים מנורש קי"ן ואותם שחס מנורש הכל יפרד העליה על המצועות צדוק והיו כנפיהם פרוות וכשתאמר מלרצע כנפות הארץ תקצץ כל דר' יצית ותקחם צידך השמאלית ותשים אותם נגד לצך כי שם הוא מקום גלוי המסדים ומשם עיקור קבלת הנוקצ' ותכוון לשם אח"כ צמילוי ההי"ן צג"י כע"ס ע"ה וצג"י כנ"ף וע"י גלוי המסדים ותחמקם הדינים ותחמק הכעס ע"י כנ"ף שהוא אח"כ צמיוס יסוד ח' כנודע ששם מוחלים המסדים כשתאמר וצו צמרת מכל עם ולשון יכוין למעמד הר סיני שאלו נצטרנו לחננו מכל עם ולשון וקבלנו אותו לנלך וצו וקדשנו מכלנו וכשתאמר לשמך הגדול תכוין למחייית עמלק שאלו יתגדל השם כנודע וכשתאמר להודות לך תכוין לזכירות מעשה מרים שנלכרעה ע"י שדצרה צמשה אלזל הפה לא נצרה אללא להודות נשנו הגדול ותכוין צמלת להודות לך וליחדך וללהצצה שחס נה"י דז"ח שחס נעשים מוחין לנוקצים וצו להודות הוא הוד וליחדך ע"י יסוד שחס סוד הימוד וללהצצה הוא נלח קן הימין שצו סוד להצצה ותכוין כי נקודות זה השם עולים צג"י מסד שכתגדו זה היכל להצצה זה שסיים צלחצצה ג' אח"ד שחל"ז מיד נעשה היחוד של ק"ש והנה יש ד' זכירות צמורה שהוא מ"ע וזכרת היום אשר עמדת צמורה והוא זכירות המעמד הקדוש של הר סיני וצו לא אשר עשה לך עמלק וזכרת אשר עשה ה' למרים וזכירה הרביעית הוא זכירות יציאת מרים והוא צמשה יצית והיא מנורשת יותר והוא כנודע כי עיקר גלות ישראל וסכינה עמיהם הוא ללקט הנילוות והכשמות שפלו צין העמים היינו צקליפה וצ"ע שרי אומות והנה יציאת מרים כחצו ויכלנו צני ישראל את מרים שפסוהו כמוללה שאין זה דגים שלא נשאר שום נינוץ שם ולכן נאמר לישראל המורה למרים שהוא ללא לורך זה היה גאולה שלימה אך לא לכללות העולם רק לשר ח' אלזל צמד"י ופר"ם עדיין נשארו שם נילוות הרצה לכן חין להם זכירה כמו יציאת מרים וגם לא נאמר המורה ולע"ל שיהיה גאולה שלימה כליניות כל העולם וללאישר שום נינוץ בכל הע' שרים ח' לא יאמר ח' ח' אשר העלה את ישראל ממצרים נפסך למיחה להניח הנילוות כל ח' ישראל מלרצע כנפות הארץ ולכן לריך לבוין צק"ש צמסרת נפסך למיחה להניח הנילוות כל ח' כפי שורש נשמתו וכפי כח כוונתו ולהעלותם צדוק מ"ל אל המלכות כי זה עיקר צריחות האדם וסוד עצודתו כנודע :

מהר וְהִבָּא עֲלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם מֵאֲרָבַע פְּנִיּוֹת

הָאָרֶץ וְשָׁבוֹר עוֹל גּוֹיִם מֵעַל צִוְּאֵרֵינוּ וְתוֹלִיכֵנוּ
קוֹמְמוֹת לְאֶרְצֵנוּ בִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אֶתָּה וְבָנֵנוּ
בְּחֶרֶת זְכִירַת קִצְלַת הַתּוֹרָה מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן וְקִרְבָּתֵנוּ מִלִּפְנֵי
לְשֹׁמֵךְ הַגָּדוֹל זְכִירַת עֲוֹנוֹת סָדָה בְּאֵמֶת דְּהוּדוֹת דָּךְ זְכִירַת
מֵרִיס וְלִיחַדָּךְ בְּאַהֲבָה וְלִאֲהֲבָה אֶת שְׁמֶךְ בְּרוּךְ הוּא אֶתָּה
יְיָ הוּא יְסוֹד הַבּוֹחֵר כָּל בְּעָמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

בבר כחצור כוונת ק"ש צלחוסה צק"ש דקרצנות ועשה נצאר צקילור כי כוונתם שיהיה רק ההפך
הוא כי דקרצנות עדיין לא נכנסו צמלת ישראל מקיפיים דקטנות דאצא ולכן כשעלה צסוד
מ"נ צמלת אחד לאח"כ לא היו יכולין למשוך המומין רק מפנימיות ארץ אצל עשה נכנסים צז"ל
מקיפיים קטנות אצא ולכן כשעלה צסוד מ"נ אר"ל יכולין להמשיך המומין מחיזונית עתיק שהוא
פנימות דא"י
שמע מל' קרצת שם ע"י כלילות רפ"ח ילולין משם צין שצה הוא ש"ס והיה מקצלת מן ז"ח
דחצונה כל אחד כלולה מ"י הוא ע :

ישראל ז"ל מקצל מישראל צבא ממו"ב שבו א"ל מימינא ושי"ר משמאלא ועשה נכנסים מקיפיים
קטנות דאצ"ו והם יו"ד ה"י יו"ד ה"ל יו"ד ה"ה י"ה וכהנ' יו"ד פסעס ה"י הוא ש"י יו"ד
פ"י ה"ה הוא ר"י הכי עש"ר יו"ד ה"א שצדעת הוא סחם צלי הכסה ועם י"ה צב"י אלהי
הכי ישראל :

יהוה יו"ד ה"י וי"ו ה"י י"י אצא מקצל מן יו"ד דאריך הגה כמו שז"ל דלילות
אלהינו יו"ד ה"י וי"ו ה"י אימא מקצלת מן ה' דא"ל : עולים צסוד מ"נ לאח"כ
יהוה יו"ד ה"י וי"ו ה"י מאלא מקצל ג"כ מן יו"ד דא"ל דלילות לקצל המומין כן עולים
אחד צמלת אחד חכוין למסור נפשא ולקצל עליך ד' מימות
צ"ד ועי"ז עולה הז"ל ללורך מ"ד ונוקצא ללורך דרך כלל זר"נ כמ"ש כצר ועולי
מ"נ שהוא שם ס"ג מ"כ דאימא כמ"ש צק"ש דקרצנות ומזדווגים יחד
אח"כ וממשיכים הטפה מחיזונית עתיק לדעת אצא ומדעת אצא ומזדווגים אח"כ דבריאה נחת
ליסוד אצא ומיסוד אצא ליסוד ציכא ולז' מתחלקין לז' מומין מומין לזו"נ דבריאה :

דז"ל מ"צ מ"ג חכמה יו"ד ה"י וי"ו ולצושו אל"ף ה"י יו"ד ציכא יו"ד ה"י
וא"ו ולצושו אל"ף ה"י יו"ד חסד יו"ד ה"א וא"ו ולצושו אל"ף ה"א יו"ד ה"י
נצורה יו"ד ה"ה וי"ו ולצושו אל"ף ה"ה יו"ד וי"ו אלו צב"י מקום סוד נוקצא שמאליים
צה והיה סוד ה' מתייחדת עם כל יה"ו ונשלמו ד' שמות ע"צ ס"ג מ"ה צין שחם צב"י רל"צ
ועם י"ו אותיות של ד' יה"ו פשוטה וד' כוללים הוא רמ"ח ועלירים מומין דגדלוה צמומין דקטנות
שחם ו"ק ונעשה רומ"ח ותכוין כי א"ח של אחר הוא ז"ל הנקרא א"ח מתחצר צנוקצ"י סוד
ד' ותכוין כי הדי גדולה רומ"ח להאיר לללא לעשות לה כח מד' אלפין של ד' לצושו כה"ל והיה
כוללת ד' מומין ושאר שהוא מנין עקב"ש כשאר לרמל :

הנה צמלת אח"כ לקחם ללא ד' אלפין פשוטים של ד' אלהיים ועשה לוקחם כל המילוי של ד' אלפין
שהוא צב"י מד"ח וסמומר מילוי של ד' אלהיים שהוא הי"ה הי"ה הי"ה הי"ה זכ
לקחם)

תפלת הבריאה

לוקחת רחל אח"כ והנילוי שלהם לוקחת ללא ללורך צנין גופא והוא צג' יאהדוגהי ע"ה וסד' אה"ה עננמ שלוקחת ללא הס ד' נוחין שלה שהם חכמה צינה ח"ג והם נרנזים צג' תיצות צש"כ כו"ש כצר :

ברוך אל"ף ה"י יו"ד ה"י חכמה דללא שם אל"ף ה"י יו"ד ה"י צינה דללא כבוד אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה אל"ף ה"ה חו"ג דללא מלכותו כתר דללא לעולם חג"ה נה"י ועד מלכות ללא וכתר רחל :

במלת מלכותו נגנור תיקון כתר ללא לגנורי כנ"ש כצר ויורדים י" אהיה לרחל העומדת צהיכל אהבה דצריאה סוד ליק"י קדרה כו"ש וצמלת לעולם לוקחת ללא הארה מן אחרונים של ס"ג צג' לעולם ועי"ז צננה חג"ה נה"י שלה צמלת ועד צננה מלכות ללא שהוא צכתר דרחל ע"י ד"פ הי"ה צג' ועד :

יבויין לקיים מלות עשה שהוא אהבת קצ"ה וסכינתיס הנרנזים צלות ה' הו"ה דא קצ"ה אה שכינתיס ולריך לכיין כי צפרסה זו יורדים הנוחין דז"ל שהיו עומדים עד עתה צמכונה דז"ל ועתה יורדים צדעת שלו ונתקן רישא דילה ע"י שם ונ"צ שהוא צרישא דז"ל וננגדם ונ"צ תיצות צפרסה זו ומשם יולא הארה לכתר רחל הנרנזת צמלת ח"ה והוא נקצלת צ"פ חו"ר חו"ר מן צ' שלישי ת"ת דז"ל וצ"פ חו"ר צג' ואהצ"ת סוד אהבת חסד וצזה הוא אהבת השכינה ויש צזה הפרשה ה' פסוקים מתחילין כולם צו' ונסיינין צד' הוא כ"ו הרי ה' הו"ו"ת וכולם צהסיין שם צ"ן והס י' הו"ו"ת לריך לכיין שה"ס וה"ג שהס היו צרישא דז"ל להוריד אותם לננוקנם וישארו ה"ס דז"ל וה"ג צנוקצא וכלן מתחיל תיקון הנסירה שהיו אחר צאמור כדי שצענוידה יזדווג פנים צפנים ולכן לריך לכיין צרי"ת של ו"היו ה"דצרים ה"אלה ח"ה שר שהוא שם אהיה הנרנז צרי"ת של ח"ה שניים ו"הת ה"אחץ והוא עפרה דעתה שצו ה"ה וה"ג וה"ה הוא דז"ל שהוא סוד שניים וה"ג נפרדים ונחנים אל הנוקצא סוד הארץ כדוד וזה הכוונה שריך להפסיד וליתן ריוח צין הדצקים שהוא צין ככל לצדך על לצדך והס ד' למדי"ן צ' פעניים ס' שהס ס' גורים סציצ לוונתו שלשלונה וצ"ש ס' הוא ק"כ ולריך לפרוד אותם כו"ש כ"ז צאריכות צחי' שנה"ע גם לריך לכיין צמלת מאלך כי מאל"ד הוא חל"ה כי זה הוא רישא דז"ל נקרא חל"ה שם ו"ה סציצ חג"י חל"ה גם לריך לכיין צמלת צ"ס לשם ונ"צ שהוא צרישא דז"ל כשנגיע לוקשרת יונשמש צתפלה של יד ויכוין צכ"ל אצכרות סצד"פ שהוא אה"ה דעיבור ראשון דנוקצא והאצכרות עננן שהס הו"ו"ת הוא יניקה וד' צתים ד' אותיות חל"ה עיבור שני דגדלות וכן צנושמש של ראש רק ששם הכוונה על מוחי ז"ל וצעיבור שנישהם הצתים לריך לכיין צד' אותיות אה"ה :

וחכוין לעשות ראשן ומרכזה לשכינה :

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ

וּבְכָל מְאֹדְךָ : וְהָיוּ חֲדָבְרִים הָאֵלֹהִים אִשְׁרָךְ

אֲנִי מֵצִוְךָ הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ : וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָן וְדַבָּרְתָּ

בָּם בַּשַּׁבָּת בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשַׁבְּבְךָ וּבְקוֹמְךָ

וּבְקוֹמָךְ : וּקְשָׁרְתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין
עֵינֶיךָ וּבְתִבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

פרשה . הראשון: כבר נתבאר שהיא סוד עטרה למסד שני"ז נתקן לישא דז"א שהוא חצ"ד שלו ופרשה זו היא סוד עטרה דגבורה שזה הוא תקון חג"ת של ז"א ששם נחתיל עמידת הסוקצא ומוקצלת עטרה דגבורה ולכן ר"ת ו"היה א"ם ש"נוע ת"שנעו אותיו' אשת"ו והנה הסוקצ' נחתלת ונצ' שלישי ת"ת שהוא סוד ו' וסוקצא סוד ה' ומוקצלת ז' ומוסין ששם סוד ו"ה הרי ויהי"ה ולפי שזה הספר' רומז לחג"ת של ז"א שזו שם ע"צ לכן יש צפרשה זו ע"צ חיצות עד ושמחם ועד בכלל ונחתיל צו' ומוסיים צו"ה הוא וי"ו צג"י מילוי ע"צ כי הז"א מקבל ונחצא סוד המילוי שלו וצסם ע"צ הוא רי"ן אותיו' צג"י גבורה כי הוא נגד עטרה דגבורה ויש צסם שלשה הוי"ת דעיינין וצכל א' ע"צ חגין והם רי"ן: חכין כי ע"ג ה' הוי"ת אלו דעיינין יאירו לעיני לזה ששם רכות וחכין לעשות צ' זרועך עם הסזה מרכזה לשכינה וכן חיצת את עד סוף הפרשה יש חמשים חיצות וכוונת נגד חמשים שערי צינה הנחתפשים וכן יסוד דצינה צצטן הזעיר ארסין חכין לפשות גופך היינו מטצור ולמטה מרכזה לשכינה ולרין לכיון צסם הוי"ה צמלוי אלפ"ן צג"י וי"ה ועם ד' אותיות הסרסוס וכוונתו הוא כי וצסם אהי"ה האנף צורה יוי כזה א' הוא צג"י וי"ו ועם ד' אותיות צג"י כ' :

והו	ילי	סימ	עלם	מהש	ללה	אכא	כרת	הזי
אם שמע	תשמעו	אל מצותי	אשר אנכי מצוה					
אלד	לאו	הדע	יזל					
אתכם	היום	לאהבה	את					
מבה	הרי	אלהיכם	ודעבדו					
יהוה	כלי	לבבכם	ובכל					
לאו	לכו							
נפשכם	ונתתי	מטר	ארצכם	בעתו	יורה	ומלקוש		
ירת	שאה	ריי	אום	לכב	ושר	יחו		
ואספת	דגנך	ותירושך	ויצהריך	ונתתי	עשב	בשדך		
לבהמתך	ואכלת	ושבעת	השמרו	לכם	פני	יפתה		
						לבבכם		

תפלת הבריאה

לְבַבְכֶּם וְסִרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם וְחָרָה אַף זֶה הַסֵּס עִס ע"צ תִּגִּין יְהוָה בְּכֶם וְעִצֵּר אֶת
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ
 וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַד הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר ע"צ תִּגִּין יְהוָה
 נֹתֵן לָכֶם : וְשִׁמְתֶם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַד לְבַבְכֶּם וְעַל
 גַּפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אוֹתָם לְאוֹת עַל יְדֵכֶם וְהָיוּ
 לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם וּלְמִדָּתָם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם
 לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמְךָ : וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן
 יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לְאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַד הָאָרֶץ :

פרשה זו נגד נה"י דז"א שיש צו ג"כ ע"צ שמות ומחס נעשים המוחין לנוקצא ולפי שעיני
 רחל יש צהס חשך סוד החכלי לכן נריך לכיוין צג' הווי"ת שצפרשה זו והס ג"כ
 צנורח עיינין ויש צהס צכל אחד ס"ט תגין כי היסוד הוא סוד י' זעיכא ואין צה תגין צכד שלמטה
 וב"ס ס"ט צג' אור סוד אור זרוע לנדיק ולכן הע"צ שצנורח אלו כולם צדך יש"ר צסוד נה"י שנקראים
 משרים ולכן צהגיעך לפי צינית נריך ליקח הדי צינית ציד ימין וחצית צינית וחכיון להמשיך הארס מן עיני
 ז"א לעיני רח"ל והנה צ"ס עיי"ן צג' י' הווי"ת גס המלוי של אהי"ה כזה לף ה וד ה צג' עיי"ן גס
 ריבוע של שס מ"ה כזה יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא צג' עיי"ן והס צ' עיניס
 המאירי לרמ"ל וחכיון צסס הווי"ה כזה יהו וה שסוד יסוד אה"א י"ה ונחגים מקיפי מוחין לז"א
 ואח"כ

ו ואח"כ ז"ל ו נותן מוסין לנוקצ"י ה' והוא צג"י ל"צ נגד ל"צ מוסין שצלי"י : הכנף כנף צג"י
 אה"י צה"יין וד"פ כ"ף צג"י ליגית גם לריד לכוין צד' יהו צמיו ע"ב ס"ב מ"ה צ"ן וד'
 אה"י צ' ציודיין וד' צה"יין וד' צאלפיין כולם צג"י ליג"י יוס"ף כמ"ש כנר צכוונת ליגית
 וסס המוסין וסלצושין : פתיל צג"י עשרה פ' צ"ן צקוד אנכי טוב לך מעשרה צנים והוא סוד
 הנוקצ"י כלולה מכל ה"ס והיא סוד התכל"ת שמקבלת מן ז' שמות שהם ה' כזה יהוה יהוה יהוה
 אל מצפץ אלהים יה אדני מצפץ כולה ע"ה צג"י תכל"ת ה"ולאחי א"תכס מ"לכץ : יהוה
 מ"לרים ר"ת צג"י אלה"יין ולריד לכוין לקיים מצוה עשה להאמין צליחת מלרים ולזכור ואחז תמיד
 וכופלים ג' תיבות ה' אלהים אמת להשכים השמות של ע"ב וסכוונה כי כה"י דז"ל צלים לו צקוד תוספת
 מנה"י דלימא כדודע ומכוין לעשות יריכך וצריח המעור שלך ומרכבה לשכינה :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה דֹּאמֶר : דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל בְּגָדֵי
 בְּנֵיהֶם לְדֶרֶתָם וְנָתַנוּ עַל צִיצִית הַבְּגָד פֶּתִיל תְּכֵלֶת
 וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֵת כָּל
 מִצְוֹת עֲצֵי תִגִּין יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי
 דְּבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם :
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֵת כָּל מִצְוֹתֵי יְהוָה וְהִייתֶם
 קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם אֲנִי עֲצֵי תִגִּין יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהָיוֹת לָכֶם
 לֵאלֹהִים אֲנִי עֲצֵי תִגִּין יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֱמֶת :

מס"ף

תפלת הבריאה

הש"ץ כופל ג' תיבות כי ש"ץ צבי שמע סוד ז"ל חזן צבי חלני וכופל ג' תיבות שהם סוד לה"י
דז"ל ונעשים מוחין לנוקבה :

 באן נחמיל תיקון היכל הרגון היכל ו' דצריא' שכולל שית אחרנין צגויה וסיכל זה הוא סוד
הנשיקין צבור הכחוצ וישק יעקב לרחל והכוונה כי הז"ל כבר נתקן כל הי"ם שלו והרדמ"ח איצרים
שלו ע"י רמ"ח תיבות שבק"ש חבל המלכו' עדיין הית' צהיכל הזהב דצריא' צבור נקודה לצד צלי
פרטוף ואף כי כבר רמזנו לכל העשר גם של הנקב' כמה פעמים הוא כי הנקודה עצמה כלולה מעשר וגם
עשירו תחלה הכנה לכל הי"ם שלה צפרעות שמהיה כלי מוכן לקבל הבורה והפרטוף ועתה שהעלינו
אותה צהיכל זה שהוא מכוון נגד ספירת ח"ת דצריא' והוא כולל כל ההיכלות ועתה נריך לתקנה
צבור פרטוף גמור כדי שעי"ז תוכל לעלות אל האצילות שזולת זה אי אפשר לה לעלות צשום אופן
ולכן נריך להנשיך לה הארה מן האצילות כדי שעי"ז נבנה פרטופה כמ"ש לפנינו אומנם אנו
נחמילין לתת אליה האכה הגלגלת שלה וכבר נודע צבור כוונת ליגית כי משערות דל"ל נאיריס
השערות דז"ל ונז"ל נמשכים לראש הנקוצה והנה יש צריש' דנוקצי' ט"ו נינוין כי ידוע שהנינוין
יוצאים דרך הגלגלת מנוחרי המוח והנה צנוקצא כבר נתבאר שאין צרישא' דילה רק צ' מוחין
שהם חו"צ סוד חותיות י"ה צבי' ט"ו ולכן הם ט"ו נינוין והם סוד ט"ו וויין וי"ליז ויכון
וכו' כי הוויין הם רומזי' לנינוין והם ט"ו נינוין צבי' ל' כי ע"י שנוקצלת מן היסוד דז"ל לדיק
יסוד עולם הכולל כ"ה שמה' נעשה צ' מוחין שלה ועתה נשלם ההוי"ה כי ט"ו הוא סוד י"ה
והוויין הוא צמי' ו' הרי יהו וז' של הדצר הכונה למלכות שנקראת דצר כנודע והיא סוד ה'
אחרונה הרי נשלם הוי"ה ולכן אפשר להפסי' צין ויפה להדצר כדי לקשור הו' של הדצר עם
הט"ו ווי"ה של הוי"ה וז' שהו"ה זו רומז' אל המלכות אשר אנו עתה מכוונים צחיקונה לכן נריך
לכוין צשם הוי"ה זו צהש"ן שהוא שם צ"ן שצנלכות וצשם צ"ן צעלמה יש צה ט"ו וויין צזירה
כזה יוד ההו הה הרי יש צה ג' וויין וז' הוי"ה וכל ה' יש צה ג' וויין והרי ט"ו וויין וז' הוי"ה לכוין לתקן
את הקדק' עצמו שהוא הגלגל' שנמנו יולאי הנינוין ולכן נריך לכוין צשם הוי"ה זו כי כל אות
הוא רומז להוי"ה א' והוא ד' הוי"ה וכול' של צ"ן צבור שאננו כנגד ארבעה צנים דצרה חורה
וד"פ צ"ן צבי' קדק"ד וצבי' יחמ"ק והכוונה כי זה הגלגלת נעשה מן ה' גצורה כנודע וג' גצורה
הם מנוחקים ע"י ג' המסדים וכולם צמי' הוי"ה הרי"ח הוי"ה שהם ד"פ צ"ן ולפי שנועטרא
דגצורה נעשה הקדקד לכן הוא צבי' יחמק סוד הגצורה ולזה נריך לכוין צשני פעמים לע"ד הא'
ואמונתו לע"ד קיימת כי אמונה הוא סוד המלכות והנה לעד צבי' ק"ד והצ' ודצרו חיים וקיימים כו'
לעד הוא ג"כ ק"ד הרי קדקד ונעשה תיקון הגלגלת אך עדיין לא נגמור עד צהגיעך למלכות אל
עליון כו"ש לקמן :

ועתה

22

ועתה

מ

אמרי

75

כבר

תפילת הבריאה

כמ"ש ואז נכלל גם היכל ק"ק צהיכל רזון ויעקב יורד אליה להעלותה ואח"כ עולים שניהם להיכל ק"ק ואז חוזרת להיות נקודה ונרין שוב לתקנה צפרוף שלם ונרין להמשיך אליה הארה מן יסוד אור"א ע"י ז"א שירות וחשבות למלך אל סיוקיים שהוא יסוד הנקרא ח"י ואז נעשים פריון ואז אלו מכונים אל כל ה"ם צפרות וזהו רס ושם כו' וכדי להחזיר השם פנים בפנים עם יעקב נרין עוד להמשיך יותר האר' מן יסוד אור"א ליסוד ז"א והוא כי כבר ביארנו כי המושין שנכנסו בז"א בק"ש הם מושין דו"ק ולא נכנסו בז"א רק ב' פרקים מתחונים דב"ה דאור"א א"כ עדיין לא נכנסו היסודות של אור"א בז"א ולכן נרין להמשיך מהם האר' לתוך הו"א ליסוד ז"א וממנו אל המלכות שעלתה להיכל ק"ק וז"ש צוהר מלכה עילאה נפיק לקדמות מטרונותא והוא סוד יסוד אבא שנקרא מלכה עילאה דנפיק ממחיתו להאיר למטה למלכות ולהחזירה פנ"פ עם יעקב ולגשר כל החסונים וזהו תהלות לאל עליון ב' תהלות לאה ורחל שניהם מקבלים הארה מאל עליון אל יסוד אבא עליון רבוע ס"ג יסוד א' והרס"ו ז"ל כתב איפכא א' ל יא"י דס"ג בנ"י א' ל יסוד אימא עליון יסוד אבא שנקרא עליון לערך יסוד א' וגואלם מן החסונים ותכונן במלת גואלם ג"ו אל"ס פיהם החוד של אל"ס שהוא המילוי בנ"י נד"ק הרומז למלכות ג"ו בנ"י ט' הוא חובפת ט' ספרד' מן נקודה א' נעשה עשר וההארה היא מן יסוד אבא שהוא העיקור וזהו צד"ך כמ"ש כמה פעמים וזהו הוא מל"ה נעלמת כי הוא כביל דקיק דל"א אחידע וממנו ליסוד ז"א וזהו ומצור"ך שהוא מחבר מיוסוד אבא וזהו משה ובני ישראל כי מל"ה בנ"י ספרד' קס"א בנ"י א"ל שד"י כוד חילוני' יסוד אבא ופנימית יסוד אימא כמ"ש ובני ישראל הם סוד נ"ה דאור"א המתפשטים בנ"י קוים של הו"א ואח"כ לך ענו שירה כמ"ש והנה אח"כ נרמין המושין דו"ק מרישא דז"א אל הגרון דז"א והם כס במקום נר כבוד מן המלך קרחי י"ה סוד הארה אור"א סוד י"ה ומחברת שם האור ואז גורם לט' תיקוני דוקא דז"א הגרמזים כמזמור מן המלך כמזמור באדרא רבא ויואל מן הפה והוא סוד הסירה ש"ר י"ה ש"ר הוא מילוי של שד"י סוד יסוד אור"א שהם סוד י"ה ועשה מתחיל לנמיחת הזקן והנה מולאזת הפה הם כ"ב אותיות ולכן אחר שירה חדשה אומרים צור ישראל שיש בו עד סיומו כ"ב אותיות

עֲזַרְתָּ כֹ"ף ב' כ"ו ע"ה ג' עזרת אבותינו חנ"ח דנוקבא אֲתָה הוּא מַעֲוֹלָם מִגֵּן יסוד ומישיע דָּהֵם וּלְבַנֵּיהֶם י"ס אֲחִירֵיהֶם בְּכַד דּוֹר וְדוֹר בְּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁבֵּךְ וּמִשְׁפָּטֵיךְ וּצְדִיקְתֵּךְ עַד אַפְסֵי אֶרֶץ אֲמַת חכמה מוח רחל האר' בעלמא חכ"ה אֲשֶׁרִי אִישׁ יִשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרַתְךָ וּדְבָרְךָ יִשְׁמַע לְבֹ אֲמַת מו' בנ"י דרחל חכ"ה אֲתָה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ וּמֶלֶךְ גָּבוֹר לְרִיב רִיבָם אֲמַת מוח חסד דרחל חכ"ה אֲתָה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּדָעֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ אֲמַת מוח גבורה דרחל חכ"ה מִמְּצָרִים גְּאֻלָּתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ כֹּד בְּכִירֵיהֶם דְּרָגַת וּבְכוֹרְךָ נִגְאֻלָּת יִים סוּף בְּמַעַת יוֹדִים טַבְעַת וַיְדִידֵם הָעֶבְרִית וַיְכַסּוּ מִים צָרִיהֶם אֶחָד מֵדָם לֹא גִוַּתָּר עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהֹוָה בִּים וְיִדִּים זְמִירוֹת שִׁירֹת וְתִשְׁבַּחוּת בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִים יסוד אור"א רָם וְנִשְׂאָ כתר גדול חכמה וְנוֹרָא בִּיָּה מִשְׁפִּיד חסד גָּאִים עַדִי אֶרֶץ וּמִגְבִּיהָ גְבוּרָה שְׁפִלִים עַדִי מָרוֹם מוֹצִיא ח"ת אֲסִירִים וּפְּוֹדָה לַח עֲנָוִים כַּשְׁתִּיעַ לַעֲזוֹר דְּלִים הַעֲשֵׂה עֲלֵינוּ עֲנִי עַם הַשְׁכִּינֵה וְעִי' תַּעֲלֶה הַפִּילְתֵךְ עַם תַּפִּילַת הַעֲנִי וְעֲזֹרָה הוּא דְּלִים וְעֲזֹנָה יסוד לַעֲמּוֹ בַּעַת שְׁוֹעַם אֱלֹהֵינוּ כַּשְׁתִּיעַ לַתְּהִלּוֹת לָאֵל מַלְכוּת לֹאֵה וְרַחֵל עֲלֵינוּ כתר גּוֹאֲלֵם יסוד אור"א בְּרוּךְ הוּא אֲבָא וּמִבְּרוּךְ שֵׁלֵאֵךְ תְּהִלּוֹת לָאֵל מַלְכוּת לֹאֵה וְרַחֵל עֲלֵינוּ כתר גּוֹאֲלֵם יסוד אור"א בְּרוּךְ הוּא אֲבָא וּמִבְּרוּךְ יסוד ז"א מִשָּׁה יסוד בְּנֵי י"ס יִשְׂרָאֵל קָךְ עֲנֵנוּ שִׁירָה בְּיִשְׁמַחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כוֹדֵם מִי כְּמוֹכָה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כְּמוֹכָה נֶאֱדָר בְּקוֹדֶשׁ גּוֹרָא רַהֲדוֹת עוֹשֶׂה פֶלֶא : שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ עַל גְּשֵׁפַת הַיָּם יַחַד פּוֹלֵם הוֹדוֹ וְהַמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה יִמְלֹךְ דְּעוֹלָם וָעַד :

צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה בגאמך יהודה ישראל גואלינו יהוד צבאות

צְבֹאוֹת מְעֹדֶם הוּא שִׁמְךָ שֶׁ קִדְּשׁ מִה"ש קִדְּשׁ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוּא גָאֵל
יִשְׂרָאֵל :

בין גאולה לחפלה חסור להפסיק חסילו בזמן .

תפילת האצילות

סוד מה שאמרו שרין להשמך גאולה לחפלה ודאנס שלא יפסיק בין גאל ישראל לחפלה שהוא ברוך
חסה וכו' והיה צריך לומר אפ"כ שרין להשמך חפלה לגאולה אבל הכונה הוא שכדי להעלות
המלכות הנקראת חפלה כדודע מן היכל ק"ק דבריאה אל האצילות צריך להמשיך אליה חפלה הארת יסוד
אבא שהוא נקרא גואל כמ"ס לעיל ולגרש כל המלכות שהיו נאחזים בה שהוא סוד הגאולה והם סוד
הסירכות הנסרכים בריאה ומעבדים את כנפי ריף ועי"ן חסיה יכולה לעלות והארת אבא הוא עיקור
המגרש חוסה ועי"ן יכולה לעלות וז"ל סמיכות גאולה לחפלה ולפי שהמלכו' שהיא סוד רסל טקבא דז"ל
דאצילות היא עממה דבריאה לכן ח"ל כאן קדים שהוא המעל' מעול' לעול' כמו שאומרי' קדים קודם ב"ש
להעלות העשיה ליצירה וכן קודם דברו ויור' אור להעלות היצירה לבריאה אבל כאן ח"ל קדים כי ממילא
עולם דבריאה לאצילות כי יש להם חסור עי"ן המלכות שהיא עממה דבריאה ח"ל ק"ק דבריאה ועולה עמה והוא
ג"כ הטעם שאנו אומרים קודם חפלה עמידה אדני שפתי תפתח ופי ולא נחשב להפסק כי אדני' הוא סוד
המלכות העומדת דהיכל ק"ק דבריאה ועי"ן סמיכות הגדולה נחגדלת ונחארכת בכל עשר ספירותיה שעי"ן
יכולה לעלות אל האצילות וזהו שרין לחפלה אריכותא דעיא שהמלכות שנקרא חפלה נחארכה ונחגדלה
ועי"ן היא עולה אל האצילות וחוזרת להיעשות נקודה אחת כי בכל עליה היא חוזרת לנקודה כמ"ס כבר
ואח"כ צריכין שוב לעשותה פרוק ותעלה למקומה באצילות חסור באחור עם ח"ל ואח"כ חוזרת פכ"פ
כמ"ס לקמן והנה עתה צריך לבין חפלה להמתיק דיניה והוא כי ביארחי בחבורי שנה"ע שיש שושנה עילאה
ושושנה תחתה ושושנה עילאה היא סוד מלכות דאצילות בת זוגה של ח"ת שנאמר וכבודי לאמר לא חסן
שחיה יורדת למטה מן האצילות והיא סוד ה' אחרונה של הוי"ו ולא נקראת אדני' שהוא כנו"י בנ"י אלהים
סוד הדינין אבל עליה נאמר אני לא שכיני ושושנה תחתה היא בת זוגי' של דייק והיא היוורת דבריאה
ונקראת אדני' שהיא דייק' דמלכותא והנה יש ב' מיני דיינין הא' הוא ש"ך דיינים שהם סוד ל"ב אלהי"ם
ומתפשטים בכל ה"ס שלה הרי ו"פ ל"ב הוא ש"ך והוא בנ"י נע"ד והם מתמתיקים עי"ן הארת מלכות דאני'
סוד שושנה עילאה שהיא סוד ה' ונעשית נערה וזוה הנערה בזה אל המלך והש"ך דיינים הם סוד ה"ג
ה' פעמים דיי' בנ"י ש"ך והם ה"ג דיי' מאדני' ונשארים ה' אלפי'ן הוא סוד ה' ה"ל' והם סוד ה' אלפי'ן
של אלהי' ה' ה' הוא פ"ר דיינים סוד ה' חומיות מנלפ"ך בנ"י פ"ר והם נמשכים ג"כ מן הל"ב כי יש בחיך
העליון וחיך התחתון וי' שייכים למעלה וי' שייכים למטה שהם ל"ב והוא סוד ח' כזה א והם תלופים
בחסידים וחסידיים עממם הם סוד אלהים דבריוע שהוא בנ"י ר' כדודע הרי עם י"ו שייכים הוא רי"ו בנ"י
גבורה סוד הדין ודין עם רי"ו בנ"י פ"ר ולפי שאותיות מנלפ"ך הם כפולים ולכן הם רי"ו שהמלה ורי"ו
למטה דשייכים העליונים ושייכים התחתונים ומתמתיקים ג"כ עי"ן ה' ה"ל' ומן פ"ר נעשה פרה"ה לכן צריך לכוון
במל' אדני' צורת האלף כזה א שהוא רי"ו ועם אותיות דיי'ן הוא פ"ר ועוד יש צורת ח' כזה א שהוא יו"ד
בנ"י ה' הוא ש עם פ"ר ועוד יש צורת ח' כזה א שהוא כ"ו הרי שכ"ה ע"ה והיא עיקור המיתוס שלהם
שהם מתמתיקים עי"ן טחית השנייים ואח"כ מתמתיקים יותר עי"ן השפתים שנהם אותיות דומי' בנ"י ב"פ דין
שהם ב' מיני דין ש"ך ופ"ר והמית' הוא עי"ן מילואים של עי"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהמילו לבד בנ"י ב"ו מתק
וצריך להמשיך הארה מן זיווג ח"ל הנעלם בסוד הפה שהוא סוד חין וצרון כידוע שמהם יולאים גיכ"ק
אח"כ ע' בנ"י רי"ו ואח"כ יתור הוא המנחמ' והנה ח"ל א' בזה סוד ע"ב ס"ג שיש בזה ז' יודין וצו"כ מ"ה
ב"ן ובזה ב' יודין הרי ע' יודין בנ"י ל' ועי"ן מתמתיק ב' אותיות מ"ן של מנלפ"ך וזהו ופי פי בנ"י מ"ל
ופי יגיד תהלכו ימשוך הארה היוצא מן הפה וכל האותיות עד תי"ו הרומז ב' נ' של ופי יגיד ת"ה תהלך
וס"ס דייך סוד סוד כל המנלפ"ך שהם סוד ה' אצבעי' שבי"ד בנ"י שם זכור' שהוא אותיות' שניות של אלהי'ה
ואי יד תהלך פ' ימשוך הארה שם אלהי' שהוא סוד תהלך ואדני' בינילו יש בזה ד'ל אותיות' ממין
שם **בוכו** ועי"ן ימשוך הארה גם אל דבריאה ששם נקבאת אינא עילאה שהיא סוד תהל' עילאה וזהו
יגיד תהלך יג"ד בנ"י כ"ז ל"ב אותיות' וה' אותיות' מנלפ"ך :

תפירת האצילות

כוונה בקיצור

אֲדֹנָי יִשְׁפָּתִי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ אֲדֹנָי
הַמַּלְכוּת הַעוֹמֶדֶת צִיָּבֵל ק"ק דְּבִרְיָה
תִּקְבֹּל הָאֵרָה מִן כ"ה ל"ז ד'ל' הַקְּדוֹשִׁים
שְׁפִתֵי וַזֶּה הָאֵרָה נִמְשָׁךְ מִן אֲבָא שְׁבוּ שֵׁס

ע"ב פס ב' ד' יוד"ן בכלילות עשר הוא ת' והוא סוד פתח"כמ"ס בסוד פותח את ידיך וזוהו תפתח" ופ"י
ספוא סוד המלכות הנקראת פ"ה ה' יגיד פ"י יסמך ויעלה עמה גם הכריאה הנקראת חסלה ויכלול באל"י
היינו במלכות דלילות הנקראת ב"ש חסלה וזוהו חסתך ויש כאן ששה חיתים נגד שש מעלות לכאס עולם
הכריאה נקרא כסא ויבין כ"ה דלתי' דל"י כזה וס' דין של דלתי' בנ"י פ"ר ויבין להמשיך
החלה ממלכות דלתי' סוד ה' להמשיך פ"ר דיני' של מלכות העומדת בזה"ל ק"ק דכריאה :

כוונת זכרת אבות הוא כי עד עתה לא נכנסו צ"א רק כל המוחין דקטנות וס' המוחין דו"ק גדלות להימנע ודאבא לא כלום והוא כי נכנסו ב פרקי תחמין דנ"ה דא"י וב"ר דמוחין גדלות דא"י הם עדיין כזהר של א"א ולא יותר וכיון שא"י סס בצקוס לר' אינם מאירים לו"א רק הארה מועטת והנה הסכ"ב אחרון סהס ביסוד בינה אשר מהם הוא עיקור בנין הו"א עדיין לא נכנסו בו"א כי הם ביסוד א"י אחרם שפדיון הוא למעלה בין ב פרקין דא"י רק הארה מועטת יורד מהם אל הו"א גם כ' ארומית מנל"ף שהם כפולות והם ס"א וה"ב דא"י ב"ב ביסוד אימא' וכן נל"ף לעורר עוד יוויוב העליון של א"א לכוסף הארה לו"א ולחת לו המוחין של ג"ר ודע כי כמו סהס הוי"ה מתפשט בכל קומת הו"א והוא ב' ארומית א"ס ברישא דיליה וב' ארומית ו"ה צו"ת שלו כן סס אהי"ה סהס המוחין של אימ' משפטים עד"א א"ה ברישא דיליה י"ה צו"ת וזה הכלל הו"א שמינו יודי"ן בני' נל"ס ע"ה שלא מוד הכלל המתפשט בכל קומת הו"א ואו אך בללס יסחלך איס שמינו גדלות הו"א וכ"ן סהס נכפשי כל המוחין כל המוחין כל נקרא גדול גם תע' שהה"ת הוא סוד י' רבתי היינו סיס לו ראש והוא הו"א שמינו שבראש הו"א שמינו ישראל כל"י רא"ס ומשך הו"א ע"ה סהס הו"א ו"ק שלא הוא גופו והו"ד שבראש הו"א הוא סוד ג"ר שלו מוד רישא דיליה :

ועתה נבא אל הביאור בדרך הוא סוד יסוד הדבא כק"ש כמה פעמים ממנו יולא הארה לו"א וזכה הארה זו הוא יורד וכוףק עלמו לקדחת כלה העומדת בזהכל ק"ק דריאה וכל העולמת נכלין בזה והוא כריעות גופו שהוא סוד ו' כנ"ל לבני ה' סוד המלכות העומדת בזהכל ק"ק דריאה ומעלה אותה למעלה באילנות ועומדת באחורי יסוד של ו"א בסוד נקודה לבד וזה סוד אותיות ו"ה יסוד ו' מלכות ה' ויורד הארה מו"ק דמוחין דא' שכבר נכנסו בו"ה וזה אותיות ו' ה' כנ"ל ומתחברים עם אותיות ו' ונעשה הויה"ה שלימה ואז מאיר בו"ה הארה רחוקה מן כ"ב אותיות בסיסוד אימא וזה ה' אותיות מנצל"ך והוא סוד עמדת אלה"ה כ"ב אחוץ מאל' עד ה' הוא ה' אותיות מנצל"ך וזכה הארה זו כו"א כופק ראשו ששורה סוד ו' לבני ה' ע"ל אלה אימא להאיר לו מב"ר מוחין שהם אותיות אלה כנ"ל והוא המעלה את המלכות יותר למעלה נבד כל כה"י שלו וזהו ג"כ ו' לבני ה' היינו ו' רישא דילה לבני ה' תתאה ומתחבר' אותיות אלה של אלה"ה עם י"ה ונעשה הויה"ה שלימה גם מקבלים הארה מן מילוי ע"כ ביסוד אלה שהוא בבני' מ' ומן מילוי אלה"ה ביוד"ה שהוא סוד הלל והמילוי לבד בני' ק"ס ועינ"ו הוא קובע מקום לתפלתו סוד המלכות הנקדחת תפלה כנודע היינו אח"כ בסוד הזקיפה גם יורד הארה מכל דה' מלואין ע"כ ס"ג מ"ה ב"ן שושים רל"ב רק נשאר הויה"ה פשוטה אשר מהם יולאים כל דה' מילואים כנודע זה נשאר מעלה ונשאר מעין ר' וי"טס הארה כ"ה אותיות הרי ברו"ך וזהו ה' כריעות כריעת גופו בדרך כריעות ראשו באה וזהו ה' כוול"ה בברוךבסוד הקיפין כי בדרך הוא סוד יסוד אלה לריק להמשיךאחרתו בכל פעם כי הוא העיקור :

והנה אמרו רז"ל כל הכורע כורע בדרך וכל הווקף זוקף בשם ואמרו כפל לשון ולא אמרו לריק לכרוע בדרך ולזוקף בשם אלא הענין הוא שדרך ב' כריעות כנ"ל וגם ב' זקיפות הא' זקיפת

[illegible]

תפלת האצילות

ימלא ואלו בתקו' חנ"ת האורח מבולס ואלו עולים יעקב ורחל בתקו' חנ"ת ומקבלו' הארה מאורח מבולס שנחנ"ת דן"א כמו שמבאר הכל בחר היטב בחיבורי שנה"צ שבתקס' חנ"ת אין סוב אחוזה לחיזונים בכל וככן אין יראה מהחזונים ולכי אימרים בקול רם : יפסיע לפניו ב' פס עות וישר רגליו בסוד ורבניהם רגל יסרה ויאמר בקול רם ברוך וכו' :

כוונה זאת הוא קובע מקום למלכות הנקראת חפלה כמזע שהיא מקום אצילות והנה עדיין היא בסוד נקודה ולא פרטוף אלא שעתה למקום אצילותה ועתה צריך להצבות שניהם זו בצדק זו"א לא"א לצורך ציוון יותר מעולה ליתן להם מוחין גמורים אף של ג"ר וצריך למסור נפשך על קידוש השם לצורך מנ"צ ג"כ וזהו אלהינו אימא ואלהי אבא ו' של מולא שהוא המצב לא"א וצריך לבין במלת אלהינו שהוא בני א"ל והוא יא"י דס"ג שהוא בת"ת דבינה שממנו נעשה כתר ת"ת אלהי בני' מ"ו מילוי כ"ב דאבא מהם נעשה כל בנין זו"ג ומתפשט הוי"ה פס סה וגם שם מ"ה בכל בנין הוי"ה והוא בני' הי"ו הנשאר מן אלהינו ואלו יורדים המוחין לתב"ת דז"א וזהו אבותינו ומקבלין תרין בנין דעמירין באבא ואימא :

הנה כבר נודע כי נה"י דא"א הם המוחין דא"א וכתיב בחכמה יד ארץ כונו שנים בתבונה ולבאר נך זאת שחמך בחכמה יד ארץ שהוא בנין שם ובשמים אחר רק כונו שהיא סוד הרגלים מלאין הוא עשר ויבוננך וכוונה כי כבר נודע שה"א שהוא סוד שנים כמזע הוא רק ו"ק ששם חב"ת נה"י והמלכות שהיא סוד ארץ היא רק נקודה אחת וע"י המוחין של נה"י דא"א הם נגדלים כל א' פרטוף של ב"ס והוא בדרך זה כי בנ"ה יס"ג פרקים ומבשרי אחוזה אלוה והנה נגלה יס"ג פרקים והם נכנסים בקו ימין של ו"א היינו בחכמה חסד נלח שבו מספיק פרק א' של א"א שהיא בינה שלימה של ו"א וכן הוא דחז"א שם בו ג"כ כ"פ מספיק לכל קו שמאל של ו"א שהיא בינה גמורה של ו"א אבל יסוד דא"א יש בהם הפרש כי יסוד דאבא נחשב כב' פרקים אבל הם מסתיימים רק נבד פרקי עליונים של ו"ה כנראה בחוש ויסוד אימא שהיא סוד רחובת הנשר והיא קלרה ונחשב רק לפרק אחר מסתיים למעלה בין ראשי פרקים עליונים דכ"ה אף כשהיא מרכבת ענמה בסוד והאם רוצת פל הבנים אזי יגיע היסוד שלה נבד ראשי פרקים אלונגים של כ"ה והנה כל זמן שה"א הוא בסוד ו"ק ששם חב"ת נה"י א"כ אין נכנסים בו רק ב' פרקי תחתונים דנ"ה ואמציג' דא"י ששם מספיק' כב' קוים שנו אבל פרקי העליונים דנ"ה דא"י עדיין הם למעלה בראשי וגם היסוד דא"י עדיין לא נכנס בו כלל וזה"ל דאבא אינם נכנסים בכל רק עד אחר שנכנסו פרקין ענאין דנ"ה דא"י וכל זה הוא בדרך מוחין דגדלות אבל מוחין דקטנות כבר נבאר באבא שנכנסו כבר באבא וא"י כבונות ק"ס אבל מוחין דגדלות לא נכנסו עד עתה רק ו"ק דא"י ששם ב' פר קיתחאין ונ"ה אמלעים ומה שנכנס בו עפ"י כוונה המבוארים למעלה הוא רק הארחת מרחיק מעקום ואל מוחין גמורים והעשם דכתיב והאם רוצת על הבנים חרי משמע וגם כתיב וסני לוחת אבנים הוריד בידו נעמדו לכנף על הר סיני וכתיב לזנה גרמה במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום החנוכה מכל זה מוכח שכל זמן שאין הו"צ ביחד כדי שכולל לרבוץ על שניהם סבך העליון אוחה אל האצילות למקומה האמיתי אחורי החוה של ו"א עתה א"י בו כל המוחין אף עתה סבך העליון אוחה אל האצילות למקומה האמיתי אחורי החוה של ו"א עתה א"י מרכבת ענמה ומכנסת דו"א גם ב' פרקים העליונים של כ"ה שלה בחדר ונבונה שבו ואל מוחין פרקין האמלעין דנ"ה דא"י שהיו תחלה נח"ג למטה לנ"ה דא"א ונדחין ב' פרקין תחתין דנ"ה דא"י שהיו תחלה נח"ה דו"א למטה וע"י לחסוף לו"א כ"ה חדשים וגם שהיו תחלה נה"י נעשה חב"ת וחב"ת נעשו חב"ד והנה היסוד דא"י שהוא רש"ק האמציג' שלו אף נחמת ההרכבה והבינה נכנס לפרק א' היה ראוי שיגיע רק אל הדעת דו"א שהוא רש"ק האמציג' שלו אף נחמת ההרכבה והבינה נכנס היסוד יוחר למטה עד שלים ת"ת דו"א שהוא נבד ב' פרקין האמלעין דנ"ה דא"י ככ"ל והח"ת דא"י נעשה כחר אל הו"א בסוד עוטר ישראל בחפארה והנה אחר שמסתים יבד אימ' שהיא בשלים ת"ת ד"א ששם מתחיל פרטוף יעקוב בפני ו"א ופרטוף רחל מאחורי ו"א וגם וילאיה האורות דיסוד אימא מבולס ומה נעשה בחר רחל וכבר יעקוב ואחר שכבר נכנסו כל נה"י דא"י נכנסים גם פרקי תחתין דנ"ה דאבא ואל נכנס גם פרק התחתון דיסוד אבא ואף שאצטרו דיסוד אבא אינו מגיע אלא עד סוד פרקי עליונים של ו"א קודם שרובה ליתן המוחין לו"א אבל עתה שכבר קבל הארה גדולה מ"א"א אל תחתון יוחר ומגיע עד ראשי פרקין תחתין דנ"ה ועד בכלל ונכנס פרק התחתון דיסוד אבא דעת דו"א ששם עמידה לאה מאחורי ונחברה הארה במלכות א"י ומשם יוצא אל לאה וזה דרמו במלת ואלה"ה כי ה' רוצו ליסוד אבא שהוא סוד ו' ר"ל שם ע"כ שהעליון שלו בני' אלה"ה ובשאר אצילות אלה"ה ב' ו' הוא לאה והנה עדיין הו"א אין לו יסוד כי יסוד א"י אינה מגעת רק עד שלים ת"ת והוא סוד יוס"ף שהוא יוסם מאמו י"פה ת"וחר ו"פה מ"ה"ה ר"ת יתום :

כוונה בקיצור

הנה אחר שעשיתי קשר שכל העולמות ככלל במלכות הסיחה עומדת בדיכל ק"ק דבריא' ועתה עלתה אל האצילות עם כללות כל פנימיו העולמות

אֲרֵיהִי אֲבִרְהֵם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֵרֵיהִי יַעֲקֹב

הנה

כוונה בקיצור

הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֶל עֶרְיֹן וְהַנָּה
אֲחֵר שֶׁנִּכְסְרוּ בִּיר דְּהֵי"י דִּלְי' וּבִס' נ
מִרְקִין מִחֲזִין דְּהֵי"י דִּבְחָא אֲזִי נִדְמִין
מִיִּסִּין דְּקִטְנוֹת וּבִס' וְ"ק דְּגִדְלוֹת שְׁהִי דְּרִישָׁא דְּז"א
עֵשֶׂה נִדְמִין אֶל הַגִּבּוֹר דְּז"א וְאִזְ נִקְרָא גְּדוֹל וּמִחֲסִיל לְנִמּוֹת זָקֵנוּ וְנִשְׁמִים ג' ט' תִּקּוּי דִּיקְנָא וּמִחֲסִיל בְּחִ"כ
וְלִבֵּן מִכּוּין בְּנִמְלֵת הֵלֵל שְׁהוּ ה' אֶל דְּפ' כִּי מוֹסִין דְּקִטְנוֹת הֵם מִנּוֹת אֲלֵהִים כְּדוּרָה וְיֵשׁ בְּהֵם ב' מִיִּלּוּאִים
בִּיר' דִּין בְּאֻלְפִיִּין בְּהֵי"ן וְאִין חִילּוֹק בִּינֵיהֶם רַק בְּאוֹת ה' הֵיטוּ הֵי"ה אֶל בְּנִי חֲל' וְיוֹלָא מִלּוֹת ה'
הִרִי ה' אֶל הוּיָהּ ג' אֲלֵהִים בִּיר' גִּרִּין כִּי תִיקּוּנָא קִדְמָא הוּא חֲל' וּמִתְפַּשֵּׁט ב' עוֹלָמוֹת חֲל' שְׁרִי
דְּבִרָאֵה אֶל הוּיָהּ בִּינִירָה אֶל דְּרִי גְּשִׁמָה וְשֵׁם חוֹם בִּב' פִּירוֹת וּמִנְחָל בִּב' דְּרִי הַפְּסִים וְיוֹגִלִים מִן
ג' מוֹסִין שֶׁנֶּב' מַלְלֵי דְּבּוֹנִנְלַחַת שֶׁהֵם חֲבִד' וְהִיא רִחוּי לְהִיּוֹת ו' אֶל רַק שְׁהֵדַעַת הוּא כּוֹלֵל חו"ב וְנִכְלִלִים
יַחַד וְלִבֵּן הֵם ה'פ' אֶל וְהֵם בִּב' אֶל הוּיָהּ בִּימִין בִּב'פ' אֶל דְּרִי בְּשִׁמְלֵל אֶל שְׁרִי בְּחִמְעַג בִּס' ט'
תִּקּוּי דִּיקְנָא הֵם ט' הוּיָהּ שֵׁם בְּהֵם כִּו' לוֹתִיוֹת בְּנִי הֵחֲל' וְהֵם חֲלוּיָהּ מִמּוֹלֵחַ שֶׁנֶּב' שֵׁם יוֹחֵל' בְּנִי אֶל
גִּם לִרְיָ לְכוּן לְהַקְנוֹת אֶחָ לְהַקְנוּמָה אֲחֻרֵי הִדְעַת דְּז"א וְחִזְרוּ הֵחֲל' ח מִיּוֹת בִּלְהָ אֲחִ"כ מִתְפַּשֵּׁטִים מוֹסִין
וְ"ק דְּגִדְלוֹת וּמוֹסִי קִטְנוֹת מִן הַגִּבּוֹר' כְּבִשְׁת' דְּז"א אֲכִ"ף לְמִד' הֵי"י וִיד' מ"ם אֶל הַחֲבֵד וְהוּא הַגְּדוֹל אֶל חִ"ף
לְמִד' הֵי"י וִיד' מ"ם אֶל הַבִּטְרָה וְהוּא הַגִּבּוֹר אֲכִ"ף גִּמְד' הֵחֲל' יוִיד' מ"ם אֶל הַחֲמ' וְהוּא הַגְּדוֹל וְיֵשׁ בִּב'
בִּיבּוֹת

תפילת ראצילות

חיבות אלו ב' ההיין רומז להחפשטות וי"ק מוסי דגדלות דא' והו' של ו"הנורא רומז להחפשטות יסוד אצא עד החי' דו"א וכיוון שבאו המוחין עד ח"ת דו"א שש מחטילין יעקב ורחל לרד לכוין לעשות כתר ליעקב מן שם יי"א בנ' א"ל וכתר לרחל מן אחרונים דס"ב בנ' עליון וזהו א"ל עליון בס רומז אל עליון לכר שמס לרד להמשיך הארה לעשות כתר ליעקב ורחל.

הנה

כבר אמרנו שלורך חיקון כתר יעקב ורחל היה לרד א"ל לכפוף ראשו להאיר אל הו"א כמ"ס לעיל והוא גומל חסדים וכו' ולשון גומל הוא מל' ויגמול שקדים שעי' נגמור כל החיקון כמ"ס לפניך והנה בכל מקום גמילות חסד הוא שותף למי שחסר דבר והוא גומל חסד עמו ונותן לו די מחסורו והנה כבר נודע שהו"א היה רק וי"ק וחסר לו ד' מדות והמלכות היתה רק נקודה א' וחסר לה ט' מדות ועתה ע"י הארת הכתר שהוא א"ל נשלמו להם כל החסרון כמ"ס לפניך וזהו הגמילות חסד והוא כי הנה וי"ג חיקוני דיקנא דא"ל הם ב' שמות הו"ה שיש בהם י"ב אותיות וכולם נכללים במולד הי"ג שהוא וקנ"ה שהוא שם אהי"ה במלוי יודי"ן בנ' וקנ"ה וזהו השם יש בו ב' יודי"ן שמהם יולא ב' הויות שיש בהם י"ב אותיות והנה גי' יודי"ן ע"ה בנ' א"ל והוא נקרא א"ל עליון וממנו נתקן הכתר דיעקב ורחל כי זה המול מאיר אל הדעת דא"ל שנקרא ב"כ מולא כי מול"א בנ' ב' הויות ומאורה הארה גדולה הוא גומל חסדים שיורדים ב' חסדים ל"ה של ז"א כי ב' חסדים נשארו בחג"ת שלו וב' חסדים יורדים ל"ה שבו וממנו נמשך השפע ונתקן יסוד ז"א שהוא לרד יסוד עולם וכתיב אמרו ללדק כי טו"ב וזהו טו"ב כי נשארים בו טו"ב אורח מהארת יסוד אצא שבו שם ע"ב וי"ה אורח נשארים בנ"ה דו"א והוא חיקון ז"א עצמו ושלם חסדו ע"י ב' פרקין עלאין דאצא שנכנסו בחכ"ד דו"א ע"י חוספת הארה ממולא עלאה וב' פרקין אמצעים בחג"ת דו"א וב' פרקין תחאין דה"י דאצא בנה"י דו"א ויסוד אצא בכה הארת המולא מתאחר ומתלבש ביסוד ז"א ומזה יולא הארה ונעשה דעת ליעקב מהמרת הפנים ומהארת אחרונים נעשה דעת לרחל וי"ה של ז"א נעשים מוחין לרחל ומניה של אצא המלוכשים בנ"ה דו"א נעשה מוחין ליעקב וזהו גומל חסדים לז"א וטובים ליעקב ורחל והיינו מנה"י דא"ל הם מוחין דנוקביה חכמה וזיהה שלה ומנה"י אצא מוחין ליעקב ואף כי כבר נכנסו נה"י דא"ל קודם זה עכ"ל לא היה בהם כח לעשות מוחין עד כי נכנסו גם נה"י דאצא אז ניתוסף כח בנה"י דא"ל ויולא הארתם לחן ונעשו מוחין לרחל כדכתיב ה' בחכמ' יסד ארץ באצא יסד ברחל וזהו וקונה הכל שנגמר כל החיקון שרדך להחיקן וגם קונה הוא אותיות וקנ"ה שהוא מולא חיקון י"ג שעי' קונה הלל גם ע"י ההוא מולא נתחכן יסוד ז"א הנקרא הכ"ל וזהו וקונה הכ"ל גם עתה נעשה מוח ב' ליעקב ורחל שהוא הדעת מוח יעקב מן ה"ס כולם בכליות עשר בנ"י כ"ל והוא מפימות יסוד אצא ומן האחרונים של יסוד אצא שם ה"י דאצא ואף שם גבורת אף לפי שהה גבורת דאצא הם הויות והם ה' הויות בנ"י ק"ל נעשה דעת רחל גם תכווין מהארת אצא העיקור הוא ליעקב והוא הכ"ל והארת אימא העיקור לרחל והוא סוד שם אהי"ה ביודי"ן בנ' קו"ה סוד הלל דאימא והכל ליעקב כי יסוד אצא שבו שם ע"ב מאיר ביסוד ז"א ונשארו בו טו"ב אורח בסוד אור הגנוז ללדקים ללורך זיווג ישראל ורחל שהוא בשבת וי"ה אורח כמנין הכ"ל יולא ללורך זיווג יעקב ורחל.

כוונה בקיצור

גומל

גומל חסדים טובים וקונה הכל הא"ל בהארתו גומל חסדים טובים הכוונה אחר שקיבל הו"א הארה מן הא"ל יש בו כח לקבל יחירה מאצא והוא שנכנסו ב' פרקי אמצעים דאצא בחכ"ד של ז"א ואז נכנסים ב' פרקין תחאין דאצא בחג"ת דו"א והם ב' הויות ע"ה בנ' גומ"ל והנה כבר נכנסו בו ב' חסדים במלת הגדול הגבור והנורא ועתה נכנסים בו עוד ב' חסדים והם נקראים חסדי דוד הנאמנים והם ללורך ז"א מתחלקים הפנים ליעקב והאחרונים לרחל באשר נעשה כתר ליעקב ולרחל ועתה נעשה להם ב' מוחין חכמה זיהה ומזה נמשך השפע גם לזיהו וזהו טובים טובים להם ועובים לבניהם והנה א"ח"כ כופף עוד א"ל ראש' וז"א מזה מנ"ל י"ג שהוא וקנה יומר למטה ויתוסף כח בנ"א לקבל ב' פרקין עליונים דה"י דאצא ואז אמצעים יורדים לחג"ת ותחתונים יורדים לנה"י ומזה נעשה יסוד ז"א שהוא יח"ס מאמו וזהו וקונה הכ"ל בנ"י ג"פ ע"ב גם וקונה הוא אותיות וקנ"ה והוא יונק מן חיקון א' שהוא א"ל וממנו נעשה הדיקנא דיעקב והנה א"ל א"ל"ף למי"ד בנ' וקו"ה הכ"ל גם נדחין המוחין דו"ק דאימא ומוחין דקטנות מן חג"ת לנה"י ואז נגמור כל חיקון ז"א וזהו וקונה הכ"ל שנגמר הכל גם כבר נכנסים בנ"א ה"מ והם ה' הויות כל א' כלול מ"י הוא כ"ל בסוד וילקט יוסף את כל הכסף ה' כסף ה' חסדים שמאירים ביסוד וממנו לרחל סוד הרי ה' כל ומזה נעשה ב' דעות דעת יעקב ודעת רחל דעת יעקב הוא ה"מ מאצא והוא הכ"ל וה"ב מא"י דעת רחל ה' הויות בנ"י ק"ל בסוד דעתן של נשים קל"ה ה' ובאימא הוא אהי"ה במלוי יודי"ן בנ' וקנ"ה אותיות קונה וזהו וקונה הכל והם אורח לל"ה דא"ל ע"ה בנ' קונה גם הכל הוא כ"ה ל' ליעקב ה' לרחל והוא מתפשט משם ע"ב המאיר ביסוד אצא ונשארו טו"ב אורח ביסוד ז"א סוד טוב הגנוז וי"ה מתפשטים ליעקב ורחל.

דנה

אחר שעשינו חיקון ג"ר של יעקב ורחל והוא מנ' ג' פרקין עליונים דנכ"י דלוא"ר לר"ך להמשיך
השפע לתקן ו"ק דיעקב ורחל היינו שורר שפע מנ' פרקין אמלעיים דנכ"י דלוא"ר ונחנן
חב"ת דיעקב ורחל והיינו משם ע"כ דלכא דיעקב ומשם קס"א דלימא לרחל וזהו וזכ"ר בני' ע"כ קס"א
מזה נתקן חב"ת דיעקב ורחל וזהו חסדי אבות כי כבר נתבאר שחב"ד הם עלמין היו חב"ת שנקראים אבות
וחב"ת הם היו נכ"י שנקראים בניס ולכן חסדי אבות הם חב"ת של עתה שהיו בניס ומכאן החסדים שממשיכו
לכך מלוא"ר נעשו אבות וזהו חסדי אבות חב"ת ונח"כ ומביא בואל יסוד דיעקב ורחל כי יסוד נקרא בואל
כנוד"ס והנה בני חב"ת אשר וזכר וכאן אמר ומביא לפי שחב"ת דיעקב ורחל יש להם אחיוה ממנו בני' שליש
ח"ת דוא"ר אבל היסודות שלהם אין להם אחיוה כי שם יש פירוד בניהם כמ"ש כבר לכן בני חב"ת אומר
וזהו זכירה בעלמא ובאן אומר ומביא ביאה שחב"ת ונח"כ ממשיכו ונח"כ הארה מנ' פרקין תחאין דנכ"י
דלוא"ר לתקן ל"ה דיעקב ורחל וזהו לבני בניהם כי חב"ת הם הבנים של חב"ד ונח"י הם בני בניהם וממנ' זה
החיקון למי הוא ואמר למען שמו לפרש שהם יעקב ורחל שנקראים שמו כנוד"ס וכבר נודע שיעקב מלך שם
רומז למלכות והוא רומז לחיקון מלכות דיעקב ורחל והנה אחר שהקנו פרלוק יעקב ורחל אר שיעדיין רחל
עומדת אחרי ו"א אהרן באחור בדבוק גמור ולר"ך לנסרם ולהביא את רחל פנים בפנים עם יעקב כי עתה
בחול בשחרית הוויג הוא יעקב ורחל והנה הנסירה אי אפשר להיות אלא בנפול חרדמה על הארץ כמ"ס
סדר בשער חיקון חזון אלא הספד הוא כי שם היה לנורד חיקון שייסם ו"כ והיו לר"ך לעלות
שנים בסוד מנ' לוא"ר לנורד הנסירה והבנין שלהם והוא סוד מורומיעטא על שניהם ועו"ה נשפע מן
המלכות לכן סוד הסינה הוא בליה אבל עתה שהוא רק לנורד רחל לבד לכך מספיק בו"א לבדו שהוא
עולה בסוד מנ' והוא ע"י עליות פנימות נשמת היכל אהבה עליון של ג"ר כי עד כאן היה רק להעלות
את המלכות לאצילות היה מספיק ע"י העלאת פנימות היכל אהבה שבו היכלות דוא"ר ועתה שהוא
לנורד בבוא פנים בפנים לר"ך להעלות פנימות היכל אהבה דג"ר ועי"ז יורד שפע גדול מאימא לרחל
ונגדלת בכל קימת דוא"ר ונח"כ חזורה האימא ליתן המוחין דגדלות ווא"ר ואז נכנסין בחוכו
חחלה מוחי ו"ק ואז מונעת אור מן רחל ונתמנעית טוב עד שלש ח"ת דוא"ר כאשר היתה חחלה
ועדיין היא בסוד פרלוק לפי שג"ר דמוחין הם עדיין למעלה ולא נכנסו בו"א וסם מאירים אליה ונח"כ
נכנסו גם ג"ר בו"א ואז נמנע האור לכאורה מן רחל ונתמנעית בסוד נקוד' אחת ויירדת חחת היסוד
והוא סוד הנסירה בסוד הכוזב ויקח אחת מלעוהו וכבר ביארנו שכל עליוה לריכב להחמיעטא חחלה
בסוד נקוד' במבואר בזהוה במאמר היקואל בסוד הכתוב שחורה אני ונאור ובסוד הכתוב בבזרי כח
עושי דברו ואחר זה היא נגדלת מדריגה אחר מדריגה עד שתבא פנים בפנים עם יעקב כמ"ס לקמן :

כוונה בקיצור

זוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו ב'אהבה :

בעשיית זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענך אלהים חיים

ונתקנו יסודות דיעקב ורחל ויסוד יעקב נקרא בואל אמר ללדיק כי טוב וכתב יגאלך חס טוב יגאל הרי
יסוד נקרא בואל גם יסוד רחל בסוד נקודת לין שבה סוד ב' דלתות הרחם ליו"ר ססומה שהם ב'
דלתות כזה סס ומ"ס בני' בואל"ר נמך ונתקנו ל"ה דיעקב ורחל שהם נקראים בני בניהם והכל
הוא לנורד פרלוק יעקב ורחל וזהו למען שמו כי יעקב ורחל נשפעין מן יסודות דלוא"ר שבהם **יוד יוד**
הי יוד הי ויו הי ויו הי אחריו דע"כ **ואלף הי יוד הי** וע"ה בני' פנימו יסו' חית'

סמ"ז ועי"ז נעשית מלכות דיעקב ורחל שסיה עטר' יסוד ונח"י ירושלים שהיא מלכות דרחל והנה כדי
לחזירה פכ"פ לר"ך נסירה חחלה להבדילה נגד כל קומתו"א וזהו לר"ך להעלות מנ' מן ו"א לוא"ר
לעורר להם יו"ב מהשם ע"י הכולל אהבה דק"ק דבריהם היינו היכל ק"ק עליון שהוא כמ"ס דוא"ר
וא"ר שגם בהם יש ז' היכלות וזהו בזהבה ב' אהבה פ' אהבה ב' שהוא היכל ק"ק עליון דג"ר ואז
נעשה יחוד אוא"ר סוד אהבה בני' אה"ר ואז יולאים המוחין דא' ועי"ז נגדלת רחל בכל קומת הו"א
ונח"כ נעשה הנסירה כמ"ס לקמן :

כוונה בקיצור

מלך עוזר ומושיע ומנן ד' בלך עוזר ומושיע ומנן הנה כבר נתבאר שהמוחין דוא"ר חיות אלו הם נגד ד' אותיו

תפלת האצילות

אחיות שיש בשם זכ"ל שהוא קו המדה של אדני
 סכאשר היא מתמלאת במלוי דמלוי יש בה דל
 אוחיות כמתיין שם הנ"ל וזה רומז להגדלת המלכו'
 כל שיעור קומתו והכוונה כי כאשר ילא האור
 מהו"א מן מוחין דאי' שהוא שם זכ"ל מתחלה ילא
 האור של בחי' מלכות דאימא וכנס בנקודת המלכו'
 ונתקן כתר רחל וזה לריך לבוין במלת מלך והוא
 נעשה ע"י אות ב' מבוכ"ו אח"כ נכנסין בחי' נה"י
 דאימא שם בחי' ב' פרקין תחתין וכוונתן חז"ל
 דרחל ע"י אות ו' אח"כ נכנסין בחי' חות' דאימא
 שם בחי' ב' פרקין אמצעים ונתחלקן חנ"ת דרחל
 ע"י אות כ' אח"כ יולא"ם בחי' חב"ד דאי' שם
 בחי' ב' פרקין עליונים וכנסים ברחל ונתקן כה"י
 דרחל ע"י אות ו' הרי נגדלת בכל קומתה וזהו
 מלך מלכות דאי' עורך נה"י דאי' ומושיע חנ"ת
 דאימא ומגן ב"ר דאימא :

קומתה והנה כאן לריך לבוין בכל חיבה מאלו ד' חיצות בבחי' הארת אימא ממעט למעלה מלך מלכות
 עורר נה"י ומושיע חנ"ת ומגן חב"ד ובבחי' תיקון רחל הוא להיפוך ממעט למטה מלך כה"ר עורר חב"ד
 ומושיע חנ"ת ומגן נה"י ובהנה אף שנגדלת בכל שיעור קומתה עדיין עומדת למטה תחת יסוד ו"א וע"י
 סכריות והוקיפות שסוף בדרכה או מעלים אותה פנים במים עם יעקב כמ"ס לקמן :

אחיות שיש בשם זכ"ל שהוא קו המדה של אדני
 סכאשר היא מתמלאת במלוי דמלוי יש בה דל
 אוחיות כמתיין שם הנ"ל וזה רומז להגדלת המלכו'
 כל שיעור קומתו והכוונה כי כאשר ילא האור
 מהו"א מן מוחין דאי' שהוא שם זכ"ל מתחלה ילא
 האור של בחי' מלכות דאימא וכנס בנקודת המלכו'
 ונתקן כתר רחל וזה לריך לבוין במלת מלך והוא
 נעשה ע"י אות ב' מבוכ"ו אח"כ נכנסין בחי' נה"י
 דאימא שם בחי' ב' פרקין תחתין וכוונתן חז"ל
 דרחל ע"י אות ו' אח"כ נכנסין בחי' חות' דאימא
 שם בחי' ב' פרקין אמצעים ונתחלקן חנ"ת דרחל
 ע"י אות כ' אח"כ יולא"ם בחי' חב"ד דאי' שם
 בחי' ב' פרקין עליונים וכנסים ברחל ונתקן כה"י
 דרחל ע"י אות ו' הרי נגדלת בכל קומתה וזהו
 מלך מלכות דאי' עורך נה"י דאי' ומושיע חנ"ת
 דאימא ומגן ב"ר דאימא :

כוונה בקיצור

כבר נחשאר שכל עליה
 זריכה תחלה להתמעט
 ע"מ במוד נקודה והיא נע"י
 ב' כריעות במלת זרור כי ע"י
 הכריעות נכנסין מוחין חדש' ז"א
 וכל מה שמרויח היא מפמדת כי
 האור נכנס בו ונמנע ממנה
 וע"י התמעטת עד נקודה א' ואף
 שלכאורה נראה זה להפסידה
 עכ"ל היא תועלתה שעי"י יכולה להחשלה ולבא פכ"פ
 אף כאשר שלגאור' הוא הפסידה יש לחוש כאשר חראה
 היא מתמעטת כ"כ תחשוב לחזור למקומה לאחור וס'
 תקבל האור היוצא דרך אחורי החוש ששם יש חור
 מאחוריו שממנו יוצא האור תמיד עמוס מקבלת
 היא כאשר עמידה באתור ולכן מיד עושים ב'
 וקיפות ומעלים אותה למעלה פכ"פ עם יעקב
 כמבואר בכוונה הוקיפה :

לכרע גופו ו'
 לגבי ה' היינו שיכנסו
 ו' קלות מוחי אימא יותר מעולים
 לנורד זיווג יעקב ורחל והכוונה
 לחועלת רחל שהיא ה' שתתמעט
 כדי שתוכל לבא פכ"פ עם יעקב
 אח"כ לריך לכוף ראשו שהוא סוד
 ב"ר דמוחין דאימא שהוא סוד
 ו' לגבי ה' היינו לחועלת רחל
 שתתמעט עד נקודה א' שעי"י תוכל לעלות פכ"פ
 עם יעקב ובהנה בכריעה ראשונה מתחברים ו"ה
 שם אוחיות אחרונות דאחי"ה עם ב' אוחיות ו"ה
 ונשל' הוי"ו ובכריע' בית מתחב"ב' אוחיו' א"ה דאחי"ה
 עם אוחיות ו' ונעשה אחי"ה שלימה אח"כ לריך ב'
 וקיפות בבחי' ו' וקיפה גופו וכו' וקוף לוקח ה'
 לגבי ו' כי אחר שנעשית נקודה א' לריך לוקח אותה
 ולגדלה ולהעלותה למעלה בזקיפה א' היא נגדלת
 מעט ועולה למעלה עד נד' יסוד ו"א וזהו ה'
 לגבי ו' ויש אומרים שעולה על שלש תחתון דח"ת
 ד"א והוא ג"כ ה' לגבי ו' וקיפה ב' הוא וקיפה
 ראשו והוא ה' לגבי ו' שעולה עד שלש תחת
 העליון כשיעור כל קומת יעקב ונזדווגת עמו פכ"פ
 וזה מקבלת ממנו ב' א"ל כנ"ל שהוא ב' מ' מגין
 ומזדווגים יחד ב' א"ל שלה עם ב' א"ל שלו ונעשה
 הוי"ו דרך הכאה שהוא ב' מ' מקו"ם והוא ג"כ סוד
 קביעות מקום לתפלה וכו' והכוונה כמו בכריעות
 וקיפות דתחל' ברכה בבחי' אה"ה אף שכלא הכוונה
 בבחי' דס"ג ואחי"ה באלפ"ן ב' קמ"ג ויש ברכה
 זו מ"ב חיצות בס' מתחיל ב' ומסיים ב' הוא
 ע"כ היוצא ממקום הראשית כנודע ומסיים באברהם
 סוד החסד כי ע"י החסד באים פכ"פ במוד הפתוח
 והוכן בחסד כפאך והנקודות של אלו ב' שמות
 שנברכה

אך

זה לריך לבאר כאשר פירוף יעקב הוח
 בפני ו"א מן שלש עליון דח"ת ד"א עד
 למטה א"ל אין ממקום פניו שם לעמידת רחל
 שידווג עם יעקב פכ"פ כאשר כי רחבו של יעקב הוא
 כמו רחבו ד"א כנודע בדרוש האצילות אף הענין
 הוא כי לנורד הווג לריך יעקב לקבל החסדים שהם
 בימין ורחל תקבל הגבורות שהם בשמאל ולכן יעקב
 שהוא עומ' תחלה אחוריו נד' פני ו"א ועתה הופך
 עצמו ועומד דרך ל' היינו בימין ו"א והוא ל'ו
 השמאלי נד' ימין ו"א שהוא נלח ד"א ורחל עומ' דח"ת
 ב' דרך ל' היינו ל' ימין שבה נד' שמאל ו"א
 שהוא סוד ד"א וזהו הס' עומדים יעקב ורחל פכ"פ
 וזה שכתב הושר איהו בלח ואיהו בזהו וכו' חבין
 סוד גדול ע"ש בחי' קינים שב' שמות הוי"ו אדני'
 הם הוי"ו בלח ואדני' בסוד ולפעמים כתב שהוי"ו
 נחמד

שברכנו וז' הראשון וי"ן בפתח והסיון בסבול השני כולם בפתח וסבול ואני מלאכי כי הראשון וי"ן כחולס והסיון בלירי ועממם לא כתבאר היטב לכן לא כתבתי עממם והכה אחר סיוס ברכה זו לריך לבין לשם ב"ן וא"ל אדני שהוא נפש דעשה ונפסק עממם ויתחברו עם שם פ"ה וא"ל סויה שהוא רוח דלירה ורוחך עממם ויתחברו עם שם ס"ב וא"ל שד"י שהוא נשמת הבריא ונשמחך עמם וכולם יתחברו עם הו"ה יו"ד ה"י וי"ן ה"י שבאצילות :

בחסד ואדני בנבורה ולפעמי' כתב שהו"ה בכתמה ואדני בבני' ולכאורה הוא דבר חסמה ולפי הדברים האלה הם מבוארים כי כאן בפתלת העמידה יעקב עומדים פנים בפנים יעקב בנ"ל והוא סוד הו"ה ורחל בסוד ד' והוא סוד אדני' ובחזרת העמיד' הם עולים נגד חג"ה כמ"ס לפיל ואז יעקב שהוא סוד הו"ה עומד בחס"ד ורחל בנבור' סוד אדני' ובשבת שאז עולים עם הכתר כמ"ס במקומו ואז יעקב שהוא סוד הו"ה בכתמה ורחל שהוא סוד אדני' הוא צנייה וסיוס הברכה באברהם שבו סוד האברהם דכתוב אברהם אברהם כי על ידי העלאת פנימות היכל האבה נתקן צנייה ועלייתה וזיווגה ועוד כי אברהם הוא איש החסד כנודע והחסד הוא ה שושנין הבדול האותו ביד ימיני' דעטרונתה ומציאם למלכה וכתוב אברהם עולם אהבתך על כן משתתך חסד :

אתה גבור כבר כתבאר לעיל שרמל נגדלת בכל שיעור קומתה ועלתה בהוד דז"א ע"י שם בוכ"ו שהוא חלוק אלותיות אלה"ה והוא סוד אורך היריעה האחת שלשים אמה ורחבה ארבעה אמות שהוא ד"ל בגי' בוכ"ו וסוד היריעה הוא סוד שם אלהים בצלוי הו"ה גי' יריעה' ואחר שנגדלה בכל שיעור קומתה ועלתה בהוד דז"א מחשורר השמאל לאורך הזיווג כסוד שמאלו תחת לרשאי והדר וימינו תחבקי כי אף שכבר אמרנו שהעליה וההגדלה נעשה בצרכה ראשונה ע"י החסד מרת אברהם הוא סוד החיקון שלה לאורך חיקון גופה כסוד והוכן בחסד כסא ועתה שכבר נתקנה וראויה לזיווג לריך התעוררת השמאל תסלה והם אלה"ה ות"ה בגורת המתפשטים מן ה"ג מנלפ"ך והוא סוד אמה גבור ואז ניתוסף לרמל שם קדו' **אנרא** הנדמו בדר"ם של א"ה גבור ל"עולם א' דני כי שם בוכ"ו רמוז לשיעור קומתה שהוא מילוי דמילוי של אדני' שיש בה ד"ל אלותיות בגי' בוכ"ו ואז לריך לכתוב ה' כזה ח"ו אבל עתה ניתוסף לה אור מן ז"א ונעשה ת' כזה תח"ו כי א' הוא סוד אור כנודע ואז הם ל"ה אלותיות כמנין שם **אנרא** :

גם לריך אמה לדעת כי בצרכה ראשונה היה סוד ה' מיני בירורים כדי שיעלו כסוד מ"ג ועוד לריך ה' בירורים לאורך הנשיקין ולריך ה' בירורים ציורו א' לז"א ושני בירורים לרמל ציורו א' בבחי' אחר באסור וציורו ב' בבחי' פנים בפנים וכן לריך ב' בירורים ליעקב כי אחר שזוהר רמל לבא פכ"פ עם יעקב לריך שיהיה גם יעקב הארה יותר להיות עמה פנים בפנים ולכן לריך ציורו ב' והנה אלה בירורים נעשו כבר בצרכת מנן אברהם ע"י החסד והוא לאורך חיקונו ובנין גופם ועתה לאורך הזיווג לריך ציורו שדש בהארה יותר מעולה והם ג"כ ה' בירורים ע"ד ה"ל וכנגדם אלו מזכירין בצרכה זו ה' פעמים תחית המתים נגד ה' בירורים שעולים הניצוצות מן הקליפות שהיו שם כסוד ישיני עפר ועלו כסוד התמיה וגם הם ה' מיני בירורים כי הניצוצות נפלו מן כל ה' פרלופין היינו מן ז"א גם מאחוריים של אור"א בבחינות כל קומת פרלופן שלהם וגם מאחוריים של כ"י דלריך ועיין זה בסדורי שנה"ע ולפי שסוד התמיה בא ע"י ה"ל התמיה אמה והוא סוד שם **בוו** בגי' ע"ל שהוא חלוק של אלותיו הו"ה סוד האחוריים שהוא סוד הבבורה ולכן אלו מזכיר תחית בצרכת אמה גבור :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה ורב להושיע בקיץ משיב הרוח ומוריד המל בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם

כוונה בקיצור
ג' בור ל"עולם א' דני לריך לבין כי ר"ת הוא שם אבנ"ל והכוונה כי ע"י הברכה ראשונה נגדלת בכל שיעור קומתה היינו שם אדני' במאיר ברחל תחמלא בצלוי דמילוי שהוא **ארף למד פא דלת למד** רנו נון ואו נון יוד ואו דלת ויש

בזה המילוי ד"ל אלותיות בגי' שם **בוכו** שם ע"י שם זה רמל נגדלת בכל שיעור קומתה והוא ע"ה ג"כ בגי' אבנ"ל גם לריך לבין כי רמל נגדלת ע"י ה"ג מנלפ"ך וכל א' כלול מן מנלפ"ך הרי ה"ג הם ה"פ מנלפ"ך בגי' אלה"ה והוא נרמז במלת אמה שהוא אלה ת"ה והו"ה אמה גבור גם לריך לבין כי יש ה' מיני בירורים של ניצוצות שנפלו לחוף הקליפות כסוד התמיה ועתה עלו כסוד ע"ג וקמו כסוד תחית המתים והם ה' בירורים א' לז"א וב' ליעקב וב' לרמל והוא לעבר שכבר עלו כסוד מ"ג ולריך עוד ה' בירורים להבא לאורך זיווג ונשיקין ולזה יש ה"פ מחיה בזה הברכה גם ה"ס מחיה נגד ה' בירורים מן הניצוצות שנפלו בקליפות מן ה' פרלופין מן האחוריים שלהם :

תפלת האצילות

מוריד ה"טל ר"ח מ"ה שהוא סס **יוד הא ואו הא** וזה הטל יורד מטלל דכדולחא שהוא רח"א וממנו יורד לרישא דז"א בנ"ב
 גבורה דעתיק שבנוחא
 מוחסיו שסס יס **יוד הא ואו** ט"ל ומנ"א יורד לחקל תפוסין סוד ה' אחרונה ושלם שס מ"ה
 לשם כיוון בנ"י ט"ל שבסס זה עתידין מחסו להחיות גם רומז לט"ל
 גם על זה רומז
 אוחסיו ש"ס
 כד' מילואים ע"כ ס"ג מ"ה כ"ן :

גשם לריך לכוין שהוא סוד הארת שכל דקיק דלא אחידע הממחר לאו"א גש"ס בנ"י שבי"ל ע"ה
 טכ"ל ו"ש ל"ב י"ש הוא י"פ א"ל שהוא חסד פרוק אלא ל"ב הוא סוד ל"ב פעמים אלקיים
 ש"ס במ"ב שהוא סוד ל"ב נחיצות בחכמה דליונא

מכלכל חיים בחס' מכלכל' כנימ' חכמ' בינ"ה
 הם מכלכלים חיים ע"י הארת עתיקא סוד שס ע"כ בנ"י בחס"ד ומסס בזה הפרנסה מנחי' חסד דאי' ברחמי' רבים חסדים דעתיקא נקראים רחמי' רבים סומך נופלי' אימ' עילאה סוד סמ"ד היא סומ' לז"כ הנקראי' נופלי' מזמן המורבן והוא ע"י שס
אכדטס שבאונא ישיני עפר
 הם יצולות הז' מלכים דנינו שנפלו בקליפות נונה שנקרא עפר ושינים שס עד עת החסיה בטל גבורות חיונא נקראת בעל גבורות דדינן מתערין מינה ובדרכה זו כגד היכל האצילות סוד הגבורה בסוד שמאלו חסד לראשי :

בעשיית מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים :

ונאמן אתה להחיות מתים
 יהוה אהיה יהוה אדני
 ה ו ה
 ברוך הוא ברוך שמו
ברוך אתה יהוה כינה דו"א
 אמן יאהרנהי
 י"ה יהוה מחיה המתים :

תכוין לקדש את השם ברכים ולקיים מצות עשה של ונקדשתי בתוך בני ישראל ושתשרה עליך קדושה עליונה ג"כ והנה עתה אוסיף שנית ידי לבאר לך סוד הקדושה המשולשת וסוד הדילוגים ולמה קדושת יוצר וגם קדושת ובא לציון יחיד אומר ובלא דילוג וקדושה זו של חזרת העמידה דווקא בעשרה ובדילוג וחוא דאיתא בזהר וז"ל תלת רישין אתגליפו לעילא לעילא דא לגו מן דא ודא לעילא מן דא וכבר נתבאר זה בהקדמה בתחלת הספר ובחיבורי שגה"ע שם מבואר באריות באר היטב והוא רומז לעתיקא קדישא הנקרא רישא דלא שהוא לעילא ורישא דאי"ן שהוא לגו ורישא דאריך ובכל אחד יש בו ברישא דילי' ג' הוי"ו שיש בהם י"ב אותיות וע"ה הוא סוד י"ג תיקונים דרישא וכל הוי"ה הוא כמילוי יודי"ן שיש בו י' אותיות ויש בו די יודי"ן וכל יוד הוא כלול מ' הרי ד' מאות ועס' י' אותיות הוא ת' כמנין קדו"ש הרי ג' הוי"ו ת והם ג' קדושות והם סוד ת' נימין דכריש' ות' ע'למין דכסופין ות' עובר במבו' בחבורי הנ"ל ובכללו נחשב לקדושה אחת כי אלו תלת רישין נחשבו כללות כתר האצי' כנודע ועוד מתפשט אותה קדושה למטה לאו"א הרי קדושה ב' ועוד מתפשט למטה לזו"ג הרי קדושה משולשת והם כללות כל

הי"ם ראצילות כמבואר בהקדמה ומתחלק לג' קדושות שהם ג' עולמות הכלולים באצ"י והם תלת רישין הם סוד עולם הנעלם או"א הוא סוד עולם או"א השכל זו"נ סוד עולם הבנין וכלם מתמלאים מקדושה עליונה של א"ס ואין כח ביחוד למשוך אותה קדושה למלאות כל כללות העשר ספירות ראצ"י אלא בעשרה הרומזים לכללות הי"ס ולבאר לך ביותר ביאור :

דע כלל גדול בסוד עליוח האורה שאין החסותן יכול לעלות ממדרגה למדרגה יותר עליונה אלא ע"י שחלה יקבל אור מאורות שלמעלה כדי שיוכל לעמוד במקום עליון ממקומו וכיון שמדריך אורם אז האורות עליונים מעלין אותה למקומם אבל אין כח בידם להעלותם כי אם שיקבלו גם הם חסלה האר' מלמעלה מהם והנה כשהם מושכי האורה רק ממדרגה א' שלמעלה אין עליוחם ב"כ רק מדרגה א' וכשהם מושכים האורה יותר מלמעלה כך עליוחם והנה עתה כוונתנו להמשיך להם הארתם מדרגה עליונה סוד עולם הנעלם ואז ק' וזנים זה דיולוגינו כמ"ש והנה ב' חסות **נקדישך ונעריצך בנועם** כוונתנו שיקבלו חב"ת חסלה הארה לעלות מן חב"ד ע"י שגם

חב"ד יקבלו חסלה הארה מאו"א ואז"ל מאריך ואח"כ ב' חסות של סוד סוד שרפי קודש אנו מכוונים להורירם למקומם מליאים שפע ופ' המלות אלו הוא כך נקדישך שיעלה החסד לסכמה הנקרא קודש כנודע וגם הסכמה מקבל מרישא דלף שהוא עיקר הקודש שבו שופע אור א' ס כנודע ונעריצך שיעלה הגבורה לבניה ששם סוד הגבורת מל' זמיר עריצים והבינה חקבל מרישא דל"ן סוד מוחא פתימאה שבו גנוז שורש הגבורת כמבואר בחיבורי שנה"ע כנוע"ס שיעלה חס"ת נדעת ששם מחלכש יסוד בינה הנקרא טעם כמ"ס בסוד ויהי נועם במ"ס ששם שס אה"ה ביד"ן עס ד' אוחיות השרשים ע"ה בנ"י נוע"ס וגם הבינה יקבל מרישא דלריך סוד בינה המקורית כנודע שנקרא אל עליון בנ"י נוע"ס ש"ת רומז לחסד שיויר למקומו כי הוא כולל כל הו"ק שממנו קול הדיבור יולא כמבואר בסוד ז' קולות של מזמור הבו לה' סו"ד רומז לגבורת סוד יין הרומז לגבורה כנודע והנה הדיבור כלל לכלל שהוא נחשאי שהוא סוד כי אין דיבור בלא סוד וכן הסם שהוא ימין כולל לגבורה שהוא שמאל כנודע בסוד הכתוב יומם יוה"ה סודו וכלילה שירה עמי יומא דכליל לבולא יושין שרפי קוד"ש רומז לחס"ת שממנו סוד השרפים בשש כנפים סוד ו' שהוא חס"ת ואח"כ משלשין קדושה משולשת שהיא מעלה ב' זרועותיו שקבל האר' ע"י ב' זרבות שהם קודמין לזה הקדושה הרומזים לב' זרועות מו"ג כנודע ועי"ז הוא מעלה לנה"י במקום חב"ת וגם יעקב ורחל עולה עמהם :

דע אף שאמרנו למעלה שמזרח העמידה בקול רס הוא מפני שעולים יעקב ורחל בחג"ת כמ"ס אין כוונתנו שמיד בחסלת החזרה עולים לחב"ת רק שבחסלת החזרה ע"י זרבה ראשונה מקבל הו"א האר' ליד ימינו ובזרבה ב' ליד שמאל כדי שיוכל אח"כ בקדושה זו להעלות ליעקב ורחל במקום חב"ת והוא הכנה לעלייתם למקום חב"ת ומתברר הארה עליונה אף במקום נה"י ואין יכולת בחיזויים להכות מהם ולכן היא בקול רס :

והנה עיקר סוד הקדושה הוא כי כבר נבאר כי אין לנוקבא רק ב' נוסחין שלימים שהם מו"ב אבל מוח הב' שהוא הדעת אינו שלם בסוד שאמרנו דעתן של נשים קלה וזה המוח אינו עומד בנוקבי ברישא דילה רק בין הכתפים כמ"ס בסוד היו"ד של חפילין של יד ועתה אנו מכוונים שחקבל שפע קדושה מרום המעלות ואז יתקן דעת שלה ועולה למעלה ברישא דילה במקום הקדוש ואז היא שיה אל חס"ת ועומרת עמו פכ"פ בקומה שלימה ואז אומרים אחת קדוש חס"ת נקרא אחת בסוד ואח"ה חשמע השמים ונשך קדוש מלכות כנודע ומחייחד' בגופא דילה בין ב' זרועותיו ולכן הקדושה היא אחר ב' זרבות הראשונות הרומזים לב' זרועות כנודע ואומרים קדושה זרבה יסוד שהוא ימין ושלם שס יב"ק שהוא קדושה דלילה זרבה דלילה יסודא הרמוזים בשס זה יב"ק שהוא ממטה למעלה יסוד ב' זרבה קדושה הרומז לב' שמות אה"ה הו"ה אר"י בנ"י יב"ק ודי מבינים :

כוונה בקיצור

נקדישך חסד ו"א עולה בתחמה דו"א לקבל הארה מרישא דלף אחיירע

ונעריצך גבורה דו"א עולה בבניה דו"א לקבל הארה מרישא דלף :

פנועם חס"ת דו"א עולה נדעת לקבל הארה מן רישא דלריך סוד בינה הנקרא נז"ס :

שיח חסד יורד למקומו מלף שפע :

תפלת האצילות

סוד גבורה יורד לתקומו מלא שפע :

שְׁרֵפִי קְדוּשׁ ת"ת יורד לתקומו מלא שפע :

הַמְשִׁלִּים לָךְ קְדוּשָׁה תנ"ת מאירים בנה"י מן שפע שקבלו מתנ"ך הרי קדושה משולשת תנ"ת מאירים בנה"י

נה"י מאירי' ב"כ פרקין דיעקב וי"ב פרקין דיעקב מאירין ב"כ פרקין דרחל וזהו פְּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ סוד

נביאי קשט הם נה"י עולים לתנ"ת לקבל מהם הארה וקרא זה י"ב פרקין דיעקב מקבלים הארה מתנ"ך אל זה

י"ב פרקין דרחל מקבלים הארה מגבורה ותעלים עיניו ותלוג ב' דליגות ותאמר ג' קדושות וְאָמַר

קְדוּשׁ שוב עולה החסד דו"א כחכמה דו"א ומקבל הארה מת"י נמיין דרישא דא"א יו"ד ה' ויו"ד ה' ומרישא דלח

קְדוּשׁ לחכמה דו"א : שוב עולה גבורה ז"א כנינה דו"א ומקבל הארה מן ת"י עלמין דכסיפין דריש' דא"א יו"ד ה' ויו"ד ה'

קְדוּשׁ ומריש' דאין לכי' דו"א והוא כנ"י כלל' דא"א : שוב עולה ח"ת דו"א כדעת דו"א ומקבל הארה מן ת"י עיבר דרישא דא"א יו"ד ה' ויו"ד ה' ומרישא דאריך

לדעת דו"א והוא כנגד כללות דו"א :

יְהוָה צְבָאוֹת עתה תעלים תנ"ת לנה"י למעלה כמקום תנ"ת ועולים גם יעקב ורחל עמהם יעקב חסד ורחל גבורה

מְלֵא כָל הָאָרֶץ פְּבוֹדוֹ המלכו' נקרא' ארץ והיא נתמלאת שפע קדושה ואז נקראת כבודו כבוד ו' ואף מקום

נה"י אחר שנעלו נה"י למעלה לא נשאר המקום ריקן רק נתמלא הכבוד ו' וכל העולמות אף ארץ תחתונה כולם מתמללים

לְעוֹמֵתָם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים כל העולמות ב"ע כולם משבחים לעומת האצילות פְּרוּךְ פְּבוֹד יְהוָה

מִמְקוֹמוֹ אחר שקבלה המלכו' הנקרא' כבוד כבוד' שפע קדוש' מאכ' הנקרא' קדוש' עת"ה מקבל' ברכה מא' סו' ברכ' העליון' וזהו

מתקומו מקום ו' כי אמת הוא מקומו בל ז"א : וְכִדְבָרִי קְדֹשׁ פְּתוּב יֹאמַר יְמִלּוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם

אחר שקיבלה קדושה וברכה הוא נקראת מלך משולשת בכל העולמות וכבר נשאל היחוד השלם ואז אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר

דָּוִד ואז הוא אללו ביחוד הנרמז בר"ת בגי' א אד אדנ אדני ע"ה סוד קכ"ז שני חיי שרה וקכ"ז מדינות שזכתה

לחסד למלך עליהם הַלְלִיָּה :

כוונה בקיצור

אתה כוונה ברכה זו הוא סוד

חיבוק דרחל עם גופא

באמצעיתא והוא נעשה ע"י החסד

דכתיב וימינו תחבקי ולכן לריך

לכוין בשם ע"כ יו"ד ה' ואו"ה

שהוא שם החסד

וגם בשם מ"ה שהוא יו"ד הא

ואו האשהוא שם

עמודא דאמצעיתא ובמל'

כ"ל לריך לכוין לשם ב"ן שהוא

יו"ד ה' ואו"ה +

נעשי"ת המלך הקדוש

אתה קדוש וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ אתה הוא סוד החסד

שהואסוד השוש ב"ן

המביא את המעורויתא למלכא

וע"י היא מקבלת סוד כ"כ

אוחיות עם ה' אוחיות מנלפ"ך

וזהו א"ת א"ת ה' א"ת כ"כ

אוחיות מן א' עד ת' ה'

מנלפ"ך ול' א"ת רומז אל

החסד בסוד הכתוב א"תה כהן

לעולם כי כהן הוא מרת

חסד כבוד' וסוד כהן מלשון

משרת והוא בסוד מלך לשדה

נעבד והנה לנורח הוי"ו לריך

להמשיך הארה מן הכתר ונרמז

אור

בס"ת של ג' חיבות קדו"ש ושמ"ך קדו"ש ב"י כח"ר ור"ת של א"ת"ה קדו"ש ושמ"ך קדו"ש ב"י אור

סוד

תפילת האצילות

סוד המל' כי לפעמים היה מקבלת אוחיות הפנים של הו"ה שהוא שם **מדרה** בני' כ"ב ולפעמים מקבלת מאוחיות האמור של הו"ה שהוא שם **כוז** בני' ט"ל הרי ט"ל כ"ב בני' א"י ולא נרמז במלח בכל יום בכל בני' שם בני' ועם ט' אוחיות בני' א"י •

כוונה בקיצור

ברכה זו נגד חכמה דרחל הנעשה' מן פרקא קמא דנ"ח דז"א וזוה השם לריך לכוין לחילוק אוחיות הו"ה שהוא כו"י בני' ט"ל בני' יו"ד ה"א וא"י שהוא סוד המוחין דז"א שהוא חכ"ד •

יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו
ברוך אתה יהוה
הדעת

חכמה דנוקביה חו"ג
אמן יאהדוניה :

להאיר בכל פרוקי רחל ובגרון יש ב' שמות יב"ק שהוא סוד הו"ה אלהים בני' יב"ק והם ב' מוחין דגדלות ב' הו"ה ו' מוחין דקטנות ב' אלהים הרי ב' יב"ק ועובדים דרך קו האמצעי סוד מעבר יב"ק ומאירים השם שהם ה' הו"ה בני' ק"ל לדעת דנוקבא והנה ק"ל יב"ק ע"ה בני' גר"ס בסוד ישכר חמ"ר גר"ס כי חמ"ר סוד רמ"ח נעשה בק"ש ועשה נעשה גר"ס והוא בסוד מחנת חנם אל הדעת והוא סוד קשומי כלה מתקשטת ללורך הזיווג והוא סוד אלה חונן לאדם דעת ומענין לאדם התחתון שנקרא אנוש"ס בצרכה זו י"ב תיבות חוץ סיום הצרכה נגד י"ב בקר שהים עומדת עליו ודי בזה •

כוונה בקיצור

ברכה זו נגד בינה דרחל הנעשה' מן פרק א' דסוד דז"א ובזינה הוא סוד חסודה ובינה זו הוא מלך המסד שבה שהיא סוד הימין הפתוחה לקבל השני' והוא סוד הח"ת שבו מתפשטים החסדים מגולים דליו' להאיר אל הבינה דמלכות ויש בזה הצרכה ט"ו תיבות נגד ו' דקיעים וז' אוריו ורקיע שעל החיות הרי ט"ו • (ויש גורסין השיבנו אבינו יהוה הוא ט"ו תיבות) •

השיבנו אבינו לתורתך וקרבינו מלפני לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה דפניך :

יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו
ברוך אתה יהוה

הרצפה בתשובה :
אמן יאהדוניה :

להמשיך הארה מן הבי' המתפשט' בז"א מבחי' החסד שבה שיש בה שם אהי"ה במילוי ההי"ן בני' מקו"ם ומו' נעש' סוד קימ"ה לרחל כדלית' בזה' דאמר כד אלה חסד אסבי גזעין וענפין וז"ס השיבנו מלך החסד שבזינה שבו סוד החסוד' כנודע אבינו הוא סוד הח"ת שבו מתפשטים החסדים ששם מתחיים יסוד א"י והחסדים יורדים מגולים ומאירים מלך לתורתך סוד תורה שבע"פ שהיא הנקבא דז"א והנה ר"ח שיבנו א"י בני' ל"ח תורתך הוא לאל"ה כי עדיין אין יוויג לרחל עד נפילת אפיים רק בכל

העמידה היא מקבלת הארה לכל י"ס שלה מתקשטת ללורך הזיווג ונבעירה היא יוויג לאלה כמ"ס ויש גורסין השיבנו אבינו לתורתך ודבקנו במלכותך וקרבתנו וכו' ולא יש י"ו תיבות כמנין שבסמוך כה אמר ה' כלום שבו אלי כלום ה' וכו' ורומזים לי"ו לינורה של חסודה ועיין זה בחבורי שבה"ע •

תפילת האצילות

כוונה בקיצור

ברכה זו היא נכד הסד דרחל הנעשה מפרק ב' דנלח ו"א וע"י הסעד יסלח לעמ"י שאין לנו רחוק :

יהוה אלהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו
ברוך אתה יהוה חנון

סלח לנו אבינו ר"ת סל"ל והוא שם מע"כ שמות פי חטאנו מחל לנו מלפנו פי פשענו פי אל חסד טוב וסלח אתה

יאהדונה? אמן המרבה קסלוח אמן

כוונה בקיצור

ברכה זו היא נכד נבירה דרחל הנעשה מפרק ב' דהוד דו"א ולאו מבקשים מפני הנבירה ביראה נענינו ויריד ריבנו ויכניע השמים והמקטרגים עלינו ויבאל אותנו מהם באלוה שלימה שהוא גאולה אחרונה שאין אחריה גלות :

ראה נא בענינו וריבה ריבנו ונאלינו נאולה שלימה פי גואל חזק אתה
יהוה אלהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו
ברוך אתה יהוה

ראה כ"א ב' ענינו ר"ת רנ"ב נכד רמ"ח איברים ודי איברים שניסוקם לנ"יבה שהם ב' דלתות וב' ידים וזה נעשה ע"י הנבירה ויש בברכה זו י"ז תיבות נכד י"ז באלו' כנזכר בפרשה בזה חוץ מלא יבאל וי"ז בגי' טו"ב שבו סוד הגאולה בס"ה אס יבאלך טוב יבאל ור"ת של ו"ריבה ר"יבנו ו"גאלינו ג"אולה בגי' י"ד בסוד יר"ה בים כמ"ש באלו יסיר :

גואל ישראל : אמן יאהדונה?

כוונה בקיצור

ברכה זו היא נכד ת"ת דרחל הנעשה מפרק א' דיסוד ו"א ולכן יש בברכה זו כ"ן תיבות כי סיפור כולל כל הכ"ב אותיות וגם ה' אותיות מנלמ"ך וגם נכד הת"ת שבה ויש בת"ת שם הוי"ה ע"ה בגי' כ"ן ולפי שהת"ת כולל לחב"ת וכל אחד יש שם ע"ב בכללות ג' שהם רי"ו אותיות הרי ג"פ רי"ו ונרמזו בזו הברכה ר"ת רפאנו ה' ו"נרפא רי"ן ה' שיענו ו"נוסעה כ"י ת"הלתינו א"ה בגי' כ"פ רי"ו

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה פי תהיךתנו אתה והעלה רפואה שלימה לכל מבותינו פי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה יהוה אלהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו
ברוך אתה יהוה

רופא חולי עמו ישראל אמן יאהדונה?

בזו הברכה יש בה שני שמות הוי"ה ושם אחד של לכות והוא נכד הסמוק ויאמר ה' אס שמעו חשמע עד כי אני ה' רופאך והיא עפ"י ברכת הגאונים שגדס רפאו ה' אלהינו לכל מכותינו לכל מחלואינו כי אל מלך רופא וכו' : והנה נודע שד' חיות המרכבה מקבלין מן המרכבה עליונה שהם חב"ת ומל' בית דוד דכל הרביעי הדי מיכאל מימין ונבריאחל רפאל בפאל באמצע נכד הת"ת ולכן אנו מבקשין רפוא' סנפ' ורפוא' הנוף בזו הברכה :

כוונה בקיצור

ברכה זו היא נכד נלח ג' דנלח דו"א והרי הם ב' נלחיים והוה ברכינו אבינו מלשון ברכיים וסם הוא סוד השחקים העוהזים מן ללדיקים וזו היא כוונת הברכה

ברכנו בקיץ ידינו ובק"ך שנותינו בטיטלי קצון ברכה ונדרבה ותהא אחריתה חיים

אבינו בזו הברכה יש בה כ"א תיבות נכד שם אלהי"ה בסוד א"ך טוב לישראל כי מזה השם בל"הט"ל והברכה בסוד ואהי' בעל לישראל ולכן ר"ת של ה' תיבות ראשונות בגי' אלהי"ה ור"ת של ח' תיבות אחר' עד שלום בנימטריא ה' נבאות שזה שם הוא נכח :

חיים ושלום בשנים הטובות ברוך אתה יהוה מברך השנים :

כוונה בקיצור

ברך עלינו ר"ת ע"ב כי
מסע זה בא הפרנסה
ע"פ חסד אף שאינם ראויים לזה
ה"קינו ח"ת ה"כנה ה"זאת ו"ח
כ"ל מ"י ר"ת בני' ח"ס הוד
נ' הוי"ת בני' לחס
והס סוד נ' הוי"ת שיש בריש
דאריך והסס באסך הפרנסה בחסד
האדמה וישבענו

מורף ברוך עלינו יהוה
אלהינו את השנה
הזאת ואת כל מיני
תבואתה לטובה ותן
(על ומטר ל) ברכה על פני
מטובך וברך שנותינו

בזו הברכה יש בה ל' חינו' נגד ל'
חינו' שיש במסוק ימחם ה'
לך חת וגו' ומסוק פותח את
וגו' ובלא חתימת הברכה כ"ה
תיבות כי מן כ"ה באה הברכה
במוד יברוכה יברכו כ"ה
וכתיב כה חברכו את בני ישראל
בשנים הטובות :

יהי רצון ממלךך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לי ולכל ביתי ולכל הסמוכים על שולחני היום
ובכל יום די פרנסתנו ומזונותינו בדיוח ובכבוד בזכות שמך הגדול דיקרנוא

יהוה אלהי יהוה אדני
ברוך הוא ברוך שמו

ברוך אתה יהוה מברך השנים : אמן יאהדנה

כוונה בקיצור

בזו הברכה יש בה מ"ב תיבות
רומז לשם מ"ב המאזר בחסד
דגבורה ומסע באים כל המונות
והעושר כמה דלת אמר מלפון והב
יאתה וכתיב מס רב עובד אשר
לפנת ליריאיך ואומרים כי נקודת
שם הב' הוא יולא מן ר"ת של שם
הגדולה ואכן השם ונקודת שם
הראשון הוא נקודת תיבת יהיבך
בסוד השלך על ה' יהבך
והוא יכלכלך :

נוסחא של הגאונים
ברך עדינו יהוה אלהינו
את השנה הזאת
לטובה ולברכה ואת כל
מיני תבואתה ותן (מטר
ומטר ל) ברכה על פני
האדמ' ושבע את העולם
מברכותיך ותן ברכה

צריך לכוין כי טל הוא הטל
היורד מא"ל לזעיר אכפין
ומסע לזקביה ומטר בני' כה"ר
והוא הכתר הכולל מן העדן
להשקות את הגן ומחברכום גלח
סוד יסוד דנוקביה כמו נלח הוד
יסוד דז"א שנקראים שנים עובים
ומבורכים גם ע"ל ומ"טר בני'
רפ"ח תלויות להעלותם למעלה
למ"ז ועי"ז מתברכת ארץ עליונה :

רוחה והצלחה בכל מעשה ידינו וברך את שנותינו בשנים הטובות
והמברכות ברוך אתה יהוה מברך השנים :

כוונה בקיצור

צריך לכוין להמתיק הדינין
שבה"ז והס אלהים שבהוד
שיתמלאו ברחמים שהוא אלהים
במלוי יודי"ן ע"י הוי"ה וזהו ושא
כ"ס ש"א בני' ברחמים ע"י כ"ס
עם ב' אותיות בני' הוי"ה אלהים
גם צריך לכוין לשם חבו הכולל
מן אותיות שקודם אותיות אחרונות
של ב' תיבות יחד מאר"ב בע כפ"ח
הארץ והוא הכולל מר"ת של ח"ל
כל"ע ויקרא"ו להעלות הצינור
שנפלו בקליפות ע"י טעם קרי אל
הקדושה גם צריך לכוין בחיבת דחי
בני' ע"ב ש"ע הוא קיבוץ הצינור
אל הקדושה ויכוין בניין קיבוץ
שעולה כ"ו עם חכ"ו בני' ע"ב :

תקע בשופר גדול
לחירותינו ושאנס
לקבץ גליותינו וקבצנו
יחד מארבע כנפות
הארץ :

ברכה זו נגד הוד דחל
הנעשה מפרק ב'
דהוד דז"א ולפי שבחינת הוד יש
בה אחיזה לקליפה המעכבים
הגאולה ומחו"ד נהפך לדו"ה דכתי'
כל היום דו"ה לכן אלו מתפללי
שיפתח לנו ל' שערי בינה שמסע
בא חירות וגאולה ובינה נקרא
סופר גדול ומהקו הגבורה שם
י"פ מנפ"ך עם עשר אותיות בני'
חק"ע ויומחקו ע"י חכמה דבינה
שנקרא סופר גדול היינו יסוד דביל'
אחר שנמחקים שם הגבורה שם
ה' אותיות אלהים במלוי יודי"ן
ש"ה

יהי רצון ממלךך יהוה אלהי
ואלהי אבותי שכל טעם זרע
היולא ממני שלא במקום מלוה בין
באונה בין צלון וברמתי לשמחה
קדושת לירד בחור הקליפות מחוירם
אל הקדושה כדכתיב ח"ל כל"ע
ויקרא"ו

המינין לחקן גם הכתר שלה וקבעה לשוף הכרכות
כי היא חרשה וזכה חבין שלפעמים מנולר בכתבי
האצ"י ויל שזו הנקודה היא נקודת הכתר
ולפעמים אומר שהיא נקודת המלכות והיינו מלכות
שכחר :

שלא יטורד לכנפיים לכסות ויש בנרכה זו כ"ט חיבו'
נגד כ"ט פורעניות הנזכרים בישיעה :

יהוה אהיה יהוה אדני

י ה ו ה

ברוך הוא ברוך שמו

ברוך אתה יהוה

שזכר אייבים ומכניע זרים אמן יאהודנה

כוונה בקיצור

ברכו זו כגד יסוד דו"א

המאיר בכל קו האמצעי

לנוקבה ויש בוי הברכה מ"ב חיבו

נגד ע"ה מ"ב שנוא סומך ללזיקים

שהם לזיק ולדק שנקראים נופלים

והוא סומך נהם ולדך לבין

באמרו ותן חלקנו עמם שאל

מטא ואבד חלקו ונתן הקב"ה

חלקו לאיום לזיק בסוד הכתוב רבע

יבין ולזיק יבכש שיתן חלקו לאיום

לזיקים האנשים בחלקם ואחר מ"ב

מחטאו יחזרו הלזיקים בו ונתנו :

הנה אחר שנתקן הנוקבה בכל י'

ספירות כפרעות כי לזורך

ספירת המלכות שיה אין לריך

לעשות חיקון כי היא נחמקת מן

המלכות ששאלה בשודש נקודת

הכתר בסוד הדלקת נר מנר כמ"ס

בחיבורי שנה"ע הנה עתה אנו

חוזרים להתפלל להאיר אליה דרך

כלל דרך ב' קוים שלה שיהיו

נכללים כל אחד מחבירו ומחיל מן

קו האמצעי שיאיר יסוד דו"א הנק'

לזיק בכל קו האמצעי שלה :

על הצדיקים ועל

החסידים ועל שארית

עמך בית ישראל ועל

סופריהם ועל גירי הצדק

ועלינו יהמו גא רחמיה

יהוה אלהינו ותן יאיר

טוב דכל הפושטים

בשםך באמת והנ

חלקינו עמם ולעזרם ולא גבוש פי בך בטחנו

יהוה אהיה יהוה אדני

י ה ו ה

ברוך הוא ברוך שמו

ברוך אתה יהוה מישען

ומבטח לצדיקים : אמן יאהודנה

כוונה בקיצור

ברכה זו כגד הוד דו"א המאיר

לכל קו השמאלי של נוקב

ולפי שירושלים שהיא סוד המלכות

אליה בסוד ולכן בנין ירושלים אנו

מתפללין בנרכה זו שהיא כבוד דו"א

ובאמצע וקמא דוד לריך לבין

להתפלל על נשיח בן יוסף שלא

יהרג (ויש גורסין בונה ברחמיו

ואו יש כ"ד חיצות נגד כ"ד קישועי

כלה)

תשבון בתוך ירושלים

תשבון בתוך ירושלים

וככל שמה סוד שם ב"ן ירושלים

ע"יך כ"אשר ד"ברת ר"ת בנ'

אליה"ו כ"ל כי הוא יבשר לאותה

בת לאמר הנה מלכך וגו' והנה

עתה חסר אות א' מן כסא דכתיב

כי יד על כס יו"ה א' רומז לאור

הכתר שאינו מאיר ביושר אל

המלכות ונשאר רק כ"ס כ' חו"כ

ס' ו"ק בכלילות עשר ואנו מתפללין

שיהיה הכסא שלם ואז יהיה בנין

תשבון בתוך ירושלים

עירך באשר דברת

ובסא דוד עבדך מהרה

בתוכה תבין ובנה אותה

בקרוב בימינו בנין

עזרם :

עולם כמו הת"ח שנקרא עולם בסוד ו"ק כולדע שהוא אור הלכנה כלאר החמה :

יהוה אהיה יהוה אדני

י ה ו ה

ברוך הוא ברוך שמו

ברוך אתה יהוה בונה ירושלים :

אמן יאהודנה ספק

את

תפלת ראצילות

כוונה בקיטור

ברכה זו נגד נלח דו"ח המאיר
בכל קו' ימין דנוקבא
ובאומרך ליסועתך קינו כל היום
לריך לכזין כי הוא מלפס ליסועה
בכל יום כי אחר מיתת האדם
שואלין לפוט ליסועה וסוד ליסועה
היא ש"ע יס"ו יס"ו סוד ו"א
כנודע ולריך להמשיך לו ש"ע
נהורין מפנים עליון כנודע :

את צמח דוד עבדך
מהרה תצמיח וקנו
תרום בישועתך פי
לישועתך קוינו כל היום:
יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו
ברוך אתה יהוה מצמיח

קנו ישיעה אמן יואהורוונהו

צמח בגי' חק"ל סוד חקל
תפוחין שחלמית ותעשה
פירו' ע"י ויוגב הו"ה אה"ה הו"ה
דלגי' בגי' למ"ח ובאומרך קוינו כל
היו' לריך לכזין כי קוינו לשון המשכה
להמשיך אור אימא אל ו"א ומ"א
לנוקבא ולא יהיה ה' אלהים שמה
שלים כי שם אלהים הוא מ"י
אל"ה מ"י אימא כנודע אל"ה ו"ק
ונסתלק מ"י מל"ה גם משם הו"ה
נחסרו אותיות ו"ה ובהסתדרם הוא
כל היום :

כוונה בקיטור

ברכה זו הי נגד כתר דנוקבא
הנעשה מן יסוד אבא
המתלבש בח"ת ו"א והנה אבא
הוא סוד אבא דלזכין ונקרא אב
הרחמן וזו סוד הקדושה כנודע
ולכן ר"ת ש"מע ק' ולינו י"הוה בגי'
קוד"ש והנה ברכה זו כולל כל
העשר דנוקבא בסוד הנשיקין כי
ברכת אלה חזון והשיבנו הס'
בסו' חו"ב שלה וברכת ולמשומדים
הלא סו' כתר שלה כנודע הרי ג'
וכוללים כל העשר ופנו' עשר
בכללות גופא דילה הס עשר'
ברכות הנשארין בזהו ו' נשיקות
היולא מן הפס דו"א והוא סוד
כוונת תפלת כל פס כי תפלה הוא
מלשון חיבור מלשון למיד פתול
כנודע :

אב הרחמן שמע קולינו
יהוה אלהינו חוס
ורחם עלינו וקבל
ברחמים וברצון את
תפילתינו פי אל שומע
תפלות ותחנונים אתה
ומלפנך מלפני ריקם אל
תשיבנו חננו ועננו
ושמע תפילתנו כי
אתה שומע תפלת כל
פה

אב הרחמן הנה המל' מתקדשת
כת"ת ע"י שמקבלת אורות
אבא בסוד הכחוב חמסם אחרות
בת אבי ולא בת אמי ותהי כי
לאשה ואז מה שהיתה בסוד דלגי'
נעשית בסוד הו"ה דב"ן הנרמז
בס"ת של אב הרחמן' וכן לריך
לכזין בכוונ' זו ביד' ה"ה ו"ו
ה"ה ומקבלת מן חסד ורעדה
וכן נקודתו חו"לס סגו' והנה
הס י"ב ברכות זולת ולמשלימים
והס סוד י"ב היקונים ותקון י"ב
הוא פומא דלחפני' משערא וזהו
כוונת תפלת כל פ"ה ואחר
שמקבלת מן אבא אזי נאמר עמר חק
בציא נחמה ונוחנת ערך לביתם
וחק לערוחיה וכן זו הברכה
שואל אדם כל לרכיו ואז כאמה
בכתם נעשית ב"ב בסוד התשובה
כמו הבינה בסוד חסוב ה' ובס'
זו לריך כהתוודות על הטוונות דא"ל
אין איש יכול מזה וכן חטא וס'
פרוט ואחר הו"די יבאל על מוונותיו :

אחי"ס במל' הסי"ן שסם הכולל בגי' א"ל עו"ב וסל"ת ולכן בברכה
לפרוט חטאיו בפרעות רק דרך כלל חזן מחטא מקרה לילה שכתעט
פרוט ואחר הו"די יבאל על מוונותיו :

אנא יהוה אלהי חטאתי עויתי פשעתי לפניך מיום היותי על האדמה עד היום
הזה והנה עונותי רבו מלמנות וחטאתי עברו ראשי ובפרט שפגמתי באות
ברית קודש ע"י הרדור ומחשבה ופגמתי במדותיך הקדושים ואתה יהוה אל
מזב וסלח מחל נא סלח נא כפר נא לחמאים ולעוונות ולפשעי' שחטאתי שעויתי
ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה והסר ממני לב האבן ותן לי לב בשר
לעבודתך וליראתך ותן לי ולכל בני ביתי מוונותינו בריוח ובכבוד מתחת ירך
הפתוחה הקדושה והרחבה ולא אבא לירי מתנת בשר ודם ולא לירי הלוואתם
ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים :

עננו

תפלת האצילת

סז

בשמיני חומרים זה

עננו יהוה עננו • ביום צום תעניתנו • כי בצרה גדולה אנחנו : אל תפן אל רשענו • ואל תסתר פניך ממנו • ואל תתעלם מתחנו היה נא קרוב לשועתנו • יהינא חסדך לנחמנו • מרם נקרא אליך ענינו כדבר שנאמר והי' מרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע : כי אתה יהוה העונה בעת צרה • פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה : (היחיד אינו מסים הברכה רק מתחיל כי אתה שומע וכו') ברוך אתה העונה לעמו ישראל בעת צרה :

יהוה אהיה יהוה ארני

י ה ו ה

ברוך הוא ברוך שמו

ברוך אתה יהוה שומע תפילה ר"ת ש"ח סוד יסוד אבא כנודע והוא נגד היכל נוגה דלילות ולרד לכוין אל המלאך **זהרריאל** בגומעריא נז"ר והוא סוד הכתר כח"ש :

אמן **יאהרונתי**

ניקוד זה השם הוא בסוד ח"ק ח"י וכו' ש"בא ק"מץ והנה ז"ל וכו' ק"מץ שניהם רחמים ושכ"א הוא סוד הגבורה כנודע והוא ממונץ בין הרחמים למחש' הדינים והנה סוד חס"ק הוא כי לי חס"ק ואפלטו ויולא מזה הפסוק שם קדוש ונורא והוא שם זי"ט בני' אהי"ה והוא מאל"ה מן השמן הטוב היורד ע"י הזקן אהרן כי שמן זב"ה ב"ש הוא זי"ט וכבר ידע כי אורח אבא נקרא שצ"ן בסוד שמן וקטורת ישמח לב והוא מסובל להשמיט התפלה ובקשה כי אורח אבא מצדיקים כל התלונים ומכניעים כל הדינים כנודע וזהו השם היה מכין אבינו ז"ל להכניע הקליפה היסודית ויש צדלה זו ארבעים תיבות נגד שם יס"ו במלוי אלפי"ן ע"ה שהוא ביבור אבא כנודע :

כוונת בקיבור

ב כה זו כנודע פרק החסון **רצה** כתר **יהוה** חממה **אליהו** **כבר** נודע כי כה"י דלימא **זנלח** חממה **המחלש'** מחלש' ב"ש ככל קומ' ו"א **בכל ספיר** כלל ד"י ימננו מחי' **לנוק'** והנה בפרקי חסתיני דלימא **זנה"י** שלם הוא שם אהי"ה במלוי **ההי"ן** כזה **אלף למד** הה **יוד** מס בני' **רצ"ה** ונמוח מאל"ה בכל עשר ספירות שלם לפיכך נקודה שם הוי"ה זו בחי' י"ק שהוא נקודה הכללית ובאמצע וישי' יכר' ותפלתם חכונ' כי מיכאל הוא המקריב את נשמות של הנדיקים על מנח שלמעלה ונרמזו בס"ת של צי"ח וישי' ישראל ותפלתם :

יהי רצון מלפניך יהוה אלחי ואלחי אבותי שתאריך ימי ושנותי בטוב ובחגיגה עת פקודתי חסיה יום לאחי כיום בואי שאלחור נשמותי בטוהרה ובקדושה כמו שנחת בי וחסיה קרבן כליל ועולה על לב מנחה העליון על ידי מיכאל שר הגדול המקריב נשמות הנדיקים לפני כסא כבודך ותעלה למקום שורשה ומחלבתה לר"ת אשר נחלבה משם וחזכה לחיות בנועם ויו שכינתך :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא • ויגיע ויראה וירצה • וישמע ויפקד • ויזכר זכרוננו ופקדוננו • וזכרון אבותינו • וזכרון משיח בן דוד עבדך • וזכרון ירושלים עיר קדשך • וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפלטה למנוחה : לחן לחסד ולרחמים • לחיים ולשלום • ביום ראש החודש הזה : (בחול המועד) חג המצות הזה : חג הסוכות הזה : זכרנו יהוה אלהינו בו למנוחה

תפלת האצילות

למובה : ופקדנו בו לברכה • והושיענו בו לחיים • ובדבר ישועה ורחמים חס
ותננו • ורחם עלינו והושיענו • כי אליך ענינו • כי אל מלך חנון ורחום אתה :
ותתחננה עינינו בשבך לציון יסוד דוכר • ברחמים :

הוה אחיה יהוה אדני
י ה ו ה

ברוך הוא ברוך שמו
ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון יסוד נוקבה

יאהרונה : אמן

כוונה בקיצור

ברכה זו נכד מ' תחתון דהו' דל"ה המכלש' בספי' סוד דו"ל ומס' מא' אל הנוקבה ולריך לכרוע במודים ולקוק בשם והנה עתה הכריע רק בגופא וכל דריסא וכן הוקיפה ולריך כחיי שכריעות נוקב' לנבי' ולריך לכרוע עד שיפסקו כל חוכיות שכסדר' והוא סוד ח"י חוליות שכסדר' סוד ו' ירופי יס' שס' כסס ח"י אוחיות וע' יורד הטפה מן הסוד ליסוד ז"ל לחת לנוקב' והוא ע"י שס' אה"י דה"י והוקיפה ח' לנבי' ו' וזה על ידי הו"ה באלפ"ן שהוא בגופא דו"ל : והנה לפי שכלן מסתיימי' המוחין דחינא כעבודא בזהר שחמר ח"י עילא' עד סוד ארפסעת ושמה חתמר כי כלו רחמי ותמו חסדיו אבל אינו כן כי אל מקום שהחלים הולכים שם הם שבים ללכת ולכן אנו חוזרים כי לא כלו רחמיך כו' כי הם חוזרים כולם אל היסוד ששם מחקנאים כולם וז"ל הטו' הוא יסוד שנקרא טו"ב ע"י כי לא כלו רחמי וכו' :

מודים אנחנו לך שאננה

הוא יתוודעו לאננו

ואננה אבותינו לעולם

ועד צור חיינו מגן ישיענו

אתה הוא לדור ודור

גודה לך וגם ספר תהלתך

על חיינו המסורים בידך

ועל גשמותינו המפקדות

לך ועד נסיד שבכל יום

עמנו ועד נפלאותיך

וטובותיך שבכל עת

ערב ובוקר וצהריים

הטוב פי לא כדו רחמיך

והמרחם כי לא תמו

חסדיך מעולם קוינו

לך :

מודים דרבנן

חזרת העמידה

מודים אנחנו לך שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יולדנו ויולד בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיינתנו וקיימתנו כן חיינו ותקיימנו ותאסוף בלידתנו לחירות קדש לשמור חקיך ולעשות לנוך ולעבדך פלגב שלם על שאלו מודים לך ברוך אל ההודאות :

מודים בני' ק' והוא כי סנה אוח' ה' יש לה ג' מלאים ביו"ד בל"ה ב"ה וט"מס' יה"א שמ"ה רבא וכך עילוי מור' עכ' הו"ה שלימה כי א' ה' בצילוי יו"ד כוס ה"י א' חמלאנה במינו המינוי כוס הא יוד כרי בני' הו"ה שלימה וכן ה' במינוי אל"ף כוס ד"א הכוין כי ה' פ' ה' ב' כ"ה ועס' א' שהוא המינוי הוא כ"ה הרי ג"כ הו"ה שלימה וכו' ה' במינוי ה' כוס ד"ה תכוין כי הה סג' יוד כי ב' הס' הנ"ל חסוד לאות י' ותחשוב האוחיות מן א' עד י' ותעשה מהם ה' זוגות לא תמלא חיבור י' עס' ה' כי אס' ג' זוגות שסס י"ח ט"ו י"ה שכל זוג הוא י"ה הרי ג"כ י"ה בני' מ"ה עוד יש באוחיות מן א' עד י' ה' זוגות וכל זוג בני' ו"ה כוס א"י צ"ע ג"ח ד"ה ה"י הרי ה"פ י"א שסס ה"י ג' ה"ן הרי מ"ה ה"ן ב' ק' הכלול ב"ה ו"ה שס' הו"ה שלימה בסוד ה"ן ה"ס יוד'ו ג' הו"ה ולוה חכוין במלת מודים' שעולה ה"ן ה"ס הו"ה שלימה וע"ה בני' כ"ז סוד ז"ך אוחיות החורה והוא סוד ק' ברכות והוא קשר כל ה"ה שלה בסוד שחמר הכתוב מה ה' אלהינו שאל מעמך כי אס' כיראה ואמרז אל חקרי מ"ה אלא מאה ויש בברכה זו י"ז חיבות עד ועל כולם נגד אל' הו"ה שהוא בני' ז"ן ונרמו כס"ח של חסדיך מעולם קוינו ל"ך בני' אלקיים שהוא כספירות סוד ולכן ניקוד הו"ה זו בצאלפ"ס שהוא בסוד ל"א שניקוד זה השם הוא שור"ק סוד קש"ר י"ס דו"ל ב"ס דמלכות :

ועל

ורושתי ומעלה אותה יתה למעלה וגם יעקב עולה עמה :

ועל הניסים ועל הפורקן ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן זקף וגושים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבו • ואתה ברחמך הרב הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בנו על העץ •

לחנופה

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמד מלכו על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם על חקי רצונך ואתה ברחמך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזרים ביד עוסקי תורתך • ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית כן (נ"י כד) באו בניך לרביר ביתך ופנו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנוכה או להודות ולהלל לשמך הגדול:

בחתים המרכה לרד לכונו צ/כרעונו כרעו' הנוק והוא ו' לבני ה' וכרעונו הראש ' לבני ה' וזה ע"ס אה"ה השני דיו"ן כי ד' ההי"ת הס' ד' מוחין ב' דיו"ן ואלפי"ו והי"ן ותוקף ב' וקופות ה' לבני ו' ה' לבני ו' והוא ע"י שס הוי"ה במילוי ההי"ן חרי עתה נשלמו הארת ד' שמות מילואי אה"ה וד' מילואי שמות הוי"ה והאירי סו"א ונוקבי' וכשלים הארת הוי"ה באלפי"ו ע"י ש"פ ליטרת כוח ידורה כנודע והוא בנ"שלוס עס ד'אוחיו' אדני

סוד הכח' שלום בין אים לאשתו ולכן מיד אנו אומרים שים שלום שהוא סוד שלום בית והנה באמצע סמך הגדול חכין לשם ע"ב סקף' גדול ובאמצע ול"ך נא"ה להוד"ת חכין כי סופי חיצות הוא שס כהת שס א' מסאות ע"ב והוא חילוף אותיות סד"י משי"ח ב"ן דו"ר ע"ה :

נאה ל' הודות אמן יאהדנהי

ועל בולם יתברך ויתקומם ויתנשא שמך מלכנו תמיד לעולם ועד : בעשי"ת וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך : וכל החיים יודוך סכה ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם פי טוב הא' ישועתינו ועזרתנו סלה :

יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו
ברוך אלהי יהוה יהוה הטוב שמך וקדך

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בכרכה המשולשת בתורה הכתובה עלי די משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך כאמור :

יברכך יהוה פניו כל וישמרך נגד ימינו יאר יהוה פניו נגד הכיכל אריה ויהונת נגד שחלו ישא יהוה פניו נגד הכיכל אליך נגד ימינו וישם לך נגד שחלו שלום נגד ימינו : תפלה זו מוב לומר בשעה שאומר המון ברכת כהנים : כשהש"ץ אומר יברך יאמרו הקהל זה אל נא קרב תשועת בלפניך : כשהש"ץ אומר יאר יאמרו הקהל זה פחדו סר תולאס ממאסר : כשהש"ץ אומר ישא יאמרו הקהל זה פדה סייעים פתח סימים ישעך מלפני ד' לה יוקסי' וקנן ב'פולים סיומר י"י מפלתינו :

כוונת

סוד ברכת כהנים

כוונת ברכת כהנים כי כבר ביארנו כי הו"א נחגגל בסוד הגדלות הראוי לזיווג שהיא נקרא ח"ס רכתיב את בתי נחתי לאיש התגדלותו הוא ע"ש שנקנסין בו מוחין דאבא ודאימא והם ד' מוחין שהם חכמה ובינה ותרין עטרין שהם י' חסדים וי' גבורות והי' חסדים נכללים כל' ונקרא מוח חסד וכן י"ג נכללין יחד ונקרא מוח גבורה ומתלבשים בג' כלים שהם נה"י דא"ל ולכן נכללים בג' והם' מוחין נקרא כל"ס אז כתיב אך כלל"ם יתהלך איש והנה ה' דללס הוא סוד מוחין הפנימי' כי הם ג' לפי שהם מתלבשים בג' כלים והכרת הוא שהי' החסדים והגבורות יחד בכלי ח' הוא הסוד כמבואר כבר כמה פעמים והנה אורת הפנימי' שמתלבשים בחוך ז"ל נרמזים בזה' של כלל"ם לפי שהם ג' מוחין המתלבשים בנה"י דא"ל ומתפשטים בכל חו"ק של ח"ס הרי ט"ס נה"י דא"ל ו"ק דח"ס וכל אחד כלול מי' הרי ג' אצל המקיפים נרמזים בג' אותיות ל"ס והם ג' מקיפים האחד מקיף אות ל' והב' מקיף אות מ' .

ורנה עתה עם דודים לגלות נך סוד גדול מה שלא עמדו עליו כמה מהראשונים והוא כי מבואר בכל כתבי האר"י ז"ל כי לכל האורות יש ג' מקיפי' מקיף קטן ומקיף גדול ולכאורה הוא חסמה מאד שהרי ידוע שהאורות עליונים כשנמשכים ממעלה להתלבש למטה בחסמונים הנה כל מה שיוכל ליכנס בכלי ולהתלבש בו הוא נכנס בתוכו ומה שלא יכול הכלי להוכילו נשאר לאור מקיף מבחוץ וזה שיש לכל אור ג' תורת היינו לכל כלי כי למעלה גם הכלי עצמו הוא אור רק שנחשב לכלי נגד אור שלמעלה שמתלבש בו ומלבדים אותו מבחוץ תכפוף ח"כ מהיבין נחמהו ג' מקיפים ולמה ה' נקרא מקיף קטן והב' מקיף גדול אצל הענין הוא כן שהרי כבר נודע שכמה מיני אורות נמשכים מלמעלה ויש ג' מיני מוחין מוחין דקטנות ומוחין גדולות ומתחלה נכנסין מוחין דקטנות כמורע ח"כ מה שיוכל הכלי להכיל את האורות נכנסין בחוך הכלים והשאר נשאר בסוד אור מקיף מבחוץ אך בזה' כי אור המקיף הוא גדול מאד וזכיר ואור הכלי הוא עב' וגם לערך אור המקיף לכן אין אור המקיף מתקרב ומתדבק בכלי רק עומד ומקיף מרמו' והנה כאשר באים ח"כ מוחין גדולות ונכנסים ג"כ בהכלים הרי לא יכולם הכלי כי כבר הייתה מלא וגדוש ממוחין הראשונים שהרי כל מה שהיה יכול לנכנס גם מראשונים כבר נכנס בכלי עד שנחמלא על כל גדולתו ולכן כשבאים המוחין שנים ומתרבה האור מאוד ובזקע דרך דופני הכלי בסוד הכבוד ואחר עורי נקפו זאת כמו שביארתי זה הסוד בחיבורי שנה"ע ומה שיואל חוץ לכלי נעשה ג"כ אור מקיף אל הכלי והוא מקיף קטן לפי שהוא נעשה מאור הפנימי שהיה כבר בכלי והוא עומד בין אור המקיף הגדול ובין הכלי ואז יתחבץ מעלה גדולה גם אל הכלי כי מתחלה לא היה מאיר אור המקיף בכלי לפי שהיו שתי קטנות מנגדות זה אור גדול מאד וזכיר מאד זה אור קטן עוב וגם לערך אור המקיף ולא קרוב זה אל זה כמורע בסוד האור והמחשך שהיה מחלוקת ביניהם עד שעשה הקב"ה שלום ביניהם ע"י האמצעי כמורע שהאמצעי מעור' מאור ומחושך כן הדבר כאן וע"י אור המקיף קטן שהוא כמו אמצעי בין אור המקיף והכלי הוא עושה שלום ביניהם וממשיך האור מן אור המקיף הגדול לכלי והבן זה .

ובהזור לעניינינו שהמוחין שמגדלים לו"א הם מתחלקים לג' חלקים חלק ח' הוא אור פנימי שמתלב' בכלי וככלל בו כל הד' מוחין כי מכולם נכנס בכלי מה שיכול לנכנס ונרמז בזה' דללס כמ"ש חלק הב' הוא אור המקיף קטן ולפי שזה האור היה כבר בכלים וכבר נתבאר שהוכרחו הד' מוחין להיות ג' לפי שמתלבשים בג' כלים ולכן אף אחר שיאלו בסוד אור מקיף נרמז בזה' ל' שהוא ג' בכליות עשר הוא ל' לרמז שזה האור היה כבר מתאמצס בכלים והם ג' חלק הב' הוא אור המקיף הגדול שלא נכנס בכלל בכלים ולכן הם ד' כמו שירדו מלמעלה שהם חכמה ובינה י' חסדים י' גבורות ולכן נרמז בזה' מ' שהוא ד' בכליות עשר והבן .

ורנה כבר נתבאר שחפלת העמידה נכנסו בו"א מוחין גדולות היינו כל ג' חלקי מוחין דא"ל שהוא סוד כלל"ם בכל בחינותיה אצל מוחין דאבא לא נכנסו רק מוחין פנימים ועדיין הוא חסר ג' מקיפי' אבא מקיף גדול ומקיף קטן היינו שהמקיף גדול מחד הגדלות אף שהוא יורד ביחד עם פנימים כמ"ל נשאר למעלה מראשו ולא בסוד מקיף ועדיין אין הזיווג עולה ויפה והנה הכהנים ששרשם סטרא דחסד הנקרא כהן בסוד הכבוד אהה כהן לעולם ויונקים מסטרא דאימא מן אבא שהוא סוד כהן גדול נושאים את ידיהם כלפי ראשיהם וצריכין לכיון בפרישות האצבעות הרמוזים ל"ס העומדים ברומן של עולם להמשיך אורת אבא שהם ג' מקיפי' אבא שהם סוד ל"ס דללס לו"א בזהו"א ברכת דמברכין בג' פסוקים של יברכך יאר ישר שהוא ברכת משולשת לפי שברכה השניה חוזר וכולל מה שבפסוק ראשון ופסוק שלישי חוזר וכולל מה שיש בשניהם והוי ברכה משולשת כמ"ש כל פסוק ופסוק חוץ מן העשרה דגבורה דמקיף ל' דלל"ס שהוא מקיף הקטן ח"ט תלוי בכוונת הכהנים לפי שהם גבורות חזקים והכהנים אין להם שייכות בדינין תפיסין והוא תלוי בכוונת הקהל כשי פסוקים דבר אל אהרן וגו' כה תאמר וגו' כמ"ש במקומו .

ותערב

כוונת ברכת כהנים

אליך דל"א נגמרו ז"נ שם
סוד הו"ה
ישם דל"א וזכו כ"ה חנכו
וכתיב וחסידך יצרכוכ"ה
לפי שהכהנים :
נקראים חסידים דכתיב
תומיד ולוריד לאיש חסידך
ולריד
שלוש לכוו בחסידות ויחידך
שהוא חכמה דמלכות
והוא דוכר' להליר לז"א
ובחז"מ שלום שהוא בינה דמלכות
שהוא נוקבא להליר לנוקבא :
יהוה להמשי' מקי' גדול דל"א/ל"ו
מעט' דגבורה שהוא י'
גבורת דמ' דל"ס
פניו חזר לכלל כל מה דלעיל
והו' להמשיך מקיף קטן
דל"א/ל"ו שהוא חכמה דל' דל"ס
אליך להמשיך מקיף גדול
דל"א/ל"ו שהוא י"ח
דמ' דל"ס :
ישם להמשיך מקיף גדול דל"א
לז"א שהוא חכמה דמ'
דל"ס :
לך להמשיך מקיף קטן דל"א
לז"א שהוא בינה דל' דל"ס :
שלוש להמשי' מקיף גדול דל"א
לז"א שהוא בינ' דמ' דל"ס :

ועל כל ישראל לטובה • ותשמרני • ותחנני • ותרצני : אמון כן יהי רצון :
יאר ובומר שיחן לך ממאור הפכיכה כלכתיב כי באורך נראה אור :

אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה :

יהוה יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת :
פניו פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני :
אליך אליך יי נפשי אשא

ויחנך דכנים ובכנות כמד"ל הילדים אשר חנן אלהים

הנה בעיני עבדים אל יד אדונייהם בעיני שפחה אל יד גבירתה כן עיינינו אל יי
אלהינו עד שיחננו :

ישא וגו' יספוך אליך פלים מסבירים כמד"ל ופניתי אליהם

ישא ברכה מאת יי וצדקה מלאי ישעו : ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם :

יהוה יי חננו לך קוינו היה ורועם לבקרים אף ישועתינו בעת צרה :

פניו יי אל תסתד פניך ממני ביום צר לי הטה לי אוזן ביום אקרא מהר ענני :

אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים :

ישם ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

לך לך יי הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ

לך לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש :

שלוש ביצאתך שלום דכניסתך ושטום לבית דוד בסוד הכתוב למרבה המשרה ולשלום חין קץ ויאמרו

פסוק יהוה עז לעמו יתן יהוה יצרך את עמו בשלום :

שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו :

וצריך לכוין כללות הכוונה והוא כי בנ' פסוקים אלו יש בהם יי"ב יודי"ן נגד יי"ב תיקונין והנה י"ג יודי"ן בנ' :

ק"ל למת' ע"י יי"ב תיקוני' ה"ב שכוללים י' היינו גבורות שבגבור' וחסידים שבגבורות וכללים בה ע"י ה"ס

שם ה' הווי"ח בנ' ק"ל ויש בהם ט' ווי"ן נגד ט' תיקוני דיקא דז"ל ולהמשיך להם ההלכה מיי"ב תיקוני

דיקא דל"א ונעשה לו ב"ב יי"ב תיקונים וכתמלל זקני ויש בהם ו' הדי"ן כי הווי"ן רומז לז"א סוד ו'

והדי"ן רומז למלכות סוד ה' אחרונה והנה ו' הדי"ן בנ' יהודה סוד מלכות בית דוד ו"ס ז' הדי"ן כי

יש לה רק ו' תיקונים כי אין זקן לאשה בסוד שש מעלות לכסא ולהמשיך הארץ מן תיקוני ז"א

לנוקב' :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שפעשה למען קדושת חסידך וגדול רחמיך הפשוטים ולמען

טהרת שמך הגדול הגבור והנורא בן עשרים ושנים אחריות היוצא ממשפחות של ברכת כהנים (ולא

יוצא השמות מפיו רק ייכין) **אנקתם פסתם פספסים ריונסים** האמורה מפי

אהרן ובניו עם קדושתך ששהיה קרוב לי

קדש

תפלת האצילות

ע

בקרתי לך ותשמע תפילתי ואלתקתי תמיד כשם ששמעת חנכת יעקב חמימך הנקרא איש חס וחמון לי ולכל נפשות בימי מזומותיו ופרנסותיו בדיות ולא בלמנוס ביהור ולא באסור בנחת ולא בצער ממחמת ירך הרחבה כשם שנתן פסח לחם לחכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש חס וחמון לאהבה ולחן ולחסד בעיניך ובציני כל רואיו ויהי דברי נשמעין לעבודתך • כשם שנתת את יוסף לדיקן בשעה שהלבישו אביו כחות פסים לתן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו • ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה אות ותליתני בדרכי ותן בלבי בינה להבין ולהשכיל ולקיים את כל דברי חורתך וסודותיך • ותליתני משגיאות ותסיר רעיוני ולבי לעבודתך • ותאריך ימי (וימי אשתי ובני ובנותי) (וימי אבי ואמי) בטוב ובנעימות כדוב עוז ושלוש • אמנ סלה :

אדיר במרום • שוכן בגבורה • אתה שלום • יושבך שלום • יהי רצון שתשים עלינו ועל עמך בית ישראל חיים וברכה למשמרת שלום :

לאחר הדבון אומרים הכהנים תפלה זו

רבנו של עולם עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה עמנו כאשר הבטחתנו • השקיפה ממעון קדשך מן השמים ובדך את עמך את ישראל ואת הארמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש •

סוד הטבת חלום שאומרים בכרכת כהנים :

הענין הוא כמו שארז"ל כל החלומות הולכים אחר הפה והסוד הוא כי יש ב' בתי דינים הא' ב"ד שלמעל' ובו ע' סנהדרי גדולה הב' סנהדרי קטנה והם כ"ב והב' ב"ד של ב' הדיוטות וענין הוא כי מבינה מתעוררין דינים למטה ולמעלה וכן הבינה הכל רחמים גמורים ואין שום דין וכבר ביארתי בחיבורי שבה"ע שא"ל יש לו רק ב' מוחין ברישא דיליה והוא כתר עליון ומוחא סתימאלי והבינה הוא בגרון דל"א כמבואר שם ושם מתעוררין הדינים כי בגרון יש ב' יורדין של רמים הרומזים לדין והם ב' שמות אלה"ס בנ" חר"ן שהוא סוד חר"ן אף והוא בנ" גר"ן ע"ה ושם נחתם גור דין של ע' שנה כי מן הגרון ולמטה ששם מתפשטים הדינים הם ז"ס כל אחד כלול מעשר הוא ע' ושם יושבין סנהדרי גדולה של ע' סנהדרין ומה שגזר שם יולא מן הגרון אל הפה כי כל גזירה הוא א' מנ' בחיות או דין חוק סוד שם אלה"ס או דין הפה סוד שם אד"י או לרחמים סוד שם הו"ה והב' הו"ה אד"י מחייתים ונעשה מהם שם של מ"ב כדודי כי שם של מ"ב הוא בנ"ו סו' הו"ה אד"י והנה מ"ב פ"י שהוא אלה"ס הם אותיות בנ"ו"ה ששם אותיות הפ"ה ומשם יולא הדין כפי אשר נגזר עליו ולכן אחר פסוק ראשון שהוא רומז לב' ראשונות אלו אימרים רבש"ע וכוונתנו להמשיך אור ב' הו"ו"ת שברישא דל"א ששם י"ב חיקוי דרישא י"ב חיותא ששם י"ב אותיות שים בנ' הו"ו"ת והכולל להמשיך הב' אל"ס שגברון וימחקו הדין ויהפך מדין לרחמים י"ב הו"ו"ת בנ"י סל"ס ואז יתחלמו ותחיינו והנה הב"ד הוא בראש"ש זו"י ששם מתלבשין ב' מוחין דל"א והנה זו"י כל א' בסוד עשר הרי ב' וג' מוחין הם ב"ד של כ"ב והנה כבר נודע שברא' זו"י שם הוא יסוד בינה הנקרא פומ' ממלל דברין כמו שביארתי זה בחיבורי שבה"ע ומהו יולא הגזירה כי ביסוד בינה שם יש ה' גבורת ששם סוד ה' אותיות אלה"ס ולכן אחר פסוק שני אלו אומרים פעם ב' רבש"ע לבטל הגזירה מנ"ד ב' ע"י ה' יורדין שים בנ' ב' הרומזים לה' חסדים למחק ה"ב שצפ"ה שהוא יסוד בינה והנה ב"ד הב' הוא בנ"י של ז"ל המתלבשים במטטר"ן שנקרא הדיוט לבני מעלה כמבואר בחיבורי הג"ל והם סוד של ב' הדיוטות סוד נה"י ושם הוא ב"ד שלמע' ומאחורי נה"י עומדת המל' הנקרא' ב"ב פה כדודי ושם יש פ"ר גבורת הם ה"ג מלכפ"ך ולכן אחר פסוק ג' אלו משלשין לומר רבש"ע למחק ה"ג מלכפ"ך גם ע"י ה"ת הרמזים בה' יורדין שים בפסוק ג' הרומז ג"ב לה"ת המתפשטין בנ"י ואז אלו מוחין למחק הב' אלהים שגברון ע"י ב' הו"ו"ת שים בנ' פסוקים אלו ויבין בר"ת של ו"י שם ל"ך ש"לום ששם גי' ב' הו"ו"ת סוד מל"ס וגי' אלה"ס שכולם הם גי' של"ן וכיון שממחקו למעלה בפרשם אזי כולם מתהפכים לטובה וכל הב' ב"ד מסכימין לטובה :

כוונה בקיבור

ברכה

זו היא נגד חסדים המבוליים היוצאים מן יסוד א"י וככנסים ביסוד ז"ל ומשם מאירים לכל קו האמצעי דנוקבא עד שמואירי' בכל י"ס ויורד הטעה שהוא סוד שם יו"ד ה' וי"ו ה' מדע' דל"א הנחון בתוך יסוד איתא הנקרא שלום ליסוד ז"ל הנקרא ב"ב שלום וכנגדו עולה טפת אודם סוד מנ"ר גבורת מיסוד נוקבא סוד אלהים נגרמו בר"ת של ה' מברך א"ת ע"מ וישראל ועפת חסד דדוכרא הוא סוד מ"ס ועפת גבורה הוא סוד א"ס ועושים שלום ביניהם ע"י יסוד ז"ל שהוא סוד

ש"ים שלום הכנסת יסוד דוכרא **טובה** הוד **וברכה** נחת **חן** גבורה **וחסד** גדולה **ורחמים** ח"ת **וחיים** יסוד בינה **ושלום** יסוד מלכות **עלינו ועל כל עמך בית ישראל** **קרננו אבינו פולנו יחד באור פניך** **ש"ע נהרין פי באור פניך נתת לנו יהודה**

אלהינו

סוד

תפילת האצלות

אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת הַיּוֹם וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדְקָה
וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
וּבְכָל שְׁעָרָה בְּשָׁלוֹמְךָ :

ז עשי"ת

בספר חיים ברכה ושלום פרנסה
טובה וגזירות טובות ישועו'
ונחמות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל
עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום:
יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה

ברוך הוא ברוך שמו
ברוך אתה יהוה המברך את עמו
ישראל בשלום : אמן ויאהודו ויגדלו

סוד שלום בית והנה עתה התחלת כניסת העטרה
ביסוד נוקבא וזהו שים שלום ולכן בחתימת הכרסה
נריך בשבט הו"ה אלה"ם ולריך להקדים שם אלה"ם
כהו"ה כזה **איהויהוה** כי נ"ע עולים
חסדו ואח"כ יורדים מ"ד גם
תכונן כי הו"ה הוא סוד האצילות ואלהים גי'
הכס"א סוד עולם הנדריה שהוא עולם הכסא כנוע
והנדיהא כולל כיצירה ועשיה לקשר ב"ע ב"ע עם
עולם האצילות נ"י יסוד סבו נקודת סור"ק סוד
הקשר הקושר לכל העולמות ככללין היכלין תחלין
בעינאלין גם תכונן כי עד עתה היה כוונתנו בכריעות
ווקיפות בשילוב ב' שמו' הו"ה אלה"ם והוא סוד הארת
המוחין בכתר דו"א ועתה כוונתנו להוריד הארת
המוחין בגופא דו"א במקום חג"ת שבו שש עמיות
לאה סוד אלהים ולכן עתה לריך לכיין בשילוב ב'
שמות הו"ה אלה"ם גם תכונן כי שלום הוא ש"ע ו'
להוריד הארת הפנים של אריך אנפין יס ב' א"ל
במילוי ב' ש"ע אל הו"ה סוד ו' גם תכונן כי בשלום
אוחיות מלבוש גי' חסמ"ל סוד המנכנב"ס היורד'
מהארת אדמ"ת ומלכש' לו"ז שאל יסתכנו בזה ר"ע
ע"ן ב' י' אמת אים מחכה עשו גם תכונן בשלום

ב' שדוס פי' ב' יסוד' דו"ז מנדווב' יחד בסוד שילוב ב' שמות יאהדוה"י ונעשה שלום ביניהם :
וידעת היום והשבות אל לבבך כי יהו"ה הוא האלהים פקודא דא למנדע ל' נקב"ה ככללך ובפרטא
ודא שמא שלים והענין הוא כי כבר נודע כי בהשעורר היסוד שנקרא שבו כי לעולם בחי'
היסוד בין לדוכרא בין לנוקבא נקרא שלום ובהשעורר היסוד לדוכרא להדווב נוקבא מיד בדגב א' מתעוררים
ה' מוחין להוריד סוד טפת חסד הכלולים מן ה' חסדים והוא סוד טפת הורעת יורד מן הדעת דו"א אשר
יסוד אימא נחון בחסד כנוע ויורד דרך ח"י חוליות השדרה אל היסוד והוא סוד הו"ה ד' אוחיות והכולל
באותה טפה לזון וכל האצורים הנחתים כח אל הטפה בסוד הכתוב ישים כבדור לרוץ אורח מקלה השמים
מואלו וחופתו על קלותם ואין נסתר מהמחשבות כמבואר בזהוה והם סוד ו' היכלין לדוכרא שכולם מכינים
ענמם להדווב ב' היכלין לנוקבא ואז מיד הנוקבא מעלה מ"ד נגד מ"ד ועולים ו' היכלות לנוקבא להחבר
ב' היכלין לדוכרא וכללין היכלין תחלין בהיכלין עלאין והנה מ"ד לנוקבא הם סוד ה"ב והם סוד ה'
אוחיות אלה"ם ומתחברים יחד ב' שמות הו"ה אלה"ם ונעשה שמא שלים סוד מעשור יצ"ק והנה אמרו
אין טפה יורד השמים שאין עפיים עולים כנגדו מן החסום והסוד כי הנוקבא נקרא חסום וכשהיא מעלה
מ"כ חזי עולין ו' היכלין דילה למעלה וגם ו' היכלין דבריאה כי בהתכללות הג"ע ב"ש לא ניכרים י"ע רק
בריאה לבד הרי הם שבה ושבעה מוקפות והם ב"פ ו' היכלין שעולין נגד ו' היכלין לדוכרא והנה בריאה
הוא סוד עולם הכסא כנוע הכס"א בגי' אלה"ם ומתחבר עם כו"ה ודא ככללך ובפרטא כי אין לך שילוב
ב' שמות הרומז ליסוד המאורח שורה על כלילות כל העולמות רק שילוב ב' שמות אלו של הו"ה אלה"ם
כנ"ל ולכן בדרכה זו שהיא שים שלום סוד הכנסת העטרה ביסוד נוקבא לריך לכיין בחתימת הכרסה כוכר
שם הו"ה שהיא סוד טפת החסד הכולל ה' חסדים היורד מן הדעת אל היסוד ויורדים ו' היכלין לדוכרא
להחבר בנוקבא ובאמך המברך א"ת ע"מ וישראל תכונן ברי"ת שהוא אלה"ם סוד טפת אודם מ"ד לנוקבא
העולים נגד מ"ד ועולים ו' היכלין לנוקבא וגם ו' היכלין דבריאה סוד אלה"ם ומתחברים יחד ב' יסודת
שם ב' שמותי וזהו באמך בשלום פי' ב' שלום ואז תכונן בשלוב ב' שמות הו"ה אלה"ם ונעשה שלום א'
גם כוונת בשלום אוחיות מלבוש הכוונה כי אחר שבה עח הווב חזי היכלין דבריאה שם סוד ו' נערוט שלה
מתפרדים ממנה ואחרים למטה כי אין ורך ארך להיותם שם בעת הווב חזמם הם נעשים סוד מלבוש
ומכסה חזי בורן עבודה אל נוקבא דלני' ומכסים אותה שלא יסתכלו בהם החלונים ויהנו מאור הו"ה מן
הווב ולכן במלח בשלום אין לכיין עוד בשילוב הו"ה אלה"ם הרומז ליסוד כלילות דבריאה באלויות כי
כבר נרחקו רק עתה הכוונה רק בשילוב ב' שמות הו"ה אלה"ם סוד יו"ב ו"א ונוקבא :

לברך לך הענין ביותר ביאור הוא כי יש ב' בחי' לנ"א והם ב' שילובי ב' שמות הא' שילוב ב' ב'
שמות הו"ה אלה"ם ב' שילוב ב' שמות הו"ה אלה"ם ב' שילוב ב' שמות הו"ה אלה"ם והוא
כי תחלה הבינה נוחתת המוחין בראש ז"א ע"י הכנס' היסוד שלה בריעת ז"א והנה ביסוד בינה הוא שם
אלה"ה כנוע וברעת ז"א הוא שם הו"ה כנוע הרי שילוב הראשון אלה"ה הו"ה ובה היה כוונתנו
בכריעות ובוקיפות דעמידה עד עתה כמ"ש לעיל במקומו א"כ יורדין הארת המוחין למטה בגופא דו"א
במקום ח"ג ושלים ח"ת שלמעלה דו"א ששם עמידות לאה שהיא סוד הדינין כנוע והיא סוד שם אלה"ם
ומנדווב

הנה

ומדובר ה"א הוא צבתי ישראל עם לאה והנה ה"א סוד הו"ה ולאה סוד אלהים הרי שילוב ה"ב הו"ה אלהים אשכ" יורדין הארת הו"ה למטה במקום נה"י ששם עמידת רחל סוד שם ארנ"י ואז יש זוג לז"א צבתי יעקב ורחל ויעקב בסוד הו"ה ורחל סוד ארנ"י הרי שילוב ה"ב הו"ה ארנ"י ואז תתקשה בעיניך לדעת ולומר הרי כבר תבאר כי בתפ"ל שחרית אין זיווג רק זיווג יעקב ורחל ולא זיווג ישראל ולאה כי זה הוא זיווג לילה זה אינו קושיא כי עיקור המוחין שמקבלין יעקב ורחל לצורך זיווג שלהם הוא בא מהארת ז"א אחר שיש לו זיווג לעצמו בב' צבתי הנ"ל וזה לא נחשב לזיווג ישראל ולאה ולא לזיווג יעקב ורחל רק הוא זיווג ז"א עצמו בב' צבתי ומהארת זו מקבלין מוחין יעקב ורחל ונחשב עיקור הזיווג ליעקב ורחל בשחרית כי עיקור המוחין יורדין להם אבל לישראל ולאה הם יורדין רק דרך העברה בעלמא וכלילה שאין יורדין המוחין למטה במקום יעקב ורחל רק מתעכבים למעלה במקום ישראל ולאה לכן עיקור הזיווג נקרא בשם ישראל ולאה והכן כ"ז.

בזורה

כד מתחברים מלכא ומטרוניתא מה דאית בעי שאל ויתנו לך מן מלכא ומטרוניתא וע"ד איתמ' בעת רצון עיניך.

אלהי נצור לשוני מרע ר"ת נבי" ק"ך ושפתי מדבר מרטה ר"ת נבי" אלהים שע"י לשון הרע פוגם בק"ך לזרופי אלהים ולמקללי נפשי תדום ונפשי בער לכול תהיה. נתח לבי בתורתך ר"ת נבי" יב"ק והוא מסוגל לזכירה ובמצותך תדרוך נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם עשה למען שמך שם ב"ן עשה למען תורתך שם ס"ג עשה למען קדושתך שם ע"ב למען יחלצון ידיך ר"ת גי' שם קדוש יל"י שם ח' משמות ע"ב והוא מסוגל להעלות הניצויות קדושות מס"א אל הקדושה וכל הניצויות ז' מלכים שנקלפה מהם שלא יוכלו לעלות עד עתה ועלו ע"י שם זה דושיעה ימין ועניו יהיו ר"ת נבי" אל רומז לז"ל ארנ"י שפשיעה לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי ואלי:

יהיו זה ג"כ נבי" אל רומז לז"ל הו"ה שכיירה לרצון אמרי פי ר"ת אל"ף נבי" אל"ל שד"י במילואין רומז לז"ל שדי שדכריאה לקשור כולם באצילות ע"י הו"ה שהוא לורי וגאלי ויש בפקום זה עשרה חיות נגד י"ס דאצילות ובכל חיה יש אות י' וזאת חיה לרצון שאין בו י' הרי ט' יודי' רומזים לט' יודי' שיש בד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן המאירים בכל הדי' עולמו' כמרגע גם ר"ת של ל"מען י"חלצון י"דיך ה"שיעה י"מין ו"עניו נבי" יהו"ה יו"ד ה"א וא"י ה"א גם ס"ה של למען יחלצון ידיך ה"שיעה ימין ועניו יהי גי' ג"פ ב"ן ע"ה גם ר"ת של ל"מען י"חלצון י"דיך ה"שיעה י"מין גי' ארנ"י עניו נבי" קפ"י שם הו"ה בהכ"ה י' פ' ה' פ' ה' פ' ה' פ' ה' פ' ה' נבי" קפ"י קו"ף שמו של הקב"ה ה"שיעה הו"ה ש"ע צ"פ אל"ל במילוי גי' ש"ע ימ"י"ך נבי" ק"ל נבי" ה' הו"ה ה' חסדים גם ידיך נבי" ב"דכ"ד בסוד הכתוב ושמי דכד שמשחין ונעשה חיל באלה"ם נעשה ח"ל והוא יבוס לריו כי ס"ח למען יחלצון ידיך נבי" ק"ך לרופי אלהים ופוסם ג' פסיעות להרחיק עולמו מן הוויזו דרך כבוד פסיעה ח' מאצילות לכריאה פסיעה ב' מצריאה ליזירה פסיעה ג' מיזירה לעשיה ולא ירחיב הפסיעה בפסיעה ח' שומה ימין ב' לשמאל ג' לאמצע ואחר שפסע ג' פסיעות ושהה ג"פ כעבד הטוטל פרם מרבו ויולא לאחוריו ושו' לפניו ח' לשמאלו שהוא ימין השכינה ב' לימיו ג' לאמצע ויאמר פסוק יהיו כמון לפניו ומלאך ה' דומה ר"ת גי' פ"ר גי' סג"ל פ"ר קד"ם גי' קד"ם גי' כד"ת וזהו שם קדו' המקי' במלכו של משי' והוא נבי" משי"ח ב"ן דו"ר והוא מסוגל להכרי' המיונים מן התפלה.

עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.

שער הסליחות ונפילת אפים :

סוד הסליחות וי"ג מדות שאנו אומרים אחר חזרת העמידה
תחלה לריך אחא לדעת שמה שאמרנו למעלה שע"י כוונת ברכת כהנים נעשה י"ב תיקוני' בדיקא דז"א כמו באל"ף אין כוונתנו שה' תיקוני' עילאין שהיו חסדים בז"א נשלמו לגמרי. ע"י כוונת ברכת כהנים כי עדיין לא תישבו שם רק הם מאירים בו מרחוק וכדי שישלמו לגמרי ויתישב ס"א לריך עוד תיקון גדול וכוונה מיוחדת והוא נעשה ע"י כוונת הי"ג מדות שאנו אומרים בסליחות כנ"ש לפנינו הע' אונק' ושמוע אחרתי.

הנה

כבר תבאר כי בתפלת העמידה דלגש נכנסים בז"א המוחין רחמי' פנימי' ומקיפי' ומוחין פנימי' ראבא ועדיין יעקב ורחל בב' דו"ה ובאזרת העמידה אנו מפלין ליעקב ורחל למעלה במקום חג"ת וכוונת ברכת כהנים נכנסים בו גם המקיפים ראבא ותבאר דבר כי בברכת שים שלום נמשך העפה מן אל

שער הסליחות ונפירת אפים

אל היסוד והנה בצרכה שים שלום של עמידה דלחש נמשך הטיפה מן המוח אך שלא ירדה אל היסוד כאשר כי ה"ז עדיין לא היה שלום כי נחסרו ממנו מקיפין ראב ונשאר האור. ביסוד בינה המסתיימים בחזה של ז"א שהוא שלש ח"ת העליון ד"א והנה זה הטפה כלולה מנ' בחי' ה' הוא הטפה הנמשכת ממוח הסכמה ד"א עלמנו וכבר נודע כי בחי' ז"א הוא שם הוי"ה במילוי אלפ"ן והנה הוי"ה הוא כ"ו ומלוי אלפ"ן הוא מ"ה הרי ע"א בחי' ה' שנמשך הטפה מהמוקפין דאיננה המולבשין בחוך מוחין ד"א ונחי' חינו' הוא שם ס"ב וע"ב' אותיות הוא ע"ב ויתר כל א' חזק"ן לבחי' ה"א וחסד א' מע"ב הרי הם ב' פ' ע"ב בחי' ה' ה' שנמשך הטיפה מן המוחין פיימים דאבא שכבר נכנסו בעמידה דלחש כמ"ס ונחי' ראב הוא שם ע"ב ממש הרי ב' כ"ע ע"ב ולפי שזו הטפה כבר נחבאר שהיא נמשך ממוחא סתימלי דבא' א' ששם שורש הנבזרה כעבאר בחיבורי שנה"ע לכן הם ב' פ' ע"ב גבי' גבי' נבזרה ונחלקים לב' חלקים ומתפשטים בחג"ת ד"א היינו שעומים ביסוד חינו' שהיא בחזה ד"א ומאיר אל הימין והשמאל והנה עתה בחזרת העמידה כבר נחבאר שעי' כוונת ברכת כהנים נכנסים בז"א גם מקיפים מוחין דאבא וזה נמשך ממקום גבוה יותר שהוא מכחר עילאי דא"א שהוא גולגלל דליות שבו גנוז חסד עתיק יומין כמבואר בחבורי היל' והוא סוד שם ע"ב גבי' חס"ד ויורד הטפה במרוצה אל היסוד ד"א אך כאשר שכנגד יסוד ד"א אין שם נוקב' כי כבר עלתה לחב"ת ע"י חזרת העמידה כמ"ס לעיל ואם ח"ו היתה יולדת מן היסוד היה נהנה מהם המלונים אשה זרה בת אל נכר ולכן חזר היסוד כח להתאפק שלא להוליד הטפה וחזרתה למעלה אל יסוד בינה במקום חב"ת של ז"א ושם הם כבר האורות של ג' פ' ע"ב שהם רי"ו ונחמין הרי"ו שהם סוד גבורה ליד שמאל של ז"א סוד הגבורה והע"ב הד' שהיא הטפה שחזרה למעלה שהוא סוד החסד כ"ל נכנס ביד ימין של ז"א סוד החסד והוא סוד הנאמר ביוסף שהוא סוד יסוד כתיב ותשב באיחן קשתו ויפוזו זרועי ידיו והוא סוד מופלא :

והנה

מתחלה היו ב"א רק ב' מוחין לפי שנתלבשו בנ' כלים של נה"ל דאינא וז' ב' מוחין שהם עטרה דחסד ועטרה דגבורה נכנסים למוח א' כי הם יחד בכלי א' שהוא א"ו דבינה וזה ידוע שלעולם האורות נכללים זה מזה והרי הם ב' פעמים ב' שהם ט' ומזה נחשו ט' תיקוני דיקנא ד"א כנודע שתיקוני דיקנא הוא מהמוחין כמבואר בחבורי היל' שכל בחי' שערות הן דרישא הן דדיקנא הכל הן מהמוחין והנה עתה אשר חזרה הטפה מן היסוד ד"א ליסוד דאינא ונחברו שם האור' ונחלקקנו המחילות של יסוד הבינה דמיון מים המתחבים בכלי שמקלקלים המחילות או כחבי וכנבקע הרי החיים שהוא סוד יסוד הבינה שנבקע לשנים ואז נעשו מב' מוחין שהיו ביסוד אינ' שהם חו"ג שהיו עד כאן מוח א' מחמת הנעלום בכלי עתה נעשו ב' מוחין נמורים והרי הם ד' מוחין וזה גורם להיות עוד ד' תיקוני ב"א דדיקנא דליות אך שאין להם כח ללדת ולבקוע נופא ד"א להתייבב דיקנא ד"א אך נתייבשו ע"י קלי' דשערי דא"א כמ"ס לפניך :

הנה

כבר נחבאר שים בריש' דאריך י"ג חזרתה היינו סוד ב' הוי"ת שהם י"ב אותיות והכולל הוא י"ג וב' הוי"ת עאידים דרך הפנים אין כוונתנו להחזרת' שהם סוד השערות דרישא דא"א דא"א דאינא עניה ושער רישא כעמר נקי דהם יורדים דרך הפנים זה אינו כי הפנים נריכים להיות מנולין להיות משניה בעינא פקיא דליות חמיד להאיר לתחתונים רק הם מאירים מלמעלה והאור יורד דרך הפנים ומאיר בי"ג תיקוני דיקנא דליות ומשם מאירים לו"א והנה הם ח' חזרותי והכולל הוא ט' והם מאירים בט' תיקונים דיקנא ד"א ור' חזרת' דרישא יורדים ממש מאחוריו ומגיעים עד אחורי רישא ד"א כמבואר באיורא ושם עמידת לאה ומאיר בה הארה גדולה והד' חזרת' אלו הם הם הוי"ה ח' מן ב' הוי"ת דרישא דליות והנה עתה אחר שחזרה הטפה ליסוד הבינה שמקומה נגד מקום עמידת לאה מאחורי ז"א שעד עתה לא היו יכולים הד' חזרת' להאיר ב"א עלמה כי לאה שמקומה נגד מקום עמידת לאה לעלמה ואח"כ כחב' א"י אעביר כל טובי על פניך שזה רומז ללאה שערמה מאחורי ז"א ובזה לפניו ומתיחדה עם ז"א ובזה לפניו ומתיחד' עם ז"א ואז נעשה סוד עיב"ר שהוא סוד ע"ב רי"ו שהוא טפה ראשונה י"ז יעפה שניה ע"ב כ"ל ואז וקראתי בשם ה' לפניך היינו שנמשכו הד' חזרת' שהוא סוד הוי"ה ב' דרישא הנ"ל לשון חמשכה בסוד וקרא זה אל זה שהד' חזרת' מכים בעורף ה"א ומושכים הארתם ב"א ויואלים עם אורח הד' מוחין שנפנים לחוץ ומאירים דיקנא דליות ואז יתאספו לו ר' תיקונים דיקנא וזכו וקראתי בשם ה' לפניך לפניך דייקא שנמשכים מן האחור אל הפנים ומיד ויעבור ה' על פניו כמ"ס לפניך :

והנה

בי"ג תיקוני דיקנא דא"א יש בהם ב"ת ב' הוי"ת כמבואר והנה ט' תיקונים תחאין דדיקנא ד"א הם ב' הוי"ת והכולל הם מאירים בט' תיקונים דיקנא ד"א וגם מאירים בהם ט' תיקונים תחאין יתיר מאירן מד' תיקוני עילאין שנחבכו עתה בדיקנא ד"א כי הם ט' תיקונים יש להם הארה מן ט' ה' תיקוני דיקנא דא"א וגם מן ט' תיקוני דחזרת' דרישא שורדים דרך פנים בלי התלבשות והד' תיקוני עילאין דדיקנא ד"א אין להם הארה רק מן ד' חזרת' שמאחוריו ומאירים דרך התלבשות בגופא ד"א ולכן הד' חזרת' דמאחוריו שתייבשו עתה בד' תיקוני עילאין ד"א קוראים ומושכים לעלמנו הד' ה' תיקונים עילאין

עב

ועוד

אחר

יעבור סוד	עיצור ו' והוא	הוי"ו וזו הם	סוד ד' ה'	חיוורתי	שכיו	ו'יקרא
סוד העבר'	לחא מאחורי	חיוורתי דרישא	דל"א	מאחוריו	כתישכו	יהיה
ו"א לפניו	לזרר יזוב	הנוטפים	מאחוריו	לפניו	ד'יקנ'	על פניו
	ועיצו'		על	הו"ו	קוראים	
					שכחא	
					סודא	

שער הסליחות ונפילת אפים

וַיִּצְיָנוּ בָּם יַעֲזֹב מִדֵּבָר עַבְדְּךָ	עַד רִישׁ	ד'ו"א	הו"ה	עַל פְּנֵי	שְׂהוֹא	ד'ז	חִקּוּיִם
רִי'וֹ מִדֵּבָר טַפָּה רְשׁוּנָה	עֹבְדִים	מֵאֲחֻרָיו	בְּנֵי	אֲחֻרִּים	שֶׁל עֲלֵאִין	ד'ח"א	שִׁאֲרֵי
טַפָּה שְׂנִיָּה שְׁעָרֵי נַעֲשׂוּ	ד'ו"א	עַל	פְּנֵי	הו"ה	בְּנֵי	ע"ב	חִקּוּיִם
ד' מִנְחִין וְנִשְׁלָמוּ ד'	לְהַשְׁלִי'	לֹ	חִקּוּבִי	וְאֻרִּים	שֶׁל	ד'דקנא	ד'ו"א :
חִקּוּבִי דִקְנָא ד'ו"א :	דִקְנָא	וְנַעֲשׂוּ	ז'נ	אֲלֵהִים	בְּנֵי ר' :		
		חִתּוּנִים :					(וַיַּעֲזֹב יְהוָה בְּנֵי שְׂדֵי)

יהודה מצפון

יהודה מצפץ

קדמא שלים והס סוד הד' חיוורתי דאחורי
 רישא. דח"א ומתהפך לאותיות תלפז בנ"י אלה"ס
 במלוי יודיען :

בחראה שלים והס סוד ד' תיקונים עלאן
 רבדיקנא דח"א והס ב' הווי"ת העומדים
 ב' פאות הראש והנה פאה בנ"י אלה"ס אך
 בח"א כתי' חין אלה"ס עמדי ולכן הוא תלפז :

כבר נודע כי ברישא ד"ח"א יש צ' מוחין שהם כתר חכמה ומהם יונאים הארה ל"ג תיקוני דיקנא בצוד פנימי ומקוף ובתר וחכמה כל אחד יש צו י' ספירות אבל אינם מתגלים להאיר בדיקנא רק בנג"ח כה"מ דחכמה ונג"ח כה"י דכתר :

י	ה	ו	ה	ו	לכון	באלו	ב' היות	י	ה	ו	ה
ז	ז	ז	ז	ז	שכל	אות	של כל הוי"ה יוצא	ז	ז	ז	ז
ח	ח	ח	ח	ח	שם	נלא	לכחוב כל שם תחת	ח	ח	ח	ח
ט	ט	ט	ט	ט	כל	אות	ואות ומאידים בכל	ט	ט	ט	ט
י	י	י	י	י	הי"ב	מדות :		י	י	י	י

אורות פנימים מקיפים

א שערות הממוכים לפאת הראש (ביניה דחכמה) (מלכות דחכמה) שם א"ל הוא ב' פחות הוקן ומקבלים מן ב' א"ל של ב' אליהם שבע' ר' פחות הרא' הרי ד"פ א"ל ב' קדק"ד כי כל א"ל א' ציור יי כזה א' וכל' ב' ו' **ב**

ב שערות שפל השפה (חסד דחכמה) (אחוריים של הוי"ה הוא ע"ב ואחוריים של מ"ה הוא כ"ו וס' א"ל בציור הכל שהוא ב' נ"ב ע"ה ב' רחום

אורת פנימים מקיפים

ג	והגזן	ארח' דחור' חוטמ' ורוא' פניו' מעשרו' (בגבורה דחכמה) והגזן' בני' ק"ך ועם' האוחיות' והכולל' בני' ב"פ ת"ב היוכל' מב' שמות' ע"ב ס"ב מ"ה כדודע' בסוד' הקדיש'
ד	אדך	ספרות' שעל' שפה' החחטוכה' (ח"ת חכמה) נלח' דחכמה' אר"ך דומו' לרנ"א נגורין' טבוקה' א"ח' מן' ש"ע נהודין' וע"ה בני' רכ"ב באגין' ב' פעמים' אל"ף וחס' ב' אלפיין' מן' ב' אל" שפגאות'
ה	אפים	ארחא' דפגלבות' דיקנא' (נלח' דחכמה) (ח"ת דחכמה) אהי"ה ביודיין' ע"ה בני' קס"ב חסיר' שס' אל" נשאר' בני' אפי"ס נס' אהי"ה ביהיין' ע"ה בנימטריא' קנ"ב חסיר' השרשים' ישאר' אפי"ס
ו	ורב' חסד	שערות' שזמרצח' הלחי' (הוד דחכמה) (בגבורה דחכמה) מוד' הו' הו' הוא' הת"ת ורובק' על' ע"ב ק"ל ונוטה' כלפי' חסד' וזהו' ור"ב חס"ד ר"ב בני' ע"ב ק"ל ור"ב חסד' בני'

ראות

ז ואמת תרין תפוחין קדישין (יסוד דחכמה) (חסד דחכמה) אהי"ה פ' אהי"ה בנימין
אמ"ת בס ז"ל ה"ב בנ"י אמ"ת כי הוא תיקון ז' בתרין תפוחין ב' צימין וב' בשמאל וא'
בחוטס ב' ס"ב

ח נוצר חסד לז הוקן הנגלה (מלכות דחכמה עס חס' דכח') (ציל' דחכמה עס יסוד דכח')
נולא עילוי ממנו אחרים של ע"ב הוא קפ"ד וצבי כ' בידוי"ן הוא קס"א שניהם בני' רלון שהוא
אבא יונק נול"ד עס סס ע"ב עלמו הוא נול"ד חס"ד

ט ראלפים שערות קטנות בין הגדולים (גבורה דכתר) (הוד דכתר) תיקון זה הוא גבורה
והו"ד שניהם דינים ולמטה מלך הדין הם ד' דורות אבל כהן שסס י"ג מדות רחמים
ת"ק פעמים ד' הוא אלפים :

י נושא עון שערות שעל הכרונ (ח"ת דכתר) (נלח דכתר) אל' אלכ"י בני' ז"צ אל' אלהים
במילוי יודי"ן בני' נוס"א עו"ן עס ב' תיבות שכינים עס אל' אלכ"י בני' נוס"א עו"ן :
יא ופשיע שערות דחליין בשיקולא דטיבורא (נלח דכתר) (ת"ת דכתר) עס אהי"ה במילוי יודי"ן ואלפ"ן
והסי"ן ע"ה בימטרא ופסע

יב וחטאה פומא דחטאני משערות (הוד דכתר) (גבורה דכתר) עס חל"י במילוי דמילוי יס בו ד"ל
אוחיות כמנין וחטאה עס האוחיות

יג ונקה לז הוקן כלפי גרון והוא מבוסס (יסוד דכתר) (חסד דכתר) עס אהי"ה במילוי יודי"ן שהוא
נולא חסאי ממנו יסוד אמא הוא כמנין ונק"ס יונקת אימא

וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו
כי פשענו כי אתה יהוה טוב וסלח רוב חסד לכל קוראיך .

אחר י"ב מדות שאז נסלס הו"א בכל השמימות אז הוא זיויב יעקב ורחל ולר"ך להעלות מ"ג אל רחל מבירורי
הגילוי"ן של רפ"ח גילוי"ן שפלו בקליפות ללורך עיבור שהוא בני' רפ"ח ולר"ך כמסור עלמו למיתא סוד
הקליפה להוליא מזה הגילוי"ן ויעלו בסוד מ"ג והוא סוד נפילת אפים כאיס סנופל מאיגרא רמא לבירא
עמיקתא ויפוב על זרוע ולא טל ידו ויאמר ככוונה דבס

אליך יהוה נפשי (גי' מ"ת) אשא : אלהי כך כטחתי אל אבושה אל יעלצו
אויבי לי :

הוי"ה זו הכוין במילוי הסי"ן בני' ב"ן ור"ת של א"ליך נ"פשי א"שא בני' ב"ן אלהי ב' מ"ג ב"ך ב"טחתי
אל' א"בושה ב' ו' הוי ב"ן ב' והס גבורה ממנוקס ועכס היא מקבלת המ"ג ללורך בחי"ה הנפשות לפי
שמומור הזה הוא סוד מסידת נפשו למנוקס המנוקס נעלס אוח ו' שהוא חיו"ס :

גם כל קוץ לא יבושו ובושו הבוגדים ריקסך רכיך יהוה הודיעני אורחותיך
למדני : קרדיכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קוינו כל היום :
זכור רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה . חטאת נעורי ופשעי אל תזכור
כהסדך זכור לי אתה למען טובך יהוה . טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים
בדרך . ידרך עניים במשפט וילמד עניים דרכו כל ארחות יהוה חסד ואמת
לנוצרי בריתו ועדותיו : למען שמך יהוה וסלחת לעונינו כי רב הוא : מי זה
האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר : נפשו כטוב תלין וזרעו ירש ארץ . סוד יהוה
ליראיו ובריתו להודיעם עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי : פנה
אליו ונחני כי יחיד ועני אני : צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני : ראה
עניי ועמלי ושא לכל חטאתי : (ר' זו במקום ק' ר' רומזו לרשע) : ראה אויבי כי
רבו ושנאת חמס שנאוני : עמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי כך : תום
ויישר יצרוני כי קייתך : פרה אלהים את ישראל מכל צרותיו : (והוא יפרה את
ישראל מכל עונותיו :

הכוין כי ציווי זה הו"א ניהל בחי"ה הנפס במלכות ללורך הנפשות

ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו זכור רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם
המה יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך אל תזכו לנו עונות ראשוני
מהר

שער הסליחות ונפילת אפים

מהר יקדמונו רחמין כי דלוננו מאד חננו יהיה חננו כי רב שבענו בון ברוגז רחם תזכור כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנתנו עזרינו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך

(ר"ת של כל הפסוקים בנ"י אה"ה הוי"ה אה"ה)

וביום ב' וס' שאלו יושבין ב"ד שלמעלה מרבים בחסד ורחמים והוא רחום ה' אלהי ישראל שומר ישראל ורחמים ד"פ א"ת ומוציאן ס"ת כי ב"ה הם נבד עולם היצירה שהוא סוד ז"א שהוא סוד ס"ת כמ"ס וקודם יציאת ס"ת אומרים סליחות וחזורים לומר י"ב מדות ויבין לעשות זיווג שני ליעקב ורחל והוא סוד זיווג כפול כידוע סודו

ביום ו' מתחיל להחלוץ אור השבת משעה ו' ואילך עד שעה א' אחר השבת בסוד חוספת שבת וס' ל"א שעות כמנין א"ל שאלו יושב על כסא רחמים :

ר"ת ש"ל כמ"ס ר"חמים ו"מחנהב ב"חסידות הוא כרו"ב סיהפון מסוד לכרו"ב והוא סוד ח"מא עלאה סיוסבת על ז"א סקדרא כרוב והוא כסא רחמים :

אל מלך יושב על כסא רחמי ומתנהג בחסידו' ומוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח לא כרעתם תגמול אל הורית לנו לומר שלש עשרה מדות וזכור לנו היום ברית שלש עשרה מדות כהודעת לעניו מקדם וכן כתוב וירד יהיה בעניו ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה : (ויעבור וכו' וסליחת וכו' כי אתה שומע וכו') סליחה זו מיוסדת דרך אבנ"ד סוד אור הישר הרומז לחסד ובכל אות ב' חיצות כי הוא משולש מחנ"ת והוא רומז לפסוק ויסע סיולא ממנו ע"ב שמוס דרך ישר הרומז לחסד שכולל גם לבנודה וס"ת ולכן הוא משולש :

אלהינו ואלהי אבותינו

אנשי אמנה אברו באים בכח מעשיה' גבורים לעמוד בפרץ דוחים את הגזירו' דין לנו למחסה ולחומה ביום זעם וזעבים אף בלחשם : ח"מא עוצרים בשועם מרם קראוך עניתם יודעים לעתר ולרצות באב רחמת למענם לא השיבותם ריקם כרוב עונינו אברנום נאספו מנו בחטאינו סעו המה למנוחות עזבו אותנו לאנחות פסו גודרי פרץ צימותו משיבי חמה קמו בפרץ אין ראויס לרצותך נאספו שוממנו בכל פנות תרופה לא מצאנו שכנו אליך בבוש' פנים לשחרך אל בעת צרותינו :

סליחה זו מיוסדת ע"פ תשר"ק סוד אור חזון רומז אל הבנודה ורומז לפסוק ויבא פרומו לבנודה :

תמהנו מרעות תשש כחינו מצרות שמנו עד למאוד שפלנו עד עפר רחינו מדותינו רחום כי כן מדותיך קשה עורף היינו פשענו ומרינו צעקנו אליך בפינו אין שומע לנו פתלתול ועקש לבנו עליון רחמין לא כלול ולא תמו חסדך סליחה עמך והנחם על הרעה לעמך משה כלפי חסד עשה עמנו לא תשל' לנו כמעשנו כעת בצרה גדול' אנתנו יודע לעין כל כי אתה אלהינו מוכך וחסדיך תשפיע לנו חתום פי שמן מלהשטין עלינו זעום וגעור בו לכל ישמינו ויעמוד מליץ יושר לצדקנו הוא יגיד ישורינו דרכיך רחום וחנן גלית לציד נאמן בבקשו אז מלפניך אמונתיך הודעת לנו :

סליחה זו מיוסדת ע"פ א"ת ב"ה שיש בו יוסר ומפרט רומז לח"ת הכלול מחסד ודין ורומז לפסוק ויט שהוא רומז לח"ת :

אל תעש עמנו כלה תאחז במשפט ידיך בבא תוכחה נגדינו שמינו מספרך אל תמח גשתך לחקור מוסר רחמין יקדמו לרוגזך דלות מעשים בשורך קרב צדק מאליך הורינו בזעקינו אליך צו ישועתינו כמפגיעות שבסות אהלי תם פתחיו ראה כי שממו זכור נמת לא תשכח עדות מפי זרעו חותם תעודה תתיר

עד

מה נאמר לפניך יושב מדרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרים והנגלות אתה יודע אתה יודע דיו עולם ותעלומות סתרי כל חי אתה חופש כל חדרי בטן ובוהן כליות ולב אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מגד עיניך ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתמחול לנו על כל חטאותינו ותסלח לנו על כל עונותינו ותכפר לנו על פשעינו למען שמך יהוה וסלחת לעונינו כי רב הוא למען שמך יהוה תחיינו וכצדקתך תוציא מצרה נפשינו יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו השיבנו יהוה אליך ונשובה חרש ימינו כקדם אל מלך יושב וכו'

וְהוּא רְחוּם יִכְפֹּר עֶזְרָא וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה דְּהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ :
 אַתָּה יְהוָה לֹא תִכְלֵא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְיֹד וְיִצְרוּנוֹ הוֹשִׁיעֵנו
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם דְּהוֹדוֹת לָשִׁים קְדָשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲדָתְךָ : אִם
 עֲשׂוֹת תִּשְׁמַר יְהֹ אֲדֹנִי מִי יַעֲמֹד בִּי עִמָּךְ הַסְלִיחָה דְּמַעַן תִּנָּרֵא : לֹא בַחֲטֵאוֹנוּ
 תַּעֲשֶׂה לָּנוּ וְלֹא בְּעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמֹל עֲלֵינוּ : אִם עֲוֹנֵנוּ עָנּוּ בְּנוֹ יְהוָה עֲשֵׂה דְּמַעַן
 שְׂמֶיךָ : זְכוּר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֲסִדְךָ בִּי מַעֲרֹם הָמָּה : יַעֲנֵנוּ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה
 יִיִּיגְבֹּנוּ יָיִם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּקֹדֶשׁ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵינוּ : אָבִינוּ
 מִדְּרַגְתּוֹ חֲנֻנוּ וַעֲנֵנוּ בִּי אֵין בְּנוֹ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ דְּמַעַן שְׂמֶיךָ : אֲדֹנֵינוּ
 אֱלֹהֵינוּ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵנוּ וְזָכַר לָנוּ אֵת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ דְּמַעַן שְׂמֶיךָ :
 וְעַתָּה אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ אִשֶּׁר הוֹצֵאת אֶרְעָךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וְתַעֲשֶׂה
 קֶדֶשׁ יָיִם בְּיוֹם הַזֶּה חֲטֵאוֹנוּ רִייעֵנוּ : אֲוִיִּי תִּכַּל צְדָקוֹתֶיךָ יִשָּׁב נָא אִפְּךָ וְחַמְתָּךְ
 מִעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הֵרָה קְדִישֶׁיךָ בִּי בַחֲטֵאוֹנוּ וּבְעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם וְעִמָּךְ
 לְחִרְפָּה לְכֵד סְבִיבוֹתֵינוּ : : וְעַתָּה יִיבַע אֱלֹהֵינוּ אֵל תַּפְלַת עֲבָדְךָ וְאֵל תַּחֲנוּנָיו
 וְהֵאָר פְּנֵיךָ עַל מַסְדֵּיֶיךָ הַיָּמִים לְמַעַן אֲדֹנִי :

הַמָּה אֲלֵהֵי אֲזַנְךָ וְשִׁמְעֶךָ עֵינֶיךָ וְרֹאֵה יְיָ מִמּוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא יִשְׁמָךְ
עָלֶיהָ כִּי לֹא עֵי צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ כַּפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לִפְנֶיךָ כִּי עַל הַחֲמִיד
הַרְבִּים : אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סִלְּחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחָר לְמַעַנְךָ
אֱלֹהֵי כִי שְׁמָךְ נִקְרָא עַל עֵירֶךָ וְעַד עַמָּךְ : אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵק מִן הָרָאוּנוּ אוֹת לְטוֹבָה
וּבְקִינָה נְסִיחוֹתֵינוּ מֵאֲרָבַע פְּנֵאוֹת הָאָרֶץ יִכְרֹו וְיִדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יְיָ הוֹדָה
אֱלֹהֵינוּ

שער חסליחות ונפילת אפים

אֶל־הֵינוּ : וְעַתָּה יְהוָה אֲבִינוּ אֶתָּה אֲנַחְנוּ הַחוֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה־יָדֶךָ בָּלָנוּ : הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ צוּרֵנוּ מִלִּפְנֵי וְגוֹאֲלֵנוּ : חוֹסֶה יְהוָה עַל עַמּוֹ וְאֵל תַּתּוּ נַחֲלֶתְךָ לְחֹרֶפֶה לְמַשָּׁל בָּם גּוֹיִם קָמָה יֹאמְרוּ בַעֲמִים אֵיזֶה אֱלֹהֵיהֶם : יוֹדְעֵנוּ כִּי חָטֵאנוּ וְאִין מִי־עֲמֹד בְּעַדְנוּ שְׁמֶךָ הַגְּדוֹךְ יַעֲמֹד לָנוּ בַּעַת צָרָה : יוֹדְעֵנוּ כִּי אִין בָּנוּ מַעֲשִׂים צָדִיקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : בְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים בֶּן תִּרְחַם יְהוָה עַדְיֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ : חֲמוּל עַל עַמּוֹךְ רַחֵם עַל נַחֲלֶתְךָ חוֹסֶה נָא בְּרוֹב רַחֲמֶיךָ הִנֵּנוּ וְעַנּוּ כִּי לֶךְ יְהוָה הַצֹּדֵקָה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת :

הַבֵּט נָא רַחֵם נָא עַל עַמּוֹךְ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חוֹסֶה וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה צֹאן מִרְעִיתְךָ וְאֵל יִמְשָׁל בָּנוּ קֶצֶף כִּי לֶךְ עֵינֵינוּ תְּדוּיֹת הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ : רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיתְךָ הַפִּיטָה וְעַנּוּ בַּעַת צָרָה כִּי לֶךְ יְהוָה הַיִּשׁוּעָה בְּךָ תִּנְחַלְתָּנוּ אֱלֹהֵי סִלְיֹת אֲנָא סִלַּח נָא אֵל טוֹב וְסִלַּח כִּי אֵל מְלַךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה :

אֲנָא מְלַךְ חֲנוּן וְרַחוּם זְכוֹר וְהַבֵּט דְּבָרִית בֵּין הַבְּתָרִים וְתִרְאָה לִפְנֶיךָ עֲקֵבִית יָחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל : אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי חֲנוּן וְעַנּוּ כִּי שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל נִקְרָא עָלֵינוּ עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת בְּכָר עֵת עֲשֵׂה עִמָּנוּ בְּחֶסֶדְךָ חֲנוּן וְרַחוּם הַפִּיטָה וְעַנּוּ בַּעַת צָרָה כִּי לֶךְ יְהוָה הַיִּשׁוּעָה : אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי מִחְסְנוּ אֵל תַּעֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּרוֹעַ מַעֲלָדֵינוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֶסֶדְךָ וּבְרוֹב טוֹבְךָ הוֹשִׁיעֵנו וְחֲמַל נָא עָלֵינוּ כִּי אִין לָנוּ אֱלֹהִים אַחֵר מִבְּלָעֶדְךָ : צוּרֵנוּ אֵד תַּעֲזִבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵל תִּרְחַק מִמָּנוּ כִּי נִפְשָׁנוּ קֶצֶף מִחֲרֵב וּמִשְׁבִּי וּמִדְּבַר וּמִמְנַפָּה וּמִכָּל צָרָה וְיִגוֹן הַצִּילָנוּ כִּי לֶךְ קוּיֵנוּ וְאֵל תִּכְלִימֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהֵאָר פְּנֶיךָ בָּנוּ : וְזָכַר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ רָאָה בְּצָרוֹתֵינוּ וּשְׁמַע קוֹל תַּפְלָתֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּד פֶּה :

אֵל רַחוּם וְחֲנוּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּד מַעֲשִׂיךָ כִּי אִין כְּמוֹךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנָא יֵשׁא נָא פִשְׁעֵינוּ אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ אֵל חַי וְקַיִם הַחֲסִין בְּכַח חֲסִיד וְטוֹב עַל כָּל מַעֲשִׂיךָ : כִּי אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵל אֶרֶץ אֲפִים וּמִלֵּא רַחֲמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ בְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ שְׁמַע מִלִּפְנֵי תַפְלָתֵנוּ וּמִדְּ אֲוִיבֵינוּ הַצִּילָנוּ שְׁמַע מִלִּפְנֵי תַפְלָתֵנוּ וּמִכָּל צָרָה וְיִגוֹן הַצִּירָנוּ : אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי אַתָּה וְשְׁמֶךָ עַדְיֵנוּ נִקְרָא אֵל תִּנְחַלְתָּנוּ אֵל תַּעֲזִבֵנוּ אֲבִינוּ וְאֵד תַּשְׁשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ וְאֵל תַּשְׁבַּחְנוּ יוֹצְרֵנוּ כִּי אֵד מְלַךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה :

אִין כְּמוֹךָ חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אִין כְּמוֹךָ אֵד אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת הוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִרְעַשׁ וּמְרוֹגַי הַצִּילָנוּ זְכוֹר לַעֲבֹדְךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֵל תַּפֵּן אֵל קִשְׁיֵנוּ וְאֵל רִשְׁעֵנוּ וְאֵל הַטְּאֵתֵנוּ יְיֹיב מִחֲרִין אֲפֹךְ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמּוֹךְ : וְהִסֵּר מִמָּנוּ מִכַּת הַמּוֹת כִּי רַחוּם אַתָּה : כִּי בֶן דְּרָכָךְ

דַּרְבֵּךְ עוֹשֶׂה חֶסֶד הֵנָּה בְּכָל דּוֹר וָדוֹר : חוֹסֶה יְהוָה עַל עַמּוֹ וְהַצִּילָנוּ מִזַּעֲמָךְ
וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִבֶּת הַמִּגְפָּה וּגְזֵרָה קָשָׁה כִּי אַתָּה יוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : לֵךְ יְהוָה הַצִּדְקָה
וְלָנוּ בּוֹשֶׁת הַפָּנִים מִה נִתְאַוֵּן מִה נֶאֱמַר מִה נִדְבֵּר וּמִה נִצְטָדֵק נִחְפָּזָה דְּרָכֵינוּ
וְנִחְקָרָה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֶיךָ כִּי יִמְיָנֶךָ פִּשְׁוֹטָה לְקַבֵּל שָׁבוּס : אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא
אֲנִי יְהוָה הַצִּדִּיקָה נָא : אֲנִי יְהוָה עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ : לֵךְ יְהוָה חֲפִינוּ לֵךְ יְהוָה
קוֹיָנוּ לֵךְ יְהוָה נִיחָל אֵל תַּחֲשָׁה וְתַעֲנֵנוּ כִּי נֶאֱמַר עַמִּים אֲבָדָה תִּקְוָתָם כֹּל
כֶּרֶךְ וְכֹל קוֹמָה לֵךְ דְּבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה :

הַפּוֹרֶתֶת יָד בְּתִשְׁוִיבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְחָדָה נִפְשֵׁנוּ מְרוֹב עֲצָבוֹנוּ
אֵל תִּשְׁפָּחֵנוּ נִצַּח קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי חֲסִינוּ בָּךְ : אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי אִם
אִם אֵין בָּנוּ צִדְקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים זָכַר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְעִדּוֹתֵינוּ בְּכָל
יוֹם יְהוָה אֶחָד הַפִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוֹ מִכְּאֻיְבֵינוּ וְצָרוֹת לִבְכֵינוּ חוֹסֶה עֲלֵינוּ
וְאֵל תִּשְׁפּוֹךְ חַרְדָּךְ עֲלֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ עַמֶּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ : אֵל עוֹרֶרָה נִבְוֶרְתָּךְ
וְקִנְאַתְךָ עַל אוֹיְבֶיךָ הֵם יְבוֹשִׁי וְיִחַתּוּ מִגְּבוּרָתָם וְאֵל יַמְעִטוּ לִפְנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ
מִהָרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בַּיּוֹם צָרָתֵנוּ וְאִם לֹא לִמְעַנְנוּ לִמְעַנְךָ פֶּעַר וְאֵל תִּשְׁחִית
זָכַר שְׂאֵרֵינוּ וְחוֹן אוֹם כִּי לֵךְ מִיַּחֲלוֹת עֲנֵנוּ כִּי אֵל מִקֶּדֶךָ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה
וְזָכוֹר עִם הַמִּיחָדִּים שְׁמֶךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אֶחָד :

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מַחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לַעֲמֶךָ :
הִבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה כִּי הֵייוּ לַעַג וּקְלָס בְּגוֹיִם נִחְשְׁבֵנוּ כַּצֶּאֱן לַמִּכָּח יוֹבֵל לַהֲרוֹג
וּלְאֹכֵל וּלְמַכָּה וּלְחִרְפָּה :

וּבְכָל זֹאת שִׁמְךָ רָא שָׁכַחְנוּ נָא אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ • (יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל)
זֵרִים אוֹמְרִים אֵין תּוֹחֵלֶת וְתִקְוָה חוֹן אוֹם לְשִׁמְךָ מִקּוֹה טְהוֹר יִשְׁעוֹתֵינוּ קִרְבָּה
יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנֵחַ לָנוּ רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת כַּעֲסֶךָ מֵעֲלֵינוּ •

אֲנִי שׁוּב מַחֲרוֹנְךָ וּרְחַם סְגוּלָּה אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ (יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל)
חוֹסֶה יְהוָה עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְאֵל תִּתְּנֵנוּ בִּידֵי אֲכָזְרִים לְמַה יֹּאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיהָ נָא
אֱלֹהֵיהֶם לִמְעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְאֵל תֹּאחֲרָה :

אֲנִי שׁוּב מַחֲרוֹנְךָ וּרְחַם סְגוּלָּה אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ (יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל) :
מוֹלִינוּ תִּשְׁמַע וְתַחֲוֹן וְאֵל תִּשְׁשֵׁנוּ בִּיר אוֹיְבֵינוּ לְמַחֲוֹ אֶת שְׁמִינוּ זָכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאֲבוֹתֵינוּ אֲרַבָּה אֶת זִרְעֶכֶם כְּכּוֹכְבֵי שָׁמַיִם וְעַתָּה נִשְׁאָרְנוּ מֵעַם מְהֻרָבָה (וּבְכָל
זֹאת) : (יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל) :

הוֹשִׁיעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שִׁמְךָ וְהַצִּילָנוּ וּכְפָר עַל חַטָּאוֹתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ •
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מַחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לַעֲמֶךָ :
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹר שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵל יֹאכֵד יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שְׁמוֹר שְׂאֵרֵי עַם אֶחָד וְאֵל יֹאכֵד גּוֹי אֶחָד הַמִּיחָרִים שִׁמְךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :

שיעור הסליחות ונפילת אפים

שומר גוי קדוש שמור שארית עם קדוש ואל יאבד גוי קדוש המשלשים בשלש קדושות לקדוש:

מתרצה ברחמים ומתפייס בתחנונים התרצה והתפייס לרוד ודור כי אין עוד •
א"מ אבינו אתה •

א"מ אין לנו מלך אלא אתה : א"מ רחם עלינו • א"מ חננו ועננו כי אין בנו מעשי •
עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו למען שמך •
ואנחנו לא נדע מה נעשה וכו'.

סוד הקדיש שאחר נפילת אפים

תב"י ד"ל   מד"י ח"ק   אלהים יסוד אדני   ב"י   יוד   ס"ה   יוד   ס"ה   יוד   ס"ה
יתגדל   ויתקדש   שמיא   רבא   אמן   יאדהוניה

י
א
י
אלמא די ברא כרעותיה וימליך
ה
ל
ה
ו
ה
י
ד
ח
י
מ
ד
ה
י
אמן

ה
ים הוי"ה פשוט ממתק לאלהים פשוט
ה נשאר אות ס' של אלהים שלא מתק
ל
מלכותיה ויצמה פורקנא ויקרב
ו
י
ו
ו
ה
ם
מ
ד
יאהדונה

הכולל והוא ׀ ששאר למעלה באלהים מן הוי״ה : י״ד אותיות פשוט ומלוי הוי״ה דע״ב ממתקים לי״ד
אותיות מילוי אלהים היינו עם אות השאר למעלה

בחיובן וביומיוֹן ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן
יאהויה

מוסין דאיהל ממותקין ע"י מוסין דאזל ע"כ נמתקו ב"פ י"ד

[illegible]

שמיה

תפלת האצילות

ה' ו' ר' ו' ד' ו' י' ו' ה'

וְנִחַמְתָּהּ דַּאֲמִירָן בַּעֲלָמָא וְאָמְרוּ אֲמֵן יִאֲהוּיָהּ

הנהגה כשאר כאן ו' אחריות ומילוי הוי"ה שכבר נשלמו אחריות
אלהים בחיבת בריך והם מתחזקים לשאר אחריות שנשאר ממילוי ומילוי אלהים אחר היום ויתחלל
ששון להם מיוחד כי מילוי ממילוי הוי"ה הם מ"ב אחריות ושל אלהים הם כ"ב אחריות ואלו הן אלו, הן
הן הוי"ה וד ויו דהי יוד אלו הנשגרים הן הוי"ה וד ויו דהי יוד אלו הן מן אלהים ויו דלת
מם מם אלו הנשארים מן אלהים ויו דלת מם מם

אל ארך אפים ורב חסד ואמת אל באפך תוכיחנו • חוסה יהוה על עמך והושיענו
מכל רע חטאנו לך אדון סלח נא כרוב רחמיך אל.

אל ארץ אפים ורוב חסד ואמת אל תסתור פניך ממנו • חוסה יהוה על עמך והצילנו מכל רע : חטאנו לך ארון שלח נא כרוב רחמיק אל :

סוד הוצאת ספר תורה

ספר נחבאר שבו ימי החול ציוס א' מחלק בח' תוספת נשמה מצדיא וציוס ב' בח' רוח מיצירה וציוס ג' בח' נפש מעשים וציוס ד' הוא הכנה לקבל נפש מצחי' תוספת שבת הבאה וציוס ה' בח' רוח מיצירה וציוס ו' בח' נשמה מצדיא א"כ ציוס ז' וה' הוא בח' יצירה שהוא בח' ח"ת שהוא סוד התורה שבכתב כנודע ולכן בב' ימים אלו אנו מויליין הס"ת וקוראין בה וסוד הוהא ס"ת מן ההיכל ואח"כ נוחטין אותה על המגדול ובוללין לפחות הס"ת ומגביהו להראות הכתב אל העם הכוונה הוא כבר נחבאר שאחר חזרת העמידה מחמת רובי האורת נבקע יסוד אימא והנה כל זמן שיסוד אבא שבו סוד כפר תורה יסוד אמת אין כח בוצרת הפנימית דיסוד אבא להאיר בקבוע ב' מחילות ששם כל יסוד שלו וכלי יסודי ונשמה וללאות לחן ב' אחר אבא שבו בחור ו"א אבא אחר שנקבע יסוד אימא ונחקקנו מחילותיה כמ"ס לעיל הנה לא נשאר אלא מחילה ח' ונחבלה יסוד אבא ואז יוכל לבקוע מחילה ח' ויוכל הארה דרך מחילות יסודו בחור ו"א אבא אינם יכולים להשכלות לחון מו"א להאיר כנוקבא וגם ליעקב ורחל שעדיין יסוד אבא תחוס בחור יסוד ו"א וגם הארה שיוצאת דרך מחילה א' נשאר בחור ו"א ואינו יכול לבקוע ב' מחילות ששם כלי שלו וכלי סל ו"א אבא אחר היוויו שנקפת פה יסוד אז יוצאיה גם הארה אבא מן היסוד לנוקבא והנה הוהא ס"ת מן ההיכל הוא סוד בקיעה ראשונה כי יסוד אימא הוא סוד היכל עילא כמבואר בוורה הוא נבקעת ונפתח ההיכל ומתגלה יסוד אבא הוא סוד הוהא הס"ת עם החיק שבה לחון מן ההיכל ומתגלה בבש"ס הרמוז לנוקבא שהיא בית כנסיה לכל האורות שלמעלה אבא עדיין הוא בחיק סוד יסוד ו"א שהוא חיק ליסוד אבא ואין נהנין ממנה כי לא נהגה הכנה שבחכו אח"כ מוליכין אותה אל המגדול הרמוז למלכות כסוד הכחוש מגדול עוז שס ה' ב' ירוך לדיק ונשגב כמבאר ציור מאן מגדול דא מגדול דוד אצורו שס ה' ממס בו ירוך לדיק לדיק ולעילא סוד יסוד דו"א ונשגב מאן ונשגב ונשגב הוא מגדול שגאיר בה האורות היוצאים מאבא כמ"ס ולכן לריק שיהיה למגדול סיה דרבין כבוד מענות לבס' והס"ת למעלה שציעי' סו' הכס' ואז פוחתה הס"ת ומויליין אותה מן החיק והוא סו' בקיעה שניה שיוצא תן סוד ו"א לחון ומתגלה האורות והוא סוד הארה ובלא ונשגב ונשגב ונשגב מגדול ולכן נמגידיה' ומאריה' ככתב אל העם לרמוז שכבר נחבלו אורת אבא ורי בזה :

וַיְהִי בְּנֶסֶע הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר ר"ת חו"ב סוד נוקבא אשר בשבילה הוא סוד הולאת ס"ת **משנה** בני קפ"ד כשעולאים ס"ת יאמר זה

קס"א סוד חלוקית יסוד אבא ופפיות יסוד אימא כנודע קרמה יהודה ריפוצו אליבד רינוסו מישנאד

מִפְּנֵי־כִי מִצִּיּוֹן יִסּוּר תִּצְאָה תִּזְרָה יִסּוּר אֲכָה וְדַבֵּר יִהְיֶה וְ"כִּי מִיִּרְשָׁלַּיִם סוּר וּמְנוּחָה אֵימָה

ברוך שמייה דמרי עלמא בריך כתרך ואתרך יהא רעותך עם עמך ישראל
לעלם ופורקן ימינך אחזי לעמך בבית מקדשך ולאמטויי לנא מטוב נהורך
ולקבל צלותנא ברחמי' יהא רעוא קרמך דתודיך לן חיי'ן בשיכותא זלחוי אנא
פקיד' בגו צדיקי' למרח' עלי ולמנט' יתי וית כל די ליודי לעמ' ישראל אנת הוא זן
לכבודא

סוד הוצאת ספר תורה

לכולא ומפרנס לכולא אתה הוא דשליש על כולא אתה הוא דשליש על מלכא ומלכותא דילך הוא אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא קמיה ומקמיה דיקר אורייתיה ככל עידן ועידן לא על אנשרחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא אלא באלהא דשמיא דהוא אלהא קשום ואורייתא קשום ונביאותי קשום ומסגין למעבד טבון וקשום ביה אנא רחין ולשמיא קדישא יקרא אנא אימר תושבחן יחא רעוא קדמך דתפתח לבאי באורייתא ותשלים משאלין דלכאי ולכא דכל עמך בית ישראל למב ולחיין ולשלם:

סוד קריאת ספר תורה בב' ודורה'

בשמוציא הס"ס יאמנו צימני הרונו לאבא סיערא דימנא כנודע וחולין על הס"ס ב' רימוניס הרומוזן לב' עטרין הימין רומז לה"ס מזל אבא והשמאלי רומז לה"ס מסטר' דא' ואומרים אז הרמזים וכו' ומוליכין הס"ס ומניחין אותה על הנגדול כי גם ה"א נקרא ג"כ תורה שבכתב כמו יסוד אבא כנודע והכוונה ליחד ה"א שהוא ס"ס בנוקבא סוד המגדול ויאמר פסוק מגדול עוז שם יהוה"ה בו ירוך לדיק וגשגב ומוציאין הס"ס מן התיק ופותחין אותה ונגדיהין ומראין הכתב אל העם לכוונה הכל והרב האר"י היה מלוה הס"ס עד התיבה והיה עומד שם עד שמראין הכתב כדי שיוכל לקרוא באותיות התורה ואמר שעי"ז נחוסק הארה גדולה בשמחו ויכוין כי הס"ס הוא סוד ז"א שנתן סוד הארת הטעמים והקודם שהס סוד האורח או"א כנודע אל המלכות ולא נשאר כי אם גויחן סוד האותיות והחיון בסוד הכתוב וכל אשר לאיש זה ז"א יתן בעד נפשו זו הנוקבא ולכן אין בס"ס טעמים ונקודת כי אם אותיות והתגין ואומרים

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל תור' צו' לנו משה מורשה קהלות יעקב עין חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום שלום רב לאוהבי תורתך ואין לבו מבשול יהוה עוז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :

צריך שיהיה חומש פתוח לפניך ותהיה אזהר קשוב לקול הקורא לשמוע מלה במלה ולא יביעו רק יבטל בשפתיו בלחש מלה במלה ויכוין כי המגדול הוא דמיון הר סיני שם **אדני** והס"ס שם **יהוה** ומתיחדים בסוד **יאנדרנה** העולים לקר' והס' כהן לוי ישראל הם נגד ג' אורת כה"י דאבא שמחגלים בשעת קריאה נגד נח דאבא המחלש בגבורה דז"א הוא לוי סטרא דגבורה ונגד יסוד אבא שמחלש כהן סטרא דחסד ונגד הוד סטרא דנח דאבא המחלש דז"א הוא לוי סטרא דגבורה ונגד יסוד אבא שמחלש כה"ס דז"א הוא ישראל סטרא דעמודא דאמנעיתא :

העולה לתורה בריך לאחז בשתי ידיו ביריעות התורה יד א' מזל ימין ויד א' מזל שמאל ואל יאחז ביריעות בלי נופה וכל האוחז ביריעה בלי נופה עי"ז אמרו כל האוחז ס"ס ערוס נקבר ערוס והאידנא שיש ב' עמודים של עץ לבס"ת יאחז בעמודים ועי"ז טוב לאחז עי"י הטלית ובשעת אחיזתך בשתי ידיך ויכוין כי כה"י הס"ס היריעה הוא סוד אורת אימא והכתב הוא סיד אורת אבא והנה בא"י יש ב' אהי"ה יודידין והי"ן בנ"י קס"א קכ"א בנ"י חד"ס ובאוחזך בב' ידיך שבכל א' י"ד פרקים הרי ב"פ יד חכיון לאותיות אהי"ה פשוט ומילוי שיש בהם י"ד אותיות הרי ב' אהי"ה ב"פ י"ד הוא כ"ח ועם חד"ס הוא בנ"י ש"ס בסוד הכתוב וקורא לך שם חד"ס והנה שם בנ"י ספר והוא מסטרא דא' ומסטר' דאבא יש י"ב צירופי הוי"ה בנ"י חד"ס סוד אור חד"ס על ליון תאיר כי ליון הוא סוד יסוד אימא כנודע ואור אבא מאיר בהוי"ה בו הוי"ה צמילוי דמילוי שיש בהם כ"ח אותיות והוא ג"כ בנ"י ש"ס שהוא ספ"ר והנה קודם הברכה

הברכה חכיון לב' אלהי' וכו' י"ד שהוא בני' ספ"ד • ותפתח הס"ת ותראה בו הפרשה שאח"כ לר"ך לקרות' ואח"כ תסתום הס"ת ותסתמוהו לס"ת ותבדק בשמחה רבה שגללת מדת כוזבת וזכיית לחרות אמ"ת שהיתה שעשועים של הקב"ה וכתנה לנו בחסדו ויבדק בקול רס :

ברכו את יי המבורך ברכ"ו בני' הוי"ה וריבוע דהוי"ה בני' ע"ב וריבוע דע"ה בני' ק"ל הרי ברכ"ו גם המילואים של ג' שמות ע"ב ס"ב מ"ה המילואים לבד בני' ק"ב וג"פ מ"ב היואלים מאלו ג' מילואים בני' קכ"ו הרי ברכ"ו המברך ה' בני' ליורים בני' מ"ב וה"ו פ' ה"ו בני' רכ"ה הרי המברך

ע"ב ק"ל כ"ו מ"ב רכ"ה נקודת ליון

ברוך יהוה המבורך לעולם ועד

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יהוה נותן התורה :

אח"כ תחלק ירך השמאלית וישאר רק ירך הימני' אוחז בס"ת וחכיון כי קפ"ד קס"א שהוא סוד חילוניית יסוד אבא ופנימות יסוד אימא בני' ספ"ר ע"ה וחכיון לה' ח' מנד אבא ובהם כלולים ה"ב מנד אמא ויכוין כי בד' אצבעות הא' ד"פ ע"ב בני' רפ"ס ובגדל הוא שם ב"ן ועס רפ"ח בני' ספר ויכוין כאלו מקבל תורה במעמד הר סיני מפי הקב"ה • אחר הקריאה יסתום הספר תורה ויבדק •

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת וחי עולם נמע בתוכינו ברוך אתה יהוה נותן התורה :

(הגולל יאמר לך ה' הגדולה וגו' קדים אחר הס"ת כמו הקדים הנאמר לעיל אחר נפילת אפים)
הנה כבר נחבאר שגפילות אפים נעשה הוי"ו דיעקב ורחל באצילות וכבר נחבאר שבעת הזווג מוכרחים ה' עולמות ב"פ להתרחק מן הזווג ולעשות סוד כנפים לבסות האצילות כחצי גורן עגולה שלא יהיו המלוכים בסוד ההסתכלות ולכן אחר נפילת אפים וי"ג מדות הרומזים לזווג כסול כמ"ש לעיל אלו אומרים קדים לחזור ולכלול ה' עולמות למעלה כדודע סוד הקדים שהוא עליית העולמות ע"י שם מ"ב שהוא סוד ג"פ י"ד שה' י"ד הם מעלים העולמות וכל א' מקבל שפע מן זיווג הקדוש והנה עתה באשרי מקבלת עולם הבריאה שפע מן האצילות וכוכל ליוון מקבל הלידה ובעליו מקבלת העשייה ואח"כ יורדים כ"א למקומו ולכן לר"ך לכוין כי עתה מאיר שם ע"ב שהוא י"ד ה"ו ה"י שהוא באצילות לשם ס"ב שהוא יו"ד ה"י ואלו ה"י שהוא בבריאה והוא בחי' הנשמות דבריאה גם יכוין לשם ח"ל שרי' שהוא ג"כ בבריאה גם חדע שהזיווג שהוא לזורך הנשמות לר"ך שתקבל תחלה מ"ב מנ"פ פ' ב"ן שהם בני' יוס"ף והוא ג"פ ב"ן לזורך נפשות וג"פ ב"ן לזורך הרוחות וג"פ ב"ן לזורך הנשמות וכ"ז היא מקבלת ע"י הזווג אבל לא בפעם אחת רק תחלה היא מקבל' בחי' הנפשות ואח"כ בחי' הרוחות ואח"כ בחי' הנשמות והנה בגפילות אפים במזמור אליך ה' נפשי אשא כבר קבלה ג"פ ב"ן שהוא בחי' הנפשות כמ"ש שם ועתה הוא נותן לה בחי' הרוחות ולכן נרמז כאן ג"כ ג"פ ב"ן ב"ל ג' ב"ן א"רוממ"ך א"להי" המלך ס"ת עס ר"ת של א"רוממך א"להי ג' ב"ן גם אלהי בני' מ"ו ועס ר"ת של א"להי ה"מלך א"רוממך ג' ב"ן ובמזמור למנצח יעקב יש בו ג"כ ג"פ ב"ן כמ"ש במקומו והוא בחי' נשמות והג' אלו הם בגד שארה כסותה ועונתה והנה בגפילות אפים היה סוד העונה ועתה סוד השאר ולזה אומרים ג"פ אשרי וסוד כסותה ותבאר במקומו :

במזמור הזה יס' הוי"ת נגד חב"ד חב"ת נה"י ונקודת' ע"פ נקודת הספירות שהמל' מקבלת מכולם והיא נרמזת ברת של ל"הודיע ל"בני ה"אדם בבורותיו שם ל"לה בני' אדני

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיהיה אלהיו תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד • בכל יום אברכך ואהלה שמך לעולם ועד : גדול יהוה ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר דוד לדוד ישבת מעשיך וגבורותך וגידו : הדר בבור הודך ודברי נפלאותיך אשיחה : ועוזו נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה

שְׁאֵרֵיחַ הָאֲצִילוֹת

אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו חנון ורחום יהיה ארך אפים וגדל חסד : טוב יהיה לכל ורחמי על כל מעשיו יודוך יהוה --- כל מעשך וחסידיך יברכוכה --- כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו מלכותך מלכות כד עולמים וממשרת בכל דור ודור סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם --- את אכלם בעתו :

ר"ת פא של פ"ח א"ח יר"ך גבי' יאהדונה"י ומנ' יור"ן של תחלה וסוף הרמוזים לחמשה עילאה וחמשה ת"אה כדודע בזה הפרנסה וז"ל א"ח יר"ך אל"ל יר"ך גס ס"ח הוא חת"ך שם הנמונה על הפרנסה והוא מקבל מיר"ד שמונו וז"ל שם צ"כ כדודע. ובסע ע"ב יד' בכללות עשר הו' ת' ובמילוי המילוי יס"ב א"ח הרי חת"ך גס ומשניס ע"ב חת"ך ובת"ס ז"ש הוא שם קדוש גבי' ב"כ **יאהדונהי** ורמוז לב' נסירות חת"ך א' לז"ר שהם סוד יאהדונהי ר"ת ורחל שהם ג"כ סוד יאהדונהי ר"ת ל"ל ח"י רז"ן הוא רח"ל גבי' לדין של רחל שהם צב' עיניה הרמוז בפסוק עיני כל אל"ף יסבור ור"ך להמחיק ע"י צ' שנות קפ"ד קס"א שהם צ' יסודת לאו"א כדודע והם גבי' רז"ן.

פֹּתַח אֶת יְדִיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן צְדִיק יִהְיֶה בְּכָל דְּרָכָיו וְחֹסֶד בְּכָל
מַעֲשָׂיו קְרוֹב יִהְיֶה לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאֵמֶת רִצּוֹן יִרְאִי יַעֲשֶׂה וְאֵת
שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעַם שׁוֹמֵר יִהְיֶה אֶת כָּל אוֹהֲבָיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמֹד
תַּהֲלֵת יִי דִּהְיֶה וְהַיִּדְבָּר פִּי וְיִכְרֹךְ כָּל בֶּשֶׂר שֶׁם קִדְּשׁוּ לְעוֹלָם וְעַד וְאֲנַחְנוּ
נִבְרָךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

עֵתָהּ מִקְבֵּלֶת בְּחַי' הַנֶּשְׁמוֹת וְלִכְן נִרְמַז בַּמִּזְמוֹר זֶה ג' ב' פ' ב"ן כ"ל וְהוּא סוּד כְּסוּתָה סוּד עוֹלָם הַבְּרִיָּה עוֹכֵס הַנֶּשְׁמוֹת וְהוּא לְבָרֵךְ הַמַּלְכוּת דְּאֵילוֹת וְשֵׁם מִקְוָמָה כֶּשֶׁם יִמִּי ה' חוֹל כַּמ"ש וְהִנֵּה סוּד הַעֵיבוֹר נֶעֱשֶׂה בְּאֵילֹהִי וּבְדִירָאָה הוּא סוּד הַלֵּידָה כִּי מֵשֶׁם נִתְּחַבֵּי הַנֶּשְׁמוֹת וְסוּד הַלֵּידָה נִתְּחַבֵּי צוּרָה שְׂהוּא סוּד נְסִיכוֹת הַנֶּשֶׁם בְּרָחֵם הַאֵילָה וְלִעֻקָּתָ ע' קֵלִין וְשֵׁם סוּר ע' תִּיבּוֹת שֵׁשׁ בָּהֶם הַמִּזְמוֹר וְהַנֶּשֶׁם הוּא הוּא סוּד נֶשֶׁם הַבְּרִיָּה הַקָּדוֹשׁ שִׁירָד וְלִעֻזּוֹ עֵתָהּ בְּדִירָאָה וְעִי"ז נִפְתַּח רַחֲמָה וְהוּא סוּד הַמְצוּרָר צוּרָה דְּעֵיילַת רִישָׁה בִּין בְּרִכָּה וד"ל :

למנצח מומור לדוד יענך יהוה ב'יום צ'רה (ר"ת יב"ק) ישגבך ש"ם אלה"י
יעק"ב (ס"ת ב"ן) ישלח עורך מקודש ומציון יסעך יזכור כל מנחותיך
ועולתך ירשנה סלה יתן לך כלבך וכל עצתך ימלא נ'רנה ב'ישועתך
(ר"ת ב"ן) ובשם אלהינו נרגו ימלא יהוה כל משאלותיך עתה ידעתי כי
הושיע יהוה משיחו יענה משמי ק'דשו ב'גבורת י"שע (ר"ת יב"ק) ימינו אלה
ברכב ואלה בסוסים ו'אנחנו בשם יהוה אלהינו נוכיר המה כרעו ונפלו וא'נחנו
ק'מנו ונ'תעודד (ר"ת גי' יב"ק) יהוה הושיעה המלך יעננו ב'יום ק'ראנו (ר"ת
יב"ק ס"ת ב"ן) :

הנה פבר אמרנו שכל ה' עולמות כלולים בבריאה והם כוללים באצילות ואמרנו שהלירה היתה צבירה הכוונה שירדה בבריאה שהיא עדיין כלולה באצילות והלירה הוא סוד קדושת ובה ליוון סוד חספסת קדושה ומקבלין כל העולמות כל אחד לפי מדרגתה היינו הבריאה מקבלת בחי' השממות והלירה בחי' הרמות והעשייה יחי' הנפשות יעדיין כולם באצילות עד עלינו כמ"ס במקומו והנה ג' קדושות כבר נחברו ובהן הכוונה בקיצור **קדושי ח"ת** שהוא 'עולה אל השכמה סוד קדש הרי קדו'ש והכוונה לקבל שפע קדושה **קדושי ח"ת** שהוא ו' יורד עם השפע שקיבל מקדו'ש למקומו **קדושי ח"ת** שעתה נקרא קדוש ומשפיע לכה"י והוא סוד יהוה יסוד נצחיות כ"ה וזה"י מאורי' אל המכלות ונחמלא מכבוד ח"ת שהוא סוד ו' וזהו מלא כל הארץ כבודו והנה עתה מקבלים כל ה' עולמות קדושה מן ה' מוחין שהם סוד כ"ד וע"י ג' קדושים קבלו מן השכמה כח"ל ואח"כ מן הבינה וזהו צדוד ה' ממקומו מקום ו' שהוא בינה מקום ח"ת כמ"ס כבר ואח"כ מן הדעת וזהו ה' ימנול לעולם ועד ומה שאנו מקדימין ה' לימנול משא"ל

משא"כ בקדושה דעמידה לפי שבעמידה כוונתו להעלותה למעלה אל כל בעלה ועתה כוונתו להוריד השפע למטה מאצילות לבריאה ולכן קדושה זו כלשון הקודש נגד הא"י וכלשון חרגוס נגד בריאה ונריך לבין שם ע"כ נגד האצילות ובאות י' נגד הא"י ולהוריד מאצ"י לבריאה אות ה' ראשונה ושם ס"ג ושם א"ל שר"י שבבריאה ומשם יורד השפע ליצירה שהוא ו' שבשם ושם מ"ה ושם א"ל יהו"ה שביצירה ומשם לעשייה שהוא ה' אחרונה ושם כ"ן וא"ל אדנ"י שבעשיה *

וְבֹא רָצִיוֹן גּוֹאֵל וְלֹשְׁבִי פֶשַׁע בַּיַּעֲקֹב נֶאֱמִיָּהוּ וְאֵנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יְהוָה
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שָׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא יִמְשֻׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ
וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ אָמַר יְהוָה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם : וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל : וְקָרָא זֶה אֵר זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מֶלֶךְ כָּל
הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ : וּמִקְבְּלֵינָן דִּין מִן דִּין וְאֶמְרִין קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרֻמָּא עִלְאָה בֵּית
שְׁכִינְתִּיהָ קְדִישׁ עַל אֶרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ קְדִישׁ בְּעָלִם עֲדֻמְיָא : יְהוָה צְבָאוֹת
מְרִיא כָּל אֶרְעָא זִיו יִקְרָה וְתִשְׁאֲנִי רוּחַ : וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ
בְּבוֹר יְהוָה מִמָּקוֹמוֹ : וְנִטְלַתְנִי רוּחָא וּשְׁמַעִית בְּתִרִי קֹל זֶע סְגִיא דְּמִשְׁבַּחֵין
וְאֶמְרִין בְּרִיד יִקְרָא דִּיהוּה מְאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתִּיהָ : יְהוָה יִמְדוּךָ דְּעוֹלָם וְעַד :
יְהוָה מַלְכוּתִיהָ קָאִים לְעָלִם וּלְעַדְמִי עֲלֻמְיָא : יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אֲבוֹתֵינוּ שְׁמָרָה זֹאת דְּעוֹלָם לִיצֵר מַחְשְׁבוֹת לִבָּב עֲמָךְ וְהִכֵּן דְּכַבֵּם אֱלֹהֵיהוּ
רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה דְּהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חֲמָתוֹ : כִּי אַתָּה
אֲדֹנֵי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָךְ קוֹרְאִיךָ : צִדְקָתְךָ צִדֵּק דְּעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת :
תַּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם בְּרוּךְ אֲדֹנֵי
יּוֹם יַעֲמֹס דְּנוֹ הָאֵד יִשְׁוַעְתֵּינוּ סְדָה : יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֹב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סְלָה : יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם קִרְאָנוּ : בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ רַ"ת כֹּה"ט יכוין כנסור עמנו על קדושת השם דְּכַבּוּדוֹ הוּא

עולם הבריאה ששם תורתנו וכשתחזינו ולכן חנו מתפללים ונותנים הודים שהלילו מן הדת הכוזבת ונתן לנו תורת אמת

וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן דְּנוֹ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיִּי עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכֵינוּ הוּא יִפְתָּח
דְּבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשֹּׁם בְּלִבָּנוּ אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְעֲשִׂיּוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב
שָׁלֵם : לְמַעַן לֹא נִגַּע דְּרִיק יִכוּיִן כִּי רִי"ק אוֹתוֹת קר"י ועי"ו הוא מוליד נגעי בני אדם והם המובילים את

האדם לאחר מותו בשנושאים אלו ומביאו לקבר וכו' וְלֹא גִלְד לְכַהֲלָה : יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁנִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְנִזְבָּה וְנִתְחַיֶּה
וְנִרְאָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְבָּה דְּשֵׁנִי יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחֲיֵי הָעוֹלָם הַבָּא : לְמַעַן
יִמְרָךְ בְּבוֹד וְלֹא יָדוּם יְהוָה רַ"ת גי' אלהי"ם בסוד הכתוב אלהים אל רמז לך היינו שהביראה סוד אלהי"ם

בגי' הכס"א כי הבריאה הוא עולם הכסא כנודע וכשאין לה שפע עלמלה מן או"א עזר י"ה נחסר י"ה מן אלהי"ם ונשאר
בסוד חזקת אלהי"ם ואז כתיב נחלתנו דומיה דוס י"ה ולכן חנו מתפללים שהי"ה אלהי"ם מלא י"ה כחזכור בסוד הקדוש ואז הוא
מומרת כבוד כבוד הכתוב הנותן ומירות כלילת וד"ל אלהי לעולם אודך : ברוך הגבר אשר יבטח

בַּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מִבְּטָחוֹ : בְּטָחוּ בַּיהוָה עַד עַד

יכוין להשם הקדוש אכדשם בגי' ע"ד והכוונה כי שם אלהים א"ס מן אלהים הם סוד מ"א אוֹתוֹת
ומליו ומיליו דמיליו והם רחמים אך אוֹתוֹת האמלע שם כה"י רומזים לדין
של אלהי"ה חשוד ועריך

שארית האצילות

ולריך למתקם ע"י שם מ"ה בנ"י כה"י ולא מתהפכים האותיות כה"י אל האותיות שלפני כה"י שהם כד"ע כי כל פנים רומזו לרחמים ונעשו משם האלהים שם אכדע"ס שם של רחמים ושם הכתרון וד"ל

כִּי בִּיהַ יְהוָה צִוֵּר עוֹלָמִים וַיִּבְטְחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דוֹרְשֶׁיךָ יְהוָה
 לריך לכוין במ"ת של עזב"ת דורשיך יהו"ה בשם הקדוש תכ"ה והם אותיות שניות של שדי והוא שם קדוש מן ע"ב שמות והוא מסובל להכניע הקליפות ולהכריח הרשעים וזוהו השם הרג גשם למצוי דכתיב רשע למה תכ"ה רעך וכתיב הלהרגני אלה אומר וד"ל

יְהוָה חֲפֵץ לִמְעַן צַדִּיק יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר :

ולריך לכוין בר"ת של צדקו יגדיל תורה ויאדיר שהוא שם קדוש ל"ה בנ"י ת"ק מילוי של שד"י ועס"י של ויאדיר בנ"י שם אבגית"ן והנה אב"ג הוא ראש השם של מ"ב וז"ל הוא סוף שם של מ"ב שהוא שקנ"ה"ת והוא שלוש ראש השם עם סופו וכבר נודע ששם מ"ב הוא ציורה וראש הציורה הוא היכול ק"ק שהוא סוף הציורה להוריד שפע מצריחה לציורה אח"כ אומרים פסוק ה' אדונינו מ"ה אדיר וגו' להוריד שפע מציורה לעשיות ויכוין בחיבת מ"ה שהוא הוי"ה בלפ"ן בנ"י מ"ה שהוא ציורה כנודע האר"ץ הוא עשית כנודע :

יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ מֵהָאֲדִיר שֶׁמֶךְ בְּכָל הָאָרֶץ

קדים כקדים של יולר והכוונה לכלול יצירה בציורה בהיות עדיין למעלה באליות ואומרים מומרים **דְּהִירָה** המומרים הם בעולם הציורה והם מוד שורש הגבורות של מעלה המומרים ומכריחים את הקליפות בסוד זמיר עדיים לפי שמיצירה מתחילין הקליפות כנודע ולכן תכנין בלות י' מוד החכמה אנו שורש הגבורות המכניעים לס"א כנודע ובשם ע"ב שבאליות וממנו ה' ראשונה ולשם ס"ב וא"ל שד"י שבציורה וממנו לאות ו' ושם מ"ה וא"ל יהו"ה שציורה ומי ששמתו משורש קין יכוין מאל במומרים אלו לתיקון נשמתו

תִּפְלֶה לִ'דוֹד (ר"ת גי' ה' פִּאלֵהִים) ה"טֵה יי' הוּהָ א' זֶנֶךְ ע' צִנִּי (ר"ת גי' אֱלֹהִים) כִּי עֲנִי (בַּעֲשִׂיָה) וְאֲבִיּוֹן (בִּיצִירָה) אֲנִי (מַלְכוּת) שִׁמְרָה נִפְשִׁי כִּי חֲסִיד אֲנִי הוֹשַׁע עֲבָדְךָ אֵתָה אֱלֹהֵי הַבּוֹשָׁח אֵלֶיךָ חֲנִנִי אֲדִנִּי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם שִׁמַּח נַפְשִׁי עֲבָדְךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדִנִּי נִפְשִׁי אֲשֶׁא כִּי אֵתָה אֲדִנִּי טוֹב וְסִלַּח וּרְב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ הַאֲזִינָה יְהוָה תִּפְלָתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתַי בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָא כִּי תַעֲנֵנִי אֵין כַּמּוֹךְ בָּאֱלֹהִים אֲדִנִּי וְאֵין כַּמַּעֲשִׂיךְ כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחוּ לִפְנֵיךְ אֲדִנִּי וַיִּכְבְּדוּ אֶהְלֶךְ בְּאִמְתְּךָ יַחַד לִבְכִּי לִירֵאָה אֱלֹהִים לְבָדֶךְ הוֹרִינִי אֲדִנִּי דְרָכְךָ אֶהְלֶךְ בְּאִמְתְּךָ יַחַד לִבְכִּי לִירֵאָה שֶׁמֶךְ אוֹרֶךְ אֲדִנִּי אֱלֹהֵי כָּל לִבְכִּי וְאֶכְבְּדָה שֶׁמֶךְ לַעֲלוֹם כִּי חֶסֶדְךָ גָּדוֹל עָלַי וְהַצַּלַת נַפְשִׁי מִשְׁאוּל תַּחֲתִיָּה אֱלֹהִים זָרִים קָמוּ עָלַי וְעַדֶּת עֲרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שִׁמּוֹךְ לִגְדָם וְאֵתָה אֲדִנִּי אֵל רַחוּם וְהַנּוֹן אֲרָךְ אִפִּים וּרְב חֶסֶד וְאִמְתָּ פָנָה אֵלַי וְחֲנִנִי תִּנֵּה עֲזוּךְ לַעֲבֹדךָ וְהוֹשִׁיעָה לִבִּי אִמְתִּיךָ עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לַטּוֹבָה וַיִּרְאוּ שׁוֹנְאֵי וַיְבֹשׁוּ כִּי אֵתָה יְהוָה עֲזַרְתָּנִי וְנַחַמְתָּנִי :

זוהו שאין אומרים תחנון אין אומרים תפלה לדוד ומתחילין כאן

בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנִלְכֶּה בְּאוֹר יְהוָה כִּי כָּל הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיו וְאֲנַחְנוּ נִלְךְ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהִים חַיִּים לַעֲלוֹם וְעַד :

שִׁיר הַמַּעֲדוֹת לְדוֹד לִלּוּי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל לִלּוּי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם אֲזִי חַיִּים בִּלְעֻזְנוּ בַּחֲרוֹת אָפֶם בָּנוּ אֲזִי הַמִּים שִׁמְפוּנוּ נַחֲלָה עֵבֶר עַל נַפְשֵׁינוּ אֲזִי עֵבֶר עַל נַפְשֵׁינוּ הַמִּים הַזּוֹדוֹנִים בְּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ מִרְף לְשִׁינֵיהֶם נַפְשֵׁינוּ כִּצְפוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקֵשִׁים הַפַּח נִשְׁבֵּר וְאֲנַחְנוּ נִמְלָטָנוּ עֲזָרָנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

שִׁיר הלויים שהיו אומרים בכל יום שש"י השיר היו מתעוררים שפע עליון מן האצילות להאיר בכל בחי' נשמתיות והנה כבר נודע שזמן יום השנה לוקחים כל ימי החול השפעתם ולכן אנו אומרים היום יום ח' בשנה או ב' בשנה כדי להזכיר שנה בכל יום וזהו זכור אח"י השנה לקדשו כי גיוס הראשון לריך לסוכר

להזכיר יום השבת לקדש אותו יום מקדושת השבת והנה כבר נודע שבשעת ימי המעשה ההנהגה על ידי מעשרו"ן שהוא ביצירה ובו סוד ו"ק דובשת הח"ת באצילות לכן לריך לכיון בזה המזמור שהוא ביום א' והוא סוד קלם הראשון שבו"ק סוד החסד להאיר מן חסד דאצילות ע"י חסד דבריאה לחסד דיצירה ויארץ אות י' וס' יו"ד ה"י וי"ו ה"י שהוא כולל האצילות סוד נשמה נשמה וס' יו"ד ה"י יו"ד ה"י (כיקוד זה יוצא מן בריאת פרא אלהים א"ת סוד חסד דאצ' בחסד דבריאה שהוא א"ת

ה' ראשונים יו"ד ה' ואו ה' כלל הבריאה סוד נשמה דבריאה א"ל סד"י בחסד דבריאה שהוא א"ת א' תשס

ה' ואו ה' כלל היצירה ואל"ה יו"ה רוח דיצירה וחסד דיצירה הוא שם אב"ב ית"ץ ואות א' דאב"ב ית"ץ גובר והשאר כלולים בו גם יכוין לשם מצפין בניקוד קח לך סמים ובו' ועי"ן תוספת נשמה משבת מחשבת להסתלק גם יכוין בנולד חב"ל שהוא בנ"י גבורה וס' סוד ב' גבורה שלא נמתקו עדיין כי ע"י ב"ב ב"ן שכבר נחבאר נמתקו ב' גבורה מן ה' גבורה מנלפ"ך ונשאר ב' שלא נמתקו ויומתקו ע"י ב"ב ב"ן שגרמו בזה המזמור והוא ר"ת מ"י ויעלה ב"ה ב' ב"ן בס ר"ת ו"ש ב"ה מ"ת בנ"י ב"ן ולכן תיפק אחר אלו ב' חיות נזכר שם הוי"ה סוד המיתוק

גם יכוין בר"ת של י"קוס ב"מקום ק"דשו הם אוחיות יב"ק בנ"י הוי"ה אלהים למתק גבורת אלהים ע"י הוי"ה

גם נק"י ע"ה בנ"י אה"ה דיוד"ן כפ"י"ס ע"ה בנ"י אה"ה דהה"ן יכוונה עם המלה והכולל בנ"י אה"ה דאלפ"ן הממתקים אל הגבורת הנרמזים במלות וב"ר בנ"י ילחק בס לב"ב בנ"י שם בוב"ך וכבר נחבאר שם זה בחפלת העמדים גם נזכר כאן ה"פ כבוד נגד ה' פרלופין שיש בכל עולם כבוד :

היום יום ראשון בשבת ובו היו הלויים אומרים קדוד מזמור ביהוה ת"ת הארץ מלכות ומלואה תבל ויושבי בה פי הוא כתר על

ימים א"ה יסרה ועל גהות ו"ק וכו' נגה בנ"י קמ"א מי בנה יעלה פהר יהוה ומי יקים במקום קדשו נקי פפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע

דמרמה ישא פרכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו בנ"י שכינה ע"ה זה דור דורשי

מבקשי פניך יעקב סלה שאו שערים בנ"י כתר ראשיכם והנשאו פתחי אומה עולם

ויבא מלך הפבור א"ה מי זה מלך ר"ת ג"י פ"ו הפבור יהוה א"ה עוזו וגבור אומה יהוה

ת"ת גבור מלחמה שאו שערים כתר ראשיכם א"ה ישאו פתחי עולם מלכות ויבא

מלך ת"ת הפבור מי זה מלך הפבור יהוה יס' צבאות נ"ה הוא מלך הפבור הלכו סלה:

הושיענו יהוה אדחינו וקבצנו מן הגוים דהודות לשם קדישך להשתבח בתהלתך ברוך יהוה אהי ישראל מן העולם מלכות רחל ועד העולם בנה א"ה

ואמר כל העם אמן יאהדנוהו הדלויה ברוך יהוה חכמה אכדים בנה אדחי כתר ישראל

עושה נפלאות לבדו וברוך שם מלכות כבודו ת"ת לעולם וימלא כבודו ת"ת את

כל הארץ מלכות אמן ואמן יאהדנוהו אל אדני ע"ה :

הנה כבר נודע שיום ב' משתלק הרוח והוא בחי' יצירה לכן לריך לכיון להאיר מגבורה דאצילות לגבורה דבריאה ומגבורה דבריאה לגבורה דיצירה כי יום ב' הוא סוד הנבזרה ויכוין בשם יו"ד ה' כללות האצילות ובס' יהוה יהוה (כיקוד זה יוצא מן ויאהר אלהי

יהי ר"קיע) דאצילות : : : יו"ד ה' ואו ה' כללות הבריאה ובס' א"ל : ד סד"י נשמות הבריאה ובאות ה' של אהיה יכו"ה גבורה דבריאה

לאות י' א"ל יו"ה יו"ד ה"א ואל"ה ס"ה כללות היצירה ובס' קרע שמן גבורה דיצירה ובא' ב' אבנ ית"ן שם גובר באותו היום ולפי שיום ב' בחינת קרע שמן היצירה סוד החסד ושבת

בחי' שבת שהוא כח' כ"ס סוד החסד לכן לריך לכיון ולשלב בחי' יום ב' שהוא קרע שמן ע"ס

בס' מצפין שקוצית כס' קשרק עושע מינות כנ"קוד קח לך סמים ובו' ועי"ן

הסוד : : : תוספת רוח משבת מחשבה להסתלק :

שארית האצילות

היום יום שני בשבת ובו היו אומרים הלויים

נָשִׁיר מִזְמוֹר לְבָנֵי קָרַח גִּדּוֹל יְהוּדָה ת"ת וּמִהוֹלֵל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ מַלְכוּת דָּהָר
 קָדְשׁוֹ מַלְכוּת דְּמַלְכוּת יִפְהָ נֹף יס"ו מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ מַלְכוּת דָּהָר צִיּוֹן יִרְפָּתִי צִפּוֹן דְּסוֹד
 מַלְכוּת מִקְבֵּל מַגְבֹּרָה קָרִית מְלֻךְ רַב מַלְכוּת מִקְבֵּל מַחֲבֵא אֱלֹהִים חֵיתָא בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ ז' הַיְלֹת דְּמַלְכוּת
 גִּדְרָה לְמִשְׁגָּב בִּי דִּינָה הַמַּלְכִּים נֹעְדוּ עִבְרוּ יַחְדָּיו ת"ת וּמַלְכוּת מוֹדוּגִים וּנְחָלוּ הַעֲגוּת הַמָּה
 רָאוּ הַקְלִיפּוֹת בֶּן תָּמָהוּ גִבְהָלוּ נַחֲפָזוּ שְׂבוֹרָתִים וְיִזְרִישׁ לַתְּבוּתָא רַבָּא רַעְדָּה אַחְזָתָם יָשׁוּם חֵיל
 בְּיוֹדְדָה בְּרוּחַ קָדִים ע"י ת"ת תִּשְׁבֵּר אַנְיוֹת תְּרִישִׁישׁ מַשְׁבֵּר חַת הַקְלִיפּוֹת כְּאִשְׁרִי יִשְׁמְעֵנוּ
 בֶּן רָאִינוּ בְּעִיר מַלְכוּת יְהוּדָה יסוד צְבָאוֹת נֹחַ הוּד בְּעִיר מַלְכוּת אֱלֹהֵינוּ ת"ת אֲדָהִים בִּינָה יְכוֹנְנָה
 עַד עוֹלָם סֵלָה דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסֹדָךְ בְּקָרֵב הִיכָלְךָ בְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים בִּינָה בֶּן תְּהַלְתָּךְ
 לְכוּת עַד קִצּוֹי אָרֶץ ג"ה דְּמַלְכוּת צֶדֶק מְדָאָה יְמִינְךָ מַלְכוּת מֵלָאָה חֲסִידִים יִשְׁמַח דָּהָר צִיּוֹן מַלְכוּת
 מַלְכוּת דְּסוֹד תִּגְלָגְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה ז' הַיְלֹת דְּנוֹקְבָא דְּמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ רַחֲמֵי ת"ת סוֹבּוּ צִיּוֹן
 וְהִקְפִּינָה סִפְרוּ מְגִדְלִיָּה שִׁיתוּ לְבָבְכֶם לַחֲיִלָּה פִּסְגּוֹ אֲרַמְנוֹתֶיהָ דְּמַעַן תִּסְפְּרוּ
 לְדוֹר אַחֲרוֹן בִּי זֶה אֲדָהִים אֲדָהִינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יִגְהַיְנוּ עַל מוֹת : הוֹשִׁיעֵנו כְּלָעִי

הוא יתהגור על מות על מות דעתיד הקב"ה לומר נעזב"ם כל העמים ילכו בדם אלהיו וינהג אוחס על
הנהגה הנקרא מו"ח וגופלים עם אלהיהם והקב"ה ינהג את ישראל ויניסם דכתיב ה' דדל ינחמו וגו';
הנה כבר נודע שביום ב' מחלקת בח' חוספת נפש דשבת והוא בח' עשירי ולכן לרר לכון ביום ב'
שבו סוד ת"ת להאיר מת"ת דלגילות מת"ת דבריאה ומת"ת דבריאה לת"ת דיזירה ומת"ת דיזירה
לת"ת דעשיה ויכוין לשם **יוד הי יודי** כלל האצילות ולשם **יהוה** יקדוק וזה יולא מנ"י
וילאמר **אלהים יקו' המ'** קט"ת דאצילות להאיר ממש בת"ת דבריאה
ויכוין לשם **יוד הי ואו הי** כללות הבריאה ואות ה' הראשונה וא"ל שד"י נשמות

הַבְּרִיאָה וְאִי מִן הַחַיִּים יִהְיֶה
וְיִשָּׁא וְיִדְּהָ וְיִרְאָהּ כְּלֻמַּת הַיִּצִּירָה וְשֶׁאֵל יִהְיֶה רוּחַ לַיִּצִּירָה וְשֶׁנֶּכֶד יִכָּשׁ תִּחַת לַיִּצִּירָה
וְזֶה הַשֵּׁם
אֲחֵרֹנָה וְשֶׁיִּדְּהָ וְיִרְאָהּ כְּלֻמַּת הַיִּצִּירָה וְשֶׁאֵל יִכָּשׁ נֶפֶשׁ דְּעֵשִׂי וְשֶׁאֵל יִכָּשׁ נֶפֶשׁ דְּעֵשִׂי וְשֶׁאֵל יִכָּשׁ נֶפֶשׁ דְּעֵשִׂי
וְנִמְנוּרָה וְשֶׁהָאֵל הַזֶּה לִבְנֵי הַקְּלִיפָה שְׂעֵשִׂי וְהַקְּלִיפָה
שֵׁם
זֶה כְּמוֹדָע וְהוּא גֹרֵם שִׁתְעָב בְּחַי' יִרְבֶּחָה נֶפֶשׁ מִשְׁבַּח שְׁעֵבָר :

היום יום שלישי בשבת ובו היו הלויים אומרִים
מְזִמֹּר דְאִסְפָּה אֱלֹהִים בַּיּוֹם נֶצַב בַּעֲדַת אֵל תִּנְתָּ בְּקֶרֶב אֱלֹהִים מַלְכוּת יִשְׁפֹּט ת"ח עַד
מִתִּי תִשְׁפָּטוּ עוֹל תִּשְׁפִּיעוּ לְקִיפוֹת וּפְנִי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה שִׁפְטוּ דָל מַלְכוּת
דְּבִרְיָהּ וַיְתוֹם יִסוֹר עֲנִי מַלְכוּת דְּלִירָה וַרְשֵׁי הַצְּדִיקָה מַלְכוּת דְּעִשִׂי פִלְטוּ דָל מל' וְאֶבְיוֹן יְהוּד וַיִּמְד
רְשָׁעִים הַצִּילוּ לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ בַּחֲשִׁיכָה יִתְהַלְכוּ יוֹמוֹת פֶּל מוֹסְדִי
נ"ה אֶרֶץ מַלְכוּת אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיּוֹן בּוֹדְכֶם אֵבֶן בְּאֶדָם תְּמוֹתוֹן
כז' מַלְכוּת דְּמִיתוּ וּבְאֶחָד הַיָּרִים עוֹלָל תִּפְּלוּ קוֹמָה אֱלֹהִים אֲהִי"ה דְּהִי"ן בַּיּוֹם שִׁפְטָה ת"ח
הָאֶרֶץ מַלְכוּת בִּי אַתָּה תִּנְחַד בְּכָל הַגּוֹיִם : הוֹשִׁיעִינוּ כְּלָעִיל

הגדה כבר נודע שיום ד' הוא הכנה לקבל תוספת נפש משבת. הבה והוא ב"כ בחי' עשיה וזה המזמור
הוא ב"כ נגד הקליפות שבעשיה שנותן כח לעבוס לשלוע על ישראל והנה יום ד' הוא סוד נלח
כנודע והוא נלח דעשיה ולכן לרדף לכזין מן נלח דאלינות לנלח דבריה ונמלח דבריה ליצירה ומשם
לנלח דעשיה ויכין בלות יו"ד וס' **יוד הי יודי דיי** כללות האלינות וס' **יודי יודי יודי** יקוד זה
מן פ' **י' אמר אלהים יהי מואר** נלח דאלינות להאיר כללות האלינות להאיר
והוא **י' ואר דיי** כללות דבריה וס' א"ל עד"י כשמות דבריהות
ואות ה' אחרונה דאח"ה מלח"ה ו' וס' יוד

יוד הא ואו הא כללות הניצוץ ושם א"ל יהוה רוח דיצירה **במר צתג** כלל דיצירה הכוזב
 בלוחו היום ולוח י' מן **אבג יתץ ומס'** ילד ללוח ה' אחרון
 ושם יוד הה וו הה כללות העשיה וש' **אבג** כלל דיצירה נפש העשיה גם שם **מצפץ**
 נמץ וצ"י מנומור זה יבא לו הכנה לקבל תוספת הארה כפש משנת **הנה**
 הכנה בחי' עשיה :

היום יום רביעי בשנת וכו' היו הלוים אומרים

א"ל נ"קמות י"הוה א"ל נ"קמות (ר"ת גי' יב"ק) ה"ופיע ה"נשא ש"ופטה ארץ
 ה"שב (ר"ת גי' שד"י ע"ה) גמול על גאים עד מתי רשעים יהוה עד
 מתי רשעים יעלוזו ויבועו ידברו עתק יתאמרו כל פועלי און עמך יהוה ידכאו
 ונחלתך יענו אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו ויאמרו לא יראה יה ולא יבין
 אלהי יעקב בינו בוערים בעם וכסילים מתי תשכילו הנומע אוזן הלא ישמע
 אם יוצר עין הלא יביט היום גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת יהוה
 יודע מחשבות אדם כי המה הבל אשרי הגבר אשר תיסדרו יה ומתורתך
 תלמדנו להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת כי לא ימוש יהוה עמו
 ונחלתו לא יעוזב כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב מי יקום לי עם
 מרעים מי יתיצב לי עם פועלי און לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה
 נפשי אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני ברוב שרעפי בקרבי תנחומיך
 ישעשעו נפשי היחברך כסא הוות יוצר עמל עלי חוק יגובו על נפש צדיק ודם
 נקי ירשיעו ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי וישב עליהם את אונם
 וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו :

הנה כבר נודע שיום ה' הוא הכנה לקבל תוספת רוח בחי' יצירה משנת הכנה ויום ה' הוא בחי' הוד
 כבוד ולכן לריק לכיון להאיר מן הוד דלילות כבוד דכריאה ומכריאה להוד דיצירה ויכוין בלוח
 י' ושם יו"ד ה"י וי' ה"י כללות האצילות ושם יו"ד ה"י וי' ה"י כללות האצילות ומס' יו"ד ה"י וי' ה"י כללות האצילות
 ה"עם הוד דלילות ומס' ילד ללוח ה' אחרון י' ושם יו"ד ה"י וי' ה"י כללות האצילות ומס' יו"ד ה"י וי' ה"י כללות האצילות
 ו"א"י ה"י כללות הכריאה ושם א"ל שד"י כשמות הכריאה ולוח י' מן יו"ד של אהי"ה יהוה ה' הוד
 דכריאה ומס' ילד ללוח י' ושם יו"ד ה"י וי' ה"י כללות הכריאה ושם א"ל יהוה רוח דיצירה ושם חק"ב
 עכ"ע הוד דיצירה הכוזב כזה היום ולוח ח' של אב"ג יתץ ונפי שכו"ה בחי' הניצוץ מור התורה לריק לשלש
 שם ושם שם של שנת שז"א כ"ב מור התורה כמו ביום ב' ויכוין כזה **חשקק בוטצ ניצרת** ויכוין
 בשם **מוצפץ** בניק' **ושחלת** וע"י תקבל תוספת רוח משנת **הנה**
 בחי' יצירה

היום יום חמישי בשנת וכו' היו הלוים אומרים

למנצח על הגיתית מזמור לאסף הרנינו לאלהים (מלכות) עוזנו הריעו לאלהי
 יעקב (ת"ת שאו זמרה נצח) ותנו תוף (הוד) כנור (יסוד) נעים עם
 נבל (גבורה) תקעו (חסד) בחדש (במלכות) שופר (יסוד אי') בכסא ליום חגיגו
 כי חוק לישראל (ישראל סבא) הוא משפט לאלהי יעקב (ת"ת) עדות ביהוסף
 (יסוד הדבוק במלכות) שמו בצאתו על ארץ (יורדת השכינה) מצרים (בגלות)
 שפת לא ידעתי אשמע הסיירות מסבל שכמו כפיו מדוד תעבורנה בצרה קראת
 ואחלץ אענך בסתר רעם אבחנוך על מי מריבה סלה שמע עמי ואעידה כך
 ישראל אם תשמע לי לא יהיה כך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר אנכי יהוה
 אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו ורא שמע עמי לקולי וישראל
 לא אבה לי ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם לו עמי שומע לי ישראל
 בדרכי יהלכו כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי משנאי יהוה יכחשו
 לו ויהי עתם לעולם ויאכילו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך : הושיענו וג'

הנה

שְׁאֵרִית הָאֲצִילוֹת

[illegible]

תקבל הארה חסוכפת נשמה משבח הבאה בח' בריאה באות לש באו"ת בני' קודש והוא מוד בגדי קודש שהם
בבגדי שבת כי בחול השכינה נמטה ומתלבשת ביצירה ועשים שהם מוד בבגדי חול ובשבת עולה לאילנות ומתלבשת
בבריאה בבגדי שבת

היום יום ששי בשבת ובו היו הלויים אומרים

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עזוהתאזר אף (ר"ת בני' אלהים) תכון תכל
כל תמושנכון כסאך מאז מעולם אתה (ר"ת בגי' אהי"ה דההי"ן)
נשאו נהרות (ו"ק דבריאה) יהוה נשאו נהרות (ו"ק דיצירה) קולם ישאו נהרות
(ו"ק דעשיה) דכים מקולות מים רכים (ו"ק דאצילות) אדירים משכרים
אדיר כמרום יהוה עדותיך נאמנו מאד לביתך נאווה קודש יהוה לאורך ימים :
(הושיענו כדלעיל)

ואומרים קדים וכוונת קדים זו הנוסחא והנשמות נזרין לבוין בהם כמו בקדים לקודש הודו בזמירות והכוון לכלול עשים ביצירה כדי שתקבל שפע חלקה מן האצילות כי עדיין כל העולמות באצילות והנה צובא לזיון קבלה הבריאה ח'קה והוא בח' הנשמות הבאים מזריאה ומן חפלה לזרז וכל המזמורים עד עתה קבלה היצירה חלקה והוא בח' הרוח הבאים מן היצירה ומבאין עד קדים בחרה מקבלת העשים גם היא חלקה והוא בח' נשמות הבאים מן העשים ולכן עתה לזרז לכלול ולקשר כל הד' עולמות יחד ויכוין בזהו י' ובסס יו"ד ה"ו וי"ו ה"י אצילות ובלות ה' ראשונה ובסס יו"ד ה"י א"ל שני"ה ביצירה ובלות ו' ובסס יו"ד ה"ו וי"ו ה"י אצילות ובלות ה' אחרונה ובסס יוד ה"ה וי"ו ה"ה א"ל אדנ"י עשיה והוא קשר ה"א וי"ו ה"א א"ל יהו"ה יצירה ובלות ה' אחרונה ובסס יוד ה"ה וי"ו ה"ה א"ל אדנ"י עשיה והוא קשר כל כללות העולמות :

מן ר"ח אלול עד אחר שמיני עצרת בצוקר ובערב אומריכ זה

לרוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד בקרוב עלי
מרעים לאכול את בשרי צדי ואויבי די המה בשלו ונפלו אם תחנה
עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מדחמה בזאת אני בוטח אחת שאלתי
מאת יהוה אותה אבקש שבותי בבית יהוה כל
ימי חיי לחזות בנועם יהוה ולבקר בהיכלו כי יצפנני בסבו ביום רעה יסתירני
בסתר אהלו בצור ירוממני : ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזכח באהלו
זבחי תרועה אשירה ואומרה ליהוה : שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני לך אמר
לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך
עזרתי הוי' אל תמשני ואל תעזבני אלהי ישעי כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני
הורני יהוה דרכיך ונחני באורח מישור למען שוררי אל תתנני בנפש צדי כי קמו
בי עדי שקר ויפת חמס לודי האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים קוה אל
יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה :

קוה אל יהוה חזק ויִאמץ לבך וקוה אל יהוה אֵין קדוֹשׁ כִּיהוה כִּי אֵין בְּלַתְךָ וְאֵין צוּר כְּאַלְהֵינוּ כִּי מִי אֱלֹהִים מְבַלְעָדִי יְהוֹהוּמִי צוּר זִוְלָתִי אֱלֹהֵינוּ.

א שיר זה נגד עולם העסיה והוא ממעה למעה וכולל כל ה' פרומין כי כחר דבוק בחמה בסוד קולו של יו"ד כנודע

6 אין ה"ה באלהינו מלכות אין ו'ו באדוננו ת"ת אין ה"ה במלכנו בינה אין יו"ד
במושיענו חכמה

ב שיר זה נגד עולם היצירה כולל כל ה' פרצופין כנ"ל
 ב מי ה"א פאדינג מלכות מי ו"ו פאדינג מלכות מי ה"א פמלפנג נינה מי יו"ד פמשיענג חכמה
 ג שיר זה נגד עולם הבריאה כולל כל ה' פרצופין כנ"ל
 ג נידה ה"י קאלדינג מלכות נידה ו"ו לאדינג מלכות נידה ה"י למלפנג נינה נידה יו"ד
 פמשיענג חכמה

ד שיר זה נגד עולם האצילות כולל כל ה' פרצופים כנ"ל :
 פרוץ ה"י אדינג מלכות פרוץ ו"ו אדינג מלכות פרוץ ה"י מלפנג נינה פרוץ יו"ד
 משיענג חכמה

ה שיר זה נגד העולמות מן האצילות ולמעלה עד אין סוף להאיר מאור א"ס דרך המרובע עד להטת
 לעולם השביעי
 אפה הוא אדינג מלכות אפה הוא אדינג מלכות אפה הוא אדינג מלכות אפה הוא אדינג מלכות
 רישא דל"א אפה הוא משיענג חכמה וכו' אין סוף

אתה תקום תרחם ציון פי עת לחננה כי בא מועד

הנה בעלינו לשנח יורדים העולמות כל א' למקומו וכדי שלא יאחזו הקליפות בשפע שלהם חנו מנרסים ע"י
 פטום הקטורת כמ"ס : פטום הקטורת וכו'

תנא רבי אליהו כל השנה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא
 שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות

הגדה כבר נחבאר כי נה"י דו"א נקראים לימודי ה' ונקראים בנין לחג"ת שהם האצות והנה הו"א
 המנוסים שבו שהם מחלבים בנה"י הם בונים בנין המלכות כנודע להיות פרצוף שלום ובזרמים
 לעשות כלי הימוד שלה נקרא שלום וכן היסוד דו"א מתרבה ע"י החסדים והוא נקרא שלום כנודע ע"י
 כ"ה הנקראים חלמידים :

אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר
 וכל בניך לימודי יהוה ורב שלום בניך אל תקרי בניך אלא בוניך שלום
 רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול יהי שלום בחיך שלום בארמנותיך למען
 אחיוריעי אדברה נא שלום כך למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך וראה
 בנין לבניך שלום על ישראל יהוה עוז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :

סוד קדים יתום הוא להעלות נפשות שבעשרה מנהיגים לב"ע או בנ"ע עליו מתדרגה למדרגה ולכן אומ'
 אותו אף בשבת וי"ט ואומרים אותו אף אחר י"ב חודש בכל שנה ושנה ביום שמת בו אביו ככל החפלות
 שחרית מנחה ומעריב וכן כהב הרב ז"ל והנה כבר נודע שענין הקדי' שה' מעל' ס"י שם מ"ב שבו שיש בו ג'
 ידו"ת כמ"ס לעיל בשעת הקדים והנה אותם קדישים עד קדיש בתרא המ"ב שבו הוא ע"י ג' שמות ע"ב
 ס"ב מ"ה שכלל שם ושם יש בו בששט ומילוי ומילוי הגילוי מ"ב אותיות כמ"ס והם בג' עולמות אליהם
 בריאה יצירה כנודע אבל בעולם הנשיה היא שם ב"ן ואין בו מ"ב אותיות כ"ד ולכן לכוין בקדים
 יתום בשם מ"ב אחר והוא ג' שמות יהו"ה אלה"ו יהו"ה חלופי' כו"ו במזכ"ל כו"ו הרי ב"פ יו"ד וששט
 ומילוי דמ"ה הוא יו"ד שלש' ושם כו"ו סוד ט"ל של חסיה ושם במזכ"ל מחיה אותם בסוד חתיית המה"ס
 נוסח קדיש

יתגדל ויתקדש שמוה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה
 ויצמח פורקנא ויקרב משיחא בחיכוך וביומיוכוך ובחיי דכל בית
 ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן יהא שמוה רבא מברך לעלם
 יהוה אל ה' כו"ו וה' כו"ו במזכ"ל כו"ו יהוה

ולעלמי עלמא יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר
 ויהי יו"ד א וואו הא
 ויתערה ויתהלל שמוה דקודשא בריך הוא לעילאמן כל ברכתא ושירתא
 תושבחתא

שארית האצילות

תושבתחא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן : על ישראל בו ידא שלמא
בו עושה שלום בו :

קבו קב
בְּרִכּוֹ אֶת יְהוָה
מנ ורן
הַמְבֹרָךְ
קבו קב
בְּרִיךְ יְהוָה
מנ ורן
הַמְבֹרָךְ
דְּעוּלָם וְעַד :

שר מ"ב כבר נודע שהוא לעולם צמוד הגבורה לפיכך הוא עולה ומעלה ואינו יורד דמיון השם שדרכו לעלות למעלה אבל אותיות המילואים אף כי אינן חסדים כמו אותיות השרשים עכ"ל הם דיני רכים סוד הרחמים וזכו המ"ב ור"ך כלומר מ"ב פני עממן ור"ך שהם המילואים שהם רכים לבדם :

והנה אחר שכבר קבלו כל העולמות שפעם כל אחד כפי בחינתם עתה יורדים כל עולם למקומו וכוונתם טורף לביתם הם סוד חילונות דח לוית העונות והמלאכים שהם מבחי' זו ששאריתם במקומם צעה עליית העולמות צמוד הכחוב הן ארצות לעין חולה כמ"ס כבר והם מחילים ומקיים אל הכסף הוא וכדי להפחיד את החילונים ולגרשם שלא יתערבו ור' בשמחתם אנו אומרים עלינו לשבח שהוא שבת הקדש' ובגלוי לש"א וזוהי הם נכנעים ומסתלקים מן הקדושה והוא ע"י שבת זה אנו מורידים אור מסיף אל העולמו' והוא אור גדול ומבטא את עיני הסערה אחרת ואינם יכולים להנות ומסתלקין מן הקדושה :

עלינו אותיות עלינו' כוונתנו להמשיך אור גדול מרום המעלות אור א"ס ל' עולמות אבי"ע ולסודי להם אור מקף להבין מן החילונים שלא יונו מן הקדושה ומחללה כדמו' ה' עולמות כי ארון הכל רומז לאצילות שהוא ארון לכל הנבראים והוא אלהות ממנו כמבואר בחבורי שבה"ע משא"כ הן עולמו' בי"ע ולכן נרמז ב"ר"ת של ע"יניו ל"שכח לא"רון ה"כל ע"כ ס"ב להמשיך מאצילות לבד יאה שם סוד ע"כ ס"ב מקנן ח"ת כנודע סוד ו"ק נרמז בצדאשית ב"ר"א ש"ת שלא עשנו רומז ליצירה שהמציא ליצירה שביצירה נעשה שם מדור הקליפות אנו מנינים את הקליפות וניתינים שבת לקדושה וזוהי נכנעים הקליפות ולא שמנו בו רומז לעשיה ששם ניוונים כל העכ"ס שנקראים משפחות האדמה כי עמר יסודם ומתנהגי' ע"י שרים וממונים משא"כ ישראל חבל נחלתו וזהו שלא שם חלקנו בו' אבל חלקינו יורד הכל הוא ואומרים שהם משתחווים ודוקק לנגדי הקליפות להנניעם אח"כ אנו משתחווים ששחורה גדולה להמשיך אור המקף מרום המעלות לכל ה' עולמות :

והנה עד וסוד הארץ המשכנו אור המקף לכל הפרופים שבעולם האצילות ומכאן ואילך כוונתנו להנניח אור המקף לב' עולמות בי"ע :

והנה המלכות דאצילות בשעת ירידת העולמות למקומם היא יורדת ב"כ בראש הצדיקה כנודע ולריב' אור המקף לעלמה וזוהי אור המקף דכללות האצילות ולכן לריך לבוין ב"ר"ת שהוא נועם שמים שהוא בנ"י י"פ אדנ"י שהם י"ס דמלכות בירידתה לביראה והוא אור המקף ל"ס שנה ועתה נחיל בצאר אור המקף של ב' עולמות בי"ע

עלינו קס"ו קְשִׁיבָה יו"ה ע"ד לְאֹדֹן וְהַדְוִנָה הַכֹּהֵן רַת ג'י' פ"ב ס"ג לְתֵת גְּדוּלָה לְיוֹצֵר רַת ג'י' ס"ג בְּרֵאשִׁית שְׁלֹא עָשֵׂנוּ בְּגוֹי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ בְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה שְׁלֹא שָׁם חָלְקָנוּ בָּהֶם וְגוֹרְדֵינוּ בְּכָל הַמוֹנִים וְ) וְאַנְחֵנוּ פּוֹרְעִים הַמְּשִׁיךְ אֹר ח"ס לא"ק וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמִשֵּׁם עֲלֵיךְ רִישָׁא ד"לֹא וּמִזְדִּים וּמִשֵּׁם כְּרִישָׁא דא"י לְפָנֵי מַלְכֵי הַמְּלָכִים וּמִשֵּׁם לַחַר עֲלֵיךְ רִישָׁא דא"ל הַקְדוּשָׁה וּמִשֵּׁם לַחַב בְּרִיךְ וּמִשֵּׁם לַחֲמֵא הוּא שְׁהוּא נֹמֶה שְׁמִים וּמִשֵּׁם לֹא וּיִסְדֵּי הָאֲרָץ וּמִשֵּׁם לַחֲבֹ וּבִזְשֵׁב יִקְרָא הוּא א' מִק' לַכֹּלֵל הַבְּרִי' כִּי הַבְּרִי' בְּכָר נִרְ' עוֹל' הַכְּסֵל הַקְדָּא מוֹשֵׁב יִקְרָא וּלְפִי שְׂאֵלִיּוֹת וּבְרִישָׁא אֵין אֲחִיּוֹת לְקִלְפוֹת כְּנֻדֵּע לֵבן מִסְפּוֹק אֹר מִקֵּץ א' לַכֹּלֵל הַבְּרִישָׁה בְּשְׁמִים הוּא אֹר הַמִּקֵּץ כִּלְלוֹת הַיִּצְרָה שֵׁם מִקֵּץ ו"ל הַקְדָּא שְׁמִים כְּנֻדֵּע בְּמַמְעַל הוּא אֹר הַמִּקֵּץ כְּנֻדֵּע לֹא"ק דִּי צִירָה דֵּשׁ אֲמִירִים לְהִפָּךְ וְכֵן לַחֲסֵה נַעֲשִׂים וְשִׁכְיֵת עֲרֹץ הוּא אֹר הַמִּקֵּץ כִּלְלוֹת הַעֲשִׂים שֵׁם וּמִלְכוּת שֵׁם אֲלֵחֵת שְׂהוּא שְׂכִינָה עוֹז מִקֵּנָה נַעֲשִׂים אֲלֵל עכ"ל הוּא בְּנִבְהֵי מְרוֹמִים רַק נִלְוֵת אֲחֵר מִתְלַבֵּשׁ נַעֲשִׂים הוּא אֲלֵהֵינָה סִיח אֹר

התקוף למעלות מלכות דעשים אין עוד אחר אמת מלפניו אור מקיף כללות יורה ועשים אפס זולתו
 בפתוב בתורתו וידעת היום והשבותך אך לבבך פי יהוה הוא האלהים כללות אור
 מקיף כל העולמות בשמים ממעל אור פניו ממעלה למטה ועל הארץ מתחת מקיפים חמשה למעלה
 אין עוד :

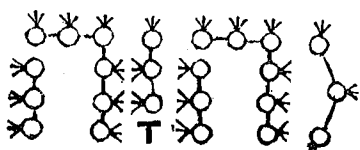
עך כן נקיה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עוון להעביר גלורים
 מן הארץ והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר
 יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך
 תכרע כל ברך תשבע כל לשון לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפולו ולכבוד שמך
 יקר יתנו ויקבלו כלם את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד כי
 המלכות שלך היא ולעולמי עד (שיהיו זו"נ תמיד ביחד) תמלוך בכבוד ככתוב
 בתורתך יהוה ימלוך לעולם ועד ונאמר והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום
 ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד :

וצריך לכיון בפסוק והי"ה יהוה"ה ב"ן ומתחיל ב"ו ומסיים ב"ד בנ"ו עשרה סוד עשרה בנים
 להמשיכם ללאה והוא סוד יסכר בן לאה שהם י"ס אל בנ"ו י"ס עשרה מקיפים וי"פ ב"ן בנ"ו
 סכ"ר עשרה פנימים הרי יסכ"ר כמבואר בחיבורי בסוד אנכי טוב כך מעשרה בנים ולפי שאין אחר עלינו
 עליה לעולמות לכן אין קדים אחר עלינו כי כל קדים הוא להעלות העולמות כנודע ואחר התפלה ישאל
 מעט כמ"ס רז"ל חסידים הראשונים היו טוהים שעה א' קודם התפלה להחזיק בגדלות כנודע בריך הוא
 ושעה א' אחר התפלה והכוונה להשקות המוחין בזו"ל ולא יסתלקו ח"ק למקומם אחר התפלה ובעת ששאל
 ששאל בבית הכנסת אחר התפלה יזמר הוידנו ויחי רכון כמו שכתוב וחסלה יאמר פרשת היראה :

ועתה ישראל מה יהוה אלהיך
 שואל מעמך כי אם ליראה

את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו
 לאהבה אותו ולשמור את מצותיו
 ומשפטיו אשר אנכי מצוך היום למוב
 לך הליהוה אלהיך השמי' ושמי השמי'
 הארץ וכל אשר בה רק באבותיך
 חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרע'
 אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה
 ומלתם את ערלת לבבכם וערפיכם
 לא תקשו עוד כי יהוה אלהיכם הוא

יש לכיון כאן כל המעות הוי"ה שפירשה זו בניקוד
 ששאל ניקוד חס"ק חיר"ק סכ"א קמ"ן
 והוא בנ"ו מ"ה ע"ה שהוא מ"ו בנ"ו
 מל"ה ו"ה מ"ה ה' אלהיך שאל מעמך אל חקרי מ"ה
 אלא מאה ותלייר לפניך הוי"ה בלורת עיינין
 כזה והוא מעורר היראה

אלהי האלהים ואדוני האדונים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא
 פנים ולא יקח שוחד עושה משפט יתום ואלמנה ואוהב גר לתת לו לחם
 ושמלה ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים את יהוה אלהיך
 תירא אותו תעבוד ובו תדבק ובשמו תשבע הוא תהלתך והוא אלהיך אשר
 עשה אתך את הגדולות ואת הנוראות אשר ראו עיניך :

ידי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו האל הגדול הגבור והנורא שטעם יראתך בלבי וכלכל כל
 עמך בית ישראל ליראה את שמך באהבה יראת גדולתך ורוממותיך כי גיזל אתה ונורא שמך
 ויאמר פסוק זה :

פרשת התשוכה

י"ד א"ת י"הוה ב"ני ו"מך
ו"עם ש"ונים א"ל תתער"ב

ותכוין ב"ת של יר"ל א"ת יהו"ה
בנימטרי' אלהי' והם אלוטיות
ראשונ' של א"ב דהם ו"מך ו"עם של
ב"ני ו"מך ו"עם שו"נים ב"ני ו"ת
של ו"עם שו"נים א"ל ת"תערב ב"ני תש"ן
ב"ני אשמו סוד הנקב' שבה הם אלהים
במילוי יש בו י"ג אלוטיות תש"ן וי"ג הרי
תש"ן והוא ב"ני י"פ ע"ב שיש בכל ה"ם
והם ב"פ ע"ב בכל קו שהוא בנימטריא
יר"ל' וניקודם בניקוד כל ספירה דרך ניקוד
הא"ב וע"ב דמלכות בלי ניקוד והטעם
מבו' בסיפורי שנה"ע וכוונה זו מכנים
היר"ל' בלב האדם : ואח"כ יאמר פרש' חשוב'
והיה כי יבואו עליך כל הדבר'
האלה הברכה והקללה
אשר נתתי לפניך והשבות אל
לבבך בכל הגוים אשר הדיחך
יהוה אלהיך שמה ושבת עד
.....
(צריך לבוין לשם המיתוק
אכדמם ב"ני ע"ד יהוה
אלהיך ושמעת בקולו
ככל אשר אנכי מצוך היום
אתה ובניך בכל לבבך ובכל

נפשך ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבעך מכל העמים אשר
הפיצך יהוה..... אלהיך שמה אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבעך
יהוה..... אלהיך ומשם יקחך והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו
..... אבותיך וירשתה והיטיבך והרבך מאבותיך
ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך ונתן יהוה אלהיך את כל האות..... האלה
על אויבך ועל שונאך אשר רדפוך..... ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה
ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום והותירך יהוה אלהיך בכל
מעשה ידך בפרי בטןך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך..... למוכה כי ישוב
יהוה לשוש עליך למוב כאשר שש על אבותיך כי תשמע בקול יהוה אלהיך
..... לשמור מצותיו וחוקותיו הכתובה בספר התור' הזה כי תשוב..... אל
יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך :

וצריך לבוין לשם **אדני** בנימילוי' כזה **אלף דלת נון יוד** ב"ני תרע"ל שהוא שער
הראשון לדופקי

ידי' רמון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שחתור חסירה אחת חתה כמל כבודך ותפסות יד ימינך
הפסוקה לקבל שנים ותקבל חסות פושעי עמך ישראל השבים אליך ומחול עונם ואם אין חסותם
כפי עונם ואחרי אל טוב וסלח יחשב לפניך כאלו עשו חסותם ממפקת ולוחם קשה עורף שיש בהם חסותם
אחם

כתר
חכמה
ת"ת
גדולה
יסוד
נצח
מלכות
יוד הי ויו הי
בינה
גבורה
הוד
מלכות
יוד הי ויו הי

אחה כמו שנאמר והם רוחי את לב האנן מבשרכם ומי שהרהר חסובה בלבו תעשה שיסוב לפניך בחסובה שלימה כי אחה הפך בחסובה רשע כמו שנאמר כי לא תחפון במוח הרשע כי אם בשוכו מרשעו וחי ועל כל פשעם תכסה אהבה שיהיה לאבותיו עורנו אלהי יסענו על דבר כבוד קמך והאילנו וכפר על חטאתינו למען במך אמן סלה *

ויאמר היודי בדמעות שלים ויכנס בהדמעות את כפות ידיו ואת מלתו וזה מועיל להסיר הרשימות עוותותיו הרשימות שם כתבואר בוזהר :

אנא יהוה

חטאתי עויתי פשעתי פגמתי מיום היוהי על האלמתי עד היום הוה ועברתי על מצותי עשה ולא תעשה ונשיתי פנים ומוס ברמ"ח אבריו" ואל"ה בידים רוחניים שבפני ורוחי וגם עברתי על עבירות שיש בהם כריחות ופגמתי בלל נשתי שלא יאיר הלל בנשתי וגם עברתי על עבירות שיש בו חלול השם פגמתי בנשתי ונשתי חושך במקום האור ומתי במקום חיים הנלחים וגם עברתי על ארבע מיתות ב"ד וגרמתי פנס בארבע אותיות שמך המיוחד שהוא שם העלם והנה עשה הפותח יד בחסובה ומסייע לב האדם לטהר פתחו יד ימין בקבל וקבני בחסובה שלימה לפניך יהוה

ועזרתי נכד הסען הנלחם כי בחסובותיו ותבקש נפשי להיחיה ולהמיתה געור כי נלחתי ימאכ כי ובל יעמוד על ימיני לשעני ונשיתי את אשר בחוקך אלך ובמלותיך תדווק נפשי לענן אוכל תתקן אשר קלקלתי ויתרפא הפנס והעוס ששיתי בנפשי ברוחי בנשתי ונשמה לנשתי ויחזור ללם אלהים להאיר בדמותי והנ' שיה פחותי זה והגיון לבי לפניך יהי חשיב ומקובל לפניך כאלו נחנקתי בטבעת בית מעבתיים שבמקדש ובחפיסתי ידי הכהנים ב"ב סימנים שכלואר לפיוס ה' אחרונה של שם העלם וכאלו נהרנתי במחלתי המיוחד לשמות העולות ותקבל דמן כבלי שרת בשמן ויראה לפניך לפיוס אור ו שם העלם וכאלו נשרפתי אכל אבר וכליל לאישים לרחי ירחות לפניך לפיוס ה' ראשונה של שם העלם וכאלו נשיתי עמר על מונחך הקדוש ובמלות תרומת הדשן שהוא נמר כפרה וכאלו עבר עלי דין סקילה לפיוס אור ו של שם העלם ואחה ברחמיך הרבים בזכות אברהם אבינו ויחניא מישראל ועזריה שנשכחו לכבדן החס והכללם למען קדושת שמך כי תליל אורי מן השריפה באם שנחתיבתי בבית דיןך הזקק ובזכות יחזק שנעקר לפניך כסה לענב ופשע את לוואר ונכמרו רחמיך עליו והללתי כי תלילי מן הרינה באם שנחתיבתי בבית דיןך הזקק ובזכות יעקב אבינו שדק אחריו אליפו בן עשו בדרך לחנקו והללתי אותו מידו כי תלילי מחנק אם נחתיבתי בבית דיןך הזקק ובזכות מרע"ה שרלו העם וסלקו בלבוים ב"ש עוד מעט וסלקו והללתי מידם ובזכות כל דור המדבר שהנחלת להם ארץ הקדוש ועוד מלך הכסן עקר אפן גדולה להפיל עליהם ולסקלם והללתי מידו כי תלילי מדין סקילה אם נחתיבתי בבית דיןך הזקק כי אל רחום וחנן אחה וברחמיך הרבים ותאריך הנהגותי אני נשען כי לא תעזוב נפשי לשאול כי אחה רוצה בחסובה כמה שנאמר יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל יהוה וירחמנו ואל אלהינו כי יונה לשלוח ואחה יהוה

אלהי אל עוב ושגח שומע תפלת כל פה שמש ... אל תפלת עבדך ואל תחנוניו ואל יעכב ... שום חטא ועון את תפלתי ואת השוכותי ויעמוד לפניך גלילי וישר הלל צעדי ולהכניס תפלתי ומחשבותי לפני כסא כבודך כחטא העלום ורב העון ובדול הפסע אין לי גליון וישר אחה ברחמיך הרבים תחור לי חתירה מתחת כסא כבודך כמו שחתרת למנשה וקבלתו בחסובה בהחללתי לפניך כי תקבליני בחסובה שלימה לפניך ושלא אשוב לכסלה עוד עד עולם ושעט תפלתי כי אחה שומע תפלות עמך ישראל ברחמים בריך שומע תפלה *

וידבר יהוה אל משה לאמר קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא ואמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ היום אתם יוצאים בחדש האביב והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמורי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועברת את העבודה הזאת בחדש הזה שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא ירא לך שאור בכל גבולך והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהי תורת יהוה בפך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים ושמרת את החוקה הזאת למועדה מימים ימימה והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע

הנהגה אחר התפלה

לך ולאבותיך ונתנה לך : והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה וכל פטר חמור תפדה. בשה ואם לא תפד' וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה: והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרי' מבית עבדים : ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכור אדם ועד בכור בהמה על כן אני זוכה ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה והיה לאות על ירך ולטוטפות בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים :

אח"כ יחלוץ החפילין וכפ"ל לא יחלוץ אלא לאחר גמר עלינו לשבח ויחלוץ מעומד תחלה הרצועה שעל אצבע האמצעי כי מה שזככם ראשון יאלא אחרון ומה שזככם אחרון יאלא ראשון ואח"כ תפלה על ראש ואל יחלוץ ביד ומינו כי ביד ימינו שהוא פועל בזריות ויראה שהוא למשא עליו והוא פורק עול מעליו לכן יחלוץ בשמאלו בנחת ויכריך הרצועות עב התיחורא ואל עב הכתים והרצועות שמשבצים הראש ויילא חוזה שיראה כמו כנפי יונה אח"כ יחלוץ תפלה של יד ויכריך ב"כ כנ"ל וישים אוחה בזים אלל של ראש והראש יהיה בלד ימין ואל יד בשמאל והכתים יהיו למעלה ויש מהפוסקים שזוברים להניח בזים דחוק ויהיה של יד למעלה בזלי ואל יבא לנתינת יקדים של יד כאל ראש ועפ"י החמחז על אינו רק שלריך שניחם של אלל זה בשם וגם יש ראיא מהמדר' על פסוק לא נפק ממנו ואח"כ בדרם שלל הקיינו הפלה של יד לשל ראש ואם היה לריך להשימו בזים זה למעלה מזה א"כ א"ל לבוא ליד טעוה ומאי רבותייהו ודי בזה - אח"כ יכך מזה"כ בנחה וכסילך מזה"כ יכך אחרנית ופניו אל ארון הקודש עד שיעבו' הפסח ובלכתו מזה"כ ואמר כבי כל העמים יכו אים בשם אלהיו ואנחנו נכך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד יהוה נחמי בלדקתך למען שוררי ה' ישר לפני דרכיך יהוה ישמור לאחי ובואי מעלה ועד עולם בכל דרכיך דעוה והוא ישר אורחותיך ואל יפסיט פסיעה גסה כמאמר ר"ל :

כתיב ואלו מחיל אל חיל ויהא אל אלהים בליין הכוונה שביאיתו מזה"כ יכך לבית מדרשו ויעסוק בחורה כפי מדר המצוה שיתבאר בפניו

סדר הק'מוד

תחלה לריק לקרות כמה פסוקים שנים מקרא ואחד תרגום כמ"ל לפניך וידקק בפסוקים נחרץ כח הספיקות וילמוד פרש"י עניהם ויקרא אותם בניגון ע"פ הטעמים שבהם ומה טוב אם יקרא מתוך ס"ח כשר אבל התרגום אינו לריק לקר' בטעמים :

כוונת קריאת הפסוקים בכך ימי השבוע שיחבארו לקמן הוא לקטף את הנקבא דז"א ולהמשיך לה מ"ל ליבוד דילה והס סוד ה"ג דנקבא כנודע והס סוד ה' אותיות מילוי הוי"ה דצ"ן כי הס המ"ג שלה והס ה' אותיות אלו בני' והי"ה בסוד הכבוד והכינו את אשר יציאו וז"ל וזר"ך לבין בכל יום בלוח א' מן אלו ה' אותיות ולכן יכוין בכל יום בשם צ"ן ואותו אות יהיה נקוד בנקודת את אשר יציאו בפ"ש גם לריק לבין בלוח ספירה הסיך לאותו היום גם לריק לבין בסוד הארת הוספת שבת העבר וסבת הבאה אינו צח"י נשמה ואותו עולה שמש בלוח הבחי' שמש זו והס העליון בלוחו עולה גם בשם מלפ"ן כמבואר כבר .

והא לך הסדר של כל ימי השבוע היינו ששת ימי החול

יום א בשבת כבר נודע שאלו המהלכות מן האדם בחינת חוספת נשמה מה שנתחסק לו בשבת העבר וכבר נתבאר שכוונתנו עתה בקריאת הפסוקים לקטט את הכלל שהיה סוד ה' אחרונה בחי' עשיה ולכן לר"ך מקרא מקרא שהוא ב"כ בחי' עשיה ויקרא ביום א' ששה פסוקים בפי' השבע שנים מקרא ואחד תרגום והוא כנגד אות ו' מילוי של יוד ויכוין בשם ב"ן שבמלכות ועיקר הכוונה להמשיך האורה אל הדעת שלה מן הח"ת דועיר ובה' נבורה ה' ען ה"לץ ליבוד שלה והם ה' אותיות של מלוי ב"ן בנקודות **את אשר יביאו** ולכן לר"ך לכיון בשם ב"ן בנקוד' חול"ם שהוא נקודה הארת הח"ת לדעת שלה והי' בנקוד' מגול כזה **יך יהי לו יהי** ותכוין שע"י קריאה זו ישאר בך הארת בחי' חוספת נשמה משבת העבר שהוא בחי' בריאה ולר"ך לכיון לשמו' הנריגה והוא **ה ראשונה** ושם א"ר אל שר"י ואל' שד"י זה הוא הארה לגלגל ולפי שהוא יום א' שהוא בחי' חסד ולכן לר"ך

השולט בזה היום והוא יהוה והמלאכים היוצאים מנקוד' סגול **סטטוריה גזריאק ותריאק למואד**
 ושם השולט בזה היום **אבג ירמין** ואות א' של אבג
 נזכר בזה היום ותכנין **מצפץ** בניקוד
 קח והוזהר ביום הזה לטהר מחטבותיו כדי שיאיר כך כל היום הארת תוספת נשמה מצחי' עולם
 המעשבה :

יום ב בשבת תקרא ה' פסוקים מפרשה השבוע ממקום שהנחת אתמול והוא נגד אות ד' של מילוי
 יו"ד וזריך לבין ב'שם בן כזה **יוד הוה וו הוה** בניקוד **אשר** ובאות ו' ושם העול'
יוד הא ואו הא אז יהוה אל יהוה זה נגד ישראל' ושם הספירה יהוה
 והמלאכים היוצאים מן נקודת ש"ה **שמועאל ברכיאק**
אדיאל ושם היום **קרע שטן** ופסוקים מפרשה השבוע ממקום שהנחת אתמול והוא נגד אות ד' של מילוי
 יום קריא' התורה לריך לשלש זה השם בשם של שבת שהוא **שקוצירא**
 שנתבאר לעיל כזה **קשרק עושצ מינת** ושם **מצפץ** בניקוד **לך** והוזהר ביום
 זה להרבות בעסק התור' שיאיר : כך הארת הרוח מבחינת
 ילירה :

יום ג בשבת תקרא ה' פסוקים מפ' השבוע ממקום שהנחת אתמול והוא נגד אות ה' של מילוי ה"ה
 ותכנין בשם ב"ן כזה **יוד הוה וו הוה** בניקוד **אשר** ובשם העול' והוא ה **יוד**
הוה וו הוה אל אדני והוא הלא' ושם הספירה **יחזקאל** והמלאכים
 היוצאים מנקוד' חו"ס **הניאל רהמיאל מחניאל** ושם היום **יבש**
 ונלו' בלא' ג' של אב"צ ושם **מצפץ** בניקוד **ממים** והוזהר ביום זה להרבות במלת מעשי' שיאיר כך הארת תוספת נפש
 מבחינת עשיה :

יום ד בשבת תקרא ו' פסוקים מפ' השבוע ממקום שהנחת אתמול והוא נגד אות ו' של מילוי ו"ו ותכנין בשם
 ב"ן כזה **יוד הוה וו הוה** בניקוד **יביאז** ובשם עולם העש' יה והוא ה **יוד הוה וו הוה אל אדני**
 ואל חזני זה דברל ושם הספירה **יהוה** והמלאכים היוצאים מנקודת חירק **חזקאל רהמיאל קדשיאל** ושם היום
בטר צתג ונלו' בלות ב' של אגני"ז ושם **מצפץ** בניקוד **נמק** והוזהר ביום זה ב"ל להוזהר במלות מעשיות שיאיר
 כך הארת תוספת נפש מבחינת עשיה :

יום ה בשבת תקרא ה' פסוקים מפ' השבוע ממקום שהנחת אתמול והוא נגד אות ה' של מילוי ה"ה אחרונה ותכנין
 בשם ב"ן כזה **יוד הוה וו הוה** בניקוד **יביאז** ובשם העול' הילירה **יוד הא ואו הא**
אל יהוה וא"ל יהוה זה בעקב ושם הספירה **יחזקאל** והמלאכים היוצאים מנקודת ש"ק **שכניאל רעומיאל**
קניאל ולשם היום **חקב מנע** ונלו' בלות ת' של אב"צ יח"ץ ולפי שמד קריאת תורה לשלש שם זה עפ"י שם שבת
שקוצירא כזה **חשקק בושציניעת** ושם **מוצפץ** בניקוד **ושחלת** והוזהר ביום זה להרבות בתורה להאיר לך
 הארת תוספת רוח משבת הנחה צמיח ילירה :

ידיד ישישי תהנה בה ימים כבר נשלם מילוי שם ב"ן שהם ה' אותיות **ידהוה** שהם סוד ה"ב סוד מוד מ"ג
 דנוקבא והם צני' והי"ה ונעשה שם הוי"ה משנה שהם צ' הוי"ו"ת יהי"ה והי"ה
 והיא ע"ה הכנה של ה' ימים אבנ"ה וכיון שזו יום הששי נעשה משנה וו"ס הפסוק והכינו את אשר יביאו
 ופיה משנה זמנה הפסוקים של ה' ימים הם כ"ו פסוקים נגד שם והיה והנקודות מן ה' אותיות המלוי וילאיה
 מן **את אשר יביאן** הם עולים במספר יב"ק כזה כי כל **יחזקאל** נקודה הוא עשר ושטח
 הוא ו' הרי יב"ק והנה כ"ו יב"ק בניצח' **חזקאל** נקראת הנקובא חקל
 שהיא שדה ראוי לזריעה והכוונה להוריד לה הארץ מאיצא עילאה סוד אלהי"ה ע"י ו"א סוד
 הוי"ה לננוקבא סוד אדני' והנה אלהי"ה הוי"ה אדני' בני' יב"ק כן כדי לעשותה חקל' שדה ראוי לזריעה
 והוא סוד הכנה לזריעה לזריך לזרע לה הוי"ה כ"ל לכן תקרא עוד כ"ו פסוקים מפ' השבוע ממקום
 שכלו כ"ו פסוקים שחרית בה' ימים או והי"ה הנחה ביום הששי כי יום ששי הוא מכין לשבת כמו שביארתי
 זה בחיבורי שנה"ע על פסוק הנאמר ביוסף והיה האוכל לפקדון לארץ ותקרא הכ"ו פסוקים ב"ל שנים תקרא
 אצל בני תרבוש והוא הכנה לחוכמת קדושה לשבת כמ"ש לפניך :

סדר הלימוד

[illegible]

של כ"ו פסוקים שניים שקרית בליל שש כנ"ל עתה תקרא אותם שמו"ל וחכו"ן בהם כוונה אחרת ויהיה ביזם הששי והכינו את אשר יביאו ויהיה משגל והנה כבר לקחנו אשכ ויבאו לבויה הנקודה את

הכ"ר פסקוס הראשונים כנ"ל ועתה כצ"ל פסקוס השניים לר"ר לכונן כי הנקודת של ר"ת מן והיה ביום הששי בנ"י לז' וסאר הנקודת עד חצית א"ת הם בנ"י יצ"ק והנה מספר וה"ה השני כבר אצברנו שבו הוד שם ב"ה השני וה"ה חסרה ולזה רמז ברובו של המספר הזה

אמרנו שהוא כוד שם ב"ו שנעשה והי"ה מסנה ולזה רמזו בקודש של **ידיה** בני, ב"ן ומספר של
והי"ה הראשון חכו' כ"ו תר"י למספ' ל"ב הנ"ל והוא בני' נג"ה והוא כוד
שקליפת הנג"ה נכללת בקדושה ודרך לבין בעליו הוי"ה בני' נג"ה כזה **יוד הי ואו ה** וזה
המילוי כולל כל העולמות **יוד** אלילות **הי** בריאה **ואו** יצירה **ה** ה"ה
עשי

ובצבאיה החרבוס אין לרי' כוונה אח"כ חבמור כל הסדר' שמו"ת וגם הפער' הסייך לסדרה וגם פרק א' ממסכת שבת וחביון כי ע"י קריאה שמו"ת יאיר לנו הארת חוספת נשמה משבת הבהלה ולכן לריך לכוון בלוח ה' ראשונה ובס' ירד הי ואי הי כללות הצריאה אל ערדי נשמת הצריא' ואל שרי זה צרחל וגם הספירה ירד וירחי בתיקור שורו"ק והעלאכים

יומו שוויא אורו רימוא אורו   קודו שוויא אורו   וסס היום יגל פוק וכלל   כל
 חב"ג יח"ץ   ומאיר   דענת   דוקא
 יוד הה וו הה וסס   מצפץ   כניקוד   וחדלונה   הרי נחבאר כל ו' ימי החול וכוונת שבת יחבאר
 במקומו :

הנהגת הסעודה

כתוב אז תשכיל ואז תכלית וכתיב ואז חישן וערבה שתיך ואמרו וז"ל שרריך להשלים שנותי כי בכל יום מעת לעת יש כ"ד שעות שהם ג"פ ח' והם ג"פ ח"י ואמר ח"י תשכיל הכוונה שפ"פ בכל מעת לעת מחויב לעסוק בחזרה ובתפלה ח' שעות והוא שיעור היותר פחות היינו אם קשים לו מזונותיו או שהוא חולי שרריך לישן אזי עכ"פ ח' שעות יעסוק בהשכלת ה' וזהו ח"י תשכיל ואז תכלית הוא התעסקות במשא ומתן וענין אכילתו ושאר דרך ארץ לא יהיו יוגר מנח' שעות וכמנין ח"י חישן שהשינה לא יהיה יותר בכל המענה לעת ממנין ח"י וא"ת מנ"ל לומר על אז תשכיל שהכוונה לכל הפחות כמנין ח"י והמזמיר יוסיפו לו מן השמים ובאז תכלית ואז חישן אתו אומרים שלא יהיו יותר ממנין כי אי אפשר לומר שעסק הפורה לא יהיה יותר מא"י דכתיב והגית בו יומם וליילה וד"ל והנה אחר שכתב תיקן את נפשו ע"י חללת השחר וקריאת הפ' ופשיטא אם ספק בידו ללמוד איזה שיעור קצוה אחר וקריאת התפלות מה טוב ומה נעים אח"כ יכר לביתו לאכול סעודתו שלא לאחר אותו לקיים מה שנאמר ושריך בעת יאכלו וכן אח"ל כל האוכל אחר ששכח אכלו וזהו ח"י חישן וזהו ח"י חישן וזהו ח"י חישן

דיני סעודה

סעודה מיוחדת לסעודה היא סעודה ששית ציום ואם הוא רעב ע"י חייה סיבה שלא חלל מחמתו לא ירעיב עצמו ויחליש איבריו אלא יאכל קודם סעודה ששית.

(ב) ירגיל עלמנו צפת חסיה נקיה וצילה מוגלגלת צמחית וצשר צעצער דכתיב צעצער תאכלו צשר וצצוקר תשצעו לחם : (ג) לריך לנקות גופו ולפנות קודם האכילה כי כוונת האכילה לריך לכיין צה לצבור הניגולה ולהצילם לכה צעל חי מדבר ואם אין גופו נקי אדרבא הוא משוקץ ומטעף אותם כמ"ש : (ד) אכילה הלילה אם אינו מתענה תהיה מצעור יום שיהיה זמן לעיכול המאכל קודם שיטן ואם מתענה ולריך להנחתין עד גלות הכוכבים יראה שלא לילך לישון מיד אחר אכילתו עכ"פ שעה א' : (ה) לריך להניח פאה צכל מאכילך ואמר המכם צמאכילך מה שיותר מתוק לשיכך משוך ידך ומנו יכלם לך לקרצן ניסח ותשים מאכלך ציום יותר קלה מצלילה : (ו) יתרחק ממתאכלים הסורמים ריח הפה צכל מה דאפשר : (ז) נעט מאכלך שיהיה לך מתוקן ומתוצל יפה שיהיה מקוצלת ועצד למפסך ומקצלת נחת רוח והנאה ממנו : (ח) צכל אכילתך ותשייתך יהיה כוונתך לסיות גופך צריא לעצרות צורףך אכל לא להנאה גופך שהוא יולא מתלב עינינו ומרצה צשר מרצה רעה : (ט) אם יתליש לבו על מיעוט אכילתו טוב יותר לאכול צ' פעמים נעט ולא ינולא כריקו צפעס אחת אכילה גסה : (י) לריך שיהיה סעודתו לש"ס וילריך צשולתמו אולי יזדמן לו עני להנחתו מלוחו סעודה וכל המאריך על שולתמו לכוונה זאת מאריכין לו ימיו : (יא) לא ינסה צזיין צלחם וצשום מאכל ומעסקה ושלף יחזק פרוזי פת על הארץ צשצציל זה עניין רודף אחריו ואל יטול המאכל צכל האצצעו' אלא צשני אצצעו' כקרטן הגדל צמים : (יב) חסידי אשכנז נוהגים שלא לאכול צשר ושלף לשמות יין צצ' וה' ולילותיהן ואם אפשר להמנות צהן מה טוב ות"ש שחורמו אמונתו אקור להמנות ואם אפשר לפרוש מצשר ויין כל ימי הסול אשרי לו : (יג) לא יאכל צינני הסול אלא ריעין סעודת הרשות אלא א"כ ת"ח ומקוצין עליו ויאמרו ד"ת על שולתמו שאז נקרא סעודת מנוה : (יד) לא יאכל צכול הרצה פירות להרצות צצרכות מאכ"כ צצנת שאדרבא לריך להרצות צפירות ולהרצות צצרכות : (טו) יזכר מפת עכו"ם אפילו מפלטת אם אפשר ולא יאכל ומקום שאכל חתול או עכבר שהוא קשה לשכחה : (טז) ציום שאכל גציה לא יאכל צשר כל היום ופסיעט לסיפק ולא מדינא : (יז) אין משייתין צסעודה אפילו צצצרי חורה אלא אחר צמר האכילה : (יח) לריך להפריש נפשו לעניים קודם שיאכל ואם אין עני מנוי לו יפרוש שיעור סעודת עני דכתיב צלדך אחזה פניך ולצמר אצצעה : ורליתי שיפרוש ג' פרושות לעני צסעודתו : (יט) לא יתענה הרצה צאכילה ושחיה שעי"ז הוא נותן כח לס"א אלא לדיק אוכל לשצוע נפשו כדי קיום נפשו : (כ) לריך להסתודות קודם סעודתו וזה נקרא צוצת חת ילרו כי כאשר יזכור מה שחטא נגד הקצ"ם וצזוכרו חסדי ה' כי לא תמו כי לא כלו דמיו שמתפרנס אוחז לא צגמול ירו יהיה סעודתו צהכנעה וציראה ולא כגרגרן וע"ז נאמר צוצת תודה יכצדנני צוצת ילרו עיי' תורה שמתוודה יכצדנני צעה"ז וצעה"ז וכצד אצור ז"ל עתה שאין לנו לא כסן ולא קרצן השולתן של אדם צמקום קרצן ומכפר על כל עונותיו וע"ז נאמר צצתי אלהים רוח נצצרה כמצואר צזור : (כא) ז"ה ה"שולתן א"שר ל"פני י"הוה ר"ת ז"ה א"ל"י רנו לזה אלי ואנוהו שיפרוס מפת נקיה על השולתן לכבוד הסכנים השורה על השולתן : (כב) קודם אכילתו ישתה נעט מים לפעור המים שצמד הסעודה חוץ ויין שאינו פוטרו : (כג) לריך שיהיה כל סעודתו חיו לכבוד צצת היינו שאם יהיה איזה מנה יפה יננע עלמו מלאכול שאם יאכלנו צחול צמה יכצ צצת נמול סעודתו סעוד' מנוה"כ (כד) קודם סעודתו ילמוד תחלה פרק א' ממשניות ויקיים צו זה השולתן אשר לפני ה' וצצות זה ילליה צעסקיו וצונלאתו : (כה) לריך שיהיה סעודתו קצב ולא עראי ולא יאכל וישתה דרך הילוכו או מעומד אלא ישצ אלא השולתן ויאכל : (כו) סוקר רגלך מצית ריעך שלא ירגיל עלמו לסעוד אלא מצירו ואף אם אכול ושמה יאמר לך כי אפשר שאף הוא נותן לך צעין יפה וני יודע לצ אשתו וצני ציתו ושמה יעצור על לא תלחם לחם רע עין :

אלו הס"ו סיננים יהיו נגד עיניך תמיד שסם גי' הוי"ה ויקיים צך שויתי יהו"ה לנגדי תמיד כי מימיני צל אמוני כי השולתן צלפון סטרא דשמאלא והוי סועד אותה שלא חטוט :

כוונת הנשילה

כתב ו"ל א"ל דינו מ"צרכותך ר"ת מ"ים ישמך מים הרצה על ידי שילכו על כל גדותיו ועי"ז יצא לו צרכה כהסוף עינדל הנצוח' צזורה והמולול צצנני נעקד מן העולם כי העולם צצרה צצם הוי"ה ואהי"ה והוי"ה פשוט ומילוי יש צו י"ד אותיות וכן צאהי"ה והם סוד יד ימינא ויד שמאלא כי צבר נצצאר שא"ל שסם יקור הוי"ה ואהי"ה הם מלצישין צ' זרעותיו של א"ה ועי"ז אור"א נאללו ז"ל שסם סוד עולם כדוע ולריך להמשיך להם הארת הסקדים סוד מים עליונים מן א"ה לצו"א סוד צ' ידים ומשם נמשכים לצו"א סוד עולם ולכן מי שמולול צצנני נעקד מן העולם מדה נגד מדה ועיין צצצורי שגס"ע סוד הדיים והאצצעות והלפרנים וצפירותי על הזכר פ' צדאשית וממלא נחת :

כוונת הנטייה

ישול הכלי ציד ימינו לרמזו להוריו מי המסדיי הסה ראיתי בהעמקי הסידורי כתוב כאן כוונת הנטייה כמו צנטיילס שמרית ולפי דעתי אין כאן מקומו אצל כאן הוא כוונת אחר כי אין עמה מקום לכוונת עליות העולמות רק עמה הכוונת להמשי מי מסד ומל"א ע"י אור"א ולכן מדע שהכלי הוא קור"א שנקראים כלים לאור"א כי אור"א מתלצטין צהם דרך המים המתלצו בכלי והנה כבר נתבאר צנטי"ל דשמרית שאלו מצדקין על נטיילת ידים ולא על רחילת או על נקיות לבי כוונת הא"ע שכלי שהיו קוראים צימייסם אנטל"א ה"י ע"ש שצריך להגציה הידים אחר הנטיילת והוא צבור וינטלם וינשאלם והנה לטעם הא"י לריך לכיון עמה צכוונת הכלי שנקרא אנטל"א שהוא צגי"ה הוי"ה ארנ"י קוד ז"י"ג שהם קוד הכלי המתקבל מי המסד מלמעלה וכוונת המים הם קוד המסדים שהם המומין דלצא שהם קוד המסדים הצאים מל"א כנודע והם ד"י מלואי הוי"ה שיש צהם ע"י יור"י"ן כמנין מיי"ם לטער את הידים שהם עסקיות לקבל עומאה והקוד הוא כי צ"ל נתגלו הוי"ק שהם חג"ת ובה"י שלו ובהם מתלצטים הארת אור"א שהם קוד הוי"ה ואה"י"ה שיש צכל אחר י"ד אותיות ויולאים דרך הקלוות שהם קוד ה"ח וה"ג והם מסדים יולאים דרך קו ימינו ומתגלים צקיום הקלוות שהם קוד ה"י אלצעות יד ימין ורגל ימין ויש צהם י"ד פרקין נגד י"ד אותיות הכל ובה"ג יולאים דרך קו שמאל"י ג"כ כנ"ל וכבר נודע שהקליפות עיקור אחיזתם צנה"י ד"ל ואין כח צידיו צכל ימי השצות לגרש אותם מנה"י טל"א יהיה להם אחיזה גם צנה"י עד ערב צנת שהסלהציחא דכורא מגרש אותם והם קוד מים חמים שצריך צע"ש לרמוץ צהם הרגלים והוא השצתם רגל צצנת צבור הכתוב אם שחצו משצת רגליך כמ"ש לקמן צשער השצת והידיים כשהם שוכבים על הגוף הוא ידוע שהקלו"י שהם האלצעות מביעים עד הירכיים קוד ה"י ויונקים מהם נ"כ קליפות ולכן אלו מנשטיקין להם הארת אצא קוד המים כנ"ל וכבר נודע שהארת אצא מגרש הקליפות והוא קוד טהרת הידים ע"י מים ואחר שטיהרו אלו מנצביקין את הידים נגד הראש כמ"ש כבר צנטיילת ידים דשמרית שאחר הנטיילת לריך להגציה הידים לנעלה וילאמר פסוק זה שאו יריכם קודש וברכו את יהוה הכוונה להעלותם לנעלה נגד חצ"ד קוד הראש הנקרא קודש כנודע ואז חזרת הארת אצא הנקרא קודש הכרמז צר"ת ש"א"ו י"דיכס קוד ש"י עולמות הנמשך מנאצא כנודע ומחר אל המומין לחצ"ד וגם מאירים לל"א שצומד"י לנעלה נגד חצ"ד מאחורי ז"ל והנה לריך לערוי צ"פ מים על כל יד להנשין הארת מלוי דמילוי הוי"ה לכל י"ד שיש צהם כ"ח אותיות שהם צ"פ י"ד והנה צכל עירוי לריך לכיון ציד ימין ליי"ד אותיות של יהוה אללהיו יהוה יד הגדולה וציד שמאל ליי"ד אותיות כוונתו במוכסו כוונת יד המצוקה אח"כ ישפאק שניכס ימל ויכוין ליי"ד אותיות יהוה יוד הא ואו הא יד רמה וקוד שפשוף כבר נתבאר צנטי"ל של שמרית ויצרך קודש שגיגצ ידיו צרכה זו :

ברוך יסו"א אור"א אתה מסד יהוה ת"ת אדהינו בצורה מלך צינה העולם וכלכות אשר צינה קדשנו ת"ת במצותיו כ"ה וצינו יסוד ע"ל נ"שירת י"דים ר"ת עני :

כוונת הצרכה כבר נתבאר צנטי"ל דשמרית יעוין מנשם וכאן הכוונה להאיר מצינה ע"י ת"ת למלכות ומקצלת הארת אחריים דמ"ה שהוא יו"ד יו"ד ה"א יו"ד ה"א וא"י יו"ד ה"א אור"א צגי"ה ק"ל הכרמז צר"ת של ע"ל כ"טיילת י"דים שהוא ענ"י צגי"ה ק"ל ועי"ז נעשית צבור עשירית כנודע ומי שמלחל צנטי"ל קוף צל לידי עניות נדה נגד מדה וסבן זה :

שוב לומר קודם האכילה מנמור לדוד יהוה רועי וגו' ויש צזה המנמור ז"ן מציבות צגי"ה א"ל הוי"ה שמנמור צל הפרקס :

יהא רעוא מן קדם סתימא דכל סתימין רעוא דכל רעווין דיתמשך טלף עילאש מיי"י דרך אור"א לז"א ומל"א למקל סחומין קייסין מנמורא עלאש רמיי"ק דטפתא מנא ללדיקיי"ה צנהיירו דלנפין וצמדוואל דלצא ומחמן יתמשך לנו ולכל צית ישראל ואפילו שאין אלו ראוין כי ידענו שטעאלו שעינו שפשענו לפיך אך כי אחס אל עוז וסלח ורב מסד וצברו רחמיך ומסדיך הגדולים אחס זן ומפרנסם לכל צדיותך כלאור פות"ם א"ת יו"ד"ן (ס"ת סת"ך והוא שם הפרנסה) ומשציע לכל מי רגון יהוה לשום מלח על השולחן ולטעול הפרוסה שללחם של המוליא ג' פעמים צמלח והכוונה להנחיק ג' הוי"ה בצורה שהם צגי"ה מל"א ולכן הם מלוחים כמ"ש צבור דמעוה שהם מלוחים לפי שהם קוד הגצורה להנחיקן ע"י ג' הוי"ה מסדים צגי"ה לנ"ח ועי"ז הוא מגרש הס"א הצל לשורות על שולחנו כמבואר בזה :

כוונת

האכילה לתקן הרפ"ח כיאות
שנפלו במטא אר"ה ונכלעו
בסוד העפר ונר"ך להעלות מעפר לזוהר
ומזומא למי ומחי למדבר והם נכדריים ע"י
טחית השניינים כמ"ש לקמן והנה הדי
יסודות הם באים מסוד ד' אותיות הוי"ה
שמהם יוצאים ד' מילואי ע"ב ס"ג מ"ה
ב"ן ובכל אחד יש בו סוד ע"ב מספר
דחס"ד היינו שם ע"ב כמשמעו סוד חסד
ס"ג עס"י אותיות הוא ע"ג הרי ע"ב אי
יותר חלוקה לשם מ"ה ששם הפשוט הוא ע"א
הרי ג"פ ע"ב והם בנ' פרלופים שהם אר"ה
וח"א כנודע והם סוד ג' אותיות יו"ד ה"י
וא"ו והם סוד מזרח דרום לפון מזרח
אזא אות ו' ואינא נכללת בו דרום ז"א
אות וא"ו בסוד ספירו'החסד סטרא דאברהם
סטרא דימינא וכבר נודע כי החסד כולל
כל הוי"ק בסוד יומם ילוח ה' חסדו יומא
דכליל כל יומין ועש"ן ז"א נקרא דרום לפון
תבונה וי"ס בכלל נכלל עמה בסוד ה"י ה'

מזרחית		יוד		מזרחית	
דרומית	אכלא ואינא משפיעים לז"א	מזרח י"ס ותבונה משפיעים לז"א		צפונית	מזרחית
		<div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>יוד חי ויז הי ע"ב יוד הי ואו הי עס י' אותיות ט"ג</p> </div>			
דרומית	אכלא ואינא	יוד הה וו הה	יוד הה וו הה	צפונית	מזרחית
		יחיה יוד הא ואו הא ע"א	ייה יהו יהוה ע"ב		
דרומית	מלכות מקבלת ה"ס מז"א	מערב	מלכות מקבלת ה"ס מז"א	צפונית	מזרחית

ויש מלייכים כפן ד' ע"ב הכל צבחי' אחריים ולדעתיה זה
הליז שכלאן יוחד ככון

תבונה ו' י"ס כמו שביארתי זה בחיבורי שגה"ע מעריב מלכות כמסרז"ל השכינה במערב והוא מלשון
עירוב כל הכוחות מתערבים שם כנודע והוא אות ה"ה שהוא סוד שם ב"ן וזה השם אי אפשר להמציא
מספר ע"ב לכן אנו מלייכים זה הע"ב ע"י שהיא מקבלת מספרה דלפון ה"ג והוא סוד אחריים דהוי"ה
י"ה י"ה י"ה י"ה י"ה הרי לך בדי' קרנות השולחן שהם סוד ד' קרנות המזבח הם ד' פ' ע"ב בנ'
רפ"ח וכוונתנו להעלות הרפ"ח כיאות אל הקדושה וכבר נודע שהשולחן כלפון והוא סוד המלכו'
כמבואר בזוהר והוא בדי' רגלים סוד ד' חיות הקודש ומנורה בדרום פ"י המנורה היא סוד הת"ת בוק'
המנורה וכולל ו"ק ששה קנים היוצאים מן המנורה והחסד הוא יומא דאזיל עס כולל והוא מאיר אל
השולחן כנודע היינו שמקבלת מזל החסד שהוא סוד ע"ב ולכן נר"ך לכיון בכל הדי' קרנות שם ע"ב ע"י
מספר כי המלכות אינה מקבלת השמות ממע רק החשבון והמספר של השמות כמבואר בחבורי הנ"ל
בסוד עיניך בחשבון בשער בת רבים סוד חשבון המועדות שחלשים בסיחא כמבואר בזוהר ובכל קרן
אנו מלייכים למטה שם ב"ן הרומו אל מלכות כי שם עולים כל הנילוות ומתחדשים שם בסוד מחדש בכל
יום חמיר מעשה בראשית בסוד הכתוב ח"דשים ל"בקררם ר"ב ר"ת רח"ל וסם ב"ן בנ' בהמיה סוד
בהמה הרבועה על אלקי הרים וי"ס ונחתי עשב לבהמתך עש"ב ע"ב ש' ש' רומז לתלת ענפין יומין שמאל
אמצע שמהם מקבלת הע"ב הרי נחבאר לך מעשה השולחן :

סדר המסיבה גדול מיסב בראש וסולכים אחר הזקנה והוא בסוד אברהם האדם הגדול בענקים
וכתיב ואברהם זק"ן תנינא נגד יחם תלחתי נגד יעקב ומכאן ואילך חין מהדרין אחר סדר
הגדלות כמבואר בזוהר :

כונת המוציא

כוונת זרכת המוציא כי כוונתנו להעלות העלכות למעלה לאינא עילאה לקבל שפע הפרנסה כדי
שהי' סיפוק צידה למח עוף לצידה ומח לנערותיה וכתיב מנחם תציל לחמה מנח"ק
בנ' שני"ח בסוד שמה נפש עובדך כי חלוקה ה' נפשי אשא והוא סוד צ' יסודות דלח"א קפ"ה קס"ב
ע"ה בנ' שני"ח כי יד שם עולה נפש רוח קו' המלכו' ומחי' תציל לחמה אף שאין עליה לאורו'
תחנותיה עד שיצא אליהם האר' מצי' יסודות ה"ל אזי יש להם כח לעלות כמבואר כבר ולכן תפלה
נר"ך לעורר צ' יסודות דלח"א להמשיך משם הארץ למלכות והוא סוד צר"ך כנודע והאדם ז' נמשך
דך חג"ת דז"א ואז חג"ת שם סוד ג' ידים כנודע מעלים את המלכות כנ"ס כמה פעמים והנה
האדם ז' ה' סוד ק"ב מרובים שם ג' מילואים של ע"ב ס"ג מ"ה אהמילואים לצד בנ' ק"ב ובג'
מילואים האלו עס הפשוטים יש צהם ג"פ מ"ב כנודע שם מעלים אותה כמבואר בסוד הקדשים ג"פ
מ"ב בנ' קכ"ו וק"ב בנ' צר"ך ועולים גם חג"ת עס המל' אל הצידה וחג"ת נרמזים בנ' תצות
אח"ה

כוונת המוציא

אחד ה' אלהינו כדודע ואז הציגה נקדחת ונלך העולם כי אין ונלך צלל עם וכיון שעלתה המל' הנקדחת עולם כדודע וגם חג'ת אזי נקדח ונלך ואז הציגה משפעת לח'ת הסולל גם ח'ג ונשס לנש' ונשס למל' וזהו המוציא ה' ציגה מוציא לח'ס ג' הויו'ת חג'ת שיואלים נשס ונשפיעים למלכות ואז היא נותנת ערך לציגה וזהו מן הארץ שכל שפע התחלטה צלח מן ה' סוד מלכות הנקדחת ארץ ולכן לריך להדגיש זאת ה' של המוציא ושל הארץ יקח הככר צ' ידיו ויבדק.

ברוך יסוד אור' אתה מסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מדך ציגה העולם ומלכות המוציא ציגה לחם חג'ת מן הארץ ומלכות

תצנע המוציא ומעצבו הסודות צמלח ג'ס ותכוין כי לח'ת שסס ג' הויו'ת ג' מסדים מוגלים שסס צ' שלישים ת"ת למעשה וצ'ת שסס סיום שלישי תפארת יולאים הססדים מוגלים כדודע וס' נמתיקס למערכות המלח שסס ג'ס ג' הויו'ת ג' גבור' כדודע :

כוונה בקיצור

כוונת האכילה לפחות בציגה של המוציא יש לצרר הנילוות שנתקלקלו ע"י שצירת הכלים הידועים והנשמו' שנפלו צמח' אר'ת' ולהעלותם מדרום לזוונת ומלונת לפי שאינו מדבר ונתי למדבר ונתי' יתכדו הנילוות קדושה ויעלו מתוך הקליפה אל הקדושה ולריך לבוין צסס אל הויה צג'י' אור'ל' גם מילוי ע"צ שהוא וד' י' ו' צג'י' מ"ו הרי אור'ל' צג'י' ז'ן ועס מ"ו ה' מו'ו' והנס הציבור הוא ע"י ל"צ נתיצות חכמה כדודע כנס פעמים שאורת חכמה סס המגדשים הקליפות לכן צשעת טחיתת האוכל ע"י השניים שסס ל"צ י"ו למטה וי"ו למעלה יכוין ל"צ נתיצות החכמה המגדשים האוכל מתוך הפסולת גם ש"ן צג'י' אחוריי' של ע"צ שהוא קס"ד ואחוריים דס"ג שהוא קס"ו הרי צג'י' ש"ן וסס סוד אחוריים של אור'ת המגדשים צז"ו צססס סוד הציבור ולכן לריך לבוין צלות א צ'יורים הרמוזים לאור'ת האחד הוא ציבור זה שהוא י"ו למטה י"ו למעלה יור' צ' כזה א' חס' לא תחלק הו' ג'י' אסי'ס רונע לאינו'ת שהו' י"ו למעל' וי"ד למטה ושניה' צג'י' מ"ו. מילוי ע"צ סוד אצא והוא סוד כלילות ציגה צמכמה כי עיקר הציבור ע"י החכמה ואס תחלק חו' לשנים הרי ל"צ כ"ו צג'י' אור'ל' וא' יומר הוא ח' שנחסר מונין ראשון לאסיס וסך כל הציור צג'י' מו'ו'ן ולריך לבוין לכלול וליתד אור'ת ע"י צ'יורים הנילווינו למצר ראשי צ'יורים שסס כזה א' הרי ל"צ ושני חלקי תחלין של צ'יורים כזה א' א' הוא כ"ו צג'י' אור'ל' ע"ס והוא סוד יומר אור'ת' ואס חלף יור' ח' שני לצד עם כ"ח צג'י' לח'ס ולכן כשמוען צשיניו הדק היטב יכוין לנידוק מ"ו עם כ"ח צג'י' ד"ק וכשצולע המלכל שאז נכנס צגרון יכוין להמשיך השפע מן החכמה סוד ל"צ שניי'ס אל ציגה סוד הגרון וילעקד יור' צ' עם כ"ח והוא צג'י' אס"ע אומיתס הגרון גם תכוין כי הוא צג'י' חנו"ך סוד מועטרו'ן שהוא ציג'ר' שסס סס א"ל הויה

כוונת האכילה

כתיב אכלו ריעים שמו ושכרו דודים ומכורא צופר אכלו ריעים לעיל' שמו דודים לתחל ומצוא' סס כי לעיל' פ' שרונ' אל הזיו' אור'ת' שנקרא'י ריעים דלל' תמסרסו ולתחל רונע' לזיו' ז"ו"כ שנקרא'ים דודים שאינו תדיר צסוד אור'ל' מועד והענין כי צמח שצירת הכלים הידועים ליודעי סן ירדו ינילוות קדושות אל הס"ל וגם נשמות קדושות ירדו צממקי הקליפות ונתעבר האוכל עם הפסולת כצד נח' שלכל דבר יש שורש ד' יסודת וסס שורש ל' צג'י' ד"ונת ק"י מ"דצ'ר וסס ע"י כוונת העעשה ויחודים שאלו עוסי'ן יומר חיור' למעלה צלורת עליונים ואנו מעלין הנילווי' שירדו לס"ל אל הקדושה וע"י הזוג אנו מנצרים הנילוות ועולים לקדושה והוא מו'ו'ן ושפע קדושה של אדם העליון והפסולת נפרדת ויולל צסוד המותרות כמ"ס כצד צכוונת צרכת אשר יל' : אמנם דע כי אין סוס שפע יורד למטה אלא צממשך הססד המתפשט צכולל' והטעם הוא כי כל מיני שפע משתנה צייריתס למטה אכל אור'ת' הססד שהוא סוד אור'ת' קדושה דכירה מסייפי עלנו ועד סייפי עלנמ' פ"י שכ"כ אור'ת' גדול שמתיר צסופו כמו צראשו ולכן אף צרדחו למטה אינו נשמתס והוא סוד סכתו' יומס י'וס ה' מסדו וצליה ופירס צזכר יומא' דלזיל עם כולל' יומא' דכליל כולל' וכצד דודע שסס הססד הוא אל' והוא סוד סס א"ל שסס צגולגולל' דלריך כמ"ס זה צלריכות צציצורי שגס"ע והוא מתפשט צסוד' אדם עליון שהוא סוד הויה' צללפ"ן צג'י' אר'ים והוא כול' כל האלילוי' שסס י"ס דלילוי' צעסר אומיו' שסס צבור'ס זו וסס אל הויה' צג'י' אור'ל' צג'י' ז'ן שהוא מו'ו'ן עיללס שהוא סוד לח'ס סוד ג' הויו'ת צג'י' לח'ס היורד מנוולל' עיללס לאור'ת' מו'ו'ל' צג'י' לח'ס והנס השפע היורד מן סס א"ל הנילו' שצגולגולל' דל' יורד עד הסס דל'ת' שסס הוא סוד מו'ו'ל' פ"י סצי' ססס כדודע ומשס יורד אל אור'ת'

הוי"ה צבי"ל אורכ"ל והנה כל הליכות יחד שהם
מיו"ה כ"ח לח"ס ד"ק פ"ד צבי"ה ש"ע קוד ש"ע
הסודין המאיר מן צ' הפנים העליונים שיש בהם
צ"פ ח"ל צמיו"ה צבי"ה ש"ע וע"י ימ"ה הצניזול והמזון
הזך יחשפט צבוק הרוחנית צנשמה והמותרות נדמים
לסוף והוא קוד הצירורים :

אור"ה מן הפה דל"ה ע"י המזל המזדווגים אור"ה
כדוד שזיווג אור"ה הוא ע"י המזל והוא קוד
האכילה שלהם צבוק כי אם הלחם אשר הוא אורכ"ל
וע"י אכילה זו מתדבר ש"ך דינים ומתנתק"י והוא
אכלו ריעים ריעים צבי"ה ש"ך ומשם יורד השפע
לזו"ג והוא צבוק השמים כי אצ"ל כולל ד' עילוי
הוי"ה שיש בהם ט' יודי"ן צבי"ה מיו"ה והשפע

היורד מאצ"ל נרמז בהם מיו"ה וצא"מא ים הוי"ה צביקוד אלהים כזה יהיה שהנקודות הם ז' יודי"ן
צבי"ה יי"ן והש"י היורד ממנה נכנס בהם יי"ן כמבואר צבוק"י וע"י שפע זו הוא זיווג זו"כ והוא קוד
השמים ועיקור הצירור הוא ע"י זו"כ אשר הם נקראים אדם : ודע כי יש שני מייני אכילה ושני
מייני שמים והוא כי כל שפע היורד למעלה הוא צמחי צמחי מן השפע היורד מא"ס ענמו שהוא
צמחי"ה כי הוא יסוד המיוחד כמ"ש בציריות צמיו"ה שבה"ע אצל משם ולמטה הכל הוא צב' צמחי
ונתחיל מן ח"ה כי הנה שפע היורד מא"ה לאור"ה צמחי"ה הוא שפע שקיבל מע"ך ומשפיע זה האור
לאור"ה צמחי"ה צ' אור עלמותו של ח"ה הנמשך ממות ח"ה ענמו ומשפיע זה האור ג"כ לאור"ה הרי אור"ה
מקבלים צ' צמחי"ה שפע והם קוד צ' מייני אכילה והנה האור שמשפיע מע"ך הוא מעולה יותר מאור
עלמותו של ח"ה והוא יול"ה מן הפה דל"ה למזל וממזל לאור"ה כח"ל ואור השפע מעלמותו של ח"ה
זה יורד דרך הגרון של ח"ה ויול"ה דרך יסוד לאור"ה אצל צ' צמחי"ה אצל הם להיפך כי
מקבלים שפע היורד מא"ה ועלמותו ע"י אור"ה ועוד צמחי"ה צ' הוא השפע שמקבלו מאור אור"ה ובהם
הוא גרוע. מאור צמחי"ה ח"ה שהוא צל מא"ה. והנה הצמחי"ה הוא סיו"ה מן הפה של ח"ה לזו"ג והצמחי
הח"ה שהוא יותר מעולה שהוא מן ח"ה יורד דרך הגרון ויול"ה דרך יסוד אימ"ה לזו"ג והם צ' מייני שמים
והטעם להיפוך זה צבוק"י לפי שאימ"ה למעלה היא רחמים גמורים ומן ז' תחתות שלה שם מתעצבין
דינין שהוא קוד שם הוי"ה צביקוד אלהים כמ"ש צמיו"ה שבה"ע וכלילה אם היה יורד אור הגרוע
למטה ויול"ה דרך יסוד היו צבוק מים אר"ה ויין המשכר לכן הם יול"ה דרך הפה שהוא למעלה צב'
ראשונה ואז יול"ה צבוק מים מתוקים ויין המשמח ואור המעולה שהוא צמחי"ה ח"ה שיוצאים למטה
עכ"ז הם חסדים גדולים שאין מתערב בו שום דינין ומשפיע למעלה האור היורד מא"ה הוא יול"ה
דרך הדג"ה צמחי"ה ח"ה דרך הפה וצמחי"ה צ' דרך יסודו כי שם כולו רחמים והבן כ"ז והנה השפע היורד
דרך המזל נקרא לח"ס כח"ל והוא יורד דרך פנימות אצ"ל לאימ"ה ומא"מא לז"ה הנקרא אדם והשפע
היורד דרך פנימות ח"ה הוא יול"ה דרך הפה וחסו"ה כמחצו כי לא על הלחם לצדו ימים האדם כי
על כל מול"ה פי ה' והבן זה וצמיו"ה שבה"ע שם צמחי"ה זה הפ' צמחי"ה ועיקור הצירור הוא ע"י
עשיית השיניים והם קוד צ' אלפי"ן שיש בצמחי"ה אצ"ל צבוק"י זה א' יי"ן למעלה יי"ן למטה קוד
ל"ה נתיבות חכמה והם קוד ל"ה שיניים יי"ן צמחי"ה העליון קוד החכמה צמחי"ה צמחי"ה דאצ"ל ויין למטה
צמחי"ה התחתון קוד צינה צמחי"ה צמחי"ה צמחי"ה דאצ"ל וצו ומתנתקין ש"ך דינין דדבורה כ"ה חלק"ה ל"ה ע"ס
ש"ך הרי צבי"ה ש"ן ע"ס צ' אחריות צבי"ה קפ"ד קס"ו שהוא קוד אחריות של ע"ז וס"ג שהוא קוד
חור"ה כדוד כי כבר נתבאר כמה פעמים שהתחתונים מקבלים רק האחריות ולא הפנים וחל"ה
צמחי"ה הוא צמחי"ה זה א' יי"ן למעלה וי"ן למטה צבי"ה כ"ו וע"י זה נמתקו פ"ר דינין דנוקצ"ה ואם
חלק"ה פ"ר כ"ו הרי ש"ו קוד ש"ו של שופ"ר ונמתקו הדינין ונעשו מתוק כד"ש צבוק פרי"ן מתוק לחכי
והנה שני אלפי"ן הנ"ל שהם ל"ה כ"ו צבי"ה אורכ"ל ע"ה וחלו הצי' אלפי"ן מתייחדים יחד ע"י חל"ה ג'
שהוא צבוק הלשון המכריע בין חור"ה שהוא קוד הדעת והוא צמיו"ה זה א' שהוא יו"ד ושלשון צבי"ה
לח"ס וכשמתחברים נעשים חל"ה אחד הרי לח"ס חק"ד צבי"ה מאכ"ל קוד יסוד הוי"ה אדני"ה שעי"ה קוד
זו"ג שהם קוד הוי"ה אדני"ה נגמר הצירור ודי צבוק :

כוונה בקיצור

צריך ליזהר צמים אחרונים אפילו ידיו נקיים
אפילו אכל פת חריבה כי הקליפה שולטת
צמל"ה כי צכל מל"ה יש בה מעט מנול"ה סדומית
וצבוק"ה המול"ה כשטובלין צמל"ה היא נפרדת מן
האורכ"ל ונדבקת צדיים לכן לר"ך לישול ידיו צמים
הרמוזים למסד המגדל ח"ה סק"ה ולר"ך להיות כלי
פגום למטה הרמוז למ"ה לקבל המזל"ה של הידים
שהוא חלק"ה ויאמר ז"ה חלק"ה אדני"ה רש"ע ר"ה
צבי"ה

כוונת מים אחרונים

אמרו חז"ל מים אחרונים חוצה והענין כי
מים אחרונים הוא לגרש הס"ה מן
השולחן ונותנים להם חלקם והוא חוצה שהוא
הס"ה הנקרי חטאת דמחגמנין חוצה ח"ה רז"ל
מים אחרונים מפני מל"ה סדומי"ה המכונה את עיניים
שהוא קוד הקליפה המזקק הנקרא אס"ו"ן שהוא
קוד זק"ן אשמאי מל"ך זק"ן כס"ל צבי"ה השט"ן
ושא"ר ג' הם צ' עינין והל"ה סקורי"ה דמחט"ה
והוא

כונת האכילה

צג' גבורה שורש הדין ולריך להשפיל הידים למטה לא כמו צנטילה ראשונה שלריך להגזיה הידים והכלי שנוטל זו שהוא למעלה יהיה שלם שמונו יולא מימי החסד והמים שנוטל צהם יספוך צמקום שאין רגל אדם שבים שם ולא יפסיק צינס לצרכת המזון אפילו צדצרי תורה אך המזמור והספוקים שאומרים קודם צרכת המזון השיך לצה"מ אין זה הפסק :

והוא לפתח חטאת כוונן שמכסה אור העינים שלמעלה שלא יאירו צפתם העליון ולעולם נדבק צידים כי משם יניקתם מן הקלוות כנודע ולריך למת להם חלקם שימפרדו מן הקדושה כנודע צפור השעיר שהוא חטאת וכדי שלא יטלו יותר מחלקם לריך לכונן כי ר"ת מ"ים א"סכונים הוא מ"א וס"ת מ"ם הרי קכ"א ולריך לכונן צמלוי מילואיו של אהי"ה שהם ג"כ מ"א אותיות הרי צג' אהי"ה צמלוי יוד"יין ע"ה קוד הארת איתא המלצשת לו"כ

ומכסה אותם מן המככלות ר"ע עי"ן ולכן לריך לכונן כי הגדול הוא קוד אהים פשוט וסד' אלצעות הוא סד' מילואי של הדי פשוטין וחסו ציד ימין וכן ציד שמואל לאהי"ה צמלוי הדי"ן שהוא קוד המשמ"ל מלצות החינוך והם קס"א קכ"א צג' שי"צ צג' י"צ לירופי הוי"ה המגדשים את הקליפות מן הי"צ גדולין מלמעלה והם קוד מימי החסד שעי"י י"צ לירופי הוי"ה הקליפס צורחת ונפרדת מן הקדושה ומסתלקת לגמרי מעל השולחן ואז כחצ"ה השולחן אשר לפני ה' כי השולחן הוא צמקום מוצ"ח צג' אכ"ל וכ"ז שהקליפס שורה עליו צבור מל"ח סדומית המסמאל את העינים לא אתמר צה לפני ה' פני צג' עיני וצי"י כוונה הכ"ל שהם קוד י"צ לירופי הוי"ה צג' ז"ה אז היא לפני ה' ודי צה :

כונת ברכת המזון

וזהר להיות פת על השולחן צשעת צה"מ שלא יהיה השולחן ריקנית כי אין הקדושה שורה צמקום ריק כנודע לריך לסלק כלי מחכת הנעשה מצדול כי צד"ל רומז למרכבה טמאה כמבואר בצבורי שגה"ע קודם צה"מ כחול יאמר מזמור אלהים יסננו וטוב לאומרו נמוך ליוור המעורה כמו שהוא מליוור כצר צסוף הקדמה ובעל ר"ת כתב שלריך לומר מזמור על נהרות צבל וצינים שאין צהם כפילת אפים יאמר מזמור צשוב ה' את שיבת ציון ומהרש"ל כתב שטוב לומר מזמור אזהב ה' שערי ציון : קרח מזמור שיר יסודותו בהרי קדש אזהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב נכבדות מדובר כך עיר האלהים סלה : אזכיר רחב ובבל לירועי הנה פלשת ועור עם כוש זה יולד שם ולציון יאמר איש ואיש ילד בה והוא יכוננה עליון : יהוה יספר בכתוב עמים זה יולד שם סלה ושרים כחוללים כל מעיני כך :

ואמר המזמורים יאמר אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי להמשיך הארה למלכות סנקרא את ה' סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם : תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה וידבר אלי זה השולחן אשר לפני יהוה : ביסוד לא יצרך על הכוס אלא יסגור עיניו וישים ב' ידיו זו ע"ג זו ימנית על שמאלית נגד החזה ויהיו עיניו סגורות עד תשלוט צה"מ כי צה"מ קוד חיקון רחל עולוימתא ספירתא ולית לה עיינין וביסוד אין כח צידו לעשות לה עיינין אבל אם הם ב' הרמוזים לג' קוין צבור וההם שלשה עדרי לאן וגוי כמביאר בחיבורי שגה"ע ואז ים כח צידם לעשות לה עיינין ולכן לריך כוס של יין ולשום עיניו צכום כמבואר בזהר

כונת כוס יין

(") צריך לשטוף הכוס במחון ולהדית צפנים והיין יהיה חי ולא מוצג צמים והכוס יהיה מלא דכתיב כוס מלא צרכת ה' והנה ר"ת ש"טיפה ה"דסה ח"י מ"לל הוא שמח"ה שלריך להמשיך הצרכה מן יין המשמח סוד צינה כמבואר בזהר צבור הכתוב ויבא לו יין וישת טעמא זקוף למעלה דלחי למרחוק מההוא יין המשמח ולא מההוא יין דמשכר דכתיב צג' נח וישת מן היין וישכר ויחגל צחוך אהלו וזה היין הוא ח"י כי הוא ביסוד צינה הנקרא ח"י כי היסוד כולל כל הג' קוין שהם ג' ווי"ן צג' ח"י וכצר נודע שבינה מינה דינין מהערין והם סוד ה"ג מלפ"ך שביסוד צינה אך שצמקומה אין שום דין רק עוז ומדורו צמקומה רק כשמחפשטין למטה צמקום המלכות אז מהערין הצבורות ולכן כשמגיע למיכת את הרומז למלכות כמ"ס לקמן אז לריך ליתן מים צכום למזוג היין צמים להמשיך המפדים מאבא סוד המים כנודע ולריך שייהיה הכוס מלא כי כוס מלא כזה כ"ץ סמ"ך ו' ובג"י רל"ב שהם צג' ע"ב ס"ג מ"ה צ"ן להמשיך הארה מכל הדי מילואי אל הכוס הרומז למלכות כו"ם צג' אלהיים וכדי להמתיק כה"ג שהם ה' אותיות אלהים לריך ליתן עיניו צכום להמשיך לה הארת ה' חסדים שהם סוד ה"פ א"ו"הס סוד ה' היות צג' עי"ן ולכן לריך

שהיה הכוס מחזיק רביעית הלוג הרומני למלכות שהיא רביעית קוד ה' אחרונה שבסם הווי"ה ויטול הכוס מן צ' ידיים של זולתו הרומנים לחו"צ וישים נגד לבו הרומני לחת"ת כי שם מקומה כנודע ויאמרו מתחלה צ"י ידיו לרמוז שמקבל אותה צ"ן צ' זרועות עולם ומחבר אותה עם הל"ב סוד החת"ת אח"כ יניח השמאל ויחזיק בימיו ולא יסייע השמאל כלל שלא לעורר הדין ויחת הכוס על קף ימיו ויסבב אותו בכל ה' אלכעוטי וחס סוד ה' עליון סבבי השושנה בנקראים ה' יסועות כמבואר בחיבורי שגה"ע ואז נקרא כוס יסועות ויבדיה הכוס מלא טפה מן הסולחן שהם שיעור ה' אלכעוטי ויאמר כוס יסועות אלא ובסם יהיה אקרא והכוונה כי קודם הברכה מקום המלכות נגד יסוד ז"ל כמ"ש כבר ונמה לרדך להעלותה נגד ת"ת לקבל הברכה מהבניה סוד י"ן המשמח ונודע כי בינה עד הוד אחפשטית והס ה' ספירות גב"ת כ"ה שהם סוד ה' עליון סבבי השושנה כמ"ל ויכוין כי המלכות היא סוד שם צ"ן ומקבל מן ח"י הרי צ"ן ח"י צ"י י"ן גס בשם ע"ב יס ר' יודי"ן והס סוד אורת אבא ובסם ס"ג ג' יודי"ן סוד אורת אימא כנודע הרי ז' יודי"ן צ"י י"ן אח"כ יתחיל לבדך ולרדך לבדך בשמחה גדולה לעורר השמחה דלמעלה ויכוין לקיים מצות עשה של ואלכלת ושבעת וזכרת וידקדק במלותיה ולאמרה בקול רם :

בזיומן צ"י יאמר בקול רם וצמיד בלשם אף שם צ"י קטנים שיזכרו עמו מלה צמלה מוחר לומר בקול רם :

בזיומן צריך לומר

(הב לן ובכרך) יכוין כי ה"צ ל"ן אוחיות לבניהם סוד המלכות הנקראת אלכ"י והיא צבור אלכ"י פ"ז צ"י לבניהם והיא נחונה צ"ן צ' זרועות חסד ובגבורה ולכן ר"ת ע"ה צ"י י"ב סוד הגבורה כנודע וק"ת צ"י ע"ב חסד כי שם מ"ב הוא סוד חסד שבגבורה :

ברך שאכלנו משלו ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו

כ"ס שמו"ס הכוונה להמשיך הברכה מצריכה עליונה יסוד אימא י"ן המשמח ולכן הוא צלשון כסתר צבור ועצד הלוי הוא כמבואר בחיבורי שגה"ע ולרדך לכיון כי סוד מלה ברכות הכל הוא לחקוק המלכות שהיא סוד אלכ"י צ"י ק"ה ובמילוי המילוי ד"ל אוחיות וע"ה הוא מלה :

ברכה כלשונה לתקן מוח הכונה דמלכות ויכוין צ"י אוחיות שהם אל"ף למ"ד פ"א דמילוי המילוי של אלכ"י והס ה' אורת צ"י אלילות : כותן צ"י אב"ב יח"ץ שם החסד לחס צ"י ג' הוי"ה והוא סוד ג' טיפין דלדוריקין וממלא סתמימא דא דסגולות : וכל ה' כלול ממילוי הכי ט' נקודה צ"י מ"י"ס וכל נקודה הוא י' כוונת להווי"ה כנודע הכי ג' ה' הוי"ה והס כוונת כלל לחס ג' הוי"ה חסד"ן ג' היות והניקוי של חסר יחסר צ"י ג' הוי"ה הכי ט' היות אל ז' להמשיך מן אל שד' שבצניחא לאל"ל הוי"ה שצילי"ה צ"י צ"י אף יד"ך כ"ס פא"י ג' יאדונה"י ק"ת חס"ך שם הפתקה כמ"ש כבר :

ברוך יסוד א"ל אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך בינה העולם מלכות הון את העולם כולו בטובו בחן ובחסד וברחמים הוא נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו ובטובו יסוד א"ל הגדול עמנו תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד : בעבור שמו הגדול כי הוא אל ז' ומספרים לכל וממשיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא כאמור פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון ברוך אתה יהוה הנקודות גימטריא חסד הון את הכל : ברכה שניה לתקן מוח דבינה דמלכות ויכוין בח' אוחיות דל"ת למ"ד ת"ו של מילוי דמלכות אלכ"י והס ח' אורת בסינת צדיאה ובר"ה יתוסף יוד"ה והס ט' אוחיות דל"ת למ"ד ח"ו חמדה"ה ג' א"ל הוי"ה טובה עטרת דיסוד ז"ל ורחבה מסטרא דיסוד אימא : הנה ציסוד המלכות ששם צ"ן ובסם ז' יס ג' ווי"ן והי' כזה יוד הה זו הה כי כל ה' הוא י"ד והנה חס מלך ג' ווי"ן עס שם צ"ן הרי צ"ן ח"י ג' י"ן גס ה"פ י"ד צ"י י"ן והס סוד הגבורות שהם כפולת כנודע ולכן אחר שרומנו הג' ווי"ן צ"י תיבות ואלכלת ושבעת וזכרת לרדך לכיון צמלת את הרומנו למלכות שהיא סוד כוס של ברכה ליתן מים צ"י"ן לרמוז שמקבל החסדים שהם מן א' עד ת' ואז כתיב נשמח צ"ך ונעשה י"ן המשמח ויתן עינו ככוס ויכוין כי היתים הס סוד ט' יודי"ן ש"ס צ"ד מילוי הוי"ה צ"י מ"י"ס : אשר א' רומנו לאלהים פשוט ש' אלהים צידון ר' ריבוע אלהים וברכה זו לרדך לכיון לשם אלהים שהם ה"ב שנמתקן ע"י החסדים :

גורא לך יהוה אלהינו ר"ת ג' אלהינו"י על שהגדלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ועל שהוצאתנו יהוה אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים ועל בריתך שחתמת בבשרינו ועל תורתך שלמדתנו ועל חוקיך שהורדתנו ועל חיים חן וחסד שהונגנתנו ועל אכילת מזון שאתה ז' ומספרים אותנו תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה :

במנוח ובפירות אומרים על הנסים :

על הכל יהוה אלהינו אנהנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך מלכות בפי ע"י כל ח' יסוד תמיד לעולם ועד בכתוב ואכלת ושבעת וזכרת את יהוה אלהיך על הארץ המנוחה אשר נתן לך ברוך אתה יהוה נקודת ג' צ"ן על הארץ ועל המזון :

ברכה שלשית לתקן מוח חסד דרעת דמלכות ויכוין צ"י אוחיות ששם ט"ו וא"ו כו"ן ממילוי המילוי של אלכ"י והס ט' אורת צ"י יארה : ובגבורה זו לרדך לכיון בשם א"ל כמ"ש בסיום ברכה

ברכת המזון

זכרה זו נרדף לכוון לשם א"ל היינו יום ה' א"ל שד"י בחי' נשמה יום ב' א"ל הוי"ה בחי' רוח יום ג' ויום ד' א"ל חדשי בחי' נפש יום ה' א"ל הוי"ה בחי' רוח יום ו' א"ל שד"י בחי' נשמה וזוהו נקיים הארת נרנן כל השבוע:

רחם נא יהוה אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו אלהינו אבינו רועינו זוננו ופרנסינו וכלכלינו והרוחנו והרוח לנו יהוה אלהינו מהרה מכל צרותינו ונא אל תצריכנו יהוה אלהינו לא לידי מתנת כשר ודם ולא לידי הלואתם כי אם לידך המלאה לסבת הפתוחה הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד :

יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשכנות בו ולנח בו באהבה כמצות רצונך וברצונך הניח לנו יהוה אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו והראנו יהוה אלהינו בנחמות ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות: לר"ם יעלה ויבא

ובנה ירושלים עיר הקודש במהרה בימינו ברוך אתה יהוה קדוש ב"ה ש"ס בונה ברחמינו ירושלים אמן: יאהודגה

ברכה ד' לתקן מוח גבורה שזדעמ מלכות ויכוין בל' אותיות י"ד וא"ו דל"ת של מגילוי המגילוי דלדמי' והס ט' אורת בחי' עשייה ולפי שהוא מוח הגבורה לכן אנו מוזכרין בברכה זו ג' הטבת וגי' במילות כי הגבורות לעולם הם כפולת וג' גבורת הם מומתקים ע"י ג' חסדים המגולים שהם אחד סיום יסוד אינא כדודע והס ב' שלישי ת"ת ונלכ והוד שסס באים החסדים מגולים וממתקים לגי' גבורת כדודע :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם האל אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גואלינו וצורינו קדושינו קדוש ישראל רועינו רועה ישראל המלך השב וּהמשיב לכל אל בכל יום ויום הוא המשיב הוא משיב הוא ישיב לנו הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד לחן לחסד ולרחמים ולרוח והצלחה הצלחה ברכה וישועה ונחמה פרגסה וכלכלה ורחמים וחיים ושלוה וכל טוב ת"ת כשעולה בנקום יסוד למב' או"ל ומכל טוב יסוד ז"ל זה חול"ם זה מלאפ"ם לעולם אל יחסרנו : תריך להפסיק בין הרחמן ובין תיבת הוד

הרחמן הוא ימלוך עלינו לעולם ועד : הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ : הרחמן הוא ישתבח לדור דורים ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים : הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד : הרחמן הוא ישכור עול עכו"ם מעל צוארינו והוא יוליכנו קוממיות לארצינו : הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרובה בבית זה ובסדרה זו בבית עכו"ם ושלח לנו ברכה במעשרינו והללסה במעשה ידינו ועל שולחן זה שאכלנו עליו : הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא וזכור לטוב ויכשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות : הרחמן הוא יברך (תת צעה"ב) כל חלל חליו את אבא מורי וכו') אותנו ואת אשתי ואת ודעי ואת ביתי כמו שבידך אבותינו אברהם בכל יצחק מכל יעקב כל כן יברך אותנו כולם יחד (כס"ט עכו"ם) יאמר בני ברית כולנו יחד) בברכה שלימה ואמרו כן יאהדוניה : במרום ילמדו עלינו זכות שתהא למשמרת שלום ונשא' ברכה מאת יתה וצדקה מאלהי ישעי ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם

(לשבת) הרחמן הוא יגחילנו ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים :

הרחמן הוא יחדש עלינו את החודש הזה לשובה ולברכה :

(צ"ט) הרחמן הוא ינחילנו ליום שכולו טוב :

(במוכות) הרחמן הוא יקים לנו את סבת דוד הנופלת :

(בַּעֲשִׂיית) הַרְחֵמֶן הוּא יַחֲדֵשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לטוֹבָה וּלְבִרְכָּה:

הרחמן הוא יזכנו ויחינו לימות המשיח ולחיי עולם הבא מגדיל בשבת וי"ט ור"ס חומרי
מגדיל והנה בכתובים שהוא רוא דמלכות שמועדת למטה כתיב מגדיל הדי בחיריק כי הדי רומז
למלכות שהיא ברזל דסירק בסוי והארץ הדום רגלי ובנביאים שהוא רוא דר"ת הדי בחולם ברזל דעשרת
תפארת וסימנך שבת וסוד קרוא מקרא והבן זה ישועות מ"ב ועושה חסד למשיחו לרוד
ולזרעו עד עולם עושה שלום במדומיו ר"ת עש"ב הכוונה כהעלות בין ב' זרועות ולדבקה בנפח
והם ב' קוים סוד אות ש' ובכל קו ים ע"ב הרי עש"ב הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

כח

בברכה זו יכוני' הגפן סוד האכלות דלגלילות שותפה עילאה צדור הכחזו ובגפן שלמה שלימים וסוד חג'ה ופני
הגפן סוד שותפה תחלה סגנד הכי' הכחזול צד'צור' שב'יע וזכו השושב' י' ה' עלים סוד ה' בצורת והוא סוד
היין ולכן כדי לתקנ' לך להמצי' לך חסדים מ' וידעין ש' שצני שמוע עני' ויין וכלי סגנד הכחזור
כפולים כנודע לך להמצי' לך סוד האלה מ' וי' מילואים היי'ש שם מ'ל' לחיות' וצו' ויין מילוא' אלהים ש'ם בעם ל'
לאחיה ס'ם ויעה' ג' וי' וליך' תפצור' צמחה לכל בני סוד הכחזו להיני' צרכה אל חור' צידה' כי אסר
שם מלכות' שהי' סוד כוס כי צרכה חסד' ומקבל' שם מלכות' היא כוחה' מיד מבערה' לכל העולם שם בני צמיו
דכחי' ותמן ערך לציחה וכו' ודי' צזה וצזה' חצין' להם היין קרובנה צרכה לעולם כי היא חיונה כבלות' והבן לך זה:

ברוך אתה יהוה יי"ד ה'אטא"ו ה'א אללהינו מלך העולם בורא טרי הגמץ :
ברוך אתה יהוה אללהינו מלך העולם על

על היין | על פירות הארץ שהוא ענבים | על מעשה קדירה או ריקקין |
| ותאכלים ורמונים וחסים ותמרים | (מל' ח"ג ח"ג)

הגפן ועל פרי הגפן | העץ ועל פרי העץ | המצוה ועל הכלכלה
על תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורובה שרצית והנחלת לאבותינו : לאכול מפריה
לשובע מטובה רחם נא יהוה אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן
בבדוך : ועל מזבחך ועל היכלך : ובנה ירושלים עיר הקודש במהרה בימינו והעלנו לתוכה
שמיחנו בה ונכריכך עליה בקדושה ובטהרה כשנת רצה והחליצנו ביום השבת הזה
בר"ם וזכרנו למנוחה ביום ראש החודש הזה בר"ה ביום הזכרון הזה ב"ט ביום חג
סלונים הזה כי אתה יהוה טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ :

על פרי הגסן ברוך אתה ה' | ועל פרי העץ ברוך אתה ה' | ועל המסיה ברוך אתה ה' | על הארץ ועל פרי הגסן : | על הארץ ועל פרי העץ : | הארץ ועל המסיה ועל הכלכלה :

כונת הלימוד

חתיב כי אם בצורת יהוה חפצו וצחורתו יהיה יומם וליילה מחתלה קורא תורה ה' ואח"כ אומר וצחורתו ומשמע זנה כי בצאתה היא תורה הי"ך ק"ש כח הצורה לקנות את ההורה שיקרא ההורה על שמו וזה שאמר חז"ל ההורה נקנית בצאתה דברים אצור בזהו הצורה חקלא על שמו וא"ל הוי"ט דברים אצור בזהו הצורה נקנית בזה: וליך לקבוע עינים למהרה שחיי חפצי והבית צו יומם וליילה והכי חז"ל אצור כל תורה שאין עמה מלאכה סופה צמח אלא כל הקובע עינים כלור אחר והבית צו יומם וליילה ועיקר הקבוע יהיה באשמורת כצאצא בשער מלות וזוים אחר הסעודה קודם מלות וצליה ע"כ יסב:

ליחד לו חדר מיוחד ויקדם אותו החדר לקדושת צה"ם ואם אפשר לו ללמוד בציה הכנסה או צניה המדרש שמחפכל מה טוב ומה נעים :

לפיכך להדגדג אלל רב מנדולי החכמים ודחיל מטעין כמיוש כזייל אס דומה הרב למלאך אלהים תורה יבאטו מפיהו והביטו ראה מקרא :

אם אינו מולא רב כניל לא יתעייס ללמוד אף זמני שבוט קטן זמנו אם הוא לריך לחורחו כמיט קנייל איזו חכם הלמוד מכל אדם :

לִרְכֹּץ לַנְּהוּם כְּבוֹד גָּדוֹל צָרָה וְלִהְיוֹת לוֹ מוֹרֵי מַעֲנֵיו כְּאֵלֶּי רֹאשׁ לְאִמָּה כְּבוֹד וְאִמָּה מוֹרֵה :
שִׂיקָה לוֹ חֲבִירִים מְקַשִּׁים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמַעֲנִי וְכַחֵב חֶרֶב עַל הַבָּדִים וְנִזְלֻ וְשִׁיחֵי הַסְּבִירִים עוֹבִים מִמַּעֲשֵׂיהָ :

שהיו לו אהבה גדולה בין המצירים כי זה מציר קדושה אבל השנאה הוא מוצא דמיון :
שהיו נוחים זה לזה צהלה שלל 'הנמכו זה לזה כדי לנצל את חסדו אלל יהיה מזה את אהבה

373 בציור חצירו :
 מלפני המצרים כדי להוסיף הדבר לחיבתו ויציא באחד כל חלונות הארץ ויבנה שם בית

ו'ס בזה סוד כתיבת לקמן :

שלא יכנס צמוד לצדי קטביו אלא ישמע כל דבריו ואם יש וילגז אינה תפוצצת והוא לבד שיש לו חשיבות גדולה.

נכחה להשיב חז"ל ומכריעו :
 א. אם יראה שיש ממש צדדיו חסריו לז' האלו הוא המעלה :

יהיה מכיר מקומו שלם חביביו גדולים ממנו ינהג בהם כבוד ובה יהיה אהוב למקום ואהוב לבריות :

ימעט צעקן כי אם ללודך מרכסו ופרכסו צ"ח ולא יהיה אף להפסיד כי לא כל המרצה צקחורה מוכרים ; ימעט צמננוי העולם הזה בכל מה דלפטר ומסיטא מיעוט סיבה ;

1 ימנעו בשיחה ופעם סייב לדבריו כי מרצה דברים הוא כסיל וכמו שארז"ל סייב לחכמה שחיקה :

ז' ירחיק מן השחוק הכחקה גדולה כי השחוק צחיק כסילים ינוח :
אם סיון בלל עליו איזה יסוריו יתצל בלחוד ר' י' דודים רבני יצא ומוציא בלחוד יצא ומוציא

הגבר אשר חסרנו יח ומתוהתך תלמדנו כי לא תסורין הם מחלצה כח שיעצה צחורה וז"ש עפעפ ולא מלא חללי ציוהיל ריבה ורצח יח

יחלה

בונת הלימוד

- יח** יראה ללמוד עם החלמידים כח"ס ומהלמידים יתור מכולם ואם עדיין אין לו תלמידים ילמוד פי"ח ללמד ויפתיק בידו ללמוד וללמד :
- יט** ילמוד עם החלמידים בחדם דכתיב אכלו לחם בלם כסף ופתו יין בלם תחיר ואין לחם בלם חורה וכח"ס ר"ח"ל מה אני בחדם אף אלה בחדם :
- כ** ילמוד עם החלמידים בחדם ויסביר להם פנים ולא יכעוס עליהם ואם לריך להוכיחם יוכיח אותם בחדם בלם כעס וירחיק עלמו מהכחם רק יוכיח אותם בחדם ויכירם בחדם מהכחם כסיל מלה ואם הוא חלמיד שאליו הגון ירחיק אותו מביתו :
- כא** כשילמוד עם החלמידים יצין להם שמועתי וישם לבניהם ערוך שאלתו שימה ציהם :
- כב** כשילמוד עם החלמידים יזהר בדבריו שלא ילמוד מחוך דבריו איזה דבר שאליו הגון בשביל שלא יבטל דבריו על נכון ויהיה שם שמים ומתחל כמו שחידש בלמוד ובייחוס תלמידו של ר"ח שילמד לתרבות רעה :
- כג** אם יהיה לו על איזה דבר טעם לא יסור וטעם להיחר או לזכות ולקבוצה וכיוצא בזה לא ילמוד עם חלמיד אחד טעם אחד ולחצירו טעם שני שא"כ אלה מרבה מחלוקת בישראל :
- כד** אם יהיה בחוך החלמידים שהוא קשה ההבנה או קשה לשמוע לא יאמר מה לי לערפא יהיה אלא יעריח עלמו מד שיצין שמועתו ולא יהיה שכרו כפול ומכופל :
- כה** יהיה כבוד תלמידך חביב עליך ככבודך וזהו חסיה מכובד צעירי הצרכים :
- כו** ילמוד מחוך הספקים המוגיהם שלא יבא לירי שיבזש ושנחמא כיון דעל על :
- כז** ילמוד מחוך ספרים יפה הקשירה ויפה הכתיבה כי הם מחכיצין את הלב :
- כח** ילמוד מחוך ספרים הראשונים כי האחרונים אינם אלא ילקוט אצל מחוך ספרי הראשונים יכול לעמוד על מקור הדבר ומוציא דבר מחוך דבר :
- כט** אם התחיל ללמוד בלמוד ספר או איזה מסכה לא ילמוד צדלוג שלא יאמר הבה זו נאה וכיו' אלא ילמוד על הסדר שנלמד שייך כעדר הקלוצה שעלו מן הרחלה שכולם מחלומות וקובץ ע"י יבנה :
- ל** דריה ירוך בלם עת למה נמשלה דברי חורה לדריה הללו מה דרים כל זמן שהתינוק יונק וממשיח בזה מוציא בזה חלץ כך ד"ח בלם טעם שחלקק בזה חמלא בזה איזה טעם ולא חמלא בזה למדתי זה אלא חזור זה וחזור זה בדולה זה ריח כל טעמי"ח זה ובכל פעם שתחזור על לימודך חמלא איזה טעם מה שלא טעמתי כבר :
- לא** לריך לעשות ליונים וסיונים בחור כי זה כל האדם האומור על שמירה חרי"ג מלות שחורה שע"י החורה ישכאל נקבלים אדם כיוצא לירודי מן וכתבי ורעה עלם אדם וצנה אללו ליון :
- לב** לריך ללמוד צניגון ובעטם דכתיב זמירות היו לי חוקיך צנים מגורי וזה מציא לירי זכירה וצי שמועד בלם צניגון עליו חמלא נחיה להם חוקים לא עובים :
- לג** מלות פירה ורביה בחורה שלא יהיה עקר בלימודו אלא יראה לחדש בכל יום איזה חידוש שלא יהיה שכלו עקר ומן השמים יסיונו הוא ולא לא מחשייע מילתא יראה ללמוד איזה דבר חדש מה שלא למד עדיין וכח"ס בחדם ששאלין לנשוא יחירה מה חידוש שומע בחדם זו ואם יש לו איזה חידוש הוא דורש חוזה שישיח של מעלה :
- לד** קנה לך חצר זו הקולמוס הנקרא קנה כי זה מציא לירי זכרון דכתיב קשרם על אלצעותיך בחדם על לוח לך :
- לה** כשמחיל ללמוד איזה ספר ילמוד הקדמות הספר חסלה כי ע"י זה יכול להצין כמה דברים שתוים בחוך הספר :
- לו** מן שגם מן השמים שחידש איזה דבר יאמר לחצירו או להלמידיו ואם לאו יכתוב אותו לזכרון דכתיב יציא בחדם על כל נעלם שחידש ליון את הדין על שהעלים מה שחידש וכתבי אל חמלא עוב מעטלי :
- לז** קודם שיאמר איזה דבר שהחיל בשכלו יאמר אותו צינו לבינו ד"ע ואחרי יאמר אותו לחצירו כדאיחא בחדם :
- לח** אם לא יכול להצין איזה דבר ייגע בדבר הכנה ויכנה צניה וצנקה לפני המוקד שיהן לו לב משכיל להצין דבר ויבנה ומחלתי חמלין :
- לט** לריך להוציא הדברים מן הפה דכתיב חיים הם למולאיהם :
- מ** לריך ללמוד בפה מלה ולא בחשאי כח"ס ברורא להבוא תלמידא פתח פיה ויאיכו דבריו :
- מא** יסנה עלמו מכל מחשבותיו ומכל עסקי העה"ז ויחשב כאלו כבר נחלק מזה העולם והוא יושב בג"ע ועוסק בחורה וחינו לריך לכלום :
- מב** יעסוק בחורה בשמחה גדולה לקיים מה שנלמד פקודי ה' ישכים משמחי לב אף יהיה בלוימה וציראה דכתיב עבדו ה' בשמחה וגילו בנעדה :
- מג** ירחיק עלמו צעק החורה מן העלצות כי אין רוח הקודש שורה במקום עלצות ודלגה דכתיב והיה כנגן המנגן מחיליו והיה עליו רוח ה' וכן יעקב כ"ז שהיה נעלם על בנו יוסף לא שרעה עליו רוח הקודש אף דלגה על עונותיו וימיעט שכלו מה עוב אף יהיה קודם הלימוד ולא צעה הלימוד וע"י אמרו שמתחלה ללוחא צעי :
- מד** פיקר לימוד החורה שזה נעשה כסא לשכינהה ובהיווה מלובלך צעונות אין השכינה יכול להשרות עליו כי לך חמלין ועונות הוא קין מחלוב ליושע בד כסא לכן יתורה קודם לימודו ועליו כלאר צות חורה יכדנני :
- מה** לריך לקשת את השכינהה בחד קשטוני נגד כ"ד לירופי ארתי"ה הקשונה ב"ח השפלות וישלמל בזה עד שישיח כי בזה הוא משכח את הקליפה שהם בגדי שחריה שהשכינה מתלבשת בגלות וכתבי אל תראוני שאני שחמלוח אלא לריך להסיר ממנה הבגדי שחרות ולהלבישם מחללות ולא כתיב ולאיחיה לזכור צניה עולם ורליחיה בגדיי תהודין כדאיחא בזה :
- מו** לריך להרחיק מן הגלות ולא יגים לבו בלמודו כי אש הוא לבו אצדן חאכל ובזהר אמרו שמכניזין עליו עלאין וחמלין אליהו הלי דגם לביה בלוייחא אלא הכל יהיה צעונה וציראה :
- מז** יעסוק בחורה לשמה ולא להיקרא רבי ונשיחט שלא לקנהר אלא יהיה כוננו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולדעת את צורלו כמד"ח על אליה אצד ועצדיה ולדעת טעמי המלות ולכן עוב ללמוד ספד הי"ד להכחמ"ס כי שם חמלא כל תרי"ג מלות ויחשבה ליהם לר"ח קיים אותם דכתיב זאת החורה לעולה וגו' :
- מח** אם שומע מפי חכם איזה דבר חמלא בלמודו בזה חמלא ויהיה שחם בחלקו ולא יחלש צעליתו של חנינו ויבזק רחמים מצעל הרחמים שיהן לו לב נכון כמורה וזהו ה"א התפלה :
- יהי** רצון מלפניך יהו"ה אלהי ואלהי אבותי שתשפיע עלי שפע אור החכמה והבינה והדע' שיחא לי לב משכיל בתורתך הקדושה והטהורה ותדריכני בדרך אמת שלא אומר על

שחור' ממא ועל מותר אסור ועל כשר פסול ועל זכאי חייב וכ"ש להיפך ושללא אכשל בדבר הלכה וישמחו כי חבירי ותלמידי ולא יכשלו הם ואשמתו אני בהם כי יהיה יתן חכמ' מפיו דעת ותבונה גל עיני ואביש' נפלא' מתורת' כי כוונתי ליחוד' שמי' דקורש' בריך הוא ושכינת' בדחילו ורחימו בשם כל ישראל ולאקמא ושכינת' מעפרא :

ויתחיל ללמוד חיקך ולא יפסיק בלימודו כי הוא מפסיק ב"חור' גם כשלומד פניו נגד הקב"ה דכתיב' נוכי פני' ונשמעו' כאלו הופ' פניו מהקב"ה וע"ז אמרו' בזה' מאן לפס' יתפסקו חיוו :

תורה' כזה לנו משה מורשה אל חקרי מורשה אלף מאורסה שהתורה כור הכלה הכלולה והיא ארוסה לישראל והנה אמרו לריך לכבד את אשתו יותר מנפולוכן לריך לנהוג כבוד בספרים בכל מה דאפשר ובכלל הכבוד הוא שמיר שיפתח הספר ללמוד ינשק את הספר ואחר שיסיים ינשק ג"כ וע"ז נאמר כי מכבדי אכבד והתורה נעשה ירושה לו ויקויים בו כי לא ימ"ס וגו' ואין מי שזהב בזיון בספרים עליו נאמר ובזוי יקלו וכתוב כי דבר ה' בזה ובכלל הזיון מי שממ"ס הספר פתוח והולך לו והתורה נפסקת מזרעו והוא אל חקרי מורשה אלף כ"ו והשומע יונעם :

כתוב' וסגנתם לבניך ואמרו' ז"ל אל חקרי וסגנתם אלף ושלשתם שריך להשלים במקרא במשנה ובגמרא כבר ביארתי הפירוש של אל חקרי בכל מקום שאמרו' ז"ל שפירושו הוא שלף תוכל לקרו' הקרי כמו שכתוב אלף א"כ אתה קורא הדרש ואז יתקיים גם הקרי כמו שביארתי זה עפ"י הסוד בחיבורי שנה"ע וגם כאן הפירוש כן כי הלשון וסגנתם הוא לשון שגון וחדוד שריך לפלפל בהלכה כמ"ס זה אי אפשר אלף כשיחקיים ושלשתם ואז יתקיי' גם הקרי והוא כי האר"י ז"ל כתב שמי שרואה לעיון בהלכה ולמלא' בו דברי יוסף ולתרוך כל קושיות יעיין מחלה באותה משנה שהגמרא מקורר עליה ויראה מקורר הדין שבמשנה גאיוה קרא' יא' לו דין זה ותחלה יעיין בקרא היט' ובפירושו ואח"כ בנה המשנה שמואל' דית' שאמרו' אל תחקרי וסגנת' שהוא לשון שגון וחדוד' שייך לפרק כל קושיו' ולעמוד ההלכה על מכוני' אלף ושלשתם במקרא ובגמרא וקל לכן לריך האדם לשלש שנותיו במקרא במשנה ובגמרא כי זה כל האדם שכולל כל האדם עליון כל אי' כולל שלשה בחי' מקרי' הוא תורה נביא' וכתובים והם נגד חב"ד חנ"ת נה"י כי תורה היא חנ"ת דו"ף שנגדו חב"ד דנוקבא כנורע ונביאים בנ"ה דו"ף שהם נגד חנ"ת דנוקבא ובתוכם בתלכות דו"ף שהוא נגד נה"י דנוקבא גם הנשמה היא משולשת כי יש נשמה שיש בה מחלוקת חכמים ויש נשמה הלכה פסוקה בלי שום מחלוקת ויש נשמה שהוא דרך ארץ כגון פרקי אבות והוא ג"כ ע"ז הדרך הלכה פסוקה נגד חב"ד שאין שם מחלוקת ומחלוקת נגד חנ"ת כמבואר בזה' דרך ארץ נגד נה"י ששם הוא סוד דו"ף וכן הנמר ח משולשת הלכה מדרש אגדה נגד חב"ד הלכה נגד חנ"ת אגדה נגד נה"י ויתבאר כל אי' במקומו הרי לך אוריינה חתיתה לכן לריך כל אדם לקיים הכל להשלים כל הקומה שאז ע"י התורה נקרא אדם סוד שם מ"ה בנ"י אדם' הכולל כל שיעור קומה של מעלה ועיקר כוונתו יעסוק בה לשמה הכוונה להתמיד האדם מיוסור אצל הנקרא תורה כנורע להתמיד הדיין של אלה שלל בחינות' הם בחי' ה' והוא לשמה לשם ה' ואיירי לך הזיור של פרטות לאה הוא כזה :

סכמה דעת בינה הרי לך כל ספירותיהם הם בחי' ההי"ן והנה חב"ד הם במילוי והם בנ"י א"ל זעם הי' הא' הה' ה' השרשים הוא לא"ה וסג"ת כל ה' בצורת ד"י הרי ג"פ וי"ד בנ"י מ"ב ועם ה' ספר ח"ס גבורה השרשים הוא מ"ן בנ"י הו"ה אה"ה ונה"י הם ג' ההי"ן פשוטין בנ"י י"ה א"ך שהם ה' ה' ה' דרך הכהה היינו כי ממפר חב"ד וסג"ת עולה ע"ה וממפר נה"י הוא י"ה אמר לל' יסוד הוד י"ה פעמי' ע"ה הוא עולי' תחש"ע ואח"כ חכה ג' ההי"ן של נה"י ותאמר ה' פעמים ה' ה' ה' הוא כ"ה ה' פעמים ה' כ"ה הרי כ' הרי הכית לל' ביסוד אח"כ חכה יסוד גבור כי יסוד הוא אמצע ומכריע לכאן ולכאן הוא ג"כ ג' הריק' הרי יש בדרך תחש"ע אח"כ תחרף כל חשבון ההי"ן של חב"ד חנ"ת נה"י עולה ל"ג ועם ה' השרשי' של נה"י שערין לא בל' לחשבון הרי ל"ט תחרף לחשבון ה"ל הוא עולה וסג"ת קס"ט (גם אם תחס מנין מדר"ם מן תורה ישר קס"ו אחוריים רס"ג שבאימא ומנין מדר"ם לוקח' הנקבא וקס"ו לוקח' הו"ה) והוא בנ"י מדר"ם התורה' ושאר קס"ב ג"י אה"ה בזה"ן ע"ה שהוא לבוש החיזון של יסוד א"י התלבשת ליסוד אבא וקס"ב אורח מתעבדן ואין יורדין ללאה ולוקח' אותם הו"ה נמצא מה שלוקחם ללאה הוא אה"ק רי"ן ואה"ק הוא סוד החסדים כנורע וממתקים את הגבורה שהוא סוד רי"ן וז"ס מימינו אש דת לנו זכה שלומד לשמה הם למימינו ימים נעשה להם שם חיים ע"י החסדים המתמקין הגבורות וזוכה לאריכות ימי' הנתינים בימינו דכתיב אורך ימים בימינה וזוכה לעושר וכבוד הנתינים בשמאלו דכתיב ובשמאלה עושר וכבוד כי הגבורה נמתקים ונהפך מדר"ם למדר"ה' אבל מי שלומד שלא לשמה והם מהשמאלים נעשה להם שם המות אש דת לנו ונשתלק הימין המתקן ושאר הדין לבדן ומסר"ל למשמאל' עושר וכבוד איבד י"ס

כונת הלימוד

יש לחלק כמו שמחלקת החוספת בפי' שלא לשמה פי' אי' שלומד להקרא רבי וע"ז אמרו מחוך שלא לשמה בא לשמה ולזה עושר וכבוד איבא ופי' ה' שלומד רק לקנח ולזה נעשה סס המות לכן ירא' חמיר לעסוק בחזרה לשמה ויזכה לטועמיה חיים זכו

והא לך סדר הלימוד

כבר נתבאר שכוונת עסק החור' לעשות לשכיה לבושין מלכות והס סוד הכלים שהם כמו לבוש לאור הפנימי וכבר נודע שגם בכלי' יש ג' בחי' היינו פנימי וחיצון ואמצעי גם יש לה ב' מקיפי' מקיף גדול ומקיף קטן כמ"ש כבר והם נגד ה' בחי' נשמה שהם נר"כ ח"י והחיצון נגד בחי' נפש אמצעי בחי' רוח פנימי בחי' נשמה ב' מקיפי' בחי' ח"ה יסיד"ה ולכל אחד יש לה שם מיוחד ולכן נר"ד לבחין בכל לימוד לאיז' בחי' הוא שייך ולאיתו שם המיוחד לאותו בחי' של אותו הלימוד : מה טוב ללמוד בטלית ותפילין דר"ת :

תחלה יקרא בחזרה ויחלק הסדרה של אותה השבוע לה' חלקים לה' ימים ויקרא בכל יום חלקא' שמו"ת עם פירוש רש"י ז"ל וביום ו' יחזור כל הסדרה שמו"ת וכל בחי' תורה נביאים כתובים הוא בחי' עשה רק שהם בב' מקומות כמ"ש לעילונג סדרלפון' שבפניה וקודם שיתחיל ללמוד יאמר תפלה השייך לאותו לימוד כמו שאכתוב הכל לפינך : תפלה לאומרה קודם לימוד תורה

לשם יסוד קב"ה ושכינתה בדחילו ורחימו לימחל שם יה בזה ביחולא שלים בשם כל ישראל ולאקמא שכינתא מעפרא הריני לומר בחור' שבכח דמלכות שבו ג' כלים חיצון בחי' נפש ושם המא' זו הוא יהוה אמצעי בחי' רוח ושם המא' זו הוא י' יה יהוה פנימי בחי' נשמה ושם המא' זו הוא יוד הא ואו הא ושם המא' במקיפ' בחי' חיה יסידה הוא יהוה שאזכה לעשות מרכב' לשכינה יהי רצון

מלפניך יהוה אלהי ואחתי אבותי שתזכך את נפשי ורוחי ונשמתי שיהיו ראויים לעורר מיין תחלין ע"י לימוד תורה זו שאני לומד היום ואל יעכב תעא ועון והרהור רע את לימודי ויהי נועם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו ברוך יהוה לעולם אמן ואמן : **אח"כ** ילמוד נביאים השייכים לאותה שבוע או ההפטורה אחר מקרא ואחר תרגום גם כן עם פירוש רש"י ז"ל ופירוש ה"ר דוד קמחי ז"ל : וזאת התפלה קודם נביאים :

לשם יסוד קב"ה ושכינתא כנ"ל הריני לומר נביאי' שהוא נגד כ"ה דו"א שכנגדם חב"ת דנוקבא שבהם ג' כלים נגד נפש רוח נשמה וכו' מקיפ' נגד חיה יסידה חיצון של כ"ה שם המא' בהם הוא אמצעי של כ"ה שם המא' בהם הוא צב צבא צבאות פנימי של נלח שם המא' זו הוא יהוה ופנימי של הור שם המא' זו הוא יהוה ושם המא' במקיפ' של הור הוא יהוה ושם המא' במקיפ' של נלח הוא יהוה שאזכה להיעשות מרכב' וכו' עד גמירא כנ"ל ע"י לימוד נביאים וכו' אח"כ ילמוד כתובי' ג"כ עם פרש"י ורד"ק :

וזאת התפלה קודם כתובים **לשם** יסוד כנ"ל הריני לומר כתובים שהם נגד יסוד ומלכות דו"א שכנגדם נה"ם דנוקבא ובהם ג' כלים נגד נפש רוח נשמה וכו' מקיפי' נגד חיה יסידה ושם המא' בחיצון של יסוד **שין דלת שין דלת שין דלת** יוד ובפנימי **יאהרונה** ושם המא' בחיצון של מלכות הוא **אלף דלת גון אלף דלת גון** יוד ובאמצעי **שין דלת שין דלת** אלף אלף דלת **אלף דלת גון אלף דלת גון** יוד ובפנימי **יאהרונה** ובח"י **אור המקיפי'** ביסו' י' הו וו הו ובמקיפי' **רמלכו' יהוה** ואזכה להיות מרכב' כו' עד גמירא כנ"ל ע"י לימוד כתובים וכו' :

אח"כ ילמוד משניות והוא ביזריה נגד מטטרו"ן שהוא סוד מש"ה שזכה לבינה סוד ג' הרי מש"ה אותיות נשמה : סוד מש"ה נגד ע"כ יש בו ד' יודיין בנ"י מ של משנה ושם ס"ג יש בו ג' יודיין ע"י הכאה י' פי' ג' יש של משנה שם ס"ג מ"ה צ"ן יש בהם ה' יודיין ג' ג של משנה בנ"י מילואי אה"ה יש ה' יודיין מ"ק ה של משנה והוא סוד יסוד אור' ואימא עם וז"כ ואימי עם מלכות לבד והבן זה : וזאת התפלה קודם משניות **לשם** יסוד כנ"ל הריני לומר משנה סוד מטטרו"ן שהוא סוד מרכבת המשנה סוד יה אדני מטטרו"ן שירד שפע מאבא ואימא מעריכה ליזירה ולהאיר מן שלשה שמות **אלף הייוד** **הי אלף** **הא יוד** **הא אלף** **הה יוד** **הה שים** בהם חמשה יודיין עולה חמשים סוד

חמשים שערי בינה שג' שמות אלו במספר אדני משנה : זרעים והריני בסדר זרעים שהוא בסדר דנוקבא דו"א שבו מאיר שם מועד והריני בסדר מועד שהוא בדנוקבא דו"א שבו מאיר שם נשים והריני בסדר נשים שהוא בח"ת דנוקבא דו"א שבו מאיר שם נזיקין והריני בסדר נזיקין שהוא בנלס דנוקבא דו"א שבו מאיר שם

אלף למד אלף למד
אלהים
יהוה
צבאות
קדשים

כִּוְנַת הַבְּרִית

ברוך יסוד אלה אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו גבור מלך כינה העולם מלכות שבהל יסוד נהיה בדברו ולאחריה

ברוך יסוד אלה אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך כינה העולם מלכות בורא נפשות רבות ע"י חסד וחסרונם על כל מה שברא להחיות בהם נפש מלכות כל חי יסוד ברוך חי העולמים :

(*) כבר נבאר כי יש ב' מיני יין אחד יין המשתמח ממטעם דבינה ב' יין המסער ממטעם דמלכות כשמקבל ממטעם דשמאלא והגבורות נחמתיים ע"י הספרים שביסוד ואז הם נחמתיים ויורדים למטה ע"י מיתוק וכבר נבאר כוונת היין שהם סוד ז' יודין כמ"ש לעיל וכבר נודע שכן יסוד הבינה יורדים אל יסוד ז"ל ספרים וגבורות והגבורות יורדים תחלה ואח"כ הספרים כמ"ש כבר והנה הם ה' ספרים ומתפשטי' בה' ספרות של ז"ל שהם חב"ת י"ה וכן הגבורות ואח"כ יורדים אל היסוד והנה הם ה' הוי"ו"ת וכבר נודע שער שלש ת"ת דז"ל הספרים נחמתיים ואין יכולת בהם להמתיק הגבורות רק אורח ספרים המגולים שהם למטה מייסוד בינה והם בנ"ה וב' שלישי ת"ת דז"ל הם נחמתיים הגבורות א"כ הם ב' הוי"ו"ת בנ"ה ב"ן וב' שלישי הוי"ה הוא ח"י הרי ב"ן ח"י בנ"ה יין והוא סוד כוונת ברכת הגפן כמ"ש כבר אבל אחר שבה כסעודה הוא כוונת ברכת המזל"ה לחם שלח"ס הוא בנ"ה ג' הוי"ו"ת שלימה שרומז שח' אורח של הוי"ה שהיו בשלש עליון מכוסים הא"ו ג"כ ביסוד וילאו מן הארץ עליונה סוד הבינה ולכן אין אלו לריבין לברכת יין ובשביל שכן שאין הם' אורות יורדים למטה עדיין הם' אורח הם ביסוד ז"ל ואינם מאירים במלכות כמ"ש לקמן בסוד מלות מילה ואחר שירדים גם הם' אורח אזי הם מאירים גם אל המל' ולכן אלו מברכין הטוב והמטיב הטוב ביסוד והמטיב במלכות והמטיב בנ"ה ב"ן בנ"ה סוד דרומז על החסד הג' שאלו כולו כל הג' שלישי :

ברכת הגפן כבר נבאר למעלה . הסוטה יין בחוך הסעודה נחמח שינוי מברך ברוך יסוד אלה אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך כינה העולם מלכות חשוב יסוד והמטיב מלכות

לקמן בשער המועדות יבאר כי כל הזמנים הם בסוד המלכות כמבאר בזהר בפסוק עיניך בריכות וגו' והנה אין לך ביה חדשה שיהיה אם לא שחלף מן המלכות בזמן שהיא מקבלת מנה"י דז"ל ולכן אלו מברכין על פרי חדש שהיינו ע"י יסוד סנקרא ח"י כנודע וקיימנו ע"י נלח הוד שהם סוד חרי ירכין קשט שהנוף קיים עליו כמבאר בזהר והם משפיעים במלכות סוד זמן הזה :

על פרי חדש מברכים

ברוך יסוד אלה אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך כינה העולם מלכות שהיינו יסוד וקיימנו נכח הוד והגיענו לזמן הזה מלכות

הנה כל הגידולים והנחמתיים כולם באים ע"י הספרים הנחמתיים עליהם מקבלים שפע ובה מן המלכו' והמלכות מן יסוד ז"ל והיסוד ז"ל מקבל מן הבינה והבינה היא סוד בדיח' כנודע והוא בור' פרי העץ בורא בינה משפעת ליסוד הנקרא פרי כמבאר בזהר והיסוד משפיע למלכות הנקרא עץ כנודע וכן הכוונה בורא פרי האדמה על גידולי העץ מברכין

ברוך יסוד אלה אתה חסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך כינה העולם בורא בינה פרי יסוד העץ מלכות ועל גדולי הארץ בורא בינה פרי יסוד האדמה מלכות

(*) הנה האר"י ז"ל כתב על פסוק רים נחמח אשה ליהוה והוא כי מנזאר בזהר שכן קוטס הו"א יולאים דינים למטה ומתמתיים ע"י הקרבן שהוא מקרב הכוחות ומקרב המערכות f שגלה לפני הנגד' בלבושי כהרין ואז ורמתייה לזכור ברים עולם ואנפני לעלל' מתהדרין ומחממ' אחארי' וגם כוונת' מתל' למל' דכג' על צדו דמחמ' ליה מערכות' כו' והדינין חוזרי' אל החו"ו ומן החו"ט למע' במחמ' ושם מתמתיין בצדו' וזהו ר"ת סוד ריבוע אלה"ס בנ"ה ר' ויש צמלול' ו'ג ארמיות' ו'ה' ארמיות' ששוע הוא י"ם הרי כ"י"ם רומז אל הדינין שצ"י רים הקרבן חוזרים אל החו"ט נחמח רומז אחר שגבנכו צחוט' נעשה נחמח דומה ובה ב' נקדים צחוט' שחמני יולאים ב' הצלים הרי הצ"פ הצ"ל בנ"ה נחמח ע"ס ב' כוללים ואחר שגלים צחוט' שחמני יולאים ב' הצלים הרי הצ"פ הצ"ל בנ"ה נחמח ע"ס ב' כוללים ואחר שגלים צחוט' שחמני יולאים ב' הצלים הרי הצ"פ הצ"ל בנ"ה נחמח ע"ס ב' כוללים ואחר שגלים צחוט' שחמני יולאים ב' הצלים הרי הצ"פ הצ"ל בנ"ה נחמח ע"ס ב' כוללים

למלכת שמי' גם מרגזים זהו בורא קוד המוחין שסם כה"י דציה כנודע מיני' עש סחיה וסכולל
 צבי' יצ"ק שמי"ס קוד המלכות כמבואר בזוהר שיר השירים ודע כי כל הברכות שאין צדס קדושה
 ומלכות היינו שאין אומרים וקדשחנו במלותיו הוא המלכות הציה ולל המלכות כי כל קדושה הוא
 במלכות כמ"ס לקמן בקוד מלות פדיון הבן : המרים בשמים או עשנים ועלים המרימים מנך
 ברוך יסוד אלה' אתה מסר יהוה ח"מ אלהינו גבורה מלך ציה העולם בורא ציה מיני יצ"ק
 בשמים מלכות : לעלי בשמים בורא ציה מיני יצ"ק בשמים מל' לעשנים בורא ציה מיני
 יצ"ק עשבי בשמים מלכות

כוונת ברכת חתנים

מצוה להיות שושנין לחתן וכלה ולרדך להשתלח בכל אלה' כמו כדי להספיל צניעותו חתן וכלה
 ולרדך להשתלח בגופו ובמנוחו עד שיכניס' לחופה וכנזכר בזוהר דרבי יהודה עבר
 זמן ק"ס כדי לטפל צניעותו חתן וכלה ואף כי החתן וכלה צני' עשירים עכ"ז מלכות להיות שושנין
 וכלל גדול הוא בכל המלות שיוזמן לרדך פשיטא שחילול להחמינה אף שיוכל להחקיים המלות ע"י
 אחר אלא לרדך לחזור אחריה צדי שיוזמן לך וק"ו חיה מלכות שאין לה תוצעין או חיה מלכות
 שאינה שגור' צני' הצרות ללמודה ולרדך לדרוש אחריה כי היא כנות מלכות שאין לו קנזים ולרדך
 לשמור צעשית המלות ולרדך לתת שבת להקדים שזימן לידו לקיים מלכות זאת דחצי שבת אחר לא
 עזבה את ה' אלהיך צעשית וצטוב לצב וגו' גם לרדך להסיר לשמור צרכת חתנים ולענות אחריהם אמן :
 ברוך יסוד אלה' אתה מסר יהוה ח"מ אלהינו גבורה מלך ציה העולם מלכות בורא ציה מיני
 יסוד הגבן מלכות

ברוך יסוד אלה' אתה מסר יהוה ח"מ אלהינו גבורה מלך ציה העולם מלכות אשר ציה קדשנו
 ח"מ במצותיו ללס סוד וצונו יסוד על העריות מלכות ואסר לנו את הארוסות והתיר לנו את
 הנשואו' לנו על ידי חופה חיה וקדושין אלא ברוך אתה יהוה מקדש עמו ישראל על ידי
 חופה וקדושין הרי את מקדשת לי בשבעת זו ברת משה וישראל

הנה כבר נודע כי כוונת המלות כי צעודל דלמחל אפער עובדל לעילל כי כל מלכות יש לה
 שורש למעלה צז"י כי רמ"ח מלות עשה הוא צז"ל וספ"ה לא תעשה צנוקצא וכל מלכות
 יש לה לימוד מיוחד אשר על ידו תשפיע ז"ל לנוקצי' ופאשארס עשה מלכות אמת כאלו הכריע כל
 העולם כולו לכך זכות כי ארס צעשית מלכות נשעורר למעלה וע"י משפיע הו"ל לנוקצי'
 והיא משפיעת לכל העולם והנה מלות ישראלין הוא כי חתן וכלה הוא צוגמח זז"י שסם ממש חתן
 וכלה שלמעלה כנודע א"כ המשתלח להכניסם ממת החופה וליהסר יחד הכי הוא מעורר יסוד שלס
 צכל קונו' זז"י ופוחס כל הלכות כמבואר בזוהר בקוד הספוק והוא כמתן וגו' אין כסתר מחמתו
 דכל שייפא ושייפ' מסייעים ואספס' צי פילל וחוקפא כו' ולכן זאת המלות אין לה שיעור וסיל
 ככלל בגמילות חסדים שאין לה שיעור וזו למעלה ממנה לכן לרדך ליהסר צה מאד :

והנה קוד החופה הוא בקוד הכחוצ ללס ורלס צמלך שלמה צעטרס צעטרס לו אמו ציוס
 מחמתו וציארתי זה בצריכות צמצרי שביסע ועיקר הד' כי צנת שיש זזוג גמור
 למעלה לזז"י בקוד הגדלות חזי חיה מלכות עולה ונוכסת כל יסוד צז"ל בקוד הכחוצ והלס
 רוצלת על הצילים או על האפרוחים והטעם כבר נחצא' כדי שביע יסוד על שליש ח"מ דז"ל
 כנודע ואז ח"מ דציה חופסת על ראש זז"י על שיהס והוא קוד החופה והמלכות דציה שהיא
 קוד שיפולי מעיס שצאשה שסם קוד חתנים ירושלים של מעלה מקיפי' לזז"י בקוד חוסה ממש וסיל
 קוד שושנין שז"ש צציה כי שז חתנים צקיצון ציה לחוכה ממש וע"י מתייחסים זז"י וסיל לצסר
 אחר וזהו קוד חופה פ"ו צצ"י אלה"ס צצ"י ציה כשאר ח"ס צצ"י אחר' וצני' אלה"ס כי צציה
 היא קוד האהבה בקוד דחילו ורמינו כנודע גם רמוז החופה פ"ח ו"ה ו"ה הם קוד זז"י כנודע
 והנה ז"ל הוא קוד שס מ"ס צצ"י אלה"ס שצחך המילוי וא"ו של מ"ס הוא דוח המילוי שצחך
 ד"ס הנפש וצלא אלה' כשאר ד"ס והנוקצא היא קוד אלה"ס צחרא' כמבואר בזוהר ואה"ס צריצוע
 עולה ד"ס והנה צז"י שסם קוד ו"ה יש צ"פס צצ"י פ"ח הרי אומיות חופה כי ע"י החופה מלך
 צסם אור אלה' ונמחצר עס ד"ס ונעשה אלה' וקוד אלה' הוא י"ה קוד אלה"ס קדמא ח"מ
 צציוצי שגב"ע והוא קוד ו' שהוא ג"כ קוד הכתר בקוד יס"ו כזה חבב כמ"ס צציוצי ה"ל ואלה
 ו' צמסר הקדוון עולה אלה"ס וזהו האלה' ו' שנכנס צין אומיות פ"ח וזו הפס נשצר ונעשה חופה
 צצ"י יאהדוסי' עס ח' אומיות גם יס צנוקצא לצד צ' ד"ס והוא דס טבור ודס עמא כידוע ודס
 טבור הוא ריצוע אלה"ס כמ"ל וזהו אינו מורס סילוק קדושה רק מורה להפסשות דינין ודס דינין
 קדישין ודס עמא הוא כי הנוקצא היא קוד אלה' כנודע ואס חסיר מן אלה"י מוסר אלה"י יסאר
 ד"ס והוא מורה לסילוק הקדושה הרי צנוקצא לצד יש צ"ס ד"ס צצ"י פ"ח של חופה כשאר ו"ה וסם חל"ל

כונת הברכות

ה' צלומה י"ד כזה ה' ועם ו' הכי יו"ד והוא רומז לליור אות א' כזה א' שהוא לליור יוד הרומז לצינה כמ"ש צמיוצרי שגה"ע צבור אל"ף צי"ה וזה הא' מתחבר עם כל ד"ם ונעשה אד"ם כי ע"י הסופה שהיא קוד הצינה כנ"ל מתחברים זו"כ ונקראים אד"ם צגי"הוי"ה מו"ה ודי צזה :

סוד צרכה היין בצר נתחבר וסוד צרכה שניה הוא כי הנה סוד הסופה בצר ציאלכו שהוא סוד אורח אימא והיא רק צבור השועציות אל הקדושין הם קוד אורח הסכמה שהוא אצל הנקרא קד"ש כי צמכמה יש עם ע"ב ש"ש צו ד' יוד"ן צכילוח"גשכ צגי" ש"ק וד' אותיות הוא קד"ש וע"י שנקבלת אורח אצל היא מתקדשת ומתיחדים יחד זו"כ כעצמא צורה צבור הפסוק אמנם אחותי צה אצי ולא צה אחי וזה"ל לאשה ולכן בצרכה זו לנ"ך לבין להמשיך אליה הארת אצל היא יסוד י"וע"י אורח אצל היא מתקדשת ולכן בצרכה זו יש צה ל"ה חיצות נגד מילוי דמילוי אד"ם ש"ש צה ד"ל אותיות ועמה ניהוסף צה"י כנ"ל הכי ל"ה והוא סוד אורח י" ניהוסף צמילוי חיי"ן של אד"ם ג"כ צכ"ה כמ"ש צנקומו והס ל"ה אותיות : **וסוד** הקידושין שנותן טעמה של חו"ע אלצט אמל"ע של הכלה והוא נממון הסתן הוא סוד קסום וחסום ועליו נלמך צבור אלהים הסתר דבר ואצלר לך כ"ז צק"לור גמור וצמיו"ה ולא השכיל חצין והוא כי בצר ציאלכו ש"סוד אימא הוא קלך ויסוד אצל הוא ארז"ל ויאל"מ מן יסוד א"י ויסוד א"י הוא סוד אורח א"י כמ"ש צמיוצרי שגה"ע ויסוד אצל הוא ו' ואור יסוד אצל מאיר על הנקבא שג"י היא מתקדשת כי בצר נתחבר כי כ"ז שאינו מוקבל הו"א מקיפי אצל לא נקבל ח"ם ואינו ראו"י לישא אשה ועמה אלו מנשיכין ו' מנשיכין אצל ואותן הנקפים וגם הפנימיים הוא נותן לנקבא צבור הכחוד כל אשר לא"ש יתן צעד נפשו אך הנקפין הם צבור שם ע"ב והפנימיים הם צבור שם צ"ן והנה עמה נותן לה צמיהם הנקפים סוד ע"ב הנקבא קד"ש כמ"ש לעיל וצעה הווי"ו הוא נותן הפנימיים סוד כוחא דשד"י צגויה והס סוד מ"כ שלה וצמיוצרי שגה"ע שם נתחבר כי יסוד אצל כשהוא צחוד יסוד אימא הוא צבור מנשי"ה ואח"כ שצילא מיסוד א"י הוא צבור ישכאל ויסוד אצל נקבא דת בולם כמד"ל מיימינו אש דת למנו וזהו מנשיכין כדמ משה וישראל וקוד האלצט הוא סוד שם **אדורה** הכמוצ צכ"ה ל"ה ה"שמים ו"אלה ה"אכ"ץ וצמילוי כזה אל"ף ה"י וי"ו ה"י צגי" אלצ"ע את השמים ולא האל"ף הוא סוד זיווג זו"כ ע"י סופה וקדושין והנה אמרו ז"ל מהוך מיהו קבאל לה צה"י ולא זו מתבצחו עד שקבלה אחותי ולא זו מתבצרה עד שקבלה אחי ולא השכיל חצין ולכן יש צנוסח הקדושין ל"ב אותיות נגד

ברכת הגפן בצר נתחבר ויש בצרכה זו ל"ו אותיות צגי" לא"ה וצרכה זו אינה צכלל זו צרכות ומכאן ואילך יש ששה צרכות נגד ששה קלוות שצ"א וצרכה שציעית נגד רחל והיא ארכוס לפי שהיא איומה כדגבולת כמ"ש בצר :

ברוך סוד א"ו"א אתה מסד יהוה ח"ת אלהינו גצורס מלך צינה העולם מלכות בורא צינה פרי יסוד הגפן מלכות :

ברכה ראשונה נגד מסד דז"ל המאיר צנוקצא לכן נקודתה סגול שהיא נקודת המסד : **ברוך** יסוד א"ו"א אתה מסד יהוה ח"ת אלהינו גצורס מלך צינה העולם מלכות שהכל יסוד ברא לבבדו צבור ו' :

ברכה שניה נגד דז"ל המאיר צנוקצא לכן נקודת' שצא שהיא נקודת הגצורס : **ברוך** יסוד א"ו"א אתה מסד יהוה ח"ת אלהינו גצורס מלך צינה העולם מלכות יוצר ח"ת האדם מלכות :

ברכה ג' נגד ח"ת דז"ל המאיר צנוקצא לכן נקודתה מולס שהיא נקודת ח"ת **ברוך** יסוד א"ו"א אתה מסד יהוה ח"ת אלהינו גצורס מלך צינה העולם מלכות אשר יצר את האדם בצלמו סכמה בצורס דמות צינה תבניתו והתקין לו ממנו בגין מלכות עדי עד :

ברכה רביעית נגד נלס דז"ל המאיר צנוקצא לכן נקודתה סיריק שהיא נקודת סלסל **ברוך** אתה יהוה יוצר האדם :

ברכה ה' נגד יסוד דז"ל המאיר צנוקצא לכן נקודתה שורק שהיא נקודת הסוד **ישוש תשיש ותגל העקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה ברוך אתה יהוה משמח ציון בבניה :**

ברכה ו' נגד יסוד דז"ל המאיר צנוקצא ולכן נקודת שורק הנק' מלפ"י שהיא נקודת יסוד **שמח תשמח ריעים האוהבים בשמחך יצירך בגן עדן מקדם ברוך אתה יהוהוהו משמח חתן וכלה :**

בברכה ששית כוונס לפמשיך מייסוד א"ו"א שנקרא"י ריעים לזו"כ שנקראים רודים חסו אסוצים צכל היו צרכות יש רפ"ה אותיות ועם ו' צרכות הוא אל"ר שצנאח כאל"ר חסו צנין עדי עד : **ברכה ז' נגד רחל ויש צה עשרס שצמים ששון ושעמח וכו' חוץ מסתן וכלס שזס אינו שצמ נגד י"ס של רחל שנגדלס צכל קומת ל"א צפרנוף שלס ויש צה ה' קולות נגד ה"ס של צינה שמלנצטת צז"ל ומסס מוקצלת רחל צבור אור חוזה ויס לומרים נגד י"ק ופי' קול כלס נ"ס כי הס מרי פלגי גופא :**

ברוך יסוד א"ו"א אתה מסד יהוה ח"ת אלהינו גצורס מלך צינה העולם מלכות אשר ברא ששון א' ושמחה צ חתן וכלה גילה ג ורינה ד ריצה ה וחדרה ו אהבה ז ואחזה ח ושלוס ו ריעות י מהרה יהוה אלהינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן

חתן וקול בלה קיל מצהלות חתנים מחופתם ונערים ממשחה נגיתם ברוך אתה יהוה
משמח חתן עם הכלה :

צריך לחתן כסא לאלהיו ועם יקטנו על חיקו יניחנו על כסא של אלהיו ויזמן צפיו ויאמר
זהו הכסא של אלהיו הנביא זכור לטוב

יש אומרים לפי שנתם זה אלהיו והוא קיבל על הצרות לכן כיהן לו צרות שלום ולכן זכה להיות סנדיק בכל מילה
והוא אומרים לפי שאמר דליוורין על ישראל דכתיב קסא קנחתי להי את צריחת העשו ולכן לרין להיות בכל מילה
לכחות איד ישראל מקיימין צרות אצל הכונה הוא כי אלהיו בגי' צין לפי שהוא מקבל מן שם צין שנמלכות והוא בגי' ציפ
הוי"ה קוד אלהיו בשמים והמלכות לית לה מגמה כלום רק שהיא מקבלת אור מלמעלה עיי' יסוד וכי"ו שהסוד הוא אטום
בערלה אינו יולא וממנו שם אורו עיי' מלות מילה מהעורר עוצלל למעלה שמסתלק הערלה מעל הצרות כח"ש לפנין
ואז יולא אור וסע מלמי וממנה מקבל אלהיו ולכן הוא שמים בשמחה מילה של מילה ונעשה סנדק בכל צרות : כשמצידין
התינוק לצה"כ אומרים ברוך הבא הב"א בגי' סי"פ ברוך יהיה הנימול לתי וסוד חי' קוד חי' אורח המצוללים עיי'
מילה כח"ש והוא אומר פסוק אשרי תבחר ותקרב ישכון חצרך והעומדים עומים סוף הפסוק
נשבעה במזב ר"ת צין בתיך קדוש היכלך אשרי תבחר וכו'

צוה הפי עד גמילת ים צו יי תיבונ נגד י"ס דז"א שנגדל בפלוק שלם משל"כ קודם הוא צבור וי"ק לצד כח"ש ור"ת של חמלה
הפסוק בגי' שם קד"ש כד"ה :

המזל לרין שיהיה טהור ידיים וקודם המילה יאמר

לישועתך קויתי יהוה שברתי לישועתך יהוה ומצותיך גישתי אלהיו מלאך חברית עמוד
לימיני וסומכני ישש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב שלום רב לאוהבי תורתך
ואין למו מכשול :

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה ברחילו ורחימו ליחד ישם י"ה בוי"ה ביחודא שלים בשם כל
ישראל הריני מוכן ומוזמן לקיים מצות בוראי באשר צוה לאברהם אבינו ככתוב
התהלך לפני וחיה תמים וכתוב מבן שמונת ימים ימול לכם כל זכר וכתוב ואתה את בריתי
תשמור אותה וזרעך אחרריך עד עולם ברוך יהוה לעולם אמן ואמן :

תפלת המזל כבר נדפס בסידורים יעוין שם

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על המילה :
האז מנצח להכניסו ואם אין אז מנצח הסנדק :
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו להכניסו בכריתו
של אברהם אבינו :

ש"ינס תקיפין וממזתקים קל"ת ג' מוסין דעיצור שני והם חסדים רק ח"ינס חסדים גמורים ויש בהם
ג"כ דינין רק שהחסדים גזברים עליהם ומגזתקים לה' מוסין דגדלות גמורים הם חסדים גמורים
וכסבאים לוי"א מוסין דגדלות ומתמזקים לה' המוסין שהיו לפניו והוא מוסין דעיצור ראשון הם סוד
אלהי פשוט וריבועו שם צבור הדין הקשה ומוסין דיניקה הם סוד אלהים בציולו ויוד"ן בגי'
ברחמי"ם ונס צבור אר"י שהוא סוד דין רפ"ה ג"כ ומוסין דעיצור ב' הוא צבור אלהי"ה שם
סוד חסדים כנודע אך הם בריבוע אלהי"ה בגי' ד"ס רומז אל הדינין אך שהחסדים גזברים וממזתקים
אותם ומוסין דגדלות הם סוד הוי"ו חסדים גמורים וזכור זה : גם כתבאר כבר כי המוסין דוי"א
בז"ס עיי' התלככות נה"י דאוי"א בחוכו ומהם בז"ס החסדים והגבורות שהם ביסודות אור"א וכבר
כתבאר שיסוד אי' מסתים בשלים עליון של ת"ת ועד שיעור זה החסדים מכוסים ביסוד אימ"א כי
ליסוד אימ"א יש לה מלכות חיון הקרא חסמל בגי' מלכות המעבד את האור מלהאיר למטה אצל
משם ולמטה הם מגולים והם צי' שליש ת"ת ונ"ה כי הנה ה' חסדים הם מתפשטים בה"ס של ז"א שהם
גמ"ת י"ה והיסוד כבר כתבאר שהוא יתום מאמו רק אח"כ כולם מאירים בו וכולם מתקבלים בחוכו
צבור הכחוש וילק' יוסף אז כל הכסף ה' כסף ה' הוי"ו"ה שהם ה' חסדים אך כל זמן שהערלה
נדבקת בצרית אין החסדים יורדים לתוך היסוד כדי שלא ינקו מהם החיזונים ואף הצרות אטום
ואינו יולא ממנו שם האר' ואינו מאיר לנוקבא וכל העולמות נשפעים דינים קשים והנה בלצר
הקדום יש בו למעלה צד קשה המסופע למעלה ולמטה ממנו צד רך המסבב העצרה וסוהים הם
סוד ערלה וגמזכרים יחד וממזתקים קרוב יחד הנפרע בצפורן ואח"כ מנסה הרס את העטרה שמואלים
אוחז וזה הדם הוא דם עזור ואחר שמואלים את הרס מתגלה מעטרה של ברית קודש והנה הם
ד' בחי' ואבאר אותם עפ"י הכונה הנה בצרית הקדום שלמעלה שהוא סוד יסוד ז"א יש בו קליפת
גונה המנסה העטרה וממנו נשפע הס"א ואור החסמ"ל של בינה מתפשט מיוסודה למטה וכנסו צין
העטרה

בונת המירה

העטרה לקליפת נגה להבדיל בין הקודש לחול כדי שלא ינקו הס"א מניסוד ז"א יותר מדאי ויחריבו העולם והנה כ"ו שה"א הוא בקטנות גמור שהוא בסוד עיבור ראשון הוא אטום בערלה כי ערלה בנ"י אלהים פסוט עם ה' אותיות בנ"י ל"א וריבוע אלהים עם האותיות בנ"י רי"ד ס"ה בנ"י ערלה ואחר שבאים לו מושין דיניקה נחתך ממנו סוד הערלה כי הנחש יורד למטה ללחוך את העפר שהוא סוד נוקבא דההומא רצא ונשאר רק עור הפריעה כי פריעה בנ"י אלהים במילוי יוד"ין בנ"י ט' ואדנ"י בנ"י ס"ה הרי סס"ה בנ"י פריעה והנה אחר שנסתלק סוד הערלה מיד מתגלית הדי' חסדים ושלים חסד המגולים כאשר שכבר נרחק הס"א אבל החסדים המכוסים עדיין אינן מאירים בו מכת החשמ"ל שהוא סוד עור הפריע' כמ"ס לעיל ואחר שיוודים בו גם מושין דעיבו' שני אז מסתל' גם עור הפריע' לך ממסתלק לפי שאינו מרזא דס"א כמו הערלה רק שנקרע כדי שיתגלה האור אז מאירי' בו גם אור שלים החסד של ח"ת שהיה מכוסה ולא יש לו ג' חסדים שלימים אבל הדי' חסדים של ח"ג עדיין אינם מאירים בו כי עדיין הרס נמכה את העטרה והס ג"כ סוד דינים ככ"ל והנה אחר שבאים לו גם המושין דגברות אז נשלם בשיעור קומה שלימה שהוא סוד רל"ו בסוד הכתוב גדול אדונינו ור"ב כ"ח בנ"י רל"ו שהוא שיעור קומה שלימה בסוד הגדלות שהס ד' נילואי הוי"ה עם ד' כוללים בנ"י רל"ו בנ"י מל"ה ע"ה אז מתמתקין הדיין לגמרי והס"א מסתלק מכל וכל וע"י הלעה זו נבוא לבאר הכוונה של הסיווך והפריעה והמליצה :

החותר יכוין כי התינוק הוא בסוד הז"א בצמח' עיבור ראשון שהוא אטום בערלה סוד הס"א היונק ע"י קליפת נגה והנה חת"ך צל"ח הוא סמאל' הוא הנחת הקדמוני ויכוין להמשך לז"א מו"י דיניקה וע"י יסתלק הס"א ויניח הערלה בחול כי נחש עפר לחמו וזה הסמ"ל הוא סוד דס עומל וע"י יתגלו צ' חסדים וצ' שלישי' ציבור מן אלו"א סוד י"ה וזהו מל"ה מ"ל י"ה כי צ' חסדים הם צ' הויות' בנ"י צ"ן וצ' שלישי' הויה הוא ס"ה הרי צ"ן ח"י בנ"י מ"ל והס צאים מאלו"א אותיות י"ה הרי מ"ל :

הפורע יכוין כי עדיין התינוק בסוד ז"א בצמח' מו"י דיניקה ויכוין להמשך לו מאלו"א מו"י ויחמץ עו"ל' דעיבו' שני ויתגלה גם השליש חסד העליון של ח"ת ואז מתקין ג' גבורות שלימות ע"י ג' הויות' שלימות והנה ג' גבורות הם ג' אלהים עם האותיות בנ"י רע"ב וג' הויות בנ"י ע"ס ס"ה בנ"י פרע' ע"ה ועס י"ה הרי פריעה ועדיין מקבל מן אחרונים דלו"א שהס ריבוע דע"ס ס"ב בנ"י פרע' :

המוצץ יכוין כי עדיין התינוק ה"ו בסוד ז"א בצמח' מו"י דעיבור שני ולא נשלם שיעור קומה שלו וע"י המליצה יומתקו כל הדיין ויושלם בכל שיעור קומה שהוא רל"ו בנ"י מל"ה ע"ה ואז יורד גם החסדים האחרונים אף ממס' חסד והוא סוד ע"ס חסד המתגלה בפומא דאמא ומאיר גם אל המלכות וז"ס שאחר שנימול אברהם' וירא ה' אליו באלוני ממרא והוא יושב פתח האהל וירא ה' אליו שנשלם בכל שיעור קומתו יר"ה ה' בנ"י רל"ו ע"ה ואז הוא מאיר אל המלכות ונתחבר הוי"ה אדנ"י בנ"י אלנ"י כי אברהם הוא סוד אצ"ר מ"ס סוד יסוד ז"א ממר"א שנמתקו כל ה' גבורות שהס ה' אותיות מנלפ"ך שצ"ה בנ"י ממר"א ואז מתגלה חסד עלאס בפומא דאמא וזהו והוא יושב פתח האהל וזהו והוא לשון נסתר הרומו לחסד עלאה ודי בזה :

ואומרים בשם שנכנסם לברית כן יכנסם לתורה ולחופה ולמעשים טובים

אש"כ מברכין על הדין

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

כוונת ברכה זו כי כו"ס רומז למלות ויהי שבתו הס סוד הגבורות שבנוקבא כבר נמתקו ונעשה בסוד יין המשמח :

אש"כ נותנים שם להקב"ה שזיכה אותנו במלות מילה שצ"ז אלו נפרדים מכל אומה ולשון וסלק ה' עמו ונשלחו כי לאלאיו חסם בלות ברית קודש :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קידש ירד' במבטן וחק בשארו שם וצאצאיו חתם באות ברית קודש על כן בשכר זאת אל חי יסוד חלקנו צורינו צוה להציל ירדות שאריתנו משחת למען בריתו אשר ישם בבשרינו ברוך אתה יהוה כורת הברית : **אלהינו** ואלהי אבותינו קיים את הילד הזה לאביו ולאמו ויקרא שמו בישראל פב"פ ישמח האב ביוצא חלציו ותגל אמו בפרי בטנה ככתוב ישמח אביך ותגל יולדתך ונאמר ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואומר לך בדמיך חיי ואומר לך בדמיך חיי ונאמר וזכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור אשר כרת את אברהם ושבעתו ליצחק ונאמר וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר צוה אותו אלהים הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו (כ"פ) פ' זה הקטן גדול יהיה בשם שנכנסם לברית כן יכנסם לתורה ולחופה ולמעשים טובים :

כסאין לתינוק אב אומרים זה

אלהינו ואלהי אבותינו קיים את הילד הזה לאמו ולקרוביו ולכל משפחתו ויקרא שמו פב"פ בשם אביו : אתה אלהינו ואלהי כל בשר אבי יתומים תהיה לו לאב והוא יהיה

יהיה לך לבן ותהיה כניסתו לברית לכפרה ולמנוחה לנפש אביו ולשוב נפש אמו וקרוביו תתענג נפש האב בנ"ע ביוצא חלציו ותגל האם בעד"ו בפרי בטנה ויתקיים בו מקרא שכתוב ואעבור עליך וכו' :

כונת מצות פדיון הבן

סדר זרעים ע"ן הבן ונכוחו כנר דלפס בפרדיוס אף הכוונה כי ה' מלכים הנזכרים צפנא וישלח דכתיב ואלה המלכים וגו' וימת וימנח חמיו וגו' הם סוד ה' ספירות של מ"ח שילאו מן הצניח קודם החקוק ורמזשון הוא הדעת וכולל את כולם והדעת נקבל צנח צוכרל כמצולח צוהר וכנר צ"א רח"י בסוד ה' מלכים הנ"ל צח"צורי שגה"ע שצילאם ה' מלכים ילאו עמם דיינים קשים וזה גסם לצניחא וצניחא הוא עיבהא שפנדרו הדינים דלא קדישין מן הקדושה ועלו למעלה אל הקודש אף שהשי"י כולם כשאר צחוק הקליפות בסוד המיהה צסוד הכחוצ וכוח אלהים מרחפת מה רעים כי רפ"ח נילולות קדושות נשאלו צסוד המיהה צחוק הקליפות וע"ס למספר רפ"ח מצולח צחצורי הנ"ל ולחוק רפ"ח נילולות אלו לריבים להעלותם ולצרכם מחוק הקליפות ע"י כוונה המלכות ונושה מהם צניה חדשה שהוא ע"י שאלו מכוונים לעשות זוג לז"ח למעלה שאלו הנילוות עולים צסוד מ"ח אל המלכות ונושה מהם צניה חדשה שהוא סוד חדש מ"צ ככל יום כמ"ש והנה צבר כחצני כי היווה נעשה ע"י החסד שהוא השושפין כמצולח צוהר אהבן שושפין דמענוניא כי אהבן הוא הכסא הגדול סוד החסד הכולל ה"ס וע"י ה"ס נעשה היווה כמ"ש לעיל ככוונה המילה: ולכן הצבור שהוא מער רחם מע"ר כוונת כי צלידת הצבור כיון שפנחת הכסא יולאים הדמים שהם הדינים שזה גסם לרפ"ח נילולות שנשאלו צקליפות רפ"ח ע"ה צג"י פער פדיונם ע"י ה"ס שהם סוד ה' פלעים של כסף מזוקק כי חסד הוא סוד כסף מזוקק שאין צ"י דיינים סוד הסגים ולכן יתמינס לבסוף וז"ל צה :

אחר צרכה המוליד מציא האב את הילד לפני הכהן ויאמר זה

זה בני בכורי הוא פטר רחם לאמו והקדוש ברוך הוא צוה לפדותו שנאמר ופדיון מבן חורש תפדה בערבך כסף חמשת שקלים בשקל הקדוש עשרים גרה הוא ונאמר קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא אש"כ מניח האב הילד וספלי"י או מעות והכהן שאל מאי בעית טפי ליתן לי בנד בכורך שהוא פטר רחם לאמו או בעית לפדותו בעד חמש סלעים כדמחייבתא מדאורייתא והאב משיב ואומר חפץ אני לפדות את בני והילך דמי פדיונו כדמחייבתי מדאורייתא :

והכהן יקבל כלי עס חפציו או המעות ומסויר הילד לאביו והאב מברך :

ברוך אתה יהוה אלהינו מ"ה אשר קדשנו במצותיו וציונו על פדיון הבן : ואש"כ מברך שהחיינו : והכהן מברך על הכוס :

מצות ביקור חולים

(" ביקור חולים היא מצוה שאין לה שיעור ולרדף להשתלח אחריה צנפון ובממנו שאלם החולה לרדף לאיזה דבר ואין לו ישתלח להביא לו אף מממנו ואם יש לו איזה שייכות שהוא בן גילו באיזה מזל הוא מיקל מחליו ונוטל ממנו א"י ממי ואין הכוונה שנוטל לעצמו חלקי החולי כי שומר מצוה לא ידע דבר רע אלא שש"י יטל ממנו ומיקל החולי ממנו ועיקר הדבר וכוונת המצוה דכתיב אשרי משכיל אל דל ציוס רעה ימלטא וה' והכוונה כי החיים צאים מסוד אור החכמה המאיר באדם צסוד הכתוב החכמה חמי' את צעלה החיים צג"י חכמה ועליו לאמר כי עמך מקור חיים צבורך נרא' אור והנה צארתי צאריות צחצורי שגה"ע שלל הנשמות צאים מסוד החכמה וכל א"י מישראל יש לו שורש למעלה צמקור שהנשמות יולאים משם ולכל שורש יש לו חרי"צ צינורת וכשעושה איזה מצוה הוא פותח צנור המיוסד' לאותו מצוה צשורש נשמתו ומאיר צנשמתו אור החכמה שהוא אור החיים ובאם לאו הצינורת סתומים ואינו מאיר צשורש נשמתו אור החיים וכפי ריבוי צסום הצינורת ירבה החולי ואם יסתמו כולם אז יבא עד שפרימות חו"ש הכתוב ה' יסעדנו על ערש דוי כי החכמה הוא סוד יו"ד שהוא עש"ר כנודע וכיון שגבר עליו מדה"ד כל משכבו הפכת צחליו והפך מן עש"ר ער"ש ומן יו"ד דר"י וזה גרס למדה"ד שצא מדינא דמלכותא סוד ארנ"י שהוא סוד הנולדו' שזה סוד הדינים והם נמתקים ע"י אורות החכמה כנודע וע"י שאין אור החכמה מאיר צה היא דלה ועניה חסובה כמות צסוד מילוי המילוי דלד"י שיש בהם ד"ל אותיות ואז דיינים שולטין צשורש נשמתו שהוא גרס זה ואז אין הנשמה מאירה לרוח ורוח נלפס לנפשו לנפשו חולי וז"ש אשרי משכיל אל ד"ל כי יו"ד דהוי"ה נקרא משכיל כמ"ש צחצורי הנ"ל והוא סוד אור החכמה כשמאיר אל ד"ל נעשה מן ארנ"י הוי"ה כנודע ואז ה' יסעדנו וזה אשרי משכיל אל דל ציוס רעה ימלטא וה' דייקא והכוונה שהצדק' הישר לעבוד את החולה שיפספס צמעשו ויסוור צחסובה וגם יעורר לבבו לקבל על עצמו צנדר נעשות איזה מצוה או ללמוד איזה לימוד יותר ממה שהיה לומד עד היום כמ"ש רז"ל נודדים צעת צרה והסוד הוא כי ככתבי האר"י ז"ל כתב שני שפרי צינה הוא כי צנינה פלמ' יש מ"ע שפרי"ה שהם ופ"י כמ"ש לקמן ככוונה ספ"י העומר ושער ה' הוא יסוד אבא הדבוק צנינה והוא סוד נתינת התורה ליום חמשים כמ"ש צמקומו והנה זה האדם שגרס צמעשו שאין יסוד אבא מאיר צנינה ואף שורש כמ"ש שאז"ל הם חרין ריעין דלא מתפרשין

בונת ביקור חולים

מתפרשין וכל פסיק זווגייהו היינו לנודך חיות העונגו' אבל להרבות השפע בעולמו' עד שיסתכלל למט' לתאחזים זה הבחי' נפסק כמ"ש בעוד אף שלף פסיק זווגייהו היינו בכלילות האידות של' כל ישראל אבל מי שחוטא יאבד הון שנפאש היגור של שורש נשמתו שיש לו ביסוד אבא ואינו מאיר היסוד לבניה ואינו נשאר בבחי' נשמתו רק. מ"ט שערים ולכן נעשה חולה בנ"י מ"ט ונסתלק מבחי' נשמתו שער ה' ולא נס הבינה שהיא אימא עלאה א"ת מאירה לכלים סוד זו"י דכתיב בצפצפים שולח אמתם ואלו נשאר המלכות בסוד אות ד' הרומו לד"ל כ"ל מה שיחיה בסוד ה' אחרונה עתה נעשה בסוד ד' כמבואר בזוהר והנה כבר נבאר שהגיגה נוקבלת סוד אחרונים של יסוד אבא שהוא שם ע"ב צריצות שהוא סוד אחרונים כנודע והוא בנ"י דפ"ק לכן בחולה נשתנה הדפ"ק שהם סוד הזורדין המתפשטים מהלך סוד בינה הלך מבין ואחר שמחז' בחטובה ומקבל עליו בכל לבו לתקן מה שעות הוא סוד התשוב' שבת ע"ה עלאה סוד הבינה כנודע וגם המלכות שהיתה בסוד ד' קיון שמורת אימא להאיר אל הבנים נעשה בסוד ה' אות חטוב ה' ואור היסוד להאיר צדיקה ע"ה הדר סוד ה' ד"י שערם כמשרו"ל כל הנודר כאלו נדר בבחי' המלך שמש המלך ססם שואב מים ומחז' הדפ"ק להכות כבתחלה וזהו אשרי משכיל אל דל והיא עיקר כוונת נאצות ביקור מולים וד' זה :

מצות תנחומי אבלים

(**כתיב**) אך כללם יתהלך איש הנה אמרנו למעלה שהמים באים מאזור הסכמה ומאיר צבינה ומשם לכל אי כפי שורש נשמתו דכתיב באזור פניו מלך חיים פכ"י בגי' סכמה צינה והנה כבר נתבאר בכוונת דרכת כהנים שקור' הללם הוא כי אית' לו רומז לאזור פנימי המאיר מן אור"א ואחריות ל"ם הם סוד המקיפים והם ז' מקיפים כי ה"ל הוא ב' והל"י הוא ד' והם מקיפים תאבא ומקיפים תאימא ואזון מקיפים ים לכל בחי' נשמה שהם נרנח"י וכז' שיש לאדם חיות אלו ים לו מקיפים בכל בחי' נשמתו אלו כללם יתהלך איש וכל מאירי דינין תאכפין משהוא לל"ם וכשנא עת פקודתו אלו ים לל"ם וסולטין בהם כל המאירי דינין ואז אין הנשמה מאיר לרוח ורוח נלפס ונפס לגוף והגוף סור וכלא עד כלת וכלא נפשו כי מת איש נסתלקו ממנו בחי' ה"לל"ם אך נשאר אף בחי' מקיפי ל"ם ודאו"א רק בחי' נפש לבד והנה מקיפי תאבא הם סוד הכלי דגרמי וזה נשא' בתוך הנמת ואחר שנחשכל הבשר נכלע בעצמות ואחר שנחשכלין העצמות נכלע בעלם אי הנקרא לוי' שזה העלם אינו מחשכל לעולם וממנו יבנה הגוף בעת החסיה ולכן לרי' שיהיה זו אחת הכלי דגרמי מאזור הסכמה כי ממנו סוד התמי' והוא שואב לחסותות חמ"ד משורש נשמתו דרך חקת החוט הנקשר למעלה בשורש נשמתו בסוד הכתוב ויש תקוה לאחירתך וני שחי' נחש"י כרת אז נכרת זה החוט ואז אינו שואב לחסותות לזה ההבדל דגרמי ואז נתייב' לחסותות שלו ומחשכל ואינו עומד בתחי' ובחי' המקיפים דאימא בחי' הנפש ג"כ נשאר' חופפים על המת ועל הקבר ומתאבלים עליו והולכים מן הקבר אל בית המת ומבי' לקבר עד ז' ימים כי הם ז' מבחי' ל"ם כנ"ל ובכל יום נסתלק בחי' אי שיש ז' מקיפים וז' מקיפים בחי' נשמה נסתלקו ועי' ההבדל דגרמי היכל הוא מרגיש צרימה כחשט בעשר הסי כמנא"ל אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תחבל והנה הסתלקו' האוי' מנשמתו של מת גורם ג"כ סיסתלקו' איזה בחי' חור מנשמת קרוביו היינו ראשון בראשון דווקא לפי שהם קרובים לשורש אי' וסכיניו וגם לשאר קרוביו מגיע איזה פגם כפי קרובת נשמתו ולכן במות המת ידאגו כל המשפחה אלז' מי שהוא ראשון בראשון יגיע לו פגם גדול שבאחוז שנה מסתלקין גם מהם בחי' מקיפים ל"ם דלל"ם דאו"א ולכן און אסר' לקרות ק"ם ולהניח חפצין שהוא רומז למקיפי' או"א כמ"ש בעקומו אך אחר שנמת' הגולל ואז מתחילין לנחם אבליים מנשכיבין להם מקיפי' אימא כי אימא היא סוד הנחמ' בסוד הכתוב אנכי אנכי היא מנחמכם כמ"ש בצבורי שנה"ע ואז חוזרים להם מקיפי' אימ' בז' ימי אבילות כל הז' בחי' ולכן מותר לקרות ק"ם ולהניח חפצין אלז' אסור בצורה כי חורה הוא סוד אבא כנודע ומקיפי' תאבא אינם חוזרים עד אחר ז' אחר שכבר כלל הז' בחי' של מקיפי' אימא כנודע שאין מקיפי' תאבא באים עד אחר שנבגרו מקיפי' אימא הרי מוצא' סוד תחומי אבליים ודי זה :

מצות פאה

[illegible]

כמ"פ וכתוב אלה ויראה במלך שלמה בעטרה שטרה לו אמו ביום חתונתו ביום חתונתו דייקא ולא בזמן שאין זוג ביניהן ואז משתלשין השערות שלהן ויונקים מהם הדיין אבל בזמן שיש זוג לזוג שאז עולה המלכות שהיא סוד אר"י למעלה נגד הו"א כנודע אז יש גילוח אל השערות כי בזמן הזוג כתוב חנה הנולדים כועדו יסדיו הם וז"ל שנקראו מלכים כנודע המה ראו כן חתמה נכבדה נחפזו המה ראו כל מארי דרינים איתחבצו בנוקבא דחש"ר והגילוח הוא ע"י החש"ר סוד אר"י במילוי גי' תע"ר סוד שם מל"מ ל"ט שהו' מגלגל וחומר כל הדיין בסוד הכתוב ביום ההוא יגלה ה' בתער השכינה אך שהדינים עדיין אין זמן ביטור' לגמרי עד לעתיד והם נורף לקיום העול' בשכר ועונש דכתיב אז זה לעומת זה עשה אלהים שייראו מלפניו לכן נריך להניח פל"ה בראש פאה בגי' אלהים סוד הדינים והוא סוד המלכות שבי"ט ששערות הראש כמ"ט בחבורי שג"ע והנה בזה"ל שהדינים שבו אינם תקיפין ולכן מניח ענשם פאה אבל הדין דנוקב' הם תקיפין ואם היו מניחין מהם גי"כ פאה היו נותנין כח גדול אל הדין יותר מכדי נורף הקיום לכן אין מניחין מהם פאה וז"ל איסור גילוי שער באשה ולא באיש וז"ש כד גלים לריש' דמלכא אמר לשון גלים שאינו כלוי נמור לפי שרריך להניח פאה משל"כ בנוקבא אמר כד מריט למטרנחא מריט לשון כלוי לגמרי ולכן כיון שאינה בהשחתה כי אין להם זקן סוד י"ב מכליל דרשמי אינם צבל תקיפו לכן בהתגלה נריך לכונן להסיר כל הדינים כמ"ט ודי בזה :

מצות חלה

(*) כתוב ראשית עריסותיכם תרימו חלה הנה מלות חלה אמרו שיעורו מ"ג בינים והם ב' קבים והכוונה ע"פ ס' שאמרו ז"ל קב חדש וקב יסן ששקו זה בזה והוא כי קב חדש הם סוף המלותים של ג' שמות ע"ב ס"ב מ"ה בגי' ק"ב ונקרא קב חדש שהיו אחר התקון כמ"ט בחבורי שג"ע וקב יסן הוא אחרים של ע"ב ס"ב מ"ה ב"ן שיש בהם ק"ב אותיות ונקרא יסן ע"ש שהיו קודם התקון כמ"ט שם זה והנה חלה שהיא סוד המלכות שנקראת גי"ט שלוקח' גי"ט אורות כמ"ט שם בסוד אחי"ן ובגי"ן ריבויים הם והוא סוד מ"ג בינים והנה מלות חלה הוא ב'י' מיני דגן כי דגן רומז לז"א שיש בו שם א"ל הו"ה כנודע והוא בגי' דג"ן ויש בו ו"ק ועם המלכות הוא ו' והמלכות החכמה שבה פנימיותה הוא שם יו"ד ה"א וי"ה"ה נקרא ראשית חכמה יראת ה' וכתוב אשה יראת ה' היא תתהלל וזה השם בגי' מ"ח בסוד אשת חיל שגוטלת מ"ח אורות מן הדי' קבים הנ"ל לכן נריך ליקח מלת מניח' מלקים שהוא שיעור חלה ונותנים לכהן להעלותה למעלה אל מקום הסוד בסוד וימינו תחבקי ואז מאיר בה שם א"ל שד"י א"ל נקטרת דס"ד והוא נקרא שד"י בגי' נקטרו"ן סוד מוזהר שומר הפתח סרי א"ל שד"י בגי' עריס"ה וזהו ראשית עריסותיכם סוד החכמ' שבה הנק' ראשית תרימו חלה תרימו ותעלה אותה למעלה ותנומן לכהן ודי בזה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להפריש חלה :

מצות ישישה

(*) חנה מצוה בזה כי כל בהמה חיה ועוף הטהורים יש להם שורש בזה"ל וענין השחיטה למתק הדין שבהן שם ב"פ אלהים בגי' גרין והם סוד הדמים וע"י הברכה הוא מעל' מבחי' חי שאינו מדבר לבחינת חי המדבר וגם אלם יש איזה גולגול קשמה יעלה ע"י הברכה והנה אמרו ז"ל בהמה שנברא' מן האדמה לריכה ב'סימנים עוף שנברא מן הרקק די בסי' א' דג שנברא מן המים א"ל שחיטה ודבריהם אלו תמוהים מאוד איך תלוי שחיטתן בדבריהם מן האדמה והמ"א אבל הענין הוא כמ"ט למעלה כי כל הנבראים יש להם שורש בזה"ל : והנה הבהמות שורש שלהם בנוקבא סוד בהמה הרבולה על אלק' הרים בהמה בגי' שם ב"ן שנוקבא וחי' בכלל בהמה וכמ"ט בחבורי שג"ע שהמקבא היא סוד יסוד העפר וזה דיין תקיפין והדמים מזויין בה ולאמרו שהשחיטה היא לנקות הדמים למתק הדינים ולפי שדמיה מרובין לריכה ב' סימנים קנה וושט : והנה במוט אחר רוחה כי דם הוושט מרובה מהקנה וגם קנה לזן והוושט ארום כי הוושט ממנו בא הדם ע"י המאכל והמשקה לכל הבוץ והנה הנוקבא היא סוד ו' והנה ו' פעמים ד"ט עם ו' כוללים בגי' וושט והקנה הוא להולאת הקול והוא משמש רק למעלה מחצי הגוף ולמעלה ולכן הוא בגי' ב"פ דס ותפי' ע"ה והוא בגי' אלהים בההי"ן והא"ה בריבוע גי' ד"ט אבל עוף שורש שלו בדוכותי הכולל חסד ודין בסוד כי עוף השמים יוליד את הקול והקול קול יעקב ולכן הוא נברא מן הדק"ק רק"ק בגי' השמיים עם האותיות' אש ומים ונחבצר בחבורי הגי'ל כי ה"ת"ת הוא סוד יסוד האויר ולכן עופות פירחין באויר עוף בגי' יוסף והדינים מועטים בו ואינו מרובה בדמים לכן די בסימן א' והדינים שורש שלהם למעלה במקום הרחמים גדולים וסימנים שאין להם גבינים על עיינין הרומז לניגול פקידה של מעלה דתמן לית דין כלל ולא שליט בהו עינא ביטא עי"ן ר"ע בגי' ת' א"ש של מחנה עשו שיש להם יניקה אף מן העופות שנבראו מן הרק"ק רק"ק בגי' ת' משל"כ דביס אין להם שום אחיזה בהם אין לריכים שחיטה כלל ואסיפתם היא מטהרתם שאין בהם דין מיתה המעמל

מצות שחיטה

המטמא ומיתחם היא דוגמת מיתח הדריקים ולכן כתיבה בהם אסיפה כי אין מטמאים אף אחרי מוחם כי כשמת רבי בטלי כהונה ונבראים מן המים סוד החסד והנה מתחלה לריך להסיר כל פגם מהסכין והכוונה כי עיקור מיתוק הדינים הוא ע"י אור החכמה ולא הבינה כי מינה מחערין דינים למטה והנה בבינה יש ב' מלואי אהיה ובמלוי מלואם יש בכל א' מ"א אותיו הרי ב"פ מ"א בנ"י פנ"ס והוא רומז לדינים כי אהיה ברצון עולה ד"ס וכדי להסיר הדין ולנקות הדמים לריך לבחון להמשיך אורת אלף שהם ב' הוי"ו ובמלואם יש י"ד ונ"ח כמ"ס בכוונת הקדים והם ג"פ מ"ב בנ"י פנ"ס ונ"י אותיו סוד ג' אלפין שנתערבין עם ד"ס ונעשה אד"ס כי ע"י ברכת השמיטה ועלה מבחי' חי למדבר סוד אדם וע"י השמיטה ינקא הדמים שהם סוד ג"פ אלה"ס שבגרון כנ"ל ע"י ג' הוי"ו הנ"ל הרי ג"פ הוי"ו אלה"ס ע"ה בנ"י השמיטה ותכונן בחתון הסמימני כי סימן ע"ה בנ"י אהיה דיוורין קנה אהיה דהיי"ן עם ד' אותיות הסוד ושם עס האותיות והכלל בנ"י שיש דייס להמתיק ונשאר רק א' עדיין כי אין זמן בטולס לגמרי והם לורך לתקן העולם כנ"ס כבר ע"ה נמתיק ע"י שם א"ל חיקון ראשון של י"ן מכליל דרמני והם ב"פ במילוי אלה"ק למ"ד אלה"ק למ"ך בנ"י פזות דא"ל כנודע הרי ב"פ א"ל בנ"י קי"ב ונ"פ במילוי בנ"י ש"ע הרי בנ"י חב"ל שעי"ן חתון חב"ל כל תמוז ועם ו' כוללים של ו' שמות בנ"י חל"ס בנ"י ע"ל השמיטה ודי בזה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על השחיטה :

כונת פצות מזוזה

(ב) בתיאור ובחבטת על מוות ביתך - הגה ר' לוי להזהיר הסופר שיבין לכתוב שם שר"י נגד חבטת והיכה
 שפנים שהוא תחילת פרשת והיה אם שמע והכוונה הוא ע"פ שיחזר לפניך ומתחלה נבאר
 מה שאמרו רז"ל פיזור לרשעים יפה להם ויפה לעולם - והוא ע"פ סוד הכתוב עת אשר ישלש האדם
 בארץ לרע לו וביאר בזוהר עת אשר ישלש האדם בלישל בארץ דקדושה והוא לרע לו וביאר דבריו
 הוא כי הס"א לעולם בפרודא אולף דכתיב יתפדרו כל פועלי און אך יש עת אשר ישלש בו והוא ע"פ
 זווונות התחתונים שנותנים כל לס"א ואז יש זיווג לס"א בסוד באומרים ציוריו טפלו שקר ומרמה
 ופירשו טפלו שעשינו צעונונו לעשות חיבור וזווג לשקר דא סמאל ומרמה צא זוגי דלילה והנה
 עיין הרה עמל שנעבדה ע"כ זה שכלה ניצונו קדושות שקליפת נוגה יונקא מהקדושה וע"י עוונות
 התחתונים היא נותנת אותם - ניצונו לס"א כגורע ולכן הרה עמל וינד שקר בהלילה שלה הוא לשקר
 כי אחר שמזר האדם צחצחה הוא מוציא את הניצונו מן הס"א והיא יולדת מתי' ולא די שמוציא אותם
 ניצונו שגרם ע"י חטאו אלא גם אותן ניצונו שהיו בס"א קודם זה ויולדתם שם כן באותה לילה בסוד
 הכתוב חיל בלע ויקיאו ומעטנו יורישנו אל כמ"ס זה בטוב טעם צבורי שבה"ה הרי הוא לרע לו
 וז"ש רז"ל עוונותיו נעשים כנצות והבן והנה לפניך דא בחיבור של הס"א היא רע לעולם שאז הדינים
 צבדים בעולם ורעה להם כי הוא לרע לו אבל הפיזור של רשעים מ"ק של רשעים כמו מ"ק של סמאל
 לילה גם סמאל ללילה עם האותיות צגי' רשעים הפיזור שלהם יפה להם ולעולם יפה - וזוה נבא
 לביאור מנחה ונבאר תחילה סוד הפי' אופה רשע לזדיק ומצבם להמיתו והי' לא יעצבונו בידו - והוא כי
 השטן הוא הנחש במספר שוה ע"ה והוא שולט בשס"ה ימות השנה כמנין השטן ע"ה יש לו ממונה נשנית
 א' הנקרא רי"ב כמ"ס האר"י ז"ל על אותו ששכח תלמודו וקרא החדש הזה לכם החדש היה לכם והחליק
 ג' אותיות שהם דז"ב צגי' אל' צגי' אותיות רי"ב שהוא הממונה הנ"ל והוא עומד אחרי הדלת של
 הבית ולופה בבית ומצבם ליתן עין רע בבית ולהמית כל הדברים שם לולי הי' עזרתה לנו שהוא הממונה
 שצפתה הבית הרומו לכם הי' כמ"ס לקמן וזהו אופה רשע וגו' ואבאר עוד ביותר ביאור כי תסחר נח"ס
 רי"ב הוא צגי' רשע במספר השוה - והמבטל כחם ונפזר אותם שלא יהיה להם חיבור הוא סוד הגי'
 שמות שצמזוה הא' הוא השם והי"ה שפנים שצכתבו ר' לכוון להו"ה בצמל אלפ"ן צגי' מ"ה וכנדרו
 בחוץ שם שר"י הרי צי' שמות אלו כולה צגי' נח"ס א' יותר המצטלו שפועלים כנגדו ולמטה בצמזוה
 כותבים כות"ו בצמזקס"ו כות"ו צגי' רי"ב וגי' א' יותר כח המצטלו ומפזר אותם ואז יתפדרו כל פועלי
 און וז"ש ובחבטת על מנוח"ת הרי אות ראשונה להחרוה הם מ"ת ואותיות אלמנעים המפרידים ביניהם
 הם זו"ת צגי' הו"ה וזהו אופה רשע נח"ס רי"ב וגו' והי' לא יעצבונו בידו והוא מוכן - הרי תבאר
 לך סוד הגי' שמות שצמזוה שהם מצטלים כח הממונה העומד אחורי הדלת ונבאר סוד דוגמתו למעלה
 והוא כי נודע כי הס"א יש לה אחיזה באחוריים של ז"א והיינו רק משלים מ"ת שלו ולמטה ולא
 למעלה לפי שיסוד אימי מסתים בשלים מ"ת של ז"א כגורע וכל מקום שאינא חופפת אין אחיזה לצוונים
 וכדי שלא ינקו הצוונים מאחוריים הנ"ל לכן יולדת רחל מאחוריו משלים מ"ת ולמטה ודבוקים יחד
 אחור באחור כדי שלא ינקו הצוונים מן האחוריים כי מן הפנינים אין להם כח לינק - והוא סוד
 המנוחה הוא שומר הפתח כי מנוח"ה צגי' אל"ף סוד רחל כגורע ועומדת בפתח עליון כי נ"ה הם

סוד ב' מנוחות הבית והחיים הוא סוד המשקוף ושומרת את הפתח שלא יכנס זר בפתח המקדש והנה לפעמים שהענוותנות החתומים גורמים אז נותנים כח לשם שיוכלו להיגק גם לד מה מן הפנים בסוד הכתוב קן כל בשר בא לפני לזה לריך להמשיך הארת מן חב"ד ליסוד בינה כדי ששאר למטה לבטל כח החילונים וה' ביסוד בינה פנימיו שלה התחלף בפנימיות ז"א הוא הויה אבל הוא בסוד והי"ה כמ"ש בכוונת התפילין וכיון שמתחלש ב"א הוא מתמלא במלואי אלפ"ן כנור' והוא סוד שם והי"ה שבפנים מזוזה ותיזונית יסוד אימא שהיא סוד החילוניות דתיזונית הוא שם שר"י ושם הזה משתלשל עד עולם הבריאה שבו שם אל שרי כנורע וזהו סוד שם שר"י שכותבין מחון על המזוזה והאר' היורדת מחב"ד ליסוד בינה משלשל עד למטה ושומרי' לזו"מ מן החלונים והנה חב"ד הם סוד הויה' אלהינו הויה' כמ"ש בכו"י ק"ס והארה המשתלשל מהם למטה הם תלוק' אלוטיות של אלו הני' שמות שהם כו"י במוכס"ו כו"י' שהם האלוטיות שניות של ג' שמות הג"ל והם סוד הני' שמות שאנו כותבים למטה במזוזה הרי נתבאר לך סוד כוונת המזוזה ודי בזה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לקבוע מזוזה

כוונת תפלת מנחה

(י' כתיב) יהי כעלות המנחה ויגש אליהו וגו' הנה אמרו ז"ל לריך אדם ליהרר בתפלת המנחה שהרי אליהו לא נענה אלא בתפלת המנחה והנה אין הכוונה שתפלת מנחה הוא עת רצון יותר משל שחרית כי זה אינו כי תפלת שחרית התקד מחשפט בעולם והוא עת רצון יותר מתפלת המנחה שאז הוא התפלת תגבורת הדינים אלא הכוונה הוא לפי שהיא תגבורת הדינים היא הנוטת להיות זהיר בתפלת המנחה וראייתו ממה שלא נענה אליהו כו' כמ"ש לקצן : והנה הרב רס"ו ז"ל בספר הכוונות שלו קי"ר באמרים וסאך עלמנו על התבין מדעתו ובהיו' שעתה בזמנינו נסחצנו הלצנות ראייתו להרחיב מעט בציאור והנה טרם נבא לתוכן כוונת תפלת מנחה לריך לבאר תפלה כמה דברים ומתחכם בציאור מענין לענין לאותו ענין של תפלת מנחה : א' לריך להבין פירוש המלות של כעלות המנחה שאין להם שם מה שהיה שייך בה ומה הוא לשון מנחה כי לשון מנחה שייך על דבר הווה כגון דורן או קרבן ומה שייך לשון מנחה על עת וזמן ואם בא להורות באיזה זמן היה לו לכתוב אחר הלהרים או בין הערבים שהוא זמן המנחה ב' מה שאמרו ז"ל תפלות אבות תקנו אברהם תיקן תפלת שחרית כו' זה לריך ביאור למה תיקן כל אחד תפלה זו בזמנה ולא זולתה : ג' למ"ד תפילת נגד תמידין הרי אין תמידין אלא ב' דכתי' את הכבש אחד תעשה בבוקר וגו' ולמה לא יש קרבן נגד תפלת ערבית' לריך להבין פי' המלות של בין הערבים שמיטות רבים שנים ומה הם הני' ערבים שריך להקריב התמיד בין אלו הני' ערבים ה' לריך להבין ההפרש שיש בין אלו ב' תפלות : והוא כי בתפלת שחרית יש ק"ס הרומו להמשיכת המוחין כמ"ש במקומו ויש בו חזרת העמידה הרומו להכנס' המוחין דגדלי' כמ"ש שם ויש נפיל' אפיים הרומו להעלו' מ"כ ולווי' ויסוד המאורות ובתפלת מנחה יש בו ג"כ חזרת עמידה ונפילת אפים ואין בה ק"ס ובתפלת ערבית יש בו ק"ס ואין בו חזרת עמידה ולא נפילת אפיים : והנה לבאר כיון א"ל כי לשון תפלה הוא מלשון אמיר פתיל שהוא לשון חבור ויסוד הרומו לווי' כמ"ש בחבורי' שנה"ע והנה ג' מיני זיוונים בינם וכל א' יש לו מעלה יותר מחבורי' עד הראשון יותר מעולה מהב' שאחריו והב' יותר מעולה מהב' ונבאר אותם : הא' הוא זוג שנעשה ע"י תפלת שחרית שהוא יותר מעולה ממנחה ומעריב כי עיקר הזוג כשים זוג רחל והיא נגדלת בכל קומת ז"א שר' נקרא' עקרת הבית כנורע ויש לה זוג פנים בפנים עם ז"א וזה נעשה ע"י תפלת שחרית כמ"ש לפניך : הב' הוא זוג ישראל עם לאה למעלה במקום חב"ה של ז"א וזו רחל חוזרת לאחוריו ז"א אך שהיא נגדלת ג"כ בכל קומת הו"א וזה הזוג אף שהוא בבחי' פנים ישראל ולאה עב"ז נקרא זוג אחר כי עיקר הזוג לריך להיות עם רחל והוא עשה באחור ז"א והוא נעשה ע"י תפלת המנחה כמ"ש לפניך הג' זוג יעקב ולאה למטה במקום נה"י דו"א ורחל היא ג"כ באחור רק נגד נה"י דו"א וזה הזוג הוא גרוע מהב' שלפניו ולא נקרא בשם זוג כי אין זוג אלא בזמן שיש להם מוחין גמורים ולפי שבזוג זה אין בהם מוחין גמורים ולכן לא נחשב לווי' כמ"ש לפניך וזה נעשה ע"י תפלת ערבית : ועתה נבאר טעמים ומקום עם כל אחד והוא כי כבר נודע כי הנדלת רחל ובנינה היא ע"י הארת חכמה דכתיב בחכמה יבנה בית וכתיב בחכמה יסד ארץ והנדלת לאה היא ע"י הארת איהל כנורע בכוונת תפילין והנה החכמה שהיא בימין מאיר דרך קו הימין וראשון המקבל ממנו הוא המסד כנורע ומדמו בבקר דכתיב הבקר אור רח' אור קדמאם שהוא המסד כנבאר בזהר ולכן אברהם שהוא מדת השם כנורע תיקן תפלת שחרית דכתיב וישבם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם ואין עמידה אלא תפלה פי' ששעה חבור וזוג בין המאורות ע"י מדתו והמשיך מוחין להם מא"א סוד י"ה כנורע לזו"מ שהם סוד הויה' אלהים עם ב' כוללים בגי' עמ"ד וזהו אין עמ"ד"ה עמ"ד ויה' אלא תפלה סוד היוזב ולפי

כונת תפלת מנחה

שזה נעשה ע"י המסד שהוא יומא דכליל כולא והוא ע"י הארת אבא לכן נגדלת רחל בכל קומת ז"א ולכן בתפלת שחרית ים בהם מוסין גמורים דגדלות ונאזר אבא כי באשר שהוא הארת אבא כ"ש שים הארת אימא שהיא טפילה אליו ולכן זה הזוג נקרא פנים לפי שהנמה הוא סוד פנים ובינה סוד אחר דכתיב ותכס באמור ישבנה כמ"ס בחבורי שנה"ע ולכן בתפלת שחרית ים ק"ס סוד המשכת המוסין ואזרת עמידה סוד הכנס' מוסין דגדלות אבא ונפילת אפנים סוד העלאת מ"ס וזוג גמור והוא למעלה במקום חג"ת דז"א במקום המסד

והנה אלו המוסין מסתלקין מיד אחר תפלת המסד לא שמסתלקין כולם ביחד אלא אי' אי' פ"י מתפלה מסתלקין מוסין חב"ד דגדלות ונשארו ו"ק דגדלות ומסתלקין ב"י שעות שהוא עד ח"י היום שעה בכל קלה אי' עד ששעמניע ח"י היום שהוא שש שעות מסתלקין כולם אבא עדיין דשום במקום עומדת ובוזה תבין כי זמן תפלת המסד עד שלום יום ולא יותר שהוא עד ד' שעות ביום ולפי שערדיין נשארו בו ז"ק והם ב"י קוויס משא"כ אחר זמן שלא נשתיר' רק אי' ופסיטא שאחר שש לא נשאיר כלום ודי בזה הרי ציבור לפניך תפלת שחרית : והנה אחר שש שעות שכבר נסתלקו כל המוסין ומסתלקו הרחמים מתחיל להתעורר הדינים ויחאק יושב על כסא דין ואז מתחיל להיות בחי' ערב כי מלת ערב רומז דין והעולמות מעורבב' מפחד הדינים והוא נק' ערב רב כי ים ערב זוטא והוא משחשיכה כמבואר בזוהר והנה מן אחר שש עד חשיכה נק' בין הערביים חריון מקדימין מיד כשמסתלק בין הערבים והיה מהראוי להקריב קרבן תמיד של בין הערבים מיד אחר שש אך שאין הרבר ניכר תקנו אחר ו' ומחלה שאז מתחיל השמש לנטות לפנות ערב וניכר שכבר עברו שש' והנה יחאק שהוא סוד הגבורה כנודע והוא ראשון המקבל מן הבינה בקו' השמאל תיקן תפלת מנחה דכתיב ויזא יחאק לשום בשרה ואין סימה אלא תפלה פ"י ששעה זוג ומבור בין שני המצודות וזהו לשום כי הוי"ה אלהים במלוי היינו הוי"ה במלוי אלפין ואלהים במלוי יודין' בנ"י לשום ע"ה ואלן רמז הזוג במלוי כי מלוי' בנ"י אלהים רומז להארת אי' כי המשיך רק המוסין דגדלות נאזר אי' סודי אלהים חיים כי הוא קו השמאל ומנשיך הארת אי' מקו השמאל ולכן הוא בעת מנחה זוג ישראל ולזה כי יעקב ורחל הם מתגדלים ע"י הארת אבא מלוי' ישראל כלם ישראל הארת נאזר אי' דכתיב עומר ישראל בתפלתו וכתוב כונן שמים בחבור' ולזה כבר נודע שהיא עממה הארת אימא ולכן נקרא זה הזוג זוג אחר שהיא בחי' אימא בחי' אחר כנודע ולפי שהוא המשכת יחאק סוד הגבורה לכן הוא ג"כ למעלה במקום חג"ת דז"א אבא אי' גדולים כמו בשחרית לפי שאינו כולם כמו המסד שהוא יומא דכליל כולא אבא עכ"פ הוא למעלה במקום הגבורה שהוא מקום חג"ת ולפי שעיקר זוג אבא להיות אבא ע"י הארת אבא בסוד הכתוב אמנם אחותי בת אבי היא ולא בת אחי וזהו לי לנשה כמבואר בזוהר ולכן כאן הזוג נעשה ע"י רשימו דמוסין נמשאר מן תפלת שחרית כנ"ל ולכן אין ק"ס בתפלת מנחה כי כונת ק"ס להמשיך מוסין דאבא ובאן אבא להמשיך אלא הארת אימא והזוג נעשה ע"י והרשימו כבר היה מאליו אבא עכ"פ ים חזר' להכניס המוסין דאימא ונפילת אפנים להשלות מ"ס והזוג לפי ששם עתה ים זוג גמור והנה תדע כי כפי ערך הזוג היא ג"כ ערך העלאת מ"ס כ"א העלאת מ"ס הם מבטין מעולה שממשיכין ג"כ מוסין יותר מעולים כמ"ס בכוונת המעירה ולכן בשחרית המ"ס והם הניצולות מעורש הוי"ה דע"כ ס"ב מ"ה והם בנ"י לח"ס ואז הזוג יותר מעולה בסוד כי אם הלחם אשר הוא אוכל אבא במנחה הם הב' מיכלאים של ג' שעות המ"ס שהם בנ"י ק"ב סוד ק"ב חרובין כנודע ואין הזוג נעשה אלא ע"י העלאת מ"ס כנודע וזהו כעלות המנחה מנחה בנ"י ק"ב ע"ה ובאשר כי ב"י זמנים אלו ים זוג גמור לכן ב"י זמנים אלו היו שני כנשים הא' צדוקר והב' בין הערביים כי סוד הקרבן הוא קירוב הכחות וזוג המאור' כנודע והנה לקמן יתבאר כי זוג מעולי' כמו של שחרית נרין תפלה הכנה ע"י המשכת אור המסד בסוד הכתוב והוכן במסד כסא כמ"ס לקמן והנה דינו אלוהי ז"ל גרמו עוונות הדור להשיב ימינו אחר ומסתם אור המסד ולא היה שום הכנה להמשיך זוג מעולה בשחרית ועוונות הדור גרמו להיות זוג' אחר באחר ולא זו בלבד אלא שנהרס בנין דלל עד שנעשית נקודה אי' שהט"ס שלא ירדו לקליפה בסוד שפחה כי תירם גבורתה ונשארת' . רק בור' נקודה אי' בסוד הכתוב אל תראוני שאני שחרית דלשתארת ברזא דנקודה חדא ברזא דרזא דרזא דרזא דלית אי' חורא כלל והוא מה שאמר אלהים ז"ל ואחיה בסוד את לבס אסוריתא דא רזא דשכינתא דאיהי לכן של ישראל דלשתארת באחר ולא עוד אלא שנהרס כל בינה ומה דהוא ברזא דין' פשוטה אשתבדית ברזא דנ' כפופה וברזא דנקודא חדא דא אות יו"ד דלית בה סוד כלל ומה דהוית ברזא דאות ה' אשתבדית מה' ה' הרומז לאחיות המילונים כמבוא' צוהר בסוד חוקת התורה וזהו אסוריתא אסור יו"ת ואז כתיב אל תראוני כליו אבא לתקן אותה בפעם אי' כי אין לה הכנה וסוד עלייתה וביניה הוא לאט לאט כנודע ומתחלה נרין להפריד הדינים ממנה ולמתקס ועיק' מיתוק הדינים הוא בשרשם שהוא הגבורה שורש הדינים ולכן תפלה עשה אליהו ז"ל הכנה ופירוד הדינים ע"י ב"י

כ"ס שלהם דכתיב ויהתל אליהו כנביאי הצעל ויאמר קראן לו בקול גדול וגו' שזה הוא עיקר בטול הקליפות כמ"ש כבר בכוונת הזמירות דשחרית בסוד כי כל אלה העמים אלהים וכיון שעשה פעול' זו ועברו שם שעות והתחיל להתעורר מרת הצבורה שורש הדינים ועלו הגילולות קדושות שהיו בתוך הקליפות שהם סוד ק"צ חרובין כמ"ש לעיל וזהו בעלות המנחה"ה מיד ויגש אליהו והסוד הוא כי כבר נודע שסוד ההוא רוחא דרשי בגוה הוא סוד שם ב"ן והוא סוד המ"ה עצמם והוא רק צרחל שהיא עקרת הזית ופרטיון גמור משא"כ לאה שהיא רק הארה בעלמא ולצורך זוגו היא לוקחת אותה בחי"מ"י שהיא שם ב"נ"ן מן רחל דרך שאלה והוא סוד הסימנים שמקרה רחל ללאה והנה כיון שעולים הגלילות לצורך המ"ה אזי מיד רחל מוסרת לה הסימנים סוד שם ב"נ"ן שאלה סוד אליהו וזה ויהי בעלות המנחה סוד ק"צ חרובין לצורך המ"ה מיד ויגש אליהו סוד שם ב"נ"ן ואח"כ ויבן את מזבח ההרוס כי מזבח רחל סוד מזבח אדמה כדודע והיא הים עד הנה הרוס כי נהרס בנינה ולא נשתתיר רק נקודה א' כנ"ל ועמה נגדלה בכל פרופסה כמ"ש לעיל כי בתפלת המנחה הזוג הוא ישראל ולאה ורחל נשארת מאחור אך שנגדלת כל שיעור קומת ז"א כי לוקחת גם מקום לאה לעילי מן החזה ויקח י"ב אצבעים ע"ש י"ב שצטי בני יעקב סוד י"ב גבולין הכולל כל הויק של ז"א כדודע בסוד י"ב בקר והים עליהם אשר אמר ה' לא יעקב יקרי שמך כי אם ישראל שלכאור' הוא כמו שפת יתר אצל הרמז הוא שהיה כוונתו לצווג ישראל ולאה והנה בחש"י שאלו המ"ה של לאה הם רק דרך שאלה אל"י לכן מיד אחר תפלי' מנחה שהוא אחר האוג מיד מתחלקין ובשצ"י זה מתחלקין מיד גם כל המוחין סוד הרחמי' משא"כ בשחרית כמ"ש לעיל והשעם כי לאה היא סוד דינים כדודע וכדי שלא יאסוו זה החלומים גם הדינים דלא קדישין ולכן מיד ויבד' אליהו סוד המ"ה ה"ל"ל מפני לאה"ל סוד דינים דלא קדישין כי לאה"ל בנ"י טמא' והדינים שולטין בעול' משל ולמתי' רק שם מעט ממוחקי' מפני שנשאר רק ריבוס דו"ק והם מתחלקין ב' שעות מן האהרים עד ביאת השמש שהוא שם שעות ובביאת השמש לא נשאר שום רחמים ולכן הדינים בגזרים מאדור כמ"ש לקמן בכוונת תפלת ערבית במקומו הרי לפניך שבתפלת מנחה צריך ליהרר מאדור לסלק תחלה ולהפירי הקליפ' מקדוש' ואח"כ יתפלל שהרי אליהו ז"ל לא נענה אלא בתפלי' המנח' כמ"ש והוא שאלמו ז"ל לעול' יא' אדם כבי טוב ויכנס כבי טוב כי כבר נחב' כי ה"ל"ב נתיבות חכמה מאירים בספ' המסד רזא דאור קדמא' והוא מאיר ביסוד ז"א כי סדר עלאי' מתגלה בפומא' דאמא' דכתיב והוא יושב פתח האהל משא"כ הארת אינא' אינה גמיע ליסוד סוד יוסף שהיה יחוס מאמו והוא לעולם יא' אדם כבי טוב פי' ככ"י בגי' ל"ב בעוד שהל"ב נתיבות חכמה מאירים ביסוד הנקרא טו"ב והוא בצוקר והוא ראייתו מדכתיב הבקר אור והאנשי' שלחו וזוהי נחבארו כל הקוסיות וכוונת תפלת ערבית יתבאר במקומו ושם יתא'ר השינוי של תפלת ערבית מן ב' תפלות שחרית ומנחה ודי בזה:

קודם שילך לבה"כ צריך לנקות את גופו ויכוין לחקן את עולם המשיה בחילונות ופנימות כמ"ש בשחרית וע"י הברכה אור המקיף עליהם ויאמר פסוק ארחץ כנפין ב' ואסייב בה אתמזבחך יהוה צריך לזוהר מאדור בפרעון סכר סכיר קודם תפלת המנחה והוא ע"פ סוד הכתוב מלך לשדה עבד . וכבוד אלהים הסתר דבר . ואם אין לו יעקב מן הסכיר שזקוק עליו במלוא . ויזר מאדור בזה . אחר כך ילך לבית הכנסת וילך ג"כ במרואה ויאמר פסוק נלכה ונדרפה לדעת את יהוה יזהר להיות מעשרה ראשונים ויאמר :

הריני הולך לבה"כ של יצחק אבינו ליחדא ישיביתא בדרועא ישמאלא דקב"ה בשם כל ישראל : ויכוין כי כנסת"ה הוא סוד י"פ צ"ן עס"י כוללים שהם ב"מ"ס דמלכות שהיא בית כנסת וכנופיה לגי' שמונת ע"ב ס"ג מ"ה ויאמר פסוק בבית אלהים נהלך ברגש ויכוין כמ"ש כבר :

קודם שיכנס לבה"כ יזהר להסיר ולנקות לו לכבוד שצבגליו ובמניחיו דלחך שמור רגל' כאשר חלך צ"ת אלהים : בתפלת מנחה צריך ויפילין כמו בשחרית כי עדיין קיימים המוחין דשחרית קיימין . שהם סוד עליה ותפילין כמ"ש כבר במקומו והרמז"ק כחצ' שצמנחה דע"ש אל' לעליה ותפילין לפי שכבר התחללו קדושת שבת כמ"ש לקמן : **בשילך** מביח"ת לבה"כ יבטח המזוזה ויכוין כמ"ש כבר בכוונת שחרית ויאמר שירי ילילי מיה"ש ומוחממנא רעות ויאמר פסוק צב"ת אלהים דלך צבגש הכוונה כי צבגש ע"ה בגי' שור סוד הצבורה אשר מונח ויבן שור המועד וביטולו ע"י שם המסד שצבגורה שהוא אצביה"ן בגי' שו"י והוא המוחק הדינים שצבגורה ויחצנל כח השור המועד . וסוד הביטול הוא כבר נודע שתפלת המנחה הוא סוד זוגו ישראל ולאה למעלה מן הסוד ובסוד הצבורה ולכין להמחיק הדינים ע"י המסד שצב"ת שהוא סוד שם ע"ב שמתפשט בחי"ת . והנה מן החזה ולמעלה שהוא שליש ח"ת כדודע הוא ג"כ שליש ע"ה שהוא בגי' כיד ועי"ן שליש' ותחמקס הדינים שצבלא סוד הכהנז ובסוד רבקה יולא וזכה על שכמה וז"ס הכתוב וצב חבולות צבא שור וכו' צבולות בגי' אלף כ"ה והאלף חוזק לא' בסוד חזרת הגבל כדודע הרי כיד ועי"ן כיד מקבל כח השור סוד אצ"ב יח"ן שהוא המסד שצבגורה ומוחמ"ק הדינים ויעיקר המיחוק הוא ע"י הלקה כדודע ולכן צריך ליתן קודם תפלת מנחה ג' פרוטות ללקה ויכוין כמ"ש כבר בשחרית אך הכוונה כאן למחוק הדינים דלאה שהוא סוד תפלת מנחה כדודע וסוד הלקה הוא לפדות התפלה שלא יאסוו בה חילונים והוא צבדו התנחה אשר שלח יעקב להיות הולכת לפניו ועי"ן בחבוצי שנה"ש ושם תורה למאונך : צבאל לבה"כ יאמר הפסוקים המבוארים כבר בכוונה שחרית ורבון עולמים וכו"י הקצבות ע"פ כוונת שחרית ופעום הקעווח הכל כמבואר בכוונת שחרית ויכוין לחקן עולם העשיה :

אח"כ אשרי ותהלה לדוד לחקן עולם הילינה כמבואר כבר כי המזוונים הוא בסוד זמיר ערילים לזוג הקולים שצבכס אל"ח כ"י קצבנות ופעום הקעווח לחקן עולם העשיה אל"ח פי' העקידה אין לומר צמנחה כי סוד העקידה הוא

כונת תפלת מנחה

ע"י סעלה לדכניה כמ"ש במקומו ולפני כנאל שאלח חלה פי הקצנות ופסוק הקטנות ולח"כ המזמרים ולח"י
הנהל לרוד :

אשרי

עם ד' אלהים בני תפלה והוא רומז לכתר מלכות וג"כ אשרי נכד ג"ע ב"ע להעלותם
אל האלי ר"ת של הפסוק ראשון בגי' קמ"ג אלהיהם ראשון שביסוד ביה להמשיך לו"א
ר"ת של פסוק שני חוץ מחיבת שכבה בגי' כ"ט סוד גבורת בשמים כמ"ש בחיבורי פה"ש שכבה בגי'
קמ"ד קס"א יסוד לו"א להמשיך מהם הארה לו"א יושבי ביתך עוד יהללך סלה : **אשרי**
העם שכבה לו **אשרי** העם שיהיה אלהיו : תהלה ע"ה בגי' חמ"ט לחמ"ט חמ"ט
המלכות כחמ"ט חמ"ט והוא אלהיהם פ' אלהיהם לדוד ארומםך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד גדול יהיה כעמך ומהולל מאוד ולגדולתו
אין חקר דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו הדור כבוד הודך ודברי נפלאותיך **אשיחה**
ועוזו נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו : חנוך ורחום
יהיה כפחם ארך אפים וגדל חסד : טוב יהיה בלתי לכל ורחמי על כל מעשיו יודך יהיה כסגל
כל מעשיך וחסידיך יברוכה כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו להודיע לבני האדם ר"ת שס
קדוש מע"כ שמות לל"ה הוא בגי' אדנ"י והוא הממתיק הגבורות שזמלכות ונרמזים בס"ת של ג' חיות
הכל שהוא בגי' ק"ף סוד ק"ף לירושלם אלהים גבורותיו וכבוד הדר מלכותו מלכותך כל
עולמים כי כל העולמות כוללו במרכז קודרת המלכות הגנוזה בל"ה כמ"ש בחיבורי שנה"ע והוא כבוד
הכתוב ומלכותו בכל משלה כמ"ש שם באריות וממשלתך בכל דור דוד ודוד סומך יהיה בשוף פ'
הח"ת שהוא סוד סמ"ך ו"ק בכליות עשר הוא עשה סמך לכל המלכות של כל העולמות הנקראים
נפלים צעת הגלות דכתיב סוכה דוד הנופלת לכל הגוים וזוהר לכל הבפוסים היינו הגוים הנקראים
כפוסים צעת הגלות כסוד לדיק פשוט לדיק כסוף כמ"ש בחיבורי שנה"ע עיני לדיק לכוין להמתיק
הב' דמעות שפלו בים והם סוד הדיקין וב"פ דמעה בגי' חמ"ט שהוא סוד היס כנודע והם נמתקים ע"י
ג' שמות שהם אלודיים דע"כ שביסוד אלה ואלו אלהיהם יודיין שהוא בפנימיות יסוד חמ"ט וסנייהם
ע"ה בגימטריא רל"ח ח"ס עיניו בגימטריא חמ"ה בגי' שהם לו"א כל אלה ישברו ואתה נותן
להם את אכלם בעתו פותח את ידך ר"ת שם קדוש פל"י בגי' הוי"ה אדנ"י סוד ז"ל והם מחוצרי
יסוד חסוד כסוד וכדי להציאם פכ"פ לרי' נסיר והוא נרמז בס"ת שהוא שם סת"ף והוא ג"כ שם הפרנסה
כשהפרנסה בזה ע"י זוג וז"ל מן ב' יודיין של יאהדונה"י והו' יודיין א"ת יודיין אלל יודיין ולפי שביקר
כסודס הוא בגי' מקומות כנודע לכן נרמז ב"פ יאהדונה"י וב"פ סת"ף ח' כמ"ל ב' ומשביע בגי' סת"ף
ובא"ת ב"ש סת"ף בגי' יאהדונה"י והם בחפלת המנחה שהיא צעת הדין כנודע הנסירה נעשה ע"י שם
אלהים וממנו יולא שם סת"ף כי אלהים בודיין בגי' ש וכשתסי' הפסוק שהוא פ"ו כסוד ר"ח וב"פ
ר"ח בגי' סת"ף ולדין להמשיך מיסוד לו"א סוד רל"ח לרמז הנרמז ב"ת לכל חי רצון ושאר הכוונה
כמו בשמירת צדיק יהיה כסולם בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו קרוב יהיה בחיורו לכל קוראיו
לכל אשר יקראוהו באמת רצון יראוי יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם שומר יהיה כסוד
את כל אורביו ואת כל הרשעים ישמיד תהלת יהוה במלפנים ידבר פי ויברך כל בשר שם
קדשו לעולם ועד ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

כוונת הקדוש כמו הקדים קדוש אשרי וכל ליון : בחפלת העמידה לדין לסגור העינים לפי כי עתה
רחל כסוד הדינים והיא כסוד עולמותא שפירחא ולית לה עינין גם יסגור הדינים זה בזה הימין על הסמאל
כד החסד והכוונה כדי להגביר החסדים על הגבורות ולהוריד החסדים כפחם דו"א למטלמ"ש ככר :
אדני מלכות שפתי מקבלת מן נ"ה תפתח ע"י הכוונה כאן בחפלת מנחה להמשיך המוחין
אלה ופי מלכות יגיד ימשיך שפע תהלתך רשעה קאות לגדלות דל"מ לו"א לזוך
מאלינות לבדיאה : זוג ישראל ולזה ורחל עומדת אצלך שנגדלת

בכל קומת ו"א כי יורשת מקומה ובמ"ש ככר והנה הכוונה כאן אדני סוד מלכות ואף כי לאה לא
נקראת בשם אדני כנודע כי אם רחל שהיא ביקר סוד אדני כנודע עכ"ל ליון שלח לוקחת הסמינים
שם רחל לזוך הו"ו לכן נק' ג"כ אדני והיא מקבלת חמלה הצדה מנ"ה דו"א שהם סוד שפתיים
והוא ע"י הארה אצל כי אם לא חקל מאלף חין לה זוג כסוד הכתיב חמ"ט חסותי בת אבי וגו'
וזה חפלת ח' רומז לרי' יודיין של שם ע"כ שבא' בכליות עשר הוא ח' ובאצל הנקודת היא פחם וזהו
חפ"ת והמ"ל שנקראת פי ה' יגיד פי' ימשיך שפע לבדיאה הנקרא תהלה וזהו תהלתך :

ברוך לך לרוד גופו ו' לבני ה' וי"ד ה"י דקס"א מאירין זו והכוונה כי היסוד כורע להעלות
הנוקבא עד היסוד :

אתה לך לזוך ראשון כלגמון ו' לבני ה' ולח"י ה"י דקס"א מאירין זו ופורע לו"א שהוא סוד
הראש של יסוד שהוא סוד הי"ד ש"ע הוא"י כנודע להעלות הנוק' עד שלש ח"ת הסמאלין
יהיה נדיק לזוך הנוק' ה' לבני ה' וי"ו ה"י דע"כ מאירין זו ולו' עול' ה' לזקנא ער ב' שלש ח"ת
דו"א ולח"כ זוקף הראש ה' לבני ה' וי"ד ה"י דע"כ מאירין זו ולו' עולם הנוקבא עד שלש
עלין של ח"ת דו"א וי"א שזקופת הנוק' וי"ד ה"י דע"כ מאירין וזקופי' הראש וי"ו ה"י מאירין
והראשון

כונת תפלת מנחה

צח

והראשון עיקר - והנה עדיין הנקבא בסוד נקודה ואין לה פרוץ כי לעול' לא תוכל לעלות איזה עליה עד שחשטין עלמה בסוד נקודה ועדיין אין המוחין נכנסין בזה ולכן לריך לבוין להעלה את ז"ל בסוד מ"ג לא"ל ולעשות זוג מעולה לא"ל ללורך הולדות המוחין והוא נעש' בכונת ג' תיבות אלהינו ואלהי אבותינו כמ"ש אלהינו כאן לריך לבוין להעלות את ז"ל בסוד מ"ג לא"ל ותמסור נפשך על קדושת השם שיעלה נשמתך ג"כ עם ז"ל בסוד מ"ג וזהו אלהינו אימא כי תחלה בל"ס המ"ג דאימא ואלהי אלהי בני' מ"ו שהוא מילוי דע"ב סוד אבא ומזדווגים יחד א"ל ע"י הדעת שהוא סוד ו' של ו' אלהי ומקבלים הארה ממנוא עלאה סוד ג' הוי"ת בני' מנ"ל כדודע אבותינו עתה מולדין המוחין דו"ק גדלות אימא עשתידין להחלשם בחג"ת של ז"ל שהם סוד אבא כדודע אלהי אברהם כאן יס"פ אלהי רומני' לחב"ד דו"ל ואברהם יתקן ויעקב רומנים לחב"ת דו"ל כי כבר נודע שהז"ל כשהוא בסוד קטנות הוא רק ו"ק שם חב"ת נה"י וכשנכנסו בו המוחין נחבד' ב"ס והיינו מנ' שלישי חב"ת נעש' חב"ד ומן שלי' ג' של חב"ת ונה"י נבדל' ונעש' חב"ת גמורי' ותוספו לו נה"י חדש' בסוד הכתוב תחת אבותיך יהיו בניך והנה תחלי נכ"י פ' תחתון דלגא דל"י בחסד דו"ל ונעשה חב"ת דו"ל מנ' שלישי חסד דו"ל וזהו אלהי אברהם אלהי יצחק עתה נכנס פרק תחתון דהוד דל"י בגבורה דו"ל ונעשה בינה דו"ל מנ' שלישי גבורה דו"ל וזהו אלהי יתקן ואלהי יעקב עתה נכנס יסוד דאימא בח"ת דו"ל ונעשה דעת דו"ל מבית שלישי ח"ת דו"ל וזהו אלהי יעקב הא"ל עתה נתקן פרוץ לאח אחריו דעת דו"ל וזהו הא"ל לא"ל ולפי שלאה היא הארה בעלמא ולא נקודה גמורה כמו רחל לכן אין לריך לרמוז כל תיקונה אלא ברמו הא"ל שהוא לא"ה הגדול עתה נכנס פרק אמצעי דלגא דל"י בחבמה דו"ל ופרק התחתון נכנס בחסד ז"ל הנעשה משלים תחתון ונלגא דו"ל ונעשה ספי' חסד גמור דו"ל וזהו הגדול הגבור עתה נכנס פרק אמצעי דל"י בבינה דו"ל ונעשה ספי' חסד גמור דו"ל וזהו הגדול הגבור וזהו נכנס פרק תחתון בגבורה דו"ל הנעשה משלי' תחתון דגבורה והוד דו"ל ונעשה ספי' גבורה גמורי' וזהו הגבור והגורא עתה הרכינה האימ' עלמה ונכנסת יסוד בח"ת דו"ל בסוד הכתוב והאס רובצת על הכניס ונעשה משלים ח"ת התחתון ויסוד דו"ל ספי' ח"ת גמור דו"ל וזהו והגורא : אל עליון עתה יורר הארת א"ל ללורך הולאת נה"י חדשים דו"ל ונכנסים ב' פרקי עליונים דכ"ה דאימא בחו"ב דו"ל ופרקי אמצעים דכ"ה דל"י בחב"ד דו"ל ופרקי תחתונים דכ"ה דל"י בבינה דו"ל ונעשים כ"ה גמורי' דו"ל ויסוד ז"ל הוא יתוס מאמו כי אינו מביע יסוד אימא ליסוד ז"ל כדודע רק שה"ס חב"ת כ"ה דו"ל מאירים בו ונעשה יסוד גמור דו"ל בסוד הכתוב וילקט יוסף את כל הכסף ה' כסף כדודע ואז נעשים חסד לישראל ולאה מנ' שלישי תחתונים דדעת דו"ל : גומל חסדים טובים עתה נעשה חו"ב לישראל ולאה מפרקי עליונים דחו"ב דו"ל וקונה הכל עתה נעשה ח"ת עליון דו"ל ונכנסים ה"ס דדעת ישראל וה"ס דדעת לאה : וזכר חסדי אבות ע"י זוג אור"י ש"ס זהם ב' שמות ע"ב וקס"א והם בני' זכ"ר נעשה חב"ת לישראל ולאה מנ' אמצעים דחב"ת דו"ל : ומביא גומל לבני' בניהם עתה נעשו נה"י לישראל ולאה ע"י דחב"ת דו"ל : למען ישמו עתה נעשו בחי' המל' לישראל ולאה מבחי' המלכות ש"ס בחוה דו"ל שהרי כבר נודע כי יש זוג לחב"ת עם מל' דל"י כמ"ש בחזרי שגה"ע : והוא כי חב"ת כלולים מנה"י בסוד שבעה נרות וז' קני המנורה א"כ יש מלכות ג"כ בחב"ת ומאורתן בחי' נעשה מלכות לישראל ולאה וכבר נודע שהמל' נקרא ש"ס ר"ל שמו של ח"ת בסוד שאמרו לא כתיביחו קריאתו וזהו למען שמו ש' בארבה תכוין להעלותם בהיכל אהבה שהוא כנגד חסד שבת"ת הכולל כל ההיכלות ללורך הנסירה ואז חוזרים ישראל ולאה פנ"פ ממזה ולעילא :

נעשית' זכרנו מלך עוזר ומושיע ומגן לריך לבוין לשם **בוכו** שהוא בני' דל"י סוד מלוי מלואי חב"ת דל"י חב"ד דלגא ומנ"י נה"י דלגא ויכוין להמשיך הארה מנ' א"ל ב' פנים וא' צוהטם בני' מגין : ברכה זו נגד סכמת דו"ל ברוך כריעת הגוף ו' לגבי ה' ה"א דקמ"ג מאירין בו : והנה עתה חוזרים המוחין מן אלה ונכנסים בזה ומתפשטים בחב"ד חב"ת שלו ולאה חזרת להמנעם ונעשית' נקודה תחת ישראל ויסוד ישראל כדודע ונמנעלה אותה נגד היסוד של ישראל וזהו כוונת כריעת הגוף : אתה תקיפת הראשונ' לגבי ה' ואל"ף ה"א דקמ"ג מאירין בו וצחת ח"ת של ישראל מעלה אותה עד תחת שלישי ח"ת התחתון של ישראל והמוחין מתפשטין למטה בישראל בנה"י שלו : יהוה זקיפת הגוף ה' לגבי ו' וא"י ה"י דס"ג מאירין בו ואז עולה לאה עד שלישי ב' דח"ת של ישראל : אח"כ זקיפת הראש ה' לגבי ו' ויו"ד ה"י דס"ג מאירין בו ומעלה אותה עד שלישי עליון של ח"ת ישראל בשתי זקיפות אלו מתחברים י"ה דהו"ה בל"ר של אר"י : מגן עתה לריך לבוין להמשיך מן ג' א"ל שהם בני' מגין כדי להחזירם פנ"פ אברהם הס סוד החסדים שעל ידם חזרת פנים בסיס :

אתה גבור לעולם ארני הנה תסילה ה"י כוונה לשם בוכו שהוא מנין אותיות מלואו דמלואו של שם ארני חסד יוד במילוי תיו ועתה ניתוס' לה אות יו"ד במילוי תיו והוא במספר שם אב"ל ה"א חב"ת חב"ד לעולם ארני :

מחיה מתים אתה מחיה בני' ס"ג וזכרנו כאן ה"פ חיצית מחיה לברור המלכים שהיו מטם ס"ג ועלנו

כִּנְת תַּפְלַת מִנְחָה

וּדְבִי לְהוֹשִׁיעַ וְרַב־בְּנֵי יִצְחָק סוּד הַגְּבוּרֹת שֶׁסָּס לְרִיף יִשׁוּעָה וְעִי שׁוֹרֵשׁ הַגְּבוּרֹת שֶׁהוּא כְּמוֹתָ סְתִימָא
מִתְמַתְקִים הַגְּבוּרֹת וְעִי נַעֲשֶׂה הַבִּירור :
בְּקִין מְשִׁיב הַרוּחַ רַחֲמֵי מֵה' הוֹיִי'ה דִּלְפִּי'ן שֶׁהוּא סוּד יִסוּד הָרוֹם הַרוֹמָנִי כְּנוֹדֵעַ וּמוֹרִיד הַמֶּלֶךְ הוּא שֶׁסָּ
כּוֹוִי' סָהֵם אֲחוּתִים סְנִיּוֹת שֶׁל הוֹיִי'ה זֶה יוֹרֵד מִטְּלָא דְּבִדּוּלָא
סְתִימָא שֶׁסָּ שׁוֹרֵשׁ הַגְּבוּרָה לְמַתֵּק כָּל הַדִּינִים :

בְּמוֹרֶךְ מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם :
וְסוּד הַגֶּשֶׁם הוּא גִ'כ סוּד גְּבוּרֹת בְּשִׁמְיָם הֵייוֹ הַגְּבוּרֹת שֶׁסָּ בִּיסוּד אֲבָל הַקֶּרֶל שְׂבִי'ל עִי'ה בְּנֵי גֶשֶׁם לְפִי
שֶׁסָּ בּו לִב־נְחִיבוֹת וְיִפ־אֵל בְּנֵי יִישׁ כְּסוּד לְהַחֲמִיל חֻוּהֵי יִישׁוּעָה לִב־הוּא שְׂבִי'ל וְכִבֵּר כְּנוֹדֵעַ כִּי הֵאֱרַת
אֲבָל מִמַּתֵּק כָּל הַדִּינִים :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד חֲסֵד בְּנֵי מִי'צ וְבו יֵם ד' יוֹרֵן שֶׁסָּ סוּד הַפְּרִנְסָה מַחִיה מַתִּים
בְּרַחֲמִים רַבִּים עִי' חֲסִדִּים דֶּאֱרִיךְ הַקֶּרֶל רַחֲמִים רַבִּים : סוּמֶךְ נּוֹפְלִים
אִימָא שֶׁהִיא סוּד סוּמֶךְ גְּדוּלָה שֶׁל אֲפֶרֶסְצוֹן הִיא סוּמַכָּת לְוִי' הַקֶּרֶלִּים נּוֹפְלִים וְהוּא עִי' שֶׁסָּ אֲכֶרֶט־ס
שְׂבִימָא וְרֹפֵא חוּלִים עִי' יִסוּדוֹת דִּלְוִי'א כְּסוּד הַכְּזוֹב סְמִכּוּנִי בִּאֲשִׁישׁוֹת כִּי חוֹלֵת אֵהֵבֵה אִנִּי וּמַתִּיר
אֲסוּרִים הֵם נִינְלוֹת קְדוּשַׁת הָאֲסוּרִים בְּיָת כֵּלָּא בְּסִי'א וּמִקִּיִּים אֲמוּנָתָ לִישְׁנֵי עַפְרָה רַחֲמֵי נִינְלוֹת
דְּמִיתוּ כְּסוּד מִרְחַפָּת מִתְרַפֵּ'ס וְעִזְזִידִים לְהַחֲמִיל כּוֹלָס : מִי כְּמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרֹת תִּי' הִיא בִּינָה כְּנוֹדֵעַ וְעִינָה
דִּינִין מִתְעַרְרִין וְהִיא נִקְרֵאת בַּעַל גְּבוּרֹת וְמִי דוּמָה לֶךְ מֶלֶךְ מַמְיָת בְּסִי'א וְעִי' זֶה וּמַחִיה נִינְלוֹת קְדוּשָׁה
כְּנוֹדֵעַ וּמַצְמִיחַ יִשׁוּעָה : בְּעִשְׂיָת מִי כְּמוֹךְ אֲבִי הַרְחֵמִים זֹכֵר יַצְרִינִי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים :
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מַתִּים בְּרַכָּה זוֹ נִגַּד בִּינָה דִּי'א בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוּא מַחִיה מַתִּים :
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם אַתָּה יִישׁ נִקְרֵאת אַתָּה דְּכִזְבִּי' וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשְּׁמַיִם
יְהִלְלוּךָ סֵלָה :

סוּד קְדוֹשׁ בֵּלָא וְהוֹי'א הוּא סוּד ו' הַרִי קְדוֹשׁ וְהַנּוֹקְבָא שֶׁהִיא שְׂמֹן שֶׁל יִישׁ מִקְבֵּלָת קְדוּשָׁה הוֹי'א וְיִישׁ
שְׂבִי'ה מִקְבֵּלִים קְדוּשַׁת מַמְנָה וְהוּא עִי' הַחֲפִלּוֹת וְהַלּוֹל שְׂעוּסִין יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוּא הָאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּעִשְׂיָת הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרַכָּה זוֹ נִגַּד דַּעַת דִּי'א :
אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמַלְמֵד לְאִנּוּשׁ בִּינָה הֵנָּה כִּבֵּר נִחְבָּר שְׂבִי'ה רַחֲשׁוּהָ לֵאמֹר
וְחִנּוּ מֵאֲתֶךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת בְּרוּךְ נַעֲשִׂית נִקְדֹּרָה אֲחֵת וְהִג' בְּרִכּוֹת
אַתָּה חוֹנֵן הַדַּעַת : שֶׁסָּ בְּרַכָּת אֲבוֹת לְהַסְלִים הַדַּעַת לִישְׂרָאֵל וְהִנֵּה

עֵתָה שְׂכַבְרָה נִשְׁלַס הַדַּעַת אֲלוֹ שׂוֹאֲלִים דַּעַת הַכּוֹנֵנָה לְהַמְשִׁיךְ הָאֱרָרָה מִן הַדַּעַת בְּכָל קוּמַת יִשְׂרָאֵל כְּסוּד
הַכְּזוֹב בְּדַעַת חֲדָרִים יִנְלָלוּ וְעִי' יִזְכֵּר גַּם בִּלְלָה וְתַעֲשֶׂה פְרוּזֶךְ וּלְכֹן נִגַּד־ס יִישׁ בְּרִכּוֹת אֲמִנְעוֹת לְחִקוֹן
פְּלוֹסָה כְּמִי' כִּי'א בְּמִקְוָמוֹ וּכְלָן מִתְחִיל חִיקוֹן סְפִי' חֲכָמָה דִּלְאָה וּלְכֹן נִקְדֹּרָת שֶׁסָּ פִתַּח שֶׁהוּא נִקְדֹּרָת
חֲכָמָה זֶה נַעֲשֶׂה עִי' הָאֲרִי'ת פֶּרֶק קֶנֶף דְּחֶסֶד דִּי'א בָּאוֹר חוּזֵר וְהוּא בְּחִיבֵל לְרוֹן וְסָס מַמְנוּהָ הַמִּלְאָךְ
דִּי'א'ל הַמַּמְנוּהָ עַל רִזֵּי הַתּוֹרָה וְגַם שֶׁסָּה מַמְנוּסִים חֲכָמִי'א'ל שְׂמִי'א'ל עִזְרִיאֵל וְהֵם מַמְנוּסִים עַל
חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת וְלִרְיָן לְכוּן לְחִיּוּק שֶׁסָּ הוֹיִי'ה שֶׁהוּא כּוֹוִי' בְּנֵי יוֹד־הֵאֱל וְאִין שֶׁסָּ סוּד
חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת כְּנוֹדֵעַ :

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ יְיָ הוּא לְתוֹרַתְךָ וְקִרְבָּנו מְלַכְנוּ בְּרַכָּה הַשִּׁיבֵנו נִגַּד בִּינָה דִּלְאָה הַנַּעֲשֶׂה מִפְּרָק
לְעַבְדוּתְךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה
לְפָנֶיךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוּא הַרְצָה בְּתִשׁוּבָה : לְהַאֲזִיר מִן הַבִּינָה שֶׁהִיא סוּד תִּשְׁבּוּבָה כְּנוֹדֵעַ וּמַתִּיר
הַחֲסֵד שֶׁנָּה לְנוֹקְבָא סוּד תּוֹרָה שְׂבִי'ת וּלְכֹן נִקְדֹּרָת שֶׁסָּ הֵאֱל בְּסִגּוּל נִקְדֹּר' הַחֲסֵד כְּסוּד יִמִּיךְ פְּטוּעָה
לְקַבֵּל שְׂבִי'ס וְאִין הַנּוֹקְבָא נִקְרֵא גִ'כ תִּשְׁבּוּבָה כְּאֵמֶנָה כְּבִי' וְזֶה תִּשְׁבּוּבָה שְׁלִימָה בְּנִימְטִירִין שְׂבִי'ה שְׂתַקְנִית
כְּסוּד תִּשְׁבּוּבָה :

סֵלָה לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חֲמָאנוּ מוֹחַל לָנוּ מְלַכְנוּ בְּרַכָּה זוֹ נִגַּד חֲסֵד דִּלְאָה הַנַּעֲשֶׂה עִי' פֶּרֶק ב'
כִּי פִשְׁעֵנו כִּי אֵל מֶלֶךְ מוֹחַל וּמוֹלָח
דְּחֶסֶד דִּי'א עִי' אֹר חוּזֵר :

אַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוּא חוֹנֵן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוּחַ :
רֵאָה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבָנוּ וּמַתִּיר לְגִּאֲלֵינוּ
נִאֻלָּה שְׁלִימָה לְמַעַן שְׂמֶךְ כִּי אֵל גּוֹאֵל
חֹזֵק אַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוּא גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :

וּפִאֲנו יְיָ הוּא וְנִרְפָא הוֹשִׁיעֵנו וְנוֹשְׁעָה כִּי
תְהִלָּתָנוּ אַתָּה וְהַעֲלָה רְפוּאָה שְׁלִימָה
לְכָל מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רּוֹפֵא נֶאֱמַן וְרַחֲמָן אַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוּא רּוֹפֵא חוּלִי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
בְּקִין בְּרַכֵּינוּ יְיָ הוּא אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מַעֲשֶׂה יְדֵינוּ בְּרַכָּה זוֹ נִגַּד לֵאמֹר הַנַּעֲשֶׂה מִפְּרָק ג' דְּחֶסֶד
לְנוֹתֵינוּ כְּמִלְלִי רַצּוֹן בְּרַכָּה וְנִדְבָה וְתִי' וּבְרִיךְ
אַחֲרֵיתָנוּ חַיִּים וְשׁוֹבַע וְשְׁלוֹם כְּשִׁנִּים הַחוּבוֹת כִּי אֵל טוֹב וּמְשִׁיב וּמְבַרֵךְ הַשְּׁנִים אַתָּה בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הוּא מְבַרֵךְ הַשְּׁנִים :

במקור בך עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לשובה ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה ושבנונו ממוכך וברך שנותינו כשנים הטובות יהי לזון כמו בשמחת ברוך אתה יהוה מברך השנים :

תקע בשופר גדול לחרותינו ושא נס
למבין גלותינו וסבצינו יחד
מארבע כנפות הארץ לארצנו ברוך אתה יהוה
מקבץ נדחי ב' ע"פ עמו ישראל:
יחברוהו ובכח זה השם כל טפה וטפה שלא מכל בר ישראל שלא במקום מנוח בין בארץ בין בדרך
והנשמות העשוקות בקליפה יקולנו הקליפה ומנחנו חרשנו אל ויחזרו אל הקדושה ונרין
לזון כי תקע בני' ב'פ' מלפ"ך סוד ה"ג שביסוד נוקבא יתקו ע"י צינה סוד שופר גדול ונרין לזון
כי נדחי בני' ע"פ שפלה שפ"י הארת אלהי כנענים כל הקליפות :

השיבה שופטנו מלכות כבדאשונה ויועצנו ל"ה
כתתחלה והסר ממנו יגון ואנחה
ומלך עלינו אתה יהוה לברך בחסד וברחמים
בצדק ולכות ובמשפט ברוך אתה יהוהוהו
מלך אוהב צדקה ומשפט :

ולמשינים אל תהי תקוה וכלם כרוע יאבדו
וכולם מהרה יכרתו והודים מהרה
תעקר ותשבר ותמגר ותכניעם במהרה בימינו
ברוך אתה יהוה שובר אויבים ומכניע זדים:
ל"ה וכל"ך דקל' על תקוה חוט הנמשך לאלם מושכס
ולא כח"ז ויש תקוה לאחרי"ך ובעון המלשינים הם עונמים בלשון הקודש העליון ע"י התקוה שפ"י עניני הפסס עד
שורס כשנחו כמו שפלה זה בלתיכוד בציצור שפ"י והחייב כח נכח זה החוט התקוה ולא חינו מושך חיים וגם
ימוקן כפסס כי שוב חינו מגיע למעלה :

על הצדיקים יסוד ומלכות ועל החסידים ל"ה
ועל זקני חב"ד עמך בית
ישראל ועל פליטת סופריהם ועל
גירי הצדק ועלינו יהוה רחמך יהוה אלהינו
ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך הגדול
כי כך במחנו ברוך אתה יהוה משען ומכנח לצדיקים :

ברכה זו נגד הוד ד"א להאיר לללה בכל קו שמאלית
שלה וכלן לרין לזון להפלה שלא ידבדו משית בן
אפרים ע"י ארמילוס השע :

ב"פ כמנחה אומרים נחם

נחם יהוה אלהינו את אבילי ציון ואת אבילי ירושלים ואת העיר האכילה והחרבה
והבזויה והשוממה האכלה מבלי כניה והחרבה ממעונותיה והבזויה מכבורה והשוממה
מאין יושב והיא יושבת וראשה חפוי כאשה עקרה שלא ילדה ויכלעוה לגיונות וירשוה
עכו"ם ויטילו את עמך ישראל לחרב ויהרגו בזון חסידי עליון על כן ציון במר תכבה
וירושלים תתן קולה לבי לבי על חלליהם מעי מעי על חלליהם כי אתה יהוה באש הצתה
ובאש אתה עתיד לבנותה כאמור ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה
בתוכה :

ברוך אתה ה' (בניקוד שיר) בונה ירושלים :
ברכה זו נגד ללה ד"א להאיר לללה בכל קו ימין שלה
למח בני' הוי"ו אלהים הוי"ו אלהים :
ברכה זו נגד פקא' דח"א להאיר לללה וסכון
למלך זהרדיל שועה הפלה ח"א ש"ס סוד יסוד
אלה ח"א אב הרחמן וצחפכים יאמר כלן עכנו ויכוון
בס"ס הככרס להווי"ו אלהים בניקוד סגול :

אנא יי המאתי וכו' כמו בשחרית
ברכה זו נגד נלה ולי' חיינו פקא' המחלש כנלה
ד"א להאיר בכל קו ימין של ללה והכה כנח"י
ל"ה

רצה

כוונת מנחה

דל"י ים אלהיים צה"ל צ"י ר"ל"ה וכו' והכוונה בנכח שבו
שם א"ל מן אלהיים כי כיה הם חרי פלגי נופלוצטניהם
שם א"ל אלהיים א"ל"ל י"ש"ן הי"ם א"ש"מ"ל צ"מ"ם ר"ח
א"ש"ם צ"מ"ם ח"ף א"ל מלל"ה"ם כ"ל"ל והנה כנר נודע כי
בכל עליה ש"ש נקובצא לריכה להקטין ולעשות נקודת אמת
המה היסוד לדוככל ולכן עשה"ש"ם שלום שהוא זמן האונו
פצ"ם ונריכה לעלות למעלה שוב עם דוככל לכן חזרה עשה
להיות נקודה א"ל חסח היסוד ולכן עשה צמדים אלו בעלים
וצ"ם שלום הוא החסל האונו פצ"ם למעלה והתה"ה וזונו
גמור צמ"ל א"ש"ם

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם באהבה תקבל כרצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך : ולר"ם יע"ז
ותחזנה עינינו בשוכב לציון ברחמים ברוך אתה
יהוה המחזיר שבינתו לציון

א ומה עד ה"ה לדוככל ונחזרה הנחיה עד שלש העלון
גמור צמ"ל א"ש"ם

מודים אנחנו לך שאתה הוא כתר יהוה סכמה
אלהינו כינה ואלהי דעת אבותינו
סג"ם לעולם ועד צור חיינו מנן ישענו אתה
הוא לדוד דוד נודה לך וגמור תהלתך על חיינו
המסורים ביד חיים מנינה ומקרים צמ"ם ועל
נשמותינו הפקודות על מלכו ועל נס"ך
שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך יסוד וטובותיך
שבכל עת ערב ובוקר וצהרים הטוב יסוד
כלול צמלכות כי לא כלו רחמך והמרחם כי
לא תמו חסדיך מעולם קיונו לך: על הנסים
צ"י של הוי"ה א"ש"ם נוקיפם הגוף זק"פם ה"ל צ"י ו' וז"י
כ"י ו' פ"י כ"י פ"י ו' ש"ש מלכות שנה כ"י נח סוד השעור
נגד פקד ב' דוד דל"מ המלכות כבוד ד"ל להל"ל ככל ק"ם של ז"ל וז"ל עד
לחפשיהם בל"ל מאיר"ם כל ה"ם ולכן נהד"ה זו כמז"ם כל
נקודה חוד :

ברוך כריעת הגוף ו' לבני ה' יו"ד ה"י דקס"א מאיר"ם
כפית הכ"ס ו' לבני ה' א"ל ה"י דקס"א מאיר"ם
זק"פם הגוף ה' לבני ה' ד"ן מאיר"ם זק"פם הכ"ס
ה' לבני ה' יו"ד ה"ה ד"ן מאיר"ם וז"ל מאיר"ם ה' אמונה
ד"ה"ה צ"י דל"מ ו' דל"מ צ"י דל"מ ה' הכ"ס ה' י"י
י"פ ה' הכ"ס ו' וז"ל ככל כל פל"מ זעורה נגד
פכ"פ שיה עמו ולכ"ל לבני צמ"ם וז"ל נגד ה"ה שיה
שם קדוש כה"ה ע"ה צ"י משי"ם צ"י ד"ד

ברכה זו נגד יסוד א"ל המאיר נכסוף ליסוד ז"ל וממנו
מאיר בכל קו אמצעי דל"ה ועשה יסוד כניס עברה
דיסוד ישלל דיסוד ל"ה ז"ה ש"ם שלום יסוד יסוד הנק'
שלום צ"י ויזכר הטעם מדע ז"ל הית' צמור יסוד א"ש"ם
הנקב"ל שלום ונחמ"ל חסד עשה חסד צמור צמ"ל א"ל
מעבדים א"ש"ם צ"י הכבוד והוא יזכר פתח כה"ה עד פ"ה
כמ"ם ל"ל צמורה שחית ולכן נקוד זה הוא מלפ"ם
שחמ"ל פותח לזמ"ל והוא נקודת יסוד ובחפ"י הדקדוק
נק' ג"כ שוכן וחז"ן כי סך חז"ן קש"ל נק"ם כל
ה"ם דל"מ צ"י דל"ל לבני צמ"ם וז"ל נגד ה"ה שיה
ג"כ ד"ה צמ"ם כמון כי עשה זו הוא סוד ה"ה דוככל
כ"ה של המנכ"ל א"ש"ם ע"י ישלל צ"י אלהיים סוד ה"ה
צוקצא למח' הגבוה דוקצא בחסדים דוככל וחז"ן
צמ"ם ה"ה אלהיים צמ"ם וז"ל וחקדים אלהיים להו"ה כ"ה א"ל ה"ה חוד מ"ד :

ועל כולם יתברך ויתרומם ויתנשא
תמיד שמך מלכינו באמת לעולם
ועד : בעש"ה וכתוב
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך
הגדול באמת לעולם כי טוב האל
ישועתינו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך
אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות :
שם שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים
וחיים ושלום עלינו ועל כל ישראל
עמך וברננו אבינו מלכנו כולנו כאחד באור
פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו
תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים
וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך
ישראל בכל עת ובכל שעה בשלום :
בעש"ה כספר ברוך אתה ויהוהו המברך את
עמו ישראל בשלום :

בזוהר כתב כי אחר ש"ם שלום דהוא סע"ז דאחזכר מלכא מערונותי הוא שעתא דרעווא דמלכא
ומערונותא כדחור הוא שעתא למכני בר נש בעותיה מעם מלכא ומערונותא וזהו התפלה
של אלהי גור וכו' וכשזמור וכל הסודים כו' יכוון להפך עתה סמאל ולילית שהם הסטן וי"ה"ר
סמ"ם צ"ל ע"ה ע"ה על א"ש ח"ך להכניסו וזהו פילוסופיה :
אלהי נצור לישוני מדע ושפתי מדבר מרמז ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעמר לבל
תהיה פתח לבי בתורתך ובפסוקתך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מרהר
המר עצתם וקלקל מחשבתם עשה למען שמך עשה למען ימ"ך ו עשה למען תורתך ה' :
עשה למען קדושתך י' למען יחלצון ידיך ר"ם שם הקדוש י"ל"י והוא שם א"ל מע"ב שמו
והוא

והוא מעלה הניגונים מזרורי ז' מלכים דמיתי שנפלו בתוך הקליפס ועתה עולים ג"כ לנודך מ"נ ופאס
 אל הקדושה וייריד הושיעה ימינך וענני ריח יסיו בג"י אל" והוא דומה לאל אלהי שבטעיה יחי
 הרי פסע ב' אל" דומה לאל הו"ה שבטעיה לרצון אמרי הרי פסע ג' אל" דומה לאל שדי שבטעיה
 סי והניזן לבני לפניך ה' צורי ובאלי : כשזמר עושה שלום במדבריו הוא יעשה שלום
 עלינו ועל כל ישראל ואמר אמן : יפסע ג' פסיעות להרחיק עצמו מן הזוהר דרך כבוד ולא
 ירחיק פסיעות ושמה לשמאל שהוא ימין רבו ולאמר עושה שלום במדבריו ואח"כ שמה לימין שהוא
 שמאל רבו ולאמר הוא יעשה שלום עלינו אח"כ שמה בצמח ואומר ועל כל ישראל וכו' והג' פסיעות
 הם פסיעה א' להרחיק מא"י לבדידה פסיעה ב' מבריא ללידה פסיעה ג' מיצירה לעשים : אח"כ
 ולאמר הודיו ויעבור כמו בשחרית וגם מזרח העמידה והקדושה כמו בשחרית קודם הודיו והכוונה
 במזרח העמידה וקדושה דמנחה וגם נפילת אפים הבל כמו בשחרית רק במקום שהכוונה בשחרית קוון
 יעקב ורחל כאן במנחה הכוונה לזווג ישראל ולאה פנים צפרים למעלה מן המזהר ד"א ורחל עומדת אח"כ
 אך שגדלת בכל קומת ה"א לפי שיהיה גם מקום לאה שהוא מהמזהר ולמעלה כנודע ולכן זווג זה אף
 שישראל ולאה הוא פכ"פ פכ"ז נקרא זווג אמורים ואינו מושך האלה רק מחלונות ה"א כש"ש ויאמר
 עליו ככוונה המזרחת בשחרית :

תפלת ערבית

(") כתיב ויפגע במקום וילן שם ובו חין פגיעה אלה תשלם תלמד שיעקב חקן תפלת ערבית ויקח
 תלמינו המקום וישם מרחשתי אחר רש"י מכאן תלכת אצ"ג דליה ליה כנה סיכלין
 מדקמין ד' וכנה כסחות ומנחת של זסע וכסך כיון דליהו צל לגבי משרותא למיבא בזה ואיהו
 מחקת ליה משה ע"ב ארעא ע"ג אכנים מצית בזה בגין קמימותא דליה בזה ובבאר לך זה המאמר
 וזה חזין הפלוגמא של רז"ל בחפלת ערבית ח"א רשות וס"א חוצה וחזין ג"כ למה חין חזרת עמידה
 וקדושה בשחרית :

והוא כי נצטרך קודם תפלת מנחה שהזווג של תפלת מנחה הוא ישראל ולאה למעלה במקום הג"ח
 ותפלת ערבית הוא זוג יעקב ולאה למטה במקום נה"י ולבאורה ישמחו כל השומע זאת שהרי
 מצינו בשריף בכוונת האר"י ז"ל שבתפלת ערבית הזווג הוא למעלה מן המזהר ולא במקום נה"י אלא מי
 שעיניו פקוחה יראה ויבין וישיכל כי הכל עולה בקנה א' ודברי מכוונים עם דברי האר"י ז"ל והענין
 הוא שדברי ידוע כי צלל עולם מדי עולמות אצ"ע יש צלל א' מהם ה' פרלופים שהם ארץ אר"א
 וז"ל והנה נחצאר כי ציוס כל העולמות עולים ונכללים זה בזה עד שכולם נכללים בצלילות והזווג
 נעשה בצלילי במקום דלקרי קודם ולזה יש חזרת עמידה וקדושה ציוס מש"א כי צלילה שאלה שאלה ששמש
 יורדין כל העולמות למטה ומלך שיהי נקבא דז"א דלילות ויורח למטה בצריה שבצריה הוא סוד
 משהו שלשלמה והוא סוד גלות השכינה מעת המורדן צידר הכתוב אם לא מדעי לך היפה בנשים לא
 לך צעקבי האף ורעי את בדיותיך וכאשר חרד השכינה בגלות לריב עדות שלא נגע זר בקודש והנה
 כחיד עדות ציהוסף שמו צלחתו על ארץ מל"ים כי כאשר חרד צלילה בצריה ששם מתחילין להיות מרכבה
 מנחה רס"א ח"א אלו מתפללין ערבית ויורד היסוד דלילות שהוא סוד יוסף כנודע ג"כ לצריה ומזווג
 שם עם רחל והוא הסוד שלא זזה ידו ממך ידה הרי כי הזווג העיקר שהוא יסוד עם רחל והוא
 למטה במקום נה"י ונ"ש האר"י ז"ל שהוא למעלה מן המזהר הענין הוא כי ע"י תפלתו תפלת ערבית
 אלו גורמים ע"י כוונתו זה התפלה שיעקב ולאה דצריה כי גם בצריה יש כל צמי הפרלופי כמו
 בצלילות כנודע ויעקב ולאה דצריה יש להם זווג למעלה מן המזהר ד"א דצריה אף לפי שכלל הצריה
 אף אחר שכללו בצלילות ציוס עיקר כללותה היא צה"י דלילות הרי כי הזווג זה של תפלת ערבית
 הוא למטה במקום נה"י כלומר בצריה שהוא במקום נה"י דלילות ולכן תפלת ערבית חין זו חזרה
 וקדושה כי חין חזרת ערבית אלא בצלילות כש"ש לקמן ועתה נבא לציור העולמות שהתחילו :
 כתיב ואל יעקב נחצר שבע וילן חרד ואמר צוהר שילה המטראל קדושה לט"א וכן הן הדברים
 דלעיל כי כבר נחצאר כי בגין יעקב ורחל הם מאורח אלה הממלכיים צ"א ונזקעים ויולדים
 תנחנך ומזה נבנה בגין יעקב מאור ישר ובגין רחל מאור חזר כמו שציארחי כ"ז באריכות בצבירי
 שגש"ע והנה נחצאר כבר בתפלת מנחה ששש שעות מן הן המטה נשלמו להמעלה המושין דא"א
 מו"א ולא נשאר בז"א רק רשעיו מן המושין והמושין עלו לא נסתלקו לגמרי רק נשאר צבור
 מקיפים למעלה מרחש ז"א ולכן ח"א ק"ש במנחה לפי שנקל ע"י תפלתו חזרים המושין מאלהים
 לפי שערדין הוא יום ומסד אל כל היום והנה כמו כן שש שעות שהוא אחר שקיעת המטה נשלמו
 ג"כ שש להמעלה המושין מן ז"א ולפי שכבר צל המטה ונסתמו שיערי בן העדן והוא זמן שליטת
 הדיין הנקרא ערצ זוטא צבור מעריצ ערבים כש"ש לקמן נסתלקו המושין לגמרי ולפי שנקסתלקו
 לגמרי לא נשאר גם הרשעיו שלהם לכן כדי להמשיך מושין מרשים לנודך הזווג של ערבית לר"ך

תפלת ערבית

ק"ש קודם העמידה שהוא קוד המערכת המוסמך כנודע וענין המערכת המוסמך הוא עד"ז כי הנה המוסמך שמוסמך ביום הוא המעמדות ארץ והלוויית עמיק כמ"ש כבר צמקומו אלז עתה נכחמו שערי גן העדן העליון שהם השערים של עמיק וארץ שהם קוד ג"ע העליון ואין יכולין לעמוד רק מחלונות ארץ והנה אחר שמתחילין המוסמך דז"ל להסתלק מיד חוזרים גם האלה יעקב ודמל אל ז"ל ומיד מתחילין כל העולמות לירד למטה ולא פרוץ יעקב של עולם הצריחה שהוא כלול נענלה צלילות מיד וילא יעקב מצא שבע קוד מצרין שבע שנים נצית קוד עולם האלילות קוד עולם היסוד וההצור וילך חרנה שירד למטה לעולם הפירוד שהם מתחילין הס"א אשר הם חרין אף של הקצ"ה והז"ל הולך וירד למטה לעומקו צצריחה עד שקיעת החמה שאז ויפגע במקום וילך שם כי צל השמש ויפגע אין פגיעה אלא חפלה שהרי לאה שהיא צת זוגו מן הצריחה וירדה ג"כ עמו לצריחה כמורה ואין שייך צהם פגיעה כי המקום שפגעו בו הוא צת זוגו שנקרא מקו"ם צבי" קר"ף זה שמו של הקצ"ה כי לעולם הנוקצא נקראת שמו כנודע ושניהם ירדו צהם העולם אל"י לצריחה כמ"ש צזורה שילא מסטר דקדושה לסטר דס"א שהוא עולם הצריחה שהם מתחילין הס"א ואין שייך צהם פגיעה אלא ע"כ אין פגיעה אלא חפלה פי' זוגו כי ביום הזוג למעלה בצרנותי אל"י ועתה כי צל השמש שצב ירדו העולמות למטה הזוג הוא צצריחה יעקב ולאה כל הלילה עד הבוקר כמ"ה ויהי צבוקר והנה היא לאה וכלל דער הצוקר הזוג הוא יעקב ולאה רק ההפך הוא כי מתחלת הלילה עד חלות הזוג הוא מן הכחם דז"ל ולמעלה ומתחת עד הבוקר הוא ומכחם דז"ל ולמטה והכל צצריחה וז"ש צזורה מלכא כד אחא למיצת צבי" מערונותי" אש"ג לזית לים היכלין מרוקמ" והוא צביותו כליל צל"י דמנן היכלין כהירין כו' ועתה שהיא צצריחה וצבי" למיצת צבי" מערונותא שאחר שקיעת החמה כבר ירדו העולמות למטה והזוג הוא צצריחה שהוא קוד ארץ נגד עולם האל"י שנקרא שמים לערך הצריחה וז"ש איהי מתקנת לים מטה צארעא כו' והנה זה הזוג שהוא צתפלת ערבית הוא רק לזכר חיות העולמות ולא להולדו נשמות ולכן צחול אסור הזוג עד חלות כי אחר חלות הוא זוג אחר ואף שהוא יומר גרוע צל"י אף מנוז ערבית אף שיש לו צל"י אף מעלה יתייב על חפלת ערבית והזוג שאחר חלות הוא ג"כ להולדת נשמות אף שכןשמות שיל"ים מנוז זה הם פחותים צערך שזאים מן העקצים כמ"ש צמקומו ולכן צחול אסור גם ע"ה צזוג עד חלות ות"ח אסורים כל ימי החול עד ליל שבת אחר חלות כמ"ש צמקומו זה הזוג של ערבית אנו מעמידין אל הצריחה המוסמך ע"י ק"ש וחפלה של ערבית מן שירי שיריים מן הארת המוסמך של היום וזשז"ל חפלת ערבית עד שירי עיכול אימורים ופדרים של חמיר של צין הערצים ולכן אין תמידין רק שנים צבוקר וצין הערצים משא"ל צלילה אין חמיר נקרב לפי שזה החמיר הוא העולם שמועלה את הנוקצא למעלה צל"י והוא קוד הקרבן הנקרב כל הכחות וכל העולמות מתקרבין ונכללין זה צזה וכולם צל"י משא"ל צלילה שהעולמו" הוא ציקוד הפירוד וירדים למטה והנה כבר נמצא כי הזוג שהוא לזכר חיות העולמות אינו נמנע זה נעשה שלא ע"י כוונתו כמ"ש כבר ולכן אחר חד חפלי ערבית רש"י לפי שחפלה זו אינו גורם רק לזוג חיות העולמות זה אפשר להיות גם צל"י זו החפלה כי זו אינו נמנע לעולם והוא נעשה חמיר צל"י כוונתו ועי"ז חצין מ"ש צזורה הטעם לחפלת ערבית למי"ד רשות כי היא צרשות צעלה וישנת צין דרועי מלכא שהוא מכהו" ולמעלה דז"ל כמ"ש לעיל והבן זה ומי"ד הוצה עממו הוא כי חפלתו עושה פירות למתק מעט הדינים שלא ישלטו כ"כ צלילה שהו זמן שג"עסם ולולי חפלתו היו שולטים יותר מדאי והיו מחרצין העולם וז"ש חוצה כי הס"א נקראת חטאת דמחרגמין חוצה ולכן חפלה זו הכוונה להמשיך האר' מעליוני' ארץ לאו"ל ומא"ל לא"ל ומשם לצריחה לעשות מוסמך ליעקב ולאה לזכר הזיווג ועי"ז יונתקו מעט הדינין ולא ישלטו כ"כ בעולם הרי נמצא לך עיקר וסוד כוונ' חפלת ערבית ונצ"ל צפרטו' כל א' צמקומו:

קודם שילך לצה"כ להסתכל ערבית יפנה ויעזר ידיו הכוונה כמו ביום וינשק המזחזח ככוונת המצוה צדק וילך צמורנו לדרוך לעצת את ה':

חפלת ערבית עיקר זמנו אחר שקיעת החמה שאז מתחיל זמן שליטת הלילה ושערי גן העדן נפתחים ושערי גיהנם נפתחים דכתיב ולחשוך קרא לילה ולא כל גרדיני נימוסין יולאים לפעול פועלתם ודלי לצלל כחם מעט היא חפלה זו:

בהליכתך לצה"כ חמיר (הריני הולך לצה"כ של יעקב צצרינו ליחלה שכינתא צגופא צין חרין דרועין דקצ"ה צשם כל ישראל) וחכוין כי כנס"ת צבי" י"פ צ"ן עם " כוללים ועתה הכוונה ללאה שנעשית כנסיה וצית וועד לג' שמות ע"כ ס"ג מ"ה והיא עתה צצמית צ"ן וי"ס שלה הם קוד י' צנים שכןגדס לריך שיהיה עשרה מקדישין לצית הכנסת:

בערבית אין ליתן דקדק כי אז הוא זמן שליטת דינין גמורין וכתיב לא תחזקו שור דזישו כמצואר צספר הקנ' וכח"ן לומ' שום חסילי' או חמני' אפי' קור' ערבי' כי המצורני' הם המצורני' אף הקולני' והסומני' אלז עתה שהי'

שליטתן ואין זמן בעולם רק אומרים איזה פסוקים כנרשם לפניך למתק מעט דין פקשה שלא ישלעו יותר מדאי כמ"ש לעיל : ואלו הן הפסוקים

הנה זרכו ה' להעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי
המלכים ללורך מ"כ לנוקבא הנק'
ח ה' ככודע ועיקר העלאת ע"י פנעומדים
בזכות לילה שאל ידיכם הידים דצינה
מעלים המ"כ אל החכמה הנק' קודש :
בתפלת ערצית לריך להסגיר העינים
כי עתה הדינים שולטים
ויס חסד צעירי רחל ויחזק הידים לכלול
הסמאל ציוני למתק דינים שבסמאל ע"י
סקדים סציוני :

שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי
יהוה העומדים בבית יהוה בלילות שאו
ידיכם קודש וברכו את יהוה : יברך יהוה
מציון עושה שמים וארץ יהוה צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה יהוה צבאות
אשרי אדם בומח כך יהוה הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו הושיעה את עמך וברך
את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם מי
יתן מציון ישועת ישראל בשבוע יהוה שבות
עמו יגל יעקב ישמח ישראל בשלום יחדיו
אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדך לבטח
תושיבני יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה
עמי תפלה לאל חי ותשועת צדיקים מיהוה
מעוזם בעת צרה ויעזרם יהוה ויפלאם

יפלאם מרשעים ויושיעם כי חסו בו :

בוהוא רחום יס י"ג תיבות נגד י"ג מכלילן דרמתי לאכפיי לדינין דמרכבה עמאה
ססס עון ומסמית חף ומינעו הנרמזים בזה ספ' והנה ר"ת ו"הוא ר"חוס
י"כסר צגי' גבורה למתק הדינים סצגצורה שלא יכנו עומנו הדינים ע"ן חכמה דכוגה
יסמית"ה הוא מנחמת צינה דכוגה אס"י הוא חף ת"ת דכוגה חמת"ו הוא חיו"ה ומלכות
דכוגה כל המרכבה ולריך לכיון צמלי אלהים ס"ס צו י"ג אחריות נגד י"ג תיבות סצזה
ספ' והנה ליל א' וליל' יכוון למילוי אלהים צידין ליל צ' וליל' ה' יכוין למילוי אלהים
צאלפ"ן ליל ג' וליל' די יכוין למילוי אלהים צהדי"ן ויכוין למתק הדינין טל י"ג
אחריות אלהים ע"י י"ג מכלילן דרמתי גם יכוון צר"ת יעננו ציוס קלאנו אחריות יצ"ק
צגי' הוי"ה אלהים למתק הדינים סל אלהים ע"י הוי"ה :

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו יהוה הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו :

ברכו את יהוה המבורך	ברכו	הוא כ"ו כ"ז הוי"ה פשוטה כ"ו וצדצוע ע"י
נפש רוח נשמה חיה יחידה	ברוך	צדצוע של מ"ה הוא ק"ל הכי צדכ"ו התצודך ה'
ברוך יהוה המבורך לעולם ועד	ברוך	ג' ליוכים שסס ד"י ד"ן ג' וויין צגי' מ"צ וה"י פ'
זו יס ג"ן תיבות נגד רחל שסציונדה צצריאה היא צבור	ברוך	ה"י הוא ככ"ה הכי המצדן וכ"ז הוא מיתוק דיינים צצרה
בזה יו"ד ה"ה וס"ו ה"ה צגי' ג"ן :	ברוך	ג"ן נעול והוא סוד שס צג"ן ונחוסק צדעה סלה אוח א'

ך צרכות שחקנו צ' לפניה של ק"ש וצ' לאחריה הם כנגד היכלות דנוקבא דצריאה והנה צרכה זו היא נגד
היכל לצנת הספיר שהוא כנגד יסוד דנוקבא דצריאה ומלכות ככללה צו וגם הוא כולל לצ' היכלי' שסס כלל
הוד וזהו ה' לצאות שמו ה' יסוד לצאות כ"ה והוא נקרא אל חי וקיים כמ"ש צצצורי שגה"ע יסוד הוא סוד הקניע
המצדיל צין מ"ס למים כנצולח סס וע"י נפתחו כל השערי' משנה והוא עמים ומחליף הזמנים היינו צקצלתו
מן הסכמה הוא פותח כל שערי רחמים והוא נגד עולם הצריאה וכסמקאל מן צינה הוא משנה עמים כי לא כל
העמים שוים כי למעלה הוא רחמים ולמעלה דינים מתעמים ויכנה נגד עולם הילירה ובקבלתו מן הה"ת הוא
מחליף הזמנים כי הה"ת לפעמים נועה ללד חסד ופעמים לשמאל כי לכן נק' שמים אש ומים וע"י ההנהגה שצעה
כוכבי' לכת והוא נגד עולם העשיה וזהו מסדל את הכוכבים צמסמכותיהם שלא ישנו את חקיהם • ככללנו כל"ן הוא
לנוכ הקדוש מתהפאים ח"ת ומלי' הנקרא יום ולילה שסס צבור חולת אהבה וצורא למשון כופא גולל אור מפני
חושך צומן העכס שאל היסוד שהוא סוד ידים צבור לדייק כפוף אל כגללים כל האורות של האל"י ואינם מחיכים
למטה מפני החשך הוא הס"א ששולט צאוחו זמן וכסמאלי' היום אזי צמזמנה קניות לדיק והוא צבור לדיק פשוט
מיד מחיכים כל האורות של מעלה וכל השייפים נותנים לו חוקצא : ואלו החושך שהו"א הס"א מתחצאים ויורדים
לנוקבא דהס"ר כי לא יכולים לעמוד מפני האור צבור הכתוב הנה המלכים נועדו יחדיו זה יוסף יהודה סוד יסוד
ומלכות המה רלו הס"א כן מהוה וגו' וצעציר יום צצור השמש סמח"ה סנק' יום מסתלקים המוחין ממנו ושאל
צבור הדוכמיו' ומציא לילה שכלל מהי לילה הוא צצור אוחה צצריאה כרי סלא יו"ו ידו מחוך ידה כמ"ש
לעיל והוא הקניע המצדיל וצין מ"י עליונים מדה יום וצין מים מתחונים מדה לילה ומאכים מערצ ערצים כי מן
המנחה נקרא עכס כצ ועמה הוא ערצים צבור חושך כפול והעולמות מעורבים על יום :

בדרך

תפלת ערבית

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר ברכנו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים צריח ובתבונה משנה עתים ייָרֵם ומחליף את הזמנים עֲשֵׂה ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור ומעביר יום ומבא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יהוה יסוד צבאות כִּי שְׁמוֹ אֵל חַי וְקוֹם תָּמִיד יַמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְּהוּדִים הַמַּעֲרִיב עֲרֵבִים אִמֵּן וְיִאֲהָרֻנוּהוּ

ברכה שנים נגד היכל הזהב דרוקא דצריחא שהיא נגד ספי' הספד צקוד הכתוב הזהב עולם הזהבין ע"כ משכחין ספד והיכל זכות שהוא נגד הגבורה לא מוכר שלא לעבור הדינין נהגה יומם ולילה כלומר ע"י עסקינו צחורם ובמלות אלו נמשכים הספדים מן הספד הנקרא יומם יומא דכליל כל יומין צקוד הכתוב יומם ילום ה' ספדו אל מדת לילה :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה אל"י ומצות צדקה חסדים יצירה ומשפטים עמ"י אותנו למדת על כן יהיה אלהינו בשכבתנו ובקומנו נשיח בחוקיך ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהנה יומם ולילה ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים ברוך אתה יהוה אלהינו עמו ישראל : אמן יאהדונה

[illegible]

יהודה: אבא מקבל מן י' דאריך והוא יו"ד ה"י וישו ה"י : אלהינו אימא מקבלת מן ה' דאריך והוא ב"ב יו"ד ה"י וישו ה"י :

יהודה דעה מקבל ממחלל עלאה מן וי דלריך והוא ב"ב י"ד ה"י וי"ו האי ולא ממזווגי א"י"א ונמשיכין הארה לז"א כדי שיוכלו לעלות צקוד מ"כ לאו"א צמלה אחד :

אחד ז"ל נקרא א"ח שכולל ט"ס והנוק' היא סוד ד' לפי ששומעת בגד ד"ס אחרונות דז"א והם מתייחדים צדוק השם יאחדנה"י ועולין צדוק ת"כ לאז"ל שיזדווגו זוג משובל ללורך הולדה המוחין ועתה כריך למסור

שחיתות • והנה הוֹצִיא עוֹלָה לְלוֹרֶכֶת מִיֵּד הַהוּנֹקִי לְלוֹרֶכֶת מִיֵּד וְנִרְמַח שֶׁלָּךְ עִמָּהֶם וְכוּלָם לְלוֹרֶכֶת מִיֵּד לְדִינֵי שְׁהוּא שֶׁ
 כְּשֶׁמֶחֶךָ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם וּלְקַבֵּל עֲלֵינוּ דִּי מִיחֻסָּת מִיֵּד כְּדֵי שֶׁתַּעֲלֶה כְּשֶׁמֶחֶךָ גִּבֹּר צָדוֹק מִיֵּד כְּמִשְׁלַח צִבְיָה שֶׁל

יִרְאֵה ה' וְאֵין ה' וְעִיֵּקֶר הַמַּיִם הוּא מְדִי לוֹחֲטוֹת יִרְאֵה ה' שֶׁהוֹסֵרֵנוּ חֲסִלָּה מֵאֵשׁ הַכֹּל כְּמִצּוֹרָר לְעֵיל וְעַתָּה נִשְׁפָּא שֶׁ שְׁלוֹם • וְהַזְדַּוּגִים יַחַד לוֹא צָדוֹק הַיְיִמָּה אֲחִיָּה כֹה יֵאֱהָוִיהָ וְנִמְשָׁכִים הַטָּפָה שֶׁהִיא קוֹד שֶׁ ע"צ מַלְכוּתִים אֵין

והחלה מנכסי יומקפי קטוידל אצל לעעה אצל ומדעה אצל ליסוד אצל ומיסוד אצל ליסוד אי ומחמלקין לדימוסין קדזא חו"צ
חו"ג וס' ק' צסוד ויק' דגדלות דלוי יוש' היי ויז' מוס חמכ' דזא ולבושו אל"ף היי יוש' יוש' היי וא"ו מוס צינה

דזשא ו**לצושו אלטף** השיי **ייטד ייטד** ו**ראש** מונח חפדים דזשא ו**לצושו אלטף** הייל **ייטד ייטד** הילע וישן מונח צבורה דזשא ו**לצושו אלטף** הילע וישן מוסין קס צאוש דזשא אמנס בדעה זאל סם אהוינה צמליי בזה אלטף הייל וישן הייל

וְדִי יִהְיֶה צְמֻלָּא כְּכֵל הַסֵּבִי
מִקּוּמֵי צְדוּקָה הַכְּתוּב יִקְוֶה הַמַּיִם אֲלֵימְקוּרֵי אֲחִישַׁר אֵלֶּי דִּי נִקְוֶה שֶׁסִּי יִהְיוּ מֵאִירֵי
וְשֶׁלֹּא שֶׁסִּי יִהְיֶה כְּכֵל הַסֵּבִי הַכְּתוּב שֶׁסִּי יִהְיֶה כְּכֵל הַסֵּבִי הַכְּתוּב שֶׁסִּי יִהְיֶה כְּכֵל הַסֵּבִי

והכל צבירה - ולרצות להאכילה מן הדברים שהם ד' אהיי צמחי ככל היינו מן ד' אלפין והם צביון ד' סוד
ד' צמחי דלחמ"ד ולכן היא רצתי כשיעור ד' דלחמ"ד כי כל מוח כליל מד' מוחין והם יין אורחות והנה יין עם א"ת

ברוך עתה נשלים מלפניך ללא צייק שלימות צרו"ך חכמה דללא אל"ף הוי יו"ד הוי :

צ"מ צינה דללא אל"ף ה"י יו"ד ה"י הכי צי מוסיף דללא צמ"צ :

ברוך מומ דעת דללא סצה צי מומין חורגוהם אל"ף ה"א יו"ד ה"א אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה ועמה ממעלאים ה"י

חלוצי המהפכה חלוצי המהפכה הם צבא מדינת ישראל וצה"ל. חלוצי המהפכה הם אלו שהיוו את היסודות של המדינה והצבא.

מלכותו עתה כחזקו כחזר לאלה ע"י די מלואי אל"ף הכ"ל :

למורלם עמיה נחקקו חג'ות כה"י לנלה הנעשים מן אמוריים לדינה שהול שם ס"ג צבוע עם " לחיות השרשים

של ס"ג צג"י לעולם :

ועד תלכות לאה הנכנס צבחה רחל צמוד עקב עונה יכלה ה' והיא נעשה ע"י ד' מלאי ה"ה צג"י עקב ד"פ ה"ה צג"י ועד פי אורות ולכן גם ד' זו גדולה כמ"ש בק"ש של שחרית ושחר כוונה ק"ש כמ"ש צבוכה ק"ש שחרית רק הכוונה הוא למצב הכוונה שייפין דלדכח צבכ"ה תיבות שנק"ש עם השי"ת דלדכח והפסע הוא כי שחרית הכוונה הוא ללורך זוג יעקב ורחל ועמה הוא ללורך יעקב ולאה :
ברכה זו נגד היכל ללון דלדכח דלדכח והנה שחרית אומרים אמת וליצי לפי שהוא נגד היכל ללון דלדכח לכל עתה אומרים אמת ולמנוה שהוא צבוכה הנקרא למנוה כנודע :

אמת

ואמונה כל זאת וקיים עלינו כי הוא יהוה אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו המדריכנו על במות אויבנו וירם קרנינו על כל שונאינו : העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם : המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחירות עולם : המעביר בניו בין גזרי ים סוף את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע : וראו בניו גבורתו שבוהו והורו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כולם : מי כמכה באלים יהוה ר"ת נכ"ז סס קדוש צג"י ע"צ וצוס ססס היו משמנאים ונמלטים לויזיסס : מי כמכה נאדר בקדש ר"ת צג"י יצ"ק נורא ז"ל תהלות לאה רחל עושה פלא ע"י יסוד ר"ת שס מלכותו ועתה למי נח מלכותך ראו בניך בוקע ים לפני משה זה אלי ענו ואמרו יהוה ימלך לעולם ועד ונאמר כי פדה יהוה את יעקב עטרו דלדכח ססס צמוד הגלות אלל סס"ל סס נפלים ונהס ומחזירם אליה וזה כי פדה ה' את נוקב"ה נוק"ה את ועטרו דלדכח סס צמוד הגלות כמ"ש צבכורי שג"ע וגאלו מיד חזק ממנו ברוך אתה יהוה גאל ישראל אמן יאהרונה

ברכה זו היא נגד היכל ק"ק דלדכח דלדכח כי עתה בתפלת ערבית יורדים יסוד ומלי ומזדווגי זיכיל ק"ק דלדכח דלדכח הכן מעט עלינוה וז"ל הכיכינו לשלום כי שלום הוא סוד יסוד ומנונו נמשך האלה ללורך זוג יעקב ולאה רק ללורך חיות העולמות ולא ללורך הכשמות ואומרים והעמידנו מלכים לחיים עונים ולשלוט כי צענה שמועד האדם נעמטו שהוא אחר חלות אז נמשך האלה נח"ה שהוא מלכנו ואז הם חיים עונים שאלו הזוג הוא ללורך הכשמות ואומרים ופסוק כו"ה סוד המלכות סוד המלכות צינה ונעשה כעין סוכה לצדקה כמ"ש צב"י שג"ע צב"י המעק :

השכיבנו

יהוה אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים טובים ולשלום ופרוס עלינו סוכת שלומך ותקנינו בעצה טובה מלפניך והגן בעדינו והסר מעלינו אויב דבר וחורב ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפך תסתירנו כי אל שומרינו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום אתה ושומר צאתנו ובואנו מעתה ועד עולם לחיים ולשלום ברוך אתה יהוה שומר עמו ישראל לעד אמן יאהרונה ברוך יהוה לעולם אמן ואמן ברוך יהוה מציון שוכן ירושלים הללויה ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו וברוך שם כבודו לעולם ועלמא כבודו את כל הארץ אמן ואמן יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם כי לא יושב יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם וירא כל העם ויסלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך הושענו יהוה אלהינו וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהילתך כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך יהוה ויכבדו לשמך כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לברך ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה כך לעולם לרור ורור נספר תהלתך : וממלת הצדקה ע"כ יס"ג שמוע נגד י"ג מכלילן דקמ"י וכאן ה' שמוע נגד ה' פרלופים שצדקה וכולם ח"י שמוע נגד ט"ע דעמטרו"ן כי הוא סוד צינה המכין הכולל נוקב"ה לקב"ה ססס ג"ע צ"ע והוא סוד הא"י עופה דקאים עד קרקול"י צ"ע ויט"ל צדק"ע ציד"ק אפקיד רומי ר"ת צלל סוד יס"ו נוקב"ה שסס מופקדי"ה כל סדומות ציד"ק צג"י לאה : פדות לא"י ה' ר"ת פל"י צג"י הוי"ה אר"י ברוך יהוה ביום ברוך יהוה בלילה ברוך יהוה בשכבנו ברוך יהוה בקומינו כי בידך נפשות החיים והמתים אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש בידך אפקיד רוחי פדית אותי יהוה אל אמת אלהינו שבשמים יחד שמך וקם מלכותך תמיד ומלך עלינו לעולם ועד

ברכה זו נחפסה סכרי אמרי ח"ל צבכ"ה שמים לפניו ושמים לאסריה והיא צבכה כוללת כל פלגוף לאה שנגדלה בכל קושה יעקב לכן יס צבכה זו וז"ה תיבות נגד שס מ"ה המלך צ"ע יעקב שהוא סוד ח"ה כנודע

תפלת ערבית

כנודע חוץ מצ' חיצוה לעולם ועד שהוא כפלה הנקודת של מלך מלך ימלך עולים בגי' יצ"ק וליך שלל להפסיק מן גאל ישראל עד שמהמלך המלך העמידה והפסקים שגמלים לל הוא הפסקה ולפי ש"כ אליו שהיכלות דנוקצה לכן הם ציטצה ומה שנוהגין לעמוד מן צדדן הוא וכו' הוא רק דרך כבוד קודם צוואו שהיכל המלך שהוא סוד החפלה שהוא דנוקצה שלכן חפלה בעמידה ומעטם זה חיקנו קדים קודם עמידה דערציה משא"כ ששחרית לפי שששחרית גם שהיכלות הם דנוקצה וכחפלה אריכה דמיה וא"ל קדים כי כוונת קדים חמיר להעלות מועדנה למדנה יומר עליונה כמזכר כזוונת הקדים וששחרית א"ל לפי שהכל מדנה אחת משא"כ בערבים שהיכלות הם דנוקצה וחפלה עמידה דנוקצה לכן לדין קדים ואומרים חלי קדים והכוונה כחלי קדים שאמר עמידה של ששחרית עיין גם :

יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמור לציון מלך אלהיך יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלך לעולם ועד : כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד כי אין לנו מלך אלא אתה ברוך אתה המלך בכבודו תמיד ימלך עלינו לעולם ועד ועל כל מעשיו :

אדני מלי שפתי כ"ה תפתח ע"כ שצאצא ופי' (א) **הנה** כבר נודע שהמלכות דל"י צא מלכות יגיד יעשין שפע תהלתך מאלילות לצריאם :

ולדין למתקם ע"י ל"ב נתיצות חכמה שצננו ז"ל כל א' כליל מ"י כרי י"פ ל"ב ש"ך וזו נעשה מדין דל"י . והנה צחכמה יש גם ע"כ שיש צו ד' ידי"ן כל א' כלול מ"י היא מ' והנקודת של חכמה הוא פתח כרי מ' פת"ם וזו ופי' שהוא מלכות הנקדחת פ"י ימשוך הארה מאלילות שצצריאם אל היכל ק"ק שצצריאם ששם מזדווגים יעקב ולאה ע"י תפלת העמידה : ואל חכמה על הפסך שברי כבר נודע שהיכל ק"ק כולל ג"ר א"כ כרי היא עלמה קוד אל"י שצצריאם זה אינו קושיא כי עיקר היכל ק"ק הוא נגד קמ"י הבינה שצצריאם ותמיד כסירה הבינה היא קוד הצריאם בכל העולמות :

ברוך כריעה ראשונה צגוף ו' גזי ה' ויורד ה"י דקס"א מליכים צו וצוה יורד היסוד קוד ו' זעירא צלל ראש כנודע להעלות הנקוצה נגד יסוד דז"א : אתה כריעה שניה השתחוותה כראש י' גזי ה' ואל"ף ה"י דקס"א מליכים צו וצוה יורד ה"ה ש"ה ראש היסוד קוד י' ש"ע ו' שהוא קוד י' רצתי להעלות הנקוצה עד שליש תחתון של ח"ת דז"א ולא עד צכלל : יהוה צ' זקופות זקופה א' צגוף ה' גזי ו' ויורד ה"י דע"כ מליכים צו ואל עולה הנקוצה עד צ' שליש ח"ת דז"א ועד זקופה צ' זקופת הראש ה' גזי י' ויורד ה"י דע"כ מליכים צו ואל עולה הנקוצה עד צ' שליש ח"ת דז"א ועד צכלל ומחצצר א' דלדכ"י צ' של הו"ה : אלהינו ואלהי עתה עולים ז"י כסוד מ"כ לנורד זוג א"ו"ל לנורד הולדת המוחין לגדלות לז"י ולכן תכיון למסור גם נפשו על קדושת השם כדי שיעלה גם נשמתך עמהם למ"כ לא"ו"ל ואל א"ו"ל מקבלים הארה ממולא עלאה ומקבלין מן המליך של ע"כ שהוא בגי' מ"ו שהוא חזונו' דל"א וזהו אלהינו אומ"ו של ואלהי רומנו לדעת עליון שהוא קוד מולא עלאה שעי' מזדווגים א"ו"ל אלהי בגי' מ"ו והוא רומנו לצלל שמקבל הארה ממולא : אבותינו עתה מולידין המוחין דו"ק לגדלות דל"י פנימים ומקיפין ומוחין דלצ"ל העתידין להכנס בחי"ת דז"א הנקראים אבות כנודע אלהי אברהם כבר נחבאר שהז"א כשהוא כסוד הקטנות הוא כסוד ו"ק לבד ואחר שבאים לו מוסין בדלות אזי מחגי"ת נעשה חב"ד כמ"ם כבר והנה עתה נכנס פרק תחתון דלנ"ל דל"א בחכמה דז"א הנעשה מב' שליש חס"ד דז"א עיין צביאור תפלת מנחה : אלהי יצאה עתה נכנס פרק תחתון דהור דל"א צבינה דז"א הנעשה מב"ש בצורה דז"א : ואלהי יעקב עתה נכנס יסוד אימ"ל ופי' תחתון דיסוד אבא דעי' דז"א הנעשה מב"ש ח"ת דז"א : האל עתה נתקן פרוץ לאה אומרי דעת דז"א זהו הא"ל אומות לאה הגדול עתה נכנס פרק אמצעי דלנ"ל דל"א בחכמה דז"א ויורד פרק תחתון דלנ"ל דל"א שהיה בחכמה דז"א ונכנס בחסד דז"א ומן שליש א' שנשאר תחתון דז"א ומלנ"ל דז"א ונעשה חסד גמור בגי' פרקין לז"א וזהו הגדול הגבור עתה נכנס פרק אמצעי דהור דל"א צבינה דז"א ויורד פרק תחתון דהור דל"א ונכנס בצורה דז"א ונעשה בצורה שלימה צ' פרקי ע"י שליש בצורה והור דז"א והגורא עתה מרננת אימ"ל את גיפ"ל ויורד יסוד דילה וגם פרק תחתון דיסוד אבא בחי"ת דז"א ונעשה ח"ת שלם צ' פרקין ע"י שליש ח"ת ויסוד דז"א אל עליון עתה מתגלה הארת א"ל להוילא נהי' חדשים לז"א כי נהי' דז"א כבר נעשו חב"ת כמ"ם ונכנסים צ' פרקי עליונים דנהי' דל"א בחי"ת דז"א ופי"ב אמצעים בחי"ת דז"א ופרק אמצעי יסוד אבא בחי"ת דז"א ויורדין בפ"ת דנהי' דל"א למטה ונעשה מהם ניה חדשים לז"א ופרק תחתון שהוא עטרה יסוד אבא למטה וגם מקבל הארה מן חב"ת כ"ה ונעשה יסוד חסד לז"א ונעשה כתר ליעקב ולאה מצי"ס תחתונים דעת דז"א : גומל חסדים מובים עתה נעשה חו"ב ליעקב ולאה מן צ"פ עליונים דנהי' דז"א . וקונה הכל עתה נעשה דעת דיעקב ולאה משליש עליון דעת דז"א ונכ"ל ה"ם דעת יעקב וה"ג דעת לאה . וזכר חסדי אבות

ע"י זיווג אור"ח שיש בהם ב' שמות ע"ב קס"א בנ"י זוכר נעש' חב"ט ליעקב ולאה מצ"ט אמצעים דכ"ה דז"ח ופרק א' דיסוד ומביא גואל לבני בניהם עתה נעשים נה"י דיעקב ולאה ע"י ב"פ תחתונים דכ"ה דז"ח ופ' אמצעי דיסוד למען שמו עתה נעשה בחי' מלכו' ליעק' ולאה מפ"ב שהוא עטר דיסוד דז"ח באהבה תכין להעלו' מ"כ ולהעלו' יעקב ולאה צהיכל אהבה שהוא נגד חסד שהוא כולל כל ההיכלות שלמטה לצורך הכסירה שיחזור פכ"פ ומדודוג' יעקב ולאה ממזה ולעילא : בצע"ת זכרינו מלך עוזר ומושיע ומגן עתה יולאים הארת המזחין דז"ק נדלות דז"ח ומגדילים לפירוץ דלאה כי אחר שבאת פכ"ב הולכה להקטין עצמה ועתה נדלת והנה שם ארז"י נעשה במלוי והם ד"ל אחריות במספר בזכו' לרמו שמשלמה פרטוף לאה מלך כתר לאה עוזר חב"ד דלאה ומושיע והם דלאה ומגן נה"י דלאה ורדך לכוין לג"פ א"ל בנ"י מגן ברוך כריעה א' בנזק ו' גבי ה' ויורד ה"א דקמ"ג מאירים והנה עתה חזרי' המזחין מן לאה לז"ח ומתפשטים בחב"ד דז"ח שלו והיא חוזרת לקטנותה כי כן הוא בכל עליה ואז כורע ויורד היסוד שהוא סוד ו' גבי ה' ומעלה אותה עד ת"ת דז"ח ולא עד בכלל אתה כריעה ב' השתפופות הראש גבי ה' ואז יורדין המזחין לנה"י דז"ח ואל"ק ה"א דקמ"ג מאירים ואז עולה הנוקבא עד שליש ת"ת התחתון יהוה ב' זקופה וזקופה א' בנזק ה' לגבי ו' ואז ה"י דקמ"ג מאירים ואז עולה הנוקבא עד ב' שליש ת"ת דז"ח וזקופה ב' זקופה הראש ה' לגבי ו' ויורד ה"י דקמ"ג מאירים ואז עולה הנזק' עד שליש עליון דת"ת דז"ח ואז מתחברים ב' אחריות ו"ה של הו"ה עם ב' אחריות א"ד של ארז"י מגן תכון להמשיך הארה מן ב' א"ל שבפנים דז"ח וא' במוסר בנ"י מגן להאיר אל הנוקבא אברהם תכין כי עתה חוזרת לאה פכ"פ עם יעקב ולעולם החוזרת פנים הוא ע"י הסדר שהוא השוכנין המביא אותה פכ"פ וזהו אברהם סוד הסדר שעי' היא באה פכ"פ וברכ' זו נגד סמכה דז"ח אתה גבור לעולם אדני עתה נדלת לאה בכל י"ס שלימות ונתוסף באות ת' של ארז"י במלואה אור ויורד כזה חיו' ואז יש ל"ה אחריות במלוי ארז"י בנ"י אלג"י סגורו ברת' של א"ה גבור לעולם א"דני מחיה מתים אתה ובר' להושיע מחי' בנ"י ס"ג והנה נזכר כאן ה"פ מחיה לרמו על צדור המלכ"י שהם היו משם ס"ג בסוד הכתוב כולו ס"ג יחדיו ועלו בסוד תחית המתים ונעשה מהם ה' פרופים כנודע משיב הרוח ר"ת שם מ"ה סוד יסוד הרוח הרוחני ומוריד השל הוא שם כו"ז בנ"י ס"ל עיין בציאור תפלת מנחה צמורף משיב הרוח ומוריד הגשם מכלכל חיים בחסד חסד בנ"י ע"ב ויש צד ד' יורדין שמהם בא הפרנסה בסוד פות"ח א"ת ירד"ך א"ת ירד"ך ע"י הסקדים דאריך הנקרא רחמים רבים מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים הארת א"י שהיא סוד סמ"ך כנודע ויש בה שם קדוש אכדע"ס והוא חילוף שם אלהים ועי"ן היא סומכת לז"י הנקרא' נופלים ורופא חולים כי בגלות הו"י בסוד חולים כמד"ל כי מולת אהבה אני ומתיר אסורים הם ליולדות קדושות הנכללים בקליפות והם אסורים בבית כלל : ומקיים אמונתו לישני עפר רפ"ח נלוות דמיתו בסוד מרחפ"ת מ"ת רפ"ח ומתירים להתצדק ולעלות כולם בסוד הפסיה ועתה הם בקליפות נוגה הנקרא עפר בסוד הכתוב ונחם עפר לחמו כי ייקחו מקליפתו נוגה כנודע מי כמוך בעל גבורות מ"י הוא סוד בינה צמור מ"י ברא אלה ומניח יריין מתעריץ והוא נקראת בכל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה מניח לקליפה ועי"ן הוא מחי' ליולדות קדושו' שהיו גם ומצמיח ישועה בעש"ת מי כמוך ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה מחיה המתים נרכה זו נגד בינ' דז"ח :

אתה קדוש ושמן קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה ברוך אתה יהוה האל הקדוש נרכה זו נגד דעת דז"ח : בעש"ת המלך הקדוש :

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה ברכה זו נגד סמכה דלאה הנעשה מפרק קמא וחננו מאתך חכמה בינה ודעת ברוך דלכא דז"ח והיא צהיכל רנון לדוכא ולפי שצרכת אלה קדוש נגמר הדעת לכן מיד לנו שואלים דעת והנה צהיכל הזה הוא ממנוה הנקרא

רזיאל הממונה על דני תורה ולריך להמשיך הארה מתצ"ד דז"ח ללאי אלה ומשם יושפע גם אל"ך חב"ד ע"י ג' ממונים חכמי"ל שמשיל"ל עזריאל :

השיבנו אבינו יהוה לתורתך וקרבו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלימה לפניך ברוך אתה יהוה הרוצה בתשובה : כנודע לכן לנו ממסללים כאן על התשובה עיין צציאור תפלת מנוסה :

ברכה זו נגד סדר דלאה הנעשה מפרק שני דלכא דז"ח : אתה ברוך אתה יהוה חונן המרבה למלות :

תפלת ערבית

ברכה זו נגד גזירה דלאס הנעשה מפרק שני דהוד
דז"א :

ברכה זו נגד ת"ת דלאס הנעשה מפרק קמא
דיסוד דז"א :

ברכה זו נגד כלס דלאס הנעשה מפרק שלישי
דנלס דז"א :

ברכה זו נגד כלס דלאס הנעשה מפרק שלישי
דנלס דז"א :

וצקיץ צרכנו כמו צסחרי : יחי כלון כמו צסחרי
צסחרי :

ברכה זו נגד הוד דלאס הנעשה מפ"ב דהוד
דז"א : תקשע צני"ב צ"פ מנלפ"ך ה"ב
כפוליס סיונס כהוד ואח"כ יתינס ציסוד וסס
נמתקיס ע"י סכמה צצניכה הנקדל שופר גדול
וזה וסל נס עס צ"י אסחיות צני"ב הוי"ה אלהי"ס
מתוק הדין צרחמים :

ברכה זו נגד יסוד דלאס הנעשה מפ"ב דיסוד
דז"א והנה ר"ת ג' תיבות ראשונות סכ"ה
צני"ב ה"פ ארצ"י שנמתקו ה"פ דין צציסוד סלה
סהל ס"ך צני"ב נע"ר ועתה נמתקו ע"י ה' אלפסיין
ונעשה ה"פ ארצ"י צני"ב נערה וצזה הנערה צלה
אל המלך :

ברכה זו נגד כתר ללס הנעשה משליש ת"ת
דז"א ועד סס מגיע פנס המלשגיס וסלון
מתפלליס סיכרת סוט התקו' סלה וסל יסודו כס
מהקליפה והרשעה היל לילית מהרה תעקר כו' :
ברכה זו נגד יסוד ז"א המאיר ככל קו אלמעי
דלאס ועיין צציסוד תפלת מנחה :

ושיס חלקנו עמם ולעולם לא נבוש כי כך
משען ומכמתח לצדיקים :

ברכה זו נגד הוד דז"א המאיר ככל קו סמל
דלאס ועיין צציסוד תפלת שחרית :

ברוך אתה יהוה בונה ירושלים :
ברכה זו נגד כלס דז"א המאיר ככל קו ימין
דלאס ועיין צציסוד תפלת שחרית :

ברכה זו נגד יסוד אצל המאיר כנוקבא וזה ר"ת
סומע תפלה ס"ת יסוד אצל ואצל נקרי' אצל
הרחמן ונריך לכיון צסס ג"ן כזה יוד הו וו הו
וכלן סולל אדס לרכיו :

אתה יהוה שומע תפלה :
ברכה זו נגד כלס דלוינל הנחפסט ככל קו ימין
דז"ה ונגיע פרק מתולדן כלס דלוינל כנלס
דז"א כסוד כלס כלס ונגיעס מליר כנוקבא ללה
וסס כסיוס כלס דלוינל ססס אלהיס כהייין
צני"ב רל"ה :

ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לנאלינו
נאולה שלימה למען שמך ביאל גואל
חזק אתה ברוך אתה יהוה גואל ישראל :
רפאנו יהוה ונרפא הושיענו וגושעה כי
תהילתנו אתה והעלה רפואה שלימה
לכל מכותינו כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו ישראל :
כמוק

ברך עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת ואת
כל מיני תבואתה לטובה ותן של ומטר לכרכה
על פני האדמה ושבוענו ממוכך וברך שנותינו
כשנים הטובות ברוך אתה יהוה מברך השנים :

תקע בשופר גדול לחרותינו ושא נס
לפני גליותינו והבצינו יחד
מארבע כנפות הארץ ברוך אתה יהוה מקבץ
נדחי עמו ישראל :

קודם סיוס הכרכה א"י יה"ר כנ"ש צסחרי
השיבה שופטנו כבראשונה ויועצינו כבתחלה
והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו
אתה יהוה לברך כחסד וברחמים בצדק
ובמשפט ברוך אתה יהוה וזהו מלך אוהב צדקה
ומשפט :

ולמלשינים אל תהי תקוה וכלם כרגע יאבדו
וכולם מהרה יכרתו והזדים מהרה
תעקר ותשבר ותמגר ותכניעם במהרה בימינו
ברוך אתה יהוה שובר אויבים ומכניע זדים :
על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני שארית
עמך בית ישראל ועל פליטת סופריהם ועל
גירי הצדק ועלינו יהמו רחמך יהוה אלהינו
ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת

בסחנו ברוך אתה יהוה משען ומכמתח לצדיקים :
תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת
וכסא דוד עבדך מהרה לתוכה תכין
ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם
את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו
תרום בישועתך כי לישועתך קיינו כל
היום ברוך אתה יהוה מצמיח קץ ישועה :
אב הרחמן שמע קולנו יהוה אלהינו חוס
ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את
תפלתנו כי אל שומע תפלות ותחנונים
אתה ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו כי
אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל

ברחמים : אלס ה' כמו צסחרי ברוך
רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם
והשב העבודה לרביר ביתך ואישי
ישראל ותפלתם כאהבה תקבל ברצון ותהי
לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :
לר"ס יעלה ויצל ותחגינה

ותחנה עינינו בשוכך ח"ת לציון יסוד מלכות לציון יסוד

מורים אנחנו לך שאתה הוא כתר יהוה אלהי אבותינו חג"ת לעולם ועד צור חיינו מן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך חו"ג ועל נשמותינו הפקודות ח"ת לך ועל נסיד כ"ה שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך יסוד ומוביתך מלכות שבכל עת ערב ובוקר וצהריים הטוב כי לא כלו רחמך והמרחם כי לא תמו ועל כולם יתברך ב"ה ויתרומם חכמה ויתנשא כתר תמיד שמך מלכינו לעולם ועד : בעשי"ת וכתוב

וכל החיים יורוך סלה ויהללו את שמך הגדול ע"ב באמת לעולם כי טוב האל ישועתינו ועזרתינו סלה האל הטוב ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות : שלום רב על ישראל עמך נשים לעולם כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך בעשי"ת בספר ברוך אתה יהוה והמברך את עמו ישראל בשלום :

כזה חילסהויה"ס גם לריך לכיון בשלום הוי"ה אדני"י בשורוק כזה יואהודוהו"י בניקוד שורק שהוא קשר כל העולמות :

ואחר שנמנו ה"ס ברכות נחשבו מלכא במפורותיך וכל עלמין בחדוה איבעי אינט ונמצי בעתה מעם מלכא ומפורותיך וזה חפלה של אלהי לזר וכו' ואומרים אותו בלחש מחוד וקולו לא ישמע רק שפתי יהיו נעות נחמת אימת מלכא ואיתחל

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותך תרדוף נפשי וכל החושבים ס"א ולילית עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם עשה למען שמך ה עשה למען ימינך ו עשה למען תורתך ה עשה למען קדושתך י למען יחלצון ידיך הושיעה ימינך וענני : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי :

יש צפוק זה עשרה תיבות נגד י"ס שצכל עולם ונלא הסס ט' תיבות נגד ט' יודין שיש צד' שנות ע"צ ס"ג מ"ה צ"ן הכוללים כל הדי' עולמות כנודע ועיין צציאור תפלת מנחה ותדע כי כל מה שנזכר אל"י הוא אל"י שצצריא"ה כי אל"י האמיתית נסתמו בערים מיד צצא השמש שהי' זמן נעילת שערי' ולכן אין חזרה וקדוש' וצרכת כהנים צצריצ' והבן זה עושה שלום במדומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

ואומרים קדים שלם עפ"י כוונת קדים שקדים עלינו צצחריט ואח"כ עלינו ג"כ צכוונת צחריט וקדים יתום ומזמורים עפ"י מנהג המדינה :

הנהגת הלילה

כתיב (" אחיטן וערצ' שחתיך צה הכחז יש סוד גדול צבור הסינה ויתחל' לקמן ומחלה אכחז הכסות ח"ת הלילה ואח"כ אצאר כוונתו כיד ה' הטובה עלי : טוב לאדם ליטן צליה ולא ציוס כמו שאח"ל וסינת ההכרים מוצצירין את האדם מן העולם ומעמנו יתחלץ לפניה ויסינו דווקא צלדיקים אצל צרענים אח"ל סינת לרשעים הנלה להם והנלה לעולם והטעם הוא כי הצדיקים צעת שכתם על מעשים הם מוקרים נפשותיהם צבור פקדון לשכינה ועם כוונת ק"ש

הנהגת הלילה

ק"ש הם מעלים מ"י למלכות ומעלים עמם ג"כ ילוותו קדושות שהיו מוצלעים צחך הקליפות כמ"ש לקמן בכוונת ק"ש ואז צעת הקליפת משינתם שמחדשת נשמתם בצדק חדשים לצדקרים וזה אמונתך אז מתחזרים אל נשמתם אלה נשמות של לדיק' לסייע אותם לעבודת הצד' בצדק העיבור כידוע ל"ח א"כ הסינה צליה הוא תועלת גדול להם אבל ציוס כשישן יש לחוש כי בהפך נשמתם מהם יתפרד הספירה ג"כ ויאבד נשמת אותו לדיק' שהיה מתעצב צו צליה הרי רעה להם ורעה לעולם שאין לו מי שסייע אותם צמלות המגני' על כל העול' כנודע משא"כ הרשעים כי דור תפירות המה כי כשישן צליה אינה עולה נשמתם בצדק הפקדון והם משוטטים נע ונד ופוגעים בהם מצילות מצילות מלאכי הצלה השולטים צליה וגם נשמות רשעים שנעשו מהם מוזיק' עולם ומתחזרי' לנשמותיהם והרשיעו את הרשע שמסייע' אותם להרשיע יותר שהוא רעה להם ורעה לעולם כי רשע א' יאבד הון הרבה וכשהם ישנים ציוס אזי בהפך נשמתם מהם יתפרד הספירה ויתנערו רשעים מהם והוא טובה להם וטוב לעולם הרי נתבאר לך תועלת הסינה צליה והפסוק ציוס אף נצטת מותר לישן ציוס ואדרבא לעונג שבת ישב צמ"ש צמקומו בכוונת שבת : אין לישן אלא אחר צ' או ג' שעות צליה והטעם להסירות המושין דרו"ח קודם שיצא עליו הדורמיעא סוד הסינה כמ"ש סודו לקמן : צמחלת הלילה לרדך ליהרר בקציעת המורה יותר מציס וצמח' האר"י ז"ל שמעניסין יותר על צטול קציעת המור' צליה יותר מציס ולכן יראה לקצו' איהם למוד קודם אכילתו אם אחר סעודתו עד הלילה וגם יקבע איהם לימוד אחר סעודה : אין ללמוד צליה חס"ך כי הם צעשים ושלל לעורר דיני דינים שצעים צעת שליטתם צליה ויתן להם כח לשלוט יותר מדלי' : מראה שיהיה לך מטה מיוחדת לעלמן ואם חלשך לקיים מלות עונה אח"י תחזור למעמד : צמחלת הלילה ראוי לשכור על לך השמאלית והוא טוב להכניע הדינים השולטים צליה וכן הוא צמח"ס מלך סמנת העצב הוא תועלת גם לגוף לא ישן צמח' ימידי שאין כנפסים ויואלים צו צליה כי ח"ו לילית מוזדמנת שם ותופסת צו כי דרכם של כ"א לילך צפרדח : קודם שישן יפספס צמחשיו ואז יהי מנארי דמוצנצנא שיעשה חשבון מנעשיו שעשה ציוס זה ואם ימלא איהם מנא' אז עון יתחבר מיד ויתורה עליו צקש' רחמים קליטה ומחילה ואם עבר על מלות עשה איני זו מהם עד שמומלך לו ואם עבר על ל"ח יחזר אותו צמקסו צמח' לקיים מ"ש ומעמלתי נגדי תמיד יכין לו איהם דבר שיהא מעור' אותו לקום מלות לילה כמ"ש כבר צמקון מלות : ילמי' א"ע לילך ולישן צקלת מלבושיו ולא ישן ערס כלל צחך סדינים כדי שיהא קל צעיניו לקום צזריות וצפרט צחורף צעת הקור וטוב שישן צטלית קטן כמ"ש כבר יקרא ק"ש סמוך למעמדו ולא צמחשו ויקרא מעומד מתחלה עד סוף ואם א"א מנחת איהם סבה עכ"פ הידיו יאמר מעומד :

אסור

להספיק צין ק"ש לשינה אפי' צדור דהוי הפסק צין צרכת המפיל לשינה ואם לא ישן חס"ך אחר ק"ש יאמר פסוק (תורה לוח לנו משה מורשה קבלת יעקב) שיש צו ב"ז אומיות נגד ב"ז אומיות שצ"א עם מנלס"צ עם ויאמר זה הפסוק כמה פעמים עד שידבק צטינה ולא הוי הפסק כי כוונתו כדי לישן בכוונת ק"ש הוא רצ המועלת כמ"ש לקמן ואחרי לך כוונתה מחלה דרך כלל ואח"כ צפרט כל א' על מקומו :

איתא

צזרסר כדי פרי' לילה גרסה' אזי מתחמין תרעין דג"ע ונימוסי גרדויין נפקין צעלמא ועלמא אחתהב על ידה דמערותיתא וכדי לצאר לך זאת לרדך לצאר מחלה סוד שינת האדם צליה צמול מרדמה על צני האדם יותר מציס : וסוד הדורמיעא של אדם העליון וצזרסר יצאר גם העלמא הכ"ל :

כתיב

ויפל ה' אלהים חרדמה על האדם וישן ויקח אתה מנלעבותיו וישן את הללע ויציא אל האדם : הכונה הוא כי צעת אלוותו הראשון נאלל האדם העליון שהוא ז"ל רק צו"ק לצד ונמכרו לו ג"ר כמ"ש כמה פעמים והמל' נאללה רק בקדוה א' כמ"ש וסיתה דבוקה מחסורי ז"א נגד המזה בצדק ללע אתה והנה צמח' של ז"א כבר כת' שיש צו חור נקוד מנגד פניו עד לחסורי נגד אותו נקום סנקודת המל' דבוקה שם והנה כבר נתבאר שצ"א לית צי' גצינים לכמות העיניים אבל צז"א יש צו עמפעים וגצינים לכמות העיניים : והנה הסתכלות העיניים של ז"א חלוי בהסתכלות עינא פקיתא דא"א צעיני ז"א ומשם צא לו האדם צעיניו והיינו כמנשפיל הא"א את ראש' למטה בצדק הענו' שהוא בצדק : א"א סוד צינה העיקרות שבה סוד ענוה כמ"ש בהקדמת הסידור ואז הוא מתחלל צעיני ז"א כי כבר נתבאר בהקדמ' שז"א עומד מעצורה ולמטה של א"א ופניו נגד פני א"א א"כ כמנשפיל א"א את ראשו הוא מציט צפני ז"א וממנו צא לז"א הסתכלות עיניו ולא נבצרים עף עיניו ומתחלל למטה וכנ"י הארת הסתכלות עיניו דרך הסוד שבהם וינא האדם זו לחסוריו צמקס דבוקה נקודת המל' וכן האדם זו נהגדלת נקודת המל' מנח' למטה עד סיום

יסודי כה"י של ז"ל ויש בזה דעות מחולקות וי"א שנגדלת אצל אינני נעש"י פלרוק גמור וי"א שפירושו גמור רק קלר קומה רק מזה ולמנ"י עד סיום כה"י הרי כשהיה באתר היה שעורה ד"ס של ז"ל שהם תכ"י ואז היה צדוק אות ד' שהופסת שיעור ד"ס פה"ש של ז"ל ובהם תצין הפלוגתא בצמאת רז"ל בצפוק ויקם את הלל עד אשר זנב וי"א פלרוק והוא מוצן והנה מדע שאף שאמרו ש"א"ל מתחלל צעירי ז"ל היינו מתחלל צעירי צעור"ל למעלה מזה ובהם הוא ג"כ הסתכלות ח"צ צ"א ח"א בצקודת המלכות צדוק הכהן כי עין צעיר יראו צדוק ה' ליון חמלה עין צעיר יראו היינו עין א"ל צעירי ח"צ ויניי ח"צ צ"א קוד הוי"ה והנה צדוק ה' ליון היה נקודת הפלגות כנודע והוא קוד הארת א"ל דרך ישר צדוק ד' מלוי הוי"ה כי צ"א הוא הוי"ה דע"צ והסתמך נכלל צו ג"כ צדוק הכהן כי עמך ונקוד חיי"ם גבי"ה חמ"ד הוא דצוק צמקור קוד א"ל וצדוק כן צלוק נראה אחר שנתפס האור דרך ישר מן ע"צ שהוא קוד א"ל"ל שצא"ל"ל כנודע אל שם ק"ג שצצ"ה שהוא קוד צריה לז"ל כנודע ומשם לז"ל קוד שם מ"ה שהוא קוד יריה שצא"ל"ל ומשם אל הנוקבא קוד שם צ"ן קוד ע"י שצא"ל"ל כי האור יורד דרך ישר מצד"ג"ל למדריגה : והנה כדי שיהיה ה"א ששלם צ"ס שהוא קוד הגדולה לך"ך זוג לא"ל ומשכין הטפה מדעת עליון קוד מזה על"ה והוא קוד"י כי כל טפה הוא דוגמת"י וכל"י יש לה"י קול"י צדוק סת"ר סוף חוד ראש וכל קין הוא ג"כ י" קטנה העריך מ"י הכללות עכ"פ נחשב ל"י הרי ג' יוד"ן שזה הטפה נחלק לג' טפין והוא קוד המצור צדוק"י טפין אזוריקו ממוחם סמימם צדוק דקד"ו וסכונם כי ג' טפין אלו הם ג' יוד"ן וכל יוד"ו קומה לשם ע"צ כנודע צדוק ד' מילואים מילואים מ"ל אלוהים הוי"ה הרי ג"פ ע"צ גבי"ה וי"א והטפה על"ה שיהיה ממוחם סת"ר הרי ג"כ ע"צ הרי ר"ו ע"צ קוד עיצור ואלו נחשב"ה האומה ויולדת המוחין שהם ג' מוחין והם ד' מוחין צדוק ה"י שני"ן שצתפילין של ראש כח"ש צדוק"י תפילין ונכנסין אלו המוחין צ"א ובהם נחגל ונעש"י שלם צ"ס כי ע"י האר"י המוחין נחשלו חג"ת שלו ונעשו חצ"ד וזהו צדוק דקדוק ח ב ומנ"ה נעשו חג"ת ונעשים לו נה"י חרשים צדוק החספות והסתרות כה"י דלמ"ה כח"ש ככר ד' הרי נחגל ה"א ע"י המוחין אצל כל עוז היותו לצד צל"ה עזר כגד"י כי הנוקב"י היא דקדוק מחלוקתו ולכן ויפ"ל ה' אלהים חרש"ה על האר"י הכהונה כי הא"ל הסתיר פניו ומכניס לח"צ שנקראו עינים כי עיני צ"י חכמה צ"ה לפי שאלוהים הם צדוק"י שהם דעיון עינים וזה קוד המופל שינה על עיני"י ואלו הגדיל התנומה והסתרה על עפעפי שהוא ה"א שיש צו שם מ"ה בצלפ"ן שהם דמיון עפעפים ומכסים את עינו ואינו יכול להסתכל למטה שפ"י האר"י זו נגדלת נקודת המלכות ואלו חורגת צדוק נקודה א' דצוק צו צדוק הלל : והנה כצד נחצ"ר כי כמו האר"י התחמך ש"ס הוא ראוי וכוון צמעי"י צעת שישן צל"ה נשמתו ועלה צדוק מ"כ לז"י ול"ה נשאר צו רק קיסטא דמיתא והנה עולים נשמות של זכרים ונקודת וכל א' אינו עולה אלא לתועלת זולתו כי קוד המ"כ הוא שיזדווג ז"י ועי"ז יתחדשו נשמותיהם צדוק חדשים לצדקים והנה עליות נשמות הזכרים הוא לתועלת החסד"ה נשמות הנקיבות והנקיבות לתועלת הזכרים והנה דוגמתם למעל' עולים נשמות ז"י שהם המוחין שלהם לא"ל למ"כ לנור"ך זוג הולדת מוחין חדשים כח"ש כח"ש והנה צעת אצלנות חתלת הצריה כל ה"י יניי דרשית קודם שנצבא חרש"ר לא היה אפשר להצ"ה האר"י המלכ"י פצ"י עם א"ל לפי שה"ה המלכ"י נחמ"ה צדוק"י צדוק"י אלו נחמה ולמטה להבין והמלכ"י כח"ש צדוק המז"ל אצל כיון שנצבא חרש"ר ועי"ד עשה נחמ"ה רוח לצדוק"י חסד"ה צמקור צמקור וצדוק צדוק"י כי אחר שעלה נשמת ה"א לא"ל צדוק המז"ל עם מושכ"י האר"י חסד"ה א"ל האר"י זהו ג"כ מוגיע אלהים לצד"ה כל זמן הדורמיתא שהיה עד חלות שהוא ו' שעות מן צ"ה השמש עד חלות הלילה שאז גמירין כל המוחין להסתלק הרי שמוגיע האר"י את א"ל קוד שם ע"צ למלכות לצד"ה שהוא קוד שם צ"ה ויבין לנקודת השדרשית שבה וז"ש ונחלר לחיפ"ן בת עין קוד נקודת המל' נקרא בת עין כמאדור וכלן כל בעל"ה אימתמר צידה דמרטוימת וסמימם שפ"י :

והנה ע"י הארה זו שהיא מקבלת צבוע שהיא צבוע הדורמייאז הוא גברלת כשיעור קומתו היא היינו כשהיא צבוע ו"ק ולכן כל ביתא אתמפקר בידא דאיתחא והנה כתיב ויקרא אלהים לאור

הנהגת הדירה

לאחר יום ולחשך קרא לילה ופי' הרשבי" ז"ל ויקרא קרא וזמין לההוא אור קדמאה למהוי שלט צימאם ולחשך קרא קרא וזמין להנהו כימאס גרדיין דאייחין מסטרא דמושך למהוי זמנין למשלט בלילה והנה בחלות לילה כבר נתבאר שיש זוג לישראל ולזה והנה א"ל להיות זוג פכ"פ כי הנקוב' דבוקה מאחוריו וז"ל כסירה - והנה סוד הנסירה הוא כי כל האדם שמקבלים זוג ממלעלה הוא כלול מחסדים וגבורות א"ל בהיותם דבוקים שניהם כל א' כליל מחוץ א"ל שניהם שוים במדרגה וכבר נתבאר שאם הזכר והנקיבה הם במדרגה א' א"ל להם להיות פרין ורביין רק הנקיבה לריבה להיות מדרגה פחותה מהזכר בסוד שאמרו ז"ל נחם דרגא וטול אסתא ולכן באותן שש שעות של לילה עד חלות שאז אין שום זוג כמבואר בזוהר בסוד הכתוב שומר מה מליל שומר מה מלילה ופי' כי עד חלות דלא קבילת עלה דכורא נקראת ליל ואחר חלות דקבילת עלה דכורא אקרי לילה באותן שש שעות בכל שעה ושעה יורד הארה א' שמגיע לקצה א' מן הו"ק של ז"ל ומתחלה יורד בחי' החסד אל הז"א ואז נחמין הדריין מקצה חסד שלו ונחמין א"ל הנקובא והחסדים שהיו בנקובא מתחברים עם החסדים של ז"א ואז נשאר קלה החסד שבז"א כולו בחי' א' חסדים והנקובא הראש שלה שהוא נגד קלה החסד נשאר הכל גבורת וזוה נכסרו זה מזה היינו ראש הנקובא שנגר דז"א חסד דז"א מן הז"א ואח"כ יורד בש"י בחי' הגבורה אל הז"א עושה הפעולה כ"ל ואז נכסרו ג"כ נגד קלה הגבורה וכן בכל שעה יורד בחי' א' עד שבשש שעות עד חלות נעשה הנסירה כולה ויכולה לבא פכ"פ ויקא א' מללעותיו אחת היא הנקובא דליתאמר עלה אחת היא יונתי ויבן ה' אלהים או"א את הללע שנגדלת בכל קומת ז"א כשיעור ו"ק שלו אח"כ ויביאה אל האדם פכ"פ : והנה סוד סתימת שערי ג"ע הוא זה וכלל גדול הוא : הנה כבר נתבאר שאין זוג לז"א אלא אחר שיש להם מוחין מאו"א ואין או"א יכולין להמשיך להם מוחין אלא"כ גם הם ימשיכו לעצמן מוחין חדשים מא"א לנורך המוחין דז"א ואז מתעבר' אימא בסוד העיבור שהוא ע"ב רי"ו שהוא סוד הטפה הנמשך ממוחא סתימ' ומתחלקת לג' מוחין וגומתם לז"א אמנם הרי אמרו ז"ל אין האשה מתעברת מביאה ראשונה והכוונה כי לעולם לא תוכל האשה להתעבר אס לא יש לה הכנה כבר מהזכר והוא סוד ההיא רומא דשנך צעלה בליחת' והוא סוד ביאה ראשונה שבליחת' ביאה עושה אותה כלי מוכן להשגיר בה הולד : והוא שאמרו ז"ל אין האש' מחזקת טובה אלא שששאה כלי והנה הכלי נעשה בביאה ראשונה בזהוה רומא דשנך אבא באימא והוא סוד ג' שעות ע"ב שהם סוד ג' שיפין ג' יודיין שמכל יוד"י יולא שם ע"ב והם רי"ו בגי' גבורה בגי' ותר"ב והוא סוד הכלי כי לעולם הכלי הוא בסוד הגבורה ואח"כ בביאה שניה הוא נותן לה טפת חסד סוד שם ע"ב היו"א מיו"ד הכללית ומתחבר ע"ב עם רי"ו ונעשה עיבור' ואז מתעברה מן המוחין הרי בגי' רפ"ס והם סוד רפ"ס גילוינות קדושה שהיו מובלעים בחוך הקליפה בסוד המיתה בסוד מרחפת שאותיות מת מתחפפים על רפ"ס והם מובלעים בחוכם עזה נזכרו ועלו לקדושה הרי נתבאר לך סוד זוג אבא ואימא שזריכים ב' זוגיים הא' לעשות באימא כלי ע"י רי"ו והב' לנורך העיבור ע"י טפת חסד ואח"כ מולידה אימא את המוחין ומתנת המוחין לז"א וזה כל היום כ"ז שהוא יום היא מולדת מוחין ורחמה פתוח בסוד הלידה בסוד החסד ההוא דכתיב וחסד אל כל היום וכבר נודע כי אימא נק' עדן הרי כי כל היום שערי בן עדן פתוחין משא"כ בלילה כי ננעלים השערים כמ"ס לקמן כ"ז היא בזוג או"א אצל בזוג"ג

הנה אמרו רז"ל ראובן נברא מטפה ראשונה של יעקב הקסור ז"ל הרי אמרו אין האשה מתעברת מטפה ראשונה ותירצו כי מעשה באצבע היתה ויכולה להתעבר וכן אמרו כל בית רבי מעוכו באצבע היו ולהבין לך זה הסוד ומחוך הביאור יתבאר לך למה בק"ש שעל המטה אין לה חפלת עמידה אחריה כמו בכל ק"ש והענין הוא ביסוד הק"ש לעולם הוא לנורך זוג או"א כמ"ס במקומו וסוד העמידה לנורך זוג זוג"ג והנה ק"ש זאת שעל המטה הוא לנורך זוג א' דאז"א לעשות לה כלי כרי שאח"כ בק"ש של שחרית תהיה לה הכנה לעיבור ולהוליד המוחין אצל זוג"ג א"ל ב' מיני זוגיים כי אפשר להיות לה כלי בלא זוג לכן א"ל עמידה אחר ק"ש זו כי בשחרית תוכל הנקובא להתעבר בביאה ראשונה כמ"ס והוא כי אמרנו כי כלי א"י נעשה מרי"ו סוד הגבורה והם ה"ג כנודע סוד ה' אותיות מכלפ"ך והם כפולות ומתחללים בקאות של הידים של אימא שהם ה' אצבעות בכל יד כי הם כפולות והנה באשר האימא נותנת המוחין לז"א היא מתלבשת נה"י שלה בכל קומת ז"א היא חגי' של אימא נשאר למעלה מצי"ו וכשמנסחת ידיה למטה הם מביעים עד יסוד נוקי דז"א כי היא מתחלת מנחה ת"ת ולמטה דז"א ובכנים אותם הגבורת שהם סוד רי"ו הכ"ל ששש"י כלי לאימי ויילאו ונתבלו באצבעות עתה נכנסים ביסוד נקובא דז"א ומזה נעשה כלי לנקובא דז"א בסוד הכתוב באר חפרוה שרים שקורם זה נק' היסוד בור שאין בו מים חיים ועתה נכנסו בחוכו מים חיים מאימא שממנה סוד החיים כמבואר בכוונת מלך חיי' ולכן נקראת באר כמו שביארתי זה באריכות בחיבורי שג"ה ושם אנו מפקידים שמוחיו בלילה לנורך המ"י באשר שיש לה כלי מן הידים דא"י עולים המ"י לנורך העיבור

העיצור וז"ס בדרך אפקיד רוחי בדרך דייקא שהוא סוד הכלי הנעשה ע"י הידים דא"י ולכן רמ"ת ב"דך ח"פקיד ר"וחי הוא בא"ר והוא סוד המיעוץ באצבע והנה המלכו' בלילה באשר שהוא שליט' החיונים לריכה להיות שערים שלה נעולים כדי שלא יכנסו זרים בהיכל והיא סוגרת דלת' ונעש' בסוד בחולה בסוד שאמר רז"ל אסתר לעולם טעם בחול' טעם בה כי אסתר רומז בח' היללה שהוא בסוד הסתר פנים של א"ח כמ"ס לעיל ואז נעשית בסוד בחולה והנה המלכות נקראת לכן כנודע הרי כי גם שערי בן העדר נסתמין בלילה ועכ"ז אין אנו לריכין לעשות כלי למלכות כי בכל עת שא"ח נותנים מוחין לז"א הם עושין הכלי לנזקא רז"א בסוד באר חפרוה שרים זה א"ח"א כמבואר בזוהר הרי כתבאר לך כי כוונת הק"ס שעל המטה הוא לנורך זוג שאחר חלות כי עד חלות אין זוג כי אין הכסירה נגמרת אלא עד חלות כמ"ס לעיל ולנורך הזוג שאחר חלות הוא סוד ביאה ראשונה לעשות כלי לאינא כי בכל לילה נסתמו שעריה ונעשית בסוד בחולה ולנורך בכל פעם לעשות לה כלי מחדש והוא זוג חלות ולטעם זה אסור הזוג בחול לפי שאין זוג בחול לנורך נשמות עכ"ז הותר לנוס הארץ אחר חלות באשר כי עכ"פ המקור של נשמות פתוחות ואף שהוא לנורך כלי ולא לנורך נשמות אבל קודם חלות אף לע"ה אסור כי אין שום זוג למעלה והנה מהראוי היה שיאמר זה הק"ס קודם חלות בהקדמו משנתו אך כי עתה עושה בה' כי פעולות יחד ה' הא דתארן והב' שהוא תועלת גדול לנעלות נשמות להל' אותה מכל המחבלים והמקטרגים השוליים בלילה ופוגעים בנשמות שלא יאחזו בה ונעשות לה חלוק' דרבנן כדי שחובל לעמוד בהיכל המלך פנימי' כמ"ס הכל לפניך :

והנה אבא' לך פטולת ק"ס שעל המט' והוא כי אמרו רז"ל שאין לך עבירה שמוליד מזיקין כמו מי שמוציא ש"ז לבטלה שבש"א עבירות נקרא רשע ויש בו עוד חיות קדושה כי אף ש' מורה על קדושה כנודע רק שהוא מובלע בין אלויות ר"ע המורים על ס"א כי ה"ט כנע מפני היותה"ר והיותה"ר גובר בו וטולט עליו אבל מי שגובר עבירה זו של ס"א הוא נקרא רע רבנ"ב ויהי ער בזר יודו' רע בעיני ה' כמבואר בזוהר ונסתלק ממנו אור המורה על הקדושה ונשא"ר רק רע כל היום וכן היה חסא דור המבול שאמר עליהם רק רע כל היום ואמרו ברוחמין קלקלו וברוחמין נדונו ופ"י ברוחמין קלקלו בהולאת ש"ל ואמרו רז"ל שאינו רוחה פני שכינה ולא כנס בנחיתתו של הקב"ה דכתיב לא יגורך רע ואמרו שגדול עונו מנשא וכמעט שנעלמים ממנו שערי תשוב' ואמרו הטעם לפי שגון זה פוגמת במש"י כי ע"י הרהור ביום בא לידי קרי בלילה וכדי להבין לך זה הסוד צ"ל מה שכתב' נחבא' כשנבדד' דלחמ' אחת' עובד' לעיל' והיינו בצור' נשמתו ש"ס לו למעל' כמו שמבאר שפ"י שאד"ה"ר נדונו עס מהו בחול ולא המחין עד שנכנס שבת גרם פגם למעלה למעל' עד שורש נשמתו ולפי שאד"ה"ר היו כלולים בו כל הנשמות עד סוף כל הדורות לכן גרם מיחה לכל העולם והנה זה המוציא ש"ל הרי הוא משמש בלי כלי וכמו שהוא משמש בלא כלי בן הוא מעורר עובדא לעילא לעילא שיואל הטפה מדעת עליון ממנו סתימא"ה סוד מחשבה העליונה כנודע כי גם למטה באדם הטפה בא מן המוח כנודע ויורד דרך ח"י חוליות השדרה עד שבא אל הברי' קודם ואז כל האברים מתחממים ונותנים כח לאחור טפה בסוד הכתוב ואין נסתר מחמתו כמבואר בזוהר וז"ל ברוחמין קלקלו וכמו שהוא הולך הטפה לבטל' בלי כלי בן הטפ' היורד ממנו סתימא"ה למעל' היורדת דרך ח"י חוליות השדרה של אבא' שבו ש"ס ידו' ש"ס בו' ירופים שבהם ח"י אלויות ולנורך לחבר הם ידו' שהוא באבא' עם הכלי סוד יסוד אינא' שהיה סוד ה' ואז נשלט ש"ס הו"ה אבא' הוא גורם שיואל הטפה בלא כלי והיה לבטלה היינו שחושפת אותה טפה קליפת נוגה שהיה סוד ההוא תהילא

דעשקת לנשמתא כמבואר בזוהר במאמר הספא ומשם לוקחת הטפה ההיא אמה שפחה בישא אשת זנונים והיא לבטלה כי הקליפה לבטה דכתיב הרה עמל וילד שקר ונברא ממנה בן אין מועיל תשובה כ"ז שהורע ונקרא ננעי' בני אדם הנה כמו מי שעבר על עריות והוליד ממנה בן אין מועיל תשובה כ"ז שהורע קיים בעולם כמסא"ר"ל בן זה העון שכ"ז שאותו מזיק קיים אין מועיל לו תשובה כי סוד התשובה הוא תשוב ה' היינו שיואל אותה נינון מן הקליפה ותשוב אל הקדושה ואז תשוב ה' לחבר עם יהיו אבל כל זמן שזה המזיק קיים אין תשובה מועלת לו וזהו רע בעיני ה' עיני דייקא סוד תכמיה ב"ה"ה בגי' עי"י שהוא גורם פרידה ביניהם ולכן תקנתו להרב המזיקין שהוליד וחזר הנינון קוד' שכ"ז שהיה בחוק הקליפה הוא בסוד המיתה כנודע ואחר שממית לס"א ויואל אותו נינון הוא עולה בסוד החס"י ובמה יוכל להמית את המזיקין אלו עי"ק"ס שהוא סוד חר"ב פיפיו"ת כמ"ס ירכנו על משכבות רוממות אל בדרום ומרב פפיות בידם הוא סוד התקון כמ"ס לפניך והוא כי אמרנו' שביקר התשובה באותו מקום באותה אשה' הכוונה שרים האדם תחלה להתחרט על שגטותיו ולמחול כל אדם מי שהעניש כנגדו כדי שיוכל כוונתו לנעלות למעלה בלי שום מקטרג ויכוון להוריד שגטותיו עליון מדיקא' עלאה מתקון עליון שהוא ש"ס א"ל כנודע וזה האור היורד מתקן זה הוא ממת כל הקליפות בסוד אל זועם נועם לא נאמר אלא זועם לאחריו משמע כמבואר בזוהר ואז יורד זה האור ומאיר במזל עאלה שהוא נזר' חסד המתהפך נזר' אשר ממנו יונק אבא' עאלה וממנו למזל

הנהגת הליכה

למזל תחלה שהוא נק"ה בני' קס"א שהוא ה"ה ביד"ן שממנו יונק אימא עלאה ששניסם אחוים בנרן של א"א בסוד קנה כחמה קנה בינה והדיקא דא"א חופף עליהם ומדוונים יחד ע"י דעת עליון והוא אותו מקום שפנס בו ואותה חשה הוא אי' שפנס בה תחלה שהפרידה מן אבא כמ"ס לעיל ועתה בזכותו מתייחדים יחד והוא מזיק באשר כי שרשו ממקום גבוה הוא רוצה לעלות ולניק משרשו והאור יורד מרעת עליון שהוא האור שירד מתקון א"ל וממית אותו ומזיק והניזון קדוש שהיה מתלבש בו חוזר למעלה ונעשה מ"א לאימא ואז חשב ה' להתחבר ביה"ו ויורד האור של ג' יודין שהם סוד ג' שמות ע"ב בני' וחר"ב לאימא שהם מלכיים לבי ידים של א"א כנודע וזה רוממות אל בגרוס פ"י כי יש א"ל עליון והוא בדיקא דה"ל ויש א"ל צפ"י הסדר ולכן מפרש ואומר ירננו על משכבות' במשכבותם לא נאמר אלא על-משכבותם והוא על ענין משכבותם על מה שפגמו במשכבותם ובמה פ"י ואמר רוממ' א"ל פ"י שיכוין להוריד השפע מא"ל עליון וזה רוממות אל ויורד אל הגרון שם אחיזת אור"א והוא בגרוס ויורד השפע של ג' ע"ב בני' וחרב בידם שהם הירידים של א"א שהם מתלבשים באימא ונעשה חבור ביניהם והוא עיקר החשובה ומ"ס וחרב פיפיות הוא ע"פ שמבואר בזהר שאמר שמא דהוי"ה חרבה דקב"ה דר"י נחמק דיליה י' דא חרבה ו' רוממא ב' ההי"ן ב' פיפיות דיליה והנה כבר נודע שב' ההי"ן של הוי"ה רוממ' לאי' וברת' ונתי' לעיל שהג' ע"ב שהוא בני' וחר"ב בני' ר"י בני' בצורה הם סוד הגבור' שמה' נעשה הכלי של א"י וברתא כמ"ס לעיל הרי זה הג' ע"ב שהם בני' וחר"ב הם לוצרן תימא וברתא שהם סוד ב' ההי"ן של הוי"ה הנקראים פיפיות והוא וחרב פיפיות בידם והנה לפי שאין עליה ע"י שם מ"ב שהוא בני' אלו"ה אשר מזה נעשה חלוקה דרבנן לנשמתו כדי שיוכל לעלות ולא יאחזו בה החלונים כס"י אמרת אלו"ה ואמר' מלשון מלכ"ס כמד"א בלע אמרתו ואמר' בלע פורפירא דיליה ולכן תקנו בק"ש תפלת אלף בכה וכוונתו יתבאר במקומו ומי שאינו מכיר בזה הסם החלונים נאחזים בנשמתו בסוד הכחוש וזוהי לשדים לא אלו"ה פ"י שלא כונו לשם אלו"ה ושאר פסוקים שאומרים בק"ש זו יתבאר במקומם :

הנה

בעד הסלון נקפתי הסלון של מעט הכתי' ואומר לי לבי שמה שרשם בסידור כתיבת יד וגם בשערי ליון בדפוס בנחם הק"ס זאת ומתחיל השכיבו קודם ברכת המפיל ולפ"ד הוא טעות גמור רק מתחילה הוא יהיה רצון ואח"כ מיד ברכת המפיל שמע והיה אם שמוע פ"י לזית הנה מטתו שלשמה ברכת כהנים יושב בסתר הכל כאשר חסר לפניך וסים עיניך ולכן בהם :

רבנו של עולם הריני מוחל וסולח לכל מי שהכעיס והקניט אותי או שחמא כנגדי בין בגופי בין בממוני הן ברצון הן באונס הן בשוגג הן במזיד בין בגלגול זה בין בגלגול אחר ולא יענש שום בר אינש בשבילי ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שלא אחמא עוד ומה שחממתי לפניך הריני מתחרט על העבר ודריני מקבל עלי לשוב אליך בתשובה שלימה בלבב שלם ולתקן כל מה שפגמתי ע"י עונותי ואתה אל רחום וחנן סחוק ברחמיך הרבים כל פשעי ועונותי וחמאי אבל לא ע"י יסורים וחלאים רעים יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

ברכת

המפיל הוא כי בכל לילה חוזר ה"א להיות ב"ק כמו שהיה בתחלת הא"י והמוסין שלו מסתלקין ואז נשאר בסוד הדורמיטא שלטנס זה חרמתי נופלת על בני אדם ואז א"א אינו מאיר משם ע"ב לשם ס"ג שהוא בסוד עיני ונשאר בסוד השינה ותנומה על עפעפי שאינו מאיר לשם מ"ה שהוא בדמיון עפעפים ומאיר לאישון בת עין שההארה היוצא משם ע"ב מאיר לשם ב"ן נקודת המל' דבירה יתא' אתפקד וכל יומי גרדונין דאחזיון כולהו נפקי כל חד לאחזיון ולכן אנו מתפללים יהי רצון שילינו מהם ונריך לבוין לשם אלו"ה שהוא רומ' לשם מ"ב המעלה את הנשמות ושלא יאחזו בה החלונים ויכוון לבי בחי' נשמתו שהם ר"י שיעל כולם ע"י שם זה היינו בחי' נשמתו כשם אל בחי' רוח בלות ו' בחי' נפש בלות ה' ואומרים שחשיכונו לשלום הוא סוד יהוה המאיר לנוק' לבדו כי התי' הוא בסוד הדורמיטא ואח"כ אינמרים ותעמידנו לחיים טובים כי אחר חלות שהוא שעת קומת האדם גם התי' מאיר זה וזה לחיים טובים ת"ת ולשלוט יסוד ותן חלקו בחורףך שיעלה נשמתו לישיבה של מעלה ושלא ישכח מה שילמוד וישלוט בי יא"ט שיתעברו בו נשמות דריקים לסייע אותו להרגיל לדבר מזהו ואל ישלטו בי יזה"ר שלא יתאחזו בנשמתו נשמת רשעים שלא ירגילו אותו לדבר עבירה ואל יבהלוני כו' בחזרת נשמתו שלא יפגעו בו אותם כחות המראים לאדם חלומות של שוא כדי לבלבל אותו ושישכח מה שלמד למעלה ותהא מטתי שלימה נפיך שלא יכשל בעון קרי והאר עיני כו' שלא יט' שיהיה גדולה שהיא בזה מ"ס הנק' מות כמו שהיה דוד מתירא מזה ולא ישן רק שיחין נשמי' ש"כ הוא מסתגר רחיים ברוך אתה ה' בהאיר עיניו של ת"ת הוא מאיר לכל העולם כולם ע"י מלכות שנקרא' כבודו כבוד ו' כנודע ובכתבי האר"י ז"ל ברך רבוע אלהים בני' ר' וכ"ס אותיות מלוי המלוי דהוי"ה הרי ברוך אתה חסד ה' הוי"ה רס"ג והוא באימא שהוא מאיר לעולם ת"ת סוד ו"ק הנקרא עולם כבודו מלכות :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המפיל חבלי שינה על עיני ותנומה על עפעפי וטאיר לאשון בת עין יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלרי אבותינו שתשיבינו לשלום ותעמידנו לחיים טובים ולשלום ותן חלקנו בתורתך וישלש בנו יצר טוב להרגילנו לדבר מצוה ואל ישלש בנו יצר הרע שלא ירגיל אותנו לדבר עברה ואל יבהלנו רעיונו וחלומות רעים והרהורים רעים ותהא ממתן שליטה לפניך והאר עיני פן אישן המות ברוך אתה יהוה המאיר לעולם כולו בכבודו :

אל מלך נאמן דע כי ק"ש זאת פעולתה אחר מלות כי עד מלות אין שום זוג כמ"ס בקהמלה וזנה כבר ידעת כוונת ק"ש למחר רמ"ס שייפין דרובכא בנוקבא ע"י רמ"ס תיבות שנק"ש והנה הם חסרים ג' ונשלמים ע"י מורת הש"ך ג' תיבות ה' אלהים אמת ולכן ביסוד ל"ל אל מלך נאמן להשלים ה' תיבות :

שמע

מלכות נקראת ש"ס לפי שהוא מקבלת מת"ת ויסוד שהם סוד ב' שמות הוי"ה שד"י כדודע והם בנ"י שם וגם יש זה כלליו רפ"ט נילוני שהם ד"פ ע"כ היינו שם הוי"ה במלוי יוד"ן הוא ע"ב וס"ב עם עשר אותיות הוא ע"ב ומ"ה עם הוי"ה הוא ע"א ורובע הוי"ה בנ"י ע"ב הרי ד"פ ע"ב שהמ"ל מקבלת מהם והי' בעצמה שם ב"ן הרי רפ"ס ב"ן בנ"י ש"ס ע"י הוא ע"י רבתי שהמלכות מקבלת מנ"ס דל"י כ"א כלול מעשר הרי ע"י ולפי שזה רומז לא"י לכן ע"י רבתי כי אחרון דרבינן בל"י כמ"ס בזהר גם בשם ב"ן עצמו יש בזה ידות ציור זה יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה הרי יש בו ה"פ יד בנ"י ע"י ונשארו ג' ווי"ן משם ב"ן שלא בלו אל המסבון והם ג' :

גם שם ס"ב עם האותיות הוא ע"ב ובהסתר חשבון ד' אותיות יי"א נשארו ס"ט וע"ה הוא ע"י :

ישראל י"א קפי ישראל וזאת צדור נכרי ישראל וזהבזה והוא מקבל מן יס"ס מן סוד"ג שלו וזהו ישראל ש"ר אל שיר משמאל אל מימינא והנה עתה בלילה לא נשאר ב"א רק קיסטא דחיותא שהוא סוד מוחין פנימין דקטנות דאימא וא"י ח"י נכס"י בו מקיפי קטני דל"י והם סוד מלוי א"י בריבוי המלוי לבד בלא אותיות השרשי בנ"י ש"ר ומסבון אותיות של מלוי מלואו דא"ה"ה שהם מ"א אותיות בנ"י אל"י הרי ישראל :

יהוה אלהינו יהוה אחר שקבלו ז"ל כח מיש"ס ותבונה הם עול"י בסוד מ"י לאו"א ואו"א מושכים שפע הארה מן דעת עליון הבגד ב"ן מוחא ובוכללות דל"א ומשם נמשך לריקנא דל"א המופק על או"א ואז הם ומזדווגים ע"י הדע' המכ"י מן מולא על"א וזהו יהו"ה אבא אלהינו אימא יהו"ה דעת ויורדי' מן דע' ג' יוד"ן שהם סוד ג' טפין דלאודריקו ממ"ס והוא סוד י' המסתל' לנ"י יוד"ן והם ג' שמות ע"ב בנ"י וסר"ב שהוא בנ"י ג' גבור"ה והוא סוד רוחא דשביק בה ציאה ראשונה שמיני נעשה לה כלי להיות הכנה להשפיע וזה הכוונה להיות הפעולה אחר מלות כמ"ס וגם עתה ע"י הארת ג' ע"ב היורד מדעת עליון שהם בנ"י וסר"ב עי"ן וימחו כל המזיקים שנבראו ע"י טפת קרי שילאו ממנו בין באונם בין ברזון :

אחר ז"א נקרא א"י שכולל ט"ס והוא סוד הוי"ה ונוקבא ק"י ד' לפי שעומדת נגד ד"ס דז"א והיא סוד אדנ"י חכיון למדרס יחד בסוד יאדהוה"י ועולים שנית בסוד ע"י לאו"א לצורך זוג להולדת המוחין ולכן לררך למסור כאן גם נשמך על קידוש השם ולקבל עליו ד' מיתות ב"ד ע"י ד' אותיות אדנ"י שהיא דמ"א מלכותא א' סקילה ד' שריפה כ' הרב י' חנק ויעלה בח"י נר"י שלך עממם למי"י וכולם לשם ס"ב שיש בו ג' יוד"ן וא' שהם יי"א שהספרו למעלה בכוונת שמע משם ס"ב מזה נעשה עתה ע"ב שלם והם מ"י דל"י ומזדווגים יחד לאו"א בסוד הוי"ה א"ה"ה כזה יאדהוה"ה ויורד הטפה שהוא סוד יו"ד ה"י ו"י והי' מחלונות או"א עצמן שהוא זוג מתחון לצורך עשיית הכלי להיות לה הכנה לעיבור ומלטרק ע"ב זה עם רי"ו ה"ל ונעשה עיבוי' אכל עדין לא נעשה סוד העיבוי' כ"א בשמירת זה הטפה הם סוד מוחין דז"א שהם סוד וי"ק גדלות ולבוש אל"ף ה"ה יו"ד ואח"כ יורדין ד' אלפ"ן מן ד' אה"י"ה בכתר לאה ומתחלק לרי' מוחין וכל רי' כליל מר' הרי י"ו אורות והוא סוד ד' רבתי דלמחר ששיעורו ד' דלתין בנ"י י"ו וכוונה זו לצורך זוג שאחר מלות נעשה הכוונה שד' ע"ב בנ"י רפ"ס סוד רפ"ס ילוצות שהיו בסוד מרחפ"ת מת רפ"ס עתה עלו ע"י הארת א"א סוד א' הרומז אל הכתר ומלטרק עם רפ"ס הרי טרף ואז טרף נתן ליריאו יחזרו לעולם ברייתו שבזה נחקן פנס הכרית קורם וז"ש לא יסבך עד יאכל טרף :

ברוך חכמה דל"א שם צינה דל"א בבדור חו"ב דל"א מלכותו כתר דל"א חכון עתה נעשה כלי לנזק' דז"א ע"י רי"ו והוא המס' אור מחב"ד דז"א שבהם מתלבשים חו"ב דל"י שהם ב' ידיים שלה והם עושים הכלי ע"י ג' ע"ב בנ"י רי"ן שהם הוי"ה דרובע יו"ד יו"ד ה"ה יו"ד ה"ה וי"ו יו"ד ה"ה וי"ו ה"ה הרי ג' פעמים ע"ב בנ"י רי"ו והם נכנסים בחב"ד דל"א ומשם יורדים ליסוד דל"א ונעשה הכלי לצורך העיבור וכתר דל"א נעשה מן ד' אלפ"ן במלוי שהוא בנ"י מד"ה והנה

ק"ש ער המטה

והנה ברור הוא חכמה דלפה שם בינה דלפה כבוד דעת דלפה הכולל בחוכו חסדי וגבורות מלכותו
 כתר דלפה

לעולם ועד חכוון תחלה במלת לעולם ועד בלא מ"ם סתומה של לעולם רק לעולם ועד שהוא
 ב"י רי"ו ב"י ותר"ב ורי"ו הראשון הכל הרי ב"פ ותר"ב להמית המזיקין שנבראו מטפת קרי שלו
 והניצוץ קדוש יעלה עם נשמח בפקדון ברחם נוקבא דז"ל שהיא סוד מ"ם סתומה של לעולם והוא סוד מ"י ויס
 ליצירת הולד ומניס רומניים סוד אה"י בדבוע שברחם הנוקבא הוא ב"י מ' בהסרת ד' אותיות
 השטריות היינו משבון ד' נשאר מ' והס סוד ב' דלתות שברחם שהם סוד מ"י סתומה כזה ם
 ותכוין כי נשמח הוא רק בפקדון להתחדש בעת קומך ממטף והניצוץ יטיירו ב"י יוס רמ"ם
 אברים שלהם ע"י רמ"ם תיבות שבג' פרשיות בקים כמ"ש לפניך :

ואדבת וגו' בכוונת הנו' בשטרות חכוון כי ב"י זו יש מ"ב תיבות נגד מ"ב אותיות של מ"ב
 ותעשה מרכבה ראשך לשם מ"ב שהוא בראש ז"א ותכוון כי עמה יורדים ה"ח בדעת
 ז"א ולכן יש ב"י זו ה' פסוקי מתחילין בו' ומסיימין כך' הרי ה"פ כ"ו שהם סוד ה"ח והנה ה'
 הו"ו"ת ב"י ק"ל ותכוון להוריד מסד מ"זא שהוא סוד ע"ב הרי ע"ב ק"ל לתקן ראש הנוקבא
 בסוד הנה ה' רובב על ע"ב ק"ל ותכוון להעלות מי"ל לנוקבא ע"י ה' בנים הנזכרים ב"י זו
 והם ככ"ל ב"י ב"ן ו"בכל מ"אודך ו"היו ר"ת ב"י ב"ן ה"דברים ה"אלה א"שר א"כני מ"אודך
 ר"ת ב"ן ה"אלה א"שר א"כני מ"אודך ה"יוס ר"ת ב"י ב"ן ב"ם הוא מ"ב ור"ת של ב"שבתך ב"יתך ו"בכלתך הוא
 עשרה ב"י ב"ן הרי ה"פ ב"ן והס סוד ה"ב שביסוד נוקבא ד' בנים נמשכים מ"זא ב"י יאסם שהוא בסוד נגד ד'
 בנים דברה חודה : ו"בן ה"ה הוא מ"ב של נוקבא ו"זה נמשך לנוקבא סוד הרא"י שהיא עולמית דלית לה
 עיינין בסוד הכתוב וירא ה' כי ס"ר לראו"ת ה' בנים ב"י ס"ר שמהם סוד הראו"ת : ע"ב
 והיה אם שמוע וגו' בכוונה הנו' בשטרות : ב"י זו לר"י לכוין כי יש בה ע"ב תיבות ותכוון לשם
 כל אחד כליל מג' אותיות לפי שהם סוד חב"ד דז"ל הם סוד ע"ב תיבות וחכונ' ה"אליס

מג' פסוקים ויס"ע ויב"א וי"ם בסוד ישר הפוך ישר כ"א יש בוג' אותיות ותעש גופך וב' זרועיך מרכבה
 לשם ע"ב זה והנה ע"ב תיבות אלו מסתיימים עד תיבות ושמתם ומן את שאתר ושמתם עד סוף
 הפ' יש ב' תיבות נגד ב' שטרי בינה שהם ביסוד אימא ותתגלים בזהו דז"א ויורדים אל בטנו ולכן
 חכוון כי צנןך ומעיך הם מרכבה אליהם : וב"י ליצית יש ס"ט תיבות ולכן בלבור הש"ץ חזר
 ג' תיבות ה' אלהיכם אמת להשלים לע"ב ויחיד אומר קודם ק"ש אל מלך נאמן להשלים אלו ג'
 תיבות : וזהו הע"ב חכוון לג' ע"ב שבג' פסוקים ו' ו' ו' כולם ביושר והם בנה"י דז"א ותכוון לעלות
 ב' ירכיך וברית שבוך קודם מרכבה אליהם והנה ב"י פרשיות שהם מ"ב תיבות וע"ב תיבות וג' תיבות
 וע"ב תיבות הרי רל"ו תיבות שהוא שיעור קומה של מעלה בסוד הכתוב גדול אדונינו ורב
 כ"ם ב"י רל"ו ופסוק שמע הוא ו' תיבות ובשכמל"ו ג"כ ו' תיבות הם סוד המוסין
 שהם ד' וכל אחד כליל מג' שהם י"ב הרי רמ"ם ותכוון לחבר רמ"ם שייפין דרבורא עם שייפין
 לנוקבא בסוד השם יאדרונה"י ותכוין כי רמ"ם אלו הם ג' ג' שנות ע"ב שהם מלוי הו"ו"ה
 בידר"ן הוא ע"ב וס"ג עם י' אותיות הוא ע"ג ושם מ"ה עם הו"ו"ה הוא ע"א הרי ג"פ
 ב"י רי"ו ול"ב תיבות הרי רמ"ם ועם ו' כוללים של ו' אלהים שהם סוד מוסין דקטנות הרי רומ"ם להרוג
 בו המזיקין שולדו מטפת קרי :

אח"כ יאמר מנזור הללויה שירו לה' וגו' :

הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים ישבה ישראל בעושי בני
 ציון יגילו במלכם יחללו שמו במחול בתוף וכנור יזמרו לו כי רוצה יהוה בעמו יפאר
 עניים ביישועה יעלו חסידים בכבוד ירגנו על משכבותם רוממות אל בגרום וחרב פיפיות
 בידם לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאומים לאסור מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל
 חסידיו הללויה :

בגרום להוריד הארת תקון א' דיקנא קדישה שהוא אל אל הגרון ששם יש ג' אלהים ב"י גר"ן
 שהם סוד הוורדין סוד הדינים שמהם באים מוסין דקטנות וממנו יונקים א"ל יומתקו ע"י הארת
 דיקנא קדישה הסופך על הגרון ואז יורד הארת ג' יורין שהם סוד ג' ע"ב מרת עליון לעשות כלי
 לאימא

לאומא וברחא וזהו וחרב פיפיות בידם כמ"ש בהקדמה וזהו החרב חרב נוקמת נקם צרית שהורג המזיקים שנבראו ע"י שפסם צרית קודש ואז יש חבור בין אומ"א שהם סוד הוי"ה אלהי"ם כנודע בגי' יצ"ק ובין ז"י שהם סוד הוי"ה אלהי"ם בגי' ל"א שתחלה היה נרגן מפריד אלוף ועתה נתחברו והניצוצות אלו שעלו בקודש נעשה מהם צרית טרסה כמו גר שהוא כקטן שנוצר דמי ג"ר בגי' יצ"ק ל"א סוד חבור חו"א חו"א ואז הנוקב' נעשה נסוד בלר מים חיים וזהו ר"ת ר"וממות א"ל ב"רנוס ר"ת בלר גי' ד' שמות הנ"ל ותכוון שיעלה הנוקבא שהיא רחל שהיא סוד ר"ת עם נשמך הנופקרת צידה לצורך מ"א לאומא עלאה ותכוון כי בשם צ"ן יש בו ד' הסי"ן וכל ה' יש בו ג' ל"ורים או ד"י או ד"ו או ג' ווי"ווג' ל"ורים הרי בגי' מ"ב הרי ב' הסי"ן הם פ"ד וע"ה הוא פ"ה וד' הסי"ן שיש בשם צ"ן הם צ"פ פ"ה הרי פיפיות והוא החרב הנוקמת נקם צרית :

אח"כ יאמר הנ"ל מטתו גי"פ :

הנה מטתו של שלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל כולם אחוזי חרב מלומדי מלחמה איש חרבו על יריכו מפחד בלילות :

הנוקב' שהיא צהיכל ק"ק דצריאה הנקרא מטת בסוד הכתוב מרחוק ה' נראה אלי והוא מרומנו צחיב' ה"ה שהוא בגי' ששים שהם סוד וי"ק בכלילות עשר והנוק' שהיא סוד ד' ונחסרו ממנה ו' סוד ששים עתה נשלמי בקומה שלימה והוא נרמז באמריך פסוק זה גי"פ שיש בו ס' תיבות :

ואומר פסוק יברכך גי"פ :

יברכך יהוה וישמרך : יאר יהוה פניו אליך ויהונך : ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום :

סוד המטה של שלמה ואח"כ אנו אומרים ברכת כהנים שיש בהם ס' אותיות להעלותה אל האל"י ולהשלימה שם גי"כ בסוד עשר אח"כ אנו אומרים יושב בסתר עליון שיש בו גי"כ ס' תיבות עד תיבות מחסי לבס' הבריאה ואזי' וזהו בסתר עליון סוד אצי' כלל שדי סוד הבריאה שבו מאיר שם אל שדי כנודע גם טוב לכוון בשם כ"ב הוי"א מ"כ והוא ברי"ז יברכך אנקת"ס יהוה פסח"ס וישמרך פספס"ים יאר יהוה דיוקס"ים והם נמלאים ע"פ חלופי אותיות כגון אצב"ש ואצב"ס וכיוצא בזה :

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן אומר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו כי הוא יצילך מפח יקוש טרבר הוות באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם מדבר באופל יהלך מקטב יישור צהרים יפול מצרך אלה ורבה מימינך אליך לא ישרק בעיניך תביט ושלומת רשעים תראה כי אתה יהוה מחסי :

אליך לא יגש הרי אלי בגי' מ"א וע"ה הוא מ"ב רומז לשם מ"ב המעלה הניצוצות למעלה כנוד' ונכללים בדיקו' קריש' דלרס סוד הס"ת שיש בו הוי"ה בגי' כ"ו ושם מ"ה הרי כ"ו מ"ה בגי' ע"ה הנרמז ברי"ת כי אתה יהוה מחסי :

סדר הוידוי לר"ך לומר מעומד עד גמירא : ותסלס יתשוב מה שחטא ביום זה ויתחרט חרטה גמירה ויקבל עליו שלא לעשות עוד ואז מודה ועוזב ירוסם :

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתהנתנו שאין אנו עזי פנים וקשה עורף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אבותינו ואנחנו חטאנו : אשמנו בנדרנו גולנו דברנו דופי העוינו והרשענו וזרנו חסמנו טפלו שיקר ומרמה

הנה אמרו ז"ל יש ש"ס אותיות לתורה נגד כלל ישראל

ק"ש על המטה

ומרמה יעצנו רע כזבנו לצנו מדרנו נאצנו סרנו עוינו פשענו צרנו קשינו עורף רשענו שחתנו תעבנו תעינו תעתענו סרנו ממצותיך וממשפטך המובים ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

נשמנו בלוחות אלה שהוא נאמן בו לכן חקנו הודיו ע"פ א"ב שצ"ו יתקן אותו אות שנאמן בו : והנה נחזיר בנצורי שנה"ע שלם העליון שהוא ת"ת הוא נבנה מכ"ב אותיות שנצטוו בבינה ובו תלויים כל הנשמות וכל א"י יש בו ליורו צפ"ע כסוד הכ"ב לימורות כללים כמבואר בנצורי שנה"ע הכ"ל וכל א"י מכ"ב לימורת יש לו כמה וכמה לימור עד ש"ר ולדס המופל הוא סודם לימור שורש נשמנו והספסע שהם סוד ה' חסדים הולכין דרך עקלתון ועתה תשוב ה' ונתקן הכל והנה יש בזה הודיו כ"ז תיבות נגד כ"ז אותיות עם אותיות מנצפ"ך :

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנשמות והנגלות אתה יודע אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי אתה חופש כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עינך ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתמחול לנו על כל חמאתינו ותכפר לנו על כל עוונותינו ותסלח לנו על כל פשענו :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שאם חמאתי לפניך חטא גדול ופגמתי באות יי של שמך הגדול והקדוש יהוה וגרמתי לסתום כל הצינורות מן אות יי המאיר לאות א' משמך הנכבד אדני ועי"ז נתחייבתי בב"ד הצדק סקילה וכיוצא בו שהוא דין סקילה הרי אני מקבל עלי ברצון נפשי מיתת סקילי והריני כאלו נסקלתי ע"י אות א' של שם אדניי בב"ד הגדול שבירושלים על דבר כבוד שמך ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותיחדך שלשה אותיות ראשונות של שלשה שמותיך הקדושים שהם יהוה אחי"ה אדניי והג' אותיות הם יא"א ויאיר שם קדשך יי"ד ה"י וי"ו ה"י ויאיר ברצונך בעולם אצילות בלי שום מניעה ומטנו יושפע אני עבדך בן אמתך שפע אור לשורש נשמתי לסייע אותי ליראה את שמך יראה פנימיות יראה מאהבה אמן :

ודע מי שלל קרא ק"ש עם ברכותיו בין בשוגג או במזיד שהוא סוד היסוד הוא פוגם בלוחות א' של הו"ה וכסע ע"כ המאיר בל"ז ולכן נשתה מקבל עליך מיתת סקילה שהוא נגד אות יי של הו"ה תכונן ביסוד שם זה הו"ו יה שהוא יסוד ה' תמחה להעלות למעלה וליתרה בוי' ושניהם יתייחד בוי"ה ויסוד זה בבי' א"ל שם הסוד היוצא מר' אותיות של מלוי ס"ב שהם ייא"י שהם האותיות שצריך לכוון בהם בכוונת ק"ש כנודע :

ואם עבר שלל הניח תפילין הוא פוגם בלוחות ה' ראשונה של הו"ה לכן צקבך עליך שריפ' שהוא נגד ה' ראשונה תכונן לימור זה שהוא יי"ה ו"ה ה"ו והוא בבי' הכל בבי' מלוי של שם ס"ב ויסוד זה הוא למקד אות' שהם ב' אותיות יי"ה ע"י ז"ל שעולים כסוד מ"ל לאות' וז"ל הם ב' אותיות ו"ה ואח"כ אינא שהו"ה סוד ה' כוננת מקיפי מוסין לז"א שהוא סוד ה' והוא סוד הנחת תפילין כנודע :

דבר כבוד שמך : ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותייחד שלשה שמותיך היקרים היינו ג' אותיות שניות של שלשה שמותיך יהו"ה אהי"ה אדנ"י שהם הה"ד וברצונך יאיר שם קדשך יו"ד ה"י וא"ו ה"י בעולם הבראה בלי מונע ומשם יושפע אני עבדך בן אמתך שפע אור לשורש נשמתי לסייע אותי לשוב לפניך בתשובה שלימה אמן :

ואם חטאתי לפניך ופגמתי באות ו' של שמך הקדוש יהוה וגרמתי לסתום כל הצינורות מן אות ו' המאיר לאות ג' של שמך הנכבד אדנ"י ועי"ז נתחייבתי בב"ד הצדק מיתת הרג וכיוצא בה שהוא דין הרג הרי אני מקבל עלי ברצון נפשי מיתות הרג והריני כאלו נהרגתי ע"י אות ג' של אדנ"י בב"ד הגדול שבירושלים : ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותייחד שלשה אותיות שלישיות של שלשה שמותיך הקדושים שהם יהו"ה אהי"ה אדנ"י והג' אותיות הם וי"ג וברצונך יאיר שם קדשך יו"ד ה"ה וא"ו ה"ה בעולם היצירה בלי מונע ומשם יושפע אני עבדך בן אמתך שפע אור לשורש נשמתי לסייע אותי לעסוק בתורה לשמוע ללמוד וללמד

ואם חטאתי לפניך ופגמתי באות ה' אחרונה של שמך הקדוש יהו"ה וגרמתי לסתום כל הצינורות מן אות ה' אחרונה המאיר לאות י' של אדנ"י ועי"ז נתחייבתי בב"ד הצדק מיתת חנק וכיוצא בה שהוא דין חנק הרי אני מקבל על עצמי ברצון נפשי מיתת חנק והריני כאלו נחנקתי ע"י אות י' של אדנ"י בב"ד הגדול שבירושלים ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותייחד ג' אותיות אחרונות של שלשה שמותיך הקדושים שהם יהו"ה אהי"ה אדנ"י וג' אותיות הה"י וברצונך יאיר שם קדשך יו"ד ה"ה וי"ו ה"ה בעולם העשיה ומשם יושפע לעבדך בן אמתך שפע אור לשורש נשמתי לסייע אותי לקיים מצותיך אשר צויתנו וישובו וייתחדו הרסר אתון קרישין שמא קרישא דאיהו יאאהרדינהה"י בחיבורי שלים אמן והרי קבלתי עלי ד' מיתות ב"ד לכפר על כל עונותי שחטאתי ושעויתי ושפגעתי לפניך לתקן כל העולמות ושפגמתי בהם ולייחד כל העולמות וכל השמות ביחודא שלים בשם כל ישראל אמן :

ואם חטאתי לפניך ופגמתי באות ה' אחרונה של שמך הקדוש יהו"ה וגרמתי לסתום כל הצינורות מן אות ה' אחרונה המאיר לאות י' של אדנ"י ועי"ז נתחייבתי בב"ד הצדק מיתת חנק וכיוצא בה שהוא דין חנק הרי אני מקבל על עצמי ברצון נפשי מיתת חנק והריני כאלו נחנקתי ע"י אות י' של אדנ"י בב"ד הגדול שבירושלים ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותייחד ג' אותיות אחרונות של שלשה שמותיך הקדושים שהם יהו"ה אהי"ה אדנ"י וג' אותיות הה"י וברצונך יאיר שם קדשך יו"ד ה"ה וי"ו ה"ה בעולם העשיה ומשם יושפע לעבדך בן אמתך שפע אור לשורש נשמתי לסייע אותי לקיים מצותיך אשר צויתנו וישובו וייתחדו הרסר אתון קרישין שמא קרישא דאיהו יאאהרדינהה"י בחיבורי שלים אמן והרי קבלתי עלי ד' מיתות ב"ד לכפר על כל עונותי שחטאתי ושעויתי ושפגעתי לפניך לתקן כל העולמות ושפגמתי בהם ולייחד כל העולמות וכל השמות ביחודא שלים בשם כל ישראל אמן :

ואחר שקבל הדי' מיתות ב"ד בכל א' מהם מתפלל על עצמו כמסר"ל אפילו חרב חרה בו' אל ימנע עלמו מן הרמנים :

אח"כ תאמר תפלה רבי נחמיה שהוא אנה בכח ותכוון בשם מ"צ ע"פ כוונת המצוה לנפיק :

יום תכוין לשם א' השולט באותו ילדה כמו שאמר' היום עולה נפשך מעסיה ליצירה בכח שאר השמות המסודרים לפניך אח"כ יחזור פעם שנית רק אות' ששה חיצו' שבהם ששה אותיות השם השולט בזה

שם חיצו' שבהם ששה אותיות השם השולט בזה

שם חיצו' שבהם ששה אותיות השם השולט בזה

שם חיצו' שבהם ששה אותיות השם השולט בזה

שם חיצו' שבהם ששה אותיות השם השולט בזה

שם חיצו' שבהם ששה אותיות השם השולט בזה

שם חיצו' שבהם ששה אותיות השם השולט בזה

שם חיצו' שבהם ששה אותיות השם השולט בזה

שם חיצו' שבהם ששה אותיות השם השולט בזה

שם חיצו' שבהם ששה אותיות השם השולט בזה

שם חיצו' שבהם ששה אותיות השם השולט בזה

שם חיצו' שבהם ששה אותיות השם השולט בזה

שם חיצו' שבהם ששה אותיות השם השולט בזה

שם חיצו' שבהם ששה אותיות השם השולט בזה

שם חיצו' שבהם ששה אותיות השם השולט בזה

ק"ש עד המטה

שולט בו אב"ד ית"ץ יחזור אחס ו' חיות שרמזו בר"ת שלהם זה השם והוא א"נא ב"כח ג"דולת י"מינך
ת"תיר ל"רורה וכן בכל יום ויום ואז יכוין לאור א' מנ"ב שמות אה"ה יה"ו שהם ז' אותיות בני
מ"ב השולטין בז' ימים ומהם יוצאים ז' שמות מרגלית השולטין בז' ימי השבוע ותכוון בזה להעלות רוחך
מן יצירה לבריאה אח"כ תחזי פעם ג' אותם שם חיות השולטין ביום זה ותכוון לשם הוי"ה פשוט
ומלואו ומלואו דמילוי כולם בחלפ"ן ויש בו ג"כ מ"ב אותיות והוא המ"ב להעלות נשמתך מבריאה לאזי
ובכל פעם שאתה מכוון באלו חיות שבהם נרמזו אותם שם השולט ביום זה תכוין בשמים יספה פניו של
נפשו ובשמים יספה רגליו של נפשו ובשמים יעופף נפשו למעלה וכן יכוין בכל הני פעמים רק בפעם ג'
לרוחו ובפעם ג' לנשמתו :

והא לך סדר התפלה של שם מ"ב

פעם ראשון ליל מוצאי שבת

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה קבל
רנת עמך שגבינו מהרינו גורא נא
גבו' דורשי יחודך כבבת שטרם ברכם מהרם
רחמי צדקתך תמיד גומלם חסין קדוש ברוב
מובך גהל עדתך יחיד גאה לעמך פנה זוכרי
קדושתך שועתינו קבל ושמע צעקתנו יודע
תעלומות :

בפעם ראשון תאמר כל התפלה רק תכוון לשם
הראשון שהוא נגד יום ראשון סוד המסד
א"ב ג"י ת"ץ
בשמים יספה פניו בשמים רגליו בשמים יעופף
יהיה שם המסד יהיה שם היום ונקודו יולא מן
בראשית ברא אלהים את ובפעם זה תכוין להעלות
נפשך ונפש קרובך ואוהבך מעשיה ליצירה :

פעם שני

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה
בשמים יספה פניו ובשמים רגליו ובשמים יעופף
אהיה יהו שם מ"ב א דאה"ה שם היום יהיה דמרגלית ובפעם זה תכוון להעלות רוחך עם רוח
קרובך ואוהבך מיצירה לבריאה

פעם שלישי

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה
בשמים יספה פניו ובשמים רגליו ובשמים יעופף
כתר חכמה
יהיה יוד הא ואו הא יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף
בפעם זה תכוון להעלות נשמתך עם נשמת קרובך ואוהבך ע"י שם מ"ב מבריאה לאזינות

ליל שני בפעם ראשון

תאמר כל התפלה כנ"ל רק תכוון אל שם זה שהוא נגד יום שני סוד גבורה
קבל רנת עמך שגבינו מהרינו גורא
בשמים יספה פניו ובשמים רגליו ובשמים יעופף :
יהיה שם הגבורה יהיה שם היום נקודו יולא מן ויאמר אלהים יהי ר קיע בפעם זה תכוין
להעלות נפשך עם נפש קרובך ואוהבך מעשיה ליצירה :

פעם שני

קבל רנת עמך שגבינו מהרינו גורא
בשמים יספה פניו ובשמים יספה רגליו ובשמים יעופף
אהיה יהו' ה' דאה"ה שם היום יהו"ה דמרגלית בפעם זה תכוון להעלות רוחך עם רוח קרובך
ואוהבך מיצירה לבריאה :

ק"ש עד המטה פעם שלישי

קבל רנת עמך שגבינו טהרינו נורא
 בשמים יכסה פניו ובשמים יכסה רגליו ובשמים יעופף :
 יהוה יוד הא ואו הא יוד דלת הא אלה ואו אלה ואו אלה
 בפעם זה תכוין להעלות נשמתך עם נשמת קרובך ואוהבך ע"י שם מ"ב שבשם מ"ה פשוט ומלוי ומלוי
 דמלוי מבריא להאילות :

ליר ג פעם א

תחלה תאמר כל התפלה רק יכוין בשם זה והוא נגד יום ג' סוד ת"ת
 נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם
 בשמים יכסה פניו ובשמים רגליו ובשמים יעופף
 יהוה שם התי"ת יהוה שם היום נקודו יולא מן ו יאמר אלהים י קו המים בפעם זה תכוין להעלות
 נפשך עם נפש קרובך ואוהבך מעשיה לזירה :

פעם שני

נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם
 בשמים יכסה פניו ובשמים יכסה רגליו ובשמים יעופף
 אהי"ה יהי"ו דאהי"ה שם היום מצפץ דמרגלא בפעם זה תכוין להעלות רוחך עם רוח קרובך
 ואוהבך מיזירה לזירה :

פעם שלישי

נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם
 בשמים יכסה פניו ובשמים יכסה רגליו ובשמים יעופף
 יהוה יוד הא ואו הא יוד דלת הא אלה ואו אלה ואו אלה
 בפעם זה תכוין להעלות נשמתך עם נשמת קרובך ואוהבך ע"י שם מ"ב מבריא להאילות :

ליר ד פעם א

ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גומלם
 בשמים יכסה פניו ובשמים יכסה רגליו ובשמים יעופף
 יהוה שם הנל"ט יהוה שם היום נקודו יולא מן ו יאמר אלהים י הוי מאורת בפעם זה תכוין להעלות
 נפשך עם נפש קרובך ואוהבך מעשיה לזירה :

פעם שני

ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גומלם
 בשמים יכסה פניו ובשמים יכסה רגליו ובשמים יעופף
 אהי"ה יהי"ו דאהי"ה שם היום א"ל דמרגלא בפעם זה תכוין להעלות רוחך עם רוח קרובך
 ואוהבך מיזירה לזירה :

פעם שלישי

ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גומלם
 בשמים יכסה פניו ובשמים יכסה רגליו ובשמים יעופף
 יהוה יוד הא ואו הא יוד דלת הא אלה ואו אלה ואו אלה
 בפעם זה תכוין להעלות נשמתך עם נשמת קרובך ואוהבך מבריא להאילות :

ליר ה פעם א

חסין קרוש ברוב טובך נהל עדתיך
 בשמים יכסה פניו ובשמים יכסה רגליו ובשמים יעופף
 יהוה שם הטור יהוה שם היום נקודו יולא מפקוק ו יאמר אלהים י טרנו המים בפעם זה תכוין
 להעלות נפשך עם נפש קרובך ואוהבך מעשיה לזירה :
 ססין

ק"ש על המטה

פעם שני

חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתיך
בשמים יכסה פניו בשמים יכסה רגליו בשמים יעופף
אה"יה יה"ו י' דיה"ו אלהים דמרגל' בפעם זה תכוון להעלות רוחך עם רוח קרובך ואזהבך
מיצירה לבריאה :

פעם שלישי

חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתיך
בשמים יכסה פניו בשמים יכסה רגליו בשמים יעופף
יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו דלת הא אלה ואו אלה ואו הא אלה
בפעם זה תכוין להעלות נשמתך קרובך ואזהבך מבריאה לאילנות :

ליר ששי פעם א

אנא בכח גדולת ימיך תתיר צדורה
בשמים יכסה פניו בשמים יכסה רגליו בשמים יעופף ע"י שם זה עולה חסר דעסיה במקום שהיה חכמה
דעסיה ע"י החסר דיצירה המאיר בו והחכמה עולה בגל' דיצירה בקו ימין שלה
קבל רנת עמך שנבנו מחרנו נורא
ע"י שם זה תעלה גבורה דעסיה במקום בינה דעסיה ע"י גבורה דיצירה המאיר בה והצינה דעסיה
תעלה במלכות דיצירה בקו שמאל דידה :

נא גבור דורשי יחודיך כבבת שמרם
ע"י שם זה תעלה ח"ת דעסיה במקום שהיה דעת דעסיה ע"י ח"ת דיצירה המאיר בו והדעת דעסיה
תעלה במלכות דיצירה בקו אמצעי שלה :

ברכם מחרם רחמי צדקתך תמיד גומלם
ע"י שם זה תעלה נלח דעסיה במקום שהיה חסר דעסיה ע"י נלח דיצירה המאיר בו והחסר עלה
במקום חכמה שהיה תחלה :

חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתיך
ע"י שם זה תעלה הוד דעסיה במקום גבורה דעסיה ע"י הוד דיצירה המאיר בו והגבורה דעסיה
תעלה במקום שהיה בינה דעסיה :

יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך
ע"י שם זה תעלה יסוד דעסיה במקום ח"ת דעסיה ע"י יסוד דיצירה המאיר בו וח"ת דעסיה במקום
שהיה דעת דעסיה :

שועתינו קבל ושמע צעקתינו יודע תעלומות
ע"י שם זה תעלה מל' דעסיה במקום נה"י דעסיה ונה"י דעסיה עלו במקום חנ"ת דעסיה ותכוון כי
ע"י שם יג"ל פו"ק שהוא נגד יוס הששי ע"י זה תעלה נפשך ונפש קרובך מעסיה ליצירה יהוהוהו יהוה

פעם שני

יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך
בשמים יכסה פניו בשמים רגליו בשמים יעופף
אה"יה יה"ו ה' דיה"ו שם היום מצפץ דמרגל' עתה תכוון להעלות רוחך עם רוח קרובך ואזהבך
מיצירה לבריאה ותכוון להעלות ג"ר דיצירה למלכות לבריאה ע"י ג' בלי כלה וז"ת ע"י ז' אותיות
אה"יה יה"ו ע"ד ה"ל : באי בגי' יא"א מלוי מ"ה בגי' י"ג :

פעם שלישי

יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך
בשמים יכסה פניו בשמים רגליו בשמים יעופף : עתה תכוון להעלות נשמתך ונשמת קרובך ואזהבך
מבריאה

ק"ש על המטה

מבציה לאילי ע"י שם מ"ב משם מ"ה כנ"ל :
עתה תכוון להעלות ג"ר דבריהם למלכות דא"ל שהיו עומדי' נגד נה"י דו"א מאחוריו ע"י ג' הוי"ת דבדיקא דא"ל ולהאיר ב"י קוין שבמלכות דא"ל שרחיב מקום אלהה כדי שמוכל לכלול בחוכה ג"ר דבריהם והוא ע"י ג' שמות יה"י היינו ג' אותיות יה"י צמלוי אלפ"ן שהם ב"י ט"ל ב"י ג"פ י"ב להמשיך מן י"ב תיקוני דא"ל למלכות ונרמז דר"ת של ט"ז ל"הודות וז"ת דבריהם ע"י שם מ"ב הכו' לעיל צמלוי אלפ"ן שיש בו מ"ב אותיות ועולים חג"ת במקום שהיו חב"ד דבריהם ונה"י במקום חג"ת ומל' דבריהם במקום נה"י וכ"ז תשוב רק במחשבה ולא בדבור כי עדיין לא נעשה המעשה שהיה נעשה ע"י דבור רק היה הכנה מלפניו היא והנה הכתר לא נזכר בכל העלויות כי הוא עולה מאליו א"ל למעשה ומחשבה של התחלואים ועולה למעלה מחלה קודם חב"ד ואחר שיעלו חב"ד היא עולה למעלה כמ"ס במקומו בכונה שבת ע"י דבור שאז נעשה המעשה גם תכוין לעשות הכנה בכל העולמות עד א"ס כי בכלום יש עליה ע"ד זה כמ"ס במקומו וכונה ליל שבת יתבאר במקומו :
יוס שפי הוא הכנה לשבת יוד הד וזו הה ע"י שם זה עולים ג"ר דעשיה במלכות דיצירה נגד נה"י דו"א מאחוריו :

כבר נודע כי יוס שפי שהוא נגד יסוד הוא המכין לשבת סוד מלכות ולכן לר"ך לעשות הכנה זו צליל שפי כדי ששכיבא שבת נמצא הכל מוכן ולכן תכוין מחלה להעלות ג"ר דעשיה במלכות דיצירה ע"י שם ב"ן וע"י ג' תיבות הב"י שבמזמור הב"י לה' והכוונה כי הב"י ב"י י"ב להמשיך הארה מ"ב תיקוני דא"ל למלכות דיצירה שתרחיב במקום אלהה כדי שמוכל לכלול בחוכה ג"ר דעשיה ע"י ג' הב"י להאיר ב"י קוים שלה ואח"כ עולים ז"ת דעשיה ג"כ ע"י ז' שמות של מ"ב זה של א"ח בכח כמו שמסודר לפניך וע"י ז' קולות שבמזמור הב"י היינו כי ג' אמצעים דעשיה שהם חג"ת עולים במקום ג"ר שהם חב"ד וג' אחרונות שהם נה"י במקום חג"ת דעשיה ומלכות במקום נה"י ושאר למטה מקום פניו מקום עמידת המלכות והוא סוד תחום שבת כמ"ס במקומו והנה זה נעשה א"ח בקבלת שבת ועשה הוא רק הכנה לצד לכן לר"ך לכוין רק במחשבה כל השמות ואח"כ בקבלת שבת נעשה מעשה ע"י דבור כמ"ס במקומו :
חמ"כ האמר אלו הפסוקים

א"ס ת"שכב ו"עברה ש"נתך ר"ת אשמו ב"שוב א"ל"ן ו"אקין ב"רחמים ר"ת י"א לבטל י"א קליפות לישועתך קייתי יהוה : קייתי יהוה לישועתך : יהוה לישועתך קייתי : א"תה ס"תר ל"י מ"צר ר"ת סמ"ל שהוא ה"ר הנורר לשמור ממנו ובפסוק זה ישר והפוך יש בו ח"י תיבות נגד ח"י עולמים תנצנני רני פלמ' תסובבני סלה : תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעמיות בימניך נצח :

ג"פ : ויאמר יהוה אל השמן יגעך יהוה כך בפסוק זה יש ג"כ ח"י תיבות נגד ח"י העולמים השמן יגעך יהוה כך הבוחר בירושלים הלא וטוב לאומרו ח"י פעמים וניקוד ג' הוי"ת זה אור מוצל מאש צניקוד שמירה
למנעם מזמור לדוד צבא אלו נתן הכניא כו' כל המזמור עם הכונת הכתובים תמצא בתיוקן סלות :

גד גדוד יגודנו והוא יגוד עקב : עקב יגוד בפסוק זה ו' תיבות וג' פעמים ו' הוא ח"י עפ"י כונה הנ"ל גם לר"ך לכוון בשמות היוצאים ממנו והם י"א שמות לאכפייא ל"א קליפין ואלו הן השמות ג"ב ד"ק ג"ע ד"ר ו"ב ד"י י"א ג"ו ו"ה ד"ו נ"ו : פסוק זה מסובל לגרש כחות המעשיהים את האדם בלילה להוציא קרי בדנא תאמרון להון אלהא די שמיא וארעא לא עברו יאברו מן ארעא ומן תחות שמיא אלה :

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי עזרי עזריאל מעם יהוה עושה ישמים וארץ : אל יתן למוט רגליך אל ינום שומריך : הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל : יהוה שומריך שמריאל יהוה צלך דקריאל על יד ימינך יומם השמש לא יכבה וירח בלילה יהוה ישמרך מכל רע ישמור את נפשך יהוה ישמר צאתך ובוואך מעתה ועד עולם : תכוין דר"ת של התיבות שאחרי השמות והם עש"י ב"י ח"פ לבטל לילות עם ח"פ ממחות שלה כמ"ס : אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד תכוון כי תרחם ב"י מלפ"ן הוי"ה אה"ה עם הכולל גם ב"י ג"פ ר"יו והם יוצאים מן שם הוי"ה ע"י יו"ר כזה י"ה ה"ו ו"ה ותלייר כזה י"ה ה"י ר"יו א"י ה"י ר"יו ו"ה ה"י ר"יו ג' וכל ר"יו הוא ב"י א"ל א"ל"ק למ"ד וג"פ א"ל ב"י מנ"ן שהוא שמו' נגד המצויים שלא יאחזו בנשמתו העולה בפקדון בכלי יסוד המלכות שנעשה מסוד ר"יו כמ"ס כבר וג' ר"יו נגד ג' מלכויות של ב"י"ע שעולה כשמתו שהם נר"ן שהם סוד ג' עולמות ב"י"ע כמ"ס בסוד של מ"ב ותכוון להעלות נפשך בפקדון בכלי יסוד מלכות דעשיה ורוחק בכלי יסוד מלכות דיצירה וגשמתך בכלי יסוד מלכות דבריהם

ק"ש על המטה

וכן יעלו כל הנילוות שירדו ע"י הקליפות יעלו עם נר"י שך למקומם אל הקדושה :
 בידך אפקיד רוחי פדית אותי יהוה אל אמת   בפסוק זה תכוין לעשות הכנה לבי' וזוהי זוג איש'אל
 ולאה שהוא זוג הנעש' אחר חלות כנודע והם יסוד ב'
 שמות ה"י' אל'ה"ם ב'י' יצ"ק וזוהי שני הוא בשמרי' שהוא זוג יעקב ורחל כנודע שק"ש זו טעל
 המטה הוא רק הכ' לנודק ב' וזוהי הכ"ל חוזה ב' הוא יסוד ב' שמות ה"י' ואל'ה"י הכ' ד' שמות אל'ה
 ב'י' בל"ר ה'לרנז ב'ר"ת בידך אפקיד רוחי ותכוון לעשות כלי לל'ה ורחל לקבל מ"ד ואז נעשה
 בל'ר מים חיים והכלי נעשה ע"י הידים של ח'ימל שזכר ומתגלים ה"ג מנלפ"ך והם כפולים ומתגלים
 ב'י' אל'הות יד שחל ויד ימין ולכן נרנז ב' פעמים ח'ימל יד"ך בפסוק זה ה'ל' הוא ח'ימל ביד"ך
 ב'י' הוא כ"מ ביד"ך אפקיד רוח"י הכ' נרנז ב'י' הכ' נרנז ב'י' יד"ך לרנז ב'י' ד"ם דל'ימל שזכר מופיעים הבל'ר ב'י'סוד
 נוקב"ל לעשות כלי ותכוון כי ח'ימל יד"ך הוא ה'ל' הוא סוד יד ימין הנמשך מאותיות הפנים של אה"י
 שהוא שם בוכ"ו ב'י' יד"ך ויד"ך הכ' נרנז ב'י' הוא סוד יד שחל שזכר מופיעים הבל'ר ב'י'סוד
 שם זו ד"ל אותיות ב'י' יד"ך ותכוון לעשות נפסך מצור רק שחין זו מים ויעלה צדור מ"י לל'ה
 מים חיים גם תכוון כי ה"י' זו שפסוק זה ב'י' הס"ך שזו הם בל'ר ד"י כזה ה' הכ' נרנז ב'י' זה
 ב'י' יד"ה הכ"ל גם תכוון כי ה"י' זו צמלוי הס"ך וצניקוד שז"ל סגול' כל אות ונקוד סגול
 הוא סוד יד ימין סוד הפסד שנקודתו סגול ונקוד שז"ל הוא סוד יד שחל סוד הגבורה שנקודתו
 שזל גם תכוון עוד כי ה"י' זו בל'ר יס זו ב"פ ר"י כ"ל ב'י' ח'ימל מרמ"ם וי"ן הוא סוד הכלי
 ושם ב'י' הכ"ל הם המ"י כנודע גם תכוון לה"י' זו צדור פשוט כפול משובל ומרובע פשוט י'
 אל'ה כפול י"ה ב'י'ה משובל י"ה' יל'ה מרובע י"ה' עשים ושם זה עולה מ"י צדור ומלך עם ר"י
 הכ' רפ"ח סוד רפ"ח תלוות העולים לשם ב'י' צדור מ"י עם נפסך וגם תכוון כי ה"י' זו יס זה
 ב"פ ר"י כ"ל וכל ר"י רנז לשם אל' כנ"ש לעיל הכ' ב"פ אל' ב'י' מנ"ן ג'ד המילונים גם תכוון
 ב'ר"ת פ"דית א"רתי י"ה'ה ר"ת פל"י ב'י' ה"י' אל'ה' שיתמלל בל'ר סוד אל'ה' מים חיים מן ז"ל
 סוד ה"י' אל' תכוון ל' אותיות י"א"י מלוי ס"ג שהוא ב'י' אל' אותיות פ' אה"י' ב'גמטרי' אמת
 חרי נשלם כוונת ק"ש שעל המטה

הנהגת הלילה אחר הק"ש

מי שלא יוכל לישן אחר ק"ש לא יסביר צדדים צנונים רק יתשוב צדדושים וצידושים השייכים
 לנוקב"ל בל'שך כי אלה מפקיד שם נשמתך וטוב לכוין צידור שם
אלוה וכוונת היסוד של שם אל'ה"ם הוא זה : כבר ביארנו שם אל'ה"ם הוא לצד המטה המכסה
 אותה צד'ת עלייתה למעלה שלא יאחזו צד המילונים והוא סוד כסותה ל' יגרע הכוזב
 צדור ב'גמטרי' הסגול והכוונה כי ב'ד' נודע שכל עליות הוא צד'ת ב'י' ס"ג שזכר ס"ג ידות האותיות
 צדדורגה התחממה ומעלים אותה למעלה ולכן תכוון כי שם אל'ה"ם ב'י' מ"י הוא שם מ"י ס"ג היולל
 מן ה"י' צמלוי אל'פ"ן פשוט ומלוי ומלוי שזכר מ"י אותיות שזכר ב'י' ידות ושם זה של אל'ה"ם
 הוא צקרקפתא דז"ל למעלה מן המושין ומשם מתפשטין צמוחין ומן המושין לז"ק שני ע"י שם זה
 צכל המילונים והלרפסם של שם זה : תחלה תכוון כי שם אל'ה"ם הוא אל' ו"ה פ"י שם ס"ג הוא
 צצנים ובו שם י"א"י והם המושין דז"ל כנודע ומשם יורדין לנוקב"ל ואלו ד' אותיות ב'י' אל'
 והוא מושין וסיות של ז"י' שם סוד ו"ה והנה תלייר אות אל' של אל'ה"ם צלייר יו"ד כזה א' והוא
 ב'י' כי ועם שאר ב'י' אותיות שזכר ל"ה וע"ה ב'י' ס"ג והוא שם יו"ד ה"ה ב'י' ס"ג וזה
 ממשך הארץ מן המושין לז"ק דז"ל עוד תלייר ה' צלייר כ"ו ועם שאר ב'י' אותיות א"י' שזכר
 ב'י' י"צ הכ' ל"ח והוא התפשטו' מן המושין מנצ"ד לחג"ת עד שליש ח"ת העליון וכל ספי' כליל
 מ"י הכ' ב'י' ספי' ושל"ם הוא ל"ז פ"י כי המושין הם נה"י דל'ימל הם ב'י' ספי' אך שיכור שלה
 קלר לריכה להרכין עלמה ומנכסת צמוחין של ב'י' שליש של הכ' ב"ם וצ' שליש ח"ת הוא ל"ז
 וע"ה הוא ל"ח עוד תלייר ה' של אל'ה"ם צלייר יו"ד כזה א' ועם שאר אותיות אל'ה"ם הוא ב'י' צין
 רנז להמנכסת אור המושין מנ"ל אל' הנוקב"ל עוד תלייר אות ה' של אל'ה"ם צלייר ד"ו ועם שאר
 אותיות אל'ה"ם הוא ב'י' מ"י ב'י' ה"י' אה"י' סוד א"י' שזכר צאים המושין לז"י' כנודע גם
 תכוון כי שם אל'ה"ם צמלוי אל'פ"ן עולה ב'י' בל"ר וס' סוד הבל'ר ששמתך עולה שם צפקדון
 הכ' נחצ"ל לך סוד כוונת היסוד של שם **אלוה** ותכוון כי הוא ב'י' מ"י והנקודות ב'י' ע"י
 והוא גושפנקא דמלכא מוחס הכשמה והוא
 יוכל לישן יסביר צדדים דרשנים ויחודים השייכים לנוקב"ל או יאמר פסוק (תורה ל' ל' משה מורשה
 קבלתו יעקב) כנה וכמה פעמים עד שישן והנה ר"ת של פסוק זה ע"ה ב'י' אשתי צדור שאר"ל
 אל תקרי מורשה חלל מאורסה והבן זה היטיב :
 בתיב

והתקדשם והייחס קדושים וציאזר צוהר שניך האדם לקדש עלמו צעשת תשמיש כדי להמשיך הנשמה אל הטפה ונקור הקדוש העליון ולפי חוקק כוונתם של איש ואשתו כך מוסיפים הנשמה מלמעלה וכפי קדושתם כך נותנים קדושה צההה נשמתא :

כי הנשמה צא ממוגז"ק כנודע וכשמתן של ישראל הוא חלק אלונים מנוגל כי הנשמה הוא קוד הטפה חסד המתגלה צפויא דלמא קוד ח"ל והוא הנשמה היורדת ממוגז"ק קוד ו"ה הרי חל"ה והם עמוסים וניי צטן ממש כנ"ש בחצורי שג"ע ולכן ישראל קרויים אדם ממש הנשמה שלהם הצאה ממוגז"ק שהם קוד חל"ה הוי"ה חו"ה בגי' חל"ה חל"ה עכו"ם אין קרויים אדם כי נשמותיה מרזא דס"א שאין כללים דדיוקא קדש' דלמא כמבואר צוהר והם אמרו שלשה שותפות צאדם חציו ואמו וקצ"ה הכונה כי הנשמה שצאה מלמעלה לתוך הטפה הוא צחי' אור עליונות ופנימיות הנשמה ואציו ואמו נותנים שני לבושי' האז נותן לבוש הסמימי המלביש לפנימיות הנשמה ומלידו הוא קיוע גדול לאותה נשמה לזכות אותו צחכמה וצחורה כמשלח"ל האז מזהה את צנו צחכמה ח"ש אם חכם בני ישמע לבי גם אני והאם נותנת לו לבוש הסמון צבור פקצה חסוד צבר זה הלבוש מזהה את הנשמה צחכמה ולעשות מלות כי כל אדם אין לריק צארץ אשר לא יחטא ולריך חסודו ואף אם לא חטא אפשר שנסמנו צא לו ע"י גלגול שחטא בגלגול ראשון ולריך עשה לחקקה ורע כי הלבוש אשר הוא מלך אם צאשר שס"א מנסצתו היא מלפפת אותה נשמה עד שגב' עליו ומכרתה אותו עפ"י כוונת' שהיה לה צעשת תשמיש אם להרע אם להטיב שאם היה ממשצתה זרה אזי אותו הוולד אף שצעשת צחרתו יהיה טוב וילד לבוש חציו שהיה טובה ממשצתו הוכרח הוא לעת זקנתו להמשיך ח"ש וכן כסיל חוגת אמו אותו דיוקא ולכן לריך ליזכר יותר שיהיה ממשצת האשה יותר לשם שמים יותר מן האיש ואף אם לא יציו קוד המלוה וטעמה עכ"פ יהיה כוונתם לקיים מלות צוראם שהיא מלו' עשה שלום הקצ"ה למרות ולרצון ולא להכחל עומם וצאל לא יהיה כוונתם להזיז רק לכונת עלמם אף שאין צדום א' ממשצת זרה ח"ו ממשצת צחמות ומוסיכים הנשמה רק ממדרגה החמורה שצעי' ששם שם צ"ן בגי' צהמה ואם ח"ו יש להם ממשצת זרה כי נתנו עינייהם צכום אחר הם מוסיכים הנשמה מרזא דס"א אשה זרה חל"ה ח"ה הקדושים אשר צארץ המה היורעי' עמם המלוה וסודה ומכוונים לה מוסיכים הנשמה ממדרג' דעליונה חל"ה והם נקרי' צנים לקצ"ה וסכינתא ודי צזה :

לא תהיו צרף' לשצ' ילד' הכוונ' כנ"ש בחצורי שג"ע כי צכ"ו אשר שלט' שם רזא דממשצ' נעש' מקרי' יסוד וצנין העולמו' וצכ"ו שלל שלט' שם רזא דממשצ' הוא תוכו ושמעון ושם הוא מדוי' הקליפ' שלל נכללו צצ"ו דדיוקא קדש' דלד' ולכן תמיד הם מנצפים להרוע צצנין ולהיו' מקום תוכו ושמעון ודיו' דלכו צמקו' מדבר ושמעון כנוד"ל ושאי' יוכת שער וכבר נודע שצעת השצרי כלים נפלו ניולות קדושה אשר שלטת צהם רזא דממשצ' צמקום תוכו שהוא הס"א וזה עצדות האדם שניך להעלות אותם ניוליו' מנקום מדבר מנקום יסוד שעי"ז הניולות קדוש' עולים צבור מ"כ לזו"כ והם ממשצ' אותם ונעשה מהם ליורם של קדושה למעלה צצקו' ששלט' שם רזא דממשצ' כנ"ש צכו' כך עלה צממשצ' ח"ס מלות פ"ו שמבואר צוהר שהוא להרצות הדמות וללם אלמים כי כל מי שמקדש עלמו קודם הזווג ומכוון לעשות יסוד למעלה לזו"כ ע"י תפלתו שניך להתפלל קודם הזווג כנ"ש לקמן וע"י כוונתו הוא מעלה אותם ניולות מנקום תוכו שהוא הס"א למקו' יסוד שהוא הקדושה ואז מתרצת הדמות והכלל אלמים צבור הממשצ' צטוצו צכל יוס תמיד ממשצ' צראשית : וזה היה כוונת המאחיל תחילה שכ"ו ששלט' שם רזא דממשצ' לא ידח ממנו נדח כי לא לתוכו צראה רק לשצת ילד' שיחצרו כל הניוליו' מנקום תוכו למקום יסוד ומי שלל קיים מלה זה הרי הוא ממשצ' הדמות והכלל וכמו שהוא אינו מהדר לחצו' ניולות קדושה מן הס"א למקום קדוש' כך נשמתו אחר מוחו אינו עולה למקום קדושה ואינו נכנס צמחיתו של הקצ"ה וואם יש לו זכות הוא מחר לצא בגלגול לתקן מה שעוות כי זה הוא תכלית צריאת האדם ועצדות צורלו לעשות לכוון קונו וכיון שאינו עושה לכוון צורלו חלל לתוכו צראה לכן בגדיל צוהר עושה מי שאינו רולה לקיים מווד צו והנה כשמעלה האדם ע"י כוונתו הניולות קדושה לא הם עולים צבור מ"כ ועי"ז הוא צאה אל המלך ומצדוהם עמו שהוא קוד הכונה עי"ז הוא מקבלה שפע אור מלמעלה שהוא ממונה מזון רוחני קדוש צבור הכמוצ מנחנק תציא לממה וזהו שארה שס"א ממונה ואותם ניולות נעשה מהם ליור קדוש ומלצוה אל השכינה וזהו כסותה ח"ס שארה כסותה ועונתה לא יגרע ואם שלל חלל לא יעשה לה וילאח חסם אין כקפ צבראיתו יתהה חסם וצאלת נשמתו אינו נכנס מויו השכינה שהכל נכספים לזכותה ממנה וזהו אין כקפ ודי צזה :

עונה כמשלח"ל הטיילנים כיו ועונת ח"ס מע"ש נע"ש והנה אף שהותר הזווג נע"ש הארץ והם הטיילנים שאין עליהם עול תורה ועול דרך ארץ עכ"ז אסור אף להם הזווג

מצות פריה ורביה

הזוג קודם חלות לילם שאין זוג למעלי קודם חלות כמ"ש כבר והז"ל הוא צדור הרומיטעא ונחמלקן ממנו המומין והמקור של הכשמות סתום ואף שיש זוג יעקב ולאח הוא זוג חסותן מכל הזוגים ולא ללורך הולאת הכשמות רק ללורך קיום העולמות והוא קוד קיסטא דמיותא שיש להם מעט מיותא כמו האדם הישן שנשאר צו מעט מיותא קוד דם הכפש כדי שחמר שיחזור אליו כשמתו לא ימלא אותו מת שא"כ לא תחזור אליו כשמתו ולכן אם יזדווג קודם חלות אינו יכול להמשיך כשמתו אל הטפה מן מקור הכשמות רק אדרבה ממשך הכשמות מס"א השולט צלילה אצל לאחר חלות אף שהזוג שלאחר חלות הוא ג"כ שלל ללורך הולאת כשמו' עכ"ז באשר שזוג זה הוא הכני לזוג שמרית שהוא הולאת כשמות והנה נפת' הסתו' ומקו' הולאת כשמו' הוא פתוח הותר הזוג אצל לת"ס אין לו רשות להזדווג רק צליל שבת אחר חלות הוא זוג מעולה ללורך הולאת כשמות והוא זוג יעקב ורחל כמו שמרית של חול ועוד יותר מצום' מלך קדוש' שבת ואז יכול להמשיך השמיה אל הטפה מן האלילי' שהם הנקד' צנים למקום וצליל שבת קודם חלות הוא כחול אחר חלות ועוד יותר מצום' עמל קדושת שבת גם צליל י"ט ור"ס אחר חלות גם כן מותר הזוג אף לת"ס אף שאין הזוג מעולה כ"כ כמו צליל שבת : טצילת אשתו היא מלות עובד לכל אף ציני סול ואף לת"ס והא"י ז"ל היה נהג צליל טציל' אשתו היה לומר צתורה עד חלות כדי שלא יצא לידי דהרס ואחר חלות היה משמש ממנו ורומץ ידו וקורא ק"ש וישן כדי שלא יפסק צין ק"ש כשניה :

ליר

אסור

כשמש ממנו לאחר הנד' דהווי' ליה צנים ככפין ואף אם ישמש צעת עיבורה או יניקתה לא יכל מזה ולא כגי צמחילא אם יראה מתוכה אף מעט אור הכר רק לריך מנחילא גמורה שלל יראה מתוכה שום אור ורוב קטנים המתים צנכסא ואף צגדולת' הוא צעוכס עון זה וז"ס צ"א ח"פדרה ש"רים כ"ררה נדיצי העס ר"ת צחש"ך כי הזוג הוא קוד כריות הצאר כנודע :

צריך

לקיים מלות עונה אף ציני עיבורה ויניקה כי אף למעלה יש זוג צשעת העיבור ויניקה כמ"ש כמ"ס אף שא"מ לריך טצילה והוא עיקר גדול המציא לידי עהרה ולכן ציני מורק אם יודע צאשמו שאינה מקדמת ע"ז הוא פטור מן העונה חוץ מעצילת מלוא שהיא חוצה חייב וכן כשצא מן הדק או רולס לריך לרץ אשתו משתוקקת אליו וכ"ז ציני עיבור ויניקה אצל צלל זה אסור לצטל מלות עונה :

מה

שאמרנו זמן העונה לת"ס וכן לע"ה היינו כשיזדווגו ללורך הריון אצל אם היא כבר מעוברת או מניקת כל הזמנים צטלים כי כאשר הוא מזדווג ללורך הריון לריך ליזה' צכל ה"ל כדי להמשיך כשמה ממקור הקדוש אצל צלל זה כל הטעמים צטלים :

כשאדם

מתעורר משינתו בקושי אחר יוהר שלל ישמש בקושי זה כי יהיו צניו פגומים כי בודאי זה הקושי בא ע"י סדרמת אליו אשה וזה בחלומו ואף שאינו זוכר כלל משו' דמיון והבני' הווין בני תמור' ממש ואף שאשמו מעובר' או מניק' יוליד רוחין ביטין :

אסור

לזווג עם אשתו אם היה לו קטטה עמה קודם זה אם לא ע"י פיוס וע"י אמרו כל הנותן צתו לע"ה כאלו כפתה ונחנה צפני ארי :

יזהר

לרחץ ידיו קודם הזוג ואחר הזוג וע"י אמרו יד לאמה סקלון (והא לך התפלה קודם זוג מהרמב"ן ז"ל) :

יהי

רזון מלפניך אור העולמים לריך צכל הדורות למען שגך הגדול היואל מפסוק יהיה זכרנו יברך שתתן לי זרע קדוש רזיו והגון ועוב ויפה ומתוקן ומקובל ורליו לחיות ולהתקיים לפניך צלי עון ואשמי' וצברכני בשמן ותצרך את ביתי בצדריך וחדע כי שלום אהלי ותמשוך משך זרעי וכל מעיני ממקו' יש' סהר וקדם את גופי ונפשי ומחשבותי ושכלי ורעשי ויתר הרגשתי ואתחזק ואתאמץ ואחלשש ברוחך הטובה הזכה והנקה ובנדיבת רדב' טובה כבונת תחיתי כדי שאשלים רלונך ואשלים רלוני ויבנה ויטטייר וירקס ויעשה צלמי' וביושר וימשוך ויתמתם כל אבריו מתוקנים ויעמוד במקום הללחתו ותכונן כל מזגותיו והנחתו כדי להשלימו ולקיימו ונהחיותו ולהעמידו בנזעס' הן והסתר צכה וברירות בלומן וחזק ותוקף ובגבור' כדי שיוכל לעבד' ואוחר ביראהו בשמחה ותרסם עליו בהעשותו בהתקדמו בהחלששו בהתמתו והנאותיו על בוריו ועל מכונן בהיותו בצריותו ביטירתו ובעשיותו כנפשו ברומו כשמתו בקרביו ולא יהיה צו ולא באחר מאבריו לא שום חזק וחסרון לא פגע ולא מקרה לא חולי ולא מרה לא כבא לא נער לא נגע ולא מחלה ולא רפיון ולא יחסר כל טוב כל ימי חייו ותצרך אותי ואת ביתי ואת זרעי' צכל דבר המשלים דעתינו לעבודתך ולעשות רלונך ויהיו כל מעשיו רלויס בעיך ובעיני הבריות למען כלאא חן ושכל טוב בעיני אלהי' ואדם ולא נכוש בעו'יה ולא נכלס לעו'יה ובצרכנו מצרכותיך ברכ' שמים מעל ברכות תהום רובלת סתח ברכות שדים ורחם ושלא יאל שום שגך פסול ממנו ומזרע זרעי עד עולם ומצרכותיך יבורך בית עבדיך לעולם ועד אכס"ו :

אחר זה טוב לומר מזמור לדוד ה' רועי כי סוד האכילה וסוד הזווג הוא סוד א' והוא סוד בירור הגיבורות כמ"ש כבר בסוד כי אם הלחם אשר הוא אוכל - וצוהר אשר שטוב לומר הלחם קודם הזווג ומועיל לגרש את לילות הרשעיים המזדמנת בעת הזווג ולוקח אותם הטפות המתמזגין מן האבר אשר התחמם ועושי מהם רומין ביטין הנקרא נגעי בני אדם גם תוכל לשלוט על הילד הנולד מזה הזווג וע"י לחם זה מגרש אותה והנה מלאכי בזה הלחם כמה נוסמאות וכולם אינם שוים לי ונלפ"ר שזה נוסח האמיתי :

בשם יהוה אהיה אשר עטיפא אהיה עטיפא בקטפא אודמנת שרי שרי לא תעיל ולא תנפיק לא דידך ולא בערבך תוב תוב ימא ארגישת גלגלוי לך קראן בחלקא קדישא אחידנא בקדישה רמלכא אתעטפנא אח"י יאמר פסוק חיל בלע ויקאנו ומבטנו תורשנו אל :

פירוש הלחם זה הוא בדי"ו

צריך

אחרי לרעת שבעת הזווג האדם להיות מעשה בהמות ומעורר תאות זימה או מזדמנת שם לילית חייבתא לפני דברים והיא רואה אם אותו הזווג אין כוונתם נכונה רק לתאות גופם ומעוררים תאות זימה אזי היא נכנסת בחוך הסדין שלהם ולוקחת אותם הטפות המתמזגין מן האבר אשר התחמם ונדבק בסדין ועושה מהם גופין לרוחין ביטין : ה"ב שיכולה לשלוט על הולד הנולד מזה הזווג לפי שלקחה הנותנות מאותו זוגותיכך שי"א הולד לאויר העולם הוא מזדמנת לסייעה בזה כמבואר בזהר וסיים שם אסותא להאי בהאי שעתה דזווגו בר נש באתיה יכוון לביה לקדושת דמאריה ולימא הכי עטיפי וכו' ופי' הענין עטיפא בקטפא פי' אותה המזדמנת עתה ומתעטפת בסדין כי קטפא פי' סדין כמו שפירש הערוך בשורש קטף שהוא בגד רך שמשימין על המטה שקורין ליגלג"ה בלע"ז ובלשון ערבי קטף : ואומר ד"ס עטיפי קטף כגד זוי"ג דס"א שהם סמל"ל ולילית ששניהם מזדמני בזהו זוג כמבואר בזהר זוי"ג עטיפא עטיפא בקטפא אודמנת שרי שרי פי' תחיד קשרך קשר שהוא שקר לעשו פעולתך תחיד אותה כי בחסם טרחת ואמר ג"כ שרי שרי כפל זוי"ג כ"ל לא תיעור"ל לא תוכל לכוון במחשבותי בחוך הסדין ולא תנפיק"ק ופשיטא שלא תוכל להו"י את הטיפין לעשות מהם פעולתך לא דידך ולא בעדכ"ך פי' לפי שאין לך חלק בהם ולא נפלו בגורלך : והנה עטיפא קטפא ע"ה בגי' בשט"ן ע"ה כמנין נח"ש עם ג' אותיות והו' דבר ומוקב' כנוד' תו"ב תי"ב חזו' מזו' לאחור' לנוקב' דתהו"ר כי משם יא"ה כי שם מקומי ולשון חזו' נופל על מי ש"ל ממקומו שיחזו' למקו' ש"ל משם ואמ"ר ג"כ תוב תוב כפל נגד זוי"ג כ"ל ימ"א ארגישת כלומי ים העליון אי' עילאי שהי' סוד ים אקיינוי המקי' את העול' כנוד' ארגישת הגבור' שביסוד שלה שהוא סוד שם אהי"ה דרבע גי' דס סוד הגבורות ובגי' חו"ל בסוד שמתי חול גבול לים שזה השם הוא גבול שלא יעברו המצוים זה הגבול של זה השם ונכנסים ובורחים מפניו כמבואר במאמר ז"ל בזהו"א שהראה לים וגליו שעברו עליו שם אהי"ה והיו חוזרי' הגלים לאחוריהם והים שקט מנעפו ובוה מיראים אותם שיחזרו לאחוריהם בגלגלוי ל"ך קרא"ן פי' גלגלוי דתהום קראן לך שחשיב למקומך וגם רומז לגלגלוי אותי' של שם אהי"ה שמתגלגל עד שנעשי חו"ל גבול לים שאותן הגלגלים הם כולם גבורות קדושות המואחזין ראשי תיבנים על המים ולכן הם בורחים משם זה שהוא סוד הים וגליו בחלקא קדישא אחידנא קדישא חמ"ד"הי' מנת חלקי פי' שאתה אמת שבויתו לתאוות זימה אבל זה אינו רק כוונתי לעשות רצון קו"י להרבות הדמות והללם סוד זוי"ג כמבואר בזהר בסוד נעשה אדם בגלגלנו כדמותו והנה חלקא אותיות חלק"ל סלע חק"ל תפוחין שהי' נוקב' דז"א כנודע ותכין כי אשתך נעשית מרכזי אליה : בקדושה דמלכ"ל אתעטפנא פי' בזהו"א קדושה היורד מן שבעות דרישא דא"ל והם סוד הטלית של ז"א שבוה הוא מאפיל בשם' הזווג כמאשר"ל ת"ס מאפיל בטליתו כי אותו הטלית שהוא הארת קדושה שיו"ר מרישא דא"ל הוא נעמא עיני הקליפות ולא יכלו לראות כי הובו עיניהם כסגור"י ובקושך ירמו ויכוון לעשו עמנו מרכזי לז"א זוי"ג בקדושה דמלכ"ל אתעטפנא וא"ל לא תאונה אליך רשע זו לילית חייבתא ונגע לא יקרב בזה"לך זה סמאל של יקרב לשחק שהי' האלך וא"ל חיה בטוה שאותן הטפות לא יאלו לבטלה לס"א ח"ו רק יחזרו אל הקדוש' ומנה נברא"י נשמו הגרי' והנה בזה הלחם כ"ז תיבות נגד שם הוי"ה עם הכולל שהוא כ"ז והאותיות הם קי"ו נגד הוי"ה מרובע בגי' ע"ב ושם אהי"ה מרובע מיד הרי קי"ו וז"ל אח"י פסוק חיל בלע וגו' שיש בו"ו תיבות ועם כ"ו הוא שם א"ל ע"ה רומז לשם א"ל שבתיקון אי' דריקתא דא"ל שהוא מכניס ומסבך כל הקליפות כנודע והו' סיום הפסוק תורשנו אל"ל ויש בפסוק זה כ"ו אותיות ועם קי"ו הוא קמ"ב והוא סוד קי"ך יירופי אלהיים וכ"ב יירופי אלף בית הם קמ"ב וא"ל נחשב כל האותיות של הלחם שהם קי"ו והתיבות שהם כ"ז הרי קמ"א אהי"ה באלפ"ן ועיקר הכוונה להוריד לזוי"ג הארה מא"ל שהם סוד ב' שמות הוי"ה אהי"ה כנודע וע"י הארה זו מזדמנים זוי"ג שהם שני מלאכים כנודע אז המה ראו הקליפות כן תמהו וגו' ונפרדים משם ובורחים ומחזרים למקומם לנוקבא דתהו"ר : (פירוש שני)

מצות פריה ורביה

עשי'פא עשי'פא בקטפא עשי'פא

עטיפא עטיפא בקטפא עטיפא

על נשמות הזכר שירד ויחלש באתו טפה והיא נחלשת מן היכל עלם השמים אז מיד נחלשת גם נשמת בת זוגו מהיכל לבנת הספיר ועולה למעלה בהיכל עלם השמים אחרי הדבר צידר דיו פרדופי ומחטטפי באתו רוח העוטף אותם ממחלכסם ואותו רוח בת מרום פסקיתת הנוי בזהר ומעטף אותם כמו מי שמחטטף בשלית לחתן וכלה יחד : והנה כבר ביארתי בחבורי נחלת יעקב צפי' ההיכלות כי היכל לבנת הספיר זה כלולית יסוד ומלכות והיכל עלם השמים הוא מהיכלות של הדוכרס והנה הם סוד ג' שמות הוי"ה הוי"ה אר"י כי כל הוי"ה בדוכרס ואר"י בנוקבא והם בגי' קי"ו כמנין אותיות הלשם ע"ה ולכן אומר צ"פ עטיפא נגד ב' צחי' בדוכרס שהם בגי' היכלות והם מחטטפים בשלית שהוא סוד הארת א"י כנור' כבונ' הטלית והוא שם איהיה שמוי יור"י בגי' עטיפא ע"ה וקטפי' הוא סוד המלכות שנכללת הנגל לבנת הספיר ולשון קטפא פ"י של שמקצלים שם הפירות הגלקטין מן האילן בן היא קולעת כל הנשמות הגלקטיות מן האילנה בדרכא דמזון דכולא ב"י סוד התי"ת סוד עץ חיים כנורע ואמר אח"כ אזורמית והוא לשון הזמנה להזמין הקדושה כמבואר בזהר דכלל שפאז דאזרונג צ"כ באתחיה וליכווין בקדושה דמארתא קרינא שריא על ערסיה ולפי שם הס"א מזומנת שם לפי שבעטשה זו הוא מעשה תלחות הגוף לכן לריד הזמנה לקדושה ובהזמנה זו הס"א בורחה כי שפחת שרה מפני גבירתה היא בורחת וכמו שלריך הזמנה בדרכת המזון כמבואר בזהר לפי שהוא ג"כ לתלחות הגוף מזומנת שם הס"א ואנו אזורמים הכ"ל ונבדך שהוא הזמנה לקדושה להכבדים הטומאה ולכן באומרך עטיפא בקטפא כביון לב' שמות הוי"ה אר"י ואז יגבר הידך השטן ויבדלו ממך ואמר שרי שרי צ"פ האילתחיר הקשר של ג'קליפות הקשות שהם רוח סערה ענן גדול ואש מחלקחשורי הבלתחיר קשר הקליפויטונה דכתי'אחרי הקשר של ג'קליפות וטונה לו סביב והג'קליפוי'הג"ל שם הוא שומאח העבירות ומעשה קליפת נוגה שם טומאת המהשבה ולזה אמר שרי שרי להחיר הכ' קשרים מלפעול מעשה הטומאה ומשכנת הטומאה וייעיל להם זה להנצל מכל מהשכות זרות בעת הזווג ומכל ההרוריי רעים ל"א תעו"ל ל"א תנפיק"ו לפי שקליפה נוגה לפעמים מכרעת אל הקדושה ופעמים אל הטומאה כנודע והנה כשיורדים השמות והאזוג כל נעשי' על כוונת הטובה אז היא עושקת הנשמה בסוד התיקלל הנזכר בזהר במאמר הסבא וטומנת אותה אל הגי' קליפות הסמוכים לה ואז היא מכרעת התיקלל לזד הטומאה וכשארס חוזר בתשובה אז כתיב חיל בלע ויקאלו שעולים שנית אל התיקלל ומכרעת לזד הקדושה ואז אלו העשוקים יאמר ראיתי אני את דמעת העשוקים ואין להם מנחם ולכן אמר ל"א תעו"ל ל"א תנפיק"ו פ"י איני רואה שתעול הנשמה בקליפי' ואח"כ תנפיק אותם מידם רק שמיר יכללו בקדושה : ואומר לא דיר"ך ולא בערב"ך כלומר איני רואה בשליחותך כלל לא מזד עמך שאתה מכרעת לכאן ולכאן ופשיטא לא בערבך שהוא גורלך בגי' קליפות או יש לומר להיפך תויב תויב חוזר חוזר כך אומר צ"פ נגד ב' קשרים הג"ל ימא ארביטת היא סוד המלכות שקי' ים סוף והיא סוד מטחו שלשלמה ס' גבורים ס' סביב לה מגבורי ישראל כו' כי יש"ק"ך לירופי אלהים ס' מזד ויק' שבת"ת ככלילות עשר הם ס' וס' מזד ויק' שבעלכות והם' של ת"ת כולם אחווי חרב מלומדי מלחמי ומגדריה' כל הקליפות שסביב למטה וז"ש גלגלויי ל"ך קרל"ן כלומר אותם הגלגלים שסביב המטה שהם ה' אותיות אלהיים שהם סוד ה' על"ן תקיפין דקשרין לשונה שהיא סוד היס האחרון והגלגלים הם סוד האירופים והם קרל"ן לך לר"ך מנחך ואמר בהלק"א קדישא אחיריג"א כלומר בסתר קדושה אני נאחו ואינו ממוחך שאתה מכרעת לכאן ולכאן ואומר בקדושה רמלכ"א אהעטיפא כלומר באתו קדושה של ז"א המחטטף בשלית שהם שערות א"א המעורבים בשערות ז"א ונעשים כמו עליה ועי"ז נכנעים ובורחים כל הקליפות כנודע כך אני מחטטף באתו קדושה כדי שלא חוכל לקרב אלי ולבא למקומי כלל לא למעלה ולא למטה וזה בודאי שיבא נשמה טהורה לאותו וזד מטטרא דקדושה ויהיו רובם זכרים : בעזרת יוצר הרים : כ"ו מצאתי בקלת שינוי לשון ששיתיי לחוספת ביאור : סליק מלות פ"ו :

כוונת הטבת חלום

המולס חלוס טוב יספרט ויזכרטו כדי שיחייס : אזל המולס חלוס רע איין כספי ואין לזוכרט הבא לפתור חלוס יאמר חמלה הפסוק הלא' לאלהים פתרונים ריח גיי קי"ה עיב ומ"ב שלו ע"ה : הלא' הלא לאלהים פתרונים ספרו נא לי : לאלהי"ם גיי קי"ה ע"ה אלהיה דהרין : פתרונים גיי דמלואי הוי"ה וג' מלואי דהוי"ה וג' אל גיי מנן ע"ה ו' כוללים גיי פתרונים להמשיך מגי אל דרך כל ההויזת ואהויזת למטה : ספרין גיי הויזת דירדיין גיי עיב וברכות שעולה קפ"ד וכמנין אלהים עם ד' אותיות ספרו : ובסידור הארצי ז"ל כחזו ספרין גיי הויזת דירדיין

דורין כרוב עולה קפ"ד ובמקום אה"ה דורין שעולה קס"א : כ"א ל"י כמקום יאהרונה"י : כ"א ל"י כ"א :
 כ"ש שם קדוש מתכם ג"י הוי"ו וי' אהי"ו ויאמר החולם ג"פ :
 להוריד השפע דמסד דג"ר לז"ת ושפע המסד נקרא
 טו"ב :
 המטיבים יכונו שהם נגד ג' אותיות יס"ו :
 ואומרים לחולם שהוא במדרגת ה' מתאה להשלים
 השם בטוב דמסדים : והחולם יאמר בתוך כך
 בלשם :
 ואומרים כ"ז ז"פ :
 עויתי פשעתי עברתי על מצע ול"ת המלויים (באיה ספירה) והריני מזיק עלי את דיני :
 פעם א' יאמר בחדש או במלכות : פעם ב' יאמר בנבירה או ביסוד : פעם ג' יאמר בחי'ת
 או בזהר : פעם ד' יאמר בל"ח פעם ה' יאמר בזהר או בחי'ת : פעם ו' יאמר ביסוד או בנבירה :
 פעם ז' יאמר במלכות או בחדש : ויאמר החולם
 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזניני ישמחה (ומטיבים לו) אז תשמח בתולה במחול
 בחורים וזקנים יחדיו והפכתי אבלם לששון ונחתם ושמחתם מינונם : ולא אבה יהוה
 אלהיך לשמוע אל בלעם ויהפוך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה
 אלהיך :
 ויכין כי ג' פדיות אלו מן הבינה להפוך דינא לרחמי כל גז"ד של ע' שנה שהם ז' ספירות תתלן
 והבינה כלולה מג' בחי' הפוכה לטובה מזירה :
 (ויאמר החולם) פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברכים היו עמדי (ומטיבים לו) ויאמר העם
 אל שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חי יהוה אם
 יפול משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת :
 ופדויי יהוה ישוכן ובאו לציון ברגה ישמחת עולם על ראשם שישון וישמחה ישינו ונסו
 ינון ואנחה :
 ויכין כי ג' פדיות הנ"ל מן הסכמה להפוך דינא לרחמי כל גז"ד של ע' שנה שהם ז' ספירות תתלן וכלולה
 סכמה מג' פדיות מלד ענמה וקבלתה והשפעתה : ויאמר החולם
 בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב ויכין כי ג' שלימות הם מלד הכתר להפוך מדינא
 אמר יהוה ורפאתיו (ומטיבים לו) ורוח לבשה את עמשי ראש השלישים לך דוד ועמך
 כן ישי שלום : שלום לך ושלום לעוזך
 כי עורך יהוה אלהיך ויקבלם דוד ויתנם בראשי הגדוד ואמרתם בה לחי אתה שלום וביתך
 שלום וכל אשר לך שלום יהוה עוז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :
 ויאמר החולם יהוה שמעתי שמעך יראתי : ג"פ : ומטיבים לו כל פעם ה' פעלך בקרב שנים
 חייהו בקרב שנים תודיע ברוגז רחם תזכור פ"א להוריד מכתר להסכמה : פ"ב להוריד מחכמה לבניה
 פ"ג להוריד מבינה לדעת : ויאמר החולם :
 שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי : עזרי מעם יהוה עושה שמים
 וארץ : ג"פ פ"א להוריד שפע מסד לנבירה :
 פ"ב מנבירה לחי'ת : פ"ג מת"ת ולמטה (ומטיבים לו) אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך
 הגה לא ינום ולא ישן שומר ישראל : יהוה שומרך יהוה צילך על יד ימינך יומם
 השמש לא יכבה וירח כלילה יהוה ישמרך : מכל רע ישמור את נפשך
 יהוה ישמר צאתך ובואך : מעתה ועד עולם :
 ויאמר החולם תודיעני אורח חיים ג"פ פ"א להוריד השפע מלכות להוד פ"ב
 (ומטיבים לו) שובע שמחות את פניך מהוד ליסוד : פ"ג מיסוד למלכות
 נעיתות בימינך נצח :
 ויאמר החולם פ"א נגד המלכות וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו לאמר :
 כה תברכו את בני ישראל אמור להם : (ומטיבים לו) יברך יהוה וישמרך : יאר יהוה פניו אליך
 ויחונך : ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום : (ומטיבים לו) לך אכול בשמחה לחמך ושתה
 לב טוב יינך כי כבר רצה אלהים את מעשך : שממתך עד דרצון העליון :

השמטה מן הדקומים שבסוף חלק שני

בספר חרדים כתוב כש"ץ חומר קדים חומרים הצור כי יד על כס י"ה מלחמה ליהוה בעמלק מדור דור והו מלות זכירות עמלק שציקר מלחמה לזכור בכל יום ופי' זכור אינו אלא לקיים המלחמה בזמן מפלת המן בפומבי זכר למן וכן העידו הזקנים שהיה מנהג בקושטילויא בזמן הרבניי הגדולים ר"י אברהם והרב ר"י דילאן וזה"ל וכן מנהג היום במקומות רבים ע"כ :

עוד שם בדרך ז' ע"א מ"ש חרב על הדלים ונאלצו לאו דוקא בלימוד אלא ה"ה בכל המלות שיותר שבר בסיות נעשית עלידי רבים ולא ביחיד כמו בני קרבן :

מסכת שמחות פ"ג יעשה בחינוך בבני בראש שביב ללוחות בשבת והראה לו אביו באזנו ונחירא מ"אביו והלך ואיבד את עצמו בצור ע"ש מבואן אמרו רבינו ז"ל אל יראה אדם לתינוק באזנו אלא מלקיחו מיד או ישתוק ולא יאמר כלום :

ציוני פי' ויחי כל אדם ויהר בשעת מותו שלא יסאף מ"אביו חן למטה כי כל הנשאר בחון עליו נאמר לא יאסאף ולא יקבר לפי שסביב המיתה כל מיני משחיתו' ואותו אבר הנשאר בחון צרי' לסבול יסורים רבים טרם יוכל ללבוש לפנים ומה"ט יעשו משגיגי השדים עגוליי' סביב כי אין השד יכול ללבוש מרשות הרבים לרה"י ומה"ט יעשו ליולדת עגולים שלא ישלטו שם רוחין ולילין ע"כ :

כתוב בספר מנצח לחמה ד' ט"ו ע"ב שמתעם זה אונותיו לא ראיו אין עוד נביא ולא אחיו יודע עד מה כי בעונותיו הרבים בזמן הזה בכל תפילות ישראל דרים במבואות המטונפות וכן ברוב המקומות תמצא בית מטבחיים סמוך לבה"כ ואם בבית סרחון כזה לר"ת אסור כ"ש איך ישרה השכינה ורוח הקודש עלינו ע"כ :

ת ו ש ל ב ע

סוד

קדושת שבת הוא סוד גדול ונעלם מאוד ולא מלאמי און לי תמוס אחד מהקדמוני
 ששלח צו יד לבארו ולכן אף גם אני מנעמי ידי מלצארי אך מי שיס לו לב משכי
 להבין סוד מלמי הראשון צא"ס כדי לעשו מקו' פנוי לעמיד' בעלמ' ויבין מלד יה ספצמתי
 צמיצורי שנה"ע צעניק הגלגלים הנעש' ען שורש עשר פסי' סהו מוסר' צא"ס ויבין סוד
 חנועות אלו הגלגלים סהס קינצ'י אט הטיירו ויונס ויללה לא יסנוחו וחנוותי גלגל הקטן ״סנינו
 כנה יאמי חנועות עד סיגעי למרחס הגדול ממנו ויבין סימור שיש ראשונ' והספרס שיש
 צני' ראשונות ל' מחסונות יבין ויראה צעני סכלו איך שאלר סכלו ססה ימי הסול ובכניסות יוס
 הסניעי יתרס השפע אור גדול מאוד מאור א"ס עמנו דרך מלונות הגלגלים לעולם האצילות
 כי סס הוא שורס אל זה האור אחר סלמלס עמנו וחמיד מס' למור לעקונו לשרקו אך כי
 הגלגלים מעבנין אותו כי מלונות הגלגלים אינ' מפולשין זה נגד זה תמונת סיגוי חנועות
 וציוס הסניעי יצוא האור אל הטיירו וזו מתרבי הספע צאלי ומשס ירד האור דרך המסכים
 לכל העולמות ולכן יוס הסניעי הוא קדוש והוא קדוש מעמנו צלי סוס סיוע ממעסה הסמחנים
 ואינו חלוי בחסותיוס להסליף אותו לזולתו או לקדשו עפ"י צ"ד כמו סכ"ד מקדש הזמנים
 וראשי מדשים רק ויקדש אלהים את יוס הסניעי שהוא קדוש מפי הקצ"ה כי קדוש הוס
 לאדוניו ולא מקרא קודש כמו הזמנים וראשי מדשים ולכן צומנים ור"מ מסייעין בצרכה מקדש
 ישראל והזמני או עקדש ישראל וראשי מדשי כי סס חלויס צדיקת עפ"י צ"ד מלא"ה יוס
 הסניעי עסייעין בצרכ' רק מקדש השבת סכקצ"ה מקדש אותו ולא ישראל ולכן מדע כי כל
 הכונות סל שבת מן חפלת ערבית עד מולאי שבת אין כוונתינו כמו צסאר סימ' והזמנים
 סכוונתינו סעל ידי חפלותיו וכונתינו ע"י עובדל דלחחא יסער עובדל להעלות כל העלות והעלות
 כל העולמות כפי הזמנים כפי ערך הזמן סנוכל להעלות כל רעונקות ע"י האור נחתינו אצל כונות
 שבת אין כוונתינו לעשות ע"י פעולת כוונתינו סוס עלי' להעלה כי האור נעשה מאליו רק כוונתינו
 סכמו שיש עלי' צסנת כפי הזמנים סנו נעשה מאליו כך כוונתינו איזה פעולה סכל חפלה
 לכוון צו הספלה כפי בעליה סצאחו הזמן ולא שיעשה כוונתינו איזה פעולה כי כל הסעולות
 בעשים מאליהס עש' חנועות גלגל הסניעי והסלונות סמתרבי' כפי הזמן וכפי רצוי הספע אור
 סמתרבי' צאצילות ובכל העולמות מלא"ס דרך מלונ' הגלגלים כך רנה העלי' סכל העולמות
 והוא סוד קדוש' שבת אך צקלת שבת פעולת עלי' העולמות נעשה ע"י כוונתינו לפי סעדין
 הסלונ' אינ' מפולשי' עד סיחזור גלגל הסשי לעת ערב ויסחיל חנועות גלגל הסניעי והוא
 לעת ערב שהוא שבת חפלת ערבית . וכונות קבלת שבת הוס נעשות סכנה וסנת כנר"א ציוס
 הסשי וסכינו את אשר יצאו הכוונ' כי לעולם עלי' העולמות הוא דרך מדרגי' אחר מדרגי'
 וסנה כצ' נודע כי אחר ספנה יוס ונעו ללני ערב כל העונות יורדים צדונת הסמחנה א"ס
 כסיצוא שבת אף סיצוא אל העולמות שפע רצ' מלא לא יכלו לעלות כ"ל מדרגי' א' ויהי
 סמותה מנעדיגי' הסול צסחרי' ולכן אנו עושין סכנה זו צקלת שבת להעלות העולמות ע"י
 כוונתינו צמ"ס צכדי סכסיצ' שבת מלא כצ' העולמות עלי' וא' צרצוי הספע סל קדושת
 שבת עלי'ס עוד מדרגי' יוסר למעלה כמ"ס כל עלי' העולמות כל אחד במקומו והוא סוף
 חוספות שבת סמוסיפין מחול אל הקודש . וסבן כ"ז אכור כ"ז :

ועתה

סל עלינו חובת ציור חוספות קדושות ונעלמתי ימיני הסול כי אף סלמנרו
 סגליל שבת עלי' העולמות סה למחרית דמול ועכ"ז קנוס מעלות חובות יש צליל
 מחרית דמול זה סרענו לעעלה סכוונת קוונ' סליל שבת הוא יוסר מוסוס . וגם יסצאר
 לך סוד חסוס שבת ממן הסורה חסוס שבת הוא י"צ מילין סהס ג' פרסאות נגד מנסה ישראל
 סקיו צמדנר וכן ה' ססייער עד סורצן הנית ואחר הסורצן גזרו חכמים סיהל סיעור חסוס
 שבת רק שני מילין סהוא חלי פרסה . ולריך למת עעס לטמ :

והוא

כי מדע צסיות ישראל סרוין על אדמחם וסצית על מכונו אז היו כל העולמות
 ג"כ על סיקוין ולא ה' מלכות הרסעה מוגע' צמוכות מדקדבה אף כמלא כימל
 וסיה סס"א צדיוטל הסמחנה צמוקמה למטה חמת כל הקדושה וס' ספרס צין גן העדן לניהס
 כמלא כימל סוד מלא כימל סקצ"ה מדקיק עם סלדיקים יוסר ען הרשעי' כמו סרמזמי
 סוד זה צבקדמת סיצורי סערי גן העדן :

והנה

אודיעך כלל גדול והוא כי כל עולם מדי' עולמות אצ"ע אף כי סכל עלי' יש סוד
 ה' פרט' ובכל פרט' יש צו י"ס עכ"ז דרך כלל לא נסחי סיעור סל כל עולם
 ועולם רק סיעור ע' ספירות כלליות . והכוונה כי כצ' נסצאר צבקדמת ספר כי סכל עולם
 יש ה' פרט'ס וסס ארי"ך אס"י . אצ"א . אינ"א . עינ"ר אס"ין קוקצ' . וסוד עמידתם
 בדרך

כוונת שבת

דדרך זה א"ל מחסיל מראש העולם ונגד כוסי שלכן קא א י"ך . ואז"ל מחמילין מן הכרן דא"ל וינסיימין צטיבור א"ל ומלצין לנ"א ה ינו אצא מלצים לכחך ימין וחלי גוף עלד ימין ואינא כמו כן עלד שמאל . וכגרון הוא קוד הכתר של שניה' צמוד קנה חכמה קנה צניע . וכו"ל מחמיל מן הטיבור של א"ל עד סוף אותו העולם ולמטה ממנו מחמיל מקום הקליפות שהוא מדור תמאס נוקצא דהכונה רצא . וכו"ל מלצים לארץ מן הטיבור עד סיום רגליו . וכו' דז"ל עומדת מאחורי ז"א נגד כה"י שלו כמ"ס כמה פעמים . הנה אחר ראש צעירי שכלך כי ארץ הוא שיעור עולם ונלא היינו של הקדושה . ובה אף שיש צדריך עלמא י"ס עכ"ז שיעור קומתו הוא רק כ' כה"י שכן כמ"ס בגמ' כ"ה כי יסוד ומלכות שנו בעלמים והכן זה . ובה כפ"י הדעת הוא אינא כפ"י רק הארה צעלמא אף שהוא מאיר ליסוד לכן אלו מושצין שיעור כל עולם שיעור ט"ס שהם כמ"ס בגמ' כה"י וצא היסוד בכלל המצנן אצל המלכות לעולם אינו נכנס כל שיעור קומת העולם . הרי לפניך כי הס"א שהם מחת הקדושה הם המחוסים ואין ציינס אלא כמלא כימא ואף זה אין להם אפינס אלא צנכ"י דנוקצא שעומדת מאחורי ז"א וסי"ר קומתה רק נגד כה"י דז"ל א"כ כה"י שלה מכוונים נגד ג' פרקין תחת דז"ל קוד העקציים ונעקצי דמשימא חולפא יקני וכו' יסופך ראש ואחם חשופנו עק"צ . וכו' קוד מורצן הנית שהיה קע"צ שנים קודם אלף הסעסי כמ"ס כנר (צנא) :

ובזה

נצא אל הביאור כי צהול הכלים עלים העולמות הוא דדרך זה כי ג' ראשונים לעשים כללים צא וס כה"י דלירה וג"ר דלירה צמקוס כה"י דצריאס וג"ר דצריאס דמלכות דאלילות צעומדת מאחורי כה"י דז"ל דלילות ואז עולים מג"מ לעשיה צמקוס סביו ג"ר דעשי' וכו"י דלירה צמקוס חג"ת וסג"ת צמקוס ג"ר דלירה וכו"י דצריאס צמקוס חג"ת וסג"ת צמקוס ג"ר דצריאס ועולי כה"י דעשי' צמקוס חג"ת דעשי' ואז עולים אחריהם הכ"ל כי זה נמש כדרך צעקני' וכו' כרוך אמריה ורול' לדמו' לקדושה שהוא כקוף צפני אדם ולעולם אין הרחק צין הקדושה לכ"ל רק כמלא כימא הרי לפניך כי צ"ג החול אין שם עלי' צעולם האלילות רק שג' עולמות צי"ע יש להם עלי' וג"ר דצריאס כללים רק צמלית דלילות ויהא כוללת אותם צמוד הרמיני מקום אלהך כמ"ס כנר ועוד כי הרחק צין הקדושה לכ"ל רק כמלא כימא ובה יונקים מן הקדושה מן כה"י דנוקצא כנ"ל . ובה צמחות חוספות קדושה : וכו' כי אחר מלות שאלו מעלים את עולמות ג"כ ע"ד ה"ל ורולים הכ"ל להעלות ג"כ אחריהם כמו צשאר ימי החול ויורד שלבוזימא דאשא ונוריד אותם למטה צנוק' דהכ"ר כמ"ס לקמן צכוונת קצלת שנת צמוד דסילת פניו ידיו ורגליו צמים חמין הרי נחרק הקדושה מן הכ"ל שיעור ג' כפ"י שהם כה"י דעשיה שהוא נשאר מקום פניו וכו' קוד החסום שהוא מן החורה ג' פרסאות כי פרסה הוא קוד כפ"י וכו' קוד פ"ר כה"י כמו שמצואר צמיצורי גה"ע הרי שיעור כה"י שנשאר חלל מקום פניו צין הקדושה וכו"ל הוא שיעור ג' פרסאות וכו' י"צ מילין וזה קוד חוספות קדושה שנת שנתהרקה הקדושה הרחק גדול מן אס"א ואין להם שום אפינס בקדושה ועוד חוספות קדושה שנת שגב"ר דצריאס מקומן צנכ"י דז"ל דלילי ואף כי עיקר כללותם הוא ג"כ צעציות דשנת רק צמלכות אף לפי שיש עלי' למלכות צליל שנת סוד שמור כמ"ס לקמן עכ"ז הולך ז"ל להעלות כה"י שלו צמקוס חג"ת שלו וסם הם יושבים יחד חג"ת וכו"י וג"ר דצריאס עומדים צמקוס כה"י דז"ל בכל צמקומו הרי לך חוספות שנת שהוא עליית הז"ל צאלני משה"כ צחול אין שום עלי' לז"ל צאלני ובהם אל חתמה על החפץ שהרי אמרנו למעלה צמוד עליית העולמות צק"ס שעל המטה צמוד בהכנה צליל ששי שאחר פעולים כה"י דעשי' צחג"ת דעשי' אח"ז עולם המלכות דעשיה צמקוס כה"י דעשיה הרי כי המלכות היא חתה כה"י דעשי' א"כ נשאר מקום פניו רק שיעור מלכות דעשי' כפ"י א' שהוא שיעור פרסה א' זה אינו כי צנר נחצאר שלעולם עמידת המלכות מאחורי כה"י דז"ל כי שם מקומה אף שעליית כה"י מקדימין אלי' צעליי העולמות ויהא עולם אחריהם א"כ ספיר מקוב כה"י כחארים חלל ומקום פניו והכן זה

והנה

אחר שחרצ הנית כחצ ערו ערו עד היסוד זה הכוונה כי הכ"ל שלטם גם צני"ה שהם סוד ווי העמודים כנודע וכו' סוד צ"פ ערו ערו רעיו רעיו שהם"ל שלטם צנ"ה סוד צ' ווי"ן . והכוונה שהרי שלטו בכל קומת המלכות ולא נשאר ממנה רק נקודה א' וטי' ספירין דילה שלטו צכס הכ"ל שזכו סוד מורצן הנית ולא נתמלאת לור' אלא ונחורצנה של ירושלים של מעלה . ועמידת המלכות היחה נגד כה"י דז"ל א"כ כיון ששלטת הכ"ל בכל קומת המלכות עד נקודת הכתר שנה צכדי הולא לקי פרצא . שכלך הסגס גם צנכ"י דז"ל אף

אך כי צנ"ם שלנו צכל ג' מרקיס שזכס חלל ציכוד כחצ עד היכוד וסנה יש עד צכלל ויש עד שלל צכלל הכוונה כי היכיד חליו הוא נעל, צנ"ם ה כלל צכוד ח"ת שזכנודו כחר המלכות והליו הוא צין כ"ה למטה ונצשרי לחזה ח"כ כלן חי אפסר לומר עד צכלל (כו"ה) שיהא כפסם כל היכוד ח"כ מניע הפסם גם צמקלת ח"ת וצכחר ונלכות וזה חליו גם חי אפסר לומר שח"ן עד צכלל חליו שלל חליו כלל ציכוד סכרי חליו הוא צין כ"ה וסס שלנו צכלל שיעור כ"ה לכן לריך לומר שלל שלנו ח"ה צחליו ח"כ שלנו צנ"ם שפי' שלימות וחלי ספירה שסס עשרה מילין ח"כ צכול סכ"ה הוא מכליע צחוכו צ' ספי' וחלי ועומדים למעלה צקדושה שיעור עשרה מילין וצכנת שכל העולמות עולים שיעור ג' ספי' לא נשאר חלל צין הקדושה לכו"ה רק שיעור חלי ספי' שהוא שיעור צ' מילין ולכן אחר הכורצן גזרו חכמים שיעור חמסם שנת צ' מילין וז"ס ספי' צוחר מחללים מוח יומת מחן דנועיל צחלל דילה למחן דלל חילטרין וכו' הכוונה כי אותו חמסם שנת שהוא הפלל שנשאר מקום סניו הרהק צין הקדושה לכו"ה צכנת נשאר צו רשום קדושה כי חין הסכינה וזה ממוקמה עד שששפה רשום ולכן זה הפלל נקרא שסס שהוא מקום רחוי לזריעה משח"כ בס"ה נקרא מד' מקום סכו וסמנון שחיו רחוי לזריעה וני שפוקר רגליו צכנת ויולא חוץ לחמסם שהוא מקום הקליפה הוא עוקר נשמוח ממקום הקדושה למקום הסומאס וגורם שיכנס הסומאס צמקי' החלל שסס שורם הקדושה וז"ס דמועיל למחן דלל חילטרין צחלל דילה וכו' קוד שיואלים צכדה לקבל שנת כח"ס צמקונו גם שחר כוונת שנת יחבא' כל דצר צומנו וצמקונו :

וראה לקץ היפרנים צכל ערב שנת קודם מלות גם ערב לגלת צכל ע"ס . והכוונה כי כצר נחצחר כי צו"ה יש צו חקדים וגבורות וצכקדים חין סוס אחיזה לסינונים אך צנצורות יש להם מעט אחיזה צכקלות חיינו כי הצנורות סס ממשס קוד ה' אחיזה מכלס"ך קוד ס"ר דייס וסס כפולות כנודע ומחגלים צה' אלצנות הידים חיינו ה' אלצנות שציר ייין סס חקקדים שצנצורות שסס סס נחשצ' לגבורות וכו' אלצנות שציר שחאל סס הצנורות שצנצורות וצקלות חלצנעות יש אחיזה לכו"ה צכוד הזוכמל שחחת הלפרני' צכוד שמוית צידה חספס ולכן צע"ס לריך לקץ הלפרנים שגדלו ממוץ לשחר חלצנע שחחמס הוא הזוכמל כדי שלל יהא סוס אחיזה לכו"ה צקדושה צכנת ולכן לריך לקץ חותם קודם חליו טרס יומת קדושת שנת כי ניד אחר מלות מחחיל' ללנוות ולחמגלות חוספת קדושת שנת וישרוק הלפרנים צכוד להצה מלכס צס . אחר הקיצוץ לריך כעילת ייסי . גם קוד כגילות הוא ג"כ מוטעם זה כי השערות של הראש סס לוממים מן מוחרי מוחם שצחלס וסס קוד אורות חבוליס מלמטה למעלה צכוד חור חוזר וסס קוד הדיקין וסנה השערות דח"ה סס לציני' כחלל חיוור שחף הדיקיס סצו סס חקקדים גדוליס ואדוצלל סס מוכניעיס לכל הדיקיס דלחחל כח"ס חלל השערות דח"ה סס שחוריס דכתיב קווליתיו חלחלס ספורות כעירצ ולמטה יש אחיזה צסס גם לכו"ה ולכן לריך לגלת חותם צכוד שחחר צוחר כד גלס לנולכי ונריס למטרונסחל כח"ס כצ' והגילות ייסי ג"כ קוד' חליו . חלל חס לא גילס חין צו כ"כ עונס כמו שלל קיץ היפרנים כי שס יש להם אחיזה מונס . גם עוב ליזס להסיר כל קורי עכציס שצכית צצכל הקליפה שנקרא שמוית . יזחר לקנות כל לרכי שנת ציוס הששי שהוא מין לשנת ויקסס דגיס לכל ג' ספורות שהגיס רומזיס לעינל פקיסח קוד הארת ח"ה כחחיר צכנת ויזחר להסעסק צעלנו צלרכי שנת כח"ס דח"ל רצח מולל שיצנח וכו' :

אחר מלות כשיטה סלל לפנות ערב יתפלל מנחה ויכוון כמו שיחבחר לפסין : וססס קודם שצחר כל כוונה וסדר עליות העולמות חודיעך חחלל כלל גדול צכוד עליות וחחועלת כחניע להם ע"י עלייתם

ודני כי כצר כודע שכל עולם ועולם מד' עולמות חצ"ע צכל ח' מוסס יש צו ג"כ חלו ד' צחי' שסס חצ"ע . ומחלו ד' צחי' צחיס ד' צחי' חוספת כחמה לחדס צכנת וכו' כי צעס"י עולמס יש צה צחי' חצ"ע והכפס מעש"י שנה ורוח מילירה שנה ונשמה ונצריחה שנה ונשמה לנשמה מחל"י שנה וכלן צכלל נקראיס נפשות דעסיס כי כל עסיס הוא צכוד נפס לצד רק זה נקרא נפס דנפס ורוח דנפס ונשמה דנפס ונשמה דנפס וסכל צצחי' נפס וכן הוא ציירה וסכל צצחי' רוח וכו' ודע כי צכל עולם יש צסס צ' צחי' שסס חילוני' וסמיני' חילוני' נקרא העול' עולמו הארץ ורקיע סצו והמדוריס ח"ה המלאכיס שצכל עולם וצולס כולס סס צחי' חילוני' של אותו עולם וסמיני' נקראיס ססס ות סס חפ"י והפרלופיס שצכל עולם זה נכרא

כוונת שבת

נקרא פנימיות אבל בכל אי "אלו צי צחי" יש צו גי צחי" שהם צי כלים פנימי וחיץ פנימי בחור הכלים הזה בעולמו שנקראו חילונים וגם צפנימי" שהם הספי" וכל אי מהם יש צו עוד גי צחי" קוד עיצור ויניקה וגלות ועוד יש צחי" אי ויש צזה הבחי" צי דיעות והוא העלמות והוא קוד אור אל"ס היורד דר חוט המזקל המבואר צ"ל לניעתת ונחיר ציור צחי" שסם עיקר האור ועוד מחיר דרך קו יוסר דרך תפסים בכל גי עוי צ"ע והוא נקרא העלמו' ויש צזה צי דיעות יש חומרים שיש צחי" עלמות גם צחילוני" העולמות וי"ח שאין צחי" עלמות רק צפנימיות שהם הספי" ויש להוכיח מדברי האור כדעם אי לאור צוהר עלתא עילאה דליהי אליילות חיוב ומייוהי הד חיוב וגרמיוי הד הי צפירוס אור דליסו פי" פנימיות ומייוהי דליסו קוד העלמות הוא הד ואור עוד איי וגרמיוי הד פי" על חילוני" העולמות שנקראי" גרמיוי פי" איצירו והוא קוד החילוני" ואור כוונס הד הרי שיש עלמות גם צחילוניות ואין להקשות איך אפשר זה בשרי אור אל"ס הוא יורד מהמחיל רק דרך חוט המתקלל זה החוט הוא צמנעל מנחש ואין יתפשט גם לח'וני" . זה אינו קשיא שהם חמור כן תקשה לך בלא זאת איך יש זה העלמו' צכנ ספירי האלי" בשרי זה היותו צמנעל עתק דרך קו יוסר נחירס קדמון אל"ס איך יגיע לקסירי האלי" שסם עקנן יון העתק דרך תפסים כמנחש צמנעל צמנעל"ע . אלא הענין הוא כי הכלים של איי הם זכים מחור ומחיר האור דרך הכלים כמו שהוא נחיר צחור הכלי המנחש צו יוכנן יש צחי" עלמו' בכל ספי" דלי" . וא"כ הוא יוכל להתפשט זה האור גם לחילוניות עולם האלי" . והנן זה :

ועתה

ועתה כִּנְזָה לֹל הַצִּיָּאָר . וְזֶה חֲזִין גַּ"כ עוֹד מוֹעֵלָה תוֹפֶסֶת קְרוּשָׁת שָׁמָּה עַל הַסֶּחָל כִּי הַסּוּמָה יֵשׁ לִכֵּל הַעוֹלָמוֹ עֲלֵייתָ כִּי כָל אִי נִשְׁלֵי צִמְעֵלִי מֵה שֶׁלֹּא הִיָּה לוֹ קוֹדֶם עֲלֵייתוֹ וְכֹחַ כִּי הִנֵּה גִ'ר שֶׁהֵם צִרְאָה כָּל מִרְוֹף יֵשׁ לָהֶם מוֹעֵלָה אִי שֶׁהֵם מִקְצֵלֵי מוֹסֵלָה בְּאֶרֶץ מִמּוֹתִי לְדִימָה וְגַם לְאַחֵר שֶׁנִּתְפַּסְטוּ הַמּוֹסִין צִרְאָה הֵיינו צוֹק שֶׁל כָּל מִרְוֹף הַגִּ'ר מִקְצֵלִים בְּאֶרֶץ מֵן גִּ'ר עֵינֵינוּ לְדִימָה מִשְׁאֵלִים חֲגִ'ת מִקְצֵלִים מֵן אֲמֻנָעִים . וְהֵיָּה מוֹנֶסֶת וְבוֹרֵדֵי שֵׁם יוֹחֵר אֹרֹר עֲנִינוֹתִים מוֹאֲמֻלָּעִים וְחֲסִינוֹתִים . זֶה מוֹעֵלָה הַגִּ'ר מֵן הוֹק . וְלַעֲוֹתָה זֶה יֵשׁ לָהֶם צִי צִמִּי לְגִרְעוּתָה אִי שֶׁהֵן קֶטֶן הַכְּמוֹת וְהֵן שֵׁם צֶהֱם רַב הַלִּיכּוֹת הֵם קִטְנִים צִמְמוֹת שֶׁהֵי רִרְאָה שֶׁהוּא כוֹלֵל לְגִ'ר הוּא קֶטֶן הַכְּמוֹת מוֹנֶסֶת . שֶׁהֵם הַזְרוּעוֹת וְהוֹק וְכֵן מֵן כֵּהִי כִנְרָאָה צִמּוֹם . צִמִּי צִי שֶׁאֲזוֹרוֹת מוֹחֲגִלִּים רַק מֵן שְׁלִישׁ ת"ת וְלִמְסֵה וְלִמְעֵלָה הֵם קִטְוִנוֹתִים כְּבוֹדֵעַ : אִי"כ צִגִ'ר הַאֲזוֹרוֹת קִטְוִנוֹתִים כּוֹלֵם . וְצִמְגִ'ת קִטְוִנוֹתִים צִמִּי וְצִסְלִישׁ חִסֵּת וְצִנְסִי הֵם מוֹגִלִּים הֵרִי לְפִסִּיךְ צִי צִמִּי צִגִ'ר שֶׁהֵם לַעֲוֹתָה וְצִי צִמִּי לְגִרְעוּתָה וְהִנֵּה צִמְגִ'ת יֵשׁ לָהֶם מוֹעֵלָה אִי עַל גִּ'ר שֶׁהֵם רַב הַכְּמוֹת יוֹחֵר מוֹנֶסֶת גַּם יֵשׁ צֶהֱם מַעַע גִּלִּי אֲזוֹרֵת צִצִּי שְׁלִישִׁי ח"ז מִשְׁאֵלִים צִגִ'ר הֵרִי צִי צִמִּי לַעֲוֹתָה וְלַעֲוֹתָה זֶה צִי צִמִּי לְגִרְעוּתָה כִּי הֵם מִקְצֵלִים הַאֲזוֹר אֲחֵר גִּ'ר הֵם שֶׁהֵם מִקְצֵלִים מֵן פִּרְקֵי אֲמֻנָעִים וְגִ'ר מִקְצֵלִים חֲסֵלָה . וְהֵם מוֹנֶסֶת רִרְעוּתָה וְהֵם כֵּהִי יֵשׁ לָהֶם גַּ"כ צִי לַעֲוֹתָה אִי שֶׁמִּקְצֵלִים חֲסֵלָה קוֹדֶם כֵּהִי . הֵם מִקְצֵלִי מֵן הַכְּמוֹתִים מִשְׁאֵלִים כֵּהִי מִקְצֵלִי צִאֲהֲרֵנוּ וְגַם מוֹנֶסֶת וְכִנְרָאָה אֲפִסֶּרֶם שְׁוִיִּים שֶׁחֲגִ'ת קִלְרִים וְרַפְסִים וְהֵיָּה אֲרוֹכִי וְלֹא רַפְסִים וְצִמִּי אִי גִרְעוּתִים וְצִמְגִ'ת הַאֲזוֹרוֹת קִטְוִנוֹתִים מִשְׁאֵלִים צֶהֱסִי שֶׁאֲזוֹרוֹת מוֹגִלִּי יֵשׁ לָהֶם צִמִּי אִי לַעֲוֹתָה שֶׁהַאֲזוֹרוֹת צֶהֱסִים מוֹגִלִּים מִשְׁאֵלִים צִמְגִ'ת אֲזֵל יֵשׁ לָהֶם צִי לְגִרְעוּתָה שֶׁהֵם מִקְצֵלִים צִאֲהֲרָנוּ וְגַם מִפִּרְקֵי חֲחִלִּין .

וְהָיָה

והנה עתה צעת עליות העולמות כל אחד מרוח ונעלחו מה שהיה נסתר ממנו . כי צעות כפי לבות הרי הם מרוויחים הצפי והמעלה של חב"ת . וחב"ת עולים לבגד ומרוויחין הצפי והמעלה של ג"ר וג"ר עולים לקבל המקיפים ואז מתגדלים הבגד לקבל המקיפים כח"ט לקנות ואז הם מרוויחים גם המעלה של רב הכמות וכל א' כשלב מול מעלה מצירו הנכלל זו . ויש לכל אחד כל המעלות שכל אחד ואחד נקמח כליותם יחד . ובבן זה :

דער

ועוד יש להם תועלת אחר צעלייתם • וזאת תנין קוד חוסי' קדושת שבת • כי כבד נחצור שיש לכל צדי"ה הן צפוניות הן צהוניות צדי"ה עלמות שהוא אור ח"ם עלמו • ובוודאי אור ח"ם אף שהוא מאיר בזה ומעלי' לנביא עכ"ז אינו שור האור שהוא לעלי' שהוא קמוך למלון היר"ה מל"ם להאיר צעלומי' • סאל"כ לא יכ"י צדי"ה רחם וסוף צעלומות כוונ"ם צדיבורי שג"ע וכן הוא מוצא בזה בכל ספי' וספי' אית שמה דהוי"ה אצל לא כל הווי"ן שוין דלא דמיא רבנוי דמלכא לרישא דמלכא ואף דכולא איבר מלכא • ח"כ העלמות שיש בזה"י אינו דומה לעלמות שיש צה"ת וכן עלמות חג"ת אינו דומה לעלמות ג"ר • וכן כל מדרגה ומדרגה ובהם צעירות העלמות הרי כל מדרגה יורש העלמות מעולה מה שלא היה קודם זה • וז"ל תוספת

תוספת קדושת שבת כי כנר נתנצל במחלת הספר שניני החול אף שיש עלייה לכל העולמות כרי אין עלייתו אלא לג' ע"ב שיעולים ונכללים במלכות דל"ה ובא"י אין שום עלייה . כ"ז כי בחול אין עלייה רק לפנימות העולמות משא"כ בשבת שיש עלייה בכל העולמות עד אדם קדמון וגם יש עלייה אף להיונו"ה העולמות כנ"ש לקמן כרי זה תוספת קדושת שבת .

ג חדע עוד כלל אחד שהרי כתיב ויבן ה' אלהים את הללע . הכוונה כי כנר נתנצל שיעולת אל"ה שם מאיר שם ע"ב ואות י' וכן הו"ה והוא קוד המכמה ובצריחה מאיר אות ה' ראשונה ושם ס"ג והוא קוד הנינה וביצירה מאיר אות ו' ושם ו"ה והוא קוד ה"א . ובעתה מאיר אות ה' אחרונה ושם ז"ן והוא קוד המלכות וכנר נודע שהנינה היא סוד חלקי"ם . וז"ל עוד הו"ה והמלכות נקרא ללע וז"ש ויבן ה' חלקי"ם ז"א ונינה שם סוד יצירה ובצריחה את הללע היינו עולם העשייה . ואמר חמלה ה' שהוא יצירה ואח"כ חלקים סוד הצריחה . הכוונה כי צעת עליית העשי' שהוא קוד הללע שעלייתה הוא צניינה וסיינו קשו עי"ה כנ"ש רז"ל ויבן וגו' . שקלעו וקשטם ככלל דענערצא קורין לקלעיתא צנינא . וכוד קשוטיי הכלל הוא ע"י עלייתה דענדרגס עליונה ונמה שהיתה חסל' ונעקשטת צאתו חור העליון וכנס מתחלה יורד האור מליצירה סוד הו"ה לג"ר דעשי' כדי שיהיה להם כח לעלות אח"כ יורד חור ונצריחה סוד חלקי"ם דרך ליכודות היצירה ג"כ לג"ר דעשיי' ומעלה אותם אל היצירה וזהו ויבן ה' חלקים את הללע ולכן לריך לכיון צעת כוונ' עלייות העשייה להוריד חסל' מליצירה כנ"ל :

והא לך ביונת תפלות מנחה

מלכות דל"ה יתרחק נפ"י שלה לקבל ג"ר שתתחיה
אדני שפתי תפתח
אח"כ משפיע דרך יקודם לעו' שלמטה
ופי יגיד תהלהך

ונספך חסלם ג"כ בכלל אח"כ חכיון להמשיך הארס ונצריחה שבו מאיר אות ה' ראשונה ושם ס"ג ליצירה ויעלו כל צמ"י רוח שנינו' למלכות דצריחה ורוחך יעלה ג"כ בכלל . אח"כ חכיון להמשיך הארס מאלי' שבו מאיר אות י' ושם ע"ב לצריחה ויעלה כל צמ"י נשמה שצריחה למלכות דל"ה וחכיון לקבל דל"ה צמ"י נשמה לשמה . אח"כ חכיון כי אל"ה מנשיך הארס לכל העולמות שלמטה :

ברוך אתה יהוה כוונת צרכת עמידה זו כמו כוונת עמידת מנחה של שאר ימי החול אך זה נוסף צקוד הכנס לשבת לריך לכיון דצריחה ראשונה להמשיך הארס מן המאלי' האלילות כרי שיוכל לעלות האלי' אל המאלי' והיינו ציום השב' כי עדיין עתה אין עליה לז"א שצאלי' וכיון שאין עליה לז"א כל העולמות שלמעלה עומדים במקומו רק הכוונ' עתה לעשות הכנס לשבת כי יום הששי מוכין לבצת וחכיון כי הנשמה ממאלי' אל"ה הול' ע"י שם אהי"ת צמיו יודי"ן שיוכל אח"כ בשבת לעלות האלי' אל המאלי' כנ"ש במקומו . ובזקיסה חכיון להעלות המלכות עמך ויעלה האלי' אל המאלי' ע"י שם ע"ב יו"ד כ"י וי"ו כ"י :

ברוך אתה יהוה בגן אברהם צקיסם דצריחה זו חכיון להמשיך הארס מאלי' לאלי' ובזקיסה חכיון לזקוף המלכות עמך ומעלה הצריחה לאלי' ע"י שם ס"ג יו"ד כ"י וא"ו כ"י ושאר הכוונות כמו צמנח למול :

מורים אנחנו לך דצריחה חכיון להמשיך הארס ונצריחה ליצירה ע"י שם אהי"ה צאלפ"ן כדי שיוכל לעלות היצירה לצריחה ובזקיסה חכיון לזקוף המלכות עמך ויעלה הי"י אל הצריחה ע"י שם ו"ה יו"ד ה"א וא"ו כ"י :

ברוך אתה יהוה (צטורה) צקיסם הצרכה דצריחה חכיון להמשיך הארס מן היצירה לעשי' ע"י שם אהי"ה דהי"ן כדי שיוכל לעלות אל היצירה ובזקיסה חכיון לזקוף המלכות עמך ומעלה העשי' ליצירה ע"י שם ז"ן ושאר הכוונות כשאר ימות החול :

ברוך אתה יהוה צקיסם הצרכי של שים שלום חכיון לשלם שם הו"ה אלהים לזה אילהויהב וחכיון לקשר כל העולמות לכלול העשיה ביצירה ויעלו כל הנפשות

כוונת שבת

הנפשות שנעשׂי ונפסך עמם אל הילירה וכלול הילירה נצריאם ויעלו כל הרוחות שניצירה ורוחך עמם אל הצריאם ויוכלל הצריאם צאלילות ויעלו כל הנפשות שצצריאם ונשמך עמם אל הצאלילות ויוכלל הצאלילות צאלייל ואז יושלם שם הויה המאיר בכל העולמות וגם יושלם שמה שלם הויה אלמים עיי כלילות העולמות שזהו קוד ה' הוא האלמים כמ"ש כבר :

אחר

תפלת מנחה לריך לקרות כל פרשה השנוע שקורין לעשר בשבת ויקרא שנים מקרא ואי תרגום צדוקר כמו שנת' . כוונת שחרית . ועתה אחר תפלת מנחה יקרא כל הסדרה רק המקרא צניגון ועטם מק"מ כשר . ואז אחר הקריאה יוכרו צפניו התנווללת חוספיו קדושת שבת אחר הטבילה . וצאל קריאת המקרא לא יתגלו חוספיו שבת . אך אם יארע לו איזה חונם אזי יעבר הסדרה אחר התפלה בשחרית קודם האכילה :

סוד

אחר הקריא ירחץ פניו וידיו ורגליו צמים חמין ותחיל ירחץ פניו ואח"כ ידיו ואח"כ רגליו ; רחילה צמים חמין . הוא כי נודע כל ימי החול מקבלים שפע מיום השבת . שלטעם זה לריך להזכיר שבת בכל יום צמזמור השיך לכל יום שאומרים זה השיר שזיו הליים אומרים ציום ראשון לשבת וכן נולד . ומקבלים ראשון ראשון היינו מתחלה עולה קפיי התפלה הסולט ציום ראשון ומקבל השפעתו מן מלכות דללי שיהא קוד השבת אח"כ ציום שני עולה קפיי הגבורה וכן כולם . עד שציום הששי עולה קפיי היסוד . וכל זה הוא צג' עולמות ציי"ע שוליים לקבל מן מלכות דללי שיהא קוד השבת כנודע . וכבר נודע שציקר מקום מדור הקליפות הוא צעש"י והנה ציקר קבלתן הוא ציום עד מלות כנודע כבר . ולכן ציום הששי אחר מלוי שצבר נשלמו כל ו"ק של הקדוש שם קוד וי ימי החול שנעש"י לקבל הארת שבת אז מיד רולים גם הס"א לעלות אחרים ג"כ לקבל השפעתם כי רולים לרמות על הקדושה כקוף צפני אדם וצאשר כי אחר מלות יום הששי מתחיל לנמות קוד חוספות קדושת שבת אזי יורד שלכוזיתא דלשא מן אוליא ונוריד להסוף מדורא שם קוד עי שרים שצצבי הכסא היינו קצבי המלכות כנודע וזהו קוד עי כוכבים ונעשית כוכב אחר ונקראים מדורא דלשא רולים לעלות כנ"ל והסוף שלכוזותא מוריד אותם למטה לנוקבא דתה"ר . והסוף שלכוזיתא דותם אותם עי שרים שם נעשים לצוט למלכות דעש"י צימי החול וזהו קוד הכינויי וציום שבת מתפשט מכנויין דילים והסוף שלכוזיתא הוא רותך את המלי מוזהמתה שקבלה מק"א צימי החול צקוד שאתרו צמאי עזיל וכו' אלף צאשא . וזמ"ה שפסטי את כחנתי איככה אלצשנה רחמי את רגלי איככה אטנפס : והנה תחלה נעסרת את ראשה . שם קוד ג"ר שלה ואח"כ הידי שם מו"ג שלה שצקלור ידיים אחיות הקליפו הנקרא שמוני דחתי שמוית צידיים תתפשט והיא צהכילי מלך . ואח"כ הרגלים שם כ"ה שלה ששם ציקר אחיות הס"א כנודע :

והנה

זה הסוד נרמו צחקונים צתיצת צרשית שיהא אחיות צ"ת ראש"י וראש"י הוא ר"ת של פסוק ר"ש פ"א ח"ש ש"לצנת י"ה שזה הכת קוד צת עיי"ן מתסרת עיי רשמי אש שלצנת י"ה קוד הסוף שלכוזיתא היורד מלוא"א קוד י"ה כנודע . כי זה הסלצנת יולא מן אחיות י"ה כי יש צו ג' מלואים כזה יו"ד ה"י יו"ד ה"ה יו"ד ה"א צגיי הויה"ה אד"כ שזהו ל"א . והנה צקיר הסכא שעי"ה הכסא יולאי ילולי אש כמ"ש צמזמורי שגה"ע . אז חכה יו"ד צבאי והנה יו"ד פעמים ה"ה הוא ט' . והוא קוד ילולי אש של אלמים צמזמורי יו"דין צגיי ט' . ויו"ד פעמים ה"ה הוא ר' והוא קוד ילויץ אש של אלמים צצצוע צגיי ר' ויו"ד פ' ה"א הוא ק"ך והוא קוד ילויץ אש של ק"ך לירופי שיש לשם אלקיים והנה חלרף ט' ר' ק"ך צגיי כת"ר וחלרף ל"א הכ"ל ס"ה צגיי אשמו שעי"ה שם י"ה כעש' אשמו לז"א אח"כ לא תחשוב שרשי אחיות של י"ה רק המלוי לצד שבו ו"ד מילוי של יו"ד יה"א שיהא מלוי של ה' כי ה' יש לה ג' מלואים אלו וזה צגיי כ"ו צגיי הויה"ה חלרף עם אשמו שיהא קוד יסוד ז"כ ס"ה צגיי שלצנת ע"ה . הרי כי שלצנת יולא מן י"ה ולכן נקרא שלצנת י"ה . וז"מ רחילת פניו וידיו ורגליו צמים חמין ויכוין לטער את נפשו רוחו ונשמחו מוזהמתה הס"א השולטים צימי החול כדי שיוכל לקבל אחר הטבילה חוספו שם רוח ונשנוי עול קדושת שבת :

בשעת רחיצה יאמר והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו כל התשוב לחיים בירושלים : אם רחץ יהיה את ציאת בגות ציון ואת דמי ירושלים ירחי מקרבה ברוח משפט וברוח בער :

ויכוין לתם אומץ לנ"י דנוק' שלה יוכלו לאחזו זה הס"א : בשעת נגיבת הרגלים . יכוון למלך סדלשיון לפי שאחר דמית' מעומתהם היא מתקשטי עזמה לקראת עגלה צקשטי כלם ואז היא מנחתה הסדל צרגלים קוד העלף הס"ל שצלגים סוף נה"י שלה :

כוונת שבת

קיד

סוד

הטענה הוא כי הו"א קודם שמקבל קדושת שבת הוא עולה ליסוד דנינה שביא קוד
המקור וטובל עם צמי המסדי' שיש צימוד דנינה . והכוונה כי יסוד דנינה הוא קוד
מ"ה קחמה וחס קוד צ' לחמי' שזכרהם שחס צבור מ' קחמה כזה ה וכו'א קוד ליור המקור -
וקוד מקור הוא קוד עם אה"ה דכס"ן צג' מקור וכו'א צמנויות יסוד דנינה והמים שחמך
המקור הוא קוד עם ס"ג וצ' אה"ה ציד"ן וצאלפ"ן ואה"ה כהל וכו"ה פשוטם צכולם יש
ט' יוד"ן צג' מ"ה גם ד' מלואי הו"ה שחס ע"צ ס"ג מ"ה צ"ן יש צכס ג"כ ט' יוד"ן

רוס מזרח

אלא

צג' יוד"ן . והנה חכוון צלוי' המקור' כזה
וחכוון כי אה"ה אס מליו' הכי"ן צלורת דוד"י
כזה אה"ה צג' ל"ה ועס אלוותם והכולל
צג' מ"ה והנה צלרתי צצצורי טג"ע מסוד
מ"ה קחמה יש זה קוד עולם שלם שחס ד'
דוחות מעלה ומטה דרומה ל"ק של ז"א טכוא
טובל טגמו צו המקור . ולכן חכוון כי צשם
קורות יש צו קוד ו' לירופי יכ"ו כצצור צספר
יליר . כרי ו' שמות' ועס אה"ה טכוא קוד
המקור' ענמה סס ז' שמות וצכס ז' יוד"ן .
וצחוספת י"ה דרומה לז"א שחס קוד המקור
והמים שצחוכס כרי מ' יוד"ן צג' ל"ל ועס
מ' כוללים כרי נח"ל . וחכוון כי מן שמות
יכ"ו אה"ה יולא מחס ז' שמוי מרגל"ן והנה

צצור אחר ז' מרגל"ן וחד סיכתא כוי' והס קוד ז' שמות מרגל"ן שחס יכ"ה יכ"ה
א"ל אה"ה י"ה מנפ"ן ונפ"ן סס ז' וחד סיכתא הוא שס אלני וחס נגד מ' יוד"ן כהל' וחס
נגד ז' יוד"ן שיש ד' פשוטי' של ע"ב ס"ג מ"ה צ"ן וגי פשוטי' של ג' אה"ה יש צכס ז'
יוד"ן ועס שס י"ה סס ג"כ מ' יוד"ן והנה צצור אחר צמזמור הסמים מספרים כצוד אל
ומשמע שס שצצצו וי"ט שצצצורים זה הצמזמור לפי שחוסקף לה כצוד דכחי' וצככלו כולו
אומר כצוד חכוו כצוד שצצ דכחי' וקראת לסצ' עונג ולקדוש כ' מכוזל הכוונה כי מקבלת מן
ז"א ד' הווי"ת מספרל דלצא וג' אה"ה מספרל דלענא כרי כ"ס אוחי' ועס שס י"ה שחס
קוד ז"א הוא ל' אוחיות וכו'א ל' של לכצוד וג' כוללים עספרל דלז"א סס ל"צ צג' כצוד .
ולס חמלל ד' הווי"ת הוא לר"צ וג' אה"ה הוא חכ"ה ועס י"ה פשוט הוא צג' שצ"ת כרי כצוד
שצצ . כי ע"י עוקס טכוא טובל שס אחר שס סס כל השמות כהל' מספרים דלצא וגצורות דלענא
ע"ז הוא עולה אחר כך לעקוס אה"ה כמ"ס לקמן צמקומו . כרי לפניך כל כוונת הטענה :

דנה

אנורו טכרה מציא ליד קדושה ככוני' כי ע"י הטענה טכוא דיוס' איהא שחס יש
ד' הווי"ת צג' ק"ר וג' אה"ה צג' ס"ג ועוד שס צ"ן א' קוד המי"ן ס"ה צג'
טכרה ועדיין נקרא טכרי ולא קדוש אח"כ יכול לקבל הארי מ"ה שיש צו מ"י ימי"ן כמי"ן
קדו"ם ולא נקרא קדוש וכו' טכר' מציא ליד קדושה ולכן לריך ליזכר צעצלי' צע"ס טיבי' ככלל טכוי'
כדי שצצצ' יוכל לקבל חוספת קדו"ם שצ' כי שצצ הוא צמי קוד' דכחי' כי קדוש הוא וכחי' צ
זכור אס יוס שצצה לקדוש הכוונה כי ע"י הטענה שחוספת הארס מן מיימי המס' שחס ע"צ
קס"ה צג' זכור' וע"ז יוכל לקבל הקדושה ואין לך דבר המציא ליד קדושה כמו הטענה .
וצע"ס לריך ג' טעילות צפעס א' יכוון להכסיר מנשמחו לצו"ן דחול ואז נקרא עכור וצפעס
צ' יאמר לסס ימור קצ"ה וצכניתי' צדחילו ורמימו צסס כל ישראל דריני טובל ענמי שנית
לקבל קדושת שצצ ויכוון ל' שמות מרגל"ן כהל' שיש צכס ה' יוד"ן וג' שמות אה"ה יכ"ו שכו'
מרגל"ן יולאים מ"הס ס"ה צג' צמי"ס : ויאמר זכור ושמור דצצור אחר נאמרו ויכוון כי זכור'
צג' ע"צ קס"ה שמו"ר צג' אה"ה ציד"ן מ' דצוע אה"ה ר' מלוי ע"צ הוא מ"י כרי שמו"ר .
אח"כ טובל פסס ג' ויאמר כריני טובל ענמי כדי לקבל שמה יחירה של שצצ . ויכוון ד'
כויות וג' אה"ה צמלו"ס וי"ה פשוט צג' שצצ ואס היס טמא קרי לו אחר טומאה לריך ד'
טעילות טעילה א' להכסיר כצוכמא של טומאה ועוד ג' טעילות כהל' וחס"כ יולא מן המקור
ישחמחה למערצ ויפסיע ללמוריו צלחמו מן המקור ויאמר פסוק זה :

אם השיב משבת רגליך עשות חפציק ביום
קדשי וקראת לשבת עונג לקדוש יהוה בכובר
עשות ר"ת מר"ע . מפליך ציוס קדשי
וקראת לשבת עונג ר"ת צג' ר"ו . לקדוש
ה'

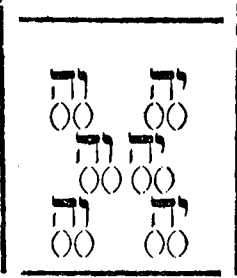
כוונת שבת

ה' מכוזר פ"ח ע"ה כח"ס לקמן . לא יבגז עולמו במספחת כי הם מימי שנת ורלוי סכנוק יסלח אוחס ואחר הכניסה מיד מחגלים צו נילון חוספות קדושת שנת :

סוד

מלכותי שנת הוא כי שנת נקרא שנת קודם הכוונת כי הנולכות שנקרא שנת ש' שנת צח ג' אצו הכוונות בואות ש' כוונות . היא מקבלת מן אלה שנקרא קודם כוונות . ולכן עיקר זיווג ח"ס הוא צליל שנה שהמלכות מקבלת קדושת מן אלה הנקרא קודם צדד הכתוב אומנם אחרות שנת אצי וגוי וחסי לי לאשה כמו שכתוב צוהר והנס כל הכוונות הם מקטרת דליתא ולחלח שסס כל הכוונות וכליוריס דכתיב אין לור כאלהינו אין ליר כאלהינו סוד אומא שסס מלשייריס כל הליוריס כח"ס צמזורי שנה"ע וגם כל מיני זכר קודם שסס מקטרת דשנאלח דכתיב מלפון זכר יתחש אצל צאנא אין שום גוון אחר רק גוון לנן מקטרת דיימאל והנס צגדי כהנס הים שמונה ד' צגדי לנן מקטרת דלחא נגד ד' אחרות חו"ס שצאנא . וד' צגדי זכר נגד ד' אחרות חו"ס שצאנא וסוד זה מוצא היטב צמזורי הכל ולכן לכבוד שנת קודם לריח להיות ד' צגדי לנן נגד ד' אחרות חו"ס שצאנא והוא מלכות עליון וחמון ואזור וחלוק ויכול ללבוש עוד מלכותים מלחם גוונין שירש צין מלכות עליון לחמון חס ילטרך להם רק שיהיה לו ד' צגדי לנן כח"ל וכפי שמכבד את ה' מהונו ללבוש צגדי כבוד לכבוד ה' כן מלשיין אחר פטירתו וסוד צגדי שנת הוא סוד צגדי עולם כנריאח ומלכות את המלכות דלתי הנקרא שנת .

ובשעת לבישתן יאמר .
 כל בלי יוצר עליך לא יצלה וכל לשון הקודם אתך למשפט הרשיע זאת נחלת עבדי ה' וצדקתם מאתי נאום יהו"ה :
 חס"ו יסדר שלחנו :
 זה הסולח אחר לפני יחיה הסולחן שולחם עליו שנת יחיה של ד' רגלים והלוח עליהם דוגמת שולחם שיהם צמקס ולריך שיהם אורח הסולחן י"צ טפסים כמנין ז"ס ורסנו ו' וגזנו עשרה כ"ס כמנין אחרות שיש צמלוי של צ"ב ויניח חסס ללבוש על הסולחן יסדר כלחם על המטה ויכסה כלחם צמפה שיהם ג"כ ללבוש צגדי שיהם כלחם דל"א חמשה ולריך שיהם י"צ לחמים . כי סוד כלחם הוא סוד ג' חו"ס שיש צרישאל דל"א שסס צגדי לח"ס וצג' חו"ס יש צבס י"צ אחרות ג' יודין ג' ויין ו' הכי"ן וע"ה הם סוד י"ג מכלילן דרמתי שמסס צא המזון לכל העולמות וכנגד י"צ אחרות אלו הם הי"צ לחמים שנת כי מזון כסבת לכל העולמות צא מן הי"ג מכלילן דרמתי ולריך לקדר הסולחן צ"צ לחמין כזה והם שלשה מלד ימין למטה . ושלשה על גביהן . וכן הוא ג' מלד שמאל למטה ושלשה על גביהן ומכוון כי בג' שמלד ימין שסס למעלה הם נגד ג' יודי"ן שיש צג' חו"ס וכן שמלד ימין שלמטה הם נגד ג' הכי"ן ראשונות שיש צג' חו"ס והשלשה שמלד שמאל שלמעלה הם נגד ג' ווי"ן שיש צג' חו"ס וכן שמלד שמאל שלמטה הם נגד ג' הכי"ן אחרונות שגבי חו"ס . וסדר הציוע וכוונת' יתאל' לקמן צמקומה גם יסדר המנורה על הסולחן והיה המנורה צדומה של כלחם כח"ס רז"ל מנורה צדומו וסולחן צלפון כי המנורה רומז לקבלתה מקטרת דכתיב רז"ל דיימאל .

רומז לקבלתה מקטרת דצני רז"ל דשמאל' כח"ס רז"ל להכמים ידרי' להעשי' ילפין . ויניח על הסולחן צ' אגודות של דקם כשרים להרים צבס וצכל אגודה ג' הדקים כשרים גם יניח מלח על הסולחן גם כוס יפס לקידוש והמכדרים צומרים צכל כסף משום זה אלי ואנוהו . לכבוד המלכות שיהם סוד כוס של צרכ' כח"ס צצר להמתיק דיניה ע"י לחמדים אשר כסף רמז להם כח"ס ויראה להעמק צעמו צכס הכל . ויניח הסולחן ערוך צכל ח"ל וינל לשדס לקבלת שנת ויאמר :

לקה דודי נצא השדה לקראת שבת בלבבא לחקל חפוחין קדישין :
 כשחלח לשדס המנורה חיה מקום שכוה יומר צבס ויהיה מקום פנוי מלחמין ומלדך ימין ומשמאל עכ"ס ד' אחרות שיהם נקי ומלפניך כמלח עיך ומעמוד פיך צמערב ומקבור עיךך לרמו לעוליתחא שפירחא דל"י לה עיינין לפי שעינין היא עומדת צאחורי נכ"י ואין בעיינין נעשין לה אלא כעומדת פכ"ס עם ז"ל כח"ס צמזורי שגכ"ע ותחמר כל סדר קבלת שנת צעינים סגורות עד לאורך ימים שכוה סוף מנורה ה' מלך אחר הפתח עיני' ותחמר מנורה סיר ניום השנת ומכוון להקיר אליה מן חוספת קדושת שנת מערומ צר"ח מנורה סיר ליום השבת

ספנת טהור ר"מ למש"ס הרומו לקדושת טבת כמ"ט צמקורו :

למנחה של ערב שבת

הודיה

ליהודה כיר טוב כי לעולם חסדו : יאמרו גאולי יהוה אשר נאלם מיד צר :
ומאדצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומזר : תעו במדבר בישמון דרך עיר
מושב לא מצאו רעבים גם צמאים גפשים בהם תתעטף : ויצעקו אל יהוה בצר להם
ממצוקותיהם וציעם וידרכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב : יורו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם : כי השביע נפש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב : יושבי חשף
וצלמות אסירי עני וברזל : כי חמרו אמריאל ועצת עליון נאצו : ויבצע בעמל לבם
בשלו ואין עזר : ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם וישועם : ויצאם מחושף
וצלמות ומוסרותיהם נתק : יורו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם : כי שבר דלתות
נחושת וברזי ברזל גרע : אילים מדרך פשעם ומענותיהם יתענו : בל אוכל תתעב
גפשים ויגיעו עד שערי מות : ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם וישועם : וישלח
דברו וירפאם וימלט משחיתותם : יורו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם : וינבחו ויבחי
תודה ויספרו מעשיו ברגה : יורדי הים באניות עושי מלאכה במים רבים : המה ראו
מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה : ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו : יעלו שמים
ידרו תהומות גפשים בדרך תתמוג : יחגו ויגיעו בשבור וכך חכמתם תתבצע : ויצעקו
אל יהוה בצר להם וממצוקותיהם ויצאם : וקם סערה לדממה ויחשו גליו : וישמחו
כי ישחקו וינחם אל מחוז חפצם : יורו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם : וירוממוהו
בקהל עם ובמושב זקנים ויהללוהו : ישם נהרות למדבר ומוצאי מים לצמאון : ארץ פרי
למלחה מרעת יושבי בה : ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים : ויושב שם
רעבים ויבוננו עיר מושב : ויורעו שדות וימעו כרמים ויעשו פרי תבואה : ויברכם
ויקבו מאד ויהמחם לא ימעיט : וימעיטו וישארו מעוצר רעה ויגון : שפך בוז על נדיבים
ויתעם ברתו לא דרך : וישגב אכיון מעוני וישם בצאן משפחות : וראו ישרים וישמחו
וכל עולה קפצה פיה . מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה :

ספלה זו נכון לומר קודם הספלה

פתח

אליהו ואמר רבון עלמין אנת הוא חד ולא בחושבן אנת הוא עלאה על
כל עלאין כתימא דכל כתימין לית מחשבה חפסה בך כלל אנת הוא
דאפקית עשר חקונין וקרינן להון עשר ספירין לאנהגא בזון עלמין כתימין ללא
אחגליין ועלמין לאחגליין וזבון אחככיאית מזני נשא ואנת הוא דקשר לון ומיחד
לון ובגין לאנת מנגאו כל מאן דאפריש חד מחזריה כאלו אפריש בך . ואלין עשר
ספירין אינון אולין כסדרן חד אריך וחד קצר וחד צינני . ואנת הוא דאנהיג לון .
ולית מאן דאנהיג לך לא לעינא ונא לחתא ולא מכל סטרא לבושין חקינא לון
דאחקריאו גופ' לגבי לבושין דמתכסין עליהון דאחקריאו דחקונא דא חסד דרועא
ימינא . גבורה דרועא שמאלא . הפלרת גופא . נחא וסוד תרין סוקין . ויסוד
סיומא דגופא חות ברית קודש . מלכות פה ותורה שבעל פה קרינן לה . חכמה
מוחא אינה מחשבה מנגאו . בינה לבא ובה הלז מדין . ועל אלן תרין כתיב
הנסחרות ליי' אלהינו . כתר עלאה אינה כתר מלכות . ועליהו אהמר מגיד מראשית
אחרית . ואינה קרקפתא דחפליין מלגו אינה שם מ"ה כזה יו"ד ה"א ואל"ה ה"א
דאינה אורח אנליות : ואינה סקיל דאילנא בדרועוי וענפוי כמיא דאשקי לאילנא
ואתדבי

כוונת שבת

ואתדבי בהוא שקיף : רצון עלמין אלנה הוא גלת הטלות וסבת הסבות לאשקי
לאילנה בהאי נביעו : הריא נביעו נרשמה לגופא לאיהו חיים לגופא וכך לית
דמיון ולית דיוקא בכל מה דלגאו ולבר : ובראת שמיא וארעא ואפקה מנהון שמשא
וסיהרא וכוכביא ומזלי ובארעא אינין ודשאין וגגהא דעדן ועשבין וחייין ועופין
ובעירין ובני נשא לאשתמודע בהון עלאין ואידך יתהגון בהון עלאין ויהאין ואידך
אשתמודע בהון עלאין ותחאי ולית דידע בד כלל : ובר מינך לית יחודא בעלאין
ותחאי : ואנת אשתמודע מעלאין ותחאי : ואנת אשתמודע אדון על כולא : וכל
ספירא אית לה שם ידיע דבהון אתקריאו מלאכיא : ואנת לית לך שם ידיע דאנת
הוא ממלא כל שמהן ואנת הוא שלימא דכולהו : וכד אנת תסתלק מנייהו אשתארין
כולהון שמהן בגופא בלא נשמהא אנת הוא חכים ונא בחכמה ידיעא : אנת הוא
מבין ולא בבינה ידיעא לית לך אתר ידיעא אלא לאשתמודע חוקפך וחילך לבני
נשא : ולאחזא לון אידך יהנגב עלמא בדינא וברחמי דאין דקד ומשפט כפוס
עובדיהון דב"י : דין איהו גבור' משפט עמודא דאמנעיתא : דקד מלכותא
קדישא מאזני דקד תרין סמכי קשט : הין דקד אנת ברית כולה לאחזא אידך מתנגב
עלמא אכל לאו דאית לך דקד ידיעא לאיהו דין ולא משפט ידיעא לאיהו רחמי
ולא מכל מדות אלין כלל ברוך ה' לעולם אמן ואמן :

ידיד נפש אב הרחמן : משוך עבדך אל רעונך : ירוץ עבדך כמו איל ישתחוה
אל מול הדרך : יערב לו ידידוך מנופת לוף וכל טעם :
הדור נאה זיו העולם : נפשי הולת אהבתך : אלא אל נא רפא נא לה
בהראות לה נועם זיוך : אז תחזק ותתרפא : והיתה לה שמחת עולם :
ותיק יהמו רחמיך : וחובה נא על בן אהובך : כי זה כמה נכסוף נכספתי
לראות בהפאת עורך : אלה חמדה לבי וחובה נא ואל תתעלם :
הגלה נא ופרוס חביבי עלי : את ברכת שלומך תאיר ארץ מכבודך : נגילה
ונשמחה בך מהר אהוב כי בא מועד וחננו כימי עולם :

והא לך סדר קברת שבת

ים נובגין לומר ה' מזמורים שכם לכו נרננה : סירו לה' : ה' מלך : מזמור סירו לה' : ה'
מלך ירגזו : וס' נגד ה' ימים אנגד' : אש"כ מזמור ס' נגד יום שש' כי כולם מקבלים
פספסות מקדושת שבת : ור"מ של ו' מזמורים אלו נג'י' נפ"ש כי ע"י קבלת שבת הוא מקבל
חוספות נפש מקדושת שבת כמ"ש לפניך : ולפי שיום שש' הוא הכיין לשבת לכן כל הכוונה
של חוספת קדושת שבת לריך : לכוון מזמור שש' כמ"ש לפניך :

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו : נקדמה
פניו בתורה בזמירות נריע לו : פי אל גדול
יהוה ומלך גדול על כל אלהים אשר בידו מחקרי
ארץ ותועפות הרים לו : אשר לו הים והוא עשהו
ויבשת ידיו יצרו בואו נשתחוה ונברעה נברכה
לפני יהוה עושנו : פי הוא אלהינו ואנחנו עם
מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו : אל
תקשו לבבכם במריבה ביום מסה במדבר : אשר
נמוני

נְסוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחֻנּוּנֵי נֶם רְאוּ פְעָלִי : אַרְבָּעִים
שָׁנָה אָקוּשׁ בְּדוֹר וְאוֹמֵר עִם תּוֹעִי לִבְבִּי הֵם וְהֵם
לֹא יָדְעוּ דְרָכֵי אֲשֶׁר גִּשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם יִבְּוֹאוּ אֶל
מְנוּחָתִי :

שִׁירָן לִיהוָה שִׁיר חֹדֶשׁ שִׁירוֹ לִיהוָה כָּל הָאָרֶץ . שִׁירוֹ לִיהוָה בְּרָכוּ שְׁמוֹ בִּישְׁרוֹ מִיּוֹם
לְיוֹם יִשְׁוֹעֵתוֹ . סִפְרוּ בְּנוֹם כְּבוֹדוֹ בְּכָל הַעַיִם נִפְלְאוֹתָיו כִּי גִדּוֹל יִהְיֶה
וּמְהוֹלָל מְאֹד נֹדֵעַ הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים : כִּי כָל אֱלֹהֵי הַגִּמִּים אֱלֹלִים בְּיָהוָה שְׁמִים עֲשֵׂה .
הוֹד וְהָדָר לִפְנֵי עֵזוֹ וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ . חֲבוּ לִיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים חֲבוּ לִיהוָה כְּבוֹד
נְעוּז חֲבוּ לִיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחֻצְרוֹתָיו . הִשְׁמַחְתוּ לִיהוָה בְּהִרְבֵּת קוֹדֶשׁ
חִילוֹ מִפְּנֵי כָל הָאָרֶץ אֲמְרוּ בְּנוֹם יְהוָה מֶלֶךְ אֵף תִּפְּזוּ תִּבְּל כָּל תַּמּוּט יָרֵד עַמִּים בְּמִישְׁרֵיהֶם .
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעֶם הַיָּם וּמִלּוֹא יַעֲלוּ שָׁרֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אֵז וְכֹנֵן כָּל עֲצֵי
יַעַר לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא כִּי בָא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ וְשֹׁפֵט תִּבְּל בְּצָרָק וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ :

יְהוָה מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אֵיִם רַבִּים עֲנֵן
וְעֶרְפֶּל סְבִיבֵי צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כִּסְאוֹ :
אֵשׁ לִפְנֵי תֵלֶךְ וְתִלְחַשׁ סְבִיב צָרִי הַאִירוּ בְּרָקָיו
תִּבְּל רֵאתָה וְתִחַל הָאָרֶץ הָרִים בְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי
יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ : הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צֶדֶקוֹ
וְרָאוּ כָל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ : יִבּוֹשׁוּ כָל עוֹבְרֵי פֶסֶל
הַמֵּתִהֲלִים בְּאֵלִים הַשֹּׁתְחֹוּ לֹא כָל אֱלֹהִים : שְׁמַעַה
וְתִשְׁמַח צִיּוֹן וְתִגְדֹּגָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ
יְהוָה : כִּי אַתָּה יְהוָה עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד נְעֻלִית
עַל כָּל אֱלֹהִים אוֹתְכִי יְהוָה שִׁנְאוּ רַע שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹת
חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם אוֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וּלְיִשְׁרֵי
לֵב שְׁמַחָה : שְׁמְחוּ צַדִּיקִים בִּיהוָה וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ
קֹדֶשׁוֹ :

מִמּוֹד שִׁירוֹ לִיהוָה שִׁיר חֹדֶשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עֲשֵׂה . הוֹשִׁיעָה לֹא יִמִּינוּ וְזָרַע קֹדֶשׁוֹ . חוֹדֶשׁ
יְהוָה יִשְׁוֹעֵתוֹ לְעֵינֵי הַנְּנוּם גִּלָּה צִדְקָתוֹ . זָכַר חֲסִדוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ
כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ אֵת יִשְׁוֹעַת אֱלֹהֵינוּ . הִרְעִינוּ לִיהוָה כָּל הָאָרֶץ פָּצְחוּ וְרִנְנוּ וְנִמְרוּ . זְמִירוֹ לִיהוָה
בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר נִקּוֹל זְמִרָה בְּחֻצְרוֹת נִקּוֹל שׁוֹפָר הִרְעִינוּ לִפְנֵי מֶלֶךְ יְהוָה יִרְעֶם הַיָּם וּמִלּוֹא
תִּבְּל וְיִשְׁבִּי בָהּ . נִדְרוֹת יִמְחָאוּ כֹף יִחַד הָרִים יִרְנְנוּ . לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ
יִשְׁפּוֹט תִּבְּל בְּצָרָק וְעַמִּים בְּמִישְׁרֵיהֶם :

יהוה

כוונת שבת

יהוה מלך ירגז עמים יושב כרובים תנוט הארץ:
 יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים:
 יהוה שמך גדול ונורא קדוש הוא: ועוז מלך משפט
 אהב אתה פוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב
 אתה עשית: רוממו יהוה אלהינו והשתחויו להדום
 רגליו קדוש הוא משה ואהרן בכהניו ושמואל
 בקוראי שמו קוראים אל יהוה והוא יענם בעמוד
 ענן ידבר אליהם שמרו עדותיו וחוק נתן דמו:
 יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היות להם
 ונוקם על עלילותם: רוממו יהוה אלהינו והשתחויו
 להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:

מזמור לדוד הבו ליהוה בגי אלים • הבו ליהוה זכור ועוז הבו ליהוה כבוד שמו השתחויו

ליהוה בהדרת קדש • קול יהוה על תמים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים

קריע שטן נגר יכש • קול יהוה בהדרת קול יהוה בכת • קול יהוה בכת • קול יהוה בכת

כבר נמצא שאין עליהם לחתונות אם לא שיקבל חתלה חיה אור מלמעלה לכן עשה
 שכוונתו להעלות העולמות למעלה לריך חתלה לכוון להמשיך חיה אור מלמעלה
 כדי שיהיה בהם כח לעלות למעלה ולכן קודם שתחיל לכוון צדק קבלת שנת חכוון לפניך
 קדר ד' עולמו כסדרן מלמעלה למטה שם חזי'ע ובהם משמיעי אור של ד' תלואים ע"ז
 חזי' • ס"ג דריאס • ת"ס ילירס • צ"ן עשיר • וימשיך חיה הספעה אור מלמעלה לנריאס
 ומנריאס לינירס ומינירס לעשיר • ועי"ז נעשה הכנה לגי'ע לעלות למעלה • אבל עדיין
 אין כח נכונות זו שיהיה בהם כח לעלו' רק אח"כ ע"י כוונת המזמור כח"ס לפניך • אך
 כוונת זו הוא רק לעשות להם הכנה שיוכלו אח"כ לקבל כח לנודך העליות:

הנה צמזמור הזה לריך לכוון להעלות את הנ"ע צי"ע למעלה וחס"ל לריך לכוון להעלות
 ג"ר דעשיר למעלה שם חז"ל לכה"י דינירס ע"י ג' הכו"ש לפניך: ואח"כ חכוון
 להעלות ז"ת דעשיר היינו חז"ל צמקוס חז"ל ונה"י צמקוס חז"ל ומלכו' צמקוס נלח כח
 יסוד • וכוונת זו הוא ע"י ז' קולות וז' הו"ו"ת דכתיב קול ה' ז' פעמים צמזמור ז' כח"ס
 לפניך וכל ז' הוא דעשיר שתחיל העליות למעלה למעלה לכל עולמו' ובכל העליות הוא
 כסדרן מלמעלה למטה היינו חתלה העליות צ"ת ואח"כ ג"ר כי חז"ל לריך להעלות ממדרגה
 למדרגה וממטה למעלה • וטעם הדבר שדעשיר הוא לסיפך • למי שדעשיר הוא מדור הס"א
 וחס נדנקים צרגלי הקדושה כוד נס"י דקדושה צמקוס הכתיב ואח"כ חשופו עקב • וסנה אם
 היינו מעלים את נס"י חתלה היו עולין אחריהם גם הקליפות שדוקים בה"י • ולכן חס"ל
 חנו מעלין את חז"ל לינירס ואז הם מקבלים שם אור גדול מן הילירס ומאירין למטה בנשיב
 ואין כח נקליפות לקבל אור הילירס ונשרדים מן הקדושה ומתחננלים צנוק' דתס"ר צמקוס יתמדרו
 כל סועלי און ואח"כ ומרס כראס קרני מעלין חז"ל דעשיר שם סוד קרני ראס צמקוס
 סכתוב צימק' וקרני ראס קרני ומח מקבלים נס"י עוד אור גדול ועוליס ג"כ אחרי' ונשאר
 צמקוס נס"י דקדושה מוקוס מניי הספק צין קדושה לקליפה וכו' כוד חסוס שנת כח"ס כנר:

ועתה אנשי לך כוונת זה המזמור דבר דבור על אופנו • כנה צמזמור סנו לס' סרלסין
 חכוון

חכוון להוריד שפע אור מ"צ תיקוני דרישא דא"א דמ"ט. עלמו שיש צדס ג' הו"ת
 טבסס י"צ אותיות וע"ס הוא י"ג כענין כזו ויכוון בטס הראשון של כזו לה' כי כל הג' הו"ת
 כנ"ל הם של הסימן צ"ן ויכוון להנשיך מן א"א דעשים לדעת דעשי' שפי"ז ועלם הדעת
 דעשים ציבור דלירם . וכן הכתר דעשים אין לורך לכוון להנשיך לו אור עלמעלם כדי
 שיוכל לעלות ללירם כי הוא עולה מאליו ככה הכנה ראשונה שירד האור מלמעלם לכל הג' הו"ת
 צ"ע . ע"ז הוא עולה מאליו מיד קודם שיעלו ה"ט' פסי' תחתיות ופועד ציבור של עולם
 שלמעלם ממנו והנה עתה כבר עלם הכתר דעשים מאליו ועמד ציבור דליר' ואחר שפשינו
 הנסכי' מאל"א דעשים לדעת דעשים עולם הכתר מדרגה א' תיכוד להוד דלירם ולריך לכוון צ"ח
 של ה"צו לה' צ"ח ד"ח פ"ח להעלות הנפשות של כל צחי' הכל שכל צחי' העשים למעלם
 צלירם ויכוון צחי' אלים פה"ס צחי' נפשות מצני קין סקראו צני אלים כמזכיר צוהר
 להעלותם ג"כ למעלם ונקשר אות ה' מן אלהים כי זו ה' הוא קוד ה"ג וא"ל לזכיר סדינים
 רק לריך למחשם ע"י הכסדים :

והנה

צאמך הכו לה' כבוד ועוז חכוון להנשיך מן א"א דלירם מן י"ג תיקוני דרישא
 העליון והס' י"צ אותיות טבסס י"ג ע"ס צ"ח כצ"ו וטבסס זה יכוון כי הג' הו"ת
 טבסס דלירם הם צמלי אלפין צ"ח מ"ס . ותמשיכם דרך קו שמאל לזניה דלירם ומצינם
 לנצורה ומנצורה להוד דלירם ולא יותר רק שמשם יאיר הוד דלירם לזניה דעשים ויעלם צינם
 דעשים להוד דלירם לפי שא"א הוא צקו מלעני ויכול להנשיך פארתו צכל ג' קים ימין ושמאל
 ומלעלם והנה אחר שיעלם צינם דעשים כבוד דלירם טבסס ה"ס עומד הכתר דעשי' כנ"ל עתה
 עולם הכתר עוד מדרגה א' מן הוד דליר' לנלח דליר' ויכוון צ"ח של הכו לה' כבוד ד"ח כל"ה
 כי העשים הוא קוד המלכות כמזכיר צוהר אמת תחתה ענקתם צחות כנודע כבר והיא קוד
 כל"ה כנודע . קוד טס צ"ן עס צ' אותיות וכולל צ"ח כל"ה . והיא תיקון העשים ע"י
 הילירם כמס"ס וצ"ן פ' אלים את כללם ה' קוד ילירם שהוא קוד הו"ת כנודע אלהים
 צ"ח כמס"ס קוד עולם הכסף שהוא הנריאם שהוא כקל לאצילות וע"י פניהם נחמקן הכלם
 פסיח קוד כללם כמ"ס :

והנה

צאמך הכו לה' כבוד שמו חכוון להנשיך הארם מן א"א דנריאם מן י"ג תיקוני
 דרישא דלירם והס' י"צ אותיות והכולל צ"ח כצ"ו להנשיכם דרך קו ימין ומדרגה'
 למדרגה עד נלח דנריא' ולא יותר ומשם יאיר דרך קו יוס' דרך קו ימין לנלח דליר' ומסס
 יאיר להכמה דעשים ויעלם חכמה דעשים לנלח דליר' טבסס עומד הכתר דעשי' ועלי' הכתר עוד מדרגה
 א' מנלח דליר' לח"ת דלירם ויכוון כצו"ס זו לבג' הו"ת הכ"ל פה"ס של ס"ג . ויכוון תרי"ח של הכו
 לה' כבוד ד"ח כל"ה שהוא ג"כ תקון העשי' ע"י הנריאם כנ"ל . והנה הם ג' הו"ת כצ"ו
 טבסס צ"ח י"ג לרמו לג' עול אצ"י כי אחר שיעלו ג"ר דעשים צליר' ה"ס נעסם
 צ"ח . י"ג מדות וכן צנריאם וא"י מלל"כ צעשים לא נשאר רק ז' מדות גם חכוון כי
 ג"ס כצ"ו צ"ח י"ג א"א וצ"ח צ"ח כנ"ל פה"ס של ס"ג . ויכוון תרי"ח של הכו לה' כבוד
 ד"ח כל"ה שהוא ג"כ תקון העשי' ע"י הנריאם כנ"ל . והנה הם ג' הו"ת כצ"ו

והנה

צאמך הסתמחו לה' כבוד קודם חכוון צ"ח כצ"ו שהוא כנ"ל וסוף קוד כצ"ל
 היותם מפי יקוד דא"י ומאיר לכל העולמות שלמעלם וסוף נקרא הדרת קודם כי
 הוא הדר האמתי והא"י נקרא לעולם קודם כנודע וז"ס הסתמחו וגו' כי כל העולמות הם
 משתמחים לאצ"י שהוא קוד אלהים גמור כמ"ס כצנורי טבסס . ולכן השתמחו ג"כ לצחי' זו
 וחכוון כי הו"ת זו של השתמחו לה' הוא של ע"צ שהוא צל"י להנשיך הארם משכמה דא"י
 שנו טס ע"צ כנודע דרך קו ימין ממדרגה למדרגה מעולי' לעולם עד נלח דליר' טבסס עומד חכמה
 דעשי' כנ"ל והכוונה הוא כי כבר עלו ג"ר דעשים לנלח דלירם ע"י ג' שמות טבסס ס"ג מ"ס צ"ן
 ואותן השמות עמדו שלא כקדרן כי קדר הס"ג הוא צינם שהוא צקו שמאל ועתה הוא צקו
 ימין . וקדר ה"ס הוא צקו מלעני ועתה הוא צקו שמאל . גם טס צ"ן עתה ציבור
 שאינו תיקון שהוא תיקון צלילות כנודע ועתה שירד האור ע"צ צללם כנ"ל נדסם טס
 ס"ג ממדרגה תחתיות חתם ע"צ וסוף כבוד הרי הוא צמקומו האמתי שהוא שמאל . וסס מ"ס
 טבסס עומד כבוד נדסם ג"כ ממדרגה תחתיות . שהוא ציבור הרי טס מ"ס ג"כ צמקומו האמתי
 וסס צ"ן טבסס עומד ציבור עתה נדסם אל המלכות למקומה האמיתי הרי כולם עומדים
 כקדרן ע"צ ס"ג מ"ס צ"ן וסוף מ' כהדרת קודם למקומם כתיקונם וכדורים האמתי שהוא הידורן :
 והנה אחר שעל הג' דעשים לנלח דליר' אמת לריך לכוון להעלות מ"ט דעשים כמס"ס
 דעשים וס"ס דעשים כמ"ס דעשים והמלכות דעשים כמ"ס דעשים וסוף ע"י ז"ס קול ה'
 הנזכר כמזכיר זס כמ"ס למנין . והוא כי כבר נודע כי מיקוד דא"י יולא כצ"ל . והס' ט"ס
 שמקננים

בוונת שבת

המתקננים ניסוד מן ה"ם חגיגת י"ס צמוד הכחז וילקט יוסף את כל כספם - א' כסף שסס קוד
 ס"ס - וניסוד יס צו כללות ס"ס והוא נחשב נ"כ למסד הרי ו' ועוד יס כללות לכללות צעטרת יסוד
 סהול מי האמה קוד העלכות שזו ונחשב נ"כ למסד אך שאינו שום לכללות שניסוד כי צו
 מסדים יס צכל א' אזה א' ממלי מ"ם כח"ס לפניך משא"כ כלן הוא רק הכללות של ו' אזהות
 הנ"ל והוא כי כנר ביארנו שניסוד מאיר שם יו"ם והנה הצל היואל מפי האמה הוא קוד
 אזהות המלי של מ"ם כי השרשים נאשרים ניסוד רק אזהות המלואים יולאים לחן : והוא קוד הצ"ל
 כי כמו שהצב של אדם הוא נעלם צנוק האדם ואח"כ יולא מפי כך אזהות המלי הם נגזרים
 צלואות השרשים ונעלמים צס ויולאים נצטט כי אס מחכז הו"ם הרי הם רק ד' אזהות
 ושאר נעלמים ואס חרלס לצטט אזהות צשפתים יולאים גם המלואים כי לא חוכל לומר יו"ד
 ח"ל ע"י ו"ד שהיו נעלמים צ"י - וצחם יולאים, וכן כל מלי של כל אזה ואזה ולכן המלואי
 נקראים הצל - והנה הם ז' הצלים ו' הצלים סס ו' אזהות המלי שס ו' ד' ח"ו א' שס מלי
 של סס מ"ם . והצל הז' הוא כללות הו' אזהות דמלי מ"ם ולכן צאמר קול ה' על המים
 חכוון כי הוא קוד מסד ראשון מן ה"ם המתפשטים צמקד דז"ל דלזי ומתפשטים עד שצאים
 ליסוד ז"ל ומשם יולא זס הצכל והוא קוד הו"ם צבול והוא קוד פנימיות של מסד א' ושס
 הראשון של סס מ"ם שהוא קוד מלוניות של מסד ז"ל והוא סס חז"ג יח"ץ - וזס הצכל
 הוא קוד ו' של מלי יו"ד דמ"ם המתפשט למטה עד צמאיר צמקד דלזי וע"כ צמקד דלזי
 מעלה את המקד דעשים צמקוס חכמה דעשים היינו ע"י הארת הו"ם צבול מעלה הפנימיות
 צמקד דעשים צמקוס חכמה דעשים והמלוניות על ידי סס חז"ג יח"ץ . והכל הוא צצמי
 צשמות העולמות שס קוד סס"י חל צמי העולמות עלמן שס המדורים והגלגלים
 והמלאכים עדין צמקוס עומדים עד ליל צבת כח"ס צמקוס וחכר כ"ז . וחכוון צר"ת קול
 ה' על המים סס צג"י הק"ף והוא צג"י ח"ל צמלי והוא קוד מסד חל והנה ח"ל צ' והוא
 ח"ל הצבו הרי צ"ס חל צמלי צג"י ש"ע קוד ש"ע נהרין וית' לקנן גם חכוון כי הרע"ס
 צג"י שס"ם ור"ת של הרע"ס יהוה על מ"ם ר"בים סס ג"כ אזהות הרע"ס הרי צ"ס שס"ם
 והוא שס"ם דינים כסולי ומתקס ע"י צ"ס ח"ל וחכוון צס חז"ג יח"ץ כי כל אזה נחלק
 לכמה אזהות כוס אב"ג יח"ץ כח"ס כנר צק"ס של המטה :

קול יהוה בבח חכוון להמשיך הצל מניסוד חז"י והוא מסד צ' מן ה' מסדים המתפשטים
 צז"ל והוא אזה ד' מן מלי יוד דמ"ם והוא קוד הו"ם צניקו שצ"ל קוד
 הפנימיות ושס צ' של סס מ"ם שהוא קר"ע שט"ן קוד החלוניות וימשוך זס האור דרך המדרגות
 מן גבורה דז"ל ליסוד דז"ל ומשם עד גבורה דליריה וע"כ גבורה דליריה מעלה את הגבורה
 דעשים צמקוס צינה דעשים ע"י הארת הו"ם שצצ"ל הפנימיות וע"י קר"ע שט"ן החלוניות
 וחכוון כי ר"ת קול ה' צבת הוא יצ"ק צג"י הו"ם חל"ס למתק דינין ע"י המסדים וחכוון
 לשס קר"ע שט"ן ג"כ כל אזה נחלק לכמה אזהות :

קול יהוה בהדר - חכוון להמשיך הצל הג' והוא מסד ג' מן המסדים שהוא צח"ת דז"ל
 יורד ליסוד והוא אזה ח' מן מלי ה"ל דמ"ם והוא סס הו"ם צניקו
 חולס ושס ג' מן סס מ"ם נב"ד יכ"ס וימשוך דרך המדרגות עד הח"ת דליריה וע"כ הח"ת
 דליריה מעלה את הח"ת דעשים צמקוס דעת דעשים הפנימיות ע"י סס הו"ם צניקו
 חולס והמלוניות ע"י נג"ד יב"ש ור"ת קול ה' צהדר ג"כ יצ"ק כח"ל - וגם כלולים צח"ת :
 קול יהוה שובר ארזים חכוון להמשיך הצל הדי והוא מסד הדי המתפשט צלל דז"ל יורד
 ליסוד ומולא הצל הדי שהוא אזה ח' מן מלי ח"ו דמ"ם והוא סס
 הו"ם צניקו חירק ושס ד' מן סס מ"ם צט"ר לח"ג וימשוך דרך המדרגות עד כלל דליריה
 וע"כ מעלה נלח דלירי את כלל דעשים צמקוס מסד דעשי הפנימיות ע"י סס הו"ם ח"ל והמלוניות
 ע"י במ"ר צת"ג ור"ת קול ה' שובר צג"י קדוש שכלל שהוא הו"ם עומד למטה צמקוס הקליפות
 עתה עלו צמקוס קדוש :

קול יהוה חוצב להבות אש חכוון להמשיך הצל סס' והוא מס' סס' המתפשט צהוד דז"ל
 ומשם יורד ליסוד ומולא הצל סס' והוא אזה ח' מן מלי ח"ו דמ"ם
 דמ"ם והוא סס הו"ם צנקי שור"ק ושס ח' מן סס מ"ם שהוא מס"צ טנ"ע וימשוך דרך המדרגות
 עד סוד דליריה וע"כ מעלה סוד דליריה את סוד דעשים צמקוס גבורה דעשים צמקוס גבורה
 דעשים הפנימיות ע"י סס הו"ם ח"ל והמלוניות ע"י חק"ב טנ"ע ור"ת קול ה' חולב לצבות
 צג"י קמ"ם כי הוא קוד דסיים סעומים מ"ן לדיקים ונעשה קמ"ס :

יחשב יתה את ארץ הלבנון ויר יהים כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים
 הקב טנע יגל פזק
 קול יהוה הוצב לדבות אש . קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש קול יהוה
 יחיל אילות ויהשוף יערות ובהיכלו כולו אוצר כבוד יהוה לפיכך ישוב וישב יהוה מלך
 לעולם יהוה עוז לעמו יהוה ירחק את עמו בשלום :

קול יהוה יחיל בדבר חזון להמשיך כללות שם שמיים ז"ל ומואל הכל כשש שסו סוד
 חות ח' מן מלוי ס"א לחנוכה דמ"א וכו"ל סם סו"ס זנקוד
 מלמתי וסם ו' מן סם מ"צ יג"ל ס"זק ויעשוך דרך כעדרנות עד יסוד דלירס ועיי"כ סיפור
 דיני מעלה ליסוד דעשי' במקום ח"ת דעשי' כסמימות ע"י סו"ס כ"ל וחזונו' ע"י סם
 יג"ל פז"ק ור"מ קול כ' יחיל מדבר צנ"י כסף צמוד וילקט יוסף את כל הכסף וצנ"י ע"ץ
 צמוד ויורכו כ' ע"ץ ויסלך אל המים ויעחקו המים כי כחמדים צניקוד סכס סוד פ' כסף
 מעמיקים כדינין דנוקסא . ויכוון צר"ח של יחיל כ' מדבר קדש צנ"י קין להפעלות נלו"י קין :
 קול יהוה יחיל אילות ויחשוף . חזון להמשיך כללות דללות של ס"ס כעצמרת יסוד
 ז"ל דלתי ומואל הכל סז' וסוד כללות סז' סו"ס כו"ס צניקוד
 דמלוי מ"ס סכס ויד ח' ח' ויורד דרך כעדרנות עד מלכות דיני וסוד סם סו"ס צניקוד
 נגזרים . וסם פז' מן סם מ"צ סוד שקוצי"ת זע"כ מעלי המלכות דיני למלכו' דעשי'ס
 צמקוס כ"י דעשי' . כסמימות ע"י סם סו"ס כ"ל וסמימות ע"י סם שקוצי"ת . וסכוון כי
 ססם ז' סלחרון נכללו כל סממות של סם מ"צ כי ז' ססם סולק צמח סמ"ס לקמן . ור"ס
 קול פ' יחולל אילות ויעשוף צנ"י קכ"ז סוד רצוע אלג"י ע"ס סכס צמלכות צמוד קכ"ז עדינות
 סזכס סלמר למלך עליסם וסלמר וסכסלו כולו סומר כבוד חזון כי עסם סחממל סכס ז'
 דיני' כולו סוד ונקרא כבוד . ור"ס ח' למנול יסז סם קדוש יל"י . וס"ס כ"ל להעלות
 גילוי כספסות של הכל סמיס יסלס לעלות מעלסם . יעלו ע"י סם יל"י ססם צ' כס להעלות
 סוחס סכילות :

והנה דע מ"ס למעלה כי כל פעליות סעולס ע"י קצלת סצח סוד צצמי' ססילוניות
 כעסנימיות . סכל סוד צצמי' כססמיות ולא סעולמות עמון כך מלמתי . וסוד
 מלמל דמסכצר . כי צמול ססם ג"כ עליס לעולמו' ע"י כדק' ועכ"ז ח"ך כס לעלוי דק צמי'
 כססמות . וסעולמות עמון כסלרס צמקוס כמ"ס צמוד כסכז סן סלרלס לעקו מולס .
 ס"כ ח"ך עסס יס' להעולמות לעלות סחלס מרס סיעלו כססמות סס"ס כסמי' סככל עולס ססס
 דומיות גמור סכל ככוונת סלרז"ל מוצר צפירוס סליון כן דק פעלי' ססם לעולמות צקכלת
 סצח ססס סוד עליס סעולמות עמון ולא סססמות וסוד סוד סוססות קדוסת סצח . וסעריס
 עולין סססמות . וסוד עיקר . כי לכך סנו יוללס לסס לקכל סצח לרמ'ס
 סכעלי' סוד צצמי' סלוניות ססס סעולמות . ולא כצכס"כ סרומ' לסנימ' ולכן ככל סעליות
 דקכלת סצח לר"ך לכוון סכל סס סזכר סנימיות וסילוניות סכל סוד צצמי' סעולמות סלף ססס
 יס סנימיות וסילוניות . כסודע .

הנה עד עסס ח' עליס עולס סעסס סיינו ג"ר דעשי' צכס"י דינירס וסג"ס דעשי'
 כסצ"ד דעשי' וסכ"י צמקוס חג"ס . ועסס לר"ך לכוון להעלוי עולס סילי' ג"כ ע"י
 כדק' סיינו סצ"ד דינירס צכס"י דצריס וסג"ס דינירס צמקוס סצ"ד דיני' וסכ"י דינירס צמק'
 חג"ס דינירס . וסוד ע"י ג' צלי להעלות ג"ר ח"ת ע"י סם מ"צ כעצרי' סכס סלרלס יס'ו
 צנ"י מ"צ כי לעולס סמיצ' של עולס סעליון סכס צז"ת של עולס ז' סוד מעלי' סת ח"ת של
 עולי' סלמטי' ממנו וסכ' עולס סעשי' עול' ח"ת ע"י סם מ"צ כעצרי' סכס סלרלס יס"ג יס"ץ וכו'
 כסמור לעיל ח"ת דינירס עולי' ע"י סם מ"צ דצרי' סכס סלרלס יס"ו וססס יוללס ז' סמות
 מרגליון כמ"ס לפיך : וסכר סגס סכח

זכר נאה לקבלת שבת בן הרב רבינו שלמה הלוי ואינו כסכבי סלרל' ז"ר אך
 עכ"ז יס לסברו : וסכף סזכר יס סג' סלרל' שברס צריך לבוון להעלות סיצירה
 כמ"ס סכל לפיך על גבון :

לכ' דודי לקראת פל'ה פני שבת נקבל'ה : לכה

(סזמר סז' סוד כעצ' סצח מלכס סוד סכלס סכללס . וססס כצ' נודע סעליות סמלכות
 ע"י

כוונת שבת

עניי תימ כעצור צאכד געבד זכחז בפלה ולא חוסיף קום צפולה ישראל מלא חוסיף לקום מעצמה רק בקצ'ה יקים אחסה - וכהה כבר נחצאר שנעה נפילתה חיללה חואר פנים כעצור צמאער הינקאל וחאר סכח'ת מעלה אחסה געמשה לב חואר פנים וכו'ת נקרא ד"ורי סכח'ת קוד וי טל ברייה סכח'ת יאצב אכלים צין מני ביה"ח שוורחן דוד'י כדועס - וצוה נחצאר מרוח האי :

שְׂמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוֹר אֶחָד • הַשְׁמִיעֵנוּ אֱלֹהֵי הַמִּיּוֹד, יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת
וּלְתַהֲלָה: לְכֵה רוּדִי

שְׁמוֹר כִּסֵּה בְּמַי' דְּרוֹמָא לְמַלְכָּה וְהִיא קוּד אֱלוֹה ד' עַל אֶחָד כְּנוּדַע וְחֹזֵר דְּרוֹמָא לִישׁוּר שְׁמוֹר
 שׁוּר אֱלֹהִים עַל אֶחָד כְּרִי שְׁמִיכָם כִּסֵּה גְדִיזוֹר אֱלֹהִים ד' וּמִחוּךְ שְׁמִיכָם יֵלְאֻה הַדְּבָר' נְסִינִי
 בַּמְצוֹרָה צוֹרֵר הָאֵל הַדְּבָר יֵלְאֻה מְלַמְעַלָּה מִן כִּכְהָר הִנֵּה אֵל הַמְיוֹשֵׁד כְּנוּדַע עַד שְׁכַנִּיעַ לִישׁוּר
 וּפְלִיכוּתָא שְׁכָם קוּד ד' פְּסִים וּמִחוּךְ שְׁמִיכָם יֵלְאֻה הַדְּבָר בַּמְצוֹרָה צוֹרֵר צְבוּד בְּכַחוּז פְּסִים שְׁמִיכָם
 דְּבָרָה כ' עֲמַכְס וְכִנָּה כְּאֶשֶׁר יִשְׁכּוּד מִמִּיחִיד עִם בְּמַלְכוּת דְּלֵאנִי חֲזִי הֶסֶם כְּוִי"ה כוּלָּה בְּאַחְדוּתָא
 כִּי יִהְיֶה צִיכּוּד וְה' אֲחֵרונָה צְמַלְכוּת • וְנוֹדַע כִּי מִיָּקֵר עִם כְּוִי"ה כוּלָּה צִאנִי אֵלָל צַנִּיעַ צִינִיעַ
 כִּסֵּה קוּד בְּמַלְכוּתָא כוּלָּה קוּד כְּכֹוִי • צִנְעִפֶּר פִּשְׁכוּ וְחֹזֵר עֲמֹו עַל אֶקְצִיָּה כְּנוּדַע וְכוּלָּה יֵלְאֻה לֶהֱסֵם
 יִשְׁכּוּד מִי' חֲזֵר כְּכֹוִי • צִיכּוּד מִיָּקֵר וּמַלְכוּת דְּלֵאנִי כְּנוּדַע • וְחֹזֵר יִכְוִי"ה אֶחָד וְעֲמֹו אֶחָד וְלֵא
 אֲחֵרָה כ' וְעֲמֹו אֶחָד וְד' • חֲזֵם לֶשֶׁת וּלְמַחְלָתָא וּלְהַכְלֵל לֶסֶת קוּד פִּשְׁעִיָּה דְּחִמּוֹן מִקְנָתָא
 אֲחֵלָּה מִחֲלָה שְׁכָן עִם כְּנוּדַע • וּלְמַחְלָתָא קוּד כִּינִירָה דְּחִמּוֹן מִקְנָן תִּתֵּם וּלְמַחְלָה קוּד
 בְּצִירָה דְּחִמּוֹן מִקְנָתָא לִימָא עֲלָהּ בְּקִרְחָתָא מַחְלָה כְּנוּדַע :

לְקַרְאָת שַׁבָּת לְכוּ וְנִלְוָה • כִּי הוּא מְקוֹר הַבְּרָכָה מֵרֵאשׁ מְקוֹרֵם נְסוּכָה • סוּף מְעֻשָׂה
בְּמַחֲשָׁבָה תַּחֲלָה : לְכֵה דוּרִי

לקראת שנה לנו ונלכּה . מ'י' שכל המדות עלינו? ילכו לכסימה' העמד ולפתוחה למעלה
וגם הדיקי' מוסרים נשמותיהן ע"ז כנודע . כי ע"י נשמת הדיקי' היא גלה אל
העלך חכו כפל לשון לנו ונלכּה . כי היא מקור הברכה . כמו שניארחי צמורי שנה"ע כי
כל המלכיות של כל המדות נאכלים מן המקור עליון מקור הברכה שבו א"ס צמוד דילקת נר
מנר כמצואר הם באריכות . וז"ש מראש מקדם נכוסה . למצואר צוהר צמוד הזרקא . ואף
שנצטטה היא קופס דכל דרגין אצל בחסות המהשגה הית' ראשונה לכולם כמו שניארחי פניוסי
על צוהר צדים סורעמחא דמלכא . וז"ש סוף נעשה צמחשנה מחלס :

מִקְדָּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה • קוֹמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַחֲפָכָה • רַב לָךְ שְׂבֵת בְּעֵמֶק הַכֶּבֶד וְהוּא יִחְמֹל עֲלֶיךָ תְּמַלֵּא : כְּבֹה דוּרֵי

מקדש מלך היה סוד המלכות כי היה סוד מלכות יונו כמלך כזר בזכות ק"ש צג"י מקדש •
 והיה מקבלת תמיד אורות מן אימת עלאה בהקדמת מלך כמבואר בזכות ר"ה צבד •
 במלך הקדוש ודומה לעלכות דעשיה סג"י עיר מלוכה ששם מקבלת אור המלכות כנודע ונחול
 היה מחלצתה צחוק הקליפות כנודע • והם נק' דור הספוכות • ח"ט קומי לאי עמוד הספכה
 שנצטתה היה יוללה המס ועולה אל הקדושה כמ"ש לעיל ח"ט רצ לך שצח צעמק הסבא סבוא
 צועק בקליפתי כמבואר בגלגלתי וזה תקבל אור מהכרה שממנו סוד הסמלה צבד וסנתי אי"ת
 ח"ט והוא הרומו לכתר סנקרא כו"ל צלמון נכתר ונעלם וכו' יסמול עליך המלה :

הַתְּנִיעִי מֵעֵפֶר קוֹמִי : לִבְשׁוֹ בְּגָדֵי תַפְאֲרֶתָךְ עֲמִי : עַל יָד בֶּן יִשְׁרָאֵל בֵּית הַלְחָמִי . קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה : כְּבֵה דוֹרִי

התנערי מעמר קומי • עמר הס הקליפות שזאים תן יסוד הספר כמ"ס צמזורי סכ"ל ואמר
הסלה הסנערי מעמר כהדא חרנוולחא דלחנערה מעפרא סתחקדס מעומאחס כמ"ס לעיל •
צקוד רמילס צמי' חנין צע"ס • וחס"כ קומי וחס"כ לצמי צגדי ספסרסך סמחלצס' צאור
סילירס ססס וקנן ססלרת כי צסנת סיא חוללת צגדי חול קוד אור כעסי' צבור הכחוז פסעטי
חס כחנתי איכס חלצסס • וכן חתיצ צירושע צעמדו לפני סמללך ואמר סקירי צגדיס חולאס
מעגלך וסלציסור מחללות וצגדי סנת צבר נחצאר ססוא קוד לצוס סצריחס ססס ד' צגדי לצן
כי צסנת סצריחס עולה ומלצסח למלכו' דלמי' כמ"ס לקמן • וכל זס הוס עיי' ז' סכליס
סיוגלס מפי סקוד דלמי' כמ"ס לעיל • וז"ס על יד צן ימי צית סלחמני כי יסוד נקרא צן
ימי צעוטי' צכתי סלרי' ז"ל צבור סכחוז צעוד צן ימי חי על סלדום • ונקרא צית סלחמני

כי מוזן המלכות שהוא קוד הלח"ם כנודע הוא מן היסוד • וזו קוד הגאולה כח"ם • צוהר צמח' רוח לנצחו ופרשת כנפיך • על אמתך כי גואל אחס ופואל קוד אלף השמי שבו קוד הגאולה ח"ם • קרנא אל נשמי גאלה • ונפשי היא קוד המלכות • כעצור צוהר צקוד הכתוב שמרה נפשי :

התעוררי התעוררי • פי בא אהרן קימי אורי • עורי עורי • שיר כהני • בְּיַד יְהוָה עֲלֶיךָ גִּגְלָה : לבה דורי

התעוררי • הכה עתה צומן המורבן ציומי לחול כתיב אני ישנה אכ"י היא קוד המל' היא צקוד השנים שכתו שאלם הישן כל איציו צטלין מעלאתכן כך היא אינה יכולה לפעול מעלאתה ואף דכתיב ומלכותו בכל משל' ואף שמעלנשת צע' שרים עכ"ז היא ראש לשועלי וזה אינה צמי' מעלאתה כי צמי' מעלאתה האיתי היא לגמול טובה לישראל ע"י עליה צלי חמנעי אצל עתה אף שהיא מנאג' על ישראל מן המרכים הוא ע"י הכר אשר שם ישראל חסת מעלאתו ולריכה להשפיע להכר וישראל חזקין מן המעלות • ולכן כתיב עורר ה' למה חשן • וכבר נודע שהעוררת הוא מנאג' למעלה ממלה לריך להיות העוררת לישראל וצאמצרותה ללחמא אחר עינדל לעילא • וקוד ענדל הוא צמלכות כנודע שאז היא מעעוררת מ"כ חמלה נגד מ"ד לעילא • וח"ם העעוררי העעוררי צ"ש • ואמר כי צא אורח הוא קוד מ"ד וצאשר שהוא כנר מוכן לצא עתה קויי אורי חמלה • ואמר עורי כו' כי צומן שהיא למעלה חוך הקליפו' נקראת יונה אלם שחמקו מנאג' אימיות י"ה מן ארה"ם ונשאר אל"ם צקוד כאלמתי דומה דוס י"ה אצל כעשולה למעלה היא מעוררת שירת דודי ולכן כתוב אל חמתי דמי לך • וח"ם עורי עורי שיר דברי • וע"י זה השיר מעוררת לנעלה לה"ם שנקרא כבוד ה' כנודע וח"ם כבוד ה' עליך גגלה :

לא תבושי ולא תבגלי • מה ששחמתי ומה תחמי • כך יחשו עניי עמי : ונבנתה העיר על תלה : לבה דורי

לא תבושי ולא תבגלי • הכה כתיב לא עתה יצום יעקב ולא עתה פניו ימורו • ופי' צוהר כי לפעמים אלם המנצחים הם מעלנצן כפניו • ופעמים שמנצחים מאלו עד דלחיל סונקא ואחי מורא • כח"ם המלנצן פני חניו • וכן מניס אלו הם שני מניי צמי' שיש אל המלכות צמית' צירדה ה' הוא כשהיא צמית' אות ד' רומזו לדיני והדם מעלנצן צמית' : ונא' הממחמם כשהיא צמית' אות ד' כי כשהיא צמית' ד' רומזו שהי"ד • צירא עניין דצוק עתה כנודע וכשהוא צמית' ר' שאז הוא ריש ואין צמי' יקר הנקרא כ"ל והוא קיד יו"ד צירא שרמק מנאג' מנאג' מנאג' נפשה וע"י זה דוד המלך ע"ה ממלוקן עם שחמחמי ומה חמתי נגד צ' צמי' אלו • וח"ם לא תבושי ולא תבגלי נגד צ' צמי' אלו • וזה השחמחמי ומה חמתי • וצ' הממחמם אלו על צ' צמי' מ"ה שחמחמי מנאג' קוד ח"ם ויקוד וזה צ"ש מ"ה שחמחמי ומ"ה חמתי חמתי ללחיים כי צארנו צמחורי בגס'ע שחמחמי ירדה המלכות וגלותה צמחמי הקליפו' כדי להוליך נשמות העשוקי' ולצרר אותם להעלותם אל הקדושה כמו שמנאר שם צמחיות וכ"ז שלא יחברו כל הנינוג' אלא להיות גאולה שלימה כמסר"ל עד שיכלו כל הנשמות שנגי' כח"ם הכל צאר היטיב • וח"ם מה שחמחמי ומה חמתי כך יחמי עניי עמי פי' כי ירדה סגן הוא לתיצדן ולהנאתך כי כך יחמו עניי עמך הם העניים האצוניים ונשמות העשוקים והמחנין חמחמי שעי"ז יעלו ויחברו מחד עמקי הקליפות והוא לעומתן כי אז ונצית עיר על חלה כי אחר שיחברו כל הנינוגות יצנה ומכון ירושלים ואמר עיר על חלה כי ננין ירושלי' עיר הקדוש קוד המלכות צמית' ע"י הגזרות כנודע והם ה' גזרות מנלפ"ך צמי' עיר' והם אלחיים צמי' ח"ל ועם ה' אותיות השרשים הרי חל"ה :

והיו למיטתה שואבין ורחקין כל מבלעוף ישיש עליך אהרן : במישוש חתן על בלה : לבה דורי

והיו למיטתה שואבין • הכה אחר שאמר צמחמה צקוד צירור הנינוגות אחר חמ"כ והיו למיטתה שואבין כי השוקים הם הקליפות השוקים והשוקים הנשמות מוזן השיקלל והולעים אותם • ואחר שיעלו רגון העלין להוליך נלעם מפיסם צקוד הכתיב חל צנע ויקיחו אזי אותם השוקים יסיו למיטתה וזה ורחקין כל מבלעוף מלשון כנעל את הקדוש שחמחמי מן הקצוה והיו למיטתה ולא כתיב ויהיה לה' המלוכה ולא ישים עליך וכו' והוא מנין :

כוונת שבת

ימין ושמאל תפדיוני. ואת יהוה תעריצני על יד איש בן פריצו. וישמחה ונגילה : לבה דודי ימין ושמאל תפדיוני . הכה כחיד והאכלתיך נחלת יעקב חזק חזק וארז"ל לא באצרכם וילקח שיש לכם מלרים כיו חלל כיעקב נחלם צלי מלרים . הכוונה כי אחיזת אצרכם הוא נחמד קו הימין והנה יש צו ג' צמי' צמי' ח' הנוטה לאחנע הוא קודש וצמי' הכ' הנוטה לחוץ והוא צמי' חול כי קציע רשעים יתכלכו והוא קוד יתמעל שילא מצדרכם וגם ילמק אחיזתו כגבורה קו השמאל יש צו ג' צמי' ח' הנוטה לאחנע הוא קודש . וצמי' הכ' הנוטה לחוץ הוא חול והוא קוד עשו שילא מן ילמק : אלל יעקב אקיומו צמ"ת שהוא קו אמלעי וכל ג' צמי' הוא קודש . לכן ה' מעמו שלימה טלל היה צבס שום דופי נכן אין עליות חסד רק עד הסכמה והוא הוילר שלו וכן הגזורה עד הניסם אלל הס"ת יש נו עליו למעלי עד הכתר ואין לו מלרים וכן המלכות היא ג"כ בקו אמלעי ויכולה לעלות עד אשר דלמחזרת מתקן . והוא ח"ס כעצור צוהר ח"ס ימין ושמאל תפדיוני תשפרוך הגדר של ימין ושמאל ותעלה למעלה חסם צקוד קבולת וזו חסי' צקוד עטרת תפארת וזו חס' ח' תעריני כמ"ס צמצורי שגה"ע צקוד חסל עטרת צעלה וגו' צטק צה לב צעלה וגו' גמלחכו טוב וגו' וכ"ז ע"י משיס בן דוד . שיתגלה צ"ט שגל מן פרץ בן יבורס הנקרא ח"ס בן פרטי לפי שהוא כולל כל הדי יסודות חס מ"ס רוח עפר שר"ת טלסם צמי' אי"ש ולכן הוא פורץ גדר קוד המלכות שפורץ גדר וכסימלה ח' וס' סהונגילה :

באי בשלום עטרת בעלה : גם ברה (בשמחה) ובצלה : תוך אמוני עם סגולה : באי בלה באי בלה שבת מלפניא : לבה דודי

באי בשלום עטרת צעלה . זס מדבר בחוספת הנפש שמתגלים עמה צדסה צקוד חוספות שמתגלים צלה מן המלכות סנק' עטרת תפארת והכל ע"י היסוד המל' צה וזכו צמי' בשלום קוד יסוד שהוא קוד שלום צית הנפש מן מלכות הנקראת עטרת צעלה ואחר גם בשמחה ונחלה רומח ל"ה למי שעלתה עמה צמקוס כה"י כמ"ס לעיל ת"ך אמוני עם קבולה מ"י חס חוספת נפש תתפשטים צלומה ישראלית המלמכים צמור קציה וסכיתיה ולכן הם קבולה מכל העמים . צמי' כלל כו' : זס הוא מן חכני האר"י ז"ל ונצארה היצב :

הנה עד עמה היה כוונתו להעלות עולם העשים היינו ג"ר טלה צנה"י דיני' ונעשה ציירים י"ג מדות הנרמזים צמי' שהוא צמי' י"ג וכו"ת עלו כ"ח ג"כ מדרגה ח' כמ"ס כנר . ועמה לריך להעלות היצירה ג"כ ע"י הדרך ח' שכלן כוונת עליו' היצירה לריך לכוון להעלות בהדרגה ממטה למעלה היינו חסלה ז"ס וחל"כ ג"ר כמ"ס כנר הטעים ולכן לריך שחכוון חסלה צו' שנות מרגללין השולמים ציום השצת וסס יולאים מן סס מ"צ דצריאה שהוא מעלה ז"ת דיצירה כי כל סס מ"צ סנני עולמות חצ"י השס מ"צ דיצירה הוא צו"ת דיצירה והוא מעלה צו"ת דעמים וסס מ"צ דצריאה הוא צו"ת סל צריאה מעלה לצו"ת דיצירה . וסס מ"צ דלני' מעלה צו"ת דצריאה כמ"ס לקמן . ולכן טרס נצאר הפיונה של ז' מרגללין והע"ה של יצירה ע"י ז' מרגללין נצאר חסלה ענין כו' שנות מרגללין מה טענן וא"ך הם יולאים מן סס מ"צ דצריאה וסס מ"צ דצריאה עלמה מה ענינה ולפי שגלחתי צזה כמה נוסחאוי אלינה לפניך ואתה תצמר ותקצר :

הנה נוסחא זלח מלחתי כחכני האר"י ז"ל ח"ל חיתא צוהר דק ל"צ צמי' הפסקו זכור ח' יוס השצת ח"ל חרין מרגללין חינוך ומד סיכתא כדליכו וכו' דע כי יש צין עולם חלני לעולם הצריאה מד פרסם פעלים נאמר והצדילה לכס הפרכות צין בקודש וצין קודש הקדשים יש צפרטה זו צ' שנות וסס קוד צ' מרגללין כנ"ל והוא סס אהי"ה שהי"א הארה צינה מתקנת כדרכי"ה והיא מרגלל עלאה לית צה גיון כו' . וצמ"כ שצלים אורח חיתא צלים ג"כ עומס אורח חיתא שצין והוא סס יה"ו והוא המרגלל הכ' . והנה יה"ו מורה על ח"א ח"ל כי יה"ה הוא קוד חו"ל ו' הוא ז"ל . ומד סיכתא הוא סס אדני' קוד מלכות דלילות היודות וגעשית עמיק דצריאה . וסס ג' שנות חלו יש צסס י"ח חסיות וכסמתי"סדים ימד צסילוב כזס או"א חה"ד י"ג ה"י וצסצת יולאים ומתגללים מן חסי"ה יר"ו ז' שנות ונקראים ז' שנות מרגללין וסס ד"ז מן א' אהי"ה יולא הויה פשוט קוד חסד . ולעומתו מן ו' דיה"ו יולא סיד א"ל פשוט קוד נחם וככללות א"ו ומן ה' ראשונה דאהי"ה יולא הויה צקוד אלהי"ם קוד נצורה ולעומתו מן ה' דיה"ו יולא אלהי"ם פשוט קוד

כוד כוד וכללים ד"ה כרי צטילוב כוא סס אהו"ה כנרמז גר"ח ח"ח כסמים וז"ח ח"ח
ומן י' דאח"ה יולא כצפ"ן כוד כ"ח וכן מן' דיה"ו כוד כצפ"ן כוד יסוד וכללים יחד
י"י כרי אהו"ה י"י ומן ה' כמרוכס דאח"ה יולא י"ה וכלל כסיכמא כוד מלכות שבו
אדנ"י וכללו יחד אדנ"י ונעשה סס של י"צ אומיות אהו"ה אדנ"י וכהל חלו מ' שמות
עולים כגמטריא חמ"ט וסס אהו"ה דכ"ה"ן שבו כגמטריא קמ"א כוא כגמטריא חלף
וכוא כוד חלף עליון כסולטין ציוס כסנז : ע"ב הנוכחא

והנה

לפי נוסחא זו הסוכה כדריכא לנו חסד צע"ש שבו לטלות חז"ח דל"י ע"י ז'
שמות מרגל"ן וסס מונס למעלה כרי לריך לכוון חסלה לעלות מלכות כס"י
ע"י סס יסדכ"י וחס"כ לריך לכוון כס"י רי"י כסנ"ח דל"י ע"י ג' שמות מרגל"ן כסייכס
לכס"י דצריא וכו' סס ח"ל שבו צלח וסס חלכס שבו ככוד וסס מנש"ן שבו כסוד
וחס"כ לריך לכוון לעלות חס"ח כסנ"ד ע"י ג' שמות כסייכס לכס . וכו' סס חו"ה פסוק
שבו כסוד וסס חו"ה כקוד חלכס . שבו כגבורה . וסס מנש"ן שבו כס"ח . וכדס
יכס כד . ו' אל . נצה . ה' אלהים כוד . י' כצפ"ן יסוד . א' יהוה חסד ה' יהוה
כגור י' כצפ"ן חס"ח . וכ' אחרונה של חס"ה : וסס י"ה חלכ"י כוא כמלכות וכו' לריך
לכיות כמלח . ח' כדו כמלכות כי כוא כוד כסיכמא שריך לטיות כמלכות :

נוסחא אחריתא מלחמי כסס כרנ"ק ז"ל כוד כפרגוד כצ"ן חל"י כצריא כוא כולה חומיות
וסמות קודס של סני שמות של זכ כפרגוד . לפי ססס אהו"ה מלחמי כמקנא
כצריא וסס יח"ו י' מלח"ה ח' מלח"ה ו' ע"א . זכ' שמות חלו כס חרי מרגל"ן ככ"י
כזכר . וסד סיכמא כוא יחד אחר כמקנא כז כפרגוד וכו' אדנ"י דמלכות . ונעשים סס ח'
מסולב מן י"א חומיות כזכ יא אהרונ"ה וחסד מנחם דע"ס מחמיל להמל"ן קדושת סנז
ויול"ס מן ז' חומיות חס"ה יח"ו ז' שמות דמרגל"ן וסס מוסין דצריא דשנז . וסס יול"ס
ע"י כדך . מן י' דיה"ו ח"ל חסד (כ"א נלח) . מן ה' דיה"ו חו"ה כקוד חלכס כגור
(כ"א כוד) מן ו' דיה"ו כצפ"ן חס"ח (כ"א יסוד) מן א' דאח"ה יהוה כקוד יחב"ד מן
ה' חלכס . מן י' כצפ"ן וסס כס"י (כ"א חס"ח) ומן ה' י"ה וסד סיכמא אדנ"י מלכות .
ועס חס"ה דכ"ה"ן ג' חלף כוד חלף כודין שחולמא מלכות כק"י כסנ"ח כוד סס כ"ן כג' :
כסנ"ח : ע"כ הנוסחא :

והנה לפי נוסחא זו הסדר של השמות ע"פ הבונוה הצריכה עתה כוא כד"י .
י' אל נצה לפי חס"ה שח"ה יוחר ככונה . ה' יהוה חוד . ו' כצפ"ן יסוד .
א' יהוה חסד . ה' אלהים כגבורה . י' כצפ"ן חס"ח . ה' יהוה חס"ח במלכות :
נוסחא ג' מלחמי כסוד מלחמי עולם קטן . כנ"ל . כוד כמרגל"ן כוא כמלכות ח' יס כין
כצריא לזכר וכו' ככוד ז' שמות קודס יול"ס מנשימז ז' שמות יחד אהו"ה
יח"ו . כי סס אהו"ה כוא כצ"ס כמקנא כצריא וסס יח"ו כצריא כמקנא כצריא . ולכך
כפרוכט כצ"ן כצריא לזכר מוכנז מלחמי שמות חלו כמלכות מוולע כין כסיכס . וסס
חרי מרגל"ן ככוד וסד סיכמא כוא אדנ"י וכסיכמא כוא יחד לפי כסיכמא כוא כזכ קסרס
כז' שמות חו' סיכמא ככוד וסד סיכמא כוא אדנ"י וסס מלחמי יחד כזכ אהרונ"ה חס"ה כולו
קמולא חלכ"י כולו כנ"ח יח"ו כלי כקוד : וסס י"א חומיות כנלל י"א קליפות . וכחסר כ'
שמות חס"ה יח"ו מלחמי יחד פנים כפנים כזכ אהו"ה מלחמי ו' של יח"ו כגד ח' של
חס"ה לפי כמקנא כ' פנים כמלח ימין של זכ כגד כמלח של זכ וחי כרי וס"י כגד חס"י
וכסלח כ' של חס"ה כצ"ס . וכחסר מלחמי יחד מרוכס כסמחא יול"ס כלח"ה חוד מלח
ע"י כסיכס . וסס מלחמי כסלס . ח' פלוי של ח' רככונא דלח"ה כיו"ד וחסרונא כז'
זיח"ו כולו כמלחמי וריך כמקנא חוסס על דרך כמ' כמלחמי יחד כזכ חלף ה' יוד
דה וסס כמלחמי חוסס ח' של חס"ה עס ו' של יח"ו שבו עומד לעומתו יולא יוא וזכ
יוד מלחמי חלף ח' חומיות חל"א שבו סס ח"ל כרמ"ן וכו' כוד כסוד . חס"כ יול"ס חס"י
כ' חומיות ח' כג' חלכ"ס וחומיות כסרס סס ח"ו כוא חו"ה כי ח' כמלח יוד
כג' עסרס ועס כ' כוא כ"ו כג' חו"ה ומוס יולא סס חו"ה כקוד חלכס וכו' כוד
כמקנא . וכסד כמלח חוסס ח' של חס"ה עס ה' של יח"ו סס עומדים לעומתו יול"ס
חוסס כ' חומיות י"א וסד כ' ח' חס"ה וסס כסיכמא כמלח כי כסוד כוא חו"ה
אהו"ה וסס כמלח לעולם כ' קודס ל"י וכלן כסיכמא י"ה . וכן כמלח לעולם א' קודס
ל"י וכלן כסיכמא ח"א וסס כל זכ מלח כוא כוד חו"ה כי חסד כקוד ח"י ח"א ו' יוד
עסרס

כוונת שבת

עשרים כרי כ"ו צ"ב הוי"ה . וכן זוג חסני כ"א כוא ו' א' הוא עשרים כ"ל פרי ג"כ כ"ו צ"ב הוי"ה וחס צ' היות ולמי שכס נאים נהיך משרשיהם לכן יולאים מהם צ' הוי"ה נהיך אוחיות של א"ח צ"ש וחס צ' טמח מלפך מלפך . וחס קוד מ"ח וחס . (כ"א מ"ח ויכוד) אה"כ מתייחדים צ' יודי"ן מן אה"ה יח"ו טעומים לעומתם ויולא מהם המלוי כ"ל והנה יוד הוא עשרים חלף עמו כ"ו של יוד שני צ"ב הוי"ה . ומזה יולא הוי"ה פשוט והוא קוד היכוד כ"א נח . כשאר מן יוד כ"ו צ' אוחיות י"ד ומאלו צ' אוחיות י"ד יולא אלהים פשוט כי לד הוי"ה משמח לב פנים . א' י' כמשמעה צ' צה"ר י' משמח צמקום א' כרי צ' אוחיות א"י מן אלהים ה' משמח לב פנים צמקום ה' ונמקום ה' ונמקום ה' . כיצד אם העשה ל' לל טכוא קו נגד רגל ימין ופצע כלל שלל להחמיר צנג כזה ה' כרי נעשה ה' וחס צ"ב יש ג' ווי"ן והעשה מהם ל' כזה ל כרי משמח צמקום ל' ואם העשה צ"ב לל טכוא קו נגד כנג כזה ה' כרי נעשה ה' כחומה . כרי לך ג' אוחיות לה"ם וחלף צ' אוחיות א"י כ"ל כרי נעלה צמקום כזה אידהני טכוא סס א' מפני שיואל מלוח א' של אה"ה כי לד כל ה' משמח לב פנים ה' כמשמעה כרי צ' הכי"ן טכוא ה' אחרוני כל אה"ה עם מלוח טכוא ג"כ ה' נ"ל כרי צ' הכי"ן עשרה אה"ה חטטה מן ה' א' אוח ל' ומן ה' צ' אוח ה' ס"ה צ"ב ה' צ"ב יבאד"ה וחס אד"ה כוא כי"ל וטוא חמק וי"ה כוא כספר טמח חמק לכן הן משולצים וחס הנקודות של אלו כטמות הם כזה . א' יהיה מצפן מצפן יהיה אד"ה אידהני : ואלו כז' צמות טולטים צ"י ימי כטצוע . וחסם כאחרון טולט צו ציום כטצה ילכן קמץ כולו .

צכוד כולס הא"י טשולט צו ע"ק טכודו כולו קמץ כטודע ואלו כז' טמות צ"ב חכל"ה חסר א' וככולל משלים למספר חכל"ה וכטטט טכפר מד לפי טצימיו דכול טולט קליפת טונט ומטמחטק מטט וטטט ע"י אלו כטמות וככניא מוכיח ואי"ן א"י"ם ט"ם ע"ל ל"צ צ"ב חכל"ה לעורר ע"י כסוד ולכן כטצה נעלמים צמקומם צ' טמות כסרטים אה"ה יח"ו . ואז נעלה כמספר של חכל"ה ועם סס אה"ה צה"י"ן טכוא צמספר מקו"ה טכרז נמכוון צכוד העצילה כוא צ"ב אה"ה קוד אה"ה עלמין כ"ל :

נוסחא ד' כצאתי עוד באופן אחר והוא בד"ז יום ראשון מכה אות א' של אהיה בו' של יה"ו יוצא שם א"ל השם עם נקודו בגי' מיכאל שם החסד ביום ב' מכה ה' של אהיה בה' של יה"ו יוצא כמנו שם הוי"ה בניקוד אלהים הוי"ה עם הנקודות בגי' יב"ק סוד הגבורה יום ג' מכה ה' דיה"ו בה' דאהיה לפי ההם ב' ההי"ן שהם ב' אותיות שוות לכן יוצא מהם ב' שמות והוא שם אלהים פשוט עם השם עם הנקודות בגי' עקב . יום ד' וה' במים י' של אהיה ויוד של יה"ו זה כזה לפי שהם ג"כ ב' אותיות שוות ויוצאים מהם ב' שמות מצפן מצפן הראשון עם נקודו במנין שביניה ע"ה השני השם עם נקודו במנין שדי"ן אלהים ביום ו' שולטת ה' אחרונה של אהיה ומכה באה"י להשלים שם אהיה וכן מכה ביה"ו להשלים שם הוי"ה ויוצאים ב' שמות כלולים בא' והוא י"ה אד"ה משולבים כזה אד"ה"ה השם עם נקודו בגי' ר"ב שהוא בגי' ע"ב ק"ל שדוא אחרים של הוי"ה פשוט ואד"ה"ה של מ"ה ובשבת כל הוי"ה שמות וכללים בשם הוי"ה שהוא שולט בשבת ורנה בטובחא זו לא נכצא א"ך יוצא שם הוי"ה פשוט שהוא א' מן ז' שמות ולא ניכר כאן וגם יום הששי אינו ידוע איזו שם שולט בו כי שם הוי"ה הוא בשבת ונחסר שם הששי ואפשר שנפל טעות במכתב וצ"ל לחקנו וצ"ע :

הנה לפניך ד' נוסחאות טמות . ואני פי מלך טמור מלך מלכא כהר"י ז"ל טכוא אר"י דני עלאה מלך כמיות כמו טמלחתי צספר ככוונות . וזה נוסחאו :

הדע כי כל עניות כעולמות הוי"ה עם ט"ס ט"ס צכס ג"פ י"ד קוד ג' דיות יד כגדולה יד כחזקה יד דמה . וחס האומרים כעולמות ומעלים אוחם למקומם כאמיתי . כמו טכיה עמידתם צעת אילחם כמ"ס ככר . וחס יש ג' צחי"ן מ"צ צ"ב ע"י אה"י . אצל צעטיח א"ן סס מ"צ לפי טעלים של עולם טמטי כוא ע"י מ"צ של עולם עליון א"כ מ"צ טזאלי וטוא הוי"ה פשוט ומלוחו צחלמין ומלוי יולאו יש צכס מ"צ אוחיו וזה המ"צ מעלה לז"ח דצריח' כי חמיר מ"צ כוא צחי"ן ז"ח טכאו צחי"ן א"י"ן א"י"ן ולכן כוא צמלוי א"י"ן א"ך טזאלי כוא ע"ב אלא לפי טכיה צחי"ן ז"ח טכוא חמיר צחי"ן מלוי א"י"ן ומ"צ טצצריח' כוא צ' טמות אה"ה יח"ו טכוא צ"ב מ"צ . וזה מעלה לז"ח דצריח' ומ"צ טל

כוונת שבת

השומרים עלי ער : ואתה מרום לעולם יהיה : כי הנה אויבך יהיה כי הנה אויבך יאבדו
 ס"מ ונוק' כה"י דקדושה אורות לזכר
 יתפרדו כל פועלי און : ויתרם בראם קרני בלתי בשמן רענן : ותבט עיני בשורי בקמים
 אורות אינא יסוד כמו"ס טדי
 עלי מרעים השומרים און : צדיק פתח יפח בארץ בלגנון ישנה : שתולוג בבית
 יסוד ע"י אורות ע"ק
 יהיה בחצרות אלהינו ופריחו : עוד ינובון בשוכה דשנים ורעננים יהיו : להגיד כי ישר
 מלכות
 יהיה צירי ולא עולתה בו :

יהיה מלך גאות לבש לבש יהיה עוז התאזר את תבון תבל כל המוש נכון בסאף מאז
 כה"י כסא ר"ת זג"י קין ר"ת כה"י
 "מעולם" אתה "נשאו" נהרות "יהיה" נשאו נהרות קולם "ישאו" נהרות דכים :
 ר"ת אנוני ר"ת אנוני ר"ת אנוני
 מקולות מים רבים "אדירים" "משבירי" "ים" "אדיר" "במרום" "יהיה" : "עדותיה" "נאמנו" "מאר
 ר"ת נקי ר"ת ילי
 לביתה "נאיה" "קדרש" "יהיה" "לארץ" "ימים"

הנה עתה לריך לכוון להעלות עולם הנריאה היינו ז"ת שלב ע"י שם מ"צ דלני שטוא
 יהיה יור הא ואי יור הא דלת הא אלה ואי אלה ואי הא אלה כרי
 מ"צ אוחיות והוא שם מ"צ דלני שטוא נז"ל דלני שטוא קוד ז"ת דלני וסם מעלים לז"ת
 דנריא היינו נולכות צמקוט כה"י וכה"י צמג"ת וצמג"ת צמג"ד ולעומת זה ים ז' שמות סוי"ס
 צמזמור זה נגד ז"ת ואח"כ חכוון להעלות צמ"ד דנריא צמלכות דלני קולט
 אוחם כי היא קוד ארץ סני כנודע צמ"ד דנריא חסדי מקום אלה"ן והנה המלכות דלני עמידתם
 נגד כה"י דלני ועומדים צמ"ד דנריא על סדר עמידתן היינו חכמה דנריא צמלכות דלני
 נגד נלס דלני וזינה נגד כור ודעת נגד יסוד והכתר כנר עולם ומצ"ד אלו עולים ע"י כוונת
 ר"ת של "מוצ" "לכודו" שטוא כ"ל צג"י ג"פ צה"י שטוא י"ג להוריד שפע מיי"ג חיקוני רישא
 דלני דרך ג' קוים להעלו אלו צמ"ד דנריא צלני כה"ש לעיל צינרה ולפי שצמ"ד דנריא
 סם עמס קוד מלכות דלני כנודע כי מלכות דלני מחלצת צג"י ראשונות דנריא לכן אין
 לריך לפרוט כל קו צמ"ע כמו צעשה ע"י ג' הו וזיני ע"י ג' צה"י אך עתה הוא צמלכות
 כל הג' י"ג צג"י כ"ל וכיון שאנו מעלים עתה אל האיליות לכן חכוון צר"ת "מזמור" שיר "ליום
 "השבת אוחיות למש"ה" ואוחיות שלמ"ה קוד הא"י סנקרא ע"ש משא וגם הנריא היא קוד
 משא צג"י א"ל ס"די שצנריא וצא"י כחיקף אוח לי המורס לג' וויין כנודע קוד כה"י דלני
 והוא קוד שלמ"ה המלך ששטוא שלו וכל העולמות מזמרים ומשצחי לשמו וזכו ולומר לשמן
 עליון. וגם לריך לכוון באוחיות למש"ה כי משא צמעת קבלת דנריא ראשונה נתנו לו אלה אורות
 מקוד אלה עלמין הסולטין צצ"י מוצא דע"ק והוא קוד א' רצתי דלד"ס שם נח. ואחר מוט
 בעל נעלו עמנו ולא נשאר לו רק חלק א' מן אלה קוד א' זעירא דוקרא. ולעומת זה נתנו לו
 כל האורו סקבלו ישראל צהר כיני צקוד הכחצו ויתגללו את עדים מחר חורב כנזמור צוהר
 ונתנו אוחם למש"ה וסם קוד הקריא הוד שניתן למש"ה דנריא שניות וכל ע"ש אחר קבלת שבת
 חזירים כל האלה אורות למש"ה וישראל שנתן צמלקו וחזר הכחצו הוד שניתן למש"ה ישראל לשמות ישראל
 וסם קוד הכחצו שנתן שים לישראל שנתן. וסם הכחצו הוד שנתן צקוד נגלולא לשמות ישראל
 שים צקבלת שבת. שכל השמות עולים למעלה באיליות וים שדוים שלא יעלו ומשעבדים
 למש"ה ואח"כ עולים ע"י צווי מזמור שאחריו כה"ש לפניך. וגם הוא נגלולא דשמות' ששמת
 בלדיקים שלמשה עולים למעלה ושמות אחרים יורדים למטה וגם מדבר שם"א רז"ל ג"כ
 לעלות למעלה ורז"ס ג"כ להיות לכס זוג ויסוד אצל אין להם יכולת לדרבא יתפרדו כל פועלי
 און. ודו"ק ומשכח צמזמור כל עם שמתצא לעיל אחר כך חאמר מזמור זה

קבו

דנה

[illegible]

כוונת שבת

שד"י צבי צ"ח כנ"ל וז"ל חוספת שבת כי כהן המלכות היא צדוק אל"ל אדני ועתה אל"ל צמלי עם אדני צבי כ"ר א' ועתה יורשת מעלה יחירה והם קוד צ' נרות כנצורל לעיל :

אח"כ

חאמר ד' פרקים ראשונים ממסכת' שבת ותכוון שבת נגד ד' אומיות סו"ה ויחשקרו עם צנוד ד' צגדי לנן והם קוד הלבושים דמלכות קוד קסוטי' כלם שבת כ"ד קס"טים נגד כ"ד פרקים שבת נגד כ"ד לרועי אדניי וכ"ד שעות הולאים וכן סוף כ"ד ספרים של חנ"ך כמזכר צחקון ליל שניות ולכן עתה לריך לכוון צד' לרועי אדניי בראשונים וצד' שמו' בראשונים והם :

אדני ופכן אדני ענבל אדני התבר אדני התנין

גם יש ללמוד סיר השירים לכבוד הכלל :

אח"כ

תלך לנכ"כ ותכוון כי עד עתה היה עליית העולמות צמח' שדה שהוא צמח' מילוניות היינו העולמות עלמן והמקפים שלהם צמח' צית' ועצם יעלו צמח' פנימיות שלהם שבת הנשמות והם הספי' שכל עולם ועולם :

והנה

תכוון כי עד עתה היטה המלכות צמחורי נכ"י ועתה צערינת דשבת היא חור' צדוק נקודה אך שהיא פנ"ס עם סיפור כנ"ס כנר כנ"ס שכל פנ"ס שהיא עולה פנ"ס היא חזרת צדוק נקודה א' והנה עתה תכוון צדוק חוספת קדושת שבת' ויורד שפע מנעלה למטה כלל העולמות : ותכוון צד' מלואי סו"ה שבת נגד ד' עולמות צנקודות שוות אל"י ע"צ דגש ורפס היינו שני יודין יוד א' דגש ויו"ד א' רפס וכן כל שם ע"צ צד' ס"ג רפס ושנא ונציא כל אות כזה י וכן כל האותיות יל"ס מ"ס צשורק עם ו' הנקרא מלאפוס' היינו כל אות משש מ"ס אות ו' אלול וצחק' ס"י מלאפוס' עשים צ"ן וכל אות מנוקד בשנא וקנץ' והנה לא מלאחי טעם לאלול הנקודות יאפשר לוותר הטעם' כי ידוע כי לעולם רפס מורה על הרמנים ודגש מורה על חוקק שהוא דין' ועצור ע"פ הזכר כי צ' של צראשית היא דגוש לצי שמורה שזו המורה היא חזרת צריאה כנ"ס צצנורי שבת"ע צמ' הפסק עם נל ולא חס' א"כ הצריאה זה קוד דגש המורה דין כי הצריאה היא קוד טולם הכס"א צמ' אלכ"ס ועתה שאלה הצריאה אל הכ"א א"כ יש זה צמ' צריאה וצמ' אל"ול לכן הנקודות הם דגש ורפס ונקודת הצריאה שבת"ע ונציא כי הצריאה הוא קוד הכס"א צמ' ע"ס פ"ז וסוד היל"ס היא שם מלפ"ן צמ' ס' הרי שפ"ז צמ' שבת"ע גע"ל ונקודת היל"ס מלאפוס' כי היל"ס הוא קוד שם מ"ה ע"ה צמ' נ"ו שפ"ז מלוי של ע"צ שמקבל מלאפוס ועתה מקבל שם אלכ"ס צמ"ן ענינא מנוד הצריאה שהיא קוד חיתא הרי מ"ק א"ס צמ' מלאפוס ונקודת הכס"ס שבת קנץ סך כל הנקודות עולים ע"ה צמ' שבת"ע צמ' נער"ה וזה הנערס צמ' אל סנך' כ"ז שהיא למטה יש זה ש"ך דינים צמ' נער' וכשמקבלת אור מרזא דמזרח שהיא קוד יל"ס נקראת נער"ה כמזכר צוהר והוא חוספת קדושת שבת :

ומתחיל הש"ן קדיש ואח"כ ברכו :

כגוונא

דאינן מתייחדין לעילא אוף הכי איהי אתיחדת לתתא ברזא דאחד במהו עמהן לעילא חד לקבל חד קב"ה אחד לעילא לא יתיב על כורסי' דיקרי' ער דאתעבדת ברזא דאחד כגוונא דיליה למהו אחד באחד והא אוקימנא דהוא אחד ושמו אחד :

רזא

דשבת איהי שבת דאתאחדת ברזא דאחד למשרי עלה רזא דאחד צליותא דמער' שבתא דהא אתאחדת בורסיא יקריא קדישא ברזא דאחד ואתתקנת למשרי עלה מלכא קדישא עלאה כד עייל שבתא איהי אתיחדת ואתפרשת מסמרא אחרא וכל דינין מתעברין מינה ואיהי אשתארא ביחודא דנהירי קדישא יאתעצרת בכמה עטרין לגבי מלכא קדישא ובל שולמני רוגזין ומארי דדינא בלהו ערקין ואתעבקי (ואתעברו) מינה וזית שולמא אחרא בבלהו עלמין (בר מינה) ואנפאה נהירין בנהירו עלאה ואתעצרת לתתא בעמא קדישא ובלהו מתעטרין בנשמתין חרתין כדין שירותא דצליותא דברכא לה בחדיה בנהירו דאנפין ולומר ברכו וגומר :

והנה

עד עתה עלו העולמות בכחי' הצניות במבואר לעיל בפנימיות כחי' הצניות וגם המקיפים וכבר נכנס ג"פ תתאין דנהי' דאויא שהוא שליש תחתון מן לי של צלם' בתוך הזי"א והוא כחי' נפש לכן היוו הבוונה לקבל תוספות נפש

כוונת שבת

קבו

נפש וקדושת שבת אכל עתה בעת אמירת ברכו הוא עליות העולמות ככח פנימיות שהם הנשמות הכפ"י עצמן ומתחילין לבגוס פרקין אמצעים דנה"י דאימא שהוא שלישי אמצעי דל' דצלם דא' והוא בחי' רוח' ולכן צריך קדוש שהוא סוד שם מ"ב המעלה את פנימיות העולמות בגודע : וצריך לבוין בשם האחרון של מ"ב שהוא שקוצי"ת השולט בשבת אך שצריך לחלק אותו לג' חלקים ערבית ש"ק שחרית ו"צ מנחה ו"ת . ויתבאר לקמן :

יתגדל ויתקדש שביה רבא בעלמא די ברא ברעותיה וימליך מלכותי ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בחייכון ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :

אל"ף יהוה	ה"ה יהוה	יוד מצפן	ה"ה יהאדני
ו"ו כל	כ"ס אלהים	כ"ס אלהים	ו"ו כל

יהא שמיא רבא מברך

לעלם לעלמי עלמאי

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויעלה ויתהלל שמיא דקדושה בריך הוא לעילא מכל ברכתא ושירתא תושבחתא ונחמתא דאמירין בעלמא ואמרו אמן : הנה מדע כי כל כוונת שבת כוונת צדוק נחעלה וישב על כסא כבודו סכוא קוד דצריאש טעולם שבת צמחי' מינוניות ופנימיות ומלבישים למלכות דלילות וס' ד' שפי' כס"ד כמזכור לעיל וס' קוד ד' בגדי לכן על שבת סכוא לבוש דצריאש לכן לריך לכוון חמיד דמ"צ דצריאש סכוא אכ"ס יס"ו ח' טעום מרגלין סיוולאים מכם כנודע אך משרדן חמיד שבת ככל הספלות על קדר אכ"ס יס"ו סכ"ג כס קוד חג"ת וס' ג' לוחיות אכ"ס מן אכ"ס וסעלכות צאמנע ה' אסרונס דאכ"ס ואמר כך קוד כס"ג וס' ג' לוחיות יס"ו ולריך לכוון שם מפתח"ה בגי' אכ"ס יס"ו צכ"ה"ן :

כ"ו ע"ק"ל כוננא ע"י ח"ס מ"צ ר"ך
ברכו את יהוה המבורך
ברוך אתה יהוה נ"א יהוה אלהינו מלך העולם אשר בדרבו מעריב ערבים בחבמה פותח שערים ובתכונה משנה עתים ומחליף את הימים : ומסדר את המוכבים במשמדותיהם ברקיע בראשו בורא יום ולילה : גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יהוה צבאות שמו : אל חי ונקים תמיד ומלוך עלינו לעולם ועד : ברוך אתה יהוה נ"א יהוה המעריב ערבים : אמן
יהאדוני נ"א יהאדוני

הנה טעם חכוון כי נכנסים ג' פרקין אלמנעי' דלי' דללס דל"י צ"ח וסוא צמ"י דומ וכוון לקבל חוספות דומ ומסערא דנוקנא וסוא קוד חמוסין שמקבלת מן נס"י דז"ח משה שקיבל מן א"י וסוא צרכו א"ס כנוקנא נקרא א"ס כנודע :

דובל ושאר הכוונות כמו בחול
לצנת הספיר סכוא קוד יסוד דנוק' דצריאש טעולם לעעלה ועי"ז עולה היכל ק"ק דינ"י דצריאש סכוא קוד חוספות דומ עקדושת שבת ויס ספרי' שכתוב שם סו"ה צמח"ת הצרכס צנק' מל"ס סכוא יסוד : וסנה יס צצרכס זו מ"ט חיצו' נגד מ"ט שפרי צינכ כי שער סכ' הוא קוד שניל דלא אסמיע סכוא קוד יסוד אלנא אגנוו ציסקוד צינכ ועחס לא נכנס רק ג"פ אלמנעי' דלי' דללס דלימנא ולא דלנא : לכן כס מ"ט וס' נגד צ' טעום אכ"ס יס"ו סכס מ"צ ח' לוחיות כס מ"ט : וסנה היכל זה כולל עוד ג' היכלות נגד נס"י :

אחבת עולם בית ישראל עמך אחבת ברכתא
דצריאש וצרכס זו בולל כל ד' צמ"י שצריאש

כוונת שבת

אָלץ ציילט יִלְדֵּי עֵשִׂי שְׁבַט אֲנִיעַ וְכָל צִנְחֵי צִיחֵא וְכוּא כּוֹל גִּיב שְׁנֵי הוֹרָה וּמִצּוֹת הַקּוֹיִם וּמִשְׁפָּטִים סִיכּוֹת נִגַד מִסַּד וּגְזֵרֹת :

אוֹתָנוּ לְמִדָּת עַל בֶּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

בְּשִׁבְעֵנָה וּבְקִוְיָנוּ נָשִׁיחַ בְּחִיקֶיךָ : וְנִשְׁמַח בְּדִבְרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד :

כִּי הֵם תִּינֶנּוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וְכֶמֶת נְהַנֵּה יוֹמָם וּלְיָלָה : וְיִחַבְתֶּךָ אֶל תְּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים :

מלכות עולם למ"כ

שמע מלכות וקרא ש"ס שיש זה כללות רש"ס נילולין והיא קוד שס ז"ן רש"ס ז"ן צג"י ש"ס והיא מקבלת וז"ל דליתא כל א' כלול מ"י הרי ע"י רצתי והיא עולה לגמ"כ לאיתא שהגמ"כ שלה היא קוד שס ק"ג עם י"י אחריות הוא ע"ג ובתקד ד' אחריות ייא"י כשאר ק"ט וע"ס הוא ע' :

ח"א עולה לת"ז

ישראל ז"ח סוד ישראל זוער ומקבל ה"ג מישראל כצא סוד שיר נשואל לא וה"ס סוד
(לצא חיות) ח"ל יומינה הוא ישראל ועולה למ"ד לצא :

והוא' שבעלו זר"כ צבור מ"ב ומ"ד לאח"כ עולי' חו"א צבור מ"ב ומ"ד לאח"כ וסוף מנדבוג מינים וצבים ומתצבם כמשע ויורד למזל

עלתי שבוה קוד דעת עליון וכו' יורה שם הצליחי :

[illegible]

אח"כ מתייחדים ז"א א"ה ז"א כולל כ"כ ד' מלכות שעיניהם כגד חס"י ד"ס דז"א ועולים פעם שני צמוד מ"ב ומ"ד לצורך הולדות מוסף גדלות :

ברך: חכמה דנוקסא אל"ף ה"י יר"ד פ"י : **שם** צינה דנוקסא אל"ף ה"י יר"ד ה"י :

בבוא מקדים וגזירות לנזקת כל"ף כ"א יו"ד כ"א כל"ף כ"ב יו"ד כ"ב :

מלכותו כתר דמוקדא עתה לוקחת הנוקבא סביא לאה ד' אלמין צמלוי צגיי עד"ה ונשאר ד"פ
 כ"ה צמלואס צגיי עק"צ לזרד צנין רקל :

לעולם חג'ת נה"י ללחם הנעשה מאמוריים דבינה שהוא רבוע ס"ג צג' לעולם :

ועד מלכות דללא עקב עמו וראשית חכמה שסוף כתר דהכל אה"כ פרשת

וַיֵּאָהֱבֵת פִּי' וְהָיָה פִּי' וַיֹּאמֶר
הכל ע"ש כוונה לחול : והכוונה לחסר
שייפי' לנזקצא צרמ"ס שייפי' דלכורא ע"ש

רמ"ח תצ"ו, תצ"ז רק צפ' והלצת שחם מ"צ תצ"ו נגד שם מ"צ שחול אצ"ג ית"ץ כנודע
מכוון עשה שמקצלין החרם מן שם מ"צ שצצריאל שחול אצ"ג יס"ו :

אמת ואמונה כמו צדק והוא כנגד היכל רעון שהוא ש"ת דוקדק דברייה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה נֵאֻךְ יְהוָה גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל :

השכיבנו וכו' והוא היכל ק"ק לנוקבא דצריאם ותכוון עמה כי זה היכל נעשה עמה אליו' נמשך כי צחול אף שבעים ג"ר דצריאם שבו היכל ה"ה ג"ר

צא"י
הוא נעשה רק חילוניות להליונות מלכות דאלי העומדת נגד כ"י ד"ח
עולים צמקוס חג"ת סלו ועומדים סם ציפד כה"י וסג"ת וסג"ת וסג"ת
ד"ח

וְעוֹנֵמִים שֶׁ הָיָה לָדַרְיָהּ וּמִקְצֵינָן לֹא מִן הַבְּלֹעֹת שֶׁל כָּפִי לְדַלִּי שֶׁשָּׂאָר לְעוֹלָם בְּמִקְוָמוֹ כִּמְ"ס כָּזָר . וְלִכְן נִשְׁעָה עִתָּה גַּם לְדַרְיָהּ שֶׁהָיָה הֵיכָל הַיָּהוָה וְיָחִיד מִיָּחִיד שֶׁחִבְּבָהּ הַיָּהוָה

שבת והנה אף שיש עליי' לזה"א עכ"ז ליל שבת מוכונה ע"ש שבת מולכתא כי עליה זו

לא נחשב לז"א לעלים שג"ר וג"א שלו עדיין עומדין צמקומן . משא"כ הוול"י יש לה עליה ממש וחוססת מוקס יותר מעולה והם ג' עליות צליל שבת * א' שעולה ונעריאה לאל"י כי צהול היא יורדת צנריאה כנודע . ועתה עולה לאל"י כגד כה"י דז"א צ' שעולה מנחורי כה"י ועומד' פנ"ש עם היסוד . ואח"כ כשעלו כה"י שלו צהג"ח שלו היא עולה עמו ועומדת שם ג"כ כגד יסוד שלו :

ופרום עלינו סוכת שלובך ברוך
אתה יהוה הפורם סוכת
שלום עלינו ועל כל ישראל ועל
ירושלים :

יסוד אימא מסתיים צהזה דז"א וציקוד אימא שם הם המסדים והגזרות ויואלים מן פי היסוד ונחגלים למטה ושם נגד הצהזה הוא החמלת ענידת יעקב ורמז נודע והנה עתה שנהגים פתקים חמלתיים של ל' דללס דל"י וגם פתקי חמלתיים דלצ"א ח"כ מוכרח הוא שהמוסין הפנימיים שהיו חמלה צנריאה דז"א ידמו למטה לחת מוקס לחתם מוסין שנהגים עמה ועי"ז הוא מוכרח שחור גם יסוד צינה למטה כי המוסין חמדי לריכין להיות ציקוד וא"כ המוקס קחוס שהיה מחמלה צז"א היה חמלה רק עד כהזה ומשם ולמטה ועמה יחידה המוקס קחוס יותר למטה ע"י ירידת יסוד אימא ואז יגרסו מושך צריאה דיעקב ורמל : ואם יחמטעו שיטור קומת יעקב ורמל עד שירדו ג"כ למטה גם זה הוא גריעותא להם . גם נחצאר כנר כי המסדים המגולים הם למטה ואח"כ עולים צקוד אור היזר ומגדלים את הכלים דז"א והם נחלקים לנ' חלקים חלק ד' חזר ונכנס צ' דל"י וחלק א' מוקף את יסוד אימא והם עימדים צזוחו חלל שצין דופני הז"א יסוד א' כ' ודל"י יסוד א' הוא קטן ונכחיל כל חלל גוף ז"א שהוא מוקס רחב מאוד ופניו חסר שעלו הם המסדים והגדילו את הז"א הם חוזרים למטה צינים משקל לעמוד צנקים מגולה וכשאר הז"א עד קיום יסוד אימא רק צמקדים הסחומים ואין צינים האחר מרובה . גם יעקב ולאח מקבלים דינין גמורין מן הגזרות למעלה שצמקוס קחוס שאין כח צמקדיט הסחומים למתקן . וכל וננין זה נעשה צימי החול חלל עתה להיות חוסצוה קדושת שבת לריך לחקן כ"ז והוא ע"י פריסת סוכת שלום ובעינין הוא כי שיפולי יסוד אימא מה שצריכה לירד למטה אינה מתארכת ויורדת למטה רק שהוא חולך צלצבסון ומתרח' ללדדין עד שנגיע לדופני הגוף דז"א ונעשה כמו סוכה כי כל סוכה נקרא ע"ש הסכך שהוא האהל והנה עי"ז נחקנו כל הדברים הנ"ל כי צאשר שאין יסוד אימא יורד למטה צאורך רק לרחצו ונעשה כמו לוהל כרי אין מוקס קחוס מתרחצ למטה רק כמו שהיה וכשאר ג"כ קומת יעקב ורמל כפי שיטורם ומקבלים האחר צריאה דלכונן מהמסדים המגולים כרי חיקון א' . גם המסדים המגולים שעולים למעלה להגדיל הז"א צאשר שהם למטה צמקוס לר עולים צכה גדול למעלה וצוקעים את מושך האהל הי"ל ועולים למעלה מן הכנסך צמקוס הרחבת המוקס שיש צין יסוד א' לדופני ז"א ששם הם מוקס המסדים הסחומים . ולפי שלמעלה יש הרחבת מוקס מאוד אף שהנקדים שנעשו צמקס האהל ע"י צקיעות המסדים שעלו למעלה ואותן הנקדים נשארו פחוסים אין יכולת צמקדים להחזיר דרך אותם הנקדים כי חמלה שהיו צמקוס לר אצרו כח לצקוע ולדחוק עלותם לכונס אף צמקדים קהיט * משא"כ עתה שהם צמקוס רחב כידוע צחוס העצב והם נשארים שם צקיעות ומחזירים למטה דרך הנקצ' ונרא' ככונסים . וצאשר שהם נשארים שם צקיעות כרי הם מחזירים ג"כ לאותן מסדי' הסחומים זה מנפנים וזה מנחמן ומחוקף האחר גדול צריאה דז"א משא"כ צהול היה שם רק המדי' סחומים והמגולים אחר שהגדילו אותו חזרו למטה כרי חקון צ' . גם צאשר שיש שם צמקוס סחומים גם מסדים מגולים יש כח צהם להחמיק בגזירות ואז יעקב ורמל מקבלים רק הארת רחמים וגמיים צלל דינים . וזהו חוספית קדושת שבת שאף שליל שבת הוא זוג יעקב ורמל כמו צמחית דמול עכ"ז צהול יש צהם דיני' משא"כ עתה כולו רחמים :

הרי נתבאר לך סוד פריסת סוכת שלום שאומרים בליל שבת . ובזה תבין סוד סוכה שאמרו שצריך שיהיה נראה הובוכבים והבן זה :

והנה לריך לכוון כי עתה מתחיל להיכנס ג"פ חמלתיים דל' דללס דלצ"א וחמון לקבל חוספת נעשה היינו לפי שלעורך שהל' דל"י הוא צמי' דוח * כמ"ש לעיל לערך זה נק' ל' דלצ"א צמי' נעמה * חלל עכ"ז הוא רק מסערת דקוצא . וחמון כי סוכה הוא

כוונת שבת

כ"ו ה"ס קוד הו"ס אל"י יעקב ורסל יקבלו כלום מן ש"ע נכורין לעילא ספס סוד זי אל"ל זמלוי ש"ס למעלה זל"ל ספס זג"י ש"ע וכול נרמז זר"ת של ספורס סוכת ש"לוי עלינו שכול ש"ע : אח"כ ושמרו :

ושמרו יבני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורת ברית עולם ביני ובין יבני ישראל את ה"ה לעולם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת ויגפש :

כאן נרמז זר"ת בני פעמי' זל"ל לרמז לזי זוגים ספס זוג ז"ל וז"ל סלף זוג אל"ל עשה יותר ונעולים : ולאמר לעשות את הסבת פי' לתקן אותם צננין שלם צקוד עושי דצרו כמזכור צוקר ולאמר זר"י עולם כי עשה נפחם מקור הכשמו' מן יקוד הנקר' זר"ת פולס ולכן לריך לשמוי העולם מלי' שבת לליל שבת וז"ש ששת ימים וכו' כי צמול הז"ל הוא דק צקוד וק צקוד כקמנות ולכן צו זוגו אך עשה כמתקן צננין שלם צקוד כגדלות ולכן יס צו זוג :

אחר כך אומרים קדיש : וכוונתו כמו קדיש ראשון רק ההפרש ביהא שמייה רבא שבקדיש ראשון הוא אהייה יהו' בההיין ועתה באלפיין בגי' יעק"ב :

אלף הא	יור	הא	ואו	הא	יור
יהוה יהוה	מצפן	יהאדני אל	אלהים בצפן	אלהים בצפן	אלהים בצפן

יהא שמייה רבא מברך לעולם לעלמי עלמיה

תפלת העמידה

מלכות מקבל מנ"ה דלצח שכול ספס הגה עד עשה סיחם עמידת המלכות צקוד נקודס כגד יסוד דז"ל ועשה סיל עולם למעלה ונגדלת ככל ארנ"י שפתי' תפתח סיעור ככ"י דז"ל ועוונות למעלה כגד מנ"ה דז"ל שס ונס המלכות ממשיך הארץ מנינה עלו גם הככ"י דז"ל ונחסף צה עוד שס גדול מן ופי' יגיד תהלתך : הראשון כי סמל סיסה נקראת רק מקיל עשה צנני' ככ"י כמ"ס ככר ועשה נקי מקיל ספומין צנני' מנ"ה ש"ס צכס חסד דין רמזים צקוד גי' גווינין דתפוס : מור סומק ירוק : כמזכור צוקר : וסכוון כי הארץ ספומין דז"ל ספס קוד הו"ס אל"י כגודע וסס ונפסטיין עד ככ"י דז"ל סז"ל סוף קוד הו"ס ונאיריס אל המלכות קוד אל"י זג"י מק"ל :

ברוך כריעס כגוף ו' לגני' ה' וי"ד כ"י דקס"ל ונאיריס סכל כמו צספריס דסול : אתה סססמוולס כרלס : י' לגני' ה' ואל"ף כ"י דקס"ל ונאיריס : יהוה זקיפס כגוף ה' לגני' ו' וי"ד כ"י דע"צ ונאיריס זקיפס כרלס ה' לגני' י' וי"ד כ"י דע"צ ונאיריס : אינול מקבלתן מן מזלל סנל מלחינו ואלהי סלכינו סוף קוד סיתל סלסי קוד סנל וכו' מזלל סללי' סע"י מזללוגיס סר"ל ונולדין ספומין ספס :

אבותינו ססד גצורס ספסרס נקראיס סנזוס ועסס נעשו מנס מנ"ד כסכנסקין צכס ספומין אלהי אברסס עסס נעסס מוס סכנס דז"ל ונעסס מוסד דז"ל קוד סנרסס סכנס דז"ל : אלהי יצחק נכנס מוס צינ' דז"ל ונעסס מנצור' דז"ל קוד ילחק צינ' דז"ל : ואלהי יעקב נכנס צ' מוסין ספס סו"ג צח"ת דז"ל קוד יעקב ונעסס דעס דז"ל : האל עסס לוונס דיקנל דז"ל ספס ס"ס אל"ל כרי סל"ל גס נחקן סרלוק לסל : הגדול עסס נעסס מנלל דז"ל רכד דז"ל כי מנ"ה נעסס סניד ונכ"י נעסס מנ"ה : הגבור עסס נעס סססוד דז"ל גצור' דז"ל :

והנורא עסס נעסס מיסוד דז"ל ס"ת דז"ל סנקרל כורל כגודע : אל עריון עסס מתגלס סלרס ס"ל קוד סכר סללינו ונעסס סכר ליעקב ורסל ונזוס מחסילין ללמנ' נכ"י מנ"ה לז"ל צקוד סוספס וסוס : גומל ססריס עסס נעסס כ"ס דז"ל ע"י סססדיס דל"ל מלשון ויגנל סקדיס : עוניס

כוונת שבת

צבור ואח"כ חשונות הסמים. ושמן קדוש ונלכות הוא
ש"ס כנודע שניהם נק' קדוש ע"י המוסין כי לעולם
המוסין נק' קדוש :

אתה יהיה האל הקדוש
בעשיית המלך הקדוש

י' ראהיה מצפין דמרגלא ת"ת דז"א מאיר ליסוד ובשם מאיר לכל קו אמצעי דנוקב'
ברכה זו הוא נגד הכלל המקבלת קידושין
מעבלי ע"י הסדר שהוא הסודשין ועי"ז
ונסחלקין הסודשין תננה' וסוד הקדושין הוא ע"י
שנקבלת המוסין מן ז"ל שהמוסין לעולם נקראים
קדוש. והנה עשה נחום לה עוד שם קדוש ונק'
חלל חסומין קדושין כי חק"ל צבור קבלת' מנה"י דז"א
וחסומין וסוד' קבלת' תננה"מ דז"א כמבוא' לעי' וקדושין
צבור קבלת' מהמוסין שם חז"ל דז"א ודע ויבין
כי מה שאמרנו עד עשה שהיא מקבלת' תננה"מ וסוד'
ועי' נקראת חלל חסומין קדושין עדיין הוא צבור
הכנה לצד כי מקבל' רק הארס צלמ' תננה"מ
והצ"ד צריחוק מקו' כי עדיין עונד' צנכ"י דז"א
ע"י הסתכלות הז"א צה. ואינם מוסין אמתיים
רק אחר קידוש כח"ש לקוין. לכן מ"ש שנקראת
חלל חסומין קדושין הוא צבור ההכנה אלל צבור
המוסין גמורים עדיין הוא צבור חק"ל כלל צבור
סוד נה"י כנודע. ולומר חז"ל סוד הסדר

השביעי לשמך
תכלית מעשה שמים
וארץ וברכתו מכל

הימים וקדשתו מכל
הזמנים וכן כתוב
בתורתך :

צבור ואח"כ כהן לעולם. קדשת את יום
קידושין לשמך הוא המלכות כי כל הפעולות שגששו צליל שצח הכל הוא לחיקון שצח מלכות
ולא לחיקון ז"ל כנודע כי הוא סוף מעשה ומחשבה חמלה שצנצילה היחם חכלית שמים וארץ
של כל העולמות כנודע. וברכתו מכל הימים הם ז' קדושת של ז"ל חנה"מ נה"י סוד ז' ימי
צדאשית ונמנו היא עתצרכת זו צרכות סוד ז' צרכות חמנים. וקדשתו מכל הזמנים הם כי
שערי צינה צנ"י כ"ל הנקראים זמנים סוד המועדים הנקראים ונקרא קדוש והוא סוד המוסין
שם סוד הקדושין כנ"ל. והנה עשה לריך לבוין לאות ש' של שם שקול"מ כי זה השם הוא
שולט בשבת כמבואר כנ"ל. והוא מתחלק לג' חלקים כנ"ש כנ"ל. ועשה הכוונה צלח ש' דל"ח
צה ג' ענפין הם ג' וויין צנ"י ס"י רומז לנכ"י שם סוד ג' וויין לפי שעתה היא עומדת נגד
כח"י ומקבלת מוסין גמורים מנה"י דל"ח המתלשטין צנכ"י דז"א ועם ש' הוא ש"מ סוד ש"מ
הסדר"ה סוד חק"ל שהוא שדה כי לעולם נה"י הם לצד מנופת צבור שדה :

ויבדו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים

ביום השביעי מלאכתו אשר עשה : וישובת

ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך

אלהים את יום השביעי ויקדש אותו ביום שבת

מכל מלאכתו אשר פרא אלהים לעשות :

ויכלו
זוה רומז כג' מוסין שנקבלת מנה"י דז"א כי נזכר ג"פ יום השביעי וכלל מקום
יום שביעי רומז לנכ"י ח"ת וג"פ יום שביעי רומז לנכ"י דז"א שמהם מקבלת ג'
מוסין

מוסין מנ"ד וסס ג"ס אלכ"ס הסוכר כלן ועמס הוא גמר הכנס' ג"ס אלכ"ס לז' לזלס דלז"ל
וכוס נרנז צמ"ח כאר"ץ וכ"ל לזלס :

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כולם ישבעו
ויתענגו בטובך ובשביעי רצית בו וקדשתי חמדת ימים אותו קדאת
זכר למעשה בראשית

אימא מזלזל אזל סג"מ לזון אל"ל לזלזל צמלכות צמזמין דנוקי כ"ס הארז ז"ל
אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו קדשנו במצותיך והן חלקנו בתורתך
יסוד יסועה דנוקלז

שבעינו בטובך ושמחנו בישועתך וטאר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יהוה אלהינו
באהבה וברצון שבת קדשך וינחו בה ישראל מקדשי שמך : ברוך אתה יהוה
מקדש השבת

ישמחו וכו' . כנס זה אומרים צערצית ושחרית ומוסף . ולא צוננח לפי שצאוסם ג' עמים
היא עומדת אלזו וזו היא הסמטה צכוד "שטח" "השמים" "החל" "הארץ" שזמיון "הי"ס
סכרנז צר"ת הוא ציחוד משל"כ צמנחם סכז"ל עולה עד דיקנל דל"ל והיא נשארז למע' צמקי'
לז"ל כמ"ס צמקונז חין שטחם וככוונס מוזן מאליו .

ברכה זו היא אלמנעית נגד המלכות שהיא אלמנעית צין סג"מ שסס ג' אצוס ג' צרכי ראשונות
וצין כס"י ג' צרכוס אחרונות כמזנאר צמיקונים ולמי וטכר לזנו סוד מלכות סנקרל ל"ב
שלז יצא צס ערל וטעל . ואמר ינחו צס כי עמס הוא מקון שלז ולכן ככוונס צס אחרונס
דלכ"ס וי"ס אלכ"י צמי' המלכות :

ה' אחרונה דאח"ה יה אדני דמרגלא וזבה נתקן כהר דנוקבא ע"י ת"ת דז"א
כמר סכמס צינס ז"ל ברכה זו הוא נגד לזס דז"ל אשר ממנו מקבלת
רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל כנוקבל מוס סמכמס שלז אשר סקינל
ובהפלת' והשב העבוד' לרבי' סז"ל כמזמין לנדרס ג' אצוי עמס הוא כוסן אלכס
ביתך ואישי ישראל ותפלתם באהבה ולכן יס גורמין נקוד צס כסס צמח"מ ויס גורמין
חקבל ברצון ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך : צר"ס יעלס וינל : ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים
ברוך אתה יהוה המזויר שבינתו לציון : י"י (כ"ל וי) דיי"ו אל

דמרגלל . . . . . ומקבלת מוסין גמורים מללל דז"ל לסכמס שלז :
מורים אנחנו לך שאתה הוא יהוה מורים כריעס סגוף וי' לנצי ס' יו"ד ס"ס דלכ"ס
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם דכס"י"ן מלזירס : יהוה זקיפת סגוף
ועד ציור חיינו מגן ישענו אתה הוא ס' לנצי וי' ולז"ו ס"ל דמ"ס מלזירס :

דדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על
חיינו המסורי' בידך ועל נשמותינו המופקדו' לך ועל ניסך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך
וטובתיך שבכל עת ערב ובוקר וצהריס הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם בי לא תמו
חסדיך מעולם קיינו לך :

צינס סכמס כמר
כולם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך ברכה זו נגד סוד דז"ל אשר
מלכינו לעולם ועד (בעשיית וכתוב לחיים)
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך הגדול מוס צינס שלז :

ועל באמת כי האל טוב ישועתינו ועזרתינו כלה האל
הטוב ברוך כריעס סגוף נצי ס' יו"ד ס"י דקס"ל מלזירס : אתה סשמוחל סרלס יי' נצי ס'
אלף ס"י דקס"ל מלזירס : יהוה זקיפת סגוף ס' נצי וי' וי"ו ס"ס דצ"ן מלזירס : זקיפת סרלס
ס' נצי וי' יו"ד ס"ס דצ"ן : מלזירס הטוב שכך ול"ך נא"ה להודות' (ס"ח כס"ח)

הי' דיי"ו אלהים דמרגלל : ועמס מקבלת מוס צינס מוסין גמורים ויכוד דז"ל :
שלום עשרה יסוד רב על ישראל עמך תשים לעולם מלכות כי אתה הוא מגן אדון
לכל השלום וטוב בעיניך לכרך את עמך ישראל בכל עת וכבר שעה
בשלומך : צמח"מ צספר ברוך אתה יהוה המברך את עמנו ישראל בשלום :

ו' (כ"ל וי) דיי"ו מצפן דמרגלל עמס מקבלת מוס דמס מן יסוד דז"ל מוסין גמורים :
צרכס

וחזור הש"ץ ויכולו
צרכס

כוונת שבת

ברכה ו' נגד יסוד דז"א אשר נמנו מקבלת מוס דעת מוסין גמורין . ונסי' הכר' חכונ
צטלז כו"ה אלכס כזס אלהיהם שסו קיסור כ"ס וס'ג כדעס סלס ולפי
ססס מקדמס כמ"נ סלס אומיות אלכ"ס מוקדמ"ס לכו"ס סוד מ"ד ועסס סול סכנסס עטוס
יסוד דדוכרל ציסוד נוקנל :

עתה חכונ צלום ק' סל סקלי"ס וסול מורס סמקנלל סלרס מפג' דז"ל סכנס ג"פ
למלע"ס דכ"י דנינל ומסס מליר צמוסין סלס סלס צל"ס מנכ"י דז"ל וסנל סג"ס
כ"ל יס צו י"ס סרי סל ל' וכ"ל כלול מחזירו סרי ג"פ ל' ומליר' לנכ"י סלס צסוד סלסדות
וכ"ל כלול מחזירו סרי גפ"ב סרי ג"פ ל' סלס ל"ט וע"ס סול ק' ולז סול מקנלל
מוסין גמורין מן סג"ס ולכן עסס נק' מקל ספסין למי"ס כי סג"ס סל סוד ספוסין כעצול
לעיל אך חכונ צג' סניע' ססול סג"ס דז"ל : ואח"כ אומר הש"ן

**ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
הגדול הגבור והנורא י עליין קונה שמים וארץ :**

מן אבות דברבו (נגד צרכס רלסונל) א' ללכ"ס יהוה דמרגלל מחיה מתים במאמרו (נגד
צרכס סניי"ס) ה' ללכ"ס יהוה דמרגלל סול : ד" : הקדוש שאין כמיהו (נגד צרכס
סליסית) י' ללכ"ס בצפ"ן דמרגלל המניח לעמו ביום שבת קדשו (צרכס זו נגד למלע"ס)
ה' למרונל ללכ"ס י"ה אדני דמרגלל כי כס רצח רחניח לסל לפניו נעביר כיראח ופחד
(צרכס זו נגד רלס) י' (כ"ל ו') דיס"ו אל דמרגלל נודח רשמו בכל יום תמיד (צרכס
זו נגד מודיס) ה' דיס"ו אלהים דמרגלל : מעין הברכות אל ההודאות אדון השלום
(צרכס זו נגד סלס רצ) ו' (כ"ל י') דיס"ו בצפ"ן דמרגלל מקדש השבת ומכרך שביעי
ומניח בקרששה לעס מרשני ענג זכר למעשה כראשית :

ברכה זו סול מעין סנע צרכס סנעמירס וסול כעין מורס כענינדל וסנל ססמירס סול מורס
מונל לפי ססול צמ"י יום ללל עסס ססול צמ"י לילל עדיין לינו עולה עד סג"ס
מונל רק סעומלל נגד נכ"י ומקנלל סלרס מן סג"ס לכן לינו מורס מונל רק מעין סורס
ועסס ככנסין ג"פ עללין דל' דללס דל"י ונגמירין צקידוס ולכן צסעודל נק' מקל ספוסין קדישין
מלל ג"ר דז"ל סנק' קדישין :

ולאמרים קדים וסכונל כמו צקדיס סלפני עמידל אך אסל עלוי ללכ"ס י"ס ציד"ין רק עלוי
סל יס"ו סול צל' צג"י ילס"ק :

מזמור לדוד יהוה רועי לא אחסר בנאות דשא ירכיציני על מי מנוחות ינהלני
גפשי ישיוב ינחני במענלי צדק למען שמו גם כי אלך בניא צלמות לא
אירא רע כי אתה עמרי שבטך ימשענתך חמה ינחמוני תערוך ל' גי שולחן נגד ציררי
דשנת בשמן ראשי כוסי רויח א"ך ט"וב וחס"ד ירדפני כל ימי חיי ושכתי בבית
י"הוה ר"אורך ייביס

זה המזמור סול כי עסס סול סעס סזונל וסול סוד לללל סעליונל ולכן אומרים אומל ג"פ
קודס סעודל . אך טוז ומסל א"ך צג"י ללכ"ס וסל סוד מסדיס דליונל צכיוסל צל"י
ציסוד נקדלס טוז ע"ס יסוד סנק' טוז וצללסל למין נקדל ססד ור"ס סל ס' ללללל עיס
סול סס קדוס יל"י :

קדים כללעיל עס צרכס רק ללכ"ס יכ"ו צמ"י יוד"ין :

ק"צ קכ"ו ברבי את יהוה המבורך

נפש רוח נשמה סיס יסידל

ברוך ה' המבורך לעולם ועד

הנה צצרכס סרלסון סכונל סיסל לכו"ס פסוע כ"ו ורצוע סו"ס סול ע"צ ורצוע דמ"ס סול
ק"ל ס"ס צג"י צרכ"ו ועסס סכונל צג"י מלולס ע"צ ס"ג מ"ס סמלולס ללל עולס
צג"י ק"צ וג' מ"צ סול צג"י קכ"ו ס"ס צג"י צרכ"ו וכמ"צ סל סוד כנגדו וסמלולס דל"י
סל סרממ"ס וסל מ"צ ר"ך . וסונל צרכס זל כי צקדיס סיס סכונל ללכ"ס יכ"ו צמלוי יוד"ין
וסול צג"י רי"ס וכל' לסללל לרמ"ס אומירל צרכס אס יסול סענורך סול י"ו אומי' צרוך
יסול

יבוא העצור כח י"ד לחייו הרי לי ועם רי"ס הרי רח"ס צני' אצרה"ם ואזורים צרכו זה כי מי שלל נסכוון צרכו ראשון לקבל חספת נפש כעצור שס וכיון שלל קיבל הנפש לך יקבל רוח ונשמה לכן יכוון צרכו זה לקבל עתה כל הצני' .

במה

מדליקין ובמה אין מדליקין . אין מדליקין לא בלבש ולא בחיטין ולא בכלך ולא בפתילת האירן ולא בפתילת המדבר ולא בירוקה שעל פני המים ולא בזפת ולא בשעווה ולא בשמן קיק ולא בשמן שריפה ולא באליה ולא בחלב נחום המדי אומר מדליקין בחלב מבושל : וחכמים אומרים אחד מבושל ואחר שאינו מבושל אין מדליקין בו . כ' אין מדליקין בשמן שרפה ב"ט רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעשרן מפני כבוד השבת . וחכמים מתירים בכל השמנים בשמן שומשמן בשמן אגוזים בשמן צנונות בשמן דגים בשמן פקיעות בעשרן ובנפט רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן זית בלבד: כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טומאת אהלים אלא פשתן : פתילת הכנר שקפלה ולא הכהבה רבי אלעזר אומר טמאה היא ואין מדליקין בה רבי עקיבא אומר טהורה היא ומדליקין בה : ד' לא יקוב אדם שפופרת של ביצה וימלאנה שמן . ויתננה על פי הגר בשביל שתהא מנספת ואפילו הוא של חרס ורבי יהודה מתיר אבל אם חברה היוצר מתחלה מותר מפני שהוא כלי אחד לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הגר ויתן ראש הפתילה בתוכה בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר : ה' המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני גוים או מפני לסט"א או מפני רוח רעה או בשביל החולה שיטור כחם על הנר כחם על השמן כחם על הפתילה חייב ורבי יוסי פומר ככולן חוץ מן הפתילה מפני שהוא עושה פחם : ו' על שלש עבירות נשים מתות בשע' לרתן על שאינן זחירות בנדה ובחלה ובחדלקת הגר : ז' שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם חשיכה עשרתם ערבתם הדליקו את הנר ספק חשבה ספק אינה חשיכי אין מעשרין את הוראי ואין מטבילין את הכלים ואין מדליקין את הנרות אבל מעשרין את הרמאי ומערכין וטומנין את החמין : אמר רבי אלעזר וכו' ואומרים עלינו :

ובכונן מכה"כ לביתך תאמר שבת שלום לקבל שבת מלכתא בפכר פנים יפות ושבת שלום היא סוד יחיד מלכות ויסוד והנשק ידי אמך כי עתה ה"א מגיע עד חג"ת דאימא כאשר שכבר נכנסו כל נה"י דאימא ואז הוא נושק ידי אימא שהם חג"ת סוד ג' ידות ותעמיד נגד השולחן ותאמר אתקינו סעורתא דמהימנותא דאחיא סעורתא שלימותא דחקל תפוחין קדישין :

והנה

לבאר זה אנאר לך תחלה סוד הפסוק כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' והענין הוא סוד כי מזון הכלה הוא מן החתן שהוא חייב במוזנותיה . והוא הסעודה שלה שהוא לחם יין ומוזן והנה כיונה מכונן כי יין צריך ליקח תחלה בכי ידיו שהו' עם היין בנ"י שהוא בנ"י חס"ד בסו' והוכן בחס' כסאו והנ' לחים ביי"ן ומוזין ע"ה בנ"י עשר' הוי"ת שהם ב"ס של ז"א שמהם בא המזון אל הנוקבא והנה עד עתה כבר מכונן שמקבלת המוחין שלה רק מנה"י דז"א שבהם ג' הוי"ת בנ"י לחים ולא על הלחם לבד יחיה האדם סוד הנוקבא הנקי האדם כתוספי ה' רק על כל מוצא פי ה' והם סוד' הכלים היוצאים מפה דז"א סוד ז"פ קול ה' הנוכר במזמור הכו והם ז"פ הוי"ה בנ"י ביי"ן ומוזן ע"ה והו' כי על כל מוצא פי ה' ר"ל אם תוצא כל המלוי של פי ה' כזה פ"י יו"ד יו"ד ה"י ויו"ד ה"י הוא בנ"י ז' הוי"ת שיעקב כולל בשמו וכל זמן שהיא למטה נגד נה"י אינה נוזנת מן הז' הכלים מן הפה כי אם הלחם אשר היא אוכל סוד הזוג למט' תחת נה"י ששם עמידת יעקב ורחל אבל עתה היא עולה למעלה נגד חב"ד דז"א ומקבלת המוחין מפנימיות שלומן הפה דז"א שהם ז' הכלים ויי"ן ומוזין והוא סוד הסעוד' של ליל שבת המכונה אליה סעודה דחק"ל בעודה מקבלת מנה"י תפוחין בעודה מקבלת מחגיגת קדישין בעוד מקבלי מחב"ד שנקראו קדישין הרי נתב' לך סוד הסעודה וזה תכוון בוויכוח של קידוש שיש בו ג' שביעית שהם חב"ד דז"א :

הה

אח"כ

כוונת שבת

אח"כ מקיף את השילוח דרך ימין בשתיקה להמשיך אור המקיף אליה ובקפסה ראשונה מכון להנשיך לה אר המקיף מאור נה"י דז"ל שקיבלה נזיכורו הראשון ותכונן זב"ה הוי"ח בנקודת נה"י שהוא חירק שורק עלאפוס . אח"כ תקם צידך ז' אגודות הדס מן השילוח זב"ה ידך ותמצרם יחד ותצרך עליהם ומרים זהם ותכונן כי הדינים שצנוקנא וחס סוד חלבים צרוב עולה י' וי"ח אותיות צאלים פשוט ומלי הוא רי"ח . וצריך להעלותם להמזירים צשרם צמות כדי למתקם וכשנכנסו צנקצי החוטם הוא סוד אש"ה . כי חלבים תתחלת צרמתיים שהוא צמלי יוד"ן זב"ה ש' וה' אותיות והכולל הוא אש"ה והנה כשנכנסים צטוטם ש"ס צו ז' נקצים הם מתחלקים לצ' הצל"ט . והנה צ"ב הצ"ל עם ז' כוללים זב"ה ינ"ח רמז למיתוק הדינים ונעשים נחים . אח"כ עולים אל המוח שהוא שורש הדינים כמ"ה כדר . ואין הדינים נמתקי' אלא צשרם ונמתקי' עם ע"י עם הוי"ח וזהו לה' . הרי לפניך רי"ח ניח"מ אש"ה לה' נמתקי' אלא צשרם ונמתקי' עם ע"י עם הוי"ח וזהו לה' . הרי לפניך רי"ח ניח"מ אש"ה לה' כי סיד אש"ה טוח אחר שכבר נכנסו זב"ה נקצי החוטם :

אח"כ הקיף פעם שני עם הכ' אגודות דאס ומתוון כי אומם ז' אגודות הם נגד יעקב ויהל ומתוון להמשי' להם אור המקיף מן חג"ת דז"א שקיבלה צויכולו שני ולפי שקבל מן חג"ת סוד האצו' לזה רומז הד"ס שהם ג' וכל אגוד' נגד ג' אצו' כנודע ומסב' את כפי' אגודות יחד ומלאמד זכור ושעור דגדור אחד נאמרו כי הכ' אגודות כבר אמרנו שהם ז"א שכם עלמ' סיד זכור ושעור זכור לדבורא ושעור לטוקפא' והנה ראיתי צבדורים של באר"י ז"ל שים לבקיף צ"ס הא' נגד מקיפי חג"ת וכו' נגד מקיפי חג"ד - וסברתם אפשר באשר סכנר אמרנו סנקי' חקל חסומין קדישין ונקראת קדישין ע"ש המוסין דחז"ל ולכן סכנר שגריך להמשיך לה גם מקיפי חז"ל נגד הפנימיים שקבלה כבר ולפענ"ד טעום נמור הוא כי מתיכן קיבלה פנימיים דחז"ל קודם קידוש סכרי צויכולו ראשון של עמידה לא קיבלה מוסין פנימי' רק מנהי' וכנגד זה הקפס ראשונה צלא הדם להמשיך לה גם מקיפי' מנח"י נכ"י - צויכולו צ' של חזרה לא קיבלה מוסין פנימי' רק מנהג"ת ולזה הקפס שניה צדכס הרוזם לחג"ת להמשיך המקיפי' מנח"י חג"ת - אלל מוסין חז"ל גם הפנימי' לא השיגה עדיין כי אס חזר ויכלו ג' של קידוש שלכן נקרא קידוש שמשגיגה מוסין פנימי' מהחז"ל הנקרא קידוש אל"כ איך נמשיך לה מקיפי חז"ל קודם שחבלל הפנימי' ומה שכתבנו למעלה נאמרו דא סעודתא דחקל חסומין קדישין ואמרו שנקי' קדישין ע"ש מוסין חז"ל אין כוונתנו לומר שכבר נקי' קדישין אלל דסעודתא דא נקי' קדישין כי אחר ויכלו ג' של קידוש מעקלת מוסין פנימי' דחז"ל ולא אל"כ הסעודה נקי' קדישין שמוזס מן הפס דז"א אלל קודם הקידוש צוודאי לא קבלה המוסין דחז"ל - לכן נ"ל שאין לרדך קפס ג' צדכס כי הדם אינו נורה שום כוראס לחז"ל רק לחג"ת כנודע ובהקפס פני' זו לרדך לכון צב' סיוות סרוזמי' לחג"ת צנקודותיכס כזס יהיה יהיה יהיה

אחר הקפה צי מעמוד נגד הכ' כרות ותאמר :

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם
 מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם
 בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם
 מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם
 בְּרַבּוֹנִי לְשָׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם
 מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם
 יֵצְאֲתֶכֶם לְשָׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם
 מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם מֶלֶךְ אֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם

בִּי מֵלֵאבִי יִצְוֶה לֶךְ לִשְׁמֶרֶךְ בְּכָל דְּרֵיכֶיךָ יִהְיֶה יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבואֲךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

בזהר שכתב בליל שבת מצאנו צא"י מלאכי' מיימיני' ומשמאלי' וצא"י על ראשו וכסכתם לציחו ומולאס סולמן ערוך וסגרו' דולקיס ואיס ואסו' ככלום ומקצלים באוספיו' כשנחה כשכינה אומרת זה עלי ואומרת ישראל אשר נך למכור והמלאכים המיימיני' מזרכים אותו ומלאך רע צ"כ יענה אמן. עוד עיין סם הרצף מעיין זה. ואין לסתריך : ויאמר רבון כמו שנסודר בתיון שבת :

אשת חיל מי ימצא ויהק מפני' מברה במח בה לב בעלה ושלל לא יחסר : גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה : דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה היתה באניות סוחר מברק הביא להמה ותקם בעוד לילה ותחן טרף לביתה וחק לנערותיה : זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נשעה ברם : חגרה בעוז מתניה ותאמן זרועותיה : טעמה כי טוב כחרה לא יכבה כלילה גרה : ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך : כפה פרשה לעני וידי' שר' לאביון : לא תירא לביתה משלג כי בר ביתה לבוש שנים : מרכדי' עשתה לה שש וארגמן לבושה : נודע בעדה בשבתו עם זקני ארץ : סדין עשתה ותמכור וחגור נתנה לבנעני : עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון : פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה ציפיה הליכות ביתה ולהם עצלות לא תאכל : קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה רבות בנית עשו חיל ואת עליית על כולנה : שקר החן והכל היופי אשה יראת יהוה היא תתהלל : תנו לה מברי ידיה ויהללו בשערים מעשיה :

שלמה המלך שהלום שלו חמר זה הסגס נגד השכינה ומספר ששנחה ונכל מעלת וקצלי מזוני' ומספרתם לכל העולמו' ונחידו' כנשמו' של לדיקים על ידם הנאחזים צ"כ אומות המורה ולכן הוא נסודר ע"פ כ"ב אומות. ואומרים זה עשה כליל שבת חמר שעלתה נגד חג"ה דז"ה לקבל מזונה מרמק מע"ק ע"י הספ דז"ה ואז נק' אשה מיל הטעם כי צימי החול עמדתה רק נגד דז"ה ושלם ח"ס דלמטה ונח"ס הוא הספ"ד קוד ע"כ ונמלק לני' שלמים טעם ג"פ כ"ד ומקבלת רק שלים חסד שהוא כ"ד ח' צבור וכסה על שכתה אצל עשה געלתה נגד כל חג"ה היא מרווחת עוד צ' שלמים חס"ד טעם צ"פ כ"ד צבור ושמתי כ"ד כי שמונתך וצ"פ כ"ד צג"י ח"ל ולכן נק' עשה אשה מיל :

(קוד השלמן והלחמים כבר נחנאל)

אח"כ תשודר בנעימו' השבחה של אומר בשבחין בקול גע' לקיים כבד את ה' מהונך אית' מהונך אלא מהונך והבוני' כי הביני הוא בגרון והיא נקראת נוע"ם כמ"ש לקמן ביהי נועם ועתה היא מקבלת מההוא נוע"ם ע"י יין של קידוש כמ"ש במקובו :

אומר בשבחין למיעל פירוש זה המאמר מלאכי' צלולרי' חיים של מורי אמי ז"ל אך גו פתחין דבחקל סמו' מלרי' צדוסי' ואני אקטר צאמרי' רק בלורך תפוחין דאינון קדישין להנין אמרי צינס כפי קט שכלי כפי אשר סודני מן השמים והסם יכפר צעדי' מדע כי ענין חומר הוא כי חמלי' לריך לומר עריני' להכריח הקליפות כי צכ"מ שריך להמשיך הקדושה לריך חמלה לסלק מענה הקליפות ואף שכליל שבת כבר ירדו הקליפו' צנוקאל דחפ"ר ונסחלקו מן הקדוש' עכ"ז לפי שהוא צמי' לילה שהוא עם שליטתן יש להם כח לקבוג ממקומם. ולריך משוררים כי אין סדין נמתק אלא צשרשו. כי קוד הסיר הוא שורס הנצורה כנודע מהלוי' סביו משוררים. וז"ש חזוני' צצחמין כי ע"י השגס סלנו מנשמים לקדושה כנענים הקליפות. כמ"ס כבר צמזמור סודו קודס צרון סאנור. ואח"כ כנכמים אל הקדושה וכבר נידע שהפחת הראשון שריך למיעל לקדושה הוא הנקי' שערי לך קוד ה' שיש צכ' פתחים ח' למעלה וא' למטה. ואח"כ כנכמים למעלה קוד חו"צ קוד סס י"ה דחמי' פתחו לי שערי' לך אח"כ אכל צ"ס קוד מ"צ סצז"ה אח"כ אורה י"ה וסב' פתחין כס קוד צ' דלחות וצ' ליריס שיש ציסוד דנוקצ"ה. וז"ש למיעל ג"י פתחין וסב' נקרא' חק"ל חסומין שקיצלה המומין מן ככ"י שהוא חק"ל וענ חג"ה קוד חסומין כמ"ס לעיל וז"ש דנחק"ל חסומין. אכל עדיין לא קבל מן חג"ד קוד קדישין רק סביו מוכנה לקבל מיד צוויקלו צקידות ולכן לא כלל אותם יחד לומר חקל חסומין קדישין ומינק אותם לשנים ואמר דאינון קדישין :

נזמן לה השתא בפתורא כבר נודע כי כל העשכת קדושה לריך חזונה כמזוי' צזוכר. וסחזונה הוא ע"י עוצל ומלוגל. ועשה שכוונתנו שבת

כיונת שבת

על רישין קדושה מע"ק עד הנוק' ונשם יומשך עלינו כוד חושך
 נשמה - ח"ש כזנ"ן ל"ה כשח"א סי' נזנן לעשות הזמנה לכמשיך
 בקדושה עשה ללורך קצלה חוכמה נכמה * ובהזמנה חסלה ע"י עוצלה וכו' ע"י הלכה והשולחן
 ולריך לביות לחם הם נקרא לחם הדש וגם שולחן ומפס מוכנה מיוחדת לשבח * לעורר
 לכמשיך חסלה באור מוכי' דז"א בלא היה נקרא שולחן ונקצלה ממנו ג' בוי"ט כח"ש לעיל גני'
 לח"ס * ולא היה מהמדת צבדו מידות כללנכ' וכו' כי צימי החול היה קוד אדני' ועשה כשחקצלה
 באור גז"ל מתעצרת מנונו ומהחללה צבדו אדני' צמלי * ובהם מלי אדני' הוא חרע"א ועם י"ב אומיו
 במלי הוא חרפ"ג ועם ז' אומיות כשרעים הוא חרפ"ז גני' פחור"א * ח"ש צפחור"א חרע"א * ונקרא
 שולחן בגיב"ה כס כוד ג' רגלים וכלמכות רציעות כוד ד' רגלים שרריך לביו' שולחן * ודק ששל השולחן
 היה קוד לאה שביא למעלה ונכ"ס וד"ק עם צ' אומיות גני' אלכ"ס קוד לאה כנודע וחל"כ
 היה עולה נגד חג"ה ולא נקראת מנורה הסבורה כנצוצה צוהר לפי שמקצלה עשה מכל הז"ס של
 ז"א שסכ סג"ת צה"ס כוד ז' - נרות צנמנורה כנודע * ובהם צבד נודע פ"ס צ' מיני עמדות
 צבדו שצעה וצנעה מולקוט ונכנסה עשה שצעה וצנעה ימי חג * והוא י"ב נבי"ה
 צבול"ס מחגי"ה וסכ ז' קני המנורה ונקרא ונורה כחם * וסג"ת כלולים ג"כ מנבי"ה וסכ
 ז"כ ז' ונקרא מנורה כעו"צ גני' כ"כ נגד כ"כ אומיות שכולל חס"ת ולכן
 עשה שצלה נגד חג"ת אשר וצנמנח"א טב"א וסכ כוד ז' נרות ולא ז' קנים כי הקנים הם
 ב"ס הכלולים מחגי"ה * חלל חלו הם סיד ז' נרות הדולקים ומאידים לנבי"ה ונודע מחוך
 צוהר כי נכ"ה דז"א נקראים ראשים צבדו ראשי חדשים ח"ש דהרי"ן על רישין *
 ימינא ושמאלא ובינייהו הגה כאשר עלתה נגד חג"ת אזי היה צין חרין דרועין למלכ
 סכס יענה ושמאלה צבדו שמאלו חס"ת לראשי וימינו
 חסחקני - ח"ש ימיני ושמאלו ועכ"ז הוא עדיין כוד כלל כי עדיין
 ובאנן ולבושין
 ח"ן חו"ק קו' המצוק ח"ש וצניי"סו כל"ה * ובהם עשה עקצלי
 ומהארת חלל ע"י ז"א וסכ כוד כ"ד לרופי בוי"ה לפי סהכ"ן כפולים עכ"ז חינו דומה ה'
 ראשונה לאחרונה כי אחת נורת ד"י ואחת נורת ד"ו צבדו דוד"י כיצוצר לעיל וסכ כ"ד
 קשוט"י כלל בהארת חלל * ח"ש נקשוט"ין חל"ל * ונגד זה הוא קשוט"ין מעולם כצריח
 שמתקצטת אח המלכות דל"י צליל שנה * וגם יש כ"ד לרופי אדני' וכ"ד לרופין צב"ס כ"ד
 ספרים כנודע וסכ המאנין ולנזשין מאנין מוקטרת דחימא כמנזאר צוהר קלמאר חיימא
 מאויתם מחלכא לצרתה וקשוט"ין יוחר צמדרתה מן הנואנין * וכלנזשין מוקטרת דז"א וסכ
 למטה מן המאנין והוא לצוש המלך הנקרא חשמי"ל גני' מלזוש * ח"ש ומאנין ולנזשין
 והולק אהם קשוט"ין לצד ומאנין ולנזשין לצד * כי הארת חלל עדיין לא נכנס כולו צו"א
 וסכ צימד מאנין ולנזשין וסכ כוד י"ג ועש"י סכס לצוש לצריח עמודה היינו י"ג לצוש
 כצריח ועש"י לצוש היינו * וכנגד הכ"ד קשוט"ין חנו חומרי"ן כ"ד סרי' שנה ולריך לכוון
 צכ"ד לרופי אדני' וכ"ד לרופי שחזת שצכ"ד ספרים כנודע *
 יחבק לה בעלה וביסודא הגה אחר המצוק הוא כוד חו"ו ולא נקרא צעלה כי
 רילה דעביד נייחא המצוק שצעה חו"ו הוא ע"י הארת חו"א כנודע וסכ
 לה יהא כתיש בתישין * כוד ע"צ כ"ג וכו' כוד ח"ס ובהם המילואי של ע"כ כ"ג
 ח"ה גני' צע"ל גני' ק"צ כוד משנת רבי אליעזר ק"צ ונק"י
 וסכ המצוק הוא כוד חו"ו סכס כוד יחור חו"ה אלכ"ס סכס האומיות גני' יצ"ק ל"ה צע"ל ובהם
 עיקר חו"ו עשה ללורך נשמות חדשות ובהם צארחי צמזורי שגב"ע ש"ס צ' צמי' יסוד לז"א
 צמי' ח' צמי' דוכרד ונקרא יוסף הלדיק * צמי' צ' צמי' נוקצא כי לכל זכר ונקצה לריך צ'
 צמי' חלו סל"כ ח"ס יכולים לבוליד כח"ש סס וצמי' ב"צ נקרא צנינן הלדיק חס הצמ' נקרא
 על שמה כי הוא ללורכה לבוליד נשמות ח"ש וציסוד"א דיל"ה חס הצמ' הוא המעמק את
 הצמזרי' שנה וסכ נחם מנצוצר * צוהר דניימין צקופה ח"ש דעציד נייח"א ל"ה * ובהם
 חמיז קה לך שמן זית זך כח"ת למאור * הכוונה כי הארת חלל נקרא שגן כנודע וכו' ו
 צמחך הארת חיימא ח"ש צמי' ז"א * וחסנן צמח ח"ס * והוא כוד יחור חו"ה
 צמח"ה כוד חו"ה כי צמח הוא חו"ה דע"כ וצמח"ה צ"ס חו"ה הוא מלמ"ץ גני' ש' הרי
 עש"כ * ויורד לרך ח"י מוליות מן המוח עד שצא אל היסוד דלכא כ"ה גני' שמי' * וממנו
 נחלי שמן של אפרסמון וצמ"י הוא חיי"ה ויש בה ג' מלואים ציוד"ן ואלפ"ן וסכ"ן שהמלואי'
 לצד גני' ש"צ וצמ"ה ע"מנו עם ד' * אומיות גני' כ"ה ס"ה גני' זי"ת הרי כי השמ"ץ צמח
 ב"ה * וכשנכ"י דח"א מחלצ"ס צמח ז"א ונחתים צו המומין ללורך חו"ו חס"ת חלל

הוא כוד כ"ב לחיות החורג . והארת אי' הוא כוד מנלפ' כוודע . וחס ז"ך לחיות הרי נעשה שני' ז"ך ונעשה ליסוד ז"ל כדי להאיר לנוקבא מתחלה נכספים ע"י נ"ה כדי למחק הגבורי' במקדים שלא ילאו בגבורות לבדם בלי מיוחק ולא כיה מאיר לנוקבא ולכן עשה שאמר דעניד ניימח לה שהוא כוד ונימוק דיניס אמר איך הם מתמקקי' ואמר יה"א כתי"ש כתי"ן כמו שפרש"י ז"ל שנותנים בתוך המכתשת ולא בשמן יולא נקי וכו' דכתיב שני' ז"ת ז"ך כתי"ה למאור :

צווחין אף עקתין בטלין הגה כל ימי הסול אף בליה אף שיש זווג והקליפה נחשרדמן ושביתין ברם הקדושה עכ"ל הם לוחין קול לוחם מתקומם בקטרוג גדול אנפין הדתין ורוחין עם צפוי' וישא עשו את קילו ויבך וכו' ח"ו מכלל סיפור כמנז' בנזוי' שאתר כד מלכי' אזדווג עם מטרות' והשחכס קטגוריא צישראל כדין נפשין :

מינה ודין דינין מחערין ושאיכו' דישראל מתגברין ומעיקין לון לישראל . הרי מנזאר כי ע"י הקטרוג מתכלל צווג . והשחכס עקתין אצל עשה צננת לא די שהם נדמו מהקדושה אלא שאין להם בה אף להרים קולם בקול לוחם של קטרוג וא"כ גם עקתין שניתין בטליס ומנוטלין בחרם הנסגר שאין צדק ומשאלים כמו ממים . ח"ס לוחין אף עקתין בטליס' ושנימין . והנה כנר נודע כי כפי הווג כך הם מושכים בחרם מלמעלה שאם אין הווג בטלימות אין מושכי' הארס רק מלא' אצל כשהווג בטלימות מושכין הארס מעיק . וזוהר מנזאר שז"ל כשהו' מקבל הארס מעיק' מאתרכו אפיו' כו' הרי נעשו לו פנים חדשות . גם מנז' שהמלכות כשהיא בלא זווג הוא צפוי' לוח' ר' וכשצא צווג רק שהווג אינו בטלימות היא בדיד לוח' ר' וכשהווג בטלימות היא בדיד לוח' ר' קישרא באשלמותא . הרי נעשו לה ג"כ פנים חדשות . ח"ס נר"ם אנפין' חדשין וכיון שהווג בטלימות אינו מולדין רוחין מסטרא דז"ל ונפשי' מסטרא דנוקבא ואף כל צחי' נשמות באשר שהם יולאים מנז' שהם כוד רוח ונפש כוודע הכל מכוין צדק רוחין עם נפשי' . ועוד לפי שהווג הוא בדיד מנז' וגם נהיי והנה נהיי הוא כוד הנפש כוודע ומנז' כוד הרוח לכן לומר ורוחין ע"ם נפשי' :

חדו סני ייתי ועל הדא לבאר לך זאת אבאר לך מחלה כוד עוליתא שפיראא דלית תרתי נהורא לה עיינין . הסוד הוא כי צחל כתיב ורחל היחם לה יבטי' וברבאין יפת תואר ויפת מראה אצל עיינין לא נזכר . והוא עיקר השנא כנז"ש רז"ל עיניי יפות אל"ל דיקא . אצל הענין הוא ע"ם שא נר דנפשי' :

צוהר דינין דדכורא חקיקין צרישא וניימין צפוי' ונזכר סגרים הוא כי הו"א הוא רק ויק' שהם מנז' נה"י ומנז' נקרא צרישא דליה ונזכר נקרא כסיפ' . והכי לימא כשמרכי' לעני' ליתן מוחין לז"ל צפוי' והאם רובני' וגוי' אינו סיפור שלה מניע עד צ' שלישי ח"ה דז"ל ומשם ואילך המסדי' יולאי' מנזלין והנה המסדי' והגנז' הם ציבור אימא . והזרועי' דז"ל הם למעלי' בשליש ח"ה העליון דז"ל והם המסדים קתומים ואין יכולת צדק להמתיק הגבורות רק אחת שהם בשליש ע"ה שלמשה הם ממוחקים . ומנזאר צוהר ציבור ויבא לו יין וישא שהוא כוד גבורות אימא שנקרא יין והוא כוד יין הפעמם בנין דוקי' עממא דאחי' מרחוק היינו שהמתיק הגבורות ע"י המסדי' דאנא דאחי' מרחוק ציבור הכחוש ממרחק חביא לחמה . אי"כ צחל שהמסדים למעלי' קתומי' אי"כ מיוחק הגבורות הוא מעט והשמה מועטת . הרי צרישא דז"ל שהוא מנז' דינין חקיקין בי שם המסדי' קתומין ואינם מנוסקי' דינין . וניימין' כסיפ' הוא נה"י שלו ששם המסדי' מנזלי' . אי"כ רחל שצמירא מן צ' שלישי ח"ה דז"ל כוודע ושליש העליון מן צ' שלישי הוא קתום וכנגדו הוא ראש יחל ששם דינין חקיקים וגורמים חשך צעיני רחל . ונזכר' זו יונן זה המרח' . דק' צוהר מנז' מה שכתבנו כבר כי צננת שנגש' פריקתא שלו' ועוליי' המסדי' המנזליס למעלי' מן המסך וממתיקים לאחוס גנז' שהם צמקוס הקתום ולא ויין ישמח לבב חנוס להליל פנים משמן . פי' כי המסדים דאנא המנזליס שכתבנו צדק שמן שלו למעלה ציבור הפנים שהוא מנז' וממתיקים שם כל הגנז' וא' כולם מתמחים לבב אלוס . ח"ס לבב' ולא ל"ב כי ח"ק נק' ל"ב כוודע והוא נחלק לבי' שלישי' ושליש' מתחתן לעולם ממוחק ובי' שלישי' אינם ממוחקין ועמה נמחקו גם כז' שלישים וע"י רוחו לבב' על צ' שלישים והם ועמה יונן . שאתר מד' כנ"י ית"י שאתרבה השמחה שכל הגבורות נמקס' ציבור יין האשמה וחס גנז' אימא שנה שם סג' וי' לחיות הוא סג' ואמר ע"ל סד"א סרת"י כי סתלה היה כוד השמחה רק בשליש אי' של ח"ה ועמה נמרחב השמחה

כוונת שבת

השנונה גם צ"י שלישי העליונים והוא על חדר חרמי ממש וכיון שנתחנן גם צ"י שלישי הכס אזי נסתלק המושך מעיני רחל ומאירים העינים שלה . וכבר"ל ל"ה יתבי"י . ואז היא מתזכרת צו' זרכות החנים מכל הז' קולות שבה הגי'ת כהי"ם שכולם מאירים זה וכ"א כולל מ"י הוא סוד י"ן שמזכרין עליהם זרכות החנים . וז"ש וזכרתי"ן דפסי"ן :

קריבו שושבינך : עבירו
תיקונין לאפשא
זינין : ונונין עם רחשין :

הנה מנצח צוהר כי משה הוה שושבינא דמלכא ואחרן שושבינא דמטרונתא והם דענדו תיקונין למלכא ומטרונותא לליך חזון דמלכא ומטרונותא ע"י עזרת המשכן ועזרת הקרנן וקטורת שכולם היו תיקונין דלכון כמנצח צוהר ועשיו חין לנו לא כהן ולא מקדש לא מזבח ולא זבח ולא קטורת ולא סמים וארז"ל שולחן של אדם מכפר זמקום מזבח ולריך להיות על השולחן נר לזקק זמקום מנורה וכוס יין זמקום יין כמנכך והלחם זמקום להם הפנים והמזבילין זמקום זבח . וכן כל הדברים דוק והשכח ואחמנו צני ישראל הסוסינים שעותין אלו כתיקונין וכשארם מכוון לכל הכוונות פ לריכים הוא ממש זמקום מזבח ומה שנותן פמו לעניים הוא חלק של גבור והוא ממש כמו שהקריב קרנן לה' שהוא סוד הקרנן להקריב מלכא ומטרונותא וז"ש קריבו שושבינך עבירו"י תיקונין וע"י התיקונין אלו נעשה הימוד . וכבר נודע ששעת חזון יש נשיקין קודם חזון אשר ממנו נצראים מלאכים צדוק וצורם פיו כל ללך השמים וכפי הנשיקין הם נצראים למיניהם . וז"ש לאפשי זינין תרומם למיניהן לזיניהן ומן חזון . אש מע"ק אזי הם נשמות מעולים גדולים וקמלים הכל כפי ערך חזון והמשכה הארה . אש מע"ק אזי הם נשמות מעולים גדולים צערכם ונק' נוינין רצנין כנווד צבור צבור המנוח קנא ואם חזון לינו אלא צורך המשכה למטה רק איהל גם הנשמות הם קטנים צערכם וקראים רחשין תרומם של ישראל המים ירחשון מיה המים סוד איהל כנווד ח"ש ונונין ע"ם רחשין גם י"ל ששמות ישראל נקראים נוינין סוד ליתן מל שון כמער אים ולית שם עמוסים מני צנן . והנולאכים שנצראו מן הנשיקין שאמר חזון נקראים רחשין והם הנצאים מתטרה דנוקצא צבור הכתוב חילא הארץ נפש מיה למינה צמח רומם ומיחו ארץ למינה שם קאי על נשמת צני אדם הפחמים צערכם ועל הנולאכים שם מקטרה דנוקצא כמנצח צוהר .

למעבר נשבתין ורוחין
חרתין בתרתין
ובתלתין ובתלתא שבשין

הנה יש צ"י מיני נשמות ביולאים מזווג זוי"כ הא' הם הנשמות שכבר נצראו וילאו לעולם ולא השלימו ממעשיהם ולריכים לצוא ליד גבול הם מחרים צבור מ"כ למלכות ומחרים ומתקדשים ע"י זוג זוי"כ ונצאים לעולם צבור הנגנול והם נקראים נשמות יסניים . והם הוה חמיר ע"י זוג של חול אצל חזון של שנת אלו מושכים הארה מע"ק יולאי מהם נשמות חדשות ובהם הם צמדנה מעולה מה שצמול הוא צמחי' רוח עשה הוא צמחי' נשמה שבי' צמחי' נפש עשה הוא צמחי' רוח כמנצח צוהר דלמנר ומנוקצא ע"ל לדכורא . וז"ש למענ"ד נשמתין ורוחין חדתי"ן וזאת הארה הקדשה הם מושכים ע"י ל"צ נחיצות חכמה שמתפשטים למטה צמחי' דלמנר וזם הם סוד ל"צ אלהים דענדא דנראשית כרי ל"צ וכה"י הם ג' ענפין כרי ל"ה נגד ל"ה חינו' שים ציבור וז"ש צמחי"ן ונחלתי"ן הם ל"צ נחיצות היורדין מלכא ונחלתי"ן ששני"ן הם ג' ענפין כה"י דלי' ונפנן שלם שריגים ומתגמלין שלם שני"ן :

ועיטורין שבעין לה :
ובירכא דלעילא
דיתעמר בולא בקודש קרישין

הנה עשה מדבר המסורר צמחינין דכלה ומאין צאים אליה והם סוד המלצושין שם מלצושי קודש קדשים לפי שכבר נמשחו בשמן המשחה שהוא סוד הארת אלה שנק' שמ"ן כנווד ואלא נקרא קודש כנווד והוא מקדש קדישין חרין סה"ן שם מתקדשין ממנו והוא ע"י המשכה חספה קדושה מן ע"ק המתלכט צרישא דלין ורישא דאריך . וכבר נודע צמחיהם הספר הזה כי ע"ק נקרא רישא לעילא מן דא שהוא סוד מלכות דא"ק ונקרא מלכא עלא ורישא דלי"ן ודאריך נק' רישא צנו רישא שניהם הם צמחור א' כה"ש שם וע"י המשכה ג' הארות אלו נעשים עשה המלצושי קודש צני צמחי' היינו מצריח' ילי' עשי' וסנה עולם הנצרים נקרא עולם הכסא וסם יש ע' שרים הסובבין אה הכסא וכילירה הוא סוד מטטרון שם לו ע' שמות וסם ע' כמות הנקבלים וממנו נעשים יש ג"כ ע' מלאכים המתקבלים מן המלכות שהיא סוד ע' צבור ז"ס שלה כ"א כולל מ"י הוא ע' ולזה רמז צנן של קידוש וסנה אמר כאן ועיטורי"ן שבעין חינו' ל"ה ולא אמר ועטרי"ן כי לשון עיטורין מלשון

מלאך קיצו כמלאך אור ואנשו עוברים את דוד והם קוד המלצוין שהם מני עולמו ב"ש
 וכולם הם צדיק שבעין ואחר זה כל לה עיי הארת ע"ק שנק' מלכא עלאה וז"ש ומלכ'א
 דלעיל'א דיתעשר כול'א שכל אלו העיטורין נאים ע"י שחלגוש ומאיר למזה . וז"ש בקוד"ש
 קדישין ופליג אחס לב' צנות כי ע"ק הוא לעילא מנחון וסוף קוד הקודש ונמנו מקבלין סבי
 ראשין שהם דא לנו מן דא והם קוד קדישין :

עתיק יומין: הלא במיש במישין
 א"ת ולכך אין עליה צחול צללי ענמו רק צ"ע ציי"ע
 אצל צבצב שהוא חוס' קדושה ע"י אור א"ס כנודע אז

אז יש עליה לכל העולמות והנה ג"ע ז"ע הם נגלים לערך האלי שהוא סחוס ונעלם והנה
האורי שלהם נקראים רשומי שהם נרשעים ונגלים כמזכר בזכר צדוד אמוון רשימין. וז"ש
רשימין וכתביהם הם האורי של ג"ע ז"ע שהם נקראי רשימין וגם אורות חלי שנקי פתימין
כולם יש להם עליהם צפנת וכל העולמות סוין לנצח וז"ש דשויה כל עלמין וכז' הוא ע"י
הארץ ז"ת דע"ק הנקרא עתיק יומין כמזכר בהקדמה וע"י ז"ת של ע"י שמתלבש בז' תיקונין
דרישא חלין ודאריך שהם גיט קרע פ"ה והז"ת דע"י צוטשין צאלו ז' תיקונין ויולא מהם הארץ
גד לה כדרך המזכר בז' אחיות אחיה יב"ה שצוטשין זה צוה ויולא מהם הארץ ז' שמות דמרגליו
וז"ש נרשם עתיק יומין כל"ה צי"י ש צי"י וצ"י צמזרי שנה"ע צענין הו' תיקינין צשער דרך
אח"ת וחזין על מזכרו כנו :

יהא רעיו קמיה -
דתשרי על

עמיה : דיתענג לשמיה
במתיקין ורובשין :

ורוח ונפש שהם קוד עני"ג כי הנשמה נאל חניכה קוד ער"ן ורוח
מז"ל קוד נה"ר ונפש ומחלכות קוד ג"י צמוד ובהר יואל תועדן להשקות את הני . וז"ש דיתעני"ג

לשמי"ה כי ג' צמ"ה אלו הם שמו של הקצ"ה כנודע והוא ע"י שחשעננים נשנה ע"י מחללים מתוקים כדגש כמח"ל וקראת נשנה ענ"ב והעיקר ע"י הסורה שלריך למדש בכל שנה כמ"ש כבר והם מתוקים ונדגש ונשא לופים וז"ש צמחיק"ן ודובש"ן :

אשר לדרומא: מרתא הנה כבר יודע שיש בזהל קסדים ובגזר' מכלרת לו"ל וס
דסתימא ופתימא צולכות יש ג"כ קסדי' ובגזרות - וסשעת סזונג לריך

עם נחמא: לצפוני ארשין
לסיום סטיוקסל תהי' במדרגה פחותה מן הזכר נכוד שארז"ל
נחות דרגא וטול אחתא: ולכן הוא נותן בגבורות סבו נ"ב

לנוקבא ויהא לוקח האסדים ממנה והנני שהוא נותן לה הם צערך חסדים לצורך הנצורות שלה והוא קוד הימוד האלם כמי שהארכתי בחצורי שנה"ע והם קוד המומין שלה שמקבלת מנה"י

ד'א - וכבר נ' י' שנים צ' מיני מנרות צדוד שצעה ושצעה תולקות - והוא כי חג'ת כלולים ונח'ה'ס
והוא מנורה שלת לה והש'ת' כולל אותו והוא קוד גוף המנורה ובר' תלע'י שממנו יונק'ס

הקנים והוא נקרא תנחתא דקסתינא שהוא סוד רזא דדכורא שהוא סתים לעילא • ותנורה הני
 היא סוד נהי"ם הכוללים ג"כ לשנ"ת והיא תנורה שלמשה והעלכות כוללת אותם ונקראים על

שתי כתובות בחצורי הכ"ל והיא קוד עליונה
המקדים שהם צרזא דדרוונא כת"ש צאצאם
קוד המקדים הלך ונסעו הגנבה אל
המקדים שהם צרזא דדרוונא כת"ש צאצאם
המקדים שהם צרזא דדרוונא כת"ש צאצאם

יקח כל הספרים וז"ש אסדר לדרוניהל הנכרתל דסתיניל שסוס תרחס צאצבס שרונל לח"ס שסוס קוד הנכרתל דסתינל ככ"ל ועלכות שסוס קוד השולטנל כנ"ס צבר והסמוקל שלל הסקצלת

מכאן ד"ל שם ג' סיו"ת צ"י לח"ס יקבלו כל הנצורות שהם תשפירא לפמן כולדע - ח"ס
ופתור"ל ונחמ"ל לפיכך ת"ל חרש"ן :

בַּחֲמֵרָא גּוֹ כֶּסֶף : וּמִדְּאֵי
אֶסְאֵי לְאֵרִים
זֶה שְׂמֵנו לְמַעַל שְׁלִירָא לְכוּן
וְכָל כְּוִנָּה זְכוּתָא בְּחֵסֶי הַאֲרָזִי זָל
הַמְשׁוֹרֵר כֹּחַ עֲמֵה כְּנַעֲנִיתוֹת לְדָרִיד כְּנַחֲמִין קוֹסִיחַ לְדִלְחֵה עֵבֶר
כָּל הַכְּסָדִים

וארוםא : לתקפא חרשין דלכורא וכל הבני צוקקי כתובתו בכתב סה"ס ואי תנא

סוד

סוף

כוונת שבת

קוד כוס מלא זרכת ה' ונארחי זה הקוד נקטרי שג"ע כי כוס"ם של זרכה רומז לנלכות כי כוס"ם זג"י אלהים והיא קוד שושנה תחלה דלית לה ה' עליון מקיפין דימני עלה והוא קוד ה' אחיות אלהים והם ה"ג מנלש"ך היוצאים מה"ם תחזות דזיכה שהיא קוד אלהים של זרצאית זרצא אלהים ומן אלהים זה עד אלהים ז' ים ה' תינות שהם א"ת השמים וה"ת הארץ ויאתר הם ה' תינות נגד ה"ג ולזה לריך ליקח הכוס על כף היד וה' אלנפות היד יהיו מקיפות את הכוס כמו ה' עליון המקיפין את השושנה . ותחלה לריך ליעול צ"י ידיו שהם י' אלנפות כי מנלש"ך הם כפולים כנודע . ואמ"כ יאיר יד שמאל לישא הכוס צימני רמז למיתוק הגזרות של נוקצא שהיא רזא דשמאלא ע"י הגזרות דדכורא רזא דימינא . והמיתוק הוא דרך זה . כי הגזרות דדכורא הם נחשבים לחסדים לפי שממחקים ע"י הארת אור"א שנהלגשים צ"א והוא קוד כוס מלא . ונדע כי תינות מלא קאי על הכוס והנה כוס"ם זג"י אלהים רומז לה"ג ואם תמלא אותו כ"ף ו"ו סמך"ך הוא זג"י יצר"ך שהוא זג"י ד' מלאי הוי"ה ע"כ ס"ב מה"ם צ"ן . וכבר נודע שהז"ל מקבל רק מן המולות ולא מן השרשים . והנה צ"י מולאי ע"כ ס"ב ים צאותיות המלוי ה' יודי"ן ומה"ם צ"ן אין מולואם שום יוד"ל ולכן אנו חושבין ז' יודי"ן השרשים כי היודי"ן לעולם קוד הפסדים כנודע . וכדי למתק הדינין אנו חושבין רק היודי"ן . צנצל שכן ע"כ ס"ב שהם קוד אור"א אינו לוקח רק המולות והם ה' יודי"ן למתק הגזרות אצל מה"ם צ"ן שהם צו"כ עלמן אלו לוקמים גם השרשים והרי הם ז' יודי"ן כמנין י"ן : וז"ש כוס"ם י"ן מלא כזרכת ה' כמו שכן הוי"ה יולאים ד' מולואים שהם זג"י יצר"ך שהוא קוד זרכת ה' . כן הוא ג"כ כוס"ם מלי"ת . וזה היין הוא יין המשמה הממחק לה"ג קוד יין המשמח הרי נרומז איך הגזרות דלנא שהם קוד י"ן היוצא מן הוי"ה שהוא צלנא ממחקים את הכוס"ם קוד גזרות אימא קוד אלהים זג"י כוס"ם וז"ש צמנר"א ג"ו כס"א וכסנסי דאור"א שנהם ה"ת וה"ג מתלגשים צ"א הם ממחקים את הגזרות דז"א כי ה"ת וה"ג דאור"א הם ציבור אימא כנודע ויקוד איי ממחיים בת"א דז"א כנודע . והולכים ה"ם לימין למסר דז"א והגזרות לשמאל גזרות דז"א כי כל אחד הולך לשמאלו ואז לתעביר פלוגתא צינייאו צקוד הממלוקת שהיא לשם שניים שהיה גיוס שני דנרשאי עד דלתי יום שלישי רזא דת"ת ועביר שלום צינייאו כנננאר צזאר ואמכילנו יינינא נשמאלא ושמאלא צינינא ע"י הת"ת וכבר נודע כי יינינא רזא דהוי"ה ושמאלא רזא דאלהים ותחברו תרוייהו ונעשה שמה שלום צקוד"ר ה' הוא האלהים שהוא עיקר המיתוק כנננאר צזאר ולזה אנו לוקמים ז' אגודת הדם צ"י ידים . אי נגד זכור רזא דימינא וא' נגד שמור רזא דשמאלא . וממחר יחד ואומרים זכור ושמור דצדור אי' נאמרו כי הד"ם רומז לאגודת שהם סמ"ח כנודע וע"ז ממחמקים כל הגזרות דז"א וז"ש ומדלכ"י אס"א . כלומר מה שאתי לוקח ה"ב הגזרות הדם לרמוז למיתוק הדינים ונעשה שמה שלום ה' הוא האלהים וז"ש ומדלכ"י ע"ה זג"י הוי"ה אלהים כרי כי מיתוק הגזרות של ז"א הוא ע"י מחרא גי כסא . ואמ"כ נותן הז"א אותן הגזרות ממחמקים אל הנוקצא . וממחק גם הגזרות דנוקצא והחסדים שנוקצא באשר כי עדיין לא נמחקו מן הארת אור"א אף שהם חסדים אין בהם כח למתק הגזרות שנוקצא א"כ הוא חיקון גדול לשניה' לזי"ג . וז"ש לארור"ם וארוס"א כי זי"ג הם קוד חסן וכלה שנקראים דודים כנננאר צזאר לפי שהם צקוד אור"ל מועד כי יש להם זמן לזווג ובאם אין זווג לריכה הנוקצא לחמי' מקורה ונעשה צקוד צמולס א"לכן נקרא ארוס וארוסא כמו שעכשו היא וארוס' אליו . והנה נודע כי אחר המורנן צימי המול אין מיתוק לדיין וזי"ג הם צקוד המולי כמ"ש לעיל צקוד רוצא מולים . הכוונה כי כמו שהמולי בארס צא ע"י התגזרות הדמים שצמורו כנננאר צגירא צרי"ם אקוואת אלא מחרא כן דוגמתו למעלה ע"י תגזרות הדמים קוד הדינים נקראים מלשין וע"י מחרא גי כסא ממחמקין ונרפאין וז"ש לתקפת מלשין . והכן :

נעביר להון כחרין : הנה עד עשה ה' מדנר המסורר כאלו המקנים הנעשים ע"י במילין יקירין בשבעין המעשה והכנה לנורך שנה מלכתא שהם ה' דברים שולמן עמדין דעל גבי חמשי' מנורה לשם יין הדם . וע"ז אנו ממשיכין לזי"ג ס"ח וה"ג לנורך המוסין שלהם כמ"ש כ"א צמקומו לעיל . והנה המוסין הם קוד סמ"ד שלהם ולריך להמשיך לכן אור יותר מעולה ממקום יותר גבוה כדי לעשות לשם כמרים וז"ש נעצ"ד לה"ן כחרי"ן . וזה הענין לריך באור רחב ואלינא למיך מלנא א' והוא כלל גדול צואת העבדוק והוא שצמנאר צזאר צג"י דנדים אחרע עונדא לעילא ולעילא צמננא צמולא וברעותא

וצרעתהם דלגה וכן היו ג' דברים אלו בקרבן א' הוא עונדל כנחם קרבן וסמיטתו וכיוצא בו שכל זה הוא עונדל . והסיר סמיו הלויס ומסוררים על בקרבן הוא רחל דמלול . והכחן היה הכוח דרעותה דלגה כל הסודות שמיים לכל קרבן ומה הוא המעורר לנעלה . ועכסיו שאין לנו לא מקדש ולא כהן ולא מנוח ולא זבח שיה שפחמיונו צמקוס קרבנותינו ולכן לריך צתפלה ג"כ אלו ג' דברים כע"ס כבר צתפלה שמרים . והטעם הוא כי כבר נודע כי נכ"י דלגה מלוצים צנה"י דל"י וציקוד אור"ה הוא קוד ג' שפרי צינה הכוללים לה"ס קוד ג"כ כולו מ"י הרי ג' שפריים כפולים שהם קוד מלה צרכות שירש ז"ל מל"ה וזה הוא המוחין שלו וזה מתפשטים בכל ו"ק שלו שהם קוד ו' יונים של ימי צראשית כנודע שהם ו' ימי מעשה ולזה לריך עונדל לעורר למעלה . אצל הכתרים של ז"ל הוא צה מאחר יות' למעלה היינו מן הארת ז"ס עליונים של אור"ה שהם כחצ"ד חג"ת . והם ז' וכל כולו מ"י הרי ע' הם שבעים והם ע' עטרין שמתעטרין בהם מלכא ומטרוניתא וזה אלו ממשיכ' ע"י מלולא ורעותה דלגה . כי הארת איומא נקרא יין כנודע ויין לארמאה קלא כי למעלה צז"ס דאיומא שם הוא קוד פומא מתלל דכרבן ולכן לריך להסוד התצות צפה מלא כמו שאמר דביחכו דר' מאיר להסוד מלולא פתח פומא ויאירו דריך וזהו קוד שיר הלויס שהוא לעורר ההוא הארת איומא רחל דמלולא קוד י"ן המתמח שהוא צג"י שבעים . וממנו מתעשרת ומטרוניתא צע' עטרין והארת אצח נק' שמ"ן שהוא צמשי כעצור צוחר צואמר דלראשית דלגה אומר לאיומא וכל אחרת צמשי וזהו נקרא קוד"ד ג"כ צג"י שבעים והם ע' עטרין דמתעטר צה מלכ' והוא כעשה ע"י רעותה דלגה כי אצח הוא קוד ממסח כנודע והם קוד הכתרים של ז"ל . ולזה אלו אומרי' קידוש שים צה ע' תצות ובהולאסם מן הסה ע"י מלולא כל דבו' ודבו' עולה למעלה למעלה ונעשה מהם כהר וע"י הכוונה שאנו מחוויין בהם נעשו הכתרים לז"ל כנ"ל . ובהלעם זו יתצור כל הכרה . שאמר נעצ"ד לה"ן כחרי"ן צג"ל"ן יקרי"ן . ואמר יקרי"ן לעורר על כוונת כבודות שעליהם נאמר יקרה היא מפנינים כעצור צוחר וע"י מלולא ורעותה דלגה נעש' להם הכתרים מן הארת ז"ס עליונים דלוי"ה שהם קוד שבעין . וז"ס צבעי"ן עטרין דע"ג ממשי"ן כי החנוני"ן הם קוד ג' שפרי צינה שהם למע' צנה"י דלוי"ה והע' עטרין הם על גצין כנ"ל :

שבייתין ושביקין כמאבין דרחיקין הנה אחר שמקבלים ז"ל כל אותה הארת ולא הם חבילין דמעיקין ובל זיני חבושין

צנוקצ' דחכ"ר כחצ"ד צוחר צקוד כחצ"ד הנה מלכ"י נועדו יחדיו הנה ראו כו' בהם המלכים נועדו יובק ויהודה קיד יקוד ומלכות הנה ראו הם הצילין טריקין כולם נכחו ונחפזו כו' . והנה ציני' אף שדקין אף הקדושה נשאר בהם כה לשלום . אצל צצנה כולם צטלין ומצטלין ואף בהיכנס אינו מלכ"י מלכ"י חזלה שגיהכנס הכוונתים נשמות רשעים להיוחס חנונים צצית אקורי' צגיהכנס כולם צטלים ויש להם מנוחה . וז"ס שציתין וצציקין ומלכ"י דרחיקין הם"ל שהם נוכחין ודומקין רגלי השכינה הם שציתין וצציקין . וז"ג דרחיקין וזהו ג"כ נכון כי עשה הם רחיקים מן הקדושה כע"ס לעיל צצ"ד חס"ס שצ"ה וזהו אוחס הצילין מלכ"י חזלה דמעיק' המלכ"י לעולם וגם מלכ"י חזלה דגיהכנס שהם הכוונתים אף הכוונת צצית אקורים כולם צטלין ומצטלין וז"ס הצילין דמעיקין וכל זיכ"י חנונים . והנה כרז כפל אות ש' צעמו ואמר לי לצי שכוונתו הימה שיקד זה המזמור צציל שצח לכבוד שצח מלכ"י חזלה זה קודם הקידוש כבר עלתה נגד חג"ת ד"ל וקצ"י הארת מלכ"י הו"ק של ז"ל שהם נכ"י חג"ת שהם ו' ויין שהם קוד צ' שיי"ן כנודע שכל ש' הוא ג' ויין ועשה כפתח וקור הכוונת שהם ח"ר אלק כשמות של ישראל נגד ח"ר אותיות שצמורס ועשה מקצלת מן הז"ל קוד הכוונת אוחס ח"ר אלק . לכן לטעם זה אפשר שכל זה הכוונת צצ' שיי"ן כי אחר זה מלכ"י הכוונת ג"כ צצית ש' כי צראשית הכוונת חס"ס שמו אף ילחק צן שלמה לוריא :

שבייתא ההעמר בשית נרמי שבייתא בויין תהקטר וויין דבגישין :

דעת שלפעמים שלשחן נרמזים צלות י' . יקוד הוא מצור צוחר צקוד י' שמוקף לפינסם כשיתן לו הצדית שלום . שית כבר מצור צכוונת כעמידה צקוד צ' כיועוה צ' זקפות שצכרעה וקופה

כוונת שבת

וזקופה צי הכוונה יי לגבי ה' וה' לגבי י' זו כוונת ט"ו וז' ה' : שמצדד שם שהיא רש"י
 י' ע"ג ו' כעצמו' צדדי' צדדי' ישראל על ראש המעי' : דעת כז' צדדתי צדדתי שני' כע
 צדדי' לור' ט' שם ג' ווי"ן ועל ראש' ג' יוד"ן וכן ווי"ן כס מ"ח וכן יוד"ן כס מ"ח
 כרי שלש' נרמזי' צדדי' יוד"ן ולפעמים שלש' נרמזים צדדו' ו' כעצמו' צדדתי כד"ר ז"ל
 שכל קו חלוצי' דז"א הם צדדו' ווי"ן כרי הם ג' ווי"ן וצין שרמזים צדדתי' וצין שרמזים
 צדדתי' לנעום כל א' כולל לג' חזיות יח"ו כעצמו' צדדתי' כנ"ל והמלכות שהיא קוד ה' היא
 נשלמת את השם הוי"ה צדדו' חזיות יח"ו כעצמו' צדדתי' כנ"ל והמלכות שהיא קוד ה' היא
 חזיות יח"ו ונדדקת צד' מקומות היינו כעצמו' צדדתי' כנ"ל והמלכות שהיא קוד ה' היא
 מקומות היינו צדדתי' כנ"ל והמלכות שהיא קוד ה' היא צדדתי' כנ"ל והמלכות שהיא קוד ה' היא
 עיני' כד"ר רק צדדתי' כנ"ל והמלכות שהיא קוד ה' היא צדדתי' כנ"ל והמלכות שהיא קוד ה' היא
 חז"ל מו"ג וכו' הם נפרדים צדדו' וכנ"ל פ' נקשרת עמו ג"כ צדדתי' וכן למטה נגד היסוד
 משלמת לכנ"ס . וכן כעצמו' צדדתי' כנ"ל והמלכות שהיא קוד ה' היא צדדתי' כנ"ל והמלכות שהיא קוד ה' היא
 מה הפרש יש צדדתי' כנ"ל צין שם נרמזי' צדדתי' וצין שם נרמזים צדדתי' והפרש הוא
 שרמזו צד' רוננו לפנימיות האור שצדדתי' כנ"ל והמלכות שהיא קוד ה' היא צדדתי' כנ"ל והמלכות שהיא קוד ה' היא
 שאלו י' הוא רז"א דקדמיות ורמז ווי"ן רמזו להפשטות האור היולא מהם להאיר אל הכוונת
 ונעשה לה צדדו' אור מקיף שהיא הפשטות האור והוא קוד ה' יוד"ן וכן ווי"ן שני' סוף"ת הם
 ג"כ דע' ח"ת יסוד צדדו' אור פנימי שבו וצדדו' הפשטות ויולא למח' וכו' הוי"ן כס המשלימים
 לג' ווי"ן וכן ווי"ן לשם שלם כנ"ל צד' מקומות שם צדדתי' חז"ל צדדתי' כנ"ל והמלכות שהיא קוד ה' היא
 נגד עתה כס' הכוונה רק להמשיך לה מוחין מן ז"א וכן מוחין פנימי' ועמה הכוונה להמשיך
 אור מקיף מו"ח וז"ש שכינת' התעשרת כי כד נחצ' סוף עטרי' הוא צדדי' ושאול והנשי' ו
 עושרי' את דוד שהוא לשון הקפה וכד נחצ' נחצ' סוף עטרי' הוא צדדי' ושאול והנשי' ו
 היינו העליונים וג' תחזוני' הם ג' הוי"ן ושם לספר מד הם ג' ווי"ן וכן הוי"ן וכן מן
 כנ"ל יוד"ן קבלה כד צדדו' מוחין פנימיים מן השם נכחי' לספר מד ועתה מקבלת אור
 הנקיף צדדו' כו' נכחי' לכסוד אור' וז"ש צדדתי' נכחי' לספר מד וכס' כס' צדדתי' כנ"ל והמלכות שהיא קוד ה' היא
 ג' יוד"ן וג' הוי"ן וכו' ג' ווי"ן וג' הוי"ן ולכן מפרש ואמר צדדתי' מתקשר לרמז שעתה
 היא מקבלת הארת התפשטות אורות כנ"ס שם צדדו' ווי"ן ואותם מיני אורות שם צדדו' ווי"ן
 יוד"ן כס' נכנסים וכמונים צדדו' אור פנימי וז"ש חז"ל דכנישין : ואח"כ יאמר :

ויהי רעוא מן קדם עתיקא קדיש' דכל קדישין טבירא דטבירין סתימא דכולא
 דיהמשך מיניה מלא עראה למליא רישא דזעיר אנפין ולהטיל לחקל
 תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברעו וחדו דכולא ויתמשך מן קדם עתיקא קדישא
 דכל קדישין טבירא דטבירין סתימא דכולא רעותא ורחמי חניא וחסדא בנהירו
 עליאה וברעותא וחדו עלי ועל כל בני ביתי ועל כל הגלולים אלי ועל כל בני
 ישראל ויפרקין מכל עקתין בישין דייחון לעלמי' ויימין וייתי לנא מונוא ופרנסתא
 שבא בלי צרה ועקתא ממולא עלאה דכל מונוי ביה תלייא וישיבניא מעינא בישא
 ומחרבא דמלאך המית ומדינה של גיהנם וייתי לנא ולכל נפשנא חנא וחסדא וחיי אריכי
 ומונוי רווייה ורחמין מן קדם ברו אמן בן יהי רצון : ואח"כ יקדש על היין :
 כוד הקידוש הנה כבר נתבאר שביכולו ראשון שבעמידה רחל מקבלת המוחין מן
 נה"י דז"א וביכולו ב' של חזרת הש"ן היא מקבלת המוחין מן הארת
 חג"ת דז"א ועתה בויכולו ג' של הקידוש היא מקבלת המוחין מחבר'ד שלו מפנימיות
 המוחין של ז"א ע"י הבל היוצא מן הפה דז"א ולכן נקרא קידוש כי כל קידוש
 הוא בחבר'ד והוא סוד הסעודה דליל שבת המכונה לחקל תפוחין קדישין שניזונת
 מן הפה דז"א והוא סוד הקידוש שמקדשין על היין כי עתה מרווחת ז' אורות מה
 שלא הרוויחה תחלה כי כבר נת' שעמידה כליל שבת הוא עד החזה דת"ת שהיא
 שליש ת"ת שלו איב' נחכרו במנה ז' אורות שהם חבר'ד עם אור הבתר וחו"ג
 ושליש ת"ת . ואף שאמרנו שקיבלה כבר המידות מן הג'ת בויכולו ב' זה היה רק
 הארה דרך דופני גוף דז"א שהוא הארה מועטת . ועתה שהיא מקבלת מן הפה דז"א
 היא שואבת הבל פיו שהוא סוד ז' הבלים והם ז' אורות שבכלילות עשר הם שבעי'
 בגי' יי"ן ולזה מקדשין בכוס של יין כי הכוס הוא סוד המלכות כנודע ובהוכו
 היין סוד ז' אורות הג'לי וא"ת בין שאין נחשבין הארת הג'ת באשר שהם
 יוצאים

יוצאים דרך דופני הו"א א"כ גם הארת נה"י ג"כ אינם נחשבים וא"כ הרי כוונתו
 עתה כל העשר אורות . זה אינו קושיא כי בנה"י יש הבל היוצא דרך פי היבור
 ויוצא ג"כ מפנימיות ו"א משה"כ בחג"ת : ולכן יש בקידוש ל"ה תיבות זל"ה
 דיוכלו הם עי' נגד עי' אורות הג"ל

והנה

מקם את הכוס ומזלחך ומקבל אותו צ"י ידך ותכוון צעודא דתתא לעורר עובדא
 דלעילא : שה"ל יעלה את הנקבא כוס של זרעה צ"י ידיו שהם קוד מו"ב
 ותגזים נגד הסזא סוד הס"ת שהוא קוד יד רננה . הרי ג"פ יד צג"י מ"צ שהם הנעלה
 אותה כנודע . ותכוון כי ג"פ י"ד עם גי' כוללים הם ג"פ י"ה . ותכוון כי הם קוד העומין
 שלה שהם צ"פ י"ה צמלוי יודי"ן צמו"ב כזה יו"ד ה"י יו"ד ה"י צג"י יי"ן וזדענת שלה הוא
 י"ה פש"ט צלי מלוי צקוד דעתן של נשים קלה . ס"ה ע"ה צג"י כיס ותכוון כי ג"פ י"ב צג"י
 מ"ה שהוא קוד אורות פנימי"י דז"ל נמשכים עתה דרך הפה דז"ל ונעשים מוחין אליה . ונעשה
 לה ראש ונגדלת צפרנקו גמור צ"ס . גם תכוון כי נמשכים אליה האורות עלמין שהם העומין
 שגב"ה דלוי"ל שגמור ז"ל הם ולנושיהם שהם די' מלואי אה"ה שיש צהם עי' אותיות קוד
 יין . ונמשכים אליה שהוא הכוס ש זרעה . ועיקר הכוונה להמשיך אליה ה"ב קוד
 ה' אותיות אליה"ם שהיו נעומתקים צקוד יין המשונה לתוך הכו"ס צג"י אליה"ם ועי"ז נקראת
 כו"ס של זרעה שמתזרעת מן הנלוואים הכ"ל שהם קוד צרו"ך וזכר"ה כע"ש כבר . ומה
 נמשך לה אור נקיף א' גם מפנימיו"י אור ז"ל עלמיו הנמשך דרך הפה עד הכוס הוא נקיף
 שני והוא מן אור עלמומו של גי' שלו . אח"כ חסיד ירן המעללי ומניסכו צימין צקוד
 וסוכן צמקד כסאוו :

וצריך ליתן עיניו בבוש . ותכוון כי עיני צג"י מכו"ה צי"ה קוד לוי"ל והם קוד צ' אותיות
 י"ה כנודע להמשיך לה אורות לוי"ל לעשות לה כתר . ותכוון כי י"ה
 יש לו ג' מלואי"י כזה יו"ד ה"י יו"ד ה"ה וזהו יו"ד פ' ה"י הוא ש' . ויו"ד פ' ה"ה
 הוא ר' . ויו"ד פ' ה"ה ק"ך ס"ה כמנין כת"ר :

ותתחיל לומר הקידוש מעומד בן יו"ם ה"ששי ותכוון צר"ת י"ה הוא קוד העומין
 כנ"ל ותכוון צג"פ שצ"ע להאיר מוג"ר דז"ל מפנימיותיו הנמשך דרך הפה לעשו
 לה מוחין ועי"ז נקראת חקל חסודין קאשיין כי קוד קודש הוא צמז"ד ותכוון לצ"י אותיות י"ת
 מן סקול"ה שהוא צג"י קודש ס' ד' יינין דרישא דל"א ולע"י תיבות שנקידוש להמשיך לה
 כז' אורות דרך הפה דז"ל כנ"ל ותכוון לס"ת האר"ץ וכ"ל לצא"ם הוא ללם כי עתה נכנס
 גם פרקין עילאין דל' דלל"ם דלצא צתק ז"ל :

ובאמר קצרי תכוון כי עתה נכנסין העומין צמז"ד והם עשר הוי"ת צג"י ס"ר צקוד
 וירא ה' כי ס"ר לראות ועם עשר כוללים וצ' כוללים של מו"ב הוא סצ"ר מרכ"ן
 צג"י ש"ס הומוזו אל הניקבא שנקראת ש"ס צג"י די' מלואי הוי"ה וג' אליה"ה צג"י ס"ג הרי
 דל"ה והם אורות לוי"ל ואור ז"ל הוא מ"ה ס"ה צג"י ש"ס . ורצנ"ן צג"י די' מלואי הוי"ה
 דל"צ וריצנ"ו הוי"ה הוא ע"צ ועם ה' כוללים צג"י ורצנ"ו ע"ה וצקידים הנכרה בגמ"ן צקוד
 אשתך כגפן פוריה . והוא צג"י מק"ל שהוא צג"י הוי"ה אליה"ה הוי"ה אדני . וכתב ונגפן שלשה
 שריגים והם קוד שלשה עדרי ללן שהם כה"י דז"ל שמהם עיקר העומין דנוקבא כנודע : ויש
 צצרכה זו עי' תיבות נגד טי' אותיות שצ"ס צ"ן שהיא צנוקבא . והיא מקבלת הארס מן טי'
 יודי"ן ש"ס צע"ב ס"ג מ"ה צ"ן . וכללות כוונת הקידוש כבר מנואר שהוא להמשיך אור
 מפנימיות ג"ר דז"ל דרך הפה דנוקבא קוד כוס של זרעה ונמשך מקבל הסודי מן ל"צ תיבות
 שמהם הנמשכים מן ז"ל עד כה"י והם ל"צ וג' הוא ל"ה נגד ל"ס תיבות שנקידוש :

וקודם הקידוש יאמר זה :

לשם יחוד קב"ה ושבינת"י בדחילו ורחימו בשם כל ישראל הריני מוכן ומזומן
 לקיים מצות עשה שציונו לקדש על היין כמה דבתיב ובור את יום
 השבת ובריהו על היין :

"יום הששי ויכולו השמים והארץ וכל צבאם
 ויכל

בזונת שבת

וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁכּוּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ כִּי
כֵן שָׁכַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

יְסוּד אֱלֹהִים מִקֵּד מִ"ט צִינֵס										יְסוּד מַלְכוּת									
סַבְרֵי מִרְנָן וּרְבִנָּן וּרְבוּתֵי										בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוֹה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹדֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :									
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
בְּרוּךְ	אַתָּה	יְיָהוֹה	אֱלֹהֵינוּ	מֶלֶךְ	הָעוֹלָם	אֲשֶׁר	קִדְּשָׁנוּ	בְּמִצְוֹתָיו	וּרְצָה	בְּנוֹ	כֶּסֶף	כָּהָל	כֶּסֶף	כָּהָל	כֶּסֶף	כָּהָל	כֶּסֶף	כָּהָל	
וּשְׁבַת	קִדְּשׁוּ	בְּאֵהֱבָה	וּבְרִצְיוֹן	הִנְחִילָנוּ	זִכְרוֹן	לְמַעֲשֵׂה	בְּרָאשִׁית	תַּחֲלֵה	לְמִקְרָאִי	קִדְּשׁ	לֵב	לֵב	לֵב	לֵב	לֵב	לֵב	לֵב	לֵב	
זָכַר	לְיִצְיָאָה	מִצְרַיִם	וּשְׁבַת	קִדְּשׁ	בְּאֵהֱבָה	וּבְרִצְיוֹן	הִנְחִילָנוּ	:	בְּרוּךְ אַתָּה	יְיָהוֹה	לֵב	לֵב	לֵב	לֵב	לֵב	לֵב	לֵב	לֵב	

מקדש השבת :
אח"כ נאמר

למבצע על ריפתא. בזיתא
ובכיעותא תרין יודין
נקטא. סתימין ופרישין

ג' וירד"ק ופנתתה. הם ג' הדין והדין וזאת שתכל שתכל
ג' שלמעלה הם ג' ווי"ן וג' שלמעלה ג' הדין והם סוד י"ג חקויק צרישא דל"א וירד"ק דרך
י"ג חקויק דדיקנא לאח"א ומשם ונזנא דכל עלמין וצאצא ים ד' מולאים צבי"ר רל"ג ועם ד'
כוללים הוא רל"ג צקוד גדול אדונינו ור"צ כ"ס צבי"ר רל"ג. וצאצא הוא ג' מולאי אהיה
צבי"ר חכ"ם ועם רל"ג הוא חרל"ג. והם כפר נחצאר שבו. שצדד ימין למעלה הם ג' וירד"ק
הוא סוד הארת אצא הוא שלמעלה הם ג' הדין קוד הארת אימא והם סוד כה"י דלח"א
שמתלצקין צבו"י מופתין לז"א ומנה"י דז"א נעש' מופתין לנוקבא ח"ש למצנע' על ריפת"א ריפת"א
צבי"ר חרל"א ובשמרלה לצנע חקם בצ' למחין האמנעיים העליונים שהם נגד י"ו חקם צבי"ר יד"ק
אחורו שהוא צימין נגד אות י" חקם ציד"ק הימנית ושכוא נגד אות ו' ציד"ק השמאלית ותחצרים
יחד השוליים הסמחונים ויהיו צ' פנים זה מלד א' וזה מלד שני צקוד. לחם הפנים. וכשמחמר
צרכת העוליה. תכוון לה' של העוליה לה' ראשונה קוד אימא ולכ' של הארץ לה' אחרונה
קוד מלכות. ועם צ' למחין חסם י"ו נשלם שם הוי"ה ותצנע מן הלחם הימיני שהוא נגד
י" קוד אצא דמזנונא דכולא ציה פרוסה א' כזית נגד אות י" לעלמך שכוא להמשיך הארת
אצא לז"א שאתם דומתו. ואח"כ פרוסה צ' כצינא לאשחך להמשיך מן ה"א למלכות וזו
הפרוסה מהי ארוכה לרננו לאות ו' להמשיך הארת מו"א למוקצי"י ח"ש כיתא וכציעותא
ואח"כ פרוסה לכל המוקיני צלי שיעור. והם כפר נודע כי יקוד אצא מתפשט צמיו"ן
ז"א עד סוף יקוד ז"א ונכנסים שנים ציבור נוקבא ויקוד הוא קוד וירד"ק כנודע כמזכור
צוהר. והם צמנום פנ"ל נעשה יקוד והיה"ש שלימה ככ"ל. א"כ היא לוקחת הארת שני
יקודות דלחא חז"א ח"ש חר"ן יוד"ן נקט"א. והארת יקוד אצא נעלם וסתום ציבור ז"א
והארת יקוד ז"א היא מנולה. ח"ש סמימין ופריש"ן :

משח זיתא דביא • דטחנן ריחיא הנה כזר נודע שסוד אור זרוע ללדיק נאסך מנחל
ונגדין נהליא • בגווה בלחשי • צרים שכוף קוד מנל עילון שכוף נול"ר פסד

לְאֶלֶף יָמִים רַחֲמֵי נַח"ל • וּמִמֶּנּוּ הִתְרַיָּת מוֹחַ סַכְמָה דְּלִצְנָה
שְׂמִי שֶׁ

שבת

שמש נמשך הוצע הנקרא שון הטוב הירד על הזקן . וכבר נודע שאריך הוא עוד זינע המקוריו והיו סוד ז"ת כמ"ס לעיל ונקר' זימא דכ"א כי באריך אין זו שמרים סוד דינין . וי"ס מש"ס זימא דכ"א והכ"ס זה השמן כסודיר מן המוח כשמתפשט עד סודיר ליסוד הוא נקפ' צקוד וסמן כזרע גד וסם נמשכים לנ"ס שהם סוד הרמיי' העומכים מ"ן ללדיקים וסם עומקין אוחו ונמשך ליסוד ונעשה נפל וכן הוא צקוד ז"ל . וז"ס דשמינין רימייא וגדליין נקלימא צגו"ס בלמישיין הוא סוד הזוג שהוא צמחיה :

הלא גימא רזין . ומילין דגניזין הנה צפירוש על הזרע מוצר כי כל רז"א דליתיהן מתחזון שמירין וכבישין רומז ליסוד והכוונה כאן להמשיך מכל היסודות עליונים ליסוד ז"ל וז"ס הל"א ימ"א רזין הס

יסודות דז"ל שהם סוד הוי"ו אלמ"י עם האותיות וז' כוללים בני' ימ"א . ולריך להמשיך להם מן יסודות אלו"ס שהם גנוזים צמח ז"ל וז"ס ומלין דגניזין . וליסודות דלוי"א לריך להמשיך הארס מיקוד אלו"ס שהוא נעלם ואינו נראה כי הוא צמח אלו"ס וז"ס דליתיהן מתחזון . וליסוד אלו"ס לריך להמשיך מיקודות שלמעלה שהם ע"ק וא"ק שהם טעירין וכבישין :

אתעטרא כלה . ברזין דלעילא בגו הנה כבר נודע שגיל שבת הוא עיקר תיקון האי הילולא . דעירין קדישין לשבת מלכחא ועדיין אין שום עליה לנעלה צאני כמ"ס לעיל . וכל ההארה שאנו

ממשיכין מיקודות שלמעלה הכל הוא לנורך הכלה הכלולה וכל רזין דלעילא וז"ס אתעטרא"ל כל"ס ברזין דלעילא צגו"ס הא"י הילולא הוא סוד הכסוף של חסן וכלם שלמעלה ז"ל . וז"ל וע"ק אחיין לקערה צדסם ששגיל סודיר הארס גדולה מרום המעלות לנורם מוגיע גם אליהם זה השפע ואף שהוא דרך העברה בעלמא מתהנין מן השפע כמוצר צוהר צקוד סלדיק אורז צלדקו ופי' צשגיל צדקו סוד המלכות שנקרא' צדק ואם אינו יורד לה הארס גם סלדיק אורז זה השפע . וז"ס דעירין קדישין עירין הס הכפ"י דל"א קדישין דע"ק :

אה"כ יאמר מוצר לרור ה' רועי :

אח"כ יכול ידיו וינרך המולח : ויכוון כמו מוצר למעלה . וישגול שרופה צמח"ס ויכוון כמ"ס כבר . אך כאן הכוונה צמחיות . ובחול הוא צמחיה צקוד משר נס את חסמו עיי' שלם שהוא מעטרוין :

כוונת האכילה כבר נמצא בצעודת חול רק שגם צום השרם שגם הכוונה צמחיה וכלן הכל צמחיות :

אחר הפעולה כתב משרמ"ק שיש לוונר צמחיה צמחיה זה המזמור שאכתוב לקמן . והוא אשר הלימוד :

אשר הפעולה ילמוד ד"פ ג"כ מנשכט שבת וסם ג"כ ד' קישוטי כלה . היינו פרק ה' קישוע ה' ויכוון לז' לרופי אלמ"י כזס אינ"ר הרב"ל פרק' קישוע ו' איר"ב בן בר פרק ז' קישוע

ז' ראני חסבו פ' מ' קישוע פ' דא"יג שם מל

ז' : ז' :

ז' : ז' :

וטוב ללמוד מנשכט עירובין כולם וסם י' פרקים . ותכוון כי סוד העירובין הוא צמ"ס ויסוד שהוא סוד עירובי חלירות ועירובי תמוזין עירוב הוא ע"ב רי"ז צג"י מס"ד גנור"ס . ומנעצצין ע"י ת"ת ויסוד :

לבני קרה מוצר שיר יסודותיו בהררי קודש אוהב יהיה שערי ציון מכל משכנות יעקב נבכרות מדובר בך עיר האלהים סלה . אוזכיר רחב ובכל ליורעי הנה פלשת וצור עם כוש זה יולד שם וצאין יאמר איש ואיש יולד בה והוא יבוננה עליון . יהיה יספור בכתוב עמים זה יולד שם סלה . ושרים בחוללים כל מעיני בך

הררי קודש הם חג"ס שנק' כררי קודש כי עד שם עליות הטקצא טערי ליון דלמי יסוד נוקבא . יסוד' יספור צמחיה עניי' . ר"ס צג"י הוי"ס אלמ"י ע"ס וס"ס ע"ס גי' רמ"ס צג"י ד' מלואי הוי"ס וי"ו אותיות ששרים . יסוד' יספור צג"י טע"ו צג"י אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד עם ו' אותיות . ועם ז' כוללים גי' משמל טע"ס נהורין . גם צמחיה ע"ס צג"י שם קודש חכ"ס . זה יולד שם סלה ר"ת ע"ס משמל . וס"ס צג"י צ"ז ז"ך . ז"ך אותיות דל"צ צקוד ז"ל וכן צקוד נוקבא . זה יולד צג"י שם צ"ן עם ע' אותיות וסכולל . שם סלה צג"י פ"ס אלמ"ס וד'

כוונת שבת

וה' כוללים . שם צ"ח צ"ח צ"ח . שם פכנו י"ב צקוד קגול וס' י"ב אומיות שצבוי"ה אה"ה אדכ"י למחק ה"ג :

כוונת מים אחרונים בכר נתבאר בסעודת חול : ויאמר ידי אחי אנא לגבי חד מנא לסטרא חורינא . דלית בה זמנא :

כוונת צרכת המזון כנר נח' רק שהלן צצנת לריך לכוון להמשיך מאה צרכת אל הסוקי וסוף קוד יסו"ה יו"ד ה"י וי"ו ה"י עם צ' כ"ללים צג"י ק' וסוף צלילות : גם כשנותן עיניו צכוס וסכוונה להאיר למוקצא לעשות לה צח עין כי היא עולמיתא שפירחא ולית לה עיינין . ולריך לעשות לה עיינין . ולריך לכוון צב"ש אדכ"י צג"י עיי"ן . וסוף עין שמאל דילה . וסכוון י"ה אדכ"י צג"י פ' וס' פ' י"ה אדכ"י צג"י ת' ועם צ' כוללים של י"ה אדכ"י צג"י צ"ח הרי צ"ח עיי"ן ועין ימין שלה הוא מן ה"ג דו"א שס' ה' סווי"ת צג"י עיי"ן וסכוון כי ה' סווי"ת ס' דס"ג ועם י"ה הוא ע"ח ועם צ' כוללים של כל סווי"ת עם י"ה הוא י"ה אדכ"י וס' פ' י"ה אדכ"י צג"י צ"ח הרי צ"ח עיי"ן עיי"ן . כוונת ד' צרכת שצצנת המזון ס' נגד ד' מותין למוקצא צרכת ראשונה נגד מוח חכמה למוקצא . ולכן לריך לכוון צקיום הצרכה צב"ש סווי"ת צקוד פתח וצאות י' של סווי"ת שהוא חלילי דלילי צמלוי כזה יו"ד וי"ו דל"ת וס' ט' אורות וצב"ש ע"ב צקוד פת"ח כזה

ברוך אתה יהוה יוד ויו דלת יוד הי ויו הי : הזן את הכל :

ברכה שנים נגד מוח צינה למוקצא : ולכן לריך לכוון צקיום הצרכה צב"ש סווי"ת צקוד לרי וסוף קוד צריאס דלילי ולאות ה' צמלוי כזה ה"י יו"ד וס' ה' אורות : וצב"ש ס"ג ג"כ צלירי כזה :

ברוך אתה יהוה הי יוד הי ואו הי : על הארץ ועל המזון :

ואומרים קודם וצב"ש ירושלמי ר"ה והסלילנו וסכוונה כי צמול הסכנה ע"י מנעטרו"ן צק"י סיצוס וסו"א מנעטצו צו וסעסיה שסס הוא סקללמו"ן נעסס סקלל ועל לז"א ועמס צצנת הסכנה ע"י ז"א עלמנו צלילי וסוף סולן סעלל וזכו והסלילנו : **ברכה** שלישית נגד מוח חסדים למוקצא . ולכן לריך לכוון צקיום הצרכה צב"ש סווי"ת צקוד קגול קוד יצירה דלילי וצאות ו' צמלוי כזה וי"ו יו"ד וי"ו ט' אורות : וצב"ש מ"ה צקוד קגול כזה :

ברוך אתה יהוה ויו יוד ויו יוד הא ואו הא בונה ברחמיו ירושלים אמן

ברכה רביעית נגד מוח גבורות למוקצא ולכן לריך לכוון צצנת צו לסווי"ת צקוד קצא קוד עסיה שצלילות וצאות ה' אחרונה צמלוי כזה ה"י יו"ד וס' ה' אורות : וצב"ש צ"ן צקוד שצא כזה :

ברוך אתה יהוה הי יוד הי ויו יוד ויו הה וו הה אלהינו מלך העולם האל אבינו יכו' ושאר סכווני כנו צמול . אך צמול אומרים מגדיל צמיריק חתם הדל"ת וצצנת אומרים ומגדול צמול על הדל"ת . וסכוונה כי דל"ת רוננו למלכות שצמול היא צקוד צמיריק צקוד הארץ סדוס רגלי . וצצנת היא למעלה צקוד מולס צקוד אפן מלסר סנוים סיהס לראש פנס כמנצור צזוסר ואחר צ"ח ס' יצית מנעט יין צכוס של צס"ת וינימנו על סוללן להסאיר צרכה מליל שצת שמונו שולצי ספע צרכה כל יוני סמול' . גם יצית סחסיק וסרורי פת שגסלרו מן ססעודס ג"כ על סוללן ולא לסס שלס מנעס סעורכים לנגד שוללן . אצל צפרורין לית לן צס : אס יס ג' אגסיה מוקצים על סוללן ססס י"ג סיהס וליך אז יוחר ונג' לריך זימון וזו קודס סיתמיל לנרך צס"ת מיל אחר מים אחרונים יאמר .

זמן בתלתא' מבטא דברכתא' לעירת עילתא' עתיקא קרישא :

בשחרית

בשחרית לשבח לריך טזילה צמקוס ולריך לכוון ד' מולוי בוי"ה ו' מולוי אבי"ה וס' י"ה ס"ה צג"י טז"ח וכול כוד קדושה שבת ואל שאל נטמא צקרי כי אינו דושה קדושה ליל שבת ליום שבת ולריך טזילה צין קדושה לקדושה כשכולך לצית הכנסת לריך לכוון לאות ו' של שקול"ה שכול נגד ז"ל שכול עולה לנעלה כמ"ס לקמן וא"ל לכוון לצוקר דלצרכס רק צוקר לשבח שכול חוספת קדושה שבת :

סדר תפלת שחרית בשבת

צחלסל אונגריס ח"י צרכוס לשחר וקצצנטוס כסדר הכז' צחול' עד לננלס צנגינות ונחחיל :

למנצח מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד אל
ומעשה ידיו מגיד הרקיע יום ליום וביע
אומר ולילה ללילה יחיה דעת אין אומר ואין
דברים בלי נשמע קולם בכל הארץ יצא קום
ובקצה תבל מליהם לשמש שם אוהל בהם והוא
כחתן יוצא מחפתו ישיש בגבור לרוץ אורח :
מקצה השמים מוצאו ותקופתו על צעותם ואין
נסתר מהמתו : תורת יהוה תמימה משיבת נפש :
עדות יהוה נאמנה מהבימת פתי : פקודי יהוה
ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים :
יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת
צדקו יחדיו : הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים
מדבש ונופת צופים : גם עבדך נזהר בהם
בשמרם עקב רב : שגיאות מי יבין מנסתרות
גנני : גם מזדים חשוד עבדך אל ימשלו בי אז
איתם ונקיתי מפשע רב : יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

הנה עשה נכנסים ונקיפי מי לללס דליונא צז"ל כל כב' פקקים יחד ונחוסק לו החרס גדולס
ונחיר גם צנוקצל החרס גדולס ונעשה ספיר גזרח' וס' כסמים שכול ז"ל נספרי' כבוד
אל היא הנוק' סנקרל עשה כנ"ד א"ל כמ"ס צוכר לפי טזדעת סלס מליר סס ס"ג דל"י ע"ס
צג"י כנ"ד א"ל ויס צזס כנזמור ו' כיו"ס צו' פסוקים נגד ו"ק דז"ל ויס צו' י"ג פסוקים
נגד י"ג עדוס דז"ל כיונו ב' חקונין דליקנל סלו וד' מן א"ל סלליריס צו עשה כמ"ס ככר
וכול כוד ול"ו צג"י י"ג :

גנני צדיקים ביהוה לישרים נאווה זה כנזמור נגד לדיק ולדק סלס יסיד ועל ויס צזס
תהלה . הורו ליהוה כבוד כ"ב אונחוס כחורס ונגד זס יס סלן כ"ב
בגבל

שחרית של שבת

בגב עשור זמרו לו שירו לו סקוקים קס"ח חינוח כמנין לכו"ס ציודין :

שיר חדש הטיבונן בתרועה כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה. אוהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ. בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם. כונס פנד מי הים נותן באוצרות תהומות : יראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל יושבי תבל : כי הוא אמר ויהי הוא צוה ונעמוד : יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים : עצת יהוה לעולם תעמוד מחשבות לבו לדור ודור : אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו : משמים הביט יהוה ראה את כל בני האדם : ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ : היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם : אין המלך נושע ברב חיל גבור לא יציל ברב כח : שקר הסוס לתשועה וברוב חילו לא ימלט : הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחקדו להציל ממות נפשות ולחיותם ברעב : נפשו חפזה ליהוה עזרנו ומגננו הוא : כי בו ישלח לבנו כי בשם קדשו במחנו : יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך :

זה המזמור מיוסד ע"פ כ"ז לוחיות המורה וכו' וזכור וס' ששם סס רשומים וכזר נחזר שח"ת ויכור סס קוד י"ן ולזס סס י"ן כו"ס זזס כזמור :

לדוד בשנותו את טעמו

לפני אבימלך

לסמל וינך מן הכדס ויגרשהו ויך : אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי : ביהוה תתהלל גפשי ישמעו עננים וישמחו : גדלו ליהוה אתי וגרוממה שמו יחדיו : דרשתי את יהוה וענני ומכל מגורותי הצילני : הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו : זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צרותי הושיעו : חונה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם : טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו : יראו את יהוה קדושו כי אין מחסור ליראיו : כפירים רשו ורעבו ודורשי יהוה לא יחסרו כל טוב : לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם : מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב : נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה : סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו : עני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם : בפי יהוה בעושי

שחרית של שבת קדש

בְּעוֹשֵׁי רָע לְהַבְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרִם : צַעֲקוּ וַיְהוּה
שָׁמַע וּמָכַל צָרוֹתֵם הַצִּילֵם : קָרֹב יְהוּה לְגִשְׁבְּרֵי
לֵב וְאֵת דְּבָאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ : רַבּוֹת רָעוֹת צָדִיק
וּמִכּוֹלֵם יַצִּילֵנוּ יְהוּה : שׁוֹמֵר כָּל עֲצֻמוֹתָיו אַחַת
מִהֲגָה לֹא נִשְׁבְּרָה תַּמּוֹתַת רָשָׁע רָעָה וְשׁוֹנְאֵי צָדִיק
יֵאֱשָׁמוּ פוֹדָה יְהוּה נֶפֶשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יֵאֱשָׁמוּ כָּד
הַחוּסִים בּוֹ :

תַּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אֲתָה הָיִיתָ לָנוּ בְּדוֹר וָדוֹר בְּמֶרֶם הַרִים יוֹלְדוּ
וּתְחַלֵּל אֶרֶץ וּתְכַל וּמַעֲשֵׂאֵם עַד עוֹלָם אֲתָה אֵל : תֵּשֶׁב אֲנוּשׁ עַד דְּבָא וְתֵאמַר
שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם : כִּי אֶלֶף שָׁנִים כְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֲחֻמוֹד בְּיַעֲבוֹר וְאֲשִׁמּוּרָה בְּלִילָה : זִרְמָתָם
יִשְׁנָה יִהְיוּ בְּבוֹקֵר בַּחֲצִיר וּבְחֹלֶף בְּבוֹקֵר יֵצִין וְחֹלֶף לְעָרֵב יִמְלֹל יִיבֵשׁ : בִּי בְלִינוּ בְּאַפְּךָ
וּבְחֻמָּתְךָ נִבְהָלְנוּ : שָׁתָה עֲוֹנוֹתֵינוּ לִנְגִידָה עֲלֵמָנוּ לְמֵאוֹר בְּנִיךָ : בִּי כָל יָמֵינוּ פָּנִי בְּעֶבְרָתְךָ
בְּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגָּה : יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּרָם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאֵם בְּנִכּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
וְרֵבָבִם עָמַל וְאוֹן בִּי גַז חֵישׁ וְנַעֲוָפָה : מִי יוֹדַע עוֹן אָפְךָ וּכְבִּירָאֲתָךָ עֶבְרָתְךָ : לְמִנּוֹת
יָמֵינוּ בֶּן הַדּוֹעַ וְנִבְיֵא לִבֵּב חֻכְמָה : שׁוֹכֵה יְהוּה עַד מְתֵי וְהִנֵּחֵם עַל עֶבְרָךְ : שִׁבְעֵנוּ בְּבוֹקֵר
חֹסְדְּךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁכַּחַה בְּכָל יָמֵינוּ : שְׁמַחְנוּ בִּימּוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה : יִרְאָה אֵל
עֶבְרָךְ בְּעֶלְךָ וְהִרְדֵּךְ עַל בְּנֵיהֶם : וַיְהִי נֹעַם יְהוּה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה :

לְמוֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים רָחֵם לֹאֵם כִּי מֵסֵה כּוֹא קוֹד יִסּוֹד לוֹ"ל כְּנוֹדַע רְצוֹעַ ע"צ וּקס"ח צג'
מס"ס צג' ח"ל טד"י וּמִסֵּס הִלָּחַת לֹאֵם : וְסוֹד כֹּלֵם מֵסֵה וּלְכֵן חֲמַר חֲסִילִי שֶׁהוּא קוֹד
כַּזְיוֹנ כְּנוֹדַע מִלִּשׁוֹן לְמַד חֲסִיל - הו"ס חִסֵּס נַעֲשֵׂי וְלֹאֵם הִיא קוֹד חֲלָסִים לְפִי שְׁתַּחֲסֵק מַמְלָכוֹת
חֲזוֹנֵם קוֹד כִּדְרִין וּלְכֵן חֲזוֹנִירִים חֲסִי' וַיְהִי כוֹנֵם לִהַעֲסִיךְ עֲלֵיהֶם כַּמְקִדִּים קוֹד כוֹנֵם ה' :

יבשבת גאליר צנוקצא בלרת לימ"ל כנקרל כוע"ס ריצוע כ"ג צג"עטריא כוע"ס :
י"שב בסת"ר עליון בצל שדי יתלונן : הוא סיר של סגעים וחזורים לחוה צצנפ צצנפ
אימר ליהוה מחסי ומצודתי כולם נכנעים ונעלים :

אֱלֹהֵי אֲבֹתָם בּוֹ כִּי הוּא יַצִּילֵךְ מִפֶּת יְקִישׁ מִדְּבַר הַזֹּאת בְּאִבְרָתוֹ יִסָּךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו
תִּחְסֶה צָנָה וְסוֹחַרְהָ אֲמָתוֹ : לֹא תִירָא מִפֶּת לֵילָה מִחַץ יַעוֹף יוֹמָם : מִדְּבַר בְּאוֹפֵל יִהְיֶה
מִקֶּבֶץ יִשׁוּד צְהָרִים : יִפּוֹל מִצֶּדֶךָ אֶלֶף וְרִבְבָּה מִיִּמִּינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגֵּשׁ : רַק בְּעֵנֶיךָ תִּכְבֹּשׁ
וְשִׁלּוֹמֵת רָשָׁעִים תִּרְאָה : בִּי אֲתָה יְהוּה מִחְסֵי עֲלִיוֹן שְׁמַת מַעֲוֶנֶךָ : לֹא תֵאֻנֶּה אֵלֶיךָ
רָעָה וְגַע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ : כִּי מִלֵּאכֵיו יֵצֵא לָךְ לִשְׁמֶרְךָ בְּכָל דְּרָבִיךָ : עַל פִּסִּים
יִשְׁאוּנֶךָ בֶּן תַּגּוֹף בְּאֵבֶן בְּגֶלֶד : עַל עֵתָל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹם כְּפִיר וְתַנִּין : בִּי בִּי חֲשֵׁק
וְאַפְלָמָהוּ אִשְׁנִיכְרוּ כִּי יָדַע שְׁמִי : יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנִי בַּצֵּרֶת אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ אֲרִיךְ
יָמִים אֲשִׁבִּיעֶהוּ וְאִרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי :

מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה : הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו : הוריע
יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו : זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו

שחרית של שבת

כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו. הריעו ליהוה כל הארץ פאחו רגננו ונמרו. זמרו ליהוה
בכנור בכנור וקול זמרה בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה ירעם הים ומלאו
תבל וישבי בה. נהרות ונחאו כף יחד הרים ירגנו. לפני יהוה כי בא לשפוט הארץ
ישפוט תבל בצדק ועמים במישרים:

הטעם כי נצטת אין צמי צירורין רק כוללנו נצטתו מדעות ולכן אומרים זה כמזמור שיר
חדש נצטת. וכנס עמם כול קוד שנאלו חמם לראשי וימינו מהצנני חז"ם כושיעם לו
ימינו חרוע קדשו. קוד מצוק ימין ושמאל לארון בצרות. זה כמזמור אומרים פרות כצנן
כס י"צ צקר סהים עומד עליכם. וחס המיות כנוסחת חס הכסא קוד ארון בצרות ונוסחים
אחור לצית שמש קוד חז"ל ונכרלי פרות טיוולאים מן פרה אדומה ניק' דלני ולכן נק' שיר
חדש שכול קוד מידוש הלכנס:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים הג"ם. מאין יבא עזרי עזרי מעם יהוה ע"ק
עושה שמים ז"ל וארץ נוק'. אל יתן למוט רגליך אל ינום שומריך.
הנה י"א ינים ולא ישן עינא פקוסא ולא יישן שוכר ישראל שומר לז"ל. יהוה
שומריך יהוה צלך על יד ימיך. יומם השמש לא יכבה וירח כלילה יהוה ישמרך
מכל רע ישמור את נפשך יהוה ישמור צאחק ובואך מעתה ועד עולם:
למעלות כלומר לי מעלות כי כתר מלכו נקנית צלי מעלות כי יס ק"ך לרופי אלסים
ונמלקים לך אלוסיות כו"ם א"כ המל' סכיא ה' אחרונה היא נקנית צלי מעלות.
וה כלן ו"פ נמירי נגד ו"ק טצת טציתוסה צחק צעלס היא נצמרת מס"ל ולא יצא צס
ערל ועמל:

שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי זה הסיר הוא טצת אל המלכות טיס צס קוד י"צ
בית יהוה נלך עומדות היו רגלינו כ"י
דז"ל בשעריך ירושלים צקוד מלכות ירושלי' אלכסון צח"ם וחס מרכצס לז"ל סכס קוד
הבנוי נצית עמס כע"י שחוכר' כמו אימל לה אלוטיות י"ס וזכו טצני י"ס עדות לישראל:
יהדיו. ששם עלו שבטים י"צ טצניס דנוקצא שבטי יה עדות לישראל י"צ נצולי אלכסון
דז"ל להודות לשם יהוה. כי שמה ישבו בסאות למשפט מלכות כסא לז"ל בסאות
צ"ע לבית דוד כסא למלכות שאלו שלום ירושלים ישליו אוהבך יהי שלום בחילך
שלוח בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום כך למען בית יהוה אלהינו
אבקשי טוב לך סיפור יסו צנלי:

שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הושבי הנה אימל מתפסטט ויושטת דז"ל כבוד וזכ"י
בשמים הנה בעיני עברים אל יד שכול קוד י" מתלצס צלמי' וטני' יושבי
אדוניה' בעיני שפחאל יד גבירת' כן עינינו צשמים שכול ז"ל וזכו סיוצני צמוקפת ו"ד
אל יהוה אלהינו עד שיחנונו. חנונו יהוה חנונו כי רב שבענו בנו רבת שבעה
לה נפשנו הלעג השאננים הבזו לגאונים:

שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו זה כמזמור נגד כנוקצא שכולס היא צפס ויקסי'
יאמר נא ישראל. לולי יהוה שהיה וצצת נפשונו נפס' דוד נמלעס כלסור.
לנו בקום עלינו אדם אזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו אזי המים שטפונו נחלה
עבר על נפשינו אזי עבר על נפשינו המים הודונים ברוך יהוה שלא נתנו טרף
לשניהם. נפשינו כצפור נמלטה מפח ייקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו עזרינו
בשם יהוה עושה שמים וארץ:

הללויה הללו את שם יהוה תללו נצטת חז"ל מאיר דז"ל ע"י כלרמ' כס מתיסדי'
עבדי יהוה שעומדים בבית וכול קוד כלל ה"לל ג"י דכ"י קוד ינוק'
ו' קוד ז"ל י"ס קוד חז"ל ועי"ז כנחקים כל דיני' על אלסים צגי' הללוים:

כי יעקב בחר לו יה וישראל לסגולתו. כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדונו מכל אלהים.
כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים ובל תהומות: מעלה נשואים מקצה
הארץ

הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמִטְרַ עֵשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מְאֻצְרוֹתָיו : שֶׁהָפָה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאֲדָם וְעַד
 בְּהֵמָה : שֶׁלַח אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכָבְי מִצְרַיִם בְּפִרְעָה וּבְכָל עַבְדָּיו : שֶׁהָפָה גּוֹיִם רַבִּים
 וְהָרַג מַלְכִים עַצּוּמִים : לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלָעֹג מֶלֶךְ הַחִיטִּי וְלָכָל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן :
 וְנָתַן אֶת־כָּסֶם נִחְלָה לְיוֹשֵׁפָאֵל עַמּוֹ : יְהוּה שֶׁמֶךְ לַעֲוֹלָם יְהוּה זְכָרְךָ לְרוֹד וְרוֹד בִּי יָדִין
 יְהוּה עַמּוֹ וְעַל עַבְדִּי וְתִתְנֶם : עֲצָבֵי הַגּוֹיִם כִּסְפָּה וְנֶחֶם מִעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם * פָּח לָהֶם וְלֹא
 יִדְבַּר עֲנִיִּים לָהֶם וְלֹא יֵרָאוּ * אֲנִינִים לָהֶם וְלֹא יֵאֱמִינוּ אֵל אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיָּהֶם * כְּמוֹתֵם
 וְהָיוּ עוֹשִׂיהֶם כָּל אִשָּׁר בּוֹמֵת בָּרָם בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָבוֹ אֶת יְהוּה * בֵּית אֶחָד בְּרָבוֹ אֶת
 יְהוּה * בֵּית הַלְוִי בְּרָבוֹ אֶת יְהוּה וְרֵאִי יְהוּה בְּרָבוֹ אֶת יְהוּה * בְּרוּךְ יְהוּה מְצִיּוֹן שְׁלֵן
 יְרוּשָׁלַם תְּלָלוּיָה :

ג'ג' סויו"ת
 אֲדִירֵאל אֹמֵר הוֹדִי לִיהוּה בִּי מִשׁוֹב ג'ג' חס"ס סויו"ת כ' ל' ח :
 בְּרַבִּי אֹמֵר הוֹדִי חֲכָמָה לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כ' ל' ח :
 גִּאּוּל אֹמֵר הוֹדִי בִּינָה לְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים כ' ל' ח :
 דוֹרֵשִׁי אֹמֵר לַעֲוִשָׁה כְּסֵר נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבָדוֹ כ' ל' ח :
 הוֹדִי אֹמֵר לַעֲוִשָׁה חֲכָמָה הַשְׁמִים בְּתַבּוּנָה כ' ל' ח :
 וְעוֹדִי אֹמֵר לְרוֹקֵעַ בִּינָה הָאָרֶץ עַל הַמִּים כ' ל' ח :
 זְכָרִי אֹמֵר לַעֲוִשָׁה כְּסֵר אֲוִרִים גְּדוּלִים כ' ל' ח :
 חֲנִי אֹמֵר אֶת חֲכָמָה הַשְׁמֵשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בְּיוֹם כ' ל' ח :
 טַהֲרִי אֹמֵר אֶת בִּינָה הַיָּרֵחַ וּפּוֹכְבִים דְּמַמְשֶׁלוֹת
 בְּלִילָה בִּי דְעוֹלָם חֲסָדוֹ :

יִדִּירִי אֹמֵר לְמַבְּה מִצְרַיִם בְּבִכּוּרֵיהֶם ע"כ י' פסוקים יו"ד
 בִּי לַעֲוֹדָה חֲסָדוֹ :

כְּרוּבִי אֹמֵר וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כ' ל' ח :
 לַהֲשִׁי אֹמֵר בִּיד חֲזָקָה וּבְזִרְנוֹעַ גְּמוּלָה כ' ל' ח :
 מַלְכִי אֹמֵר לְגִזּוֹר יָם סוּף לְגִזְרִים כ' ל' ח :
 נּוֹצִיצִיִּי (כ"א מוֹרִיָּאֵל) אֹמֵר וְהָעֶבֶר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכָו כ' ל' ח :
 נוֹרִיִּי (כ"א מַזְכִּיאֵל) אֹמֵר וְגַעַר פִּרְעָה וְחִילוֹ בְּיוֹם סוּף
 ע"כ ה' פסוקים ה"י בִּי דְעוֹדָה חֲסָדוֹ :

סַרְפִּנִּי (כ"א שַׁרְפִּיאֵל) אֹמֵר לְמוֹדִיךְ עַמּוֹ בְּמִדְבָּר כ' ל' ח :
 סַמְבִּיאֵל (כ"א עֲשֵׂאֵל) אֹמֵר לְמַבְּה מַלְכִים גְּדוּלִים כ' ל' ח :

שחרית של שבת

עשאל (נ"א פדסאל) אומר ויהרוג מלכים אדירים בלח:
פקדיאל (נ"א נדקסאל) אומר לסיוחון מלך האמורי בלח:
צדקיאל (נ"א אורסאל) אומר וילעוג מלך הבשן בלח:
קדושיאל (נ"א קדסיאל) אומר ונתן ארצם לנחלה ע"כ ו' פסוקי'

ויו" בי לעולם חסדו :

רוממאל (נ"א קמואל) אומר נחלה לישראל לעבדו בלח:
שומריאל (נ"א רחציאל) אומר שבשפלינו זכר לנו בלח:
שמריאל (נ"א שומריאל) אומר ויפרקנו מצרינו בלח:
תמכיאל (נ"א טסהיאל) אומר נותן לחם לכל בשר בלח:
תנהמאל (נ"א טהפיאל) אומר הודו לאד השמים ע"כ ה' פסוקי'

ה"י בי לעולם חסדו :

(אלו המלאכים הנזכרים אל יוציא מפיו אלא יכוון במחשבה)
(אח"כ אומרים ברוך שאמר במכואר כבר) : מזמור שיר ליום השבת במכואר לעיל :
ה' מלך ג"כ במכואר לעיל : יחי כבוד אשרי' : הללויות : יוברך רוד ויושע' אז ישיר עד
ישתבח :

הנה נכנסים כל ג"ס של מ' דלס של אצא צ"א כולו צימד וסס סיי סמלך פי צאנא
כהי כי עמד נקור סייס סייס צגי' סלמ"ס סול אצא : ולכן י' ס"י צגי' סייס
וכול סול נסמט ז"ל : וסס ג"ס סס סול ג' סוילס ססרנזיס צר"ס נסמט כל סי צגי' ג'
סוילס וסכוון לקצ' עסס סוספס נפס סססרל דלנרלל כי צלילס סיס סוספס סר"ס רק סוטקסל :

נשמת כל חי תברך את שמך יהוה אלהינו ורחם כל פלך תפאר ותרחם וברך מלכנו
תמיד : מן העולם ועד העולם אמת אל : ומבליעדיך אין לנו מלך אלא אמתה :
פודה ומציל ומפרנס ומבחרם בכל עת צרה וצוקה גיאל ומושיע אמתה : אלהי הראשונים
והאחרונים אלות כל בריות ארון כל התולדות המהולל ברוך התשפחות המנהג עולמו
בחסד ובריותיו ברחמים : ויהוה הנה לא ינום ולא ישן : המעורר ישנים ויחמיקן גרמים :
והמשיח אלמים והמחיר אסורים : והסופר נופלים והזוקק גפופים לה לבדה אמתנו מורים :
אלו פינו מלא שירה פים ולשונינו רנח פחמון גליו : וישפחותינו שבח פמרחגי רקע
וענינו מאירות שמש ורח : וירינו פרושות פנשרי שמים ורגלינו קלות כאלות : אין
אנו מספיקים להורות לה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו : על אחת מאלה אלפי אלפים
ורבי רבבות פעמים השוכות שעשית עם אבותינו ועמנו : ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו
ומבית עבדים פדיתנו : ברעב נתתנו ובשבע פלפלתנו מחרב הצלתנו מרבר מלשתנו
ומחללים רעים ונאמנים דליתנו : עד הנה עירנו בתמיה ולא עזבנו חסדיה יהוה אלהינו :
אל תעזבנו יהוה אלהינו : ואד תששנו יהוה אלהינו לגצח : על פן אפרים שפלגת פנו
ורוח ונשמה שנפחת באפנו : ולשון אשר שמת בפינו : הן הם יורו ויברכו וישבחו
ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדשו וימליכו את שמך מלכנו : פו כל פה לה יודה וכל לשון
לה

לך תשבע וכל בך לך תכלע וכל קומת לפניה תשתחה. וכל תלככות יראוך וכל קרב וכליות ימרו לשמך: ברכך שפתיך כל עצמותי תאמרנה יחיה מי כמוך. מציל עני מתוק ממנו ועני ואביון מגולו: מי ידמה לך ומי ישווה לך ומי יערוך לך האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ: נתלך ונשחף ונפארה ונברך את שם קדשך באמור לדוד ברכי גפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו:

האל בתעצומות עוזך הגדול בכבוד שמך הגבור לנצח והנורא בנוראותיו:

האל רומז לנצח בטעמונות עוזך ר"ת ע"כ שנצח ולכן יש צום ששם "י חיות נגד " שנצח:

המלך היושב על כסא רם ונשא:

המלך סיוע רומז למ"ח סהול יושב על כסא מלכות ולכן יש צום ששם "י חיות נגד " שנצח:

שוכן עדומים וקדוש שמו יכתוב רגני צדיקים ביהוה: לישירים נאווה תהלה:

בפי ישירים תתרום: ובשפתי צדיקים תתברך: ובלשון חסידים תתקדש: ובקרב קדושים תתהלל:

שוכן עד רומז לכינס סהיל שוכנת צמ"ח סנק' עד ולכן יש צום ששם "י חיות נגד " שנצח:

הנה יש כחן ד' שנים כל ח' בן ג' חיות וס' נגד "י חיות דסחין לכורסיי: מיכאל קדמיאל סחל רגל ימיני: גבריאל לדיאל סחיל רגל שמאלי סחל רחל סטרוים רגל מזרמי נריאל יסיל סחל רגל רביעי כך ענאר בזוכר:

ובמקלות רבבות עמך בית ישראל ברה יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור שפן חובת כל היצורים לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם לעלה ולקלם על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך: "י שנות נגד ו"ק שנות עם מלכות לסמך לסט סחם סיוכלו לעלות לסוף:

י שתבח שכך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ כי לך נאה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו:

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג
שיר ושבת הלל וזמרה עז וממשל' נצח גדולי וגבורי תהלי ותפארי קדושי ומלכות ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם עד עולם אתה אל: ברוך אתה יהוה אל מלך גדול בתשבות אל ההודאות ארון הנפלאות בורא כל הנשמות רבון כל המעשים הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים: אמן יאהודנהי

הנה ציטתה יש י"ג שנות נגד י"ג חיות שנצח ונגד י"ג ספי' סיס עסם צללי סחם סכר עלו גר דדיס' וכנגד י"ג סמאני' ציר ססירי ססם נר וכרכוס קסם וקננון. עס כל עלי לננס. עור וססלות וסלסי צסניס ענין צסר מיס חייס וסוליס ונן לצנון:

קדיש כדלעיל. וצדיך לבון באהי"ה יהי וי שמות מרגלאין כמבואר כליל שבת גם כוונת ברכו וברוך יהוה המבורך הכל כמו כליל שבת רק שם כל הכונות לצורך עליות הנקבא ועתה כל הכוונה לצורך עליות הזיא שהוא כור יום שבת בנודע:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם יוצר אוז ובורא חושך עושה שלום עליון יס' דו"א ובורא את הפל יסוד או"א: הפל חור דאו"א יורוק. ותפל נצח דאו"א ישבחך. ותפל ת"ת דאו"א יאמרו אין קדוש ביהוה. תפל גבורה דאו"א ירוממוך סלה יוצר הפל

כוונת שבת

הסדר דאז"א . הארץ חפזתה בכל יום דלחיות שיערי מזרח וכוונת חלונ' רקיע מוציא חמה ממקומה : ולבנה ממבון שבתה . ומאיר קעולם כבודו וליושבויו שגרא במדת רחמים ציור של חול כנר נחנאל שנתחילין הסיכלות לעלות למעלה וס' סיכלין דז"א חכל בשבת נסתחין ז' סיכלין דרמיוות' וס' סיכלין דלז"א וסיכלין דז"א עולין וכללין בסיכלין דלז"א ועולים עד סיכל אהנה שהוא נגד חסד דלז"א . אך שאין כל הסיכלין דז"א עולין רק ג' סהם נגד סס' ח"ס יסוד דז"א סהם נוסים לרמיוות' וס' נמוכותים ואלף כי גם סהם כול ענק הספר עינין . אך באשר שהוא נבון נבון כבוד חרי עליו גושא ובהדי סולא לקי כרנא ועוד כי כ"ס ס' נגד נמושא כנודע . והנה עתה ציור חסלה סיכל לבנה הספיר שהוא נגד יסוד נמושא למעלה עד סיכל אהנה דלז"א ולזה יש כחן ו"ס בכל סדומו לו' שערים שכל סיכל דלז"א נגד ו' סיכלות שהיא עולה עד שכלל צהיכל אהנה דלז"א

המאיר לארץ וקדרים עליה ברחמים וכתובו מחירש בכל יום תמיד מעשה בראשית . מה רבו מעשיה יהוה בלעז בתקפה עשית מלאה הארץ קניניה . תמלא המרום לבדו מאן המשופה והמפואר והמתנשא מימות עולם : אהיה עולם ברחמי הרבים : רחם עלינו ארון עינינו : צור משגבנו : מגן ישענו . משגב בערנו : אין ערוך לה ואין וולתה אפס בקתה ומי דומה לה : אין ערוך לה יהוה אלהינו בעולם הזה : ואין וולתה מדבנו לחיו העולם הזה : אפס בקתה גואלנו לימות המשיח ומי דומה לה מושיענו תחתית המיתים

הנה עתה עולה סיכל ריון סה' נגד ח"ס דז"א עד סיכל ריון דלז"א ולפי סבת"ס יש יסוד חינוח כנודע משל"כ ציורו ונגד כס"י דליונא המאיר בח"ס יש כחן ד' שמוות :

אֵל אֲדֹנָי עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים בְּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָל נִשְׁמָה גְדֹלוֹ וּשְׁבוּבוֹ מִלֵּא עוֹלָם : דעת ותבונה סובבים אותו : המתנאה על חיות הקודש ונהדר בכבוד על המרכבה : זכות ומישור לפני כסאו : חסד ורחמים לפני כבודו : טובים מאורות שברא אלהינו : יצרם בדעת בבניה ובהשפד : כח וגבורה נתן בהם : להיות מושלים בקרב תבל : מלאים זיו ומפיקים נונה : נאה זיום בכל העולם : שמחים בצאתם וששים בבואם : עושים באימה רצון קונם : פאר וכבוד נותנים לשמו צ"ה ורנה לזכר מלכותו קרא לשמש ויזרח אור דאהוהתקין צורת הדבנה : שבת נותנים לו כל צבא מרום ותפארת וגדולה שרפים ואופנים וחיות הקודש :

עתה

עולם היכל אהבה שהוא נגד חסד דז"ל ונכלל בסיכל אהבה דלז"ל והנה אחר שנכללו הסיכלות דז"ל בסיכלות לז"ל דהמון אית חלפא ביהא זאכוון דרצנין לכן נחייסד שנה זה ע"פ כ"ז אומיות וכל אות זוהי שיר מלס . והנה זהו הסגח מרוונים כ"ל וזה רוכזים על כפא שיש בכתא קוד ע"ז שנות וז' רגלי הכפא הם קוד י"ז מלאכים הכ"ל והי"ס הם של הכינה אשר מונה יולאי כ"ז לחון דרצנין והכפא הוא מג"ח דז"ל שהיא מחפשתם בזה . ובחג"ח הם בע"ז שנות כנודע וז' רגלי הכפא הם נכ"ס שסם נגד ד' רגלים של י"ז שנים ולכן צ"ל צחים ראשונים יש בכל צית ה' חיות נגד אות ה' שצנים והם צ"פ ה' הוא עשר רומז ל' ספירו שצני' הירוש' צמחים שהוא ז"ל שהוא כפא לזינה והז"ל שהוא קוד ו"ק ו' לרופי יכו' כנודע שיש בזה ח"י אומיות ולכן אחר צ' צחים ראשונים יש ח"י צחים וכלל צית ד' חיות שסם ד"פ ח"י הוא ע"ז . ואח"כ יצ"צ צחי' בכל צית ו' חיות נגד ו' כנפיים שלכל פיה כנפאים את הכפא וצ"פ ז' הוא י"ז שסם ד' רגלי הכפא לכל א' ג' פנים הוא י"ז קוד י"ז מלאכים המצוירים לעיל

והנה

צאמרד ח"ל לדו"ן חכוון כי עתה קצלה הנוקצא שהיא קוד חלני' הארס גדולה מן ז"ל קוד הו"ה ונעשה שם שלם שהוא יאסדויה וע"ה צני' ח"ל לדו"ן ומנוקצא עיילת לדכורא ומה שצמול בינה ח"ל חלני' עתה נחמלתי אור גדול ונעשה חלני' צמלי צני' חרע"ח ועם ח"ל צני' שצ"ח :

דאל אשר שבת מכל המעשים ביום השביעי מתעלה וישיב עד כפא כבודו . תפארת עשה ליום המנוחה עונג קרא ליום השבת . יה שבת של יום השביעי שבו שבת אל מכל מלאכתו ויום השביעי משיבת ואומר מזמור שור ליום השבת טוב להודות ליהוה לפיכך יפארו ויברכו לאד כל יצוריו שבת יקר וגדולה ותנו לאל מלך יוצר כל המנוחיל מנוחה לעמו . ישראל בקרשיתו ביום שבת קודש : שמך יהוה אלהינו יתקרב ויכרך מלבנו יתפאר בשמים ממעל ועד הארץ מתחת . תתברך מושיענו על שבת מעשה ידך ועד מאורי אור שעשית : יפארוך סלה :

הנה

צמול הכהנה ע"י מטערו"ן שצנירם וחסות מחלצת הארמו צו . אכל שצח הוא שליטת כדריא שכול' חליליות והכנה ע"י חס"ת עלמו וכול' יושב על כפא כבודו שהוא כדריא . וגם הנוקצא עולה למעלה צמקום חג"ת וכל חסות יסוד כמו צמול : (מחצד לורנו כו' עד ק"ט ע"פ כוונה דלעיל עד חפלה העמידה) :

כוונת

העמידה הוא כי בלחם אז הז"ל עולה חצ"ד שלו צמקום כה"י דלז"ל וחג"ת שלו צמקום שהיה חצ"ד שלו וכה"י צמקום חג"ת ונשארם מקום נכ"י שלו מקום פנוי רק שנשאר רושם אור שלו צמקומו . וגם אור העלמות של ח"ס שנחפשת בכל חלילות זה אינו עולה כח"ס כצ"ר ואז עולה הנוקצא צמקום נכ"י שלו ויורשת רושם אורות נכ"י דז"ל עלמו . וגם אור העלמות שהיה מחפשת חצ"ל . ואז עומד יעקב ורחל צמקום ז"ל ומדוונים סם וזכו מונס כמו שהז"ל מדווג בעלמו עם רחל . ואח"כ בחזרת העמידה הז"ל עולה חצ"ד שלו צמקו חג"ת דלז"ל וחג"ת שלו צמקום נכ"י דלז"ל ונכ"י שלו צמקום שהיו חצ"ד שלו ואז נגדלת הנוקצא וממלא כל חג"ת ונכ"י של ז"ל כי הנה"י שלו כבר עלו צמקום חצ"ד ושיעור קומת ז"ל הוא רק ו"ק חג"ת נכ"י כרי כי נגדלת ככל שיעור קומת ז"ל . והצן זה מאלד כי כוונתנו שאמר שעלמה הנוקצא צמג"ת דז"ל כבר היא מונעת חסות נכ"י דלז"ל כי כל חס"ת דז"ל הוא רק שיעור ו"ק רק שמן חג"ת נעשי' לו חצ"ד ונכ"י צחים לו צמול חוספת כח"ס כצ"ר וסנן : ועתה הכוון באמרד ה' שפתי בו לקבל תוספת רוח בסטרא דכורא כי בלילה ה' בסטרא דטקבא . וביונת העמידה והכריעות והזקפיו כבר מבוארים אך קיצור הכונה יתבאר לפניך בכל ברכה וברכה :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות

כוונת שבת

ומביא גזאל לבני בניהם למען יצאו באהבה :

(נעש"ם זכרנו) מלך עזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יהוה מלך אברהם : יהוה דמרגלא

בברכה זו בזה עולם סכנה שלו נמקום נלם אצלם ולא עולם סכנה דמקום נמקום נלם דזה עולם וכו' ע"י אום א' דלכ"ס יכ"ו וכו' דמרגלא כי אלו סכמות לריד לכוון נכס כפי כעלים דמקום נלם כן סכנה נכס לפי סכס סכסרת נכ"י דלוא ש"י סל עולם מדרגה נמר מדרגה :

אתה גבור לעולם אדני מתיח מתים עתה עולם כזה שלו נמקום קוד דלוא ולא אתה ורב להושיע. משיב הרוח עולם זינס דמקום נלם דזה ע"י וכו' וריד הטל : (בחורף ומוריד הגשם)

מבלבל חיים בהסד מתיח מתים, פרחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיח אסורים ומקיים אמונתו לישיני עפר : מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומתיח ומצמיח ישועה :

נעש"ם מי כמך ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יהוה מתיח המתים : יהוה דמרגלא

אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים עתה עולם כזה דעת שלו נמקום יסוד דלוא בקל יום יהללך סגיה : ברוך דפו סלס נמקום יסוד דזה עולם סלס נכס אתה יהוה האל הקדוש .

נעש"ם כמך בקדוש " מצפץ דמרגלא ישבח משה בכחך חלקו כי עבד נאמן קראת לו כליל תפארת בראשו נתת לו בעמרו לפניך על הר סיני ושני לוחות אבנים הוריד בידו כתוב בתורתך : ושמו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש :

ולא נתתו יהוה אלהינו לנוי הארצות ולא הנחלתו מלכנו לעובדי פסילים ובמנוחתו לא ישבנו ערלים כי לזרע ישראל עמך נתתו באהבה לזרע יעקב אשר פס בחרת :

הנה צמול אף סנה"י דלוא נעספ לו גומין לז"ל סכס צמי" עספ כס יורדים אליו ונחלנסים זו נמקומו ומידידי קל סקיל צסוד ירוסס דיריס לא"ל . וגם צמול סכסר ז"ל נחלנס צעטערין סנקרס ענד וצסב' עולם למעלה ונכלל צצריא' וצצריא' צלני' ולא סלמר ססריך ארץ סעלכך צן סורין וצמול סמר אי כך ארץ סעלכך 'ענד וצסב' עת' צצסב סול עולם נמקום סול' ממש סלינו סלו וס סתן לו צצסב' ולא נקבל סלף סורוס וס סניטל סול ממש צצסב' ישראל צצגל וסעם צמלוק ונחסי' סכסרי' סנעלו מוס וניחנו לו סול מוחזי עסס לישראל וז"ס יסעם מוס צצסב' סלקו , כי לענד ציני סול ענד נאמן קראת לו , ועסס כליל ספסרת צצסבו נסס . עסס מרוסס נוקסל ונילו ס"ל סלני' סניס' צמלי צנימסריס ססניו וז"ס נסס"ו צלסב' :

ישמחו

במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם בקדשי שביעי כולי ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אורו קראת זכר למעשה בראשית

בוד זו השמחה בבר נחבאר כליל שבת :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו מאיר כרוך דלוא נמקום קדשנו נלם במציתך סוד ותן חלקנו בתורתך ס"ם שבענו מטיבך יסוד ישמחנו כישעיתך ססנוק עלסס צמקום וסוד לבינו סססס סנוק' ססורס לענדך באמת ליסד עס סס"ם וסנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך , ויניחו בו צינס סולט ססורי' בקדשי שמך : ברוך אתה יהוה מקדש השבת : הי"ה אדני דמרגלא

עתה

עתה עולה הכת' הנקבא ונגרלת בכל שיעור ת"ת שלם רז"א ע"י אות ה' דאה"ה יה"ו וי"ה אדני דמרגלא :

כתר חכמה צינה ס"ח הנה נג' זרכות ראשונות כלתה הנקבא צמקס רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל סהיו חסלה נה"י דז"א ונג' זרכות אחרונות היא עולה מלכות דז"א מנעם וכהנ עתה עולה חכמה נקבא' נגלס ובתפלת' והשב העבוד' לדבר דז"א מנעם ע"י אות ה' דה"י וז"ל דמרגלא. ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך דר"מ יעלה ויבא : ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים ברוך אתה יהוה המחזיר שבינתו לציון י"א ל דמרגלא :

מורים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אהה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורי' בידך ועל גשמותינו המופקדו' לך ועל ניסך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא חמו חסדיך מעולם קינו לך :

ועל כולם יתברך ויתרומם ויתגשא עתה עולה הנקבא צינה דילה צמקס סוד חמיר שמך מלכנו לעולם ועד דז"א מנעם ע"י אות ה' דה"י וז"ל חלסים דמרגלא (בעשיית ובתיב :) וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך הגדול כאמת לעולם כי טוב האל ישועתינו ועזרתנו סלה האל הטוב . ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות : ה' אלהים דמרגלא

שים שלום שיבה וברכה חן וחסד עתה עולה הנקבא דעת דילה צמקס יסוד ורחמים וחיים ושלום עלינו ועל דז"א מנעם ע"י אות ה' דה"י וז"ל ועלש"ן דמרגלא :

כל ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד כאור פניך . כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך : נעשיית נספר ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום :

ו' דיה"ו מצפץ דמרגלא : יקיים מצית עשה לקדש שמו של הקדוש ברוך הוא ברבים :

נקדישך חכמה דז"א נספד לז"א ונעריצך צינה דז"א נגזרו' דלז"א בנועם דעת דז"א נחמ"ת לז"א שיה סוד שרפי קודש המשלשלים לך קדושה בכתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש חכמה נקבא' נגלס קדוש צינה נקבא' נכור קדוש דעת נקבא' ציפור יהוה יסוד צבאות כ"כ דז"א מלא כל הארץ כבודו מנוגלים את סמלכות . אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתגשאים לעומת שרפים לעומתם ברוך יאמרו : ברוך כבוד יהוה ממקומו : ממקומך מלכנו תופיע ותמליך עלינו כי מחבים אנחנו לך מתי תמליך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור ולנצח נצחים . ועינינו תראה מלכותך כדבר האמור בשירי עיוך על ידי דוד משיח צדקך : ימליך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה : אתה קדוש וגומר קדיש כדלעיל :

הנה עתה צמרת עמידה עולה סז"א חז"ד שלו נחמ"ת לז"א היינו נג' זרכות ראשונות נלזנו חכמה שלו נספד לז"א נגזרות צינה שלו נגזרות דלז"א נקדושו' דעת שלו נחמ"ת דז"א . ועתה נקדושו' לנו נעזררי' אותם כדי להשי' לנקבא' שמענו' גם היא עולה הנקבא חז"ד סלה צמקס סהיו חסלה גר' דז"א ועתה עומדים שט נה"י דז"א וסכן זס וסרי עתה עתה הנקבא נגלס ככל שיעור קונו' ז"א סהיס חסלה . וזו סהו זווג יעקב ורמל דוגמת ז"א נעלמו וסכן זס סלנו לזמורים סחז"ד סלה עוליס נה"י לא נה"י מנעם חלל נחוספת נה"י ונחזרי' ג' זרכות אחרונות עולה נה"י מנעם : וסכן : אחר כך יאמרים

אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו : אין כמוך באלהים יהוה ואין כמעשיך מלכותך מלכות כל העולמים וממשלתך בכל

כוונת שבת

בכל דור ודור יהיה מלך יהיה מלך יהיה ימלך לעולם ועד : יהוה עוז לעמו יתן יהיה יברך את עמו בשלום :

אז אצל הרחמים הטיבה ברצונך יסוד אצל את ציון נוקי דז"א ותבנה חומות ירושלים מלכות מלכות כי כך לבד בטחנו מלך אל רם ונשא ארון עולמים אתה בראית רומן לאצל שנתגלה הארמונות צננת כמ"ס נסוד הוללח ס"ת וסמור יתנסה צננת לכן קודם הונח ס"ת אומרים אלה סרלים דאין כמון ויש צנח ז' כויות נגד ז' פעולים צמור :

בכר נודע כי ליון ירושלים הוא סוד יסוד ומלכו דמוקנא וצנינה ע"י אורות יסוד אצל ויסוד אצל נקרא רמון המספק לנור כנודע נסוד צמכו יצנה צים אצל יסד צמח ועמם מתגלים הארת יסוד אצל נסוד הוללח ס"ת כמ"ס אלה אומרים אצל כרמנים נסוד אצל

ויאמר ויהי בנסוע הארו בריך שמה

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : אחד אלהינו גדול אדוננו קדוש שמו גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדיו לך יהוה הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמחנשא לכל לראש רוממו יהוה אלהינו והשתחוה להדום רגליו קדוש הוא : רוממו יהוה אלהינו והשתחוה לחר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו :

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא : שמו של מלך מלכי המלכים הקב"ה : בעולמות שברא העולם הזה והעולם הבא : ברצונו וברצונו יריאיו ובדציון כל בית ישראל : צור העולמים ארון כל הבריות אלוה כל הנפשות היושב במרחבי מרום השוכן בשמי שמי קדם : קדושתו על החיות וקדושתו על בסא הבכור : ובכן יתקדש שמך בנו יהוה אלהינו לעיני כל חי ונאמר לפניו שיר חדש בכתוב : שירו לאלהים זמרו שמו סולו לריוכ בערבות ביה שמו ועלו לפניו : וגראו עין בעין בשובו אלו נהו בכתוב : כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון : ונאמר וגלה בכור יהוה וראו כל בשר יחדיו כי פי יהוה דבר :

בחול מתחילין כאן : אם הרחמים הוא ירחם עם עמוסים : ויזכור ברית איתנים ויציל נפשותינו מן השעיות הרעות וינער ביצר הרע מן הנשואים ויחזן עלינו לפליטת עולמים : וימלא משאלותינו במדה טובה ישוע ורחמים : הכוונות ותפלות השייכים להוצאות ספר תורה בכר נתבאר ביום ב' וה' אך ההפרש שבניהם הוא זה

כוונת קריאת התורה צמחית דשנת הוא לעורר הארת יסוד אצל שהוא סוד התורה וסוף סתום נסוד אינו שהיה היכל אצל כמבואר צוחר לאמר חז"ל הוא סתום וסמיר צפיליה דנפיק מנייה דעציד ליקרים ודא אינו אצל ה' אצל : וכבר נודע דשנת חזון מתפשט יסוד אצל ויואל לחן מיסוד אינו ומתפשט עד יסוד ז"א ואורות אצל מתגלים צנח"י דז"א כי יסוד אינו מניע עד שלש ס"ת כנודע : ולכן אין מתגלים רק צנח"י דז"א אצל כנר נפסק יסוד אינו והוא סוד הוללח ס"ת צנ" וס' אחר תפלת עמידה שהוא סוד חזון דז"א ואז מתגלה אותו אור דיסוד אצל שהוא סוד התורה ומולחין אותו מן הסיכל סוד יסוד אינו שו"י יסוד אצל מיקוד אינו ומתגל צנח"י דז"א וכנגד הארת כס"י דז"א אלו קוראים לתורה ג' גברי כהן נגד לוי נגד כהן יסוד : כמ"ס כנר : אמנם עמם צננת אלו קוראים צמור ז' גברי הכוונה כי עמם צמחית דשנת כנר עלה הז"א צמח"י כס"י דאצל כמ"ס לציל צמחית העמידה ומורה : ואורז עולמות אצל הם מתגלים כל הז"א דז"א שהוא יורש מקומן והעולמות של אצל של ז"א כולם מתגלים וכנגד' אלו קוראין צמור ז' גברי נגד אולם ז"א דאצל המתגלים דז"א : אמנם אין גלוי האורות שוים צמחיתם רק כפי הגלוי שהיו מתגלים מחלצה צעת עמידה דז"א צמחיתם קודם שעלה ז"א לעולם וסוף כי גברי דז"א הם סמומים ואור כי הם יסוד אינו קומם אותם ואינם יכולי להתגלוי כלל וצמח"י מתגלים קלה כי יסוד אינו נפסק צנח"י ומתגלה קלה יסוד אצל צמח"י ומן ס"ת מתפשט הארתו למ"ג סתם הענפים דח"ת אך שבת"ת הוא נוטה תמיד כלפי מסד לכן מתפשט יומר הארת למסד מן גבורה ונגדם הם כהן נגד מסד לוי נגד גבורה ישראל נגד ח"ת והם ג"ס סג"ת דאצל המתקרי צמח"י דז"א אשר שעלי הז"א צמח"י דאצל ולכן כפי הארת של חמ"ת סך מערת

כוונת שבת

קבד

ומעלת' כפן יות' צמעל' מן לוי כי הארתו חמולה היל יותר ונגולה כחל ומעלת' השלישי יותר
 מנשינס כי הארת' הח'ט' סס עיקר בגלוי אחר נספסק סס יקוד לוי רביעי נגד נלס והול
 פחות צמעל' מן שלישי אף לשלכאורס נראס שכול יותר צמדריגס שסס כנר נספסק יקוד לוי
 והארת' יקוד אצא ונגולה סס ומאיר גס לשלכדריס שסס כ'ס אף זס איו כי כנר נודע שלי
 עד הול קאפסעטו ר"ל כי כ'ס דלוי מתפסעט צנ' קוים של זלז' ג'פ' קל נלס דלי צקו ימין
 דז"ל צנ"ס חת"כ רב"ס דסוד הי' צקו שמאל דז"ל צנ"ס צנ"ס וסיל קותמת' האורו' אצא צחוס
 ואין מואיר' אורו' אצא רק ונלד אחר של כ'ס דז"ל וסיל הארת' מועטת וצסס ג'כ צ' מדריגות
 כי הארת' אצא חמיס נועס לימין ולכן הנלס מואיר וותר מחור' אצל עב"ס כול פחות צמדריגס
 מן ג' חג"ס חמיסי נגד הול וסיל פחות מרביעי שכול נגד נלס חמיסי נגד יקוד וסיל וותר
 צמעל' מחולס כי סס אין סיס הסק מואינוס כלל שכול קיד יוסק סה' יתוס מואנו וסס
 אורות אצא מנגולס צלי סוס נוסך ולכן כרס הארז"ל סיס מוסדר להיות עולה צחור' דוקא שסי
 וכן ליח' צוירס צר' כרספסדו חמיר ליצא שלס סיס עולה צחורס חלס שסי וסביעי הול נגד
 עטרס יקוד דלצא ונו הארת' מועטת ונ"ל שסכ"ז סס יותר צמעל' מן ד' וס' כי סס אף קמקלס
 הארת' מועט' הול צגלי גמור צלי מוסך ולסי שסביעי הול נגד העטרס שסיל קוד הנלכות
 דז"ל שלעול' סיל צקוד נוקצא וקוד קטנות' לכן לשביעי ע"פ הסק מותר לקפול לשביעי
 אף אסס לו קטן ועסס אצאר כטוונס צקילור בהן חסד אצא מואיר צחכס דז"ל לוי
 גבורס דלצא מואיר צניס דז"ל שלוש' ח"ס דלצא מואיר דענת דז"ל רביעי' נלס דלצא
 מואיר צחק דז"ל חמישי' הול אצא מואיר צגבורס דז"ל ששי' יקוד אצא מואיר צח"ס דז"ל
 שביעי' עטרס יקוד אצא מואיר ציקוד ז"ל אצל דע וסכן כי כל וסס שאלו אונותס ססז"ל
 ורס מוקס אצא הכוונס רק מקומו וסעלמות' הכסאחר צוס מוקוס כי כמו שזס עליס לז"ל
 כך לריסס לז"ל לצלות' ג'כ להסיוס לו מוקוס פנוי אף העלמות' של א"ס שסיס מואיר צח"ס
 וקוס ללצא כסאר צמקומו ח"כ אחר שכולס צמקוס זס סז"ל וסעלמו' של אצא מתלכס צ'
 כרס הול מועס צמדריג' אצא צערך זס אצל לעולס אצא למעלס מן ז"ל וסונו מתלכס צו אצל
 כס"י שלו דז"ל אף ססס מתלכסין צכס"י דלימח' וסכיסס צז"ל סיינו ג'פ' של נלס דלז"ל
 צקו ימין דז"ל צנ"ס חת"כ רב"ס דסוד חז"ל צקו שמאל דז"ל צנ"ס צנ"ס ויקוד לוי הול
 קלר ונפססיוס צסליס ח"ס דז"ל אצל יקוד אצא הול ארוך ויוולד מיקוד לימח' עד שנתפסעט
 גס צכל יקוד ז"ל ועי"ז נעסס סז"ל שסיס רק צו"ק נעסס עסס צע"ס מן חג"ס שלו נעסס
 חצ"ד ומכס"י נעסס חג"ס וצסלס לו כס"י חססיס צקוד חוספס ח"כ רלס וסכן אחר מעלס
 סז"ל צמקוס קב"ס כס"י דלצא מואירס צסס סעלמות' של אצא וצחוסס מתפססיוס כס"י
 דלז"ל כס"י גמוריס דלז"ל ולס אורס מוקוס פנוי ולס"ז סדר כז' צכרי' סיוולס לחורס יס צסס
 צ' מדריגות צכל לי' כסדר כזס בהן מואיר צו חסד אצא ומואיר צכסמס דז"ל סיינו סעלמות'
 סכסאחר צמקומו וצמוכו מתלכס סרק עליון דכלס אור' לוי מואיר צו גבורס דלצא צניס דז"ל
 סיינו סעלמות' ככ"ל וצמוכו מתלכס סרק עליון דיקוד אצא ויקוד לימח' אף סכס"ס
 דענת דז"ל סיינו סעלמות' וצמוכו מתלכס סרק עליון דיקוד אצא ויקוד לימח' אף סכס"ס
 דלצא קטומוס כ"ז שכול מתלכס צכס"י דלז"ל לכן אין אנו חוסנין כג"ד ומחמולין ס'
 גברי מן סג"ס דז"ל שסס צסליס ח"ס כנר נספסק יקוד לימח' ומסס וליזך יולד וקוד אצא סקול
 קוד חורס ח"כ מתחמולין סז' גברי מן חג"ס וסס ז' גד חג"ס כס"י דז"ל שסס מואיר יקוד
 אצא סנקרל חורס וסול כסדר כזס בהן חסד דז"ל סז' מתלכס סרק חמיסי' דלצא
 לוי גבורס דז"ל סז' מתלכס סרק חמיסי' דלצא שלישי' ח"ס דז"ל סז' מתלכס סרק
 חמיסי' דיקוד דלצא רביעי' נלס דז"ל סז' מתלכס סרק מחמון דלצא חמישי' הול
 דז"ל סז' מתלכס סרק מחמון דלצא ששי' יקוד דז"ל סז' מתלכס סרק מחמון דיקוד אצא
 שביעי' עטרס יקוד ז"ל מתלכס עטרס יקוד דלצא ולכן לריך לכיוון לב' כוונת' סכ"ל
 לאור סעלמות' של אצא שירס סז"ל מקומו ילכס"י גמוריס דלצא המתלכסס צו

וסכן כ"ז:

יצויר יס לונס עסס אחר לוי גברי צסנת סהרי כנר צחצאר צכוונת' מורס סיכס שלוס קוד
 חוספוס קדוסס שסס שאורות יקוד אצא המתנגולס מוסך לקוד לימח' סס מואירס למעלס
 לסכ"ס ז"ל אף צחצאר שסס אורות אצא קטומוס מואירס ויורלס למעס לשרסס וצסנת
 אחר מעוליס למעס נעסס סכוסס סקורס ספרסס סנעסס ונן סיפול יקוד לימח' ומסמכניס סס
 האורות ומואיריס הארת' גדולס צכס"ס כס"ס ח"כ מואיריס כל סז"ל דז"ל ססס חג"ס כס"י
 מ"ש"א

כּוֹנֵנֶת שַׁבָּת

מש"כ צחול שאינם מאירים רק צנה"י דז"א לכן צחול עולים לחורה רק ג' נצרי נגד כה"י דז"א משא"כ צחול שאינם מאירים רק צנה"י דז"א לכן צחול עולים לחורה רק ג' נצרי נגד כה"י דז"א שמאירים צו בארץ יסוד אצל הנקרא חורה משא"כ צנצת שמאירים כל הו' לכן כס"ז נצרי והנה גם לטעם זה שלישי עדיף מן צ' ראשונים כי הכסן הוא נגד חסד דז"א ושם יש רק אותן אורות שמזרו למעלה וכן בלי והכסן גדול מלי כי בחסד יש אור גדול יותר מן הגבורה אצל צה"ת זולת אוחס' אורות שעלו במלך שיש צה"ת ומאירים צו כניס יש עוד גלי אור יסוד שמחגלה צו צקיום יסוד אימ' ורציעי וחמישי שהם נגד כ"ה דז"א שם הארה מועטת רק מה שמאירים החסד' דרך הנקבים צנפרסה ונראים כמו הארה הכובצים צבול כך הסוכה שליך שפירא צו הכובצים דרך הסכך : ושם גלי מכלם שזולת אוחס' אור שיויר אליז דרך קצי הפרסה עוד יש צו אור גדול ששם הוא גלי היסוד של אצל שממנו יורד עיקר האור . משא"כ למעלה האור של יסוד אצל הוא שנוקע דרך דושני יסוד אצל שאינו גדול כ"כ . והכן כ"ז :

בשהש"ן ומחל לקרוז צחורס לרייזן לשמוע הצרכי' חיי העולה לתורה שיננה עליו אע"פ ואח"כ אזני כל בעם אל הש"ץ לשמוע ממנו כל הפרשה ולרדך להיות חומש סתות הפרשה לפניו ויכוון מלה שצלה מה שבש"ץ קורא כי זולת החומש א"ל להבין מלה צמלה ע"פ מן הש"ץ - אצל לא יסייע להש"ץ כי צביו' מסייע לו לא ישמע המלה היטב מן הש"ץ רק יכוון במחשבתו כל מלה ומלה צחומש מה שבש"ץ אומר - והש"ץ לא יוליא מפיו שום חיצה צע"פ רק מן הס"ת כי דברים שנכתב א"ל יכול לאוורס צע"פ :

אח"כ קוראים בצורה עודף, למעטיר ובקטורה הספורה לדרך כל אחד לקרוא אותה הספורה בעצמו ממרח הספר ואינו יולא צמיעתו מפי הקורא ולדרך לשמוע הצרכות מפי הקור' ולענו' אחריה' אמן - וכוונ' המעטיר שהוא נגד נוק' דו"ל שמקצלת אותה הארס מיסוד אלה מנה"י ד"ל וזהו כוונת צרכה ראשונה שקודם הספורה כזה :

ברוך יסוד לוי! אתה מסד יהוה מ"ם אלהיו צינע מלך העולם אשר בחר מ"ם ולנצח
 סמללים בנביאים צ"ס טובים נקד' טונים ורצה בדבריהם מסד' יסוד לנצח
 הנאמרים באמת סמללים צימוד לוי! ברוך אתה יהוה הבורח בתורה מ"ם ובכשנה
 יסוד לוי! עבדו וכישראל עמו ובנביאי מ"ם האמת לוי! וצדק מל' מקנל' מ"ס :
 ד' ברכות שאחר ההפטורה הם נגד ד' אותיות אדני המקבלים מן ד' אותיות
 הוי"ה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר והעושה המדבר והמקיים שכל דבריו אמת וצדק : נאמן אתה הוא יהוה אלהינו ונאמנים דבריו ודבר אחד מדבריו אחור לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן ורחמן אתה : ברוך אתה יהוה האל הנאמן בכל דבריו רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלוכת נפש תושיע כמהרה בימינו : ברוך אתה יהוה משמח ציון בכניה :

שמיני יהיה אלהינו באלהינו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך במהרה
יבא ויגל לבנו על כסאו לא ישב זו ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו
כי בשם קדשך נשבעת לו שלא תכבה נרו לעולם ועד. בריך אתה יהוה מגן דוד :
על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה : לפסח (ועל יום
חג המצות הזה : לשבועות (ועל יום חג השבועות הזה) לסוכות (ועל יום
חג הסוכות הזה : לשמיני עצרת (ועל יום שמיני עצרת החג הזה) שנתת לנו
יהוה אלהינו לקדושה ולמנוחה (לששון ולשמחה) לכבוד ולתפארת : על הכל
יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך כפי כל חי חמיד לעולם
ועד : ברוך אתה יהוה מקדש השבת (וישראל והזמנים) :

לראש השנה : על התורה ועל העבודה ועל הנביאים (ועל יום השבת הזה) ועל
יום הזכרון הזה שנתת לנו יהוה לזכור ולמנוח לזכור ולתפאר:
על הכל יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך כפי כל חי
תמיד לעולם ועד : וברוך מלכנו אמת וקיים לעד : ברוך אתה מלך על
כל הארץ מקדש (השבת) וישראל ויום הזכרון :
ליום הביפורים : על התורה ועל העבודה ועל הנביאים (ועל יום השבת הזה)
ועל

ועל יום הכפורים הזה שנתת לנו יהוה אלהינו לקדושה ולמנוחה לכבוד ולחפארי על הכל יהוה אלהינו אנו מודים לך ומכריזים אותך יתברך שמך בפי כל חי חמיר לעולם ועד ודברך מלכנו אמת וקיים לעד ברוך אתה יהוה מלך מוחל ופולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר אשמתנו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש (השבת) וישראל ויום הכפורים :

יְקוֹם פִּירְקָן מִן שְׁמִיָּא חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיִּי
אֲרִיבִי וּמִזֻּגִי רוּיְחִי וְסִיעֵתָא דְשְׁמִיָּא וּבְרִיּוֹת
גּוּפָא וְנִהוּרָא מַעֲלִיָּא : זֶרְעָא חַיָּא וְקִיּוּמָא זֶרְעָא
דִּי לֹא יִפְסוּק וְדִי לֹא יִבְטוּל מִפְתָּגְמִי אֹרִיּוּתָא
לְמַרְנָן וְרַבְנָן חֲבוּרָתָא קְדִישָׁתָא דִּי בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל
וְדִי בְּבָבֶל לְרִישֵׁי פְלָא וְלְרִישֵׁי גִלּוּתָא וְלְרִישֵׁי
מַתִּיבְתָּא וְקִדְיָנִי דְבָבָא : לְכָל תַּלְמִידֵהוֹן וְלְכָל
תַּלְמִידֵי תַּלְמִידֵיהוֹן וְלְכָל מֵאן דְּעַסְקִין בְּאַוּרִיּוּתָא :
מַלְכָּא דְּעֵלְמָא יְבָרַךְ יִתְהוֹן וְפִישׁ חַיִּיהוֹן וְיִסְגִּי
יּוֹמִיָּהוֹן וְיִתֵּן אֲרַכָּא לְשִׁנְיָהוֹן וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתַּזְכְּבוּן
מִכָּל-עָקָא וּמִכָּל-מַרְעִין בִּישׁוּן מִרְזַן דִּי בְּשְׁמִיָּא יְהֵא
בְּסַעֲדָהוֹן כָּל-זֶמֶן וְעֵידָן וְנֵאמַר אֱמֵן :

יְקוֹם פִּירְקָן מִן שְׁמִיָּא חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיִּי
אֲרִיבִי וּמִזֻּגִי רוּיְחִי וְסִיעֵתָא דְשְׁמִיָּא
וּבְרִיּוֹת גּוּפָא וְנִהוּרָא מַעֲלִיָּא זֶרְעָא חַיָּא וְקִיּוּמָא זֶרְעָא דִּי לֹא יִפְסוּק וְדִי לֹא יִבְטוּל
מִפְתָּגְמִי אֹרִיּוּתָא : לְכָל קְהָלָא קְדִישָׁא דְרִין רַבְרְבָאֵי עִם זַעֲרִיָּא מְפֻלָּא וְנִשְׂאֵי מַלְכָּא
דְּעֵלְמָא יְבָרַךְ יִתְכּוֹן וְפִישׁ חַיִּיהוֹן וְיִסְגִּי יּוֹמִיָּהוֹן וְיִתֵּן אֲרַכָּא לְשִׁנְיָהוֹן וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתַּזְכְּבוּן
מִכָּל-עָקָא וּמִכָּל-מַרְעִין בִּישׁוּן מִרְזַן דִּי בְּשְׁמִיָּא יְהֵא בְּסַעֲדָהוֹן כָּל-זֶמֶן וְעֵידָן וְנֵאמַר
אֱמֵן :

מי שבירך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל הקהל הקודש הזה עם כל קהלות הקודש הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם ומי שמהרים בתי בנסיות לחפלי ומי שבאים בתוכם להחפיל ומי שנותנים נד למאור ויין לקידוש ולהברלה ופת לאורחים וצדקה לעניים וכל מי שעוסקים בצרכי צבורם באמונה הקדוש ברוך הוא ישלם שבתם ויסי' בהם כל מהלה וירפא לכל גופי ויטלח לכל עונם וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן :

לחולה מי שבירך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא ירפא את החולה פכ"פ בעביר שפכ"פ נדר מתנה בעבורו בשכר זה הקב"ה ימלא רחמים עליו להחלימו ולרפאותו ולהחיותו וישלח לו מהרה רפואה שלימה מן השמים כרמ"ח איבריו ושס"ז גידיו בתוך שאר חולי ישראל רפואת הנפש ורפואת הגוף (בשבת) שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבא השת' בעגלא ובזמן קריב ונאמר אמן :

כוונת שבת

כשנצרכין הסודש ששעה שסמון אומר מי ששעה נסים וכו' יאמרו הקטל ימי רלון :
 יהי רצון מלפניך יהיה אלהינו ואלהי אבותינו שכל טפה וטפה קרי שיצא ממני
 לבטלה ומכל ישראל בכלל ופרט שלא במקום מצוה בין באונס בין ברצון
 והנשמות דאולין ערטלאין הנפזרים בין הנגים ועל ידי זה חרב עירנו ושמש בית
 הקדשנו וגלה יקרנו ונטל בכור מבית חיינו תפליטם הקליפות כל הניצוצות
 הקדושים שבלעום ותחזור ותקבצם בקדושה שנית וקרב פזרנו מכן הנגים
 ונפיצותינו כנס מירבתי ארץ ויקיים בנו מקרא שכתוב ושב ה' אלהיך את שבותך
 ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה אם יהיה נרחך
 בקצח השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך ויקיים בנו מקרא שכתוב
 באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם ככה שם הקדוש הוא
 ב"מ ובשם הקדוש הזה חב"ו היוצא מפסוק ח"ל כל"ע
 ויקראנו שתחזירם למקום קדושה ויגאלנו גאולת עולם לחבר את האהל להיות
 אחד אמן :

ר"ת שמן צל"ת ז"ש זי"ט וי"ט כחן כ"ח מינוח

מי שעשה נסים לאבותינו וגאל אותם מעבדות לחרות הוא יגאל אותנו ויקבץ
 נדחנו מארבע בנות הארץ חברים כל ישראל ונאמר אמן :
 דאש חדש פ' ביום פ' הכא אלינו לטובה :

יתרשמו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל כל עמו בית ישראל : למזבה ולכרבה : לששון
 ולשמחה : לישועה ולחמה . לפרנסה ולכלכלה : לחיים ולשלום : לשמיעות
 טובות . ולבשורות טובות . ולגשמים בעיתם . ולפזוזה שלימה . ולגאולה קרובה
 ונאמר אמן :

כשנצרכין הסודש אין אומרים אז נרמזים רק כשנצרכין ר"ת פין לו אומרים אומר :
 אב הרחמים שוכן מרומים ברחמי העצמים הוא יפקוד ברחמי ההסיד' והישרי
 והתמימים קהלות הקודש שמסרו נפשם על קדושת השם הנאהבים והנעימים
 בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו ומאריזות גברו לעשות רצון קונם וחפץ
 צורם . יזכרם אלהינו לטובה עם שאר צדיקי עולם . ויגוס בימינו לעינינו נקמה
 דם עבדיו השפוך . ככתוב בתורת משה איש האלהים הרנינו גוים עמו כי די
 עבדיו יקום ונקם ישיב לצדיו וכפר ארמתו עמו : ועל ידי עבדך הנביאים כתוב
 לאמר ונקתי דמם לא נקתי ויהיה שוכן בציון . ובכתבי הקודש נאמר למה יאמרו
 הגוים איה גא אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדך השפוך . ואומר כי
 דורש דמים אותם זכר לא שכח צעקת עניים . ואומר ידן בגוים מלא גווית
 מהן ראש על ארץ רכה . מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש :
 אשרי יהללו . מזמור לרוד הבולח וכו' קדיש כדלעיל :

כוונת

תפלת מוסף הוא לצורך עליית ז"א כי יום שבת סגל לזרנו אך שאננו זה גם
 סגולת עולם עמו כבוד שאננו אשמו עולם עמו וכו' : והנה צעמידים דלמס עולם
 סו"א כל ג"ר דלמס סו"א דלמס וזו ירם עקומו של אבא עומס : והקוף עולם נגד כל
 ג"מ דל"י סיינו נה"י דל"י ואז נמוסף עוד סגולת נמוק וקרי א"ל סו"א רק סס א"ל סו"א
 נולד סכוא גני' סק"ק ועס סו"א גני' דל"י : וזה דרך לכוון צלמך לילסינו ואלסינו א"צותינו
 ר"לס "מנוסחתינו גני' ע"ס דל"י סכוא זס השם ערס סקנח ערס לפי סיורסס כל עקוס ז"ל
 ססיכ צכול עס ג"מ דל"י סמחלצסיס צו"א : ועכר נודע סזו"א עקיר אל סו"א ועסס סקנחס
 גקומו קנכס סמו ח"ס סכאמר דודו וסעסס נך סס כעס סגולס : וצמורס סעמידו סזו"א עולס
 צככר סכנל סכוא צגרוך דל"א סונוקו : מדלנכ ועול' צי מדרינו ימד כי צלמס סימי עמידס
 צכ"י דל"י ועסס מדלנכ סכנ"ס דל"י וסולס צכ"ד דל"י ח"ס סוספוי קדוסי סכנ"ס כי
 סול אין עלי רק מדרי' צמר נודרנכ ועסס סיס מדלנכ מדרנכ א' סכוא סג"ס דל"י וסולס
 סכ"ד . וזכו ססולסס סוללכסס איה עקוס כבודו לסערינו . כי לפי סכנחס סס סוכריס
 שהנומכא

כוונת שבת

קמו

כַּנִּיקְבָּא שְׁנָק' וְקוֹס כְּזוֹד וְ עַלְמָה רַק מַדְרַגָּה אֶחָד וְכוּן שְׂרֹאִים שְׁאִינוּ כֵן שׂוֹאִים אִים וְקוֹס
כְּזוֹדוֹ לִסְעָרִיו וְאִיִּים רוֹמֵז לִגֵּר' אִי דַעַת י' סַמָּה ה' צִינָה שְׁעַלְמָה עַד גִּי'ר דְּלִי וְזִכֵּן לֵל
כִּי צִלְיוֹ לִרְעוּז עַל דִּלְיוֹ הַכִּיל וְחִסּוֹף כֵּס עוֹד הַסָּרָה שֶׁסֶם כוִיִּים נַחֲמָלָה גִּי'כ צִלְפִּיָּין סָסוֹל
שֶׁס מִיָּה הַמַּאֲדִיר צוֹלָא וְאִז אִלֵּל כוִיִּים צִמְלִי צִי' וְקוִיִּים כְּזוֹדוֹ עִם וְי' שֶׁל לִסְעָרִיו הַמַּשְׁלִים
לַמִּנִּין :

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלֶלְךָ .

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶזְרֵינוּ גּוֹמֵל חֲסָדִים שׂוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֵּל וְזֶכֶר חֲסָדֵי אֲבוֹת
וּמִבְּיֵא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה :

בַּעֲשִׂיַת זְכוּרֵנוּ מִלֵּךְ עֲזוּר וּמוֹשָׁעֵנוּ וּמִן . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ מִגֵּן אֲבֹרָהֶם . א יְיָהּ דַּמְרַגְלָה

עַתָּה עוֹלָם הַזֶּה חֲכָמָה דִּלִּים בַּחֲכָמָה דַּלָּצָה עִי' אִי דַלְהִיִּים יִסֵּר וְהוִיִּים דַּמְרַגְלָה :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה וְרַב לְהוֹשִׁיעַ . מְשִׁיב רֹרוֹם וּמְזִירֵד הַשֶּׁל
בְּחוֹרָה וּמְזִירֵד הַגִּשִּׁים מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נִפְלָאִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַחֲיֵר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמֻנָתוֹ לִישׁוּנֵי עֵפֶר מִי כְּמוֹךְ בַּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי דוֹמָה
לָךְ מִלֵּךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמַצְטִיחַ וְשׂוֹעֵה .

(בַּעֲשִׂיַת עִי כְּמוֹךְ) וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ מְחַיֶּה הַמֵּתִים .
ה יְיָהּ דַּמְרַגְלָה

עַתָּה עוֹלָם הַכִּיכָה דוֹלָא צִינָה דַּלָּצָה עִי' ה' דַּלְהִיִּים יִסֵּר וְהוִיִּים צִנִּיקוֹד חֲלָסִים דַּמְרַגְלָה :

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקוֹדְשִׁים בְּכָל יוֹם יִחַלְלוּךָ סֵלָה . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ
(בַּעֲשִׂיַת סוֹמֵךְ הַקְדָּשׁ) י' מַצְפִּין דַּמְרַגְלָה

עַתָּה עוֹלָם דַּעַת דוֹלָא צִדְעָה דַּלָּצָה עִי' דַּלְהִיִּים יִסֵּר וְנַחֲמָלָה דַּמְרַגְלָה :

תִּכְנֶנָּה (ג"א תִּכְנֶנָּה) שְׁבֶת רְצִית קְרִבְנוּתִיהָ צוֹיַת
פְּרוֹשִׁיָּה עִם סְדוּרֵי גִסְכִּיהָ מַעֲנִיָּה לְעוֹלָם
כְּבוֹד יִגְהָלוּ : מַשְׁעִמִּיהָ חַיִּים זָכוּ וְגַם הָאוֹהֲבִים
רַבְרִיָּה גְדוּלָּה בָּחֲרוּ : אִז "מִסִּינִי" נִצְטָו "צוּרֵי
"פְּעֻלָּה" כְּרָאוּי : וְתַצּוּנוֹ יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב
בְּהָ קְרִבֵּן מוֹסֵף שְׁבֶת כְּרָאוּי : יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂתַעֲדֵינוּ בְּשִׂמְחָה
לְאַרְצֵנוּ וְתַמְעֵנוּ בְּגִבּוֹדֵנוּ וְשֶׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֵת
קְרִבְנוֹת חוֹבֹתֵינוּ תְּמִידִין בְּסִדְרָן וּמוֹסְפִין בְּהַלְכָתָן
וְאֵת מִיֶּסֶף יוֹם הַשְּׁבֶת הַזֶּה גַּעֲשֵׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שְׁבֶתְכֶם עֲלֵינוּ
בַּתּוֹרָתְךָ

כוונת שבת **בתורתך על ידי משה עבדך מפי בבודך** **באמור :**

זה מוסד ע"ס חסד"ק עם איתיות מנלס"ך לפי שעתה כבר עלה ה"א עד אריך ומקבל ממנו כספי' זלי אלמעי ולריך הוא קוד זיכס במקורי' כנודע שבו האיתיות מיוסדי' דרך חסד"ק כמ"ס זה באריכו' צמזורי סנה"ע וגם יש צו איתיות מנלס"ך אך סכס ממוחקים סס :

הנה באשר סעלה ה"א בכל קימת אלס א"כ יסוד ז"א עתס צמקוס יסוד אלס . ונחוסק לו סלרס גדולה ונקי' מוסק . כי יסוד הוא סוד יוסק ככולל ו' סויו"ס צמזו' . ולסל סוד מ"ס סמוסס כמ"ס צמזורי סנה"ע ומחלף י' של י"וסק סכוס י' צעירס רומז ליסוד ז"א אלס צל"ס ז"ס הוא מ' סוד יסוד אלס ונעסס מן יוסק מוסק :

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סולת מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת שבת בשבתי על עולת התמיד ונסכה :

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקרשי שביעי כולם ישבעו ויתענגו מטיבך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמות ימים אותו קראת זכר למעשה כראשית . (ויכון באות צ' של שקוציית)

עתה נחוסק סלרס צמקסל וקמס סס מדס סכוס א"ל צמזוי' וסויו"ס פסוי' וסוס צגוי' רי"א סכוס כרמז צר"ס של א"לסיו ואלסי אלסויו רל' צמנוסמיו ע"ס צגוי' רי"א :

„אלהינו „ואלהי „אבותינו „רצה „במנוחתינו קדשינו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטיבך ושמחנו בישועתך וטהרו לבנו לעבדך באמת והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך ויניחו בו ישראל מקרשי שמך ברוך אתה יהוה מקדש השבת :

ה' דלסיו"ס סיינו כי אסרוסס דלסיו"ס י"ה אדני' דמרגלס :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר ביתך ואישי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך . ותחננה עינינו בשוכך לציון ברחמים : ברוך אתה יהוה המחזיר שבינתו לציון :

י' דיה"ו אל דמרגלס :

עסס עולס סמסס דמוק' צלסס דלימל ע"י י' דיה"ו ואל' דמרגלס :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד : צור חיינו מן ישענו אתה הוא לדור ודור . נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו המופקדות לך ועל נסיד שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת : ערב ובקר וצהרים : הטיב כי לא כלו רהמך והמרהם כי לא חמו חסדיך מעולם קיונו לך :

ועל כולם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד : (צעסיו"ס וכסויז) וכל החיים יודוך סלה כאמת ויהללו את שמך הגדול כאמת לעולם כי טוב האל ישועתינו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך אתה יהוה הטיב שמך ולך נאה להודות : ה' דיה"ו אלהים דמרגלס :

עסס עילס זיכס דמוקסל צכוד דלימל ע"י כי דיה"ו ואלסיו דמרגלס :

ברכת כהנים אלהינו ואלהי אבותינו ברכינו בברכה שים שלום טיבה וברכה חן וחסד ורחמים וחיים ושלום עלינו ועל כל ישראל עמך ברמנו אכינו כולנו כאחד כאור פניך כי כאור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת תורת חיים ואהבת הסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטיב כעניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך (צעסיו"ס כספר) ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום

י' דיה"ו בצפין דמרגלס . עסס עולס דעמ דמוקסל ציכוד לימל . ע"י י' דיה"ו ומנלס"ך דמרגלס א"כס כלור

כוונת מוסק ג' צרכוס רלסונוס אלו סחוריס לעורר ג' מוסין דז"א לקצל סססע מן סנ"ס דלריך זלי אלמעי לפי סככר עלס צמקוס אלו"ס סעמידסס צמנ"ס דל"א . וצמזוסס דסזרס עולס סז"א עד סככר דלו"א וע"י סוס מקצל סלרס סככר . וסנוקסל עולס צקדוסס

נקדוּסָה נ' מדרגות יחד סיניו חג'ה וסג'ד דליי'ה יל'ה כיה עופדת חלל ז'ל'ה שיה נשום ואל'ה
ססיל מלג'ה כהג'ה דליי'ה ועולה עד סג'ד עכ'ז חלו ערמונים חלס'ה צג'ה קדוּשָׁה ע"י דלוג .
וצג'ה נרכות ספרות סנוקס'ה עקבלת סמוח'ה צ"ה מלד'ך כמו סז'ל :

כתר ז'ל'ה עולה נכסר דלוי'ה ועקבל סכס' ע"י ח'ל'ה ססס מלל'ס לכתר עליון
יתנו לך יהוה אלהינו מלאכים המוני מעלה עם עמך ישראל (לספלות
סנוקס'ה צג'ה דליי'ה) קביצי יחד כולם לך ישלשו כדבר סמור על יד
(סכס'ה דנוק' רי' צינ'ה נגנור'ה דעס צג'ה יסור) נביאך וקרא זה אל זה ואמר
קדוּשָׁה קדוּשָׁה יהוה (וה'ה דז'ל'ה מלל'ס כל סמלס'ה סנקר'ה נכד וי) צבאות
מלא כל הארץ כבודו . (מלס'ה מלל'ס לכל סמלס'ה) כבודו מלא עולם משרתיו
עוֹלָמִים (ד' ס' צי) זה לזה איה מ"ק'ים כבדו להע"רצו לעומס'ה ברוך יאמרו
(ח'ל'ה מלס'ה ז'ל'ה דליי'ה ז'ל'ה סול נכסר) ברוך כבוד יהוה סמקומו : סמקומו
(ומס'ה יפ'ה נרס'ה) הוא יפ'ה ברחמים ויחון עם סמיח'ה שמו ערב ובוקר ככל
יום תמיד פעמים כאהבה שמע אומרים . (תביון לקבל תוספות נשמה מדכורא
לדך למסר נפשו על קדוּסָה שמו לגדך זונ'ה) שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד
(לדך סכס'ה) אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא (ליי'ה ז'ל'ה מלס'ה) מלכנו הוא
מושיענו והוא ישמיענו (מלס'ה ז'ל'ה) ברחמינו שנית לעיני כל חי להיות לכם
לאלהים אני יהוה אלהיכם :

בבר סססר סנקדוּשָׁה דחיה סז'ל'ה יורס-מקוס סכס'ה צעלנו וסעלנו'ה סל סכס'ה מלד'ך צו ככל
י"ס סלו ומקבל סלס'ה מן עלמוס'ה ח'ל'ה צלי סלעני' סך סכס'ה סלו סול מקבל ע"י ח'ל'ה
סכו כסר יתנו לך יהוה אלהינו ססס סוד ח'ל'ה כנדי' וסנוק' עולה צי מדרגו' יחד מן כס'ה
דליי' עד סג'ד דליי' ויורס'ה נ"כ מוקמה מונס' סך עכ"ז חלו מדרג'ה לעלות סג'ה דליי' צג'ה
קדוּסָה וסמלל'ס תסס'ה וסולל'ס ח'ה מוקס'ה ככדו . ונרנו צג'ה סוד סג'ד ח' דעס י"ס
סז'ה וקס'ה סס מוס ססכ'ה ח'ל'ה צעלנו וסז'ה סז'ה מוק'ס ככדו' עס ו' סל לסעריל'ו
ססול נוסף על סס'ה וסול לסון זכר לפי סקס'ה סס ז'ל'ה עלמו'ה וסלומ'ה צדך ככד כו'
סז'ה מנצרכ'ס מסכס'ה סססר צמקומו סל ח'ל'ה סידס'ה מוקוס'ה מונס'ה . ומס'ה יספע לסססו'ס
סס סלמר מוקומו יפ'ה נרס'ה . ולדך לכוון צג'ה סלכ'ך ליון דלור ודור סול סללו ססנוקס'ה
סללו מונס'ה סוד צסו'ה עמו'ה : מלס'ה ז'ל'ה

וברברי קרשך כתוב לסמר : ימלך יהוה לעולם "אלהיך" ציון "לדור" ודור הללויה
לדור ודור וכו' : תכנת שבת בו ; אין קדוּשָׁה בו :

חשיר שהלויס היו אומרים בבית המקדש ביום הראשון היו אומרים ליהוה
הארץ ומלואה תכל ויושבי בה בשני היו אומרים גדול יהוה ומהלל
מאור בעיר אלהינו הר קדשו בשלישי היו אומרים אלהים נצב בעדת אל
בקרב אלהים ישובו ברביעי היו אומרים אל גקמות יהוה אל גקבות הופיע
בחמישי היו אומרים הרנינו לאלהים עינו הריעו לאלהי יעקב בששי היו אומרי'
יהוה מלך גאות לבש יהוה עז התאזר אף תבין תכל כל תמוט'ה בשבת
היו אומרים מזמור שיר ליום השבת מזמור שיר לעתיד לבא ליום שכלו שבת
ומנוחה לחי עולמים . אח"כ תנא דכי אליהו . אמר רבי אלעזר ברכו בו
עלינו בו :

שיר הכבוד

אֲנֵנוּ יְמִירוֹת וְיִשְׁרִים אֲעֲרוֹג כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תִּעְרֹג :

נַפְשִׁי חִכְרָה בְּצֵל יִדְךָ . לִדְעַת כֹּל רֵז בּוֹדֶךָ :
כִּדְּי בִּרְבִי כִּכְבוֹדֶךָ הִמָּה לִפִּי אֶל דֹּדֶךָ

על כן ארבר בך גבכרות : ושכך אכבר בשירי ידירות :
אֲסַפְּרָה בְּבוֹדֶךָ וְלֹא רֵאִיתִיךָ . אֲבַמָּה אֲבַמָּה וְלֹא יִדְעִיתִיךָ :

ביד נביאך בסוד עברך : דמית חדר כבוד הודך :

שחרית של שבת

גדולתך וגבורתך. בנו תתקף בעינתך :

דמו איתך ולא כפי ישך : וישוּך רפי מעשיך .
המשייך ברוך חיונות . הנך אחר בכל דמיונות :

ויחזו בך זמנה ובחרות : ושער ראשך בשיבה ושחרות :
זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב באיש מלחמות ידיו לו רב :

הבש כובע ישועה בראשו הישועה לו ימינו ורוע קדשו :
מללי אורות ראשו נמא . קוצותיו רסיסי גילה :

יתפאר בי כי חפץ בי . והוא יהיה לי לעטרת צבי ;
פתם פהור פז דמות ראשו וחק על מצח פבור שם קדשו :

לחן ולכבוד צבי תפארה אונתו לו עטרה עטרה :
מחלפות אשו כבימי בחרות . קוצותיו תלפלים שהורות :

נוה הצדק צבי תפארתו יעלה נא על ראש שמחתו :
סגולתו הנה נא בידו עמרת : וצניף מלכה צבי תפארת :

עמיסים נשאת עטרת ענדם : מאשר יקרו בעיניו כבדם :
פארו עזי ופארי עליו . וקרב אלי בקראי אציו :

צח ואדום ולבושו אדום : פורה בדרכו כבואו מאדום :
קשר תפילין הראה לעניו . תמינת יהוה לגד עניו :

רוצה יהוה בצמו עניים יפאר : יושב תהרות בס לרחפאר :
ראש דברך אמת קורא מראש . דוד ודוד עם דירשיך דרוש :

שית המון שירי נא אליך : ורנתי תקרב אליך :
תהלתי התי קראיך עמרת : ונפדתי תבון קשורת :

חיקר שירת רש בעיניך : כשיר יושר על קרבניך :
ברבתי תעלה קראש משפיר . מחולל ומגיד צדיק בפיר :

וברבתי תנענע לי ראש . ואותה קח לך כבשמים ראש :
יערב נא שיתך עיך בן גפשי תערוג אציק :

לך ה' הגדולה רבו . אחר גמר התפלה חלמר שנת שלום בקול רם :

בבואך מנכ"כ לזימן חלמר שנת שלום ותעמוד אלל הסולמן ערוך כמו זליל שנת ותאמר
אחיקנו סעודתא חזותא שלימותא דא חסיו סעודתא דעתיקא קדישא חס"כ חקיק
כשלמן דרך ימין ותכוון להמשיך אור עתיק לז"א מנכ"כ דלצא שעלי שם חס"כ . כי זלילת היסוד
עליית הנוקדא ויסוד כוונת הכקפה לאור עתיק חס"כ . ועמך ציוס עליית חס"כ שתיקר העליה
נק' ע"ש סכוד סוד יוס סכ"ז . לכן גם כוונת הכקפה לז"א חס"כ חקק צידק צ' אגודו' דקס צ' צ'
ידיו ותסדרם יחד א' נגד סכוד וא' נגד סעור . וחריט חס"כ צכס צכרס ותקיק הסולמן פעס צ'
לכחשיך אור העתיק לז"א מנכ"כ דלצא שעלה חס"כ . אלל נגד חס"כ חס"כ לכקיק . כי זס צא
שלא ע"י מעשינו וכוונתנו כמו זליל שנת . וכנס צכספס ראשונה חכוון לג' חיו"ת ונוקדי'
צמירק שורק חולפוס חס"כ סוד נכ"י . ונכקפס צ' ונכקפס צכסול שנת חס"כ סכס נקוד' חס"כ
ותאמר זכור וסמור דצדור א' נאמרו . חס"כ חלמר וסמור כו' כי סמור כוא עמך לילס .
ולכלול מדת לילס ציוס . חס"כ חקק ככוס עם יין מן צ' ידים וחולמין לז' ידיך ותחזוג סיון
צמים ותקדש טל ככוס צכרס צורא פרי הבסן . וכוא נקרא קידושא רצא :

כוונת קידושא רצא דשנת צמסרית . צכס כרצ כר"א הלוי ז"ל צכס כרצ הכרז"ל כוא כי
צכרס טל ככוס יס צו כ' חיונות וכס נגד ט' יודי"ן שיש צדי מולאי ע"צ ס"ג מ"ס
צ"ן . וכנס צכסחך ככוס צמטי ידיך וחש"ס חס"כ נגד כס"ס חכוון צג' ידים יד הגדולה יד
כחוקס יד רמ"ה . סכס מ"צ . וכס נגד חס"כ העעליס חס"כ הנוקדא סכוד סוד כוס טל צכרס
כנודע . חס"כ חסיר סכמאל ויסאר ככוס צמיון ותכוון כי י"ד ימין כוא סוד ט' יודי"ן ככ"ל
ועוד כי יודי"ן שיש צג' מולאי חס"כ סס י"ד יודי"ן ז"ס י"ד ימין . סוד חסכדיס וכי"ן
צככוס כוא סוד חלרס ע' חסותיס שיש צדי מולאי חס"כ וג' מולאי חס"כ כמנין י"ן . וכס
סוד

קוד המסדים שצנצורות. וציגת היין צמים הם קוד הכי יודיין הכל שם קוד חסדי שצמסדיי הממונים את היין וסנה י"ד יודיין צגי ק"ם קוד אוחיות העלוי של קס"א שהוא ק"ם וי"ן עם מ"ם צגי קס"א ותכוון להמשיך הארת העלוי שהוא ק"ם ותמנר עם שם ס"ב שיש צמס דבינה וסוף קוד צל"ר עליון ס"ב וק"ם צגי צל"ר. ותכוון להמשיך לצל"ר תחתון שהוא צמלי כוס של צרכה שיש שם צ"ן ואסייה להסיין צגי קס"א וצ"ן צגי צל"ר. וז"ס קדושה רצ"א אוחיות צל"ר ע"כ :

והנה הרמז ז"ל כחז שקיבל מרבו הארז"ל דרך אחר וסוף קוד קדושה רצ"א. כי כבר נודע שצלי שבת היה כל העליות רק לנוקבא דל"י וכל הפרלופים שם למעלה עדיין לא היה להם שום עלייה וסכונם היו צקידות להמשיך המומין לנוקבא עז"א ונקרא קדושה זוטא. אצל עתה ציום שבת צשהרית היו עליה לכל הפרלופים עד יסוד אדם קדמון. כי עד שם עליו הע"ק. וכבר נוד' כי ע"ק נחמקן צג' רישין שם רישא דלאן רישא. ורישא דלא ידע ורישא דלא אחידע. ונחמקין ע"ג טפין שידרו מייסוד א"ק דליון ג' טפין דלזודיקו ונוסחא עלאה צרזא דקנולתא וסם קוד ג' יודיין וכל יוד י"ס צו עלוי שהוא ו"ד וסוף קוד ה' כ"א חשים היו צד' סוף ה' הרי י"ס הרי ג"פ י"ס ונמקס גזום זה לריך להמשיך הארת המומין דרך המדרגות לז"א ולכן נקרא קדושה רצ"א. והנה צקידות ליל שצי' ציארנו שר"י לכוון צג"ס י"ס צמליו יודיין אצל עתה לריך לכוון צג"ס י"ס צסהיין ואף שם צסהיין הם יותר צמעלה מן אוחס שצידיון כי אוחס שצידיון דליל שבת הם קוד הארת ג"ר דל"א. אצל אלו דסהיין שציום הם הארת ג"ר דע"ק ששל שמו נקרא סעודה זו סעודתא דע"ק. ותכוון כי ג"פ י"ס צסהיין יו"ד כ"ס צגי מ"ם וסם קוד ט' יודיין שצד' מלואי הו"ם ותכוון להמשיך לטי אוחיות שיש צסם צ"ן כוס של צרכה שיש צרכה זו ט' חיצות וסם ט' יודיין צגי מ"ם. הם קוד ג"פ י"ס צמליו הסיין עם י"ן שצכום סוף קס"א שם אסייה צידיון ותמנר עם שם ס"ב סוף צל"ר וסוף קוד קדושה רצ"א אוחיות צל"ר. ותכוון בכל זה ותצרך על הכוס :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

ותכוון לג"פ י"ס כנ"ל אח"כ ונמנר לדוד ה' רועי כו' ותכוון צר"ת של ג' חיצות ה' לאורך ימים יל"י שם קדום וס"ת אלדני אח"כ פסוק אז חתענני על יסוס והרכנתיך על צמתי ארץ והנלחתיך נחלה יעקב אביך כי פי יסוס דבר כי צפוק זה נרמזו כל הג' סעודות. אז חתענני על ה' סעודתא דע"ק שהוא על ה' קוד ז"א (ולי נראה כי ע"ק סוף למעלה מכל האלילי שיש צה ד' אוחיות הו"ם כנודע) והרכנתיך על צמתי ארץ סעודתא דמקל חסותין קדישין קוד ארץ הקדושה והנלחתיך נחלה יעקב סעודתא דזעיר אנסין. כי פי ה' דבר כולם יחזיק מן הארת סס"ה אח"כ נעילת ידיה צצרכה וקודם הצרכה תאמר צקול רם דא איהי סעודתא שלימותא דעתיקא קדישא וזעיר אנפין וחקל תפוחין קדישין אחיין לסעודא בהר"ה :

כוונת הסעודה דשחרית דשבת : קודם נעילה תאמר זה הזמר .
אסרר לסעודתא לצפרא הנה צלי שבת אחר הזמר שצמין לפי צליל שבת סוף תקון דשבתא ואומין . סוקבא שסנהס כרוב צעקציה וצריך זמירות לומר עריליס בה השתא עתיקא קדישא ולסכרית סמוסם שצקצב שסוסי אצל עתה סוף תקין ז"א א"ל לזמירות רק להמשיך השפע דרך המדרגות מאוחס סעודה סלונעלה ולסד' אוח' צברר היסר ממדרג' למדרגה עד שצידאו מטעמי סמלך לז"א שנקרא יוס שנה כנודע. וז"ס אסרר לסעודתא לזפר"א ולא אחר צלפרא כי סכוונה לסדר השפע דרך המדרגות לז"א סוף קול לפרא דשבתא. ולפי סקדושה זו סוף למעלה ונקדושה ליל שבת לריך עוד הזמנה חדשה להמשיך אוחס סעודה שסוכל ממנה ע"ק לז"א. וז"ס ולזמין צ"ס שסח"א עתיק"א קדיש"א :

נהיריה ישרי בה. בקדושה הנה אחר ססיס סכוונה להמשיך השפע לז"א ואוחס שפע רבא ובחמר' טבא : מכוונה צסם סעודה ע"ס הלסם שסם קוד ג' הויו"ת דביה תחדרי נפשא . שסם צי"צ מורתי דריש' וסם קוד המסדים שצמסדיי סלוקם אוחס הו"א אח"כ כוונתנו להמשיך השפע לנוקב' ע"י שם אסייה דיודיין צגי קס"א וסם ס"ב שסניסם צל"א סוף צינס סקוריות וסם צגי רצ"א במ"ש